

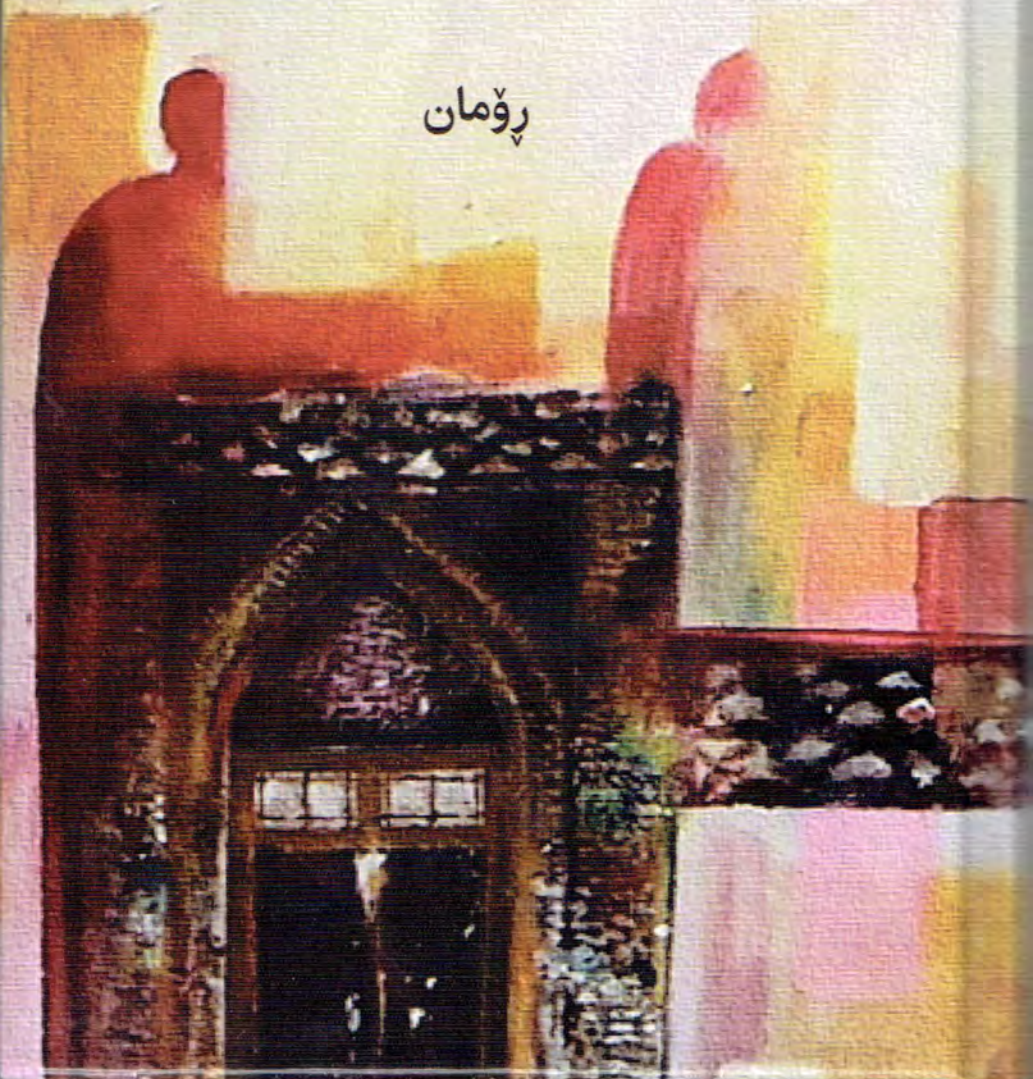
میران ئەبراھام

مەنتەدی اقرأ الثقافی

www.iqra.ahlantada.com

خانەقای میرزا

رۆمان

میران ئه‌براهام

خانه‌قای میرزا

ناوهندی بلاوکردنهوهی کهپر

میران ئهبراهام

خانهقای میرزا

- بابەت: رۆمان
 - نۆبە ی چاپ: ۲۰۲۳
 - تابلۆی بەرگ: ئاری میرزا
 - دیزاینی بەرگ و ناوهوه: ناوهندی کهپر
 - پینداچوونهوه: داستان شریف
- له بهرینوه بهرایهتی گشتیی کتبخانه گشتییەکان/ ههریمی کوردستان ژماره ی سپاردن، (ی سالی (۲۰۲۳) ی پیندراوه.

ISBN: 9 789189 708851

Sweden 2023

بهین رهزامه‌ندیی ناوهندی کهپر، هیچ کەس و لایەنیک، به هیچ شینوازیکی
ئه‌لکترونی و کاغەزی، مافی له‌به‌رگرتنه‌وه و بلاوکردنه‌وهی ئەم کتیبە ی نییه.

میران ئەبراھام
خانەقای میرزا

پۆمان

به شی یه که م

رپگا دووره کانی چاومان

من له وانہی دلداریدا
له دوا پیزی قوتابییه کانی پؤلا بووم
چونکہ تهنیا له گهل زانی
ناوارهیی خوشه وسته کھی خوما بووم

جہلالی میرزا کهریم

بەلام... ئەو ھەموومانی بۇ ژياندۆستى پەرۋەردە كرد، لە پۇژاننىكدا مەرگدۆستى بالى پەشى بەسەر پۇجى ھەموو خەلكى ئەو شارەدا كىتسابوو. بە جۇرىك ترس لە مردن تواناى ھەستى لاواز كردبووين. ۋەكوو گياندارىكى زەليل و دلشكاو، بى پۇج، ژىردەستە و كۆپلە ژيانمان بەرئ دەكرد. فىرى كردىن كە خۆبەدەستە ۋەدان ھەلبۇزاردەى خۇمانە، بەلام ھىوا و ئامانج نىيە.

بەو جۇرەش ئەوئ، بەردەوام غەرىبەكان پوويان تى دەكرد، لە فولكەى تۆبەچى پىزىيان دەبەست، ژىر دارەكەى پىرمەسور جىگەى ھەوانە ۋەيان بوو. لە نىۋەى شەۋدا لە دەرگەيان دەدا و دەيانكوت: پىگەى دوورمان بىرپوۋە و بۇ ئەم مالى خۇزگەپە ھاتووين. ۋەكوو تەنيا مال بىت لەو دەشتى زامواپەدا.

ئىستا لەوئ، نەخشەى دلى ھەموو كەسىك، ھەزار و يەك شارە خۇزگەى تىداپە. دل ھەپە؛ زوو لەشكرى خۇزگەكان، دەرگە قەبە و ئەستورەكانى ھاتنەدى دەشكىتت و دەيكاتە پايتەخت. دلپش ھەپە؛ ھەتا ئەو كاتەى لە لىدان دەكەوئت، ھەر گوئقولاخى تىپەى پىنى مژدەپە.

جادوۋى لە ھەموومان كرد، ئىمە تىيدا ھاتىنە بوون و گەورە بووين، لەگەل ئەوانەدا كە بۇ تەنيا ساتىك و بە غەرىبى پىگەيان كەوتە ئەوئ، ھەموومان بەر تەلىسمى ئەو جادوۋە كەوتىن.

خۇى پىر لە نەپنى بوو، نەپنىبەكانىشى بۇ ھەموومان دەپاراست. بە بىرم دىت مىرزا كەرىم گوتى: 'لە كاتى دروستكردنىدا بەيانىان زوو

پیش وهستا و کریکار خۆم لهوئ بووم، هه موو جاریک و تاوه کوو
ته واو بوونی، ده مبینی دوو بارته قای بالای من خشت و بهرد که له که
کراون، نه مئه زانی کئ هیناونی و له کوئوه هینراون.

حه لاوه خان باسی له نهینیی ژووری زه خیره که ده کرد: 'چه ند لئی
دهرئه هینم، به تال نابیت!' ئه و به خشنده بوو، هه ر که سیک به
پنواریش هاتبایه ئه و ماله، تاوه کوو نانی نه خوار دبایه نه یده هیشته
بروات، بیجگه له وه پوژانه نانی به سه هه ژارانی گه ره کیشدا
ده به خشییه وه.

بئ ده چیت له بهر ئه و هۆکارانه بوو بیت، که هه موو پئگه کانی شار
ده چوونه وه سه ر ئه و ماله.

له نیوه شه ویکی پوژی ههینی مانگی یه که می زستانی سالی ۱۹۳۵، له ئیواری ئه و پوژه وه هه ورئکی رهش به ئاسمانی شاره وه نووسابوو. باران به خوڤ دهباری و له خواری شار و دامینی شاخه کانه وه زوو زوو دهنگی هه وره تریشقه دههات. له شه قام و کولانه کاندایاران او تاوه کوو قوله پین دههات، له شه قامه کان خه لکی به عه ره بانه ی دهستی ده په پینه وه. فه قیکانی مزگه وتی خانه قای مه ولانا خالد ده یانگوت؛ گویا مناره ی مزگه وتی گه وره هه وره تریشقه لینی داوه و ویرانی کردوه.

شلپوهوڤ به که ناری شیوه که دا رای ده کرد، زوو زوو قاچی هه لده خزا و خوی به دیواری هه وشه ی ماله کان ده گرته وه. به سه ر پردی شیوی گه ره کی جووله کاندای بۆ به رده م مالی شه له مزی عه تار په پیه وه. لافاوی شیوه که گه یشتبووه ژیر داره رای پرده که، به لام هیشتا له بوگه نی ئاوه پوکه ی که م نه کردبووه وه. کاتیک به راکردن گه یشته به رده م ده رگه ی ماله که، هیشتا پیلاره کانی به سه ر پیوه بوون. له ته مهنی لاییتییه وه که س به شه و نه یده توانی هاو پینی ئه و ری بکات، هه ر به ریوه پالتاوه که ی له به ر کردبوو. کاتیک گه یشته به رده م مالی عه زیزی هه کیم، پاژنه ی پیلاره کانی هه لکیشان. سه عات له دوازه لای دابوو، دهستی توند نووقاند و به مشتته کوله کیشای به ده رگه ته خته که دا: 'عه زیز، عه زیز، کوڤه برای چاک به، فریامان که ون!'

پئ دەچوو له بهر ئهستووربی دهرگه تهختهکه، دهنگی له دهرگه دانه که ی نهگه یشتیتته دالانه که ی مالی عهزیزی چهکیم، بهلام بانگکردنه که ی؛ نهک مالی عهزیزی چهکیم، به لکوو گه یشتبووه گوئی هه موو دانیشتوانی گه ره کی جووله کان.

عهزیز دهرگه ی لی کرده وه، خوی به پیوه بۆ رانه دهگیرا و له تری دها، چونکه تاوه کوو ئه و کاته ی میرزا که ریم له دهرگه ی دابوو، ئه و خه ریکی ئاره قخواردنه وه و نیرگه له کیشان بوو. دهستی به ره و پووی بهرز کرده وه و گوئی: 'چییه میرزا، چییه، بۆ بهم نیوه شه وه سه رودلت گرتووین؟'

'کوپه فریامان که ون، ئه وه هه لاهو ژان ده یگری و وا خه ریکه پووی دهرئه چیت!'

'نا، نا، میرزا گیان؛ هه لاهو پووی وا به ئاسانی دهرناچیت، ئیمه ی پیاه هیچی لی نازانین، ژنان ئه وه ئیشی خویانه، ئی ئه وه هه لاهو به ره ژان گرتوویه تی، ئیتر، نازانم میرزا، به راست تو بۆچی خۆت تهنگه تاو کردووه؟'

عهزیزی چهکیم زور له سه رخۆ ئه مه ی گوت، میرزا که ریم پالیکی پیوه نا و خستی به پشتدا و به سه ریدا بۆ ژووره وه هه نگاوی نا. کاتیک ئه و له قاتی سه ره وه ی دهرپوانی، له قاتی خواره وه سه له ما ی ژنی عهزیزی چهکیم بانگی کرد. خیرا چووه به رده می و گوئی: 'هه لاهوی ژنم حالی زور خراپه، فریامان نه که ویت، پوچ دهرنابات.'
'پیشم که وه، ده ی پیشم که وه، با مهحتل نه بین، گویم لیت بوو چیت به عهزیز گوت!'

کاتیک گه یشتنه ناو دهرگه ی هه وشه که، هیشتا عهزیزی چهکیم راست نه بوو بووه وه، میرزا که ریم و سه لما هه نگاویان به سه ردا نا و

له ده‌رگه‌که چوونه ده‌روهه. له دوايانه‌وه بانگي كردن: 'ئه‌رئ ژنه‌که، به‌م نيوه‌شوه له‌گه‌ل ميرزا بۆ كوئ ئه‌چيت؟ نابيت پرس به ميزده‌كەت بکه‌يت؟'

كاتيک عه‌زیزی حه‌کيم ئه‌مه‌ی گوت، ميرزا که‌ريم له تاريکیه‌که‌دا ده‌ستی سه‌لمای مامانی گرتبوو، له پرده‌که په‌رېبوونه‌وه و به بن ديواره‌کاندا و له که‌ناری شيوه‌که‌وه بېنده‌نگ به‌ره‌و که‌رپه‌کی سه‌رشه‌قام هه‌لگه‌ران.

مالي ميرزا که‌ريم هه‌مووی سه‌د مه‌تریک له مالي عه‌زیزی حه‌کيمه‌وه دوور بوو. سه‌لما به شه‌و زور خراپ ده‌بيني، به‌لام ميرزا که‌ريم کار و کاسپي و هه‌تا ولاخداريشی به شه‌و کردبوو. کاتيک گه‌يشتنه ناو دالانه‌که‌يان، هه‌شتا ده‌ستی سه‌لمای به‌ر نه‌دابوو.

ئاڤتاو و فاتمه‌ی خوشکی حه‌لاوه‌خانی ژنی هاتنه به‌رده‌می و لپيان پروانين، ميرزا که‌ريم و سه‌لمای مامان هه‌موو گيانيان ته‌ر، له شانی يه‌که‌وه و ده‌ست له‌ناو ده‌ست راوه‌ستا بوون. پاشان ئاڤتاو وه‌کوو مندال سه‌لمای له ده‌ست وه‌رگرت و بۆ ژووره‌که‌ی حه‌لاوه‌خان دايه پيش خۆی. فاتمه هاته به‌رده‌می و قادری کوپي خسته باوه‌شی و پي گوت: 'له ناله‌ی ئه‌و هه‌وره‌گرمه‌يه خه‌به‌ری بووه‌وه!'

قادر تازه ته‌مه‌نی ساليکی تپه‌راندبوو، کاتيک ژنه‌کان له دالانه‌که پرېشتن؛ ميرزا که‌ريم له شويني خۆی وشک راوه‌ستا بوو، گوپی له ده‌نگی گريانی کوپه‌که‌ی نه‌بوو. ديسان گرمه‌ی هه‌وره‌تريشقه‌يه‌ک ماله‌که‌ی له‌رانده‌وه، وه‌کوو له سه‌ربانه‌که‌ی ئه‌وانی دابيت، کوپه‌کانی له گرمه‌ی هه‌وره‌تريشقه‌که به‌خه‌به‌ر هاتن، هه‌ردووکیان به دواي يه‌کدا هاتن و له شانی باوکیانه‌وه راوه‌ستان، غه‌فووری کوپه‌که‌وه‌ری، که هه‌شت سالان بوو، پرسیی: 'ئه‌و گرمه‌يه چی بوو؟'

عزیزی تهمهن شهس سالان، ئه و ساله نرابووه بهر خویندن،
گوتی: 'هه وره تریشقه بوو!'

میرزا که ریم هیتشتا بیدهنگ له و ده رگه یه ی ده پوانی که سه لمای
مامان و ژنخوشکه کانی لئیه وه چوو بوونه ژووره وه، پینیان ده گوت،
ژووره که ی حه لاهه خان.

غه فووری کوپی ویستی زیاتر له باره ی دهنگی هه وره تریشقه که وه
بدوی، میرزا که ریم بی ئه وه ی لئی بروانیت، په نجه یه کی خسته سه ر
هه ردوو لیوی و له بهر خۆیه وه: 'شششششششت.'

قادر به باوه شییه وه نووزه ی له خۆی بریبوو، پاشان دهستی
دانه نایه وه و سه عاته به رباخه لیه که ی له ناو دهستی و به ره و پرووی
پاگرت، چاویکی له سه ر میله که ی بوو. زوو زوو له ده رگه که ی
حه لاهه خانی ده پوانی. غه فوور و عه زیزی کوپی وه کوو نه زانن چی
پوو ده دات، بیدهنگ و به ریز له دوایه وه راهه ستابوون، ئه وانیش
وهک باوکیان له ده رگه که یان ده پوانی، به رده وام به لاپاویک
سه رنجیان له باوکیان ده دا، له ناو بیدهنگی و تاریکو پروونی دالانه که دا
ده تگوت ئه فسهر و سه ربازن و چاوه پوانن، تاوه کوو فه رمانیک
جیبه جی بکن. چراکه له پشتی ئه وانه وه ده گرا، پووناکیه که ی له سه ر
ده رگه که ی حه لاهه خان شه پۆلی ده دا، سئیه ری هه رچواریان له سه ر
ده رگه که ده له رزی. میرزا که ریم هیتشتا مه چه کی به رز له پیش خۆی
پاگرتبوو. هه موو شتیک له ناو بیدهنگی ماله که دا له گه ل زه ردیی
پووناکیی چراکه دا له سه ر دیواره کان سه مایان ده کرد.

چک، چک، چک. گوینیان له میلی سه عاته که بوو. له خه یالی خۆیاندا:
'چک، چک، چک! یان دووباره ده کرده وه.

عه زیز گوتی: 'باوکه، چی بوو؟'

وه رینی سهگی پینده شسته کانی خوار شاردا، تیکه لی یه کتر ده بوون و پیکه وه یهک ئاوازیان ده چری.

دوای ئه وه ی مام مسته فای نالبه ند و عه بدوللای جگه ره چیی برای میرزا که ریم گه یشتنه لایان، هه والی ئه وه یان پی دان، که هه لاهه خان کوری بووه.

عه لی ئاغا له ده رگی حه وشه که وه به کۆکه کۆک پهیدا بوو، قۆلی مه لا توفیقه بینچاوی گرتبوو، له تاریکییه که وه به ده م قسه کردنه وه هاتنه ژووره وه. مه لا توفیق له دووره وه هاواری کرد: 'میرزا که ریم، به شی خودا ئه م جاره شه نگه یان هه له کۆک؟'

'مرؤف که بیری له داهینانی ناوی خودا کردهوه، مه بهستی له خودی خۆی بوو، کاتیک ئەلیت له ترسی خودا واته له ترسی خۆی، به دهستههینانی بهشی خۆی، دهسته بهرکردنی ژيانیکی ئەبه دی دواي مردن بۆ خۆی، ئەو ههريسهيهی له و ژيانه ئەبه ديهی دواي مردندا بۆ خۆی داهیناون، له ترسی مردن ئەوهنده خۆی به بچوک و بیدهسهلات ئەزانیت، خودا يان خودیکی پيوسته چاودیریی بکات.'

چهندان جار ئەو قسه يه م لى بیستبوو، ئیتر نازانم له گه ل کئی بوو، بهردهوام له بهر خۆیهوه ده بیژلاند و کوورپه کوورپه ده پویشت، پاژنه ی پیکانی له زهوی نه ده نان و بهردهوام له سه ر نووکی پیکانی ده پویشت، ده تگوت ئیستا به دمدا ده که ویت، زۆر پیر دیار بوو، به لام که س به پین و ههنگاوهکانی ئەو رانه ده گه یشت، هه رگیز نه ده کوکی و هه ناسه ی توند نه ده بوو، مه گه ر زۆر توورپه و بیزار بووايه. له پویشتندا ته نیا یه ک تاوه کوو پینج ههنگاوێک له پیش چاوت ده بوو، پاشان تیی ده ته قاند و له چاوت ون ده بوو، له بهر پیکانی نه ده پوانی و جارێک نه مبینی سه ری دابنه وینیت، چاوهکانی ره ساسیه کی توخی گه وره و گهش؛ خۆی ده یگوت: 'له گورگم دزیون!'

ئوهنده ی مین ناگام لئی بوو بیت سللاویشی له کهس نه ده کرد، مشکیه کی ره شی خه تخه ت که به ده زوله ی سه یی ره شالهکانی چنرابوون، بئ کلاو توند پیتچابووی به ناوچه وانیه وه، رانکوچۆخه یه کی بۆر و پشتینیکی ره شی گولگولیی سوور، جووتیک

کلاشی کۆنی چه ماوهی کردبوو به سه‌ر پینه‌وه، گۆره‌ویی له پین نهدکرد، دیار بوو کلاشه‌کانی به پینی بچووکبن. له کاتی پۆیشتندا وهک دوو سه‌ول باله‌کانی به‌م لاو ئه‌و لایدا پاده‌وه‌شانندن، زووزوو ده‌سته سهریکی له به‌ر باخه‌لی ده‌رده‌هینا و به‌ ناوچه‌وانیدا ده‌یهینا، بێ ئه‌وه‌ی ئاسه‌واری ئاره‌ق به‌ پوخسارییه‌وه دیار بیت، وه‌ک شتیک خوی پینوه گرتین. ده‌توانم بلیم کورته‌بالایه‌کی گرگن بوو. کاتیک ئیمه‌ی مندالانی ته‌مه‌ن هه‌شت بۆ ده‌ سالان ده‌وره‌مان لێ دها، ئه‌و له‌ نیوانماندا ون ده‌بوو، هه‌موومان ئه‌وه‌مان ده‌زانی و ده‌مانگوت: 'ده‌نگی ژنانه‌یه‌!'

به‌لام له‌ نیوان خۆماندا نه‌ینی بوو، به‌ تایه‌تی کاتیک ئه‌م دوو وشه‌یه‌ی زۆر نه‌رمونیان پین ده‌گوتین: 'ئۆمنیس ئۆتیمیس.'

بێ ئه‌وه‌ی بزانی و اتای چیه‌، به‌رده‌وام له‌سه‌ر زمانمان بوو، پووی تی ده‌کردین و یه‌که‌یه‌ک له‌ چاومانی ده‌پوانی و بیده‌نگی ده‌کردین، چونکه هه‌موومان ئه‌وه‌نده گویمان له‌و قسه‌یه‌ی بووبوو له‌گه‌لیدا ده‌مانگوته‌وه، پینی ده‌گوتین: 'گویم لێ بگرن، دوا‌یی خۆتان جینگه‌یه‌کی له‌ هزن خۆتان پین بدن.'

هه‌موومانی به‌ یه‌ک ناو بانگ ده‌کرد، یان ده‌توانم بلیم ناوی له‌ کس نه‌ده‌نا، ته‌نیا ئه‌وه‌نده نه‌بیت: 'پۆچی زامن، گیانی زامن.'

ئیت‌هره‌چه‌نده ناوی خۆمان پین ده‌گوت، خیرا له‌ بیرری ده‌چووه‌وه. ناوه‌کانمان... ئه‌وه ته‌نیا شت بوو که مام زامن له‌ بیرری ده‌چووه‌وه، هه‌موو شتیکی پابردووی ئه‌و شاره‌ی له‌ بیر بوو، ده‌یگوت: 'من میژووی هه‌زار پشتی خۆم و ئیوه‌ش پین ئه‌زانم، ئیوه و هه‌موو ئه‌و خه‌لکه له‌ بیرتان چووه‌ته‌وه، یان گه‌مژهن و ناتانه‌ویت هه‌چی له‌باره‌وه بزائن.'

پوژیک له دووکانه که ی بووم، وا بزائم ئه و ئاگای له من نه بوو، له بهر خوځیه وه ده دوا، تاو تاو نوقلتیکی ده خسته دهمی و به رقه وه ده یکرؤشت و له قسه کردن به رده و ام ده بوو، ده یگوت: 'هه زار ساله هه ست به و دلشکانه ئه که م، نامه ویت یاری به پوچیان بکه م و ده ست له ریزه وی ژیانیان بده م، به تایبه تی ئه وانه ی له سرؤشتی خوځیان لایان داوه.'

دوای تاویک بیده نگی، هه ناسه یه کی قوولی هه لکیتشا و به ده نگیتی ناسک و پر له سوز و توزیک ژنانه، که ئه وسا من وا هه ستم پی ده کرد، ده ردی خوځی ده یگوت بالوره، که لیک جار لیم بیستبوو، ئاوی ده گوت:

'ئاوا بیت پوژ، کپ بیت له مه غریب بو کاتی شه و
ئاوه دان بیت بهر ئاگردان، ته واره کوواری شه و
دایم وان ئه وان گویتقولاخ، رهفتاری مه شاهیده
کو که له، نیز و می شه و چه ره ی میناری شه و'

دوای ئه مه جاریکی تر هه مان کوپله ی به نووزه نووز و پچرپچر له بهر خوځیه وه ده گوته وه، پاشان به رده و ام ده بوو: 'ئیتر ئه وه یاسا و ریسای سرؤشته، له ژیر کاریگه ری هه سته کانیاندا پشتی تی ئه که ن، ئه خه له فین، گیل و مینشکپوچ ئه بن و ته نیا خه یالیان لای هه وه سیانه، بچووک، زور بچووک ئه بنه وه، تی ناگه ن، یان هه ندیکیان نایانه ویت تی بگه ن، چون وه ریده گرن ئاواش وه کوو خوځی ئه یلینه وه، ئه هلی نه قنن و ته نیا ئه وه نده یان له باردایه، په شیمانن له یاساکانی سرؤشت و له مردن ئه ترسن، له به رامبه ر ئه و ترسه یاندا بیریان له و حیله یه کردووه ته وه؛ که دوای مردن ژیانیکی نه بپراوه یه. نازانن، ئه گه ر ئاوا

ژیاییت دواى مردنت کوتاییت پی دیت، بهختت ناییت و ئەکهویتە دەرەوہی سروشت. ئەوانە بە جۆریک خەلەفاون، تەنانەت سیحری نوقلەکانی منیش بەئاگیان ناهیتیتەوہ، ئیتر ئەبیت بە تەمای گەرانەوہی رۆحیانەتیان نەیین، چونکە رۆحیان ژەہراوی بووہ و بە کہلکی هیچ نایەت، ناکریت ئەوان جاریکی تر لە سروشتدا جینگەیکە بگرنەوہ.

ئەو رۆژە لەگەل مالیکی ئاموزام بۆ ئەوہ لای مام زامن بووین، کہ من باسی جەمالی دەلەسەگی بۆ بکەم. کہ چۆن لە کانیی ماسی، چەند سەرخۆشیک بە بەرچاومانەوہ سواری بووبوون. ھەرچەندە نەمدەزانی چۆن ئەوہی بۆ بگێرەوہ. کہ ئەو پیاوہ زلانە یەکیەک دەرپیکانیان دەھیتانە خوارەوہ و سواری ئەو دەلەسەگە دەبوون. کہ ئیمە ھەرچواریانمان دەناسی و ژن و مندالیشیان ھەبوو. دواتر دەستەسریکی نەوتاوویان بەست بە کلکیوہ و ئاگریان پتوہ نا. چاومان لینی بوو بە دەم ڕاکردنەوہ ئاگری تی بەربوو. من و مالیک لە نزیک چەمی تانجەرۆ بە مردوویی دۆزیمانەوہ. ویستم ئەوہ بۆ مام زامن بگێرەوہ، بەلام، وەکوو ھەموو جاریک، خۆی ھەموو شتیکی دەزانی، دیار بوو ئەوہش ھۆکاری بیزاریبەکەی بوو.

ھەرەوہا نازانم لە کیتوہ بیستبووی، کہ من و قادر و مالیک لەگەل کاکە غەفوورم بۆ کەرکووک چووبووین، ئەوہی لێ پرسیم: 'لە کەرکووک چیت بینی؟'

دوو رۆژ پێش ئەوہ، کاکە غەفوورم ئیمەی لەگەل خۆی بۆ کەرکووک بردبوو، ھەفتەیکە لە کەرکووک لە مالی شیخ مارف بەرنجی ماینەوہ، بە رۆژدا لە بیانیی زووہوہ تا ئیوارە لە گۆرەپانی

گاورباخی ده‌بووین، کاکه غه‌فوورم و هاوړیکانی بۇ پشتگیری له مانگرتنی کریکارانی نه‌وت له که‌رکووک چوو‌بوون. له زوربه‌ی شاره‌کانی عیراق‌ه‌وه بۇ ئه‌و مه‌به‌سته خه‌لک بۇ که‌رکووک هاتبوون. سه‌کویه‌ک له گۆره‌پانی گاورباخی دروست کرابوو، به‌رده‌وام به زمانه‌کانی: عه‌ره‌بی، کوردی، سریانی، ئاشووری و تورکمانی، گوتار و شیع‌ر ده‌خوینرانه‌وه. شیخ مارف و کاکه غه‌فوورم گوتاریان به کوردی خوینده‌وه. دوو رۆژ پیش که‌رانه‌وه‌مان نووسینیکیان دایه ده‌ستم و پتیان گوتم: 'چه‌ند جاریک بیخوینه‌ره‌وه و دواى سه‌عاتیک سه‌ره‌ی تویه!'

داوام له قادری برام کرد، که ئه‌و بیخوینیته‌وه، هر زوو خویی لی ون کردم. مالیک لینی وهرگرتم و خویندییه‌وه، دواتر به زور لیم سه‌نده‌وه، ئاماژه‌ی به‌وه کرد؛ که بۇ ده‌ترسم، خویندنه‌وه‌ی ئاسانه. پیش ئه‌وه‌ی سه‌ره‌ی من بیت و بچه سه‌ر سه‌کۆکه، که هه‌زاران که‌س لیان ده‌روانیت، پۆلیس و سه‌رباز هیزشیان کرده سه‌رمان و بلاوه‌یان به خه‌لکه‌که کرد.

رۆژی دواتر، به هه‌مان شیوه‌ی رۆژانی پیشوو خه‌لک له گۆره‌پانه‌که کۆبوونه‌وه، له یه‌کی مانگی ته‌مووزی سالی ۱۹۶۶ه‌وه ده‌ستی پین کردبوو. غه‌فووری برام به‌ره‌و رووی حه‌نا ئه‌لیاسی کردمه‌وه، که یه‌کینک بوو له به‌رپوه‌به‌رانی مانگرتنه‌که. حه‌نا پتی گوتم: 'تا ده‌توانیت هاوار بکه، با هه‌موو خه‌لکه‌که گوئی له ده‌نگت بیت!'

له سه‌ر سه‌کۆکه بووم و پر به قورگم هاوارم ده‌کرد، به لاچاو مالیکم له شانمه‌وه بینی. ده‌ستیکی به‌ره‌و رووی خه‌لکه‌که هه‌لبړیبوو، نوزده‌نوزی بوو. نووسینه‌که‌ی دابوویان به من بیخوینمه‌وه، ئاوا

دهستی پښ دهکرد: 'هه‌ی ئیستیعمار، ئیوه له سالی ۱۹۲۷هوه نهوت له‌م شاری کهرکوکه به په‌نجی کریکار دهردهینن، له‌و پوژوهه کریکار دهرمیت... 'به‌و چوره و ناوی ئه‌و سنی کریکاره‌یش هاتبوو که سالی ۱۹۲۷ له دهرهینانی نه‌وتدا مردبوون.

ئو پوژوهی ئیمه‌گه‌راینه‌وه، ریکه‌وتی دوازده‌ی مانگ بوو، پولیس و سه‌رباز هیرشیان کردبووه سه‌ر گوره‌پانی گاورباخی و شازده‌که‌س کوژرابوون و زیاتر له هه‌شتا که‌س بریندار بووبوون.

فه‌هد، دامه‌زینهری حیزبی شیوعی، ئه‌و پوژانه له مالی مارف به‌رنجی بوو، که بۆ منیکی ته‌مه‌ن یازده‌ سال گرنگیه‌کی ئه‌وتوی نه‌بوو. چه‌ند جاریک ویستی قسه‌ له‌گه‌ل من و قادردا بکات، به‌لام ئیمه‌ زمانی عهره‌بیمان نه‌ده‌زانی و له هیچی نه‌ده‌گه‌یشتین.

یونس په‌ئووف و زه‌ینه‌بی خوشکی له‌وی بوون، یونس په‌ئووف، باشته‌ر بلیم دلداری شاعیر، که له رابردودا چه‌ند جاریک هاتبوه مالمان. من و قادر و مالیک له ژووری ژنه‌کان نووستین، زه‌ینه‌ب تاوه‌کوو دره‌نگانی شه‌و به‌دیارمه‌وه دانیشت، ئه‌و نووسینه‌ی حه‌نا ئەلیاس پښی دابووم، زیاتر له ده‌ جار پښی خویندمه‌وه.

به‌ وردی رووداوه‌کانی گوره‌پانی گاورباخیم بۆ مام زامن ده‌گه‌یپه‌وه، ئه‌و له به‌ر خۆیه‌وه گوتی: 'ئیتیر ئه‌وه سه‌ره‌تای نه‌هامه‌تییه‌کانه‌!'

من بیده‌نگ بووبووم، به‌لام ئه‌و هیشتا قسه‌کانم و ته‌نانه‌ت ئه‌و نووسینه‌ی له گوره‌پانی گاورباخی بۆ خه‌لکه‌که‌م خوینده‌وه، له‌گه‌ل ناوی ئه‌وانه‌ی من ناوم هینابوون، له به‌ر خۆیه‌وه ده‌گوتنه‌وه.

ئىمەى مندال ئەوسا وامان دەزانى وپىنە دەكات. زۆر لە قسەكانى
 حالى نەدەبووين، وەكوو لىدوان و شەپى ئەو لەگەل فەقى ئەحمەد،
 كەس نەيدەزانى ئەو دووانە باسى چى دەكەن، من فەقى ئەحمەد
 زۆر خۆش دەويست، گەلىك جار دەهات و لە مالى ئىمە نانى
 دەخوارد، پەيوەندىي لەگەل مام مستەفام و ماليكدا زۆر خۆش بوو،
 گەلىك جار تاوەكوو نيوەشەو لەگەل مام مستەفام شىعريان بۆ
 يەكترى دەخويندەو، منىش بىدەنگ بەدىاريانەو دەدەنىشتم. كە
 خۆيان تەنيا دەبوون، عارەق يان شەرابيان دەخواردەو، ئەو تەنيا
 من دەمزانى.

مام زامن فەقى ئەحمەدى بەو تووپە دەکرد، كە پىنى دەگوت:
 'ئەحە ھەرچەندە تۆ پياوئىكى زىرەكىت، بەلام تۆ و بزىئىكى گەر لە
 وجوددا بوونتان وەكوو يەكە، چونكە دىنەكەت پىنگەى خۇناسى و
 خوداناسىشى لى گرتوويت!'

فەقى ئەحمەدىش لە وەلامدا دەيگوت: 'مەحوى، ھاوبىرەكەى تۆ،
 يەك دىر شىعەرى بە كەلكى ھەيە ئەویش ئەلئىت، بە ناوى داربەپووى
 ناوم و من خورما ئەگرم.'

مام زامن و فەقى ئەحمەد كاتىك ئەم قسانەيان بە يەكترى دەگوت،
 كە چواردەورىان قەرەبالخ بايە، بەلام كە خۆيان تەنيا دەبوون،
 سەريان لىك نرىك دەكردەو و چەندان سەعات دەدوان، بە جۆرىك
 ئاگايان لە چواردەورىان نەدەما، وەكوو لە خەلوەتدا بن. ئەو ساتانەى
 فەقى ئەحمەد لە قسەكانى مام زامن تووپە دەبوو، لە دلگەورەبىيى
 خۆيەو، دواى چەند ھەناسەيەك بە سۆزەو لە بەردەم مام زامندا
 وەكوو مامۇستا و قوتابى دەنووشتايەو، لە پاشەملە مام زامن
 دەيگوت: 'ئەوەى فەقى ئەحمەد ئەيكات لە دلگەورەبىيى نىيە، بەلكوو لە

بندہ ماخیبہ تی، چونکہ توانای خھیالی ہر ٹوہندہ بر ٹکات، تہیا ٹو پڑوہ و بہس، ٹیتر کہ شوہ بہ سہریدا ٹنوٹ، خون و خھیالی لای ہریسہکھی ٹو دونیایہ تی و لہ بیری ٹچیتوہ دوینی چی خواردوہ.^۱

پہیوہندی ٹم دووانہ بہو جوڑہ بو، کہ مام زامن لہ کوتایی ہموو لیدوانہ کانینادا، دیسان ٹوہی دووبارہ دہکردوہ و فہقی ٹحمہدی توورہ دہکرد و پاشان لہ چاوترووکانیکدا خوی لی ون دہکرد، ٹوہ لہ نیوانینادا وکوو خوداحافیزی لی ہاتبوو... بہو جوڑہ یہکتریان جی دہہشت.

بہیانیان زوربہی شیتہکانی شارم دہینی، یہکیہک لہ دہرگی دووکانہکھی ٹوہوہ دہہاتنہ دہر، ٹیتر نازانم لہوی دہنوستن یان ٹوانیش بو نوقلخواردن دہچوون، لیم دہبیست و دہیگوت: 'ٹم مرؤفانہ، لہ گرنگترین و جواتترین بہشی خوداوہند بیتہش کراون، ٹویش عقلہ، کہ واتہ بہ ہموو تہمہنیان وکوو مندالیک ٹوژین و ٹہبت ہموو شتیکیان لی قبول بکین! ہیچیان لہسہ نیہ و نابیت خہتایان لی بگرین.'^۱

دوانیوہ پڑویہکی پڑوی ہینی لہ نیو دووکانہکیدا دہورمان لی دابوو، مام زامن گوتی؛ 'مندالینہ، ٹہگہر من لہم شارہ بروم، تہنیا ٹیوہ بی نوقلی ترش و شیرین نابن، ٹم شارہ وکوو پہلہگہنم سن و کوللہ بہ سہریدا دائہباریت، ٹیتر لہ ماوہی ژیانی نوہیہکدا ٹیسقانہکانیشی ٹہن بہ تہپوتوز، کہسیکی تیدا نیہ کلیلی ٹم دووکانہی ہی بسپیرم، ٹوہ زیاتر لہ دووسد سالہ چاوہروانم کہسیک لہم شارہ لہدایک بیت، ٹوہ بیت، کہ من ٹہمہویت، ٹو کہسہ بتوانیت پی بنیتہ نیو

پیلاره‌کانی منه‌وه، یان کلاره‌که‌ی من پر به سه‌ری بیت. ناگای له م
شاره بیت، ئەم شاره بیکه‌سه و رۆحیانه‌تی مردووه‌کانی بۆ
جینگه‌یه‌کی نادیار رۆیشتون.

ره‌حیمه شیت، که به خۆیی ده‌گوت ره‌حیم موکریانی لینی روانی و
پیی گوت: 'کلاری ئەتۆ؟ ئەمن قه‌تم نه‌دیوه کلوت له سه‌ر بی!'
'ده‌ی تۆش قه‌رزدارم بیت، ئەگه‌ر جینی باوه‌رت نه‌بم!'
'ئێ باشه، گۆیا ئەتۆ کلوت هه‌یه؟ له کوئییه؟'
'ئوه‌ی پیتی ئەلیم و لیم ئەبیسیتیت، ئەوها ره‌ش و سه‌پی لیمی
وه‌رمه‌گره!'

'ده‌سا خۆت وات کوت.'
'به‌لێ من ئاوام گوت، ئینجا خۆ من زۆر شتم وه‌ک خۆی گوتوه،
نازانم چۆن گه‌یشتوه!'
'ئاوا، که ئەتۆ ده‌یلینی و له زمان خۆته‌وه ده‌یانبیسیتین!'
'ده‌ی مالویران خۆم.'

'کامه مال؟ مالت کوا، نه‌کا به‌م کولانه گورگه بلینی مال؟ ئەمن
ئوه‌ی ده‌زانم مام زامن، که ئەتۆش وه‌ک به‌نده بی ژن و مال و
حالی!'

'وه‌ک خۆت ئەفه‌رموویت ره‌حیم موکریانی، به‌قه‌ولی کوپوکالی
شار، ره‌حیمه شیتیت، تۆ سه‌هه‌وت فه‌رموو، که له‌وه‌یاندا من له تۆ
ناچم!'

'باشه... ئەمن شیت و ئەتۆ عاقل، پووی ئەو کوپوکاله‌ی ره‌ش بی،
ئای غه‌ریبی، پووی زه‌مانه‌ش ره‌ش.'

'مه‌جبوورم بلیم، قه‌دری غه‌ریب گرانه، من و تۆ باش یه‌ک
ئه‌ناسین. کاتیک من و تۆ نامانه‌وێت بیر بکه‌ینه‌وه، هاوشیوه‌ین.'

‘ئەدى، دەزانی مام زامن، ئەمن شارەزای کونی قوونی ئەتۆشم.’
‘کۆرە ئەوەندە قووچەرەو مەبە، ئەو خەلکە ناحەقیان نیبە پیت ئەلین
شینت.’

‘کۆرە دایکی ئەو خەلکەى دەگیم.’
‘مەگەر لە خەودا دەستت بە دایکیان بگات!’
‘بەو جۆرەش رازیم.’
‘رەحیم، تۆ لای من لە زۆرینەى خەلکی ئەو شارەى عاقلتریت!’
‘دە بلێ لە حەموویان، خودا بتگرئ!’
‘ئاخر بۆ رازیکردنی دلێ تۆ، درۆ ناکەم!’
‘دە خودا بمرگئ، گەر بلیم درۆم لێ بیستووی.’
‘خوایشتەکەم!’

بەو شینوویە لیدوانی ئەو دووانەش بەردەوام دەبوو، دەتوانم بلیم
شەری ئەم دووانە درێژەى دەکیشا، تاوەکوو ئەو کاتەى مام زامن
نوقلینکی بۆری پانکەلەى دەنایە نیو مشتی رەحیم، دواى ئەوہى بە
دەم قسەکردنەوہ لە نیو دەمی دەنا، هینواش دەبووہوہ و دەنگی
دەگۆرا و بیدەنگ دەبوو، پاشان راست بەرامبەر مام زامن رادەوہستا
و تەنیا گوئی لێ دەگرت. ئەوەندە ئەبیت لە ژیر لیوہوہ، بێ ئەوہى لە
مام زامن بپروانیت، دەیگوت؛ ‘سپاست دەکەم مام زامن، دەردی دلەى
شکارى ئەم بەندەییەى خۆت چارەسەر کە!’

دواى ئەمە، رەحیم دەستى دەکرد بە گریان و مام زامنیش لە
باوہشى دەگرت، تا لەسەر بالەکانى وەکوو مندال خەوى لێ دەکەوت.

میرزا که ریم کاتیک له که رکوکوهه گه یشته وه بهر خانه قا و له ئۆتۆمبیله که ی سه رحده که چهل دابه زی؛ دوو کوپی گهنجی ته من بیست سالانی پۆشته ی بالابه رزی چاکهت و پانتۆلپۆشی له گه لدا بوو، پیلاره ره شه کانیا ن له بهر تیشکی خۆره که دا بریقه یان ده هات، بۆینباخی سووریا ن به ستبوو، که له دووره وه سه رنجی راده کیتشا. ئه و دوو کوپه گهنجه ناویان یونس ره ئووف و موکه ره م تاله بانی بوو، بۆ شه ویک میرزا که ریم له لای موکه ره م ده مینیته وه، که پینج قوتابی بوون و خانویه کیان له شه رپجه ی که رکوک به کری گرتبوو، هه موویان قوتابی سینی ناوه ندی بوون. دوا ی ئه وه ی میرزا که ریم بۆ سلیمان ی و مالی خۆی ده عه تیان ده کات، پوژی دواتر بی دوودلی له گه ل میرزا که ریم هاتبوون.

له ئۆتۆمبیله که ی سه رحده دابه زین و تووره که یه کیان له دواوه ی ئۆتۆمبیله که ده رهینا. پاشان دوو میوانه که تووره که یان له ده سته ی میرزا که ریم وه رگرت و یه کی لایه کیان گرت، پینکه وه به که ناری شیوی قازیدا داگه پان و چون بۆ مالی میرزا که ریم.

گه یشته ناو چه وشه ی ماله وه، مام مسته فای نالبه ند له گه ل دوو پیاری غه رببه دا له بهر ده رگه ی خانه که دا پاوه ستابوون، دیار بوو تازه له نالکردنی هیستریک بووبوونه وه، چونکه که ره سته ی نالبه ندیبه که و به ربه روکه چه رمه که ی هیشتا به ده سته وه بوو. دوا ی سلاوکردن، میرزا که ریم میوانه کانی به مام مسته فا ناساند.

یونس په ئووف کوتی خه لکی شاری کویه م. مام مسته فا له باره ی مه لای گه وروه لئی پرسسی، پیش ئه وه ی یونس په ئووف وه لام بداته وه، مام مسته فا کوتی: 'نمونه ی عالم و ئیماندار ی کورده، به راستی هه موو شخصیکی خوینده واری وه ک ئیوه ئه بیت ئه و زاته بنا سیت.'

مام مسته فا دریژه ی به قسه کانی دا، یونس په ئووف کوتی: 'ئی قوربان تو له منی زیاتر ده رباره ی مه لای گه وره پی ده زانیت، دیاره جه نابت له من زیاتر به مه لای گه وره سه رسامیت!'

ئه مان له و قسانه دا بوون و هینشتا مام مسته فا له باس و خواستی مه لای گه وره ته واو نه بوو بوو. چه لاهه خان بانگی میرزا که ریمی کرد، که له بهر ده رگه ی دالانه که دا چاره روانی ده کردن. مندالیکی قژکالی به باوه شه وه بوو، میرزا که ریم و میوانه کانی چوون بو لای. ده ستیکی خسته سه رشانی میرده که ی و له یونس په ئووف و موکه په م تاله بانگی روانی: 'ئه ری میرزا، ئه م کوره جوانخاسانه میوانی خو مانن؟'

'به لئی، چه لاهه به وده دا هه لمه خه له تی، ئه فه ندین و پو شته و په رداخ دیارن، هه ردووکیان لیکه و ماو و برسین و هیناومن ته نیا بو جاریک ده ستاوی تو بخون!'

میوانه کان له گه ل چه لاهه خان به ده م میرزا که ریمه وه پیکه نین. موکه په م تاله بانگی کوتی: 'ئه گه ر میوانداریمان قبول بفرموون، بچووکتانین.'

'هه موو پوژ و ساتیک ده رگه ی مالی میرزا که ریم له سه ر پشته، کوری خوم ئیمه خاوه ن مال نین، یا خوا به خیر بین.'

مندالیکى دووسالان له ده‌رگه‌ی دالانه‌که‌وه ده‌رپه‌ری و باوه‌شى
کرد به پانى میرزا که‌ریمدا: 'باوکه، باوکه.'

موکه‌په‌م پرسى: 'ئه‌م پیاوه ژیکه‌له‌یه ده‌بى کئ بیت.'
هه‌موو لى‌يان ده‌روانى، منداله‌که چاوى پى‌دا گى‌پان و شه‌رمانه
سه‌رى داخست، میرزا که‌ریم گوتى: 'کاکه جه‌لال، ئه‌ویشیان جه‌مال،
کوره بچووکمه.' له و کاته‌دا ده‌ستى به‌ره و لای منداله‌که‌ی باوه‌شى
حه‌لاوه‌خان دريژ کرد.

حه‌لاوه‌خان ویستى پى‌ش‌وازییان لئ بکات و بۆ ژوورى
دانى‌شته‌که‌ی میرزا که‌ریم بۆن. میرزا که‌ریم ده‌ستى خسته سه‌ر
شانى حه‌لاوه‌خان و گوتى: 'ژنه‌که، ئیمه له ژى‌رزه‌مینه‌که‌ین، چاییه‌کی
خه‌ستمان بۆ لى‌بنی.'

گه‌یشته ژى‌رزه‌مینه‌که، تووره‌که به‌نه بۆره‌که‌یان پى‌که‌وه هه‌لپه‌ری و
خستیانه سه‌ر می‌زىک، که چوار به‌سته کتیبى له‌سه‌ر بوو. له لای
پاست و چه‌پى می‌زه‌که‌وه سن‌دووقى کتیب دانرا‌بوون. که سن‌دووقى
چاییان پى ده‌گوت، میرزا که‌ریم کتیبه‌کانى یه‌ک یه‌ک له تووره‌که‌که
ده‌رده‌هینا. یونس ره‌ئووف کتیبى بچووکى ره‌نگ‌زه‌ردى ته‌نكى
له‌سه‌ر می‌زه‌که هه‌لگرت و گوتى: 'تووتنه‌که‌مان!'

'به‌لئ تووتنه‌که‌مان، کاک ئه‌حمه‌د ره‌فییق نووس‌یویه‌تى. ئه‌وه ئه‌و
کتیبه‌یه که ئیوه به‌ دوا‌یدا ئه‌گه‌رین.'

'به‌لئ، ئه‌وه‌ی پاستى بیت میرزا گیان، ئه‌گه‌ر بلیم ئه‌و کتیبه حوجه
بوو بۆ ئه‌وه‌ی بى‌ین بۆ سلیمانى، به‌لام باسوخواست زۆرن و
مه‌به‌ستى هاتمان پوونه.'

'جه‌مال بابان پى گوتم، پرسىارى ئه‌و کتیبه‌ت کردوه.'

'به‌لئ، کاک جه‌مال بابان تاريفی کرد و گوتی؛ یه‌که‌م کتیبی
فهلسه‌فی و کومونستییه تا ئه‌م‌رۆ به کوردی نووسرا‌بیت و هه‌ولیکى
زۆر بیوتیه‌یه، به‌لام وا بزانه‌م له سلیمانی که‌مترین خوتنه‌ری هه‌بووه!
'به‌لئ، جه‌مال راسسته‌کات! ئیوه ئه‌توانن، ئه‌و نووسخه‌یه له‌گه‌ل
خۆتاندا به‌رن.'

میرزا که‌ریم، ده‌فته‌ریکی له چاوی میزه‌که‌دا ده‌ره‌ینا و یه‌ک یه‌ک
ناونیشانی کتیبه‌ تازه‌کان و ناوی نووسه‌ره‌که‌ی نووسی، پاشان
به‌گویره‌ی بابه‌ته‌کان به‌سه‌ر سندوقه‌کاندا دابه‌شى کردن. دواى
ئه‌وه‌ی کتیبه‌کان له نیوان میوانه‌کاندا ده‌ستاوده‌ستیان ده‌کرد و
ناونیشان و ناوی نووسه‌ره‌که‌یان ده‌هینا، باسیان له‌وه کرد داخۆ
خوتندوو‌یانته‌وه یان نا. میرزا که‌ریم له‌به‌رخۆیه‌وه گوتی: 'ئه‌وه
زۆربه‌ی کتیب و پوژشامه‌ی نیو ئه‌و سندوقانه له‌لای خه‌لکن.
هاورینان ناویان لئ ناوه کتیبخانه‌ی بیرى نۆی.'

یونس ره‌ئووف ویستی یه‌کتیک له کتیبه‌کان بخاته ناو سندوقیک،
که میرزا بۆی ده‌ستنیشان کردبوو، له‌به‌ر خۆیه‌وه گوتی: 'بیری نۆی!
ئى، ئى، ئه‌ی ئه‌م کتیبه؛ بنیادنانى سۆشیا‌لیزم.'
'به‌لئ، ئه‌وه ده‌ستنووسه...'

یونس ره‌ئووف قسه‌که‌ی به میرزا ب‌ری، کتیبه‌که‌ی کردبووه‌وه و
گوتی: 'چۆن ده‌ستنووسه؟!'

'ئه‌وه تو به به‌رگه‌که‌یدا تى که‌وتوویت، ناواخنى عه‌ره‌بییه و له به‌ر
چه‌ند کتیبیکى تر نووسراوه‌ته‌وه.'

'ده‌ی دیاره ته‌نیا ناونیشانه‌که‌یان به پتویست زانیوه بیکه‌ن به
کوردی؟'

‘کاک قادر ئاغای عه‌تار به نیاز بوو وهریانگیریت، هه‌ر خۆیشی
هه‌ممووی به ده‌ستوخه‌تی خۆی نووسیه‌ته‌وه.’

موکه‌په‌م تاله‌بانی پرسیی: ‘ئه‌ی ئه‌م ده‌ستنووسه‌یان؟’
‘ئه‌وه هه‌ممووی شیعی‌ری هه‌لبژارده‌ن و له‌ کوێ شیعی‌ریکمان دیبین،
له‌گه‌ل مسته‌فا و عه‌بدو‌ل‌لای برامدا له‌ویدا نووسیه‌ماننه‌ته‌وه. یان هه‌ر
کام له‌ شاعیره‌کان ریگه‌یان که‌وتبیه‌ ئه‌م ماله، داوامان لێ کردوون
شیعی‌ریکی خۆیانمان له‌و ده‌فته‌رده‌دا بۆ بنووسن. بۆ زانینتان پێشتر
په‌حمه‌تی ئه‌حمه‌دی ناله‌ندی باوکم ده‌ستی پێ کردبوو!’

میرزا ده‌ستی خسته‌ سه‌ر شانی یونس په‌ئووف و لینی پرسیی: ‘تۆ
باسی دارکه‌رت بۆ نه‌کردم!’

‘به‌لێ، چه‌مه‌ن بۆت باس ده‌که‌م.’

‘کاتیک ئه‌نوه‌ری چه‌مه‌ ئاغا، ناوه‌که‌ی پێ گوتین، دارکه‌ر، وامان
زانی حیزبی حه‌یته‌ و بارچاوه‌شه‌کانه، که‌ له‌ دارکارییه‌وه‌ هاتبیت،
ئێتر قه‌یریک به‌وه‌ پیکه‌نین.’

‘دارکه‌ر، خه‌لووزکه‌ر، ئه‌و کارگه‌رانه‌ی خه‌لووز دروست ده‌که‌ن،
مه‌به‌ست لێی کریکار و چینی هه‌ژاره، خۆی به‌ ئه‌سل ئیتالییه. خه‌بات
بۆ سه‌ربه‌خویی کوردستانی ئێراق. ده‌که‌ین، پاشان سه‌ربه‌خویی بۆ
ته‌واوی کوردستان، مه‌به‌ست گریدانه‌وه‌ی هیلێ جوغرافیاییه. ئیمه
دژی فاشیزم و هیتله‌رین و لایه‌نگری دیموکراتیین، به‌لام
به‌ره‌له‌ستکاری ئه‌مپریالیستین. به‌ تابه‌تی دژی ده‌سه‌لاتی داگیرکاری
ئینگلیزه‌کان ده‌وه‌ستینه‌وه.’

‘واته‌ حیزبیکی کۆمۆنستی ئه‌بیت.’

‘ده‌توانین بلین، ئامانجی له سۆشیالیزمه، به‌لام له‌گه‌ل کولتوری
هه‌موو جینگه‌یه‌کدا گۆرانیکاریی به‌سه‌ردا دیت!‘ موکه‌په‌م تاله‌بانی وای
گوت.

‘ئینجا ئه‌وه چیی به‌چییه؟!’

یونس په‌ئووف له‌ میرزا که‌ریمی روانی: ‘تاوه‌کوو هیچ نه‌ته‌وه‌یه‌ک
نه‌بیته‌ پاشکۆی ئه‌وانی تر و بیروباوه‌ری دارکه‌ر له‌ زمان و فه‌ره‌ه‌نگ
و کولتوری کوردییه‌وه، هه‌روه‌ها له‌ میژوه‌که‌یه‌وه سه‌رچاوه‌ی
گرتبیت.’

‘تۆ ئه‌وه‌ت پین راسته؟’

‘ده‌ی بیه‌زه‌ا بیت، ئه‌ی میله‌ته‌ی کورد له‌ کولتور و زمان و
په‌ه‌شتیدا له‌ هه‌موو میله‌تانی دنیا جیاوازی نییه؟!’

‘به‌لێ وایه، ئه‌ی ئیستا قورپی کوئی بکه‌ین به‌ سه‌رماندا؟’

موکه‌په‌م گوتی: ‘میرزا گیان، سه‌رده‌می خۆ به‌ زه‌لیل زانین و
قورپیتوان به‌ سه‌ر چوه‌ه. دارکه‌ر جیاوازی له‌گه‌ل پارتی کۆمۆنیستی
عیراقیدا زۆره. به‌ پای من، ئه‌گه‌ر پیره‌و و به‌رنامه‌ی حیزبیک
ده‌قاوده‌ق له‌ چینیه‌ک یان پوسیکه‌وه وه‌رگیرابیت، چۆن بۆ ئه‌م
میله‌ته‌ی ئیمه‌ ده‌بیت، ئه‌گه‌ر هه‌ر هیچ نه‌بیت وه‌کوو پتیوست
ده‌ستکاری نه‌کرتیت و خۆمالی نه‌کرتیت?’

میرزا که‌ریم گوتی: ‘ده‌ی خوای ئه‌کرد سیاسه‌تی قه‌ره‌جه‌کان
ئهبوو، گرنگ کورد باوه‌ری پین بینیت و یه‌ک بگرن.’

‘جه‌نابی میرزا که‌ریم، پتیوسته‌ ئیمه‌ بزانیان باوه‌ر به‌ چی دینین! ئی
که‌واته‌ ئه‌ویش وه‌ک قورعانه‌که‌ی لێ دیت، که‌ میله‌ته‌ی کورد تا هه‌زار
سالی تر تیی ناگات؛ به‌لام وه‌کی عه‌وام سه‌ری بۆ ده‌له‌قینی و کویرانه
دوای ده‌که‌ویت. به‌لام...’

موكەپەم قسەكەي بە يونس بېرى: 'هەرچەند بېرى كۆمۈنىستى
لەگەل دىندا بەراورد ناكرىت، بەلام ئەوئەتانی لە سەرانشەرى جیھاندا
دەیان مىللەتى جیاواز ئازادن و پېزەوى ھەمان بیروباوەرى ئىسلام
یان مارکسییەت دەكەن. تەنیا كوردە قوربەسەرەكە نەبیت.'

'من وا ھەست دەكەم كاریكى زۆر ئەستەم دەبیت، ئەگەر ئیمە ئەو
بیروباوەرە مارکسییەتە یان یەكیك لەو دینانەى تر... ئیتر ئىسلام بېت
یان مەسیحییەت باش تىتى نەگەین و خۆمالىی نەكەین.' یونس وای
گوت.

'خۆ ھەندىك جار بېر لەو دەكەمەوہ كە ھىچ مىللەتىك بەقەدەر
مىللەتى كورد پېویستى بە بیروباوەرى سۆشیالیزم نىیە، چونكە
مىللەتى كورد بە سەروشتى چەپگەرا و بەخشەندەيە. تا بتوانین
زۆردارى و چەوساندنەوہ بنەبېر بکەین.'

میرزا كەرىم بە سەرنجەوہ گوئی لى گرتبون، لە بەر خۆیەوہ
گوئی: 'موكەپەم، بۆ ئەوئەیان من و تۆ ھاوړاين!'

'ئى خۆی ئەوہ لوبى مەوزووعەكەمانە! كەواتە ھەموو پىگەكان
دەچنەوہ سەر بانە!'

'ئەگەر ھەموومان وەك جەنابت بېرى لى بکەينەوہ، ئەوا ھەموو
پىگەكان دەچنەوہ سەر كەركوك.'

'نەخیز برا، ھەموو پىگەكان دەچنەوہ سەر سلیمانى.'

موكەپەم بە پىكەننەوہ وای گوت، یونس دەستى خستە سەر
شانى و گوئی: 'لە سلیمانىیش ھەموو شەقام و كۆلانەكان دەچنەوہ
سەر خانەقا و مالی شیخ و بەگەكان.' ھەرسىكیان پىكەنین.

میرزا كەرىم ئەو دەفتەرەى لە بەردەم یونس رەئووفدا دانا كە
لەسەر بەرگەكەى نووسرابوو، دیوانى شیعەرى كوردی. شیعەرى

کوکراوهی گه لیک شاعیر بوو، هه ندیکیان به دهست و خه تی خویان
نوسسیبوویان، دوا لاپه پهی بۆ کرده وه و قه له مه که ی دهستی بۆ
پاگرت و پنی گوت: 'ئو شیعره ی خۆتم بۆ بنوسه، شیعر ی ئه ی
په قییم مه قسه ده، ئه وه ی که دوینی شه و له که رکوک بۆت
خویندمه وه، ئا له م دهفته ردها وه ک یادگاری بۆمی بنوسه. وا بزانه
دوا ی ئه وه ئیتر لاپه په کانی ته واو ئه بن و ئه ی په قیب دوا شیعر
ئه بیت.'

'ئه ی په قیب؟'

'به لی.'

'ئو به تو وه بوون به سی که س که ئو شیعه رده تان به دله، لیت
نه شارمه وه، له که رکوک بۆ چه ند براده ریکم خوینده وه، دوا ی
ئو وه ی که تو وره بوون، ئو پویشتنه ی پویشتن، ئیتر نه مبینه وه،
که هاو پنی مندالی و خزمی خۆشم بوون.'

کاتیک گوئیان له دهنگی پنی حه لاهه خان بوو، بیده نگ بوون.
حه لاهه خان سی پیاله چایی و شه کردانیک شه کری کلوی له سه ر
سینییه کی زیو به دهسته وه بوو، دوا ی ئه وه ی سینییه که ی له سه ر
میزه که دانا، گوتی: 'یا خوا به خیر بین.'

موکه په م گوتی: 'زۆر قه دری لوتفت ده گرم و پیزداریت، جیگه ی
شانازیمه وه ک میوان له م ماله دا قبول ده کریم.'

'مالی خۆته، خۆتان ماته مه که ن و وه رنه سه ره وه قه یریکی تر نان
ئه خۆین.'

هه رسسیکیان، وه کوو بلتیت خه یالیان هیتشتا له لای قسه و
باسه کانیان و شیعر ی ئه ی په قیب بوو بیت، ته نیا سه ریان بۆ له قانده.
دوا ی ئه وه ی حه لاهه خان به جتی هیتشتن، جه لال له که لی هاتبو وه

ژووره وه و له بهردهم یونس رهئووفدا پراوهستا بوو، سه‌ری به لای
پاست و چه‌پدا ده‌خست، وه‌ک بیه‌ویت به یونس بلت لیم پروانه،
پاشان ده‌ستی بۆ بۆینباخه سووره‌که‌ی ملی درێژ کرد. یونس بی
ئه‌وه‌ی هیچ بلت، له ملی خۆی کرده‌وه و کردییه ملی جه‌لال. بۆی
به‌ست و پیی گوت: 'ئه‌وه تۆش بوویته ئه‌فه‌ندی.' جه‌لال
زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌کی بۆ کرد و هه‌ردوو ده‌ستی پپوه گرت و به پ‌اکردن
چوو بۆ قاتی سه‌ره‌وه.

میرزا که‌ریم ده‌ستی بۆ ده‌فته‌ری شیعه‌که پ‌اکیشا و گوتی: 'لئی
بنووسه، دیاری و یادگاری یونس ره‌ئووف، بۆ میرزا که‌ریمی
ئه‌حمه‌دی نالیه‌ند.'

'به سه‌رچاو، دوو مانگیک پینش ئه‌م‌رۆ له س‌جنی که‌رکووک
نووسیومه، باشه تو بۆ دلت چۆته سه‌ر ئه‌و شیعه‌ی من!'
'ئه‌ی مه‌گه‌ر منیش کورد نه‌بم، له شیعه‌ی ته‌سه‌وف و دلداریم پی
باشته‌ره.'

ئه‌و پۆژه یونس ره‌ئووف، شیعه‌ی ئه‌ی ره‌قیبی ئاوا له ده‌فته‌ری
شیعه‌ه کۆکراوه‌کانی مالی میرزا که‌ریمدا نووسی:

'ئه‌ی ره‌قیب هه‌ر ماوه قه‌ومی کورد زوبان

نایرمینی دانه‌یی توپی زه‌مان

ئیمه پۆله‌ی په‌نگی سوور و شوپشین

سه‌یری که خویناوییه پ‌ابوردوومان

ئیمه پۆله‌ی میدیا و که‌یخوسره‌وین

دینمان ئایمانه نیشتمان

که‌س نه‌لێ کورد مردووه، کورد زیندووه

زیندووه، قه‌ت نانه‌وی ئالاکه‌مان

چەند ھەزار لاوانی کوردی نەپرەشیز
بوون بە قوربانی و ھەموویان نیژران
لاوی ئیستاش حازر و ئامادەنە
جانفیدانە، جانفیدانە، جانفیدان
لاوی کورد ھەلسانە سەرپین وەک دلیر
سا بە خوین نەقشی دەکەن تاجی ژیان
کەس نەلێ کورد مردوو، کورد زیندوو
زیندوو، ھیچ نانەوی ئالاکەمان

یونس رەئوف، دلدار، کەرکوک.
دیاری و یادگاری بۆ میرزا کەرمی ئەحمەدی نالەند.

میرزا کەرم دواي ئەوێ شیعەرەکی خویندەو، لەبەر خۆیەو
گوتی: 'دلدار! خۆ بەم نازناوەدا بوایە تو ئەبوایە تەنیا شیعری
دلدارییە بنووسایە؟'
'دەي قوربان خۆشەویستی و بە ئەمەگی بۆ نیشتمان و قەومەکی
خۆت، جۆریکە لە عەشق و دلاری.'
'بە مەرجیک، خوینت پاک بیت!' میرزا کەرم وای گوت.

‘ئەگەر ئەوان ۋەك جەلال شەعووربان بە دلشكانى مالىك ئەكرد، ئەوا
مالەكانى خۇيانيان بۇ ئەكردە مەدرەسە!’

مامۇستا سەئىد سەدى كاپان ئاۋاى بە غەفوور گوتىبوو، كاتىك
دەچىت بە دوايدا ۋ چىرۆكى چوون ۋ نەچوونى جەلال ۋ مالىكى بۇ
قوتابخانە پىن دەلىت.

مالىكى مام مستەفا ھەموو پۇژىك ۋ بە درىژايى شەش سەل
لەگەل جەلال تاۋەكوو بەردەم قوتابخانەى ئەيووبىيە دەچوو، پۇژانە
لە بەردەم قوتابخانەكە دەمايەۋە، تا جەلال دەرسەكانى تەۋاۋ دەبوو،
پاشان پىنكەۋە دەگەرەنەۋە بۇ مالەۋە.

چەند پۇژىك پىش كىردنەۋەى قوتابخانە، ھەلاۋەخان توورەكە يەكى
لە بەنى رەنگاۋرەنگ بۇ جەلال دروست كىردبوو، كاتىك تەۋاۋى كىرد،
بانگى جەلالى كىرد ۋ پىنى گوت: ‘جەلال گيان، چەند پۇژىكى تر ئەچىت
بۇ مەكتەب، كىتب ۋ دەفتەرەكانت بىكەرە ئەمەۋە.’

‘ئەى بۇ مالىك؟’

‘ئىنجا بۇ مالىكىش دروست ئەكەم. بەلام ۋا بزانم مالىكىان لە
مەكتەب ۋەرنەگرتوۋە!’

‘بۇچى؟’

‘جەلال گيان، مالىك ناتوانىت ۋەك تۇ بچىت بۇ مەكتەب.’

‘بۇچى ناتوانىت؟ خۇ قاچى نەشكاۋە؟!’

'نا نا، نه شوکور، ئەی خۆ تو ئەوه ئەزانیت، که مالیک ناتوانیت
ببیسیت و قسه بکات؟'

'دایکه، منیش بن مالیک بۆ مهکتەب ناچم!'
'چۆن؟ نابیت کوپی خۆم، باوکت و مامه مستهفات گوتیان زۆر
ههولمان لهگهڵ داوان و مالیکیان له مهکتەب وهرنهگرتوه.'
'دایکه گیان، ئەگەر تو توورهکهیهکی ئاوا جوان بۆ مالیک و جهمال
دروست بکهیت، منیش به دزییهوه لهگهڵ خۆم ئەیانبهم بۆ مهکتەب.'
'وهی پۆله گیان، مهگەر من بزاتم په یوهندی تو و مالیک چۆنه.
باشه به سهرحاوا، ئەی جهمالی جوانه مهگ بۆ؟' دواى ئەمه
ههلاوه خان دهستی به گریان کرد.

یهک به یهک ئەندامانی خیزانه که له م جۆره گفتوگۆیهیان لهگهڵ
جهلال کرد. له سهههتاوه وایان دهزانی ئەو نارەزایهتییهی جلال
کاتییه و دواى چهند پوژیک رازیی دهکن. بهلام مانگنیک بوو
قوتابخانه کرابوهوه، جلال هیشتا ئەو گفتهی به مالیکی ئامۆزای
دابوو نهیشکاندبوو، که بی ئەو بۆ قوتابخانه ناچیت. ههروهها
کاریگهری مردنی له ناکاوی جهمالی سێسالان، که دوو سال لهوان
مندالتر بوو، به سهریانهوه بوو، ههردووکیان تهواو هۆگری بووبوو
و وهک هاوپییهک لیتان دهپوانی. ئەو بهیانیه جلال و مالیک له
خهوا دهبن، نیوهشه و جهمال بۆ نهخۆشخانه دهبن و ئیتر ئەوان
نابیننهوه. بهردهوام خهونی پیوه دهبین و به درزیایی تهمهنیان له
پیش چاویان ون نابیت.

ئەو پوژانه و پیش کردنهوهی قوتابخانه، مالیک ههموو بهیانیهک
پیش خۆرکهوتن دوو دهفتهری له بن دهست و قهلهم و

خهت کورژینه ره‌وه و قه‌له‌مداده‌ری له گیرفانی ده‌نان، له پیش مال
پاده‌وه‌ستا و چاره‌پروانی جه‌لال ده‌بوو. باوک و دایک و هم‌مو
ئه‌ندامانی ئه‌و خیزانه ده‌یانویست ئه‌وه له مالیک بگه‌یه‌نن، که ئه‌و
ناتوانیت وه‌کوو جه‌لال و قادر و مه‌حمودی برای و مندالانی تر
بجیت بۆ قوتابخانه، به‌لام دیار بوو مالیک هیچ جیاوازییه‌ک یان
که‌موکوورپیه‌کی له نیوان خۆی و ئه‌وانی ترده‌نه‌دیبینی. ئه‌و گفته‌ی
جه‌لالیش پتی دابوو، ئه‌وه‌نده‌ی دیکه هیوای چوونی بۆ قوتابخانه‌ی به
مالیک به‌خشیبوو.

میرزا کریم و مام مسته‌فا ناچار بوون، له‌گه‌ل جه‌لال و مالیکدا بۆ
قوتابخانه‌ی ئه‌یووپییه‌ بچن و له‌گه‌ل به‌رپه‌وه‌به‌ر عه‌لی ئاگا قسه‌ بکه‌ن.
مامۆستا سه‌عید سدقی کابانیان له‌گه‌ل خۆیاندا بردبوو، مامۆستایه‌کی
خانه‌نشین و به‌ئه‌زموون بوو. مام مسته‌فا ده‌یگوت؛ مامۆستا سه‌عید
کابان مامۆستای مامۆستا‌کانه. مامۆستا سه‌عید به‌رپه‌وه‌به‌ری
قوتابخانه‌ی به‌وه‌ پازی کرد که مالیک هه‌رچی کاتیک بیه‌ویت، بۆ
قوتابخانه‌ی ئه‌یووپییه‌ بیت و ته‌نانه‌ت ده‌توانیت له‌ پۆله‌که‌شدا له‌گه‌لیدا
دابینشیت، به‌ تاییه‌تی له‌ ده‌رسه‌کانی وینه و وه‌رزشدا.

کات تیپه‌ری و مالیک رۆژنیک نه‌بوو له‌ چوونی بۆ قوتابخانه
دوابکه‌ویت، له‌ ده‌رسی وینه‌دا له‌ ته‌نیشتی ئیسرا ئه‌ولیی جووه‌وه
داده‌نیشت، که ئه‌ویش وه‌ک مالیک له‌ شه‌رماندا به‌ درێژایی ئه‌و ساله
قسه‌ی له‌ دم نه‌هاته‌ ده‌ر، هه‌ردووکیان زۆر له‌یه‌ک ده‌چوون و
گویتقوت و بچکولانه و لاواز بوون، له‌ کاتی پشووه‌کانیشدا بیده‌نگ
به‌رده‌وام به‌ دوا‌ی یه‌که‌وه‌ بوون. سالی دوا‌ی به‌رپه‌وه‌به‌ری قوتابخانه
گۆرا و مالیک و ئیسرا له‌ قوتابخانه‌ ده‌رکران. یاقوویی برا‌گه‌وره‌ی

ئیسرا ھاوړې غەفور بوو، ھەروەھا لە رېځخستنه کانی تەحەرور ئەندام بوو، یاقووب بە جەلالی گوتبوو؛ ئیسرای بڕام وەک مالیک کەرولال نییە، بەلام زۆر شەرمنە، ئەو و قوتابخانەیان نەگوتوو.

پۆژیک میرزا کەریم سەردانی بەرپۆه بەری خویندنی سلیمانی، مستەفا مەزھەری کردبوو، کە ھاوړې دەبیت. مستەفا مەزھەر ئەو بە میرزا کەریم دەلێت؛ کە قوتابخانە ھیچ سوودیکی بۆ ئەو منداڵە کەرولالە نابیت و تەنیا دلشکانی بۆ دەمینیتەو. باشترە خۆتان لە مالهو ھەولێ لەگەڵدا بدەن و دلی پازی بکەن.

لە دواى ئەو پۆژەو جەلال ھەرچییەکی لە قوتابخانە دەخویند، ھەولێ دەدا مالیکیش فیز بکات.

جەلال دواتر ئەو ھێ لە لائاشکرا بوو، کە تاوھەکوو مالیک فیزی خویندەو و نووسین نەبوو، ھەستی بەو نووسانییەى نێوان خۆی و ئەوانی تر نەکرد.

دواى دوو مانگ چوونیان بۆ قوتابخانە و لە پۆژیکى سێشەممەدا، سەعاتیک پێش تەواو بوونی قوتابخانە، جەلال و مالیک پێکەو گەرابوونەو. کەس دەرفەتى نەبوو ئەو ھیان لى بېرسیت، کە ھیشتا کاتی قوتابخانە ماویەتى و ئێو بۆچى ھاتوونەتەو؟

میرزا کەریم پرسى: 'ئەرى جەلال پیم نالیت ئەو جەریدەیت لە کوئ بوو؟'

'لە ھاوړیئەکم وەرگرتوو و ئەبیت سبەینی بۆی بەرمەو.'

'ئینجا تو بە ئەستەم ئەلیف و بی ئەناسیت، بۆچیتە؟'

'چۆن باوکە، بەھونجە ھەموویت بۆ ئەخوینمەو.'

'ئا دەى وەرە بزانم، ئەگەر راست بکەيت، قاتىك رانكوچۇخەى تازەت بۇ ئەكېم.'

جەلال لەو كاتەو لە قوتابخانە گەرابووەو، كورسىيەكى هېتابووە ناوەرەستى حەوشەكە و قنچ لەسەرى دانىشتىبوو، قاچى خستىبووە سەر قاچ و رۆژنامە رەنگزەرەكەى بە پرويدا كوردبووەو. مالىكىش لە پشتىيەو راورەستابوو، ئەويش وەكوو جەلال چاوى بە پرووبەرى رۆژنامەكەدا دەگېتار.

جەلال زوزوو دەكوكى و لە چواردەورى خۆيى دەپوانى، يان باشتەرە بلىم بۇ ئەوەى يەكىك لەويو تىپەرېنت و بىيىنىت ئەو خەرىكى چىيە. ميرزا كەرىم هەلىساند و رۆژنامەكەى لى وەرگرت، پاشان لەسەر رانى دانىشساند و پىتى گوت: 'دەى فەرموو بزانم. تۆ تازە چوويته مەكتەب و چۆن ئاوا خىزا فىزى خويندەنەو بوويت.'

'مەگەر پىتش ئەوەى بچمە مەكتەب، كاكە غەفوورم دەرسى بى نەگوتىم.'

'مالى كاكە غەفوورت ئاوەدان بىت. ئا دەى بزانم، ئەوە چى نووسراوہ؟'

لەو كاتەدا ميرزا كەرىم رۆژنامەكەى بەرەو پرووى خۆى و جەلال راگرتىبوو، چەناگەى لە سەردىزى بابەتىك لە رۆژنامەكە نزيك كوردبووەو، جەلال گوتى: 'سە ر بە خ وى ي... سەرىبەخۆيى، و، ئى س ت ق ل ال ي... ئىستقلالى، ب و... بۆ، ك و ر د س ت ان... كوردستان.'

'تەواو جەلال گيان، باوكى خۆت قەرزدارى تۆيە، سەبەينى پىكەوہ لە بازارپىن.'

مالیک له پشتیان هوه نووز هیهکی لئوه هات، وهکوو بلنی گویی لئ
بوو بیت و پینان بلیت؛ منیش لئرم.

میرزا کهریم ئاوړی لئ دایه وه و گوتی: 'مه به ستم تو و جه لاله
مالیک گیان.'

جه لال دهستی کرد به گیرفانی شهرواله کهیدا و کتیبیکی لولوکراوی
دهرینا، پیش ئه وهی بیکاته وه و نیشانی باوکی بدات، میرزا کهریم
پرسی: 'ئه وه کتیبی مه کته به؟'

'نه خیر، کاکه غه فورم پیی دام، گوتی که هاوړپیهکی خوی
نووسیویه تی.'

کتیبیکی بهرگزه رد بوو: الف و بیی کوردی.

وینه یهکی رهنگسه وزی نیو پۆلیکی قوتابخانه ی له سهر بوو. پاشان
له خواره وه نووسرابوو: حامید فرهج.

سالی چاپکردنی کتیبه که: ۱۹۳۶ بوو.

کتیبه که ی له دهسست وهرگرت: 'کاک حامید فرهجی خۆمان
نووسیویه تی، ئه مهت خویندو وه ته وه؟'

'حه مووی، له سه ره تا حه تا کوتایی.'

'چه ند جار؟'

'هه زار جار!'

'نا، نا، جه لال هه زار جار زوره!'

'به خودا، هه زار جارم خویندو وه ته وه.'

'کوړی خۆم درۆ مه که و سویندی بو مه خۆ.'

'دهی باشه، سه د جار.'

'هه زوره.'

'ئه زانی باوکه، ئه وه نده، ئینجا ئه وه نده.'

لهو کاته دا ههردوو دهستی به ره و پووی باوکی کردبوونهوه.

'ئێ ئه وه ده جار ئه کات، کورپی خۆم.'

'بۆ ئه وهنده زۆر نییه؟'

'به لێ، زۆر زۆره و پر به دوو مشته، بۆ مندالێکی وه کوو تو ده جار ئه و کتیبه ی خویندبیته وه، زۆر زۆر نازایت، به لام ده جار له کوئ و سه د و هه زار له کوئ.'

'گۆتم به لکوو له گه له قاته جله که دا جووتیک پێلاوی تازه شت پێ بکرم.'

'هه ی زۆرزان.'

قادر هات و قسه کانی پێ برین، چهند کتیبێکی له بن ده ست بوون، دیار بوو له قوتابخانه وه گه رابوو وه، پرسسیی: 'باوکه ئه و جه ریده هه یی کتیه؟'

'ئه و جه ریده هه ی و ئه و کتیه ش هه یی کاکه جه لاله.'

'بۆ کتیه که ئه زانم، که هینی ههردوو کمانه، به لام من ئیتر پێو بستیم پێی نه ماوه و بۆ جه لال، به لام ئه و جه ریده ی کوردستانه ئه لیم؟'
'ئه ویش هه یی جه لاله، ئیستا له سه ره تاوه تا کوتایی هه مووی بۆ خویندمه وه.'

'چۆن؟ به حونجه؟'

'قادر گیان بیههزا بیت، تو ئاگات له چیه، ئه و کتیه ی کاک حامید فه ره ج ده ببینیت؟'

'به لێ.'

'ئه وه جه لال هه زار جاری خویندوو ته وه.'

'چهند جار؟ هه زار جار؟!'

'به لێ، قادر گیان ئا ئه وهنده.'

میرزا کریم هەردوو دەستی بە کراوھیی بەرھو پووی قادر
پاگرتبوو. قادر سەری لێ پاوھشانند و لە جەلالی پروانی و گوئی:
'باوکە ئەگەر مەبەستت لە دەیە، ئەوئەندەئە من بزانم دوو قات و سێ
قاتیشی خویندووئەتو، من شاھتیی بۆ ئەیەم، ئەوھێ پاستی بیت،
نازانم بە دەقیقی چەند جار، بەلام هەفتەئە دوو تا سێ جار، کاکە
غەفوورم پێئەخویندینەوہ.'

قادر هەرچەند هەولێ لەگەڵ جەلالدا پێئەگوت پوژنامەئە
کوردستانی لە کوئی دەست کەوتووہ. پیشتر جەلال بە میرزا کەریمی
باوکی گوتبوو، لە ھاوڕێیەکم وەرگرتووہ.

پوژئە دواتر لە قوتابخانەئە ئەیووبییە تەھا بابان، کە ھاوڕێئە و
ھاوڕێئە قادر بوو، چپاندی بە گوئی قادردا: 'قادر ئەزانیت، لەژێر ئەو
قادرمانە و لە دۆلابیکدا دوینێئە یەکیک جەریدەئە کوردستانی لە
حەمەسەعیدی فەراش دزیوہ!'

قادر دوای تاوینک بێدەنگبوون، پرسیی: 'بە پاست؟ بۆ؟
حەمەسەعیدی فەراش خویندەوارە؟'

'ئەئە چۆن، لەو ژێر قادرمانە کتیب و جەریدەئە لێ داناوہ. وەرە با
پێکەوہ بچین سەیری بکەین.'

تەھا ئەمەئە گووت و دەستی قادری گرت و بردی بۆ ژێر قادرمەکان.
دۆلابیکی کۆنی سێ قاتی بێدەرگەئە لێ دانرابوو، قاتی یەک و دووی
شتمەکی پاککردنەوہ و سەتل بوون، بەلام قاتی سەرەوھێ کە ئەوان
دەستیان پێئەنەدەگەیشت، کتیب و پوژنامە و گوفاڕ لەسەر یەک
ھەلچنرابوون. پاشان هەردووکیان دوو مەتریک لە دۆلابەکە دوور

کهوتنه‌وه و خوځيان هينايه سهر نووکی پيکانيان و لنيان ږواني، پر
بوو له کتیب و ږوژنامه و گوڅاری کون و نوئ.

له دهنگی همه‌سه‌عیدی فه‌پاش ږاچله‌کین، ویستیان بیده‌نگ ږوون،
پیشی لی کرتن و گوتی: 'له چی نه‌گه‌ږین؟'

جه‌لالی حاجی شه‌فیق، که هاوږولیان بوو هاتبوو له شانیه‌وه
ږاوه‌ستاوو. قادر و ته‌ها بابان نه‌یانتوانی هیچ بلین، وه‌کوو نه‌وان به
دزینی ږوژنامه‌ی کوردستانه‌وه گیرابن. به‌لام جه‌لالی حاجی شه‌فیق
گوتی: 'نه‌و کتیبانه چین؟'

'ئیوه کارتان به سه‌روه چییه؟ ږوون، ږوون ده‌ی!'

قادر گوتی: 'ده‌ی بو تووږه نه‌بیت، خو ئیمه نایاندزین!'

'قابيله بیخویننه‌وه، ناشیت ئیوه بووین؟'

'ئیمه چی؟'

'نالیم دزی، به‌لام، دواژماره‌ی جه‌ریده‌ی کوردستانتان بی پرس
بردیبت؟'

قادر چوو به‌رامبه‌ر سه‌عیدی فه‌پاش ږاوه‌ستا: 'نه‌خیر ئیمه
نه‌بووین، به‌لام نه‌گه‌ر ږووخسه‌تمان پی بده‌یت سه‌یری کتیب
و جه‌ریده‌کانت بکه‌ین، پیت نه‌لیم جه‌ریده‌که لای کتیه!'

هه‌ردوو هاوږیکه‌ی قادر زیاتر له پینچ مه‌تریک دور کهوتبوونه‌وه،
کاتیک نه‌مه‌یان له قادر بیست، هاتن و له شانیه‌وه ږاوه‌ستان.
همه‌سه‌عیدی فه‌پاش گوتی: 'نه‌گه‌ر تو نه‌و چاکه‌یم له‌گه‌ل بکه‌یت،
چونکه نه‌وه دواژماره‌ی جه‌ریده‌ی کوردستانه و گفتم به‌گه‌لیک
هاوږی و دوست داوه بویان به‌رم.'

'کاک همه‌سه‌عید، پیت نالیم کی بردوو‌یه‌تی، به‌لام وه‌عد بیت،
سبه‌ینی بوټ بینمه‌وه.'

حەمەسەعیدی فەراش هیچی نەگوت و تەنیا سەری ڕەزامەندی بۆ
لەقاند.

ئێوارەى ئەو ڕۆژە، کاتیک قادر داواى ڕۆژنامەکەى لە جەلال کرد و
پێى گوت، کە حەمەسەعیدی فەراش پێى زانیووە و دەبیت بۆى
بەرىنەو، جەلال لە وەلامدا گوتى: 'ئینجا ئەیسووتینم و ئیعتراڤ
ناکەم کە من بردوومە.'

داواى ئەوێ ئەمەى گوت، ڕۆژنامەکەى بە دەستەووە و بە مالهەدا
بۆ دەروەو و پاشان سەر و خوار، پای دەکرد و قادریش بە داوایەو
بوو. جەلال هاواری دەکرد، دەیسووتینم، قادریش بانگی
دەکرد، وەعدە داوێ بەرمەو و نایسووتینیت.

پاشان باوک و دایک و تەنانەت غەڤوور و عەزیزی بریایان
کەوتبوونە نێوانیانەو. میرزا کەریم ڕۆژنامەکەى لە دەستی جەلال
دەرھینا، چرچ و لۆچ بووبوو، کاتیک قادر بەسەرھاتەکەى بۆ گێرانەو،
جەلال دەستی کرد بە گریان و گوتى: 'بە خودا لەسەر ئەو دزییە
هەزار سال سجنم ئەکەن.'

عەزیز گوتى: 'مەگەر گونت بگرن، سجنى چی؟!'
'ئەگەر من سبەینى بیبەمەو و بیدەمە دەست حەمەسەعیدی
فەراش، ئەوا هیچ ڕوو نادات.'

حەلاوێخان بیدەنگ جەلالى لە باوێش گرت و بردیە ژوورەو،
میرزا کەریم ڕۆژنامەکەى قەد کردەو و داوێ دەست قادر و پێى
گوت: 'بیینت چەندى پێ ناخۆشە، کەواتە جەلالى برات دزى و فرۆڤیلى
پێ ناكریت! لاى کەس باسى ناکەیت، تەنانەت لاى هاوړیکانیشت.
ئەگەر حەمەسەعیدی فەراش لێى پرسىیت، یان بلێ خۆم بردوومە و

خویندمه وه و ئهوا هیناومه ته وه، یان بلئی که سینی که ناس بر دوویه تی.
قادر بهو جوړه ی که پیم گوتی، تی گه یشیت؟
'به لئی، باوکه هیچ خه مت نه بیت.'

پوژی دوا یی له گه ل چوونه ژووره وه دا بو نیو قوتا بخانه ی ئه یووبییه،
قادر چوو پوژنامه که ی دایه وه دهستی همه سه عید و پنی گوت:
'کاک همه سه عید، بیووره من جه ریده که م بردبوو، گوتم له ماله وه به
ئیسراحت ئه یخوینمه وه و دوا یی ئه یکه پینمه وه.'
همه سه عید سه ری ره زامه ندیی بو له قاند و هیچی نه گوت.

دواتر همه سه عید له حه وشه ی قوتا بخانه له ناو قوتا بییه کانی تر دا
بانگی قادری کرد و بردی بو لای دولا به که ی، کورسییه کی له به رده م
دولا به که دا دانا بوو، دهستی به ره و پرووی دریژ کرد و گوتی: 'ئا ده ی
خوت بچوره سه ر ئه و کورسییه و بزانه ئه و کتیب و جه ریدانه چین!'
ته ها بابان و جه لالی حاجی شه فیق، ههروه ها همه کاکه ش، که
بیده نگ به دوا یانه وه بوو، هاتبوون، قادر سه ر کهوت و دوا ی چند
هه ناسه یه ک خیرا دابه زی. چند ژماره یه کی کون و نوئی پوژنامه ی
کوردستانی به دهسته وه بوون، له سه ر کورسییه که دانیشست و
خستنییه سه ر کوشی، هه موو پیکه وه لینیان ده روانی.

پاشان همه سه عید پوژنامه کانی له دهست وه رگرت و پنی گوتن:
'ئیسنا نا، دوا ی دهوام، ئه گه ر تا قه تی خویندنه وه تان هه بوو وه رن و
لیزه بیخویننه وه، ئه گه ر قه ولم پین ئه دن، له گه ل خوتاندا نه بییه ن!'
دوا ی ئه وه ی همه سه عید پوژنامه کانی خسته وه چیگه ی خوی، له
به رباخه لیدا کتیبکی ده رینا و به ره و پرووی قادر رایگرت و گوتی:

ئەو كەتتېكى كاك عەبدوللا توفىق جەوھەرە و بە ناونىشانى ئاوات،
كە لە لايەن ميرييهوە ياساغ كراۋە، ئەتوانن بيخوينتەوہ و دوايى بۆم
بگەپىنتەوہ. بە مەرجىك نىشانى كەسى ترى نەدەن.

ھەرچوارىان بىتەنگ بوون، تەنيا ئەوہەندە نەبىت سەرى
پەزەمەندىيان بۆ لەقاند، قادر كتېبى ئاواتى لى وەرگرت و خستىيە
ژىر كراسەكەى. پاشان بە دواى يەكدا بۆ ھەوشەى قوتابخانە چوون.
لەو رۆژانەدا لە ناو خەلكى شاردا خويندەنەوہ، وەكوو خۆيان
دەيانگوت؛ خۆپەرورەدەكردن، بووبووە باو. ئەگەر ھەندىك شانازىيان
بە بنەچەى بەگ و شىخ و ھەفەيدزادە، ھەرۇھا بابانىيەوہ دەكرد،
ئەوا زۆرىنەى لاوھەكان ئەوھەيان دەزانى يان ئەوہ درابوو بە گوياندا؛
ئەگەر خۆت پەرورەدە بگەيت فەرقى نىوان مندالى شىخ و گەدا
و كرىكارىك نىيە و دەتوانىت بە ھىوا و مەبەستى خۆت بگەيت، يان
جىگەيەكى ديار لە نىو كۆمەلگەدا دەگريت.

ئەم قەسەنە رۆژانە لە نىو چاىخانە و كۆر و كۆبوونەوہكاندا
دەگوترانەوہ. بە تايبەتى ئەو كەسايەتى و گەنجانە ھەوليان دەدا يان
بە پىويستيان دەزانى ھەموو كەسىك بخوينتەوہ. كە بىروباوہرى
چەپگەرايىان ھەبوو، ھەرۇھا وەكوو پەتايەكيش لە شاردا مەلا و
شىخ، ھەرۇھا سۆفى و فەقىكانىشى گرتبووہوہ.

لەو رۆژانەدا مامۇستا فوئاد رەشىد بەكر، كە بەرپوہبەرى
قوتابخانەى ئەيووبىيە بوو، لە چەند پۆلىكدا لە قوتايىيەكان دەپرسىت:
'مالى كامتان كتېبى تىدايە، داىك و باوك يان برا و خوشكى كامتان
كتېب ئەخوينتەوہ؟'

لە زۆرەى پۆلەكاندا، زۆرىنەى قوتايىيەكان دەست بەرز دەكەنەوہ.

قادر به باوکی ده‌لایت: 'باوکه هه‌موو هاوړی و هاوېوله‌کانم بیچکه له کتیبه‌کانی قوتا‌بخانه‌مان؛ کتیبی تریش نه‌خویننه‌وه، ته‌نانه‌ت هه‌ندیکیان دایک و باوک و که‌سوکاریشیان خوینده‌وارن، له سایه‌ی سه‌ری کتیبخانه‌که‌ی تو و کاکه غه‌فوورمدا. من له هه‌موویان مو‌علووماتم زیاتره.'

پوژی دوا‌ی نه‌و نیواره‌یه، که جه‌لال به دلش‌کاوی پوژنامه‌که‌ی دایه ده‌ستی باوکی، له‌رزوتایه‌ک دایگرت و نه‌چووه‌وه بو قوتا‌بخانه. شه‌و تاوه‌کوو به‌یانی خه‌وی لی نه‌ده‌که‌وت و ته‌نیا به ماله‌که‌دا ده‌که‌را. به شه‌و ده‌چووه‌هه‌وشه و کولان، له به‌ر خویه‌وه بانگی له جه‌مالی برای ده‌کرد. هه‌لاوه‌خانیس به چاوی پر له فرمیسه‌که‌وه به دوا‌یه‌وه بوو، که مردنی جه‌مالی کو‌ری هیشتا سالیکی به سه‌ردا تینه‌په‌ریبوو.

میرزا که‌ریم نیواره‌ی نه‌و پوژه چوو به دوا‌ی هه‌مه‌سه‌عیدی فه‌پاشدا و چیرۆکه‌که‌ی تیگه‌یاند و هینای بو مالی خویان. پیکه‌وه بو ژوره‌که‌ی خوی چوون. جه‌لال به دریزایی نه‌و پوژانه له‌سه‌ر دوشه‌کینک پاکش‌ابوو، مالیکیس به ته‌نیشتییه‌وه بوو. کاتیک هه‌مه‌سه‌عیدی بینی، خوی کو کرده‌وه و راست له‌سه‌ر چیکه‌که‌ی دانیشت. میرزا که‌ریم گوتی: 'نه‌وه چیه پوژه، به هه‌له تی نه‌گه‌یشتیبت و فه‌پاشت لی بو‌وبیت به مو‌علیم!'

دوا‌ی نه‌وه‌ی که به‌م قسه‌یه پیکه‌نین، هه‌مه‌سه‌عید ده‌ستی کرد به گیرفانیدا و دوو پارچه‌ه‌لوای له گیرفانی ده‌ره‌ینا، دانه‌یه‌کی به‌ره‌و پووی جه‌لال راگرت و پتی گوت: 'هه‌رچی من‌دالییک هه‌زی له

خویندنه‌وه بیت، به‌خشیش وهرده‌گریټ و ئه‌بیت ده‌می به‌م‌ه‌لوا
خوشه شیرین بکات.

ئاوړی دایه‌وه و پارچه‌ه‌لواکه‌ی تری دایه‌ده‌ستی قادر، که
له‌گه‌لیاندا هاتبووه ژووره‌وه و له‌پشتیان‌ه‌وه راوه‌ستابوو.

ج‌لال هیچی نه‌گوت و ه‌لواکه‌ی له‌ناو‌ده‌ستا بوو، به‌رده‌وام به
چاوی تېره‌وه له‌باوکی دهروانی، پاشان میرزا که‌ریم پنی‌گوت:
‘ده‌ی کورم ه‌لواکه‌ت بخو.’

میرزا که‌ریم سه‌ری لڼ راوه‌شانند و ده‌ستی برد و ه‌لواکه‌ی لڼ
وه‌رگرت، پاشان له‌نیوان ج‌لال و مالیکدا دابه‌شی کرد.

دوای ئه‌وه ه‌لاوه‌خان خولقی ه‌مه‌سه‌عیدی کرد و نه‌به‌یشت
بروات. له‌کاتی نانخواردندا ج‌لال و مالیک له‌لای راست و
چه‌پی فه‌راشی قوتابخانه‌وه دانیش‌تبون و پیکه‌وه نانیان ده‌خوارد.
ه‌لاوه‌خان له‌شانی ج‌لاله‌وه بوو. تاوه‌کوو ئه‌و روزه و سالانیک
دواتریش... قاپنکی به‌تالی فافونی بو ج‌مالی جوانه‌مه‌رگ له‌نیوان
ج‌لال و مالیکدا داده‌نا.

سهردهمی مندالی و ههزهییم تیپه‌ری و من هه‌ر له بوون و نه‌بوونی
 مام زامن نه‌گه‌یشتم، ته‌مه‌نم چوار سالان بوو، که به رینگه‌وت رینگه‌م
 که‌وته سه‌ر دوو‌کانه‌که‌ی، باشتره بلیم؛ مالی مالیکی ئاموزام
 ئاوه‌دانیت. ئه‌و پوژه‌ی مام زامن شوینبزر بوو، ته‌مه‌نم بیست و
 هه‌شت سال بوو، که به دلشکاوی ئه‌و شاره‌م به‌جن هیشته.

ئه‌وسا هه‌ندیک جار له خۆم ده‌که‌وته‌مه‌ گومانه‌وه، ئه‌و پرسیاره‌م به
 خه‌یالدا ده‌هات، که تو بلیت من که‌سیکی ته‌واو بم، چونکه پوژ
 هه‌بوو رینگه‌م نه‌ده‌چوو‌ه‌وه سه‌ر دوو‌کانه‌که‌ی، وام ده‌زانی وه‌کوو نیو
 گیرفانی شه‌رواله‌که‌م شاره‌زای گه‌ره‌کی مه‌لکه‌ندیم، له‌و پوژه‌وه
 زیاتر گومانم له لا دروست بوو، که به میرزا که‌ریمی باو‌کم گوت:
 'مام زامنی نو‌قلفرو‌ش پینی داوم!'

ئه‌مه‌م پین گوت، له کاتینکا ئه‌و لی پرسیم: 'ئه‌ری جه‌لال ئه‌وه چی
 ئه‌خویت، زوو‌زوو ده‌ست ئه‌که‌یت به گیرفانتدا و شتیک ئه‌خه‌یته
 ده‌مه‌ته‌وه؟'

ناوی دوو‌کانی مام زامنم هینا و پاشان پیم گوت: 'مام زامن
 به‌خو‌پایی پینی داوم.'

ئه‌و به سه‌رسو‌ورمانه‌وه پینی گوتم: 'مام زامن؟ بو، دوو‌کانی مام
 زامن له کو‌ییه؟'

ناوونيشانه كه يم پښ گوت، له وه لامدا پښي گوتم؛ 'كوره جه لال تو بڼ
شيم ته كه يت، نهو شوينه ي تو نه يلنيت، كه ي دووكان ي لنيه! نه وه
مالي فلان و فيساره. كه ي له و كڙلانه دا دووكان ي لنيه.'

'نه ي چون نازانيت، دووكان ي مام زامن ده رگه يه كي دووتاكي ي
گوره ي كوني له دار دروست كراوه!'

له راستيدا هه موو جاريك مام زامن چنگيك نوڅلي ده كرده
ده ستمه وه، بڼ نه وه ي جاريك داوا ي پارهم لي بكات، له نيو ده ستم
ده رواني و نوڅله كانم ده ژمارد، يان با بليم له رهنه كانيانم ده رواني،
سه يري شووشه كان ي سه ر رهنه كانم ده كرد، كه حوت شووشه
بوون، ديسان نوڅله كان ي نيو ده ستم له گه ل رهنه كان ي نيو
شووشه كان به راورد ده كرد، جاريك نه بوو له و حوت رهنه
دانه يه كي كه م بيت، منيش ته نيا له ژير ليوه وه سوپاسم ده كرد، مام
زامنيش وه كوو هه موو جاريك ده يگوت: 'به شي خوته، جه لال به شي
خوته!'

نهو پوژه ي له گه ل باوكم له باس و خواستي دووكانه كه ي مام زامندا
بووين، من ته منم هه شت سالان بوو، نيتر نهو وه كوو پيشه ي هه موو
جاريكي ليم كه و ته گومان و پښي گوتم: 'گوي پروت، نيس تا پيشم
بكه وه و دووكان ي مام زامنم نيشان بده!'

ليم تووره بوو، به ده ستمه گوره و به هيزه كان ي توند ده ستم ي
راستم ي گرت و گوشيي، له وه زياتر قسه ي نه كرد، نه گه ر باش له
بيرم مابيت، گوتي: 'بو نوڅل به به لاش نه دات به تو، كي ناليت نهو
مام زامنم مندالباز نيبه!'

له و کاته دا مامه مسته فام په یدا بوو، پشش ئه وهی بگاته لامان له
 درگه ی حه وشه که وه بانگی کرد: 'چییه کاکه؟ چی قه وماوه؟'
 باو کم کاتیک گویی له دنگی مامه مسته فا بوو، ورده ورده دهستی
 شل کرد، کاتیک دهستم له ناو دهستی دهرهینا، پیستی دهستم سهی
 هه لگه رابوو، هه رپینچ په نجه که م پیکه وه نو سسابوون، پاشان دایکم
 هات و له گه ل مامه مسته فا دا قسه یان له گه ل باو کمدا کرد، که دایکم
 بینی، دهستم کرد به گریان، به لام باو کم کولی نه دا و پیش خوئی دام
 و پیکه وه بؤ گه رکه کی مه لگه ندی چووین. له نیوهی ریگه ههستم به وه
 کرد، که مالیکی ئاموزام دووراودوور دوامان که وتبوو. وا بزنام
 باو کم ههستی به وه نه کردبوو.

تاوه کوو گه یشتینه ئه و کولانه ی دووکانه که ی مام زامنی لی بوو،
 بیباکانه پیشی که وتبووم، ههستم کرد ئه ویش به دم ریگه وه
 دهویست دلنه واییم بکا، پیی گوتم: 'جه لال گیان، باوکی خوشت
 حه زی له نوقله، پارهم زور پیته و پیکه وه به دلی خو مان نوقل له مام
 زامن ئه کړین!'

چهند جاریک ئه وهی له بهر خو یه وه گوته وه، که گوايه له وه ناگات،
 بوچی ئه و مام زامنه هه موو جاریک چنگیک نوقل به خو رایی به من
 ده دات!

نازانم چ وه لامیکم دایه وه، به لام ئه وه ندهم له بیره که په لم بوو
 زوو بگین و دووکانه که ی مام زامنی نیشان بدهم و له دست باو کم
 نه جاتم بییت. رۆژانه چاودیری من و مالیکی ئاموزامی ده کرد، یان
 باشتره بلیم کاکه عه زیزی کردبوو به چاودیرمان. ئه وهی راستی
 بییت، کاکه عه زیز دهیزانی رۆژانه چی ده که یین و بؤ کوئی ده چین، لیم

دهپرسیی کاکه عهزیز تو چۆن دهزانیت، ئه ویش له وهلامدا دهیگوت:
'چۆلهکهکانم بۆم ئهگێر نهوه!'

ئیتیر ئیمهش نهماندهویزا درۆی لهگهڵ بکهین، کاتیک مالیکی
ئامۆزام لهو قسهیه گهیاوند.

مالیک پۆژی دواپی دارلاستیکیکی دروست کرد و گیرفانی
شهروالهکهی پر کردبوو له خه بهرد و دهستی کرد به چۆلهکهکوشتن.
تهنانهت ئهو توورهکه بچووهکهی پیشتر باوکی مالیکی توتنی تی
دهکرد، مالیکی لینی شار دبووهوه و ههلماتمان تیدا هه لگرتبوو، له
ماوهی دوو رۆژدا هه موو ههلماتهکانی گرتته چۆلهکهکان. ئاماژهی
بهوه دهکرد، که سه د چۆلهکهی کوشتووه، چوار پهنجهره و سه ری
چوار که سیشی شکاندبوو. له سه ر ئه وه له منیشیان پێچایه وه.

ئه گه ر بگه ریمه وه سه ر باسه که مان، کاتیک له گه ل باوکم گه یشتینه
گه ره کی مه لکه ندی و کۆلانی دوو کانه که ی مام زامن، ئه و گوتی:
'فه رموو پێم بلێ کوا دوو کانی مام زامن؟'

وه کوو باوکم له ماله وه پینی گوتم، له و کۆلانه دا ته نیا ده رگه ی دوو
مالی له سه ره، ده ستی یه که یه ک بۆ ده رگه کان درێژ کرد و گوتی:
'ئه وه مالی حازم به گه و ئه وه ی ئه و به ریش، مالی شیخ هه سه نی
هه فیده.'

منیش له پیش ئه وه وه به و کۆلانه دا رام ده کرد. ده چوومه کۆتایی
کۆلانه که و چاوم هه لده گلوفین و دیسان له ده ستی راست و چه پم
ده پروانییه وه. پاشان باوکم بۆ کۆلانه کانی تری گه ره کی مه لکه ندی
برد، به لام هه رچییه کم کرد رینگه م نه که وته وه سه ر دوو کانه که ی مام
زامن.

من رام دهکرد و نهو بهدوامهوه بوو. پاشان په لاماری دام و گوئی
گرتم، کاتیک دهستی لڼ بهرز کردمهوه، له ناکاو مالیک خوی خسته
نیوانمانهوه، نازانم له کوپوه پهیدا بوو، شه پازله که کیشای به لاملی
نهودا، مالیک نهوه په کم جار و دواچاری بوو لیدان به دهستی
په کیک له که سوکاری بخوات، به تایبته به دهستی باوکم، که زور
جار به خلیمان پښ دهبرد و من و قادری برام ده مانگوت: 'باوکم
مالیکی له نیمه خوستر نه ویت.'

مالیکیش نهوهی دهزانی و کاتیک له من توپه ده بوون، نهو دههاته
به ردهمی من و راست دهوهستا و دهپاراستم. دواى نه مه مالیک منی
له دهستی باوکم رزگار کرد و پیکه وه به راکردن به رهو گه ره کی
سه ر شه قام گه راینه وه. باوکم به پنی نیمه رانه ده گه یشته. کاتیک
گه یشینه ماله وه، دایکم و ته نانهت مامه مسته فاشم تیگه یاند. به بیرم
دیت، پینش نهوهی باوکم بگات پیم گوتن: 'میرزا که ریم شه پازله په کی
به بنه گوئی مالیکدا کیشا، حهوت ههنگاو په راندی، سه ری بوو به ژیر
لاشه په وه و ملی شکا، کاتیک ویستی له منیش بدات، مالیکم
هه لسانده وه و دهستیم گرت و به دواى خو مدا رامکیشا، نیستاش به
دوامانه وه، نه گه ر نه مانشار نه وه نه مانکوژیت!'

مالیک له و کاته دا له شانمه وه پراوه ستا بوو، دهستی کی به
پرومه تیپه وه و به دهسته که ی تری فرمیسه که کانی دهسری، هر چه ند
هه ولیان له گه ل دا، نه یانتوانی دهستی له پرومه تی بکه نه وه. مام
مسته قام لینی پرسیم: 'نه مه کاکم له سه ر چی لیتان توپه بوو؟'

'نوقل!'

'نوقلی چی؟'

کاتیک غه فووری برام ئه وهی گوت، هاتبوو له پشتی دایکمه وه
راوه ستابوو، منیش لیم روانیی و گوتم: 'من نوقلم پین بوو، باوکم لینی
پرسیم ئاخو له کویم بووه، دهی خو منیش راستییه کهم پین گوت، که
مام زامن به خورایی پینی داوم، که چی به زور پینش خوویی دام بو
گه ره کی مه لکه ندی، کاتیک ریگم نه که وته وه سهر دوو کانه کهی، ئیتر
لیم تووره بوو!'

مامه مسته فام پرسیی: 'دهی مالیک حه قی چی بوو به سهر ئه و
بیته و به رده یه ی تو و باو کته وه؟'

کا که غه فوورم هاته پینشه وه و دهستی خسته سهر شانم و گوتی:
'ئیتر وه کوو هه موو جاریک... شه پازله که ی باوکم ویستی له توی
بدات به ریگه وت دای به لاملی مالیکدا.'
'ئه وه له مالیک خوی بیرسه!'

'ئینجا جه لال، خودا مالیک بو تو بهیلت، ئه و کوره ئه وه نده قه دری
توی لایه، زمانیشی هه بو وایه ههر پشتی توی ئه گرت.'

کاتیک کا که غه فوور له و قسانه ی بو وه وه باوکم په یدا بوو، ژنیک و
کور و کچیکی هه شت بو نو سالانی له گه لدا بوو، منداله کان...
یه کیکیان به ژنه که و کوره که، که له ته مه نی من و مالیکدا بوو، به
باوه شی باو کمه وه بوو، من و مالیک چوو بووین له پشتی حه لاهه خانی
دایکمه وه وه ستابووین، ئیتر که س باسی لیدانه که ی مالیکی نه کرد و
باو کم گوتی: 'ئه و شاره پر بووه له لیتقه و ماو، منیش گوتم با ئیمه ش
په نای خیزانیکیان بدهین!'

'لیتقه و ماو؟ له کو یوه هاتوون؟' دایکم پرسیی.

'جوون و له به غدا وه هه لاتوون، خو وا بزائم ئه و ژنه قوربه سه ره
ئه وه نده تر ساوه قسه شی له بیر چوو ته وه.'

دهی با بېړون بۆ گهړه کی جووله کان!

کاتیک کاکه غه فور ئه مه ی گوت، حه لاره خانی دایکم چوو
کچه که ی له باوه شی ژنه که وه رگرت و دهستی گرت، پاشان پرووی
له باو کم و کاکه غه فور کرد و گوتی: 'به خودا جوانه، مادام پینان
ناوته حه وشه ی ئه م ماله، ناهیلیم به هیچ لایه کدا بړون.'

له دوا ی ئه مه وه که س هیچی نه گوت، هه موو پیکه وه به دوا ی یه کدا
چوونه ژوره وه، من و مالیک له دوا وه لیمان ده پروانین، مالیک هیتستا
دهستی له سه ر پرومه تی لا نه بردبوو، دهسته که ی تری کرد به
گیرفانی شه روا له که یدا و چنگیک نوقلی ده رهیتا، دانه یه کی خسته
دهمی و زه رده خه نه یه کی بۆ کردم و دهستی به ره و پروم راگرت.
کاتیک نوقلیکم له مالیک وه رگرت، منداله جووه هاوته مه نه که ی ئیمه
که له گه ل باو کمدا هاتبوو، هات و به رامبه رمان راوه ستا و بیده نگ لئی
پروانین. مالیک دهستی به ره و پرووی کرده وه و ئه ویش به شه رمه وه
دهنکیک نوقلی لئ وه رگرت و خستیه ده می. دوو هه فته له مالی ئیمه
مانه وه، ئه و پوژانه من و مالیک له گه ل ئه و کورپه دا، که ناوی حسنا بوو،
بیده نگ به دوا ی یه کتره وه بووین و په یوه ندی نیتوانمان ته نیا به ئاماژه
بوو. به یانیه ک من و مالیک له خه وه ستاین، حه سنا رویشتبوو، ئیتر
ئه ویشمان وه کوو جه مالی برام نه بینیه وه.

ئىوارەى پىش ئەو رۆزەى مام سىمىلى باخەوان كورزا، زياتر لە دە پىاو ھەردوو دەرگەى باخەكەى سەيد ھەسەنىان لە گەرەكى سەرشەقام لە دەلەسەگىنگ گرتبوو. زەردەلەيەكى بارىكەلەى لۇقدريژ بوو، گويقووت و چاوتەپ، كلكى لە ناوگەلى نابوو، گوانەكانى بۆر و شۆر بووبوونەو.

كاتىك پىاوھەكان بە دار و بەردەوہ لە دوو لاوہ و ھەستابوون، جەلال و مالىك، لەگەل دوو ھاورى تىراند، ياسىن ھەمەسالىح و ھەھاب سالىح كزى، كە لە قوتابخانەى ئەيووبىيە و گەرەك بەردەوام پىكەوہ بوون، لەسەر دىوارى باخەكە بوون و لىيان دەروانىن. سەگەكە ھەموو سەر و گوڭلاكى سەپى بوو، ھەك سەرى بە گويىنيەك ئاردا كردىت. لە ناوھەراستدا بە لا چاو لە پىاوھەكانى دەروانى و جوولەى لە خۆى برىبوو، پىاوھەكان لەسەر نووكى پىن و بە ھىواشى رىيان دەكرد، بە پىسكە پىسك يەكتىريان دەدان. لە يەك كاتدا بە چاو يەكتىريان ئاگادار كردهوہ، ھىرشىيان برد، دار و بەردەكانىيان لە ناو دەستىيان توند گرت. لە دوورەوہ بەردەكانىيان گرتە دەلەسەگەكە، ئەويش ھەك واقى وپ مايتت، لە شوينى خۆى نەجوولا و خۆى لە بەردەكان لا نەدا. لەو كاتدا سەگەكە لە جەلال و مالىك و ھاورپىكانىيان دەروانى، بە پىكەوت خپە بەردىك بەر سەرى كەوت و بى ئەوہى نووزەى لىوہ بيتت، لە شوينى خۆى كەوت، پاشان پىاوہ داربەدەستەكان ھاتنە سەرى، تاوھكوو جوولەى لى برا دارىيان پىندا كىشا. پىشكى خوين بە

دهرلنگی شهروال و دار و تهیمانی باخهکوه بوو. به جۆریک دهتگوت
خوین باریوه، پیاویکیان هاواری دهکرد: 'هه‌ی سه‌گی دن، ده بیخۆ
ده‌ی، ئاردی مالی فه‌قیروه‌ژار ئه‌خۆیت.'

ج‌لال و هاوریکانی، ده‌میان داچ‌پیوو، چاویان زه‌ق و ته‌ر، توند
ده‌ستیان به‌ لیواری دیواره‌کوه گرتبوو، هه‌ناسه‌یان له‌ خۆیان
بریبوو.

پاشان پیاویک به‌ ده‌سته‌سره‌که‌ی به‌رباخه‌لی کلکی گرت و تاوه‌کوو
سه‌ر شیوه‌که‌ی جووله‌کان رایکیشا، پاشان به‌ نووکه‌پنی فرتی دایه‌ ناو
شیوه‌که‌وه.

دره‌نگانیکی شه‌و، دوو پۆلیس به‌ گه‌ره‌کی سه‌رشه‌قامدا ده‌گه‌رتن و بۆ
پشوو‌دان ده‌چنه‌ باخه‌که‌ی سه‌ید هه‌سن، له‌ به‌ر رووناکی گۆپه‌کاندا
ئاسه‌واری خۆینه‌که‌ ده‌بینن و له‌ مه‌خفه‌ر لیپرسراوی خۆیانی لی
ئاگادار ده‌که‌نه‌وه.

رۆژی دواتر تاریکو‌روون سی پۆلیس به‌ دوا‌ی مام سمایلی باخه‌وانی
باخه‌که‌ی سه‌ید هه‌سه‌ندا ده‌نیزن، به‌لام پۆلیسه‌کان تاوه‌کوو دوا‌ی
نیوه‌رۆ پینکه‌وتی مام سمایل ناکه‌ن.

مام سمایلی باخه‌وان، دوو سال ده‌بوو له‌ شاری بانه‌وه‌ بۆ
سلیمانی هاتبوو، له‌گه‌ل باخه‌وانی باخه‌که‌ی سه‌ید هه‌سه‌ندا، ئیشی
ناتریشی له‌ هه‌مامی مو‌فتی ده‌کرد. به‌ شه‌ویش له‌ خانه‌که‌ی مالی
میرزا که‌ریم ده‌نووست.

پۆلیسەکان کاتیک لە بەردەم خانەقای مەحویدا پێکەوتی مام
سمایل دەکن، یەکیکیان پێی دەلیت: 'تۆ لە کویت گەواد؟ ئەو شارەت
بە دوادا گەراين!'

مام سمایل، کە گوێی لەمە دەبیت، دەست پادەوەشینت: 'کۆرە
فلتەفلت! حەیتە ی بیفەر، خۆتان گەوادن.'

دەگەرپیتەو و خاکەنازەکە دەستی بەرز دەکاتەو و بەرەو
پروویان دەپوات. یەکیک لە پۆلیسەکان فیشەکیکی پتو دەنیت. کە
دواتر لە مەخفەری پۆلیس دەلیت، لە دەستم دەرچوو بوو، فیشەکە
بەر سینگی کەوتبوو. کاتیک هاتبوونە سەری هینشتا پۆچی تیدا
مابوو، وەک لە هەستانەوێ ئەو پیاوێ سیس و زەردەلە یە بترسن،
لوولە سێ تەنگیان تێ کرد و بە سەریەو پراوەستان تاوێکۆو
گیانی دەرچوو. کاتیک پۆلیسەکان پۆیشتن و دووکاندارەکان هاتنە
سەر لاشەکە، خۆینەکە بە سەکۆکەو تا سەر شەقامە کە
جۆگەلە ی بەستبوو.

یادەوهری جەلال:

لەبەر ئەو باران و سەرما یەدا هەلدەلەرزێ، ئەوێندە خۆی گرمۆلە
کردبوو، بە هەمووی چنگینکی مابوو، لە بن دیواری مائی
حەمەقادی چایچیدا بوو. مەن و مالیک بە لایدا تێپەڕین، لە دوامانەو
گویم لە دەنگی بوو، نۆزەنۆز، وەکو بانگ لە یەکیک بکات.

ئەوسا مەن و مالیک تەمەنمان حەوت سالان بوو، ئەگەر بلیم گویم
لە ناوی خۆم بوو: 'جەلال، جەلال.' بە ناوی خۆمەو بانگی دەکردم.
ئەوا درۆ ناکەم. کاتیک گەرامەو مالیک ناگای لە مەن نەبوو، ئەو مەنی
لەو تاریکییدا بەجێ هینشت. هەرچەندە هەموو سەردەمی مەندالیم بە

پشتیوانی مالیک به شه‌ودا له ده‌رگه‌ی ماله‌که‌مان ده‌چومه‌ ده‌ره‌وه، چونکه‌ ئه‌و بیجگه‌ له‌وه‌ی زۆر باشتر له‌ من له‌ تاریکی‌دا ده‌بیینی، هیچ ترس‌یشی له‌ دل‌دا نه‌بوو.

به‌ ترسه‌وه‌ له‌ دواوه‌ له‌ مالیکم پوانی و پاشان بۆ ئه‌و جیگه‌یه‌ چووم که‌ ده‌نگه‌که‌ی لێوه‌ ده‌هات، کاتیک دۆزیمه‌وه‌ و به‌ سه‌ریدا دانه‌ویبوومه‌وه‌، راجله‌کیم و هه‌لسامه‌ سه‌ر پین. ئه‌وه‌ بوو مالیک به‌ دوامدا که‌ رابوووه‌وه‌ و بیده‌نگ ده‌ستی خستبووه‌ سه‌ر شانم. دووباره‌ چیچکه‌م کرد و لینی نزیک بوومه‌وه‌، ده‌ستم برد، هه‌لمگرت و له‌ باوه‌شم گرت. له‌ سه‌رماندا هه‌لده‌له‌رزى، خیرا خسته‌م ژیر پالتاوه‌که‌م، به‌لام مالیک توند شانی گرتبووم و سه‌ری لێ راده‌وه‌شاندم.

له‌ به‌رده‌م ده‌رگه‌ی ماله‌وه‌ رابه‌ستابووین، زۆرم پین چوو تا مالیک رازی کرد، که‌ له‌گه‌ل خۆماندا بییه‌ینه‌ ژوو‌ره‌وه‌. له‌ چوونه‌ژوو‌ره‌وه‌دا وه‌کوو دوو دز، له‌سه‌ر نووکی پیکانمان ده‌رویشتین، تاوه‌کوو گه‌یشتینه‌ ژووری نووستن. پاشان له‌ناو نوینه‌کاندا شاردمانه‌وه‌، وه‌ک ئه‌ویش بزانیته‌... نووزه‌ی له‌ خۆی بریبوو. کاتیک نووستین ئه‌و له‌ نێوان من و مالیکدا بوو.

به‌یانی رۆژی دوا‌یی له‌خه‌و هه‌ستاین، هه‌موو ماله‌که‌ی به‌ دوا‌دا که‌راین و نه‌ماندۆزییه‌وه‌، مالى ئیمه‌ و مام مسته‌فام هه‌موومان له‌سه‌ر سفره‌ دانیشتبووین، مه‌حمودی مام مسته‌فام و برای مالیک نانی گه‌رمی هینابوو، له‌گه‌ل قه‌یماغ و ماست و هه‌نگوین له‌سه‌ر سفره‌ دانرابوون.

هه‌موو بیده‌نگ بووین و ته‌نیا گویت له‌ ده‌نگی شتیواندنی پیا‌له‌ چاییه‌کان بوو، له‌ ناکاو، تووته‌له‌ سه‌گه‌که‌ له‌و سه‌ره‌وه‌، به‌ سه‌ر سفره‌که‌دا به‌ راکردن به‌ره‌و پووی ئیمه‌ هات. من و مالیک له‌ کۆتاییه‌

سفره که دا بووین، بوو به ههرا... پاشان له بهردهم مالیکدا دهمی نایه ناو جامیک ماسته وه. باوکم ویستی بیگریت، دیسان به سهه سفره که دا گه پایه وه، که هیچ له جیگه ی خوی نه ما و بوو به هاوار و پیکه نین. بېجگه له باوکم و مامه مسته فام که تووره بوون و هاواریان ده کرد، ئه ری ئه وه له کوپوه هاتووته ژووره وه. ئه وهنده گورج و گول بوو، به کهس نه ده گپرا. بېجگه له دایکم، هه موومان به دوايه وه بووین. سفره که مان سه روژیر بوو بوو.

دوای ئه وه ی کاکه غه فوورم پشته ملی گرت و بردییه دهره وه، باوکم گونی من و مالیکی گرت و لئی پرسیین: 'ئه وه نیشی ئیوه یه.' من هیچ نه گوت و ته نیا سه رمان له باوکم پاره شانند.

پاشان دایکم هات و له دهست باوکم رزگاری کردین، پتی گوت: 'میرزا ئه وه خه تای من بوو، له بیرم چوو بوو دهرگه ی دالانه که دابخه م و ئه وه برسییه تی و بونی نانی گه رمی کردووه... بۆیه هاتووته ژووره وه.'

که چووینه دهره وه، کاکه غه فوورم، جامیک ماستی له بهردهمی دانابوو، به دیارییه وه چیچکه ی کردبوو، له ئیمه ی روانی و گوتی: 'ئه وه له کویتان بوو؟' له و کاته دا باوکم له پشتمانه وه بوو، منیش سهیری باوکم کرد و هیچ نه گوت. کاتیک باوکم رویشت، کاکه غه فوورم گوتی: 'جه لال ناوی چیه؟' 'جه مال.'

کاتیک ئه مه م گوت کاکه غه فوورم ماسولکه کانی ده موچاوی هینانه وه یه ک، مالیک شانی گرتم و پاشان له ویشم گه یاند. 'جه لال، نه خه له تابیت ئه وه به دایکم بلتیت، که ئه و توته له سه گه ت به ناوی جه مالی جوانه مه رگه وه ناو ناوه، تیم گه یشتیت؟'

'بۇچى كاكە؟ خۇ دايكم جەمالى خوشەويست!'
'هەتمەن، بەلام نەزانىت باشتىرە.'
شەو كاتىك لە ژۇر جىگەكەمدا لىم دەروانى... چاۋ و دەم و لووتى
وہكوو جەمالى جوانەمەرگى برام ھاتە پىش چاوم.
بە كاكە غەفورم گوت: 'جەمال ھەتيوہ، چونكە دوينىن لە باخەكەى
سەيد ھەسەن دايكىان كوشت.'

ئەو بەیانىيە زوو دايىم و پورەكانم بە نياز بوون بۇ سەرگۆرى
 جەمالى برا بچوكم بچن، كە ھەموو ھەفتەيەك دەچوون. ھەرچەندە
 دايىم ھەولى لەگەل من دەدا، ۋەك ھەموو جارەكانى تر، خۆمم لى
 دەشاردەوہ و بۇ سەرگۆرى جەمال نەچووم. رۆزى پيشوو لىم
 توورە بوو، لەسەر ئەوہى بۆچى ئەو تووتە لەسەگەم ناو ناوہ جەمال.
 ئەوہ نەپىيەك بوو، تاوہكوو ئەمرۆش لای كەس باسەم نەكردوہ.

كاتىك دايىم و ئەوان گەرانەوہ؛ ۋەكوو ھەموو بەيانىيەك شەلەمۇ
 عزیز، كە ميرزا كەرىمى باوكم پىنى دەگوت خواجە شەلەمۇ، خۆى
 يان دەرويش عزیزى خزمەتكارى ھەردو كچەكەى، گەلاويز و
 پەخشانيان، دەھىتانه ناو ھەوشەكەى مالى ئىمە، تاوہكوو پادەستى
 ھەلاوہخانى دايكىمان نەكردنايە، خۆيان بۇ دووكان لە قەيسەرى
 نەقىب نەدەچوون.

ئەو دوو كچە، ۋەكوو دوو چۆلەكە بىدەنگ لەسەر سەكۆى
 ھەزەكە دادەنیشتن، پاشان سدىقى ەلى ئاغای ەرەبانچى دەھات
 و بۇ مەكتەبى زەھراى كچانى نزىك باخى گشتىى دەبردن. من و
 مالىك ھەموو رۆزىك پيش ھاتنى ئەوان لە ھەوشەكە بووین و
 چاۋەریمان دەكردن، دەچووین بەرامبەريان پادەوہستاین و دەستمان
 لەسەر سىنگمان ھەلدەپىكان و بىدەنگ لىمان دەروانىن. كاتىك سدىقى
 ەرەبانچى دەھات بە دوایاندا، تا كۆتايىي گەرەكى سەرشەقام بە

دوای عه‌ره‌بانه‌که‌دا پ‌امان ده‌کرد، گه‌ل‌ن‌ک جار‌یش ده‌س‌ت‌مان به
عه‌ره‌بانه‌که‌وه ده‌گرت، یان خ‌ۆمان پ‌یدا هه‌ل‌ده‌واس‌سی. گه‌لاو‌ی‌ژ و
په‌خ‌شان ئا‌ور‌یان ل‌ئ ده‌د‌ینه‌وه و پ‌نده‌که‌ن‌ین، که وا بز‌انم ئه‌وه ته‌ن‌یا
مه‌به‌ستی ئ‌یمه بوو.

هه‌فته‌ی جار‌یک و به ت‌ایبه‌تی پ‌ۆژی یه‌کشه‌ممان پ‌یرۆزه بن‌یام‌ین
یا‌ق‌ووب‌ی ژنی شه‌له‌م‌ۆ که‌که‌کان‌ی ده‌ه‌ینا، دوای ئه‌وه‌ی که‌که‌کان‌ی ب‌ۆ
قوت‌اب‌خانه ده‌چوون، خ‌ۆی تا‌وه‌کو‌و نی‌وه‌پ‌ۆ ل‌ای هه‌لا‌وه‌خانی د‌ای‌کم
ده‌مایه‌وه. پ‌یرۆزه له‌گه‌ل د‌ای‌کم در‌وومان‌یان ده‌کرد و هه‌ند‌یک جار‌یش
ده‌رده‌لی خ‌ۆی ل‌ای د‌ای‌کم ده‌کرد و ئه‌وه‌ی نه‌ده‌شارده‌وه، که غه‌ریب‌یی
شار‌ی هه‌له‌ب‌چه ده‌کات.

خ‌ۆم به دی‌اری‌انه‌وه بووم، که پ‌یرۆزه به د‌ای‌کم‌ی گوت: 'ب‌ۆچی
پ‌ووناکی که‌ت نا‌ن‌ت‌ریته ئه‌و مه‌دره‌سه‌یه؟'
ئ‌ه‌ره چ‌ۆن چ‌ۆن‌یه؟ به که‌ل‌کی ئه‌وه د‌یت، که‌که‌کانمان‌ی به ته‌ن‌یا ب‌ۆ
بن‌یر‌ین؟'

'ده‌ی خ‌ۆ ئه‌وه‌نده دو‌ور نی‌یه، ب‌چ‌ۆ بزانه!'
ئ‌ه‌و ئ‌ی‌واره‌یه د‌ای‌کم پ‌رسی به با‌وکم کرد، ئه‌و‌یش پ‌یی گوت: 'ئ‌ینجا
هه‌لاو ب‌ۆ نا‌چ‌یت بز‌انیت چ‌ۆن مه‌کته‌ب‌تکه.'

پ‌ۆژی دواتر، کات‌یک س‌دی‌قی عه‌لی ئا‌غای عه‌ره‌بان‌چی به دوای
که‌که‌کان‌ی شه‌له‌م‌ۆدا هات، د‌ای‌کم ده‌ستی پ‌ووناکی گرت و سواری
عه‌ره‌بانه‌که‌بوو، وا بز‌انم داوام له د‌ای‌کم کرد له‌گه‌ل‌یان ب‌چم، به‌لام
پ‌ازی نه‌بوو، پ‌اشان وه‌کو‌و هه‌موو پ‌ۆژه‌کان‌ی تر من و مال‌یک خ‌ۆمان
به پ‌شت‌ی عه‌ره‌بانه‌که‌دا هه‌لو‌واس‌سی، به‌لام ئ‌م جار‌ه‌یان تا به‌رده‌م
مه‌کته‌ب‌ی زه‌هرای که‌چان چ‌ووین.

دایکم دەستی گەلاوێژ و پەخشانی گرتبوو، پووناکى خوشکیشم له پیتشیانەوه دەپۆشت، له چوونەژوورەوهدا مالیک نەبیۆرا خۆی ئاشکرا بکات، بەلام من بە دواى دایکدا چومە ژوورەوه، گەلاوێژ و پەخشان لێمان جیا بوونەوه، مامۆستایەک بە ناوی ئیفەلین له ناو دەرگەدا خۆی بە دایکم ناساند. دواى پووناکى خوشکم... دەستی بە پوومەتى منەوه گرت و بە پینگەنینهوه گوتى: 'بەلام وا بزانی تۆ بە هەلە بۆ ئەم قوتابخانەیه هاتوویت!'

'چی بکەم، تکام لێی کرد که نەیت.'

ئەوه یەكەم جارم بوو، جەستەم گەرم داها، له بەر ئەوهی هەستم پێ نەكەن، بۆ ژوورەوه کوورەکوور دواى دایکم كەوتم.

مامۆستا ئیفەلین، قژکالیکی باریکەله بوو، تەنورەیهکی کورت و کراسینکی سسپیی له بەردا بوو، دواى ئەو پۆژانە و که بوو بە هەرزەکاریش، بەردەوام دەمینیهوه و له دورەوه لێم دەروانى و بیڕی ئەو پۆژەم دەکەوتەوه. پازده سال دواتر ئەو چووبوو تەمەنەوه و من هەرزەکار و بۆ چالاکی قوتابیانی شیوعی بە سەر مەکتەبەکاندا دەگەڕام، له گەرەکی شیخان چومە ئەو قوتابخانەیهی ئەو لێی مامۆستا بوو، که هەر قوتابخانەى زههرا بوو، ناوهکهیان گۆڕی و بۆ گەرەکی شیخان گوازیهوه. هەرچەندە لێی نەروانیم، بەلام ویستم ئەو پۆژەى بهێنمەوه یاد، که بینیم رەشپۆشه، هیچم پێ نەگوت و یادهوهریی ئەو پۆژەم له بیڕ خۆم بردهوه.

ئیفەلین فرمووی لى کردین و بۆ ژووری مامۆستایان پیتشمان کەوت، مامۆستایەکی بالابەرزى رەشتالە بە ناوی جەبرییه تەوقەى لهگەل دایکم کرد، بە بیڕم دیت دایکم نەیزانی چۆن جوابی بداتەوه و تەنیا لێی روانی. پاشان یەکیەک تەوقەى لهگەل مامۆستاکاندا کرد،

گه لایوژ، عه‌زیزه، سه‌لمه، فه‌خرییه، پاشان سه‌برییه حوسین
به‌ریوه‌به‌ری قوتابخانه‌که.

دایکم دانیش‌ت، من و پروناکیش به پیوه بووین، به‌پیوه‌به‌ر خوی
پن ناساندین و گوتی: 'دیاره‌ئو کچه جوانه‌ت هیناوه لیزه بخوینیت؟'
پیکه‌نی و له منی روانی و به‌رده‌وام بوو، گوتی: 'به‌لام بۆ ئه‌و
کاکه‌یه جینگه‌مان نییه.'

دایکم پیکه‌نی: 'به‌لن، وا به نیازین!'
'چاوم لیت بوو ده‌ستی ئه‌و دوو کچه، گه‌لایوژ و په‌خشانت
کرتبوو، خۆ خودانه‌خواسته، ئیوه‌ش جووله‌که نین؟!'
'نه‌خیز. به‌لام ده‌ی مه‌گه‌ر ئه‌وانیش من‌دال نه‌بن؟'
'نا نا، توو خودا، به‌غله‌ت تیم مه‌گه. ئیمه‌ پیویسته ئه‌وه بزانی!'
'نه‌خیز. ئه‌زانم.'

'باشه با واز له‌و باسه‌ بینین، بۆ داخل‌کردنی کچه‌که‌ت، دره‌نگ
هیناوته و ئه‌وه نیوه‌ی سال تیه‌په‌ریوه.'

'هاتووم بزانی شوین و ریگه‌تان چۆنه، به‌لکوو سالی داهاتوو...'
'مانگی ده، دوا‌ی پشووی هاوین، زۆر باشتر ئه‌بیت.'
کاتیک هه‌ستاین، مامۆستا ئیفه‌لین ده‌ستی پروناکی گرت و پیش
دایکم کهوت، تاوه‌کوو به قوتابخانه‌که‌دا بیگیریت، دایکم به منی گوت:
'جه‌لال تو بچۆ له‌ده‌روه‌وه‌ بوه‌سته، تا ئیمه‌ دینه‌وه.'

چوومه به‌رده‌می و به‌شه‌رمه‌وه، له‌ژیر لیوه‌وه به دایکم گوت:
'ده‌ستی سه‌رئاوم هه‌یه، ئیزه‌ ئاوده‌ستخانه‌ی لینه‌؟'
دایکم پیکه‌نی، رووی له ئیفه‌لین کرد و پتی گوت: 'ئاوده‌ستخانه‌کان
له‌کوین؟'

ئىفەلەين دەستى لە پووناك بەر دا و لەگەل خۆى بردمى بۆ
كوتايى پارەو، چۆل بو، هيشتا قوتايىبەكان هەموو لە
گۆرەپانەكە بوون، بردمى بەردەم ئاودەستخانەكان و گوتى: 'ئەو، تا،
دەستوبردى لى بگە هەتا كچان نەهاتونەتە ژوورەو!'

سنى ئاودەستخانە بوون بە پىزى يەكدا، بە بەراورد لەگەل
ئاودەستخانەكانى قوتابخانەى ئەيووبىيە. لە بەرچاوم زۆر پاك و
سپى ديار بوون. لە بەردەم ئاودەستخانەكە پارەستابووم و هەرچەند
هەولم لەگەل بەنەخوينى شەروالەكەم دا بۆم نەكرايەو، كە وا بزەنم
هەمووى دوو هەفتەيەك بو، داوام لە دايم كەردبو، بەنەخوينەكەم
لە لاستيكەو بۆ بگات بە پەت. ئەويش دواى ئەو بو، كە لە
قوتابخانەى ئەيووبىيە، ئەو مندالەى بەنەخوينى شەروالەكانيان
لاستيك بوو گالتيەيان پى دەكردن، يان هەندىك جار، بى ئەوئى ئاگات
لە خۆت بيت، لەناكاو شەروالەكەيان دەهيتايە سەر ئەژنۆت و هەموو
پىت پىدەكەنين. كە لە گۆرەپانى قوتابخانە ئەو بە سەر هاتبو.

گويم لى بوو زەنگى چوونە ژوورەو لىيدا و من هيشتا
بەنەخوينەكەم بۆ نەكرايو، بە جۆرىك بووبو بە گرىكويزە،
توانام بە سەريدا نەدەشكا بيكەمەو، كە ئەو دوو هەفتەيە پۆژانە
ئەو بە سەر دەهات، هەرچەندە قادرى بىرام رايهيتابووم و پۆژى
چەند جارىك پى دەگوتم كە چۆن بەنەخوينەكەم بگەمەو و بە
پەلەپەل نەيكەم بە گرىكويزە، بەلام بيشوود بو.

دواى زەنگەكە، لە پارەوكاندا گويم لە دەنگەدەنگ بو، ديار بوو
قوتايىبەكان هاتبوونە ژوورەو، پىزوى شەروالەكەم هەلبىبوو...
خۆم چەماندبوو، هەرچەند هەولم دەدا ددانم نەيدەگىشتى،
ئەوئەندە تەنگەتاو بووم دلوپ دلوپ ميزم بە خۆمدا دەكرد. لەو كاتەدا

له دهنگیک راپله کیم، که تهنیا چاوم له پیلاره کانی بوو: 'ئه وه چی
ئه که بیت لیره؟'

کاتیک راست بوومه وه و لیم روانی، کچیکی بالابه رزی قژخاو بوو،
جلی رهش و سپی مه کته به که ی له بهردا بوو، بیده نگ له به کمان
روانی، ته زوویه ک به گیانمدا هات و دلم خیرا لئیده دا، من به رده وام
لیم ده روانی، ئه و سهیری ته رایبی سهر شهرواله که می کرد و پیکه نی.
قورکم پر بوو بوو له گریان، ئاره قم کرد بوو وه و گیانم دهله رزی، به
جوړیک هیزم له بهر برآ و ئیتر میزه که م پین رانه گیرا، لیم هات بوو
پیشه وه و گوئی: 'به نه خوینی شهرواله که ت بق نا کریتته وه؟'

بیده نگ بووم و نه متوانی هیچ بلیم، وا بزنام تهنیا سهرم لی
راوه شاندا. دهستی هینا و هه ولی دا گریکویره که بکاته وه، پاشان
نوشتایه وه و به ددانه کانی کردییه وه، به لام، کاتیک چومه سهر
ئاوده سته که، ته راییم تیدا نه مابوو، هه موو نافه کی شهرواله که م ته
بوو بوو، زور گرم بوو، نیوگه لم ده کزایه وه، شهرواله که م
هه لکیشایه وه و به نه خوینه که م به سته وه، کاتیک هاتمه دهره وه ئه و
هیشتا له جیگه ی خوی راوله ستابوو، لیتی روانیم و گوئی: 'ئنی ده ی
گوئی مه دهری و خیرا بروره وه بق ماله وه، ئه وه نه نیی نیوان خوم و
خوت بیت.'

کاتیک ویستم برۆم، کچیکی هاوته مهنی په یدا بوو، بانگی لی کرد:
'به هار، به هار.'

منیش به پالیدا به راکردن به ره وه دهره وه ی قوتابخانه که رویشتم،
ئه وه نده تیژ رام ده کرد، وا بزنام که س نه بیینیم، ئاگام له دایکم و
ئوان نه ما، تاوه کوو گه ره کی سه رشه قام رام کرد، له نزیک ماله وه
پین زانی، مالیک به هه ناسه برکی به دوامه وه بوو.

دوای نیوه‌پۆی ئەو پۆژە دایکم، ئەو هی بە باوکم گوت: 'میرزا گیان،
ئەلیم، سالی داھاتوو پووناک بو مەکتەبی زەھرای کچان بنیرین،
ھەموو مامۆستاکانیان و تەنانەت فەراشەکەشیان ژنن.'
باوکم، تەنیا سەری پەزەمەندیی بو دایکم پراوەشاند، دواتر باوکم
پرسیی: 'حەلاو باوەر ناکەم ئەو مەکتەبە بە خۆپایی بیت.'
'نەخیز، گوتیان حەقەکە ی سالی نزیککی دوو دینارە!'
'ئێ، ئێ، دوو دینار!'

‘جهلال و مالیک له گهل خوتان بهرن، با ئه و کورانه تۆزینک چاویان
بکریته وه!’

کاتیک میرزا کهریم ئەمەیی به غهفووری کورپی گوت، پۆزی
نه ورۆزی سالی ۱۹۴۶ بوو، غهفووری میرزا کهریم له گهل دوو
هاورپی، به کیکیان به خوی دهگوت تایه راروی و ئهوی تر محهممه
حه مه ئەمین قادر بوو، که دواتر به کاکهیی فلاح ناسرا. محهممه
مام مسته فای ئاموزایشی له گهل بوو، به نیاز بوون بۆ باخه کهیی
فهرج بپۆن. عهزیزیش له شانی غهفووره وه وه ستابوو، هه رچهند له
نیوان خویاندا بۆ له بۆلیان کرد و ناره زایه تییان ده ربپی، به لام هیچیان
نه یانتوانی به ره و پروو ئه وه به باوکیان بلین، که جهلال و مالیک
مندالن و ئه وان به هاورپییه تییان رازی نابن، له و کاته دا قادریش به
پاکردن له ژووره وه بۆ به رده میان پای کرد: ‘منیش حازرم، دهی با
بپۆین.’

میرزا کهریم له غهفووری پوانی و پنی گوت: ‘کورپی خۆم، دهی
برای گه وه نه بوو یاتیه!’

‘وهک ئه وه هه لبراره دهی خۆم بیت!’

‘پارهت پینه و بیدلی ئه و کورانه نه کهیت، چیان هه ز لی بوو بۆیان
بکپه.’

میرزا کهریم ئەمەیی به غهفوور گوت. پاشان وهک له نیوان خویاندا
شه پریان بیت، له وه ده ترسان ئه گه ر جهلال و قادر به تایبه تی مالیک

له گهل خوځاندا بهرن، ئیتر ده بیټ دست له هه موو پلانه کانیان بشون. نه وهی نه و پوژه نه وان خوځیان بو ئاماده کردبو، له باخی فهره ج به شدارى کوبونه وهی نه نییى کومه نیسته کان بکن. که بریار بوو نه عیم به ده وهی له وى قسه یان بو بکات. پاشان چیگه یه کی که نار بدوژنه وه و پیکه وه له و چاره که ئاره قه ی دوو روژ پیش نه و پوژه به نه نییى کرپبوویان، یه کی قومیکى لى بدهن. غه فوور و حه مه ی مام مسته فا له گهل تایه ر و حه مه ی حه مه نه مین یه که م جاریان بوو تامی عاره ق بکن، به لام عه زیز ئاگادارى نه نیییه کانی نه وان نه بوو.

کاتیک هه موویان له ناو حه وشه که دا و چه ند هه نگاویک له نزیکى میرزا که ریمى باوکیان راوه ستابوون، میرزا که ریم خه ریکى ژماردنی پیسته بوو، به بارته قای بالای خوی له سه ر یه ک هه لچنرابوون، زوو زوو یه کیکى له نیوانیاندا دهرده هیتا و جیای ده کرده وه.

غه فوور و دوو هاوړیکه ی پیشیان که وتبوون، عه زیز و قادر به شانى یه که وه بوون. به دریزایى نه و رینگه یه جه لال ده مه تریک له دوايانه وه دهرپویشت و قولی له قولی مالیکى کوږى مام مسته فا دا بوو، جه لال ده یویستت مالیک تی بگه یه نیت که بو کوږى ده چن، ده بووايه هه ندیک جار به ناماژه دیمه نی کردنه وه ی ئاگر بکات. مالیک چه ند جاریک سه رى بو جه لال راوه شاندا، دیار بوو ده میک بوو له وه گه یشتبوو، که بو کوږى ده چن و نه وروژ چیه، چونکه له گهل جه لالدا وا راهاتبوو، که هه رچیبه کی بگوتایه ده یتوانی به جوولای لیویدا تیی بکات.

حه مه ی نه حه مدی ته ها، که دواتر ناوی خوی گوږى به کامه ران موکری، هاوړی و هاوته مه نی غه فوور بوو، به هه ناسه برکى گه یشته لایان و قولی کرد به قولی غه فووردا و گوتی: 'نه ری خو هه مووتان

وهك ماليك كهر نين؟ له وساوه بانگتان نهكهم، چهنده ره فريقي
خويږين! بن من بق كوي نه چن؟'

'باش بوو ماليك تن نه گه يشت گوت چي، نه گهر نا به شق قوري
نه كريدت!'

كاتيك عهزیز نه مهی به کامهران موکری گوت، ماليک له عهزیز
روانی و پهلاماری کامهران موکری دا، باوهشی کرد به ناو قهیدا و
به رزی کرده وه و کیشای به سرشوسته که دا، به هموویان هوليان
دهدا له دهستی دهریبه نیت، به لام هیچیان توانای هیز و بازوی
مالیکیان نه بوو، تاوه کوو عهزیز یه خه ی مالیکی گرت و بیدهنگ له
چاوی روانی، خیرا دهستی له ملی کامهران بهر دا.

پاشان غه فور له ماليک هاته پيشه وه و به دهستی ئاماژه ی بق
کرد: 'چی بووه بق سواری سه ری نه و کوره بوویت؟'

ماليک هه ولی دهدا به ئاماژه وه لامی غه فور بداته وه، به لام دیار
بوو نه وهنده تووره بوو له بیری چووبووه و چون تتي بگه یه نیت، که
کامهران زور جار گالته ی پي دهکات و لاسایی دهکاته وه.

به ئاماژه دانه که ی مالیکدا، غه فور وا تن گه یشت، که مه بهستی
بیت، رقی لینه تی. تاوه کوو جهلال که وته به بینانه وه و مه بهستی که ی
مالیکی تن گه یانندن. پاشان غه فور داوای له ماليک کرد بچیت له
پیشیان وه به ته نیا بروات.

بوون به سئ به شه وه و کامهران و جهلال له دواوه بوون و
مالیکیش زوزوو ئاوپی ده دایه وه و لئی دهروانین. گه پیشته ناو
باخه که ی فهرج. هرچه نده سه عات یه کی دوی نیوه رځ بوو. به لام
به رزاییه کانی سه یوان و ناو کاریزه کانی گردی سه یوان و وهستا
شهریف جیگه نه مابوو دانیشیت. ته نانهت نه و باخه گه وره یه ی فهرج،

که له گردی سه یوانه وه بۆ نزیک باخه که ی شیخ له تیف به رین بوو،
پر بوو له خه لک.

کاتیک بۆ پیده شته که ی مامه یاره سه رکه وتن، چەند کچیک به جلی
کوردییه وه پهیدا بوون. سه روکلاو و لاگیره یان به سستبوو، ته مه نیان
ده بۆ دوا زده سالتیک ده بوو. له سه ر سینی یا پراخیان به سه ر ئه و
خه لکه دا ده گێرا. به شیوه و لیدوانیاندا له سه ره ژن ده چوون. جه لال و
مالیک له راست و چه په وه بی ناگاداریی یه کیک له کچه کان ده ستیان
بۆ سینییه که ی سه ر شانی برد، به لام پیتش ئه وه ی ئه وان هیچیان به ر
ده ست بکه ویت، کچه که له به رده میاندا سینییه که ی داگرت و گوتی:
'مه گه ر ئیمه به سه ر ئه و خه لکه یدا نه یگێزین، بفه رموون، ده ی
بفه رموون کاکه گیان!'

جه لال کاتیک دوو ده نک له یا پراخه گه لامیوه که ی هه لگرت، له
چاوی کچه که ی روانی، که مندالانه چاوه کانی به کل رشتبوو. بی
ده چوو سئ سالتیک له جه لال به ته مه نتر بوو بیت، چەند هه ناسه یه ک
بیده نگ له یه کیان روانی، یه کتریان ناسییه وه، پاشان یه کیک له
کچه کانی تری هاوړیی بانگی لئ کرد: 'به هار، به هار... ئه وه بۆ واقت
وړ ماوه؟'

جه لال چەند جاریک ناوه که ی له به ر خۆیه وه گوته وه، مالیک به
سه رنجه وه له جووله ی لیوه کانی ده روانی.

غه فوور و حه مه ی مام مسته فا شانیان نابوو به یه که وه و له
کچه کانیان ده روانی و هه ردووکیان پیکه وه به کورس پنیان گوتن:
'هه زار جار ئه لئین و قه سته م ئه خۆین، ژه ه ریش به ده ست ئیوه بیت
ئه یخۆین!'

سى له كچه كان، كه ژماره يان له بيست زياتر ده بوو، هموويان بهو جوړه ياپراخيان به سهر ئو خه لكه دا ده گتپرا، هاتبوونه به رامبهريان و سينييه كانيان له سهر ده ستيان راگرتبوو، به ده ميانه وه پنده كه نين.

دووباره ئو كچه ي هاورپيكاني به به هار بانكيان ده كرد، كه پرايه وه به ردهم جه لال و پني گوت: 'گيانه كه م، به كه يفي خوت ياپراخ هه لگره!' پاشان خو ي له جه لال نزيك كرده وه و به گوويدا چپاندي: 'من و تو نه نيتيه كه له نيوانماندا هه يه!'

ماليك له و كاته دا نو قورچكيكي له لاراني جه لال گرت و سهرنجي له سهر چاوي به هار پي گورپي.

غه فوور ده يو بست ماليك و كامه راني هاورپي ناست بكاته وه، قولي كرد به قولياندا و ئه وه ي به كامه راني هاورپي گوت، كه هه ول بدات داواي لتيووردن له ماليك بكات.

كامه ران ئه وه ي به غه فوور گوت، كه پاره ي پينه و ده يه وي ت سيفون بؤ ماليك بكريت، نهك هه ر ئو... به لكوو هموويان ده عوه ت بكات. كاتيك ده ستي كرد به گيرفانيدا و سه د فلسي له گيرفاني ده ره يتا، ماليك تاويك له ناو ده ستي رواني، پاشان سه د فلسه كه ي لي وه رگرت. ديار بوو ماليك له مه به ستي كه يشتبوو، چونكه ده ستي هه لبري و ئاماژه ي بؤ ئه وه كرد، كه چون شووشه ي سيفونه كه ده نيتيت به سهر ته وه. دواي ئه مه دا يانه قاقاي پي كه نين.

غه زيزي ميرزا كه ريم لتيان جيا بووه وه و له سهر سفره ي مالي سمه پاله وان دانيشت، كه هاورپي نزيكي يه ك بوون و پوژانه سهر ي مالي يه كيان ده دا. غه فوور و هاورپيكاني له گه ل حه مه ي مام مسته فا، چون پيشتر پلانيان بؤ دانابوو، كه ئو پوژه به شداري له

کوبوونهوهی کۆمۆنیستیەکاندا بکەن و پاشان جینگەیهکی پەنا لە
باخەکهی فەرەج بدۆزنهوه و ئارەق بخۆنهوه. ههروهها کامهران
موکری بێ ئهوهی داوای سەد فلسەکهی له مالیک بکاتوه دوايان
کهوت.

جەلال و مالیک لەگەڵ قادردا مابوونهوه و لای عەرەبانەیهک
پاوهستابوون، له پشستی عەرەبانەکهوه به بهرزایی دوو مەتریک
سندوووق هه‌لچنرابوون، له‌سەر عەرەبانەکه شووشه‌ی سیفون، سو‌ده،
شەربه‌تی پرته‌قال و دوو سینی پاقلاره دانرابوون.

سیفونیان داوا کرد و هه‌رسیکیان ئانیشکیان خستبووه‌سەر
ته‌خته‌ی عەرەبانەکه و زۆر به‌هێواشی قومیان لێ دەدا. بیست
مەتریک له‌و لای ئەوانه‌وه، سه‌کۆ ئاماده‌ کرابوو، چەند ریزیک
کورسی دانرابوون، پارێزگاری شار مەعرووف چیاوگ و حاجی
توفیق و زیاتر له‌ سەد که‌سیک به‌رامبه‌ر سه‌کۆکه‌ دانیشتیوون.
هه‌روه‌ها ئیدمۆنس، حاکی ئینگلیز، له‌وئ بوو.

پیاویکی قه‌له‌وی سه‌رزلی ده‌موچاوکونج له‌سەر سه‌کۆکه‌ بوو،
زۆری خه‌لکه‌که‌ و غه‌لبه‌ غه‌لب رینگه‌یان پێ نه‌ده‌دا قسه‌ بکات یان
شیعەر بخوینیته‌وه. بێجگه‌ له‌وانه‌ی له‌سەر کورسی دانیشتیوون
ژماره‌ی خه‌لکه‌که‌ له‌ زیادبووندا بوو. ده‌وری سه‌کۆکه‌یان گرتبوو.
کابرای سه‌ر سه‌کۆکه‌ به‌ ده‌نگی به‌رز هاواری کرد:

‘ئهی وه‌ته‌ن مه‌فتوونی تۆم و شیوه‌تم بیر که‌وته‌وه.

وه‌ختی به‌ندی و ئه‌ساره‌ت، پێ به‌ ته‌وق و کۆته‌وه.’

شیعەرکه‌یان پێ ب‌پ‌ی، زۆری خه‌لکه‌که‌ وای له‌ کابرای شاعیر کرد،
که‌ زیاتر له‌ چوار جار ئه‌و دوو دێره‌ بلێته‌وه. پاشان شاعیره‌که‌ به
ئه‌سته‌م له‌ ناو خه‌لکه‌که‌دا دیار بوو.

پۆلیس و چەند گەنجیک دوو جار بەردەم سەکۆکەیان بە خەلکە که چۆل کرد، بەلام ئاپۆرای خەلک، کور و کچ، پیر و منداڵ له هەموو لایەکهوه بە تاییبەتی له باخەکهی فەرەجهوه بەرهو شوینی ئاهەنگە که دەهاتن و کەس گوئی له دەنگی کەس نەبوو. تەنانەت هەندیک گەنج چووبوونە سەر سەکۆکە و کابرای شاعیریان خستبووه سەر شانیان و بە ناو خەلکە که دا دەیانگیڕا.

جەلال و قادر لەگەڵ مالیکی ئاموزایاندا هیتستا له دوورهوه قومیان له شووشەیی سیفۆن دەدا و له خەلکە کهیان دەپوانی.

قادر گوئی: ئەوه بیکەس بوو!

'کئی؟'

'فایەق بیکەس!'

'ئەیی وەتەن مەفتوونی تۆم!'

قادر بۆی سەندەوه: 'شێوهتم بیر کەوتەوه.'

دوای ئەوهی گوئییان لەو دێرە شعیعەرە بوو، لە بەر خۆیانەوه دەیانگوتەوه. زوو زوو دەنگیان لێ هەلدهبێی و وەک بیکەسی شاعیر دەستیان رادەوهشانند و دەیانگوت: 'ئەیی وەتەن مەفووتنی تۆم.' پاشان جەلال بە دریزایی ئەو پۆژە تاوهکوو ئاگریش کرایهوه ئەو دێرەیی لەسەر زمان بوو.

چەند جاریک دێری دوای ئەوهی له خەییالی خۆیدا تەواو دەکرد، که خۆی بۆی زیاد کردبوو. قادر دەنگی هەلبێی:

'ئەیی وەتەن مەفتوونی تۆم و شێوهتم بیر کەوتەوه'

مالیک وەختیک تووره دەبیت ئەتخاتە ژیر پێیهوه.'

قادر هاواری دهکرد و پاشان قاقای لیده‌دا، مالیکیش له‌گه‌لیدا
پیده‌که‌نی، به‌لام جه‌لال بیده‌نگ بوو، ده‌ستی قادری گرت و چه‌ند
جاریک له بهر خزیه‌وه گوتی: 'کاکه، کاکه، هیواش.'

زۆری پهن چوو تاوه‌کوو توانی سه‌رنجی قادر و مالیک رابکیتشیت
و بیده‌نگیان بکات. پاشان ده‌ستی قادر و مالیکی گرت و لیکی جیا
کردنه‌وه و به‌تورپه‌بیه‌وه گوتی: 'ئه‌ری کاکه ده‌گویی بگرن! بزانی
فایه‌ق بیکه‌س چی ئه‌لیت.'

خه‌لکه‌که له‌به‌رده‌م سه‌کوکه دانیش‌تبوون، فایه‌ق بیکه‌س په‌نجی
به‌ره‌و پرووی پاریزگار و نوینه‌ری ئینگلیز درێژ کرد و هاواری کرد:

"بیست و هه‌وت ساله‌ من په‌نجبه‌ری تو‌م

به‌نان و ئاو و جلو به‌رگی خو‌م

خزمه‌تم کردی له‌ ئیران و رۆ‌م

له‌ پیناوی تو‌ شکاوه‌ ئه‌ستۆ‌م

که‌ چی هیشتا هه‌ر دیل و په‌نجه‌رۆ‌م

گو‌ناهم چی بوو به‌م ده‌رده‌ت برده‌م؟!

بۆ چی به‌ ناهه‌ق وا سووکت کرده‌م؟!"

خه‌لکه‌که دیسان هه‌ستانه‌ سه‌ر پهن، دوا‌ی ئه‌وه‌ی چه‌پله‌یان لی‌ ده‌دا
و هاواریان کرد، 'بۆی کوردستان، بۆی کوردستان.' چه‌ند گه‌نجیک
شاعیره‌که‌یان خسته‌وه‌ سه‌ر شان و به‌ ناو خه‌لکه‌که‌دا گێ‌رایان.

قادر نه‌یده‌توانی بیده‌نگ بیت و ده‌ستی بۆ مالیک درێژ ده‌کرد و به
ئاماژه‌ ده‌یویست دیمه‌نی ئه‌وه‌ بسازی‌نیت، که‌ مالیک چۆن کامه‌ران
موکریی دابوو به‌ زه‌ویدا. مالیک له‌ قادر هاتبووه‌ پیشه‌وه‌ و بیده‌نگ،
له‌ جووله‌ی لیه‌که‌کانی ده‌روانی. پاشان قادر له‌ مالیکی روانی و گوتی:

ئەي وەتەن مەفتوونى تۆم و شىۋەتم بىر كەۋتەۋە. گەر پاقلاۋەم بۇ
نەكپىت، ۋەك مار ئەيەم پىتەۋە'

چەند گەنجىك دەۋرەيان لى دابوون و بە قسەكانى قادر پىدەكەنن.
فايەق بىكەس، دووبارە دەستى كردبوۋەۋە بە خويندەنەۋەي
شىعەرەكەي. كاتىك عەزىز ھات، قادر بىدەنگ بوو. ھەرۋەھا لە سەد
فلسەكەي كامەران موكرى بە مالىكى دابوو پەنجا فلسىيان پى مابوو.
عەزىز ھاۋرپىئەكى بە ناۋى قادر برسى لەگەلدا بوو، كە مالىك سىفون
و پاقلاۋەي بۇ ئەۋانىش كپى.

پىش خۇرئاۋابوون ئاگرى نەۋرۇز كرايەۋە و جەلال نوقمى نىو
خەيالەكانى بووبوو، بىدەنگ چاۋى برپىۋوۋە بلىسەي ئاگرەكە و
مالىكىش زوزوو لە جەلالى دەۋانى.

لە گەپانەۋەدا، غەفور و ھاۋرىكانى شوئىننبر بوون، ھەرچەندە
نىو خەلكەكە و ناۋ باخەكانيان بە دۋادا گەپان نەياندۇزىنەۋە، پاشان
عەزىز مالىك و براكانى پىش خۇي دابوون، لە دۋايانەۋە دەپۇشىت
و بۇيان نەبوۋ لەسەر شوستەي شەقامەكە لا بدەن.

قادر لە بەر خۇيەۋە شىعەرەكەي بىكەسى دەگۇرى و كاتىك
پىدەكەنى مالىكىش لەگەلىدا دەنگىكى لىۋە دەھات، عەزىز
زەردەخەنەيەكى دەكەۋتە سەر لىۋ، جەلال چەند جارىك لە شوئىنى
خۇي ۋەستا و دەستى لەسەر سىنگى دانا و دوو دىرى شىعەرەكەي
ۋەكوو خۇي گوتەۋە، ھەۋلى دەدا ئەۋ دىپانەي بىر بكەۋىتەۋە، كە
پىشتەر خۇي بۇ شىعەرەكەي فايەق بىكەسى زىاد كردبوون.

ئەگەر يادەۋەرىيى ئەو پۇژانە بگىر مەۋە كە لە پۇلى پىنچ و شەشى سەرەتايى بووم، دەمەۋىت لەو پۇژەۋە دەست پىن بگەم، كە پۇژى شەممە لە گۇرەپانى قوتابخانە بەرپۇئە بەر قسەي بۇ كردين، باسى ئەۋەي كرە، كە كەسىك لەسەر زۇرىەي دىۋارەكانى دەرۋوورى قوتابخانە كەمان قسەي نابەجنى نووسىۋە. ئەو پۇژە لەسەر دىۋارەكانى قوتابخانەي ئەيوۋىيە بە پەنگى سوور نووسرابوۋ: 'مەنتان بە گۇنم، خوا بتانكرى، حەموتان باوحىزن، مەنتان بە حىچ، بىن كە لەشىر پۇژ ئەبىتۇ.'

لەسەر دىۋارى گۇرەپان و پۇل و پارەۋەكە، بگرە ژوورى مامۇستايانىش ئەۋانە نووسرابوۋ. ئەگەر بلىم لەگەل بىنىنى نووسىنەكاندا زانىم ئىشى مالىكى ئامۇزامە، ئەۋە درۇ ناكەم، چونكە ھەمۋى بە ھەلە نووسرابوۋ، ئەۋ ھەلانەي كە بەردەۋام مالىك لە نووسىندا دەيكرە و دەستوخەتيم ناسىيەۋە. دەمزانى، چونكە من تەنيا مامۇستاي بووم. ئەو پۇژە مالىك خۇي لى ون كرەم، پۇژى دواتر كاتىك نووسىنەكانى سەر دىۋارى قوتابخانەي ئەيوۋىيەم لەسەر كاغەزىك بۇ نووسى. باۋەشى پىدا كرەم و توند گوشىمى بە خۇيەۋە، پاشان بە ئامازە پىنى گوتم؛ كە ئەۋ نەيتىيەي بۇ بپارىزم، ۋەك چۇن ئەۋ نەيتى بەھارى بۇ من پاراستىۋو. ۋا بزىنم لەو كاتەدا تەنيا سەرى پەزامەندىم بۇ لەقاند. دەمزانى، ئەۋ پۇژەي كە لە منيان جىيا كرەۋە ۋ لە قوتابخانەي ئەيوۋىيە ۋەرنەگىرا، پاشان ئەۋ شەش سالىەي

پاڀرڊو مالڪ ڇهن ڌڻي به دلشڪاو ڊهڙاني. ڊو اي ٿوهي هه لهي
نووسينه ڪانيم ٻو ڀاسٽ ڪرڊهوه، مالڪ ٻو اي نووسيم: 'ٿه گهر ٿوه
سه گبابانه منيشيان وهڪ ٿو له قوتابخانه وه رڊه گرت، ٿهوا باشٽر
ڦيڙي نووسين ڊه ٻووم، واته ٿو ماموستايه ڪي خراپيت.' منيش ته نيا
به ڊه ميهيه وه پيڪه نيم.

له ٻولي پيٽجي سه ره تايي ٻووم، سالي ٻن چوو تاوه ڪوو قادر
هاورپيه تئي من و ماليڪي ٿاموڙامي قبول ڪرڊ، ٿه ويش له ڪاتيڪڊا
ٻوو ڪه قادر هه موو هاورپيڪاني تري له ڊه ست ڊابوون. يه ڪتريان به
ڀيڪهوت ڊه بيني و ته نانهت سلاو ويشيان له يه ڪتري نه ڊه ڪرڊ. له ٻولڊا
ناچار له ته نيشٽي يه ڪه وه ڊاڊه نيشٽن و بيڊهنگ به لاي يه ڪتريڊا
ٽيڊه پرين، ٿاگادار ٻووم ڪه ته واو ڊهنگيان ليڪ ڊاڀريبوو.

قوتابيهه ڪان له قوتابخانه ي ٿه يوويهه و به تاييه تي له نيو ٻوله ڪان،
ٻوو ٻوون به ڊوو به شهوه، من و قادر له ڀيگي ڪاڪه غه فور و
ٻاوڪه وه ٿه و ٿاوه مان ٻو ڀڙا ٻوو، ڪه پيٽيان ڊه گوتن: 'ته ڇه ڀوپ.'

سالاني پيشٽر زوربه ي هاورپي نزيڪه ڪاني قادر به ڀيڪهوت له وانه
ٻوون؛ ڪه ڪه سوڪاريان بيڙي نه ته وه پيٽيان هه ٻوو ٻوو. هاورپيڪاني من،
ٿه مين جهلال، ياسين هه مهه سالح و وه هاب سالح ڪوي ٻوون.
ڀووداوه ڪاني ڪوماري ڪورڊستان له مه هاباد و گوراپيڪاريه ڪاني
عيزاق، به تاييه تي له شاري سليماني، خه لڪي به سه ڇهن به ره يه ڪڊا
ڊابه ش ڪرڊبوو. ٿيمه تاوه ڪوو ٿه و ته مه نه مان له قوتابخانه باسي
سياسه تمان نه ڪرڊبوو. وهڪ چوڻ ڪاڪه غه فورم ٿاموڙگاري
ڪرڊبوون، به لام له ڊه ستداني هه نڊيڪ له هاورپيڪانمان تا ڇهن دان مانگ

و بگره زیاتر له سالیکیش کاریگه‌ریی له‌سه‌رمان هه‌بوو. به تایبه‌تی قادری برام، که جه‌لالی حاجی شه‌فیک و ته‌ها بابان له‌گه‌ل حه‌مه‌کاکه ده‌نگیان لئ دابربوو. له سه‌ره‌تای چوونی بۆ قوتابخانه‌وه بووبووئه هاوڤڤی، که ته‌نیا بۆ خواردن و خه‌و بۆ ماله‌وه ده‌گه‌پایه‌وه و به‌رده‌وام پیکه‌وه بوون. هه‌ندیک جاریش له مالی یه‌ک ده‌نووستن. قادر زیاتر له هه‌فته‌یه‌ک نه‌خۆش کهوت و نه‌چوو بۆ قوتابخانه. دواى ئه‌وه پڤۆژانه بیده‌نگ و به ته‌نیا به به‌ر مالی هاوڤڤیکانیدا هاتوچۆی ده‌کرد. به باوه‌ڤی من هه‌ر ئه‌وه‌ش هۆکار بوو، جیاواز له من و کاکه غه‌فوورم، که دواتر کاریگه‌ریی بیری نه‌ته‌وه‌یی به سه‌ر قادره‌وه دیار بوو. پاشان هه‌ر له‌گه‌ل ئه‌و هاوڤڤییانه‌یدا یه‌کێک بوو له دامه‌زێنه‌رانی قوتابییان و لاوانی پارتی.

په‌یوه‌ندیی ئیمه‌ی مندال که ته‌مه‌نمان ده بۆ دوازه‌ سه‌لان بوو، به‌و پارت و ریکخراوانه‌وه ته‌نیا له روانگه‌ی سه‌ۆزمانه‌وه بوو. من و قادر له گه‌ڤه‌کی سه‌رشه‌قام و قوتابخانه‌ی ئه‌یووبیه ناسراو بووین، کورڤی میرزا که‌ریمی سه‌رشه‌قام و برای غه‌فووری میرزا که‌ریم بووین. ئیتر ئه‌وه‌نده به‌س بوو تاوه‌کوو مندالی که‌سانی هه‌لگری بیری نه‌ته‌وه‌یی ده‌نگمان لئ دابڤڤن و هه‌ندیک جار دژایه‌تیشمان بکه‌ن.

ئه‌وه‌ی له سه‌رده‌می مندالیمدا کاریگه‌ریی له‌سه‌ر من هه‌بوو، وه‌ک مرۆف و پاشان خه‌باتکار و شاعیر، یان باشتره بلیم ئه‌وه‌ی به‌رده‌وام بیرم لئ کردووه‌ته‌وه، ئه‌وه بووه؛ که له دروستیوونی ئه‌و شاره‌وه کیشه‌ی چینایه‌تی شاره‌که‌ی به سه‌ر چه‌ند چینیکی خه‌لکی له یه‌کدا بڤاو و دژبه‌یه‌کدا دابه‌ش کردبوو، هه‌روه‌ها له و ته‌مه‌نه‌ی مندا، جیاوازیی نیتوان بیری چه‌پ و نه‌ته‌وه‌یی، لاوانی کردبوو به ڤکابه‌ری

سەر سه ختی یه کتری، که دواتر گه یشته ئه وهی ده ستیان بچیته خوینی یه کتریش. ئه وهی ئه وسای و ئیستاش وهک گریکو پیره یه ک له ناو خه یاله کانم و له سه ر پۆحه، مندالی ئه و که سانه بوون، که ته نیا چاویان له به رژه وهندیی خویمان بوو، زۆر به راشکاوانه له به ره ی میری ئه و سه رده مه دا بوون، که پیتیان ده گوتن مندالی به رژه وهندیخوازه کان. هه ر ئه وانیش بوون دواتر قوتابخانه یان ته واو کرد، بوونه دکتۆر و ئه ندازیار و خاوه ن به رژه وهندی و جیگه ی باوک و که سوکاری خویمانان گرته وه، ته نانته لیشیان بوو به شاعیر!

* * *

دیسان یاده وه ری پۆژیکه شه ممه، به پیره به ر و مامۆستاکان له قوتابخانه ی ئه یوو بییه؛ هه موو قوتابییه کانیان له هه وشه ی قوتابخانه کو کرده وه. دوا ی ئه وه ی به پیره به ر جه مالی میرزا سه لیم باسی رووخانی کوماری مه هابادی بو کردین، پاشان ئه وه ی پی گوتین: 'چار ئه فسه ر به نیوه کانی، مسته فا خوشناو، مه مه د قودسی، عیزه ت عه بدولعه زیز و خه یرو لالا عه بدولکه ریم، له لایه ن حکومه تی ئیرانه وه ده سه تگیر کراون و چه ند پۆژیکه راده سستی حکومه تی عیراقیان کردوونه ته وه. ئه مرۆ ئیمه به هه موومان هه ول ئه ده ین ئیمزا کو بکه ینه وه، هه تا گیانی ئه و چوار ئه فسه ره پاریزراو بیت.'

له دوا ی ئه مه وه قوتابییه کانیان به سه ر چه ندان گرووپدا دابه ش کرد و مامۆستا کانی سه ره رشتییان ده کردین. دیار بوو به پیره به ر و مامۆستاکان بو ئه و پۆژه خویمان ئاماده کردبوو، چونکه کاغه زی چاپکراویان به سه ر هه موو قوتابییه کاندای دابه ش کرد، که وینه ی

ئەفسەرەكان بوون و چەند دېرېنكيان لەسەر نووسرايوون. لە ژيڤيدا خەلكى دەيانتوانى ناوى خويان بنووسن و ئيمزاي بكەن. كاتېك لە قوتابخانە دەرچووين، ماليك كاغەزىكى بە دەستەوہ بوو، لە شانى منەوہ دەرپويشت. لە نيوان خۇماندا پرىك كەوتيووين، كە من داوا لە خەلكى بكەم و ماليك كاغەزەكەيان بداتە دەست. بەلام كاتېك ماليك ويئەى ئەفسەرەكانى بينى، كاغەزەكەى لولول كرد و فرىي دايە بەر پېم و ئاماژەى بەوہ كرد: 'ئيمە چى بۆ ئەم پۇليس و عەسكەرانە بكەين!'

هەرچەند ويستم تىي بكەيەنم؛ كە ئەمانە لەو پۇليس و عەسكەرانە نين، بەلام تى نەگەيشت و بە توورەبييەوہ بەجىي هيشتم.

ئەوہى ئەو پۇژە ناوى خويى نەنووسى و ئيمزاي نەكرد بۆ ئازادكردنى ئەو چوار ئەفسەرە، كە بۆ پشتگيرىي كۆمارى مەھاباد چووبوون، فەرمانبەرى پارىزگار و شارەوانى و پۇليس و بازركانەكان بوون، وەك سالانى پيشوو وەفديك لە بەرژەوہنديخوزان پىك هينرابوو، وەك دەمراستى خەلكى سلېمانى قسەيان لەسەر پاشەپۇژى ئەو چوار ئەفسەرە كرد. ئەو پۇژە بە پيشەوہى چاىخانەكەى حەمەى بەكردا، لە ژيڤ قەسرەكەى توفيق قەزاز، لەسەر پارچە قوماشىكى سېي بە سوور نووسرايوو:

"دەك خەجالەت بن لە پرووى مەحشەرا!

ئيمە خاكى غەم ئەكەين بە سەرا

ئيوەش ئەو عەرشەى بە خوين گولپەنگە

سوژەى بۆ ئەبەن هيچ نالين نەنگە

پيرەميرد"

ئەو پۆژە بۆ من و قادر وەك جەژن بوو، حەزمان دەكرد ئەو پۆژە ھەر تەواو نەبووایە، چونكە لەگەل ئەو ھاوڕێیانەماندا بووین، كە دەنگیان لێ داڕبیبووین.

ھاوڕێ نەتەوھیبیەكانمان چەند جارێك ئەو پرسیارەیان لێ كردین، كە ئیوھ چى دەكەن لێرە و بۆچى بەشدارن؟ ئاخۆ ئەو چوار ئەفسەرە كوردە كە بەشدارى كۆمارى مەھاباد بوون، نەتەوھیبى بوون؟ یەكێك بە قادری كوت: 'قادری میرزا كەرىم لێت تێك نەچوویت، چوار ئەفسەرە گیراوەكە كۆمۆنیست نین!'

قادریش لە وەلامدا كوتی: 'ئەوھندە بەسە كە كوردن.'

پەيوەندى قادر لەگەل من و مالێكدا گەيشتبووھ ئەوھى لەگەلماندا دەنووست و بى ئیمە لە مال دەرئەدەچوو. باشترە بلیم بە ناچارى ھاوڕێیەتى من و مالێكى قبوول كردبوو. ھەرچیبەك لە گەپەكدا پرووى بدایە پێكەوھ ئاگادار بووین و دواتر بۆ كاكە غەفورمان دەگێرپایەوھ، ھەروھە ئەگەر كەسێك بەھاتایەتە ئەو مالە و باسى ھەر شتیكى بكردایە، ئیمەى مندال ئاگادار بووین، ھەموو شتیكیشم لە مالێك دەگەیاندا.

دواتر لە شارى بیسمارك، ئەو پۆژانەى پەككەوتە و تەنیا بووم، ھەستم بەوھ دەكرد، كە سەرھەپای ئەوھى ئازارى جەستم بێزارى كردبووم، بەلام خەيالم پڕ بوو لە شیعر و گێرناوھ. لە قورمى جیاوازدا بەردەوام و بە شەوو پۆژ دەمنووسى، شانۆنامە، چیرۆك، شیعر، كوتار. كە بەرھەمى خەيالى ژيانى سەرئەھمى مندالى و پەرورەھى مالەكەى میرزا كەرىم بوون. ئەوسا كاتێك میوان دەھات و باسى سیاسەت دەكرا، ئیمەیان دەكردە دەرەوھ. بە تابیەتى لە

ژیززه مینه که کو ده بوونه وه، به لام ئیمه ی مندال قوژبنیکمان له و ماله دا هر شک ده برد، خو مانی تیدا بشارینه وه و گوئیان لئ بگرین. به تایبه تی له و ساله دا که کاکه غه فورم بیجگه له وه ی بۆ پوژنامه کانی ده نووسی، نه ندامی ناوه ندیی حیزبی شیوعی سلیمانی بو، که هه موو کوڤ و کو بوونه وه کان له مالی ئیمه دا ده کرا. نووسهر، سیاسی، بازرگان، شیخ و مه لا، له هه موو توژیکی خه لک پوو یان ده کرده ئه و ماله. بنکه ی بابانییه کانی دانیشتوی کفری و هه له بجه بوو، بیجگه له جاف و پوخرایی و هه مه وه ندییه کان، جیگه ی مانه وه ی کوردانی پوژه ه لاتی ش بوو.

ئهو که سایه تیه تیانه ی خو م له و ته مه نه مدا له نزیکه وه به ریان که وتم و هه ندیکیانم به عه قلی مندالیم به هاوڤی ده زانی؛ ئه مین زه کی، ره فیق حیلمی، فایه ق بیکه س، توفیق وه هبی، عه بدوللا گوران، ره ئیس مسته فای کوڤی حاجی عه بدوللا بانه ییی سه ره شه قام، زیوه ر خالی میرزا که ریمی باو کم بوو، کوڤانی ئه حمه دی ته ها و حه مه سالج دیلان که پوژانه ده هاتن و وه ک خزمی خو مان لیم ده روانین. به بیرم دیت پیره میرد هه موو پوژی هه یینییه ک ده هات، به مه رجیک باو کم یه کیکی بناردایه بۆ که بابکرین. پیره میرد به رده وام به شانوبالی کاکه غه فووردا هه لیده دا و ده یگوت: 'میرزا که ریم ئاگات له و کوڤه بیت، چونکه مانگه شه و سه ره له ئیواره دیاره.'

مه لا عه بدولکه ریمی موده ریس و عه لانه دین سه جهادی به تایبه تی بۆ ده فته ری شیعه ره که ی باو کم چه ند جاریک هاتبوون، ئه وه یان به باو کم گوت؛ ئه و ده فته ره بئ وینه یه و چه ند شیعی شاعیرانی تیدایه، که له هیه ج جیگه یه کی تر نه نووسراونه ته وه و به رده ست ناکه ون، به تایبه تی ئه و شیعرانه ی له رابردوودا خودی ئه و شاعیرانه خو یان له و

دهفته رهدا به دستوخه تی خویان نووسویانه. شیخ حوسین به رزنجی
شیعری ئه‌ی ره‌قیبی له بهر ئه‌و دهفته رهدا نووسیبوووه و دواتر
ئاوازی بۆ دانابوو.

خۆم وه‌ک من‌دال له‌و مه‌جلیسه‌دا بووم، که‌ه‌لی مه‌ردان و‌ه‌سه‌ن
زیره‌ک گۆرانییان تیدا ده‌گوت. ئه‌مانه‌ ته‌نیا بۆ ئه‌وه‌ نه‌ده‌هاتن که
قبوولی و‌ پلاوه‌که‌ی ده‌ستی هه‌لاوه‌خانی دایکم به‌ تام بوو، به‌لک‌وو
له‌به‌ر کتیب‌خانه‌که‌ و‌ شوینی هه‌وانه‌وه‌ و‌ کۆر و‌ کۆبوونه‌ویان بوو.

له‌ پۆلی شه‌شی سه‌ره‌تایی بووم، که‌ شیخ مه‌حموود و‌ توفیق
وه‌هبی، کاتیک بۆ کیتشه‌ی جووتیارانی عه‌ربه‌ت به‌ شه‌و له
قه‌ره‌داخه‌وه‌ هاتنه‌ مالی ئیمه‌، توفیق وه‌هبی باسی ئه‌وه‌ی کرد، که‌ ئه‌م
ماله‌ بنکه‌یه‌کی گرنکه‌ بۆ هه‌موو ئه‌و شتانه‌ی که‌ شاریک پیتوستی
پنیه‌تی. نووری ئه‌حمه‌دی ته‌هاش له‌وئ بوو، گو‌تی: 'ده‌ی جه‌ناب خۆ
به‌ گالته‌وه‌ ناویان لێ نه‌ناوه‌ خانه‌قا!'

'بریا سی سال پیش ئیستا دوو خانه‌قای ئاوامان له‌م شارهدا
ده‌بوو.' شیخ مه‌حموود ئه‌وه‌ی له‌ به‌ر خۆیه‌وه‌ گوت.

بیجگه‌ له‌وه‌ی هه‌موو پۆژیک له‌ ده‌ره‌وه‌ی شاری سلیمانیه‌وه‌
خه‌لک پرویان له‌و ماله‌ ده‌کرد، هه‌روه‌ها به‌شیک له‌ هه‌وشه‌ی ماله‌که‌
خانی ولاخ بوو، کاروانچیشی تیدا ده‌مانه‌وه‌. مام مسته‌فاشم، که‌ به‌
مام مسته‌فای نالبه‌ند ناسرابوو، ئه‌و پیشه‌یه‌ی له‌ باوکیه‌وه‌ بۆ
مابوووه‌... کاری نالبه‌ندی تیدا ده‌کرد.

باوکم بۆی گێرنامه‌وه‌ که‌ خواجه‌ له‌یفی، حاخامی کتیبسه‌ته‌که‌ی
گه‌ره‌کی جووله‌کان به‌ نوینه‌ری حکومه‌تی به‌ریتانیای گوتبوو: 'مالی
میرزا که‌ریم له‌م شاره‌ بۆ ئیمه‌ی جوو وه‌کوو ده‌رگه‌یه‌ک وایه‌، که
لێوه‌ی ئه‌چین بۆ شار.'

پیش له دایکبونی من و تاوه کوو ته منم بوو بوو به ده سال،
کریمی عه له که شهریکه کاسیبی باو کم بوو. تا ئه و پوژهی
هه ره شهی له ده کریت و به یه کجاری شاری سلیمانی به جه ده هیلت.
باو کم بیجگه له ماله که ی، دوو کانه که ی، که له خانی غه فوره فنی
بوو، که ئه ویش بنکه ی بازرگانی و کوپ و کوپونه وه بوو، که منیش
هه موو دوانیوه پروانیک له وی بووم.

* * *

ئه گه ر بگه ریمه وه سه ر ئه و باسه ی که بوچی ئه و ماله کاریگه ری
له سه ر که سایه تی من هه بووه. چونکه له و پوژانه دا که من و قادر
هه ولمان ده دا له هه موو کوپ و کوپونه وه کاندا ئاماده بین. به
خۆمانمان ده گوت ئیمه جاسووسی به سه ر هه موو که سیکه وه
ده که ی، که دیته ئه م ماله. ئه وه شمان له مالیک گه یاندبوو. به و جزه
هه رسیکمان شایه تحال بووین به سه ر چیرۆک و قسه ی ئه و
که سایه تیانه وه، بیجگه له و قسانه ی که له گه ره ک ده کران.

من و قادر پیش چوونه قوتابخانه ده مانتوانی بخوینینه وه، چونکه
هه رچی کتیب یان پوژنامه و گوڤاریک به اتایه ته ئه و ماله، ئیمه
ده بوایه بمانبینه یه. ناوی هه رچی کتیبیکت ده هیئا، ده مانزانی له
کتیبخانه که دایه یان بۆ خویندنه وه لای کتیه. ته نانه ت به سه عات
سه رمان به سه ر کتیه عه ره بی و فارسیه کانیشه وه بوو، بی ئه وه ی
تیان بگه ی. ته نانه ت وا راهاتبووین ئه گه ر حه لاهه خانیش میوانی
به اتایه ده چووین و به دزییه وه گویمان له وانیش ده گرت.

بىجگە لەو ەى بەردەوام ەرسىنكىمان بۇ كىتىگە ياندن و ەيتانەو ەى
بە پىئو ە بووین.

بە تايبەتەى لە نىوان باوكم و دووكانەكەى قادر ئاغای ەتاردا.
ەندىك جارىش بۇ سابوونكەران و كەشتىبەكەى نوح و مالى
نەجمەدینى مەلا دەچووین، كە كىتیبى بە قەرز لە باوكم و ەردەگرت،
بەلام ئىمە ەرزو لە نەجمەدینى مەلا بىزار بووین و بە نابەدلى
دەچووین، بە بىرم دىت من جارىك گلهیى ئەو ەم لە لای باوكم لە
نەجمەدینى مەلا كرد، كە ەندىك جار ەرگەمان لى ناكاتەو ە.

باوكم و قادر ئاغای ەتار لەو ئىشە ياندا شەرىك بوون. ەرچەندە
قازانجى نەبوو، بگرە زۆربەى جار زەرەریان دەكرد. قادر ئاغای
ەتار بە باوكمى دەگوت: 'باوك و باپىرمان مزگەوت دروست دەكەن
و پارە دەكەن بە خىتر، وەك بەرتىل بۇ قىامەت، بەلام من و تو
دەیدەین بە كىتیب!' ەرز جارىك من و قادر يان مالىك بچوونايەتە
دووكانەكەى قادر ئاغای ەتار، بەك فلسى دەنایە مشتمان، ەندىك
جار دوو فلس و تا دەگەيشتە ەنەيش. ئىمەش بىجگە لە دووكانەكەى
مام زامنى نوقلفروش لە گەرەكى مەلكەندى، بۇ ەىچ جىگەبەكى تر
نەدەچووین. مام زامنىش گونى بە كەمى و زۆرى پارەكە نەدەدا و
ەرچەندىكىمان پى بووايە، ەوت دەنك نوقلى رەنگاوپرەنگى پى
دەداين.

ەندىك جارىش لە بەرامبەر سەرا و سەرەتای شەقامى پىرەمىزد،
دەچووین لە دووكانەكەى مام سەعیدى شەربەتچى تىنويتىبى
خۆمانمان پى دەشكاند. مام سەعید شەربەتەى مئوزى بە بەفرى
ەلگىراوى گۆزەو ەدەفروشت، زستانان دەىگۆرى بە شىلمفروشى.
مالى مام سەعید لە گەرەكى مەلكەندى و كۆلانى پىرەمسورر بوو، كە

دهتوانی له ده‌رگه‌یان بدهیت و له ماله‌وه‌ش شه‌ربه‌تی سارد یان به
زستانان شیلمی کولاو بکړیت. له و پوژانه‌دا گه‌نجان شانامه‌یه‌کیان
هونیبووه‌وه و له‌سه‌ر زمانی خه‌لکی شار بوو، ده‌یانگوت:

“شه‌ربه‌تی باوکی به‌کره‌ کول

سارد و شیرینه‌ بن سه‌هؤل

پولیسفرینه‌ به‌کره‌ کول

عه‌سکه‌رتپینه‌ به‌کره‌ کول”

مام سه‌عیدی شه‌ربه‌تچی، له‌سه‌ر سه‌رکیتشییه‌کانی به‌کری کورپی،
چه‌ند جاریک بؤ سه‌را بانگ کرابوو، وا بزنام سجنیشیان کردبوو.

باوکم نه‌و پوژانه، چه‌ند جاریک هه‌رس‌یکمانی له‌گه‌ل خویدا بؤ
دووکانی حاجی عارف برنوتی عه‌تار له شه‌قامی مه‌وله‌وی برد،
کورسی نه‌عنا و نوقلی ئینگلیزی بؤ کړیین، به‌لام، من نه‌وهم به‌ باوکم
گوت: 'دووکانه‌که‌ی هه‌رچییه‌کی تیدایه، ناگات به‌ تامی یه‌ک ده‌نک
نوقلی دووکانه‌که‌ی مام زامن.'

کاتیک من نه‌وهم گوت، باوکم به‌ سه‌رنجه‌وه لینی روانیم و له ژیر
لیوه‌وه گوتی: 'دیسان مام زامن، نه‌بیت له‌زه‌تی نوقله‌کانی نه‌و مام
زامنه‌ نه‌پتیه‌کی تیدا بیت!'

بردن و هینانه‌وه‌ی کتنبه‌کان، له نیتوان خوماندا وه‌ک پینشبرکیی لئ
هاتبوو، باوکم یان کاکه‌ غه‌فورور تفيان پوډه‌کرده‌ سه‌ر په‌فه‌ی
په‌نجه‌ره‌ی ژیرزه‌مینه‌که، ده‌بووايه به‌ پاکردن بچووینایه و
به‌اتینایه‌توه و تفه‌که وشک نه‌بیته‌وه. نه‌وه داواکاری باوک و
براگه‌وره‌که‌مان نه‌بوو، به‌لکوو له نیتوان خوماندا وه‌ک یارییه‌کی
پینشبرکیمان لئ کردبوو.

یادەوهرییهکی تالی ئەو پوژانەم، بەیانییەک کتیبیکم بۆ فەتاح چوارتایی برد، ئەویش قسەى لى دەردەهینام و باسى کتیبخانەکەى مالهەم بۆ کرد، چونکە من ئەوم بە رەفییى نزیکى کاکە غەفوورم دەزانی، پاشان فەتاح چووبوو شکایەتى له باوکم و کاکە غەفوورم کردبوو. هەر ئەو پوژە قاسمە رەشى پۆلیس دیت و کاکە غەفوورم ئاگادار دەکاتەو، که پیتش خۆرئاوایوون کتیبخانەکە بگوازینەو. زۆر ترسام، که من بيمه هۆکاری بەگرتدانی باوکم و کاکە غەفوورم. ئەو پوژە بە هەموومان کتیبخانەکەمان بۆ مالى مەحمودى مامە عەبدوللاى جگەرەچیم گواستەو و من و قادریان کردە لىپرسراوى. که بىجگە له ئیمە کەس نەیدەزانی کتیبخانەکە له چ مالیکە. له ژوورى گەنجینەکە و له پشتى مالەکەیاندا هەمان کتیبخانەمان دروست کردەو، بىجگە له مەحمودى ئاموزام و بەدرییهى خیزانى کەسوکارىش نەیان دەزانی ئەو کتیبخانەیه لهو مالەدايه، له کاتیکدا براکانى بەدرییه ئەندامى پارتى بوون و پوژانە هاتووچۆى ئەو مالەیان دەکرد، بەلام بە بوونى کتیبخانەکەیان نەدەزانی. بىجگە له کتیبخانەکە بۆ شوینونى، کۆبوونەوهکانى حیزبى شىوعى، ئەوهى پەيوەندى بە کاکە غەفوورمەوه هەبوو، بۆ مالى شىخ عەلى بەرزنجى گوازیرايه، له دواى ئەو پوژانەوه من و قادر، بە تايبەتى مالیک، بووبووين بە تەتەر و بەردەوام بەرپوه بووين. پاشان ئەرکینى ترمان بۆ زیاد بوو، ئەویش گەياندننى نامە و هەوال و ئاگادارکردنەوه بوو، که شەوو پوژ بىجگە له سەرپەرشتى کتیبخانەکە دەمانکرد، له نۆوان گەرەکەکانى سەرشەقام و قەزازەکاندا، بە تايبەتى دەرگەزین و مزگەوتى بابەعەلیدا که ئەو پوژانە بەهائەدین نوورى لهوى بوو.

من به رهو پرووی عومەری عەلی ئەمین کرابوومەوه، که ئەو کات
لیپرسراوی قوتابییان بوو. که دواتر جینگە ی ئەوم گرتەوه. ئەو پۆژانە
له مالی فەتاح بیساران ی و حەمید عوسمان نامەکان دەنوسران و
دادهنران، که کاکە غەفوور بۆ شوینونی هەر پۆژە و له مالتیکیان بوو.
لهو پۆژانەدا کورپیکی هاوتەمەنی من به ناوی قادر فەتاح ماورپیی
لهگەلماندا نامە ی دەگەیاندا، شاگردی فەتاح بیساران ی بوو، من و
مالیک به نهنی چاودیریمان دەکرد، بی ئەوهی که س پنی گوئین،
ئەوش له دوا ی ئەوهوه بوو، که مالیک به ئاماژە به منی گوت: 'لهو
کورپە به گومانم!'

چونکه من لهو تەمەنەمدا باوهری تەواوم به بۆچوون و هەستی
مالیک هەبوو، ئەوسا دەمگوت: 'مالیک هەرچیبهک ئەلیت راست
دەرئەچیت، تەنانهت ئەزانیت که ی بهفر و باران ئەباریت.'

هەر وهه عەبدووللای عەلی سألحه فەنی، که پوورزمان بوو، له
تەمەندا دوو سال له من مندالتر بوو، بۆ هاوکاریکردنمان هاتبوو،
عەبدووللا کورپیکی باریکهله ی لوقن بوو، که له چوون و هاتنهوهدا
پیشی هەموومانی دەدایهوه. پیم وا بیت هەر ئەوش هۆکار بوو، که
ئەوهندهمان گلهیی له لای کاکە غەفوورم لی کرد، ئیتر نهیانهنیشت
لهگەلماندا بیت.

له نیوان خۆماندا ئاوا ریک کهوتبووین، ئەگەر کتیییکمان بدایه به
کهسیک و لای خۆمان بماننوسیايه؛ بۆ دوو یان سی پۆژ مۆلهتی
خویندنهوهمان پی دەدا؛ پاشان له کاتی خۆیدا بهردهرگەمان پی
دەگرت و نهدهرپیشتین تاوهکوو وهماننهگرتایهتەوه، پاشان له
تهنیشتی ناوهکهیهوه دهماننوسی: 'خوینەری تەنبەل.'

ئەگەر دووبارە بېووايەتەو، ئەوا جاريكى تر كتييمان بۆ نەدەبرد
و دەمان نووسی: 'خوینەری فاشیل.'
ئەو پوژانە كاكە عەزیزم، ئیشی ئەو بوو، چاودیریی ئیمە و
تەننەت باوكم و كاكە غەفورمی دەکرد و دەپپاراستین، بەبێ ئەوہی
بھیلت كەسمان پئی بزانین. بەلام من ھەردەم ئەوہم دەزانی.

یاده وهرییهک، که وهک مۆتهکه بهردهوام به دوامه وهیه. دیاره بیستن
یان بهرکهوتنی له کات و سهردهمی خۆیدا ئاسه واری له سهر پۆحم
به جی هیشتووه، له وانه یه هۆکاره کهی ئه وه بیت، گه لیک جار له گهل
چیرۆکی به هاردا به راوردم کردووه.

غه فووری برام نامه یه کی پین دابووم بیگه یه نمه مالی عومر علی
ئهمین، له گه ره کی مه لکه ندی و له کۆلانی پیرمه سوور، له گه رانه وه مدا
چووم بۆ دووکانه کهی مام زامن، کاتیک چوومه ژووره وه ئه و به
دیار زۆپاکه یه وه دانیشتبوو، وهک ئاگای له هاتنی من بووبیت، له
کاتیکدا پشتی لیم بوو، پرسسی: 'جه لال، چاییه کهت شه کری تی بکه م
یان به نوقله وه ئه یخۆیته وه؟'
'به نوقله وه!'

ئه و ئیواره یه له گه ره کی مه لکه ندی کچیکی یازده سالان، خۆی
سووتان دبوو، که سوکاری به پۆلیسه کان و دراوسیکانیان گوتبوو،
هه واله که به و جۆره به ناو شاردا بلاو بووه وه. کاتیک من به رامبه ر
مام زامن دانیشتم و دهستم هه لپری و له پم به پووی زۆپاکه دا گرت،
مام زامن له دۆلکه یه کدا چایه کی به ره و پووم راگرت، به نوکی
کلاشه هه لگه راوه کانی شه کردانیک ی بۆ نزیک پال پئوه نا، چه ند
ده نکیک نوقلی په نگا ورهنگی تیدا بوو، تاوه کوو ئه و کاته لینی
نه پوانیبووم، بهردهوام به رقه وه مژی له جگه ره کهی به یینی په نجه کانی
ده دا، وهک راویان نابیت، هه ناسه برکینی پین که وتبوو، دوا ی ئه وه ی

دهرگه‌ی زۆپاکه‌ی کرده‌وه و له گره‌که‌ی روانی، ئه‌و زۆپایه‌ی که له مندالیمه‌وه نه‌مه‌زانی ئاخۆ به چی کار ده‌کات و گر ده‌سه‌نیت، چونکه له دووکان یان باشتره مائیشی پێ بلیم، قهت نه‌وت یان چلێک دار چیه نه‌مبینبوو، له کاتیکدا خه‌لکی شار له زستاندا بۆ لیتریک نه‌وت سه‌ره‌یان ده‌گرت یان ماله‌ومال ده‌گه‌ران، زۆپاکه‌ی مام زامن پێ دار و نه‌وت شه‌وو‌پۆژ ده‌گرا. هه‌ناسه‌یه‌کی قوولی هه‌لکیشا و لینی روانیم، دبسان له گه‌ری نیو زۆپاکه‌ی روانیه‌وه و گوتی: 'مرۆف بوونه‌وه‌ریکی زالمه!'

'من گومانم له‌وه نییه.'

کیسه‌ی تووتنه‌که‌ی به‌رامبه‌رم راگرت: 'ئا ده‌ی، سیفاریک بۆ خۆت و قلیکیش بۆ من وه‌پێچه.'

کاتیک کیسه‌که‌م لێ وه‌رگرت، ببینیم، سه‌ره‌په‌نجه‌کانی خۆنیان لێ ده‌چۆرا، وه‌ک نینۆکه‌کانیان ده‌ره‌ینابیت، لیم پرسیی: 'مام زامن، ئه‌و سه‌ره‌په‌نجه‌ناته به چی وا زامدار بوون؟'

ده‌ستی گێڕایه‌وه و سه‌ری په‌نجه‌کانی له نیو له‌پیدا شارده‌نه‌وه، وه‌کوو شه‌رم له من بکات، یان بیه‌وێت لیم به‌شاریته‌وه. ئه‌وه یه‌که‌م جارم بوو به‌و جو‌ره ببینم. پاشان چۆکی دادایه سه‌ر زه‌ویه‌که و خۆی گرمۆله کرد، وه‌ختا بوو ته‌پلی سه‌ری به زۆپاکه‌وه بنووسی، له به‌ر خۆیه‌وه وه‌ک گیانداریکی بریندار ده‌ینوزاند. له‌و کاته‌دا من وام زانی له‌تاو ئازار وا ده‌کات، له راستیشدا ئه‌وه‌م به خه‌یالدا هات؛ که تو بلێیت که‌سینکی ناحه‌ز یان شه‌لاتیه‌کانی شار، هاتین و لینیان دا‌بیت و نینۆکه‌کانیان ده‌ره‌ینابیت.

کاتیک چووم له جیگه‌که‌ی ئه‌ودا و له پشتیه‌وه دانیشتم و وه‌کوو بلێی له باوه‌شم گرتبیت. گویم لێی بوو به دهم نزا و گریانه‌وه گوتی:

'گویم له هاوار و گریانی ئەو کیزۆله بوو، پیتشووهخت ههستم کرد
پروو ئەدات، بهلام بهختی ئەوم دایه دەست قهزا و قهدهرا!'

'ئەو کچهی گوايه خۆی کوشتووه؟'

'کن وای گوت؟ پیم نالیت چ نا ئینسانیک ئەو ناماقولیییه
فهرموو؟'

کاتیک ئەمهی پین گوتم، خۆی راست کردبووه وه و بهتوورپهییوه
چاوی به پروودا داچری بوو، منیش خیرا پیم گوت: 'دهی بیقەزا بیت،
خۆ ئەزانم درۆ ئەکەن و کوشتوویانە.'

'کاتیک گویم له هاوار و بانگی بوو، بۆنی خۆینهکەشی ههناسهیان
له بهر برییبووم، له حەزرەتان وهک دەلهسهگ ئەمويست ئەو عەرزهی
هه لکۆلم و تیی بچم، ئەوه تانی بزانه ئەو سه رپه نجانەم پیتستان پیوه
نەماوه.'

'وام زانی سه ری په نجه کانت...'

'وات زانی چی؟ بۆ تو هاواری ئەو کیزهت بهر گوی نه کهوت، ئەی
بۆنی خۆینه کهیت نه کرد؟'

که رابوو مه وه جینگه کهی خۆم و خه ریکی پیتچانه وهی سیگار بووم،
له کاتیکدا مام زامن دیسان خۆی گرمۆله کردبووه وه و نوزه نووزی
بوو، دواقسهی له گویمدا ده زرينگانه وه، بیرم لی ده کرده وه و زیاتر
ئەو پرسسیاره م له خۆم ده کرد؛ ئایا ئەوهی مام زامن هه سستی پین
ده کات، من و خه لکی شار هه سستی پین ده کهین؟ تو بلیت که سینیکی
تری وهک مام زامن له شاردا و به تایبه تی له که ره کی مه لکه ندیدا
گویی له هاوار و بانگی ئەو کچه بوو بیت، یان بۆنی خۆینه کهی
کرد بیت؟

به دەم ئەم خەيالانەوه دوو سیفارم پینچانەوه و چەند جارێک بانگم لە مام زامن کرد، کاتێک زانیم وەلامم ناداتەوه سیگارەکهی خۆم داگیرساند. هەردوو سیگارەکهم کیشابوون، نازانم لەو کاتەدا لە چیم دەروانی، گویم لە مام زامن بوو، گوتی: 'دەمی مەگر نەمگوت سیگارێکیش بۆ من وەپینچە!'

'خەیاڵم لای قسەکانی تۆ و ئەو کچە بوو.'

'ئەم بەیانێیە برازاکی وەستا سابیری گەچ دیتە مألایان و فرسەت لەو کیژۆلە ئەهینتیت و پەلاماری ئەدات، ئیتر کەس لە مال ناییت و کاری خۆی لەگەڵ ئەکات، تۆ بیهینە پیش چاوی خۆت، کیژۆلەیهکی یازدە سال و کورپیکی جاحیلی بیست و پینج سال، کاتێک دایکی دیتەوه خوین بە داوینییهوه ئەبینتیت، کیژۆلە بەدبەخت بۆ دایکی ئەگێریتەوه. دواى نیوهرۆ دایکی کیژۆلەکه بۆ میردەکهی باس ئەکات، بەو جۆره کابرا لەگەڵ کورپەکهیدا ناهێلن شەوی بە سەردا بیت و بە دار ئەیکوژن و پاشان ئاگری تی بەر ئەدەن و لێی ئەگەپین، دواتر ئەیکەن بە هاوار و بانگ و خەلکی بە سەریاندا دانەبارن، ئەوه تانی ئیستاش تێلا خویناوییهکان لە نێو تەنورەکهیاندا شاردوووەتەوه، کورپەى کەتتەکریش لەگەڵ ئەو خەلکهدا خەمی کوزانەوهی کیژۆلە مردوووەکهی بوو.'

کاتێک مام زامن ئەمەى بۆ گێرامەوه، هەموو گیانم کەوتبوو سەر ئارەقێکی سارد، ئیتر نازانم گری زۆپاکە بوو یان کاریگەریی ئەو چیرۆکهی مام زامن بۆی گێرامەوه.

سیگارێکم بۆ مام زامن پینچایهوه و دامە دەستی، دایگیرساند و لەگەڵ لیدانی یەکهەم مژ، گوتی: 'عەقیدەى ئەوان بریتییە لە تینکست و سرووت، لە وەعز و واعیز، لە دواى بیرکردنەوه لە داھیتانی کاهینیک،

وهك چؤن نووسينه كانيان به كاهين دهست پڻ دهكات و له هه واري
 يه قيندا بارگه ٺه خات. داهيتاني كاهينيك وهك پاساو بؤ پاراستني له
 به شي نيرينه، بؤ داناني سنووريك به چوارده وري هه وهس و خه وني
 ژياني ٺه به ديدا، كاهيني سه زه وى كه مينييه بو، پيشينان ما
 خودايان پڻ گوتبو، دهسه لاتي له دهست دا و ئيتر بؤ گيانداريكي
 زهليل بچووك بووه وه، له دواى ٺه مه وه مينييه كان تا ٺه مرؤ ٺه
 دلشكانه يان پټوه دياره، ٺه دلشكانه بو به برينيك و نه وه له دواى
 نه وه به ديوارى رؤحي هه موو مينييه كه وه نووساوه و به رده وام
 بوغزي لئ ٺه چؤر يت. ئيتر هه موو مينييه كه له رؤژ و ساتي
 له داى كيونيه وه، له دلى خؤيدا و به نهيني به رده وام نزا ٺه كات! له و
 رؤژه وه ٺه خه لكه پشتيان له ما خوداكانى خؤيان كردوه، خؤر
 لهم نيشتمانه ي ئيمه به پڻچه وانوه هه لد يت و به لا و شه پو شوؤر
 يه خه ي به رنه داوين. ٺه وه بزانه ٺه خه لكه هه زاران ساله باجى ٺه
 تاوان و بيته قليب يان ٺه دن!

مام زامن تاويك بوو بيدهنگ بووبوو، له گه ل هه موو مژيكا كه له
 سيگار هه كه ي دها، له پي به سينگيدا دههيتا، وهك بلنيت دوو كه له كه ي
 له سيبه كانيدا گيريان خوار دب يت، منيش له بهر خؤمه وه پرسيم: كه
 واته نه جاتيوونمان ٺه سته مه؟

بيجگه له وه، وزه ي ٺه ترس و دلشكانه ي خوداوه ننده كان رؤحي
 بوونه وه ره كانى ترى ٺه هه ريمه ي پيكاوه، له سه رده مى رڻم و
 شمشيز و تير و كه واندا هيشتا به رهنكار بوونه وه و شه پرى مانه وه له
 نيوان گيانداره كاندا هاوسهنگ بوو، له و رؤژه وه ٺه هاوسهنگيه
 كوتايى هات، كه يه كه م تفهنگ گه يشته ٺه هه ريمه، ئيتر شه پريكي
 لاسهنگ دهستى پڻ كرد و رؤژيك له مانگي يه كه مى به هاريكا

گوللهی ئه و تفهنگه بۇ يه كه مين جار ملی ژنیکي شكاند، کاتیک پیاوه کان له خوشیاندا شایان له سهر خوینه که ی ئه گپرا، له دوا ی رۆژی رشتنی خوینی ئه و "ما" خوداوهنده وه، ئیتر ترس سینه ری به سه ر خه یالی هه موو رۆحله به ریکی مینینه دا کیشاوه، ترسی یه که م راولی نابه رامبه ر، ترس له زولم و شه ری نایه کسان ی، ترس له سرینه وه ی سروشتی خۆمان، ترس له ریایی و خۆپه رستی، چه ندان سه ده دوا ی ئه و پروداوه، هینشتا ئه و ترسه وه ک په له یه کی ره ش به سه ر دیواری رۆحی مینینه کانه وه یه، له و رۆژه وه ه یچ مینینه یه ک خۆشه ویستی و وه فای بۇ نیرینه کان نه ماوه و وه کوو رۆحیکی مردووی بینه ست بۇ تۆله سه ندنه وه جادوو له نیرینه کان ئه که ن.

'که واته منیش به ر ته لیسمی ئه و جادوه که و تووم؟'

'ئه که ر تۆش که مژانه بۇ هه وه س عه شقی به هار بوو بیت!'

به رده وام هه ندیک له قسه کانیم، وه ک هه موو جاریک پین دوو یاره ده کرده وه، به لام ئه و چاره یان له گه ل ناوهیتانی به هاردا، بیده نگ بووم و نه مزانی چۆن مام زامن ئه وه ی زانیبوو، که من له مندالیمه وه عه شقی به هار بووم، به داخه وه ئه و کاته له مام زامن نه پرس ی؛ ئایا من چۆن بتوانم دلی به هار رازی بکه م و به چ شینوازی ک عاشقی بیم. دوا ی ئه وه ی زیاتر له ده سیگاری پین پینچامه وه، مشکیه که ی له سه ری کرده وه و کردی به له چک و له نزیک ی زۆپاکه ی پال که وت، چاوی داخستبوو بیده نگ بوو. کاتیک گویم له پر خه ی بوو، دوو سیگارم هه لگرت و یه کیکیانم داگیرساند و ئه وی تریانم خسته گیرفانی کراسه که م. کاتیک لای مام زامن هاتمه دهره وه، له ناو دهرگه ی دوو کانه که ی مام زامندا ریکه وتی سو بچی فه لیم کرد، که له سه رده می مندالیمدا ته نیا له لای مام زامن ده مین ی، به لام دواتر له

هه موو جینگه یک پینگه وتم ده کرد و وهک سینه ره که م به دوامه وه
بوو. مام زامن ده یگوت؛ سو بچی هیشتا مندالینکی ساوا بوو، کاتیک
که سوکاری پیش له دایک بوونی سو بچی له بیابانی نیوان نه چه ف و
که ره به لا زینده به چال کران، ره شه با ئه وی بۆ ئه م شاره هینا.

نازانم چون و چه ندیم پین چوو تا وه کوو گه ی شتمه وه گه ره کی
سه شه قام. گه ی شتوبومه ناو دالانه که، غه فووری برام به خه بهر بوو،
دوو کتینی له بنده ستدا بوو، بۆ ژیرزه مینه که ده چوو، لئی روانیم و
پرسی: 'ئه وه له کوئوه په یدا بوویت؟'

'خۆت نامت پیندا نه ناردم بۆ عومر عه لی ئه مین له گه ره کی
مه لکه ندی!'

'برای ئازیز، که بۆ کارینکی ئاوات ئه نتریم، بیرت بیت و له کاتی
خویدا بگه پیره وه، چونکه من دلم له لاته، تو ئه زانیت له که یه وه
پویشتوویت؟'

'تو راست ئه که یت کاکه، ئیتر که وتم به سه ر پووداویکی دلته زیندا.
'پووداوی چی؟'

'ئه مرۆ ئه وه وه والهت بیست؟ گوایه له گه ره کی مه لکه ندی کچیک
خۆی سووتاندوه؟'

کاتیک من ئه مه م به کاکه غه فوورم گوت، عه زیزی برام هاتبوو له
شانمه وه پاره وستابوو، لیم هاته پیشه وه و گوتی: 'به لئی من بیستم،
جه لال راست ئه که یت، گوتیان خۆی سووتاندوه!'

'کاکه غه فوورم لچیکی هه لغورتاند: 'له ئیوه ی ئه بیستم.'
'ئیسنا لای که سیک بووم، ناگای له پووداوه که ئه بیت، که گوایه له
لایه ن باوکی و برا که یه وه کوژراوه و پاشان بۆ شار دنه وه ی
تاوانه که یان ناگریان تن به رداوه.'

کاتیک چیرۆکه‌که‌ی مام زامنم بۆ گێڕانه‌وه، کاکه غه‌فوورم سه‌ری به سه‌ر کتیییکدا داهیشتبوو، پێم وا بیت، ئاگای له قسه‌کانی من نه‌بوو، ته‌نیا نه‌وه‌نده نه‌بیت گوتی: 'ئێستا ئیوه له سه‌ری خۆسووتاندنی ئافره‌ت ده‌گهن؟!'

عه‌زیز به‌جی هیشتین... کاکه غه‌فوورم تا رۆژ بووه‌وه به دیار خۆیه‌وه داینام و هه‌شت نامه‌ی پێ نووسیم، داوی ته‌واو بوونی نامه‌کان، مالیک بانیگ کرد و تاوه‌کوو من دانه‌یه‌کیانم گه‌یاندم مالیک ئه‌وانی تری گه‌یاندم، کاتیک من گه‌یشتمه‌وه مال، کاکه غه‌فوورم هه‌مان قسه‌ی دووباره کرده‌وه: 'ده‌ی برا پێم نه‌وتیت، له کاتی خۆیدا بگه‌رێزه‌وه، چونکه من دلم له لاته؟'

داوی لیبووردنم له کاکه غه‌فوور کرد و به‌لام هۆکاری دواکه‌وتنه‌که‌م پێ نه‌گوت، له گه‌رانه‌وه‌مدا کامه‌ران موکریم بینی و باسی ئه‌وه‌ی بۆ کردم، که ئه‌و کور و باوکه‌ی دوینی که‌که‌ی خۆیان کوشتوه، پۆلیس گرتوونی، وه‌ک هیچ نه‌بیسیتیت پرسیم: 'ده‌ی خه‌لکی نه‌یانگوت ئه‌و که‌ه‌ خۆی سووتاندوه؟'

'نه‌خیز، بیه‌زه‌ا بیت، ئه‌لێن کوشتووینانه و بۆ شارده‌نه‌وه‌ی تاوانه‌که‌یان ئاگریان تی به‌رداوه، ته‌نانه‌ت، کوته‌که‌ خۆیناوییه‌که‌یشیان له ماله‌که‌یاندا دۆزیوه‌ته‌وه و کوربه‌که‌ له ترسی پۆلیسه‌کان هه‌ر له چه‌وشه‌ی مالی خۆیاندا ئیعترافی کردوه.'

منیش له خه‌یالی خۆمدا؛ تۆ بلێیت کاکه عه‌زیزم خه‌به‌ری لی دابن؟

* * *

سەرەتای گەیشتم بە ولاتی ئەمریکا، هەفتانە شیعەر و گوتارم لە گوڤارەکانی ئەسوات و دەنگی یەگرتندا بلال دەکردهوه، ئەندامیکی چالاکی یەکییتی دیموکراتخاوانی عێراق لە ئەوروپا بووم. هەرودها سەرپەرشتی کۆمەڵەی نیشتمانی بووم لە کەندا و ئەمریکا. دوو کورسی فیزبوونی کۆمپوتەرم وەر گرتبوو، لەگەڵ ئەمانەشدا نامەم بۆ زانکۆی ولایەتی تەکساس ناردبوو، بۆ خویندن و لە هەمان کاتیشدا دەرس گوتنەوه، چونکە ئەوهم بیست، کە ئەو زانکۆیە بەنیازی کردنەوهی بەشی زمان و میژووی کوردی بوون. شەوو پۆژ سەرقال بووم و هەستم بە ماندووییەتی نەدەکرد، هاوشیووی ئەو پۆژانەی سەرنووسەری گوڤاری بەیان و هاوکاری بووم.

ئەو پۆژەیی لە زانکۆی بیسمارک گەرامەوه، ویستم بە تەنیا ئاھەنگیک بگیرم، لەبەر ئەوهی پەزنامەندی خۆیان دەربیری، کە دواي سالییک خویندنی زمان لەوئ دەتوانم ئەدەب و زمانی ئینگلیزی بخوینم، لە خۆشیاندا لەسەر نووکی پیکانم دەپۆیشتم. بەلام ئەو دلخۆشییەم زۆری نەخایاند.

کاتییک گەیشتمە مالهوه و بە نیازی خواردن دروستکردن بووم، غەفووری برام تەلەفۆنی بۆ کردم. زۆری پین چوو تاوهکوو ئەو هەوالەیی پین راگەیاندم، کە لە سلیمانی عەزیزی برامیان کوشتووه. پیکەوه تاویک بیدەنگ بووین و ئەو هەولی ئەوهی دەدا دلنەوایی من بکا، بەلام خۆی پین پانەگیرا و تاویک دەستمان کرد بە گریان و هەر بەو جۆرەش بەبێ مالتاوايي، کاکە غەفوورم دەنگی نەما.

خەیاڵم تەنیا لە لای ئەو قسەییە کاکە غەفوورم بوو، کە گوئی: 'ئەبیت کئ عەزیزی کوشتیبیت؟ تۆ بلییت بۆ تۆلەسەندنەوه لە ئیمە بووبیت؟'

دوای ئەوێ بە تەنیا شینینکم بۆ لە دەستدانی عەزیزی برام گێرا، عەزیزی برا و هاوڕێ و پارێزەرم. بە خەیاڵ گەرامەوێ بۆ سالی ۱۹۷۴ و دوو سال پێش کۆژرانی عەزیزی برام. ئەو کاتە عەزیز لە بەندیخانە ی رایەت گیرابوو، منیش لە گەل کۆمەڵیک لە هاوڕێکانم دوو خیمەمان هەڵدابوو، لە رادیۆی شوپش کارم دەکرد و بۆ رۆژنامە ی رایەتیی دەمنووسی. بێجگە لەوێ کتیبخانیە یەکم بۆ پێشمەرگەکان دانابوو. کاتیک دوای هەولیکی زۆر، ئاسۆی کۆری کاکە عەزیزم و براژنە شیرینم چوون و چاویان پێی کەوتبوو، ئەوێان گوت؛ گوا یە بە زنجیر بەستوو یانە تەوێ و لاواز بووێ و خەریکە چاوەکانی لە دەست دەدات، ئەگەر هەفتە یەکی تر لەو جێگە یە بمانیتەوێ دەمریت، براژنە شیرینم زۆر گریا و کڕووزایەوێ. منیش لە گەل دارای توفیقە فەنی، کە لێپرسراوی راکە یاندن بوو چووم و لە لای ئیدریس بارزانی خۆی، داوام کرد، عەزیزی برام ئازاد بکەن. ئەوێ بوو بە داواکارییە کە مان رازی بوون و عەزیز ئازاد کرا، ئەویش دوای ئەوێ لە چۆمان لە گەلمان مایەوێ، پێم وا بیت دووکانیکی قاپوقاچاخ فرۆشی دانابوو.

جەبار کوردی، یان باشترە بێم جەبار فەیلی لە نیوێ شەو دا خۆی کرد بە ناو خیمە کە ماندا، تاوێ کور و جامانە و عۆینە کە کە ی لا نە بردن، نە مناسییەوێ، لە بەرچاوی هاوڕێکانمدا هیچم پێ نە گوت، کاتیک چوینە دەرەوێ، پێی گوتم؛ 'پێویستە عەزیزی برات بە زووترین کات لێرە بروت، چونکە ئەمێ کوشتنی دەرچووێ!'

'بۆچی و لەسەر چی؟'

'ئیمە نۆ کە سین و پاراستنی پارتی بریاری کوشتنی هەموومان

داوێ.'

‘عەزیزی برام بە ئەمری ئیدریس بارزانی ئازاد کراوه و لێی خوش
بوون!’

‘مۆستەحیلە، ئەوانەیی دوو سالیکی پێش ئیستا لە سلیمانی، لە مالی
عەزیزی برات بۆ مەبەستی دروستکردنی پارتی دیموکراتی
یەگکرتووی کوردستان کۆ بووینەوه، بڕیاری کوشتنی هەرنۆمان
دەرچووه، بۆ زانیاریت، لە ئیستادا که من قسە لەگەڵ تۆدا دەکەم
چەند کەسیگمان لە ژياندا نەماوین. جەلال بۆ زانیاریت؛ باوەڕ ناکەم
سەرکردایەتی بەلای پارتی ئاگاداری ئەم بڕیارە بن، پێ دەچیت
دەستیکی دەرەکی بیت، دوور نییە دەستی بەعسییەکانی تێدا نەبیت.
ئەیی تۆ ئەوەت لەبیر چووه، که کاتی خۆی عەزیز لە بەغدا تەقەیی لە
نازم گوزار کرد.’

‘ئەری تۆ باسی چی دەکەیت، ناظم گوزاری چی؟ باشە ئێوه کێ
بوون و چۆن ئەو بڕیارەتان داوو، مەبەستتان لە دامەزراندنی ئەو
پارته چی بوو؟’

‘بەندە، حاجی ئیبراهیمی شاتری، مەحمودی حاجی، میرزا
حەسەنی نەرۆلی، قادر برسی، ستاری سەعید خەلەف، عەزیزی
میرزا کەریم، لەگەڵ فاخر میرگەسۆری و جەوهەری برای. حیزبی
شیوعی و پارتییش دروستکردنی پارتیکی لەو جۆرە بە خەتەر بۆ
سەر خۆیان دەزانن. مەبەست لە دروستکردنی ئەو پارته؛
کۆکردنەوهی چەپ و نەتەوهیبیەکان بوو پێکەوه. بۆ زانیاریت، عەزیز
مەممەدی سکرتری حیزبی شیوعییش ئاگاداری بڕیاری ئەم
ئیختیالاتەیه. لە راستیدا کاتی خۆی هەمووی سوچی فاخر
میرگەسۆری بوو.’

‘ئەیی ئیستا تۆ چی ئەکەیت لێرە؟’

لهگه‌ل قادر برسی هاتم، ئه‌و له شه‌قلاره‌یه و منیش به‌و جوره‌ی
که ده‌مبینه‌ی خۆم گه‌یانده‌ ئیره، ویستم راسته‌وخۆ بۆ لای عه‌زیز
برۆم، به‌لام نه‌متوانی، وا بزانه‌م تۆش برای ئه‌ویت و وه‌ک من خه‌مه‌ته.
'دوینێ هه‌والی ئه‌وه‌م بیست، که فاخر می‌رگه‌سۆری و چه‌ند
برایه‌کیان کوشتوه‌ه.'

'به‌لێ، قابیله، خۆ من درۆت عه‌رز ناکه‌م!'

من ئه‌و نه‌هینیه‌م ده‌زانی، به‌لام بیجگه‌ له عه‌زیزی برام له لای که‌س
باسم نه‌کردبوو، کاتیک له چۆمان به‌ کاکه عه‌زیزم گوت، له وه‌لامدا
گوتی: 'منه‌تیان نه‌بیته!'

دەمەوئیتواری رۆژی هەینی بوو، پێش خۆرئاوایوون. غەفوور
 پیاویکی تەمەن چلسالە و کورپکی باریکەلە ی چوار دە بۆ پاز دە سالانی
 لەگەل خۆیدا هینابوو هە. کاتی شیوخواردنی ئیوارە بوو. لەو
 رۆژانەدا لەو ماله گەورەیدا جیگە بۆ ژنەکان نەما بوو. بە رۆژ
 دەهاتن، کاری مالیان دەکرد و چیشتیان لێدەنا و پاشان بۆ خەوتن
 دەچوون بۆ مالی عەبدوللای جگەرەچی.

غەفوور گوتی: 'کاک سەعید ناکام داوای لێ کردم، کە ئیمە پەنای
 ئەو دوو برا ئاوارەییە بدەین.'

ئاوارەکانی رۆژەهلات گەلێک زۆر بوون، بە شاردا بلاو
 بوو بوونەوه و هەر ماله و پەنای چەند کەسیکی دا بوو. کە داوای
 پووخانی کۆماری مەهاباد لە دەست پۆیمی شا رایان کرد بوو.
 'ئەمڕۆ لە چایخانەکە ی بەکر بوون، وا بزانی دوینی شەویش لەوئ
 نووستبوون.'

داوای ئەو هی غەفوور ئەمە بە باوکی دەلێت، پیاو هە کە بە
 عەبدولرەحمان زبیحی خۆی دەناسی نیت و کورە گەنجە کەش، دەلێت
 من رەحیم موکریانیم.

ئەو شەو هە دیو هە خانەکە ی میرزا کەریم، کە غەفووری کور ی
 ناهێلێت کەس پتی بلێت دیو هە خان، بە لکوو تەنیا دەبیت ژوورە کە ی
 میرزا کەریمی ناو بیت، دەلێت: 'دیو هە خان لە مالی شیخ و ئاغا و
 دەرە بە گە کانه.'

ژووره‌که‌ی میرزا که‌ریم زیاتر له سسی که‌سی لئ ده‌بیت، کاتیک ده‌ست ده‌کریت به باسی سیاست، له بی‌ری چه‌پ و راسته‌وه بگره تا فه‌لسه‌فه‌ی پتکه‌هاتی سیاست و دین. عه‌بدولر‌ه‌حمان زیجی بو‌ار به که‌سیان نادات، یان باشتره بلتین هه‌موویان چاویان له ده‌می زیجی ده‌بیت. باسی که‌موکورتی و هوک‌اری شکستی کوماری مه‌هابادیان بو ده‌کات، هه‌موو بیده‌نگ گویی لئ ده‌گرن، کاتیک نه‌و قسه‌ ده‌کات که‌س سه‌رنجی نابیت و قسه‌کانی پی نابرن.

دواتر باس دیته سه‌ر ناوی شاعیره‌کانی کوماری مه‌هاباد، عه‌بدوللا گوران ده‌لایت: 'شیر کاریکه‌ری زوری له‌سه‌ر شو‌ر‌شه‌کان هه‌یه.'

ره‌حیم موکریانی له نیوان جه‌لال و قادردا ته‌نیا سه‌ری دیار بو، له پیتشدا ده‌ستی هه‌لبری و پاشان که‌ لئیان روانی، گوتی: 'نه‌و ده‌مه‌ت خو‌ش، ماموستا گوران هه‌ر شو‌رش نا، مه‌جلیسیش بی باسی شیر و نه‌ده‌ب، بیت‌ره‌زشه.'

میرزا که‌ریم له ره‌حیمی روانی: 'ده‌ی پۆله گیان، مه‌جبوورین باسی سیاست بکه‌ین، له‌وانه‌یه ئیوه ناگادار نه‌بن، نه‌وه هه‌فته‌یه‌کی تر هه‌لبژاردنه و نا له‌م مه‌جلیسه‌یدا به‌نده و دوو که‌سی تر خو‌مان هه‌لبژاردوه.'

'هه‌لبژاردن، بوچی؟'

زیجی کاتیک نه‌مه‌ی پرسیی، میرزا که‌ریم لئ روانی و گوتی: 'بو په‌رله‌مانی عیراق، ئیمه‌ش بو نوینه‌ری ناوه‌ندی سلیمان خومان هه‌لبژاردوه.'

'ده‌ی ماندوو نه‌بن و سه‌رکه‌وتوو بن.'

زیحی وای گوت، پاشان باسه‌که‌ی گۆری و رووی له ره‌حیم موکریانی کرد و گوتی: 'به‌ریزان، کا ره‌حیم، جگه له‌وه‌ی خه‌تی خوشه و زمانه کوردیه‌که‌شی ئیجگار خوش و پاراوه، گه‌لیک شیعری شاعیرانی له به‌رن، هیند لیزانانه‌ش شیعری ده‌خینتیه‌وه، سه‌رت سوور ده‌مینئ.'¹

ئه‌وجا ره‌حیم له سه‌رچۆکان، نیو مه‌تریک له ریزی دانیش‌تووان چووه پیش و بیده‌نگ له زیحی روانی: 'خوایشته‌که‌م مامۆستا.'²
مام مسته‌فای برای میرزا که‌ریم، که به‌رامبه‌ر ره‌حیم دانیش‌توو، پنی گوت: 'ده‌ی بزانی کورپه‌ چیمان بۆ ئه‌خوینتیت؟'

'ئه‌گه‌ر ده‌ست و بردی لی نه‌که‌یت، دوایی خوشت گویت له ده‌نگی خۆت نابیت، چونکه ئه‌م مه‌جلیسه‌ چه‌ند شاعیر و گۆرانیبیژیکی زۆر ده‌نگخۆشی تیندایه.'³

میرزا که‌ریم به‌رده‌وام بوو: 'ئه‌گه‌ر ئاوا بیت مامۆستا که‌ت مه‌دحت ئه‌کات، ئه‌وا سه‌به‌ینی کراس و رانکیک له‌گه‌ل جووتیک پیلانوت عایدی من بیت.'⁴

که ره‌حیم ئه‌مه‌ی بیست، خۆی راست کرده‌وه و سه‌ری هه‌لبه‌ری، پیش ئه‌وه‌ی شیعری بخوینتیت، زیحی گوتی: 'ره‌حیم گیان، هه‌ر شیعریکی ده‌خوینتیه‌وه، له پیشدا ناوی شاعیره‌که‌ی بلئ و مه‌یکه به شیعری خۆت، ئه‌م مه‌جلیسه‌ هه‌موو خوینده‌وارن و ده‌نا دوايه به‌ر تانه‌وته‌شهریان ده‌که‌وین.'⁵ هه‌موو پیکه‌نین.

ره‌حیم شیعریکی هه‌یمن موکریانی خوینده‌وه، پاشان کاتیک بیده‌نگ بوو، حه‌مه‌سالح دیلان شیعیره‌که‌ی هه‌یمنی به مه‌قام خویند. ئه‌و شیعره پیشتر له رۆژنامه‌ی کوردستاندا بلاو کرابوووه.

ئەو شەھەر پەھىم موكرىيانى لە ژوورى كۆرەكان نووست، كە
جەلاوھەخان ئاۋاي بەو ژوورە دەگوت، كە ژوورى جەلال و قادر بوو،
جەلال و قادر تاوھەكوو بەيانى دانىشتن و پەھىمىش شىعەرى بۇ
خویندەنەوھ. مالىك زوو نووست و لىيان بىزار بوو، چونكە جەلال
ئامادە نەبوو بە ئاماژە واتاى شىعەرەكان بۇ مالىك لىك بداتەوھ.

دواى ئەو شەھەر، زىبىحى و غەفوور بوون بە ھاوړى و بەردەوام
سەريان نابوو بەيەكەوھ و چە چىيان بوو. ھەرۋەھا پەھىمىش
بىدەنگ بە دواى جەلال و مالىكەوھ بوو، ئەوئەندە بىدەنگ بوو، ئەگەر
مالىك نووزەيەكى لىتوھ بەھاتايە، ئەو ئەوھشى نەبوو.

زىبىحى بە غەفوور دەلىت لە ھەلگرتنەوھى پىتە كوردىيەكاندا بۇ
چاپخانە شارەزايى ھەيە. كاتىك غەفوور لە شەقامى سابوونكەران و
بەر مال و قوتابخانەكەى كەشتى نوحى نەجمەدىنى مەلادا باسى
زىبىحى بۇ پىرەمىزد دەكات، لەگەل غەفووردا بۇ مالىوھ دىت و قسە
لەگەل زىبىحىدا دەكات. دواى ئەو پۆژە، زىبىحى لە پۆژنامەى ژين
دەست بەكار دەبىت.

زەبىحى كاتىك دەبىنىت زۆربەى نامە و بلاوكراوھەكانى
پىكخستەكانى حىزبى شىوعى دەستنووسن، لە شوپنى كىتبخانەكەى
مالى مەحمودى عەبدوللاى جگەرەچى، دەست دەكات بە
دروستکردنى پۇنىۋيەك. زىبىحى بە شەو لەوئ دەبىت و جەلال و
قادر بەردەستى دەكەن. تاوھەكوو ئەو بەيانىيەى بىگەرد، كچە
چارسالانەكەى مەحمود، بە تەنیا دەچىتە پشت خانەكە و كەتیرە
دەخوات. كاتىك بۇ نەخۇشخانەى دەبەن، دەلین گوايە دارتاشن. چوار
پۆژ لە نەخۇشخانە دەيخەوینن، مانگىك دواى چاكبوونەوھى بىگەرد،

زبیحی پرووی نایهت بۆ ئه و ماله بچیته وه و چاوی به مه محمود و به دریه بکه و یته وه.

ئه و پۆژانه ی بۆ لای بیگهرد به ریگه ی نه خوشخانه وهن، زبیحی و غه فوور ریگه وتی ئه حمه د شوکری ده کهن، که له وه نه خوشخانه به برینپیچ ده بیت، کاتیک باسی خویان بۆ ده کات، به تایه تی کاری چاپ و پیت هه لگرتنه وه، لئی دوودل ده بن و وا ده زانن به کاره که ی ئه وانی زانیوه و پهن ده چیت جاسووسی میری بیت. به لام که ده لیت؛ چوه بۆ لای پیره میرد و به ویشی گوتوه، بۆچونیان ده گوریت و ئه و ئیواره یه له گه ل خویاندا بۆ مالی میرزا که ریمی ده هینته وه.

پاشان هه موو که ره سه ته ی دروستکردنی پۆنیۆکه، که عه لانه دین سه جادی له به غدا بۆی په یدا ده کردن و میرزا که ریم بۆ سلیمانیه ده هینایه وه. له مالی مه محموده وه ده به یینته وه ژیرزه مینه که ی مالی میرزا که ریم. ئه حمه د شوکری، پیتی گوتبوون هاوریکانی پیتی ده لاین دکتور شۆ، له گه ل زبیحی به هه فته یه ک چاپخانه یه کی بچوکیان دامه زراند. دوا ی ئه وه ی ته و او بوون، غه فوور پیتی گوتن: 'ده ستان خوش بیت، ئه وه له سایه ی سه ره ی ئیوه وه حیزب بوو به خاوه نی پۆنیۆی خۆی.'

زه بیحی ده لیت: 'چما به خۆمان ئه وه ی نازانین، ئیمه یش بۆ ئه و حیزبه ی نه با دروستمان نه ده کرد.'

پۆژیک دوا ی ته و او بوونی پۆنیۆکه، عه بدوللا گوران ده فته ریکی ره شنووسی شیعه رکانی هینابوو. به پیکه نینه وه پیتی گوتن: 'ئه زانن هاوریان به سه ره یش بیت، سه ره ی چاپکردنی ئه م شیعه رانه ی منه.'

'جا خۆ ئەو شىعرانەى ئەتۆ قاچاخ نىن، ئىمە پۆنىۆمان بۆ چاپى
شىعەرى دانەناوہ. بړۆ لە جىگەيەكى دىكەى چاپ بکە!'
زەبىحى كاتىك ئەمەى بە توورەبىيەوہ گوت، ھەموو لىنيان دەرۋانى
و پتى پىكەنىن، زەبىحى سەرى لىن راوہشاندىن و بىدەنگ بەجىتى
ھىشتن.

سالی ۱۹۴۸

تەمەنم سىيازىدە سىئال بوو، لە پۇلى يەكى ناوهندى بووم، مانگى دووى ئەو سىئالە لەگەل باوكم و كاكە غەفوورم چووم بۇ بەغدا، باوكم كامىزايەكى وىنەگرتنى ماركەى رۆلەيى بە ديارى بۇ كریم، لەگەل ھەموو ئەو پىداويستىيانەى وىنەگرىك پىويستى پىيەتى، تاوھكوو خۆم لە مالاوھە بتوانم وىنەكانىش بشۆمەوھ. پىنشىتر بۇ ئەو مەبەستە دوو مانگ شاگردى و بەردەستى پەفلىق مەحموودى وىنەگرم كردبوو.

لەو ساتەوھى لە شەقامى بەتاوین كامىزاکەمان كرى، شەووپوژ تەنانەت بۇ خەویش لە مەلدا بوو، بە خەون و خەيال ھەزاران وىنەم لەو شەقامانەى بەغدا پىن گرتن، بەلام لە پاستىدا يەك جار چىيە زوومەكەيم نەچركاند، تەنانەت وىنەيەكى باوكم و كاكە غەفووریشم پىن نەگرت.

كاتىك بۇ سلىمانى گەپاينەوھ بە زۆربەى كۆلان و شەقامەكاندا گەپام و كامىزاکەم پىشانى ھەموو ھاوپىكاندا. قاتىك چاكەت و پانتۆلم لەبەر كردبوو، كە باوكم سىئالى پىنشىوو لە ھەنگاريا بۆى ھىتابووم. چووم بۇ لای پەفلىقى وىنەگر، پىنى گوتم؛ كە ئەو كامىزايە لەوانەى ئەو تازەتر و باشترە. تەنانەت پەفلىقى وىنەگریش داواى لى كردم كە تاقىي بكمەوھ و وىنەيەكى پىن بگرم، بەلام پازى نەبووم. ئەو پوژە

یه‌کهم وینه که چرکاندم، وینه‌ی به‌هاری غالب عرب‌ه‌تی بوو. له ده‌رگه‌که‌یانمدا و دوو مه‌تریک چوممه داوه و چاوه‌پوان بووم کنی ده‌رگه‌که ده‌کاته‌وه، کاتیک له زوومی کامیراکه‌مه‌وه بینیم، خوی گورپیوو، قژی شاننه کردبوو، چه‌پکیک گولی نیرگزی به ده‌سته‌وه بوو، وه‌کوو زانیبیتی، زه‌رده‌خه‌یه‌کی بۆ کردم و چه‌پکه نیرگزه‌که‌ی له‌سه‌ر سینیگی راکرت و لئی پوانیم، منیش وینه‌که‌م چرکاند. به‌هار پیروزیایی کامیراکه‌ی لن کردم، منیش شه‌رمانانه و بیده‌نگ به‌جیم هیشته.

ئه‌گه‌ر بگه‌ریمه‌وه سه‌ر باسی ئه‌و پوژانه‌ی له‌گه‌ل باوکم و کاکه‌ غه‌فوورم له به‌غدا بووین. ئه‌وه‌نده‌ی من ئاگاداریم تاوه‌کوو ئه‌و پوژانه‌ی کاکه‌ غه‌فوورم له نیوان کاری پوژنامه‌وانی و ئه‌ندامیتی له حیزبی شیوعیدا هیشته‌تا خوی یه‌کلایی نه‌کردبووه‌وه. به‌تایبه‌تی کیش‌ه‌ی ناوخویی حیزبی شیوعی، وه‌ک خوی ده‌یگوت؛ کتله‌بازی و خو‌په‌رستی، ماندووی کردبوو. له‌گه‌ل چه‌ند هاو‌پیه‌کیدایه‌ بزووتنه‌وه‌ی نه‌جمه‌یان دامه‌زراندبوو، که زور دلتیا نه‌بوو له‌ پاشه‌پوژی بزووتنه‌وه‌که.

له به‌غدا له‌گه‌لیدا بووم که چاوی به‌ عه‌لئه‌دین سه‌جادی و ئیبراهیم ئه‌حمه‌د که‌وت. به‌ بیرم دیت ئه‌وان داوایان لن کرد، بجیته به‌غدا دابنیشیت و له‌ ده‌رکردنی گو‌فاری گه‌لاویژدا هاو‌کاریان بیت. کاکه‌ غه‌فوورم بۆ پینج سال ده‌چوو له‌ ژیر ناوی جیاوازدا له‌ زوربه‌ی ژماره‌کانی ئه‌و گو‌فاره‌دا کوتاری بلاو ده‌کرده‌وه. هه‌روه‌ها بۆ گو‌فاری نزار ده‌ینوسی که‌ عه‌لئه‌دین سه‌جادی سه‌ره‌رشتیی ده‌کرد. ئه‌وه‌ی

دەینووسی من بۆم دەگەیاندا. گوتار و نووسینەکانی تاوہکوو دەھات زیاتر باسیان لە کیشەئێ چینیایەتی دەکرد. ئەوہم دەزانئێ، چونکە بە دزی کاکە غەفوورمەوہ ھەموویانم دەخویندەوہ. ئەو پۆژە عەلانیەدین سەجادی ئەوہی بە کاکە غەفوورم گوت: 'غەفوور خۆزگە تۆ تەنیا خۆت بۆ نووسین تەرخان دەکرد، چونکە دەرک و ئیدراکی تۆ لە توانای زۆربەئێ نەوہکانئێ سەردەمئێ خۆت بەرزترە.'

'لە نێوان سیاسەت و نووسیندا دووکەرت بووم و خۆم بۆ یەکلایئێ ناکریتەوہ، بەلام کە ئەبینم زۆربەئێ خەلکئێ ئیمە نەخویندەوار و ھەژارن، ھەست ئەکەم دەبیت تیکەلیان بێم و لە نزیکەوہ ھاودەنگ و ھاوخەمیان بێم. بە کورتئێ؛ ناتوانم پۆژیک لێیان دوور بێم، تەنیا ئەوہشە وام لئێ ئەکات کە شیوعئێ بێم.' ئەو پۆژە کاکە غەفوورم ئاوا وەلامئێ عەلانیەدین سەجادی و ئیبراھیم ئەحمەدئێ دایەوہ.

ئەو پۆژانەئێ ئیمە لە بەغدا بووین، خەلکئێ لە خۆئامادەکردندا بوون بۆ ھەلبژاردنئێ نوینەرانئێ پەرلەمانئێ عێراق. پۆژیمئێ پادشایەتی گرنگییەکی زۆری بە شارئێ سلیمانی دابوو. بۆ ھەلبژاردن، نەتەوہئێ و چەپەکان کاندیدیان لە ھەموو گەرەکەکان ھەبوو. لە گەرەکی سەرشەقام میرزا کەرمی باوکم و عەزیزی ھەمەرەش، لەگەل نامیق ئاغا خۆیان کاندید کردبوو. شەریف ئەلشەیخ، کە لە بەغداوہ لەگەل ئیمە ھات بۆ سلیمانی، لەگەل مەحمود فەقئێ محەمەد ھەمەوہندئێ خۆیان بۆ ئەندام پەرلەمان لەسەر لیستئێ تەحەررە پۆر ھەلبژاردبوو. دەنگئێ ئەو سئێ کەسە و دەنگئێ دانیشتوانئێ گەرەکەکانئێ تری ناوہندئێ سلیمانیان بەدەست دەھینا. مالئێ ئیمە بووبوو بە بئکەئێ بانگەواز بۆ ھەلبژاردنەکان و شەوورپۆژ پڕ بوو لە خەلک.

دوای نیوه پو بوو که گیشیتینه وه سلیمانی، کاکه غه فوورم خیرا هاورپیکانی له مالی خۆمان کو کرده وه، پیتی گوتن: 'بو پووجه لکردنه وهی دهنگی لایه نگرانی ئیمه چهندان به کریگیرویان بو ئه و مه به سته پاسپاردوون. بیجگه له وه دهره بهگ و شیخ و بهرزه وه ندیخوازه کان، ئه وانهی زۆرینهی میله تهی کورد گورانیان به سهردا هه لده دن، مه لاکانیش له پوژانی هه یینیدا ستایشیان ئه که ن. هه موویان ئه ندامی پارته عه ره بییه کانی وه ک: یه کیتی ده ستوور و نه ته وه ییی ئیش تراکی. زور ئه سه ته مه ئیمه و پارته یه کان بتوانین به ره نگاریان ببینه وه و دهنگی پتویست به یین. چونکه دۆستانی بنه ماله ی مه له کیهت و لایه نگرانی یه کیتی ده ستوور و نه ته وه ییی ئیش تراکی عه ره بی له سلیمانی و شار و شاروچکه کانی تری کوردستاندا پیش ئیمه ره گیان داکوتاوه و دوو قاتی ئیمه ن.'

که ریم ئه حمه د له وه لامدا پیتی گوت: 'ئیتتر ئه وه ریگه ی خه باته، که واته ئیشمان زۆرن!'

ئه حمه دی هه للاق: 'به ئی، ئیمه ش کۆل ناده یین و ناچارین مال به مال بگه رپین، به نامه زۆربه ی خه لکی ئه م شاره له سیاسه تی خۆمان ئاگادار ده که یینه وه.'

دوای ئه م گفتوگۆیه، که تاوه کوو شه و درهنگی خایاند و من ماندووی ریگه بووم و وا بزام له نیوانیادا به دانیشتنانه وه خه وم لی که وتبوو. پوژی دوایی پیش تاریکوپروون له خه ویان هه لساندم، دایکم گوتی: کاکه غه فوورم خه و نه چۆته چاوی. پاشان منیان بو کرپینی کاغز و مه ره که ب کرپین نارد، کاکه غه فوورم بو نووسینی نامه کان پرسى به هاورپیکانی، به تابه تی زیبھی و عه بدوللا گوران کردبوو.

شەوی دواتر، لە ژێرزەمینەکە بە دیار چرایەکەوه دانیشتین و
نامەکانمان نووسینەوه. لە خوارەوه ناوی کاندیدەکەمان دەنووسی
هەر خۆشمان ئیمزیمان دەکرد. بە ناوی کاندیدەکانەوه نووسرابوو:
'ئەگەر دەنگی پێویست بەینم و هەرچی پۆستیک لەم شارە بگرە
دەست، گرنگی بە خویندەواری ئەدەم و بازار پیک ئەخەم، تینەکوشم
بۆ مافی جووتیار و هەژار.'

دوو هەفتە پێش ئەو رۆژە قادری برام هاوڕینیکی قوتابخانەی بە
ناوی مستەفا سەلح کەریم لەگەڵ خۆیدا هینابوو، بە دایک و
باوکمی گوت: گوايە پۆلیس بە دوایدا دەگەریت. مستەفا خەتی خۆش
بوو. لەگەڵ ئەحمەد شوکری برینپێچ، کە تەنیا زبیحی بە نازناوی
دکتۆر شوو بەنگی دەکرد، لەگەڵ ئەحمەدی حەللاق و محەممەد
حەمەئەمین قادر لە نووسینەوهی نامەکاندا بەشدار بوون.
نووسەرەکان بە ژمارە هەشت کەس بووین و لە نێوان خۆماندا
کردبوومان بە پیشەبێرکێ؛ کێ بێ هەلە و بە خەتی جوان نامەکان
دەنووسیت. یەکیەک لەوانە رەحیم موکریانای بوو، کە هەر زوو
نازناوی رەحە شیتمان بە سەردا داگیری.

ناوی هەموو مالهەکانی گەرەکی سەرشەقام، چوارباخ، هەندیک مال
لە گەرەکەکانی ترمان نووسیوو، تەنانەت گەرەکی جوولەکانیشمان
لێ نەپەراند. من یەکیەک بووم لەوانە یەکیەک نامەکانم دەگەیاندا.
کاکە غەفوور پێی گوتم: 'بە تاییبەتی بیدەرە دەست خۆیان و پێیان
بلێ، ئەوه نامەی تاییبەتی فلان کاندیدی حیزبی تەحەپۆرە بۆ بەرپزێت
و خۆی ریز و ئیحترامی هەبوو.'

کاکه غه فوور ئه وهی چهند جارنیک لئ دووباره کردمه وه، که له وه زیاتر هیچی تر نه لئیم، ته نانه ت ئه گهر لیشیان پرسیم، وه لامی هیچ نه ده مه وه. ته نیا ئه وه ننده نه بیت؛ ئه گهر مالیک بمانزانیایه نه خوینده وارن، ئه وا نامه که یان بۆ بخوینمه وه. بیتجگه له و نامه یه ی کاکه غه فوورم دابووی به یاقووب ئه و لئی هاو پیتی و له کنیسه ته که بۆ جووه کانی گه ره کی جووله کانی خویندبووه وه.

کاتیک بۆ گه یاندنی نامه کان له مال ها تمه ده ر، گیرفانی به ربا خه ل و شه روا له که م بۆ بوون له نامه، بۆچی ویستم له مالی غالب عه ربه تیه وه ده ست پئ بکه م؟ نازانم، که ده بوایه نامه که م بدایه ته ده ست غالب خۆی و له ریگه ی ئه وه وه به جووتیاران و خه لکی عه ربه ت بگات. له ده رگه ی مالی غالب عه ربه تیم دا، کامیتراکه م له ملدا بوو. به هار ده رگه که ی لئ کردمه وه. کاتیک چاوم به به هار که وت، له بیرم چوو وه بۆچی له ده رگه که یانم دابوو. به هار فه رمووی لئ کردم و پئی گوتم: 'ها توویت دیسان وینه یه کی ترم بگریت؟! حازر نیم، جه لال گیان رجات لئ ئه که م، حازر نیم.'

وه لام نه دایه وه، بیده نگ دهستم هه لیری و نامه که م به ره و رووی راگرت. دهستم ده له رزی، به هار به پیکه نینه وه دهستی گرتم و رایکیشامه ئه و دیو ده رگه ی حه وشه که یان، خۆیی لئ نزیک کردمه وه، پئی گوتم: 'چهند کوپنکی چا و قایمیت!'

له نامه که ی نه روانی و له گیرفانی به ربا خه لی لای چه پی سوخمه که یدا هه لیگرت. ویستم ئه وه ی پئ لئیم؛ که ئه و نامه یه بۆ باوکت نووسراوه، به لام کاتیک به هار دووباره دهستی گرتمه وه، عاره قه م کرد و بیده نگ بووم، به هار به رده وام له چاومی ده روانی و

له بهر خۆیهوه پیتی گوتم: 'من پیت ئەلیم ئازیزم جەلال گیان، ئەی تو چیت له دلدایه به منی بلیت؟'

هەرچەند هەولم دا نەمتوانی هیچی بێ بلیم، پاشان ئەو گرتی لچکی فەقیانەکە ی کردەوه و پارچەیهک پەپۆی لولکراوی خسته نیو مشتم، پیتی گوتم: 'دوایی جوان لێی بروانه!'

بەهار خۆی لێ نزیک کردمەوه و ماچیکی روومەمی کرد، نازانم بۆچی خێرا دەستم له دەستی بەهار دەرھینا و هەنگاوێک لێی چوومە دواوه، جەستەم گەرم داھاتبوو، هەستم دەکرد پێلاوھکانم بە پێم تەنگن و گویم له لیدانی دلی خۆم بوو، باس له لەزەت و دلخۆشی ناکەم، بەلام لەو ساتەدا هەستم دەکرد ئەو بەرکەوتنەم بۆ سەر پۆحم گران بوو، چاوم پڕ بووبوون له فرمیسک. ناچار بووم، بە پەله پشتم تێ کرد و له دەرگەکیان ھاتمە دەرەوه. ئاوڕم لێ نەدایەوه و دەستیتکم بە کامێراکەمەوه گرت و بە راکردن بەو کۆلانەدا داگەپام. له بیرم چووبووہوه که دەیان مالی تر لەو کۆلانەدا ماون نامەیان بۆ بەرم. کاتیک گەیشتمەوه بەردەم مالی خۆمان، مالیک بە ھەناسەبڕکی دوام کەوتیوو. له حەوشەکەدا دەستم کردەوه و له نیو پارچە پەڕۆکەم پوانی، بینیم حەوت دەنک نوقلی رەنگاوپرەنگ، له نوقلەکە ی مام زامنی تیدا بوو، لەگەڵ مالیک بە سەرسورمانەوه له یەکترمان پوانی.

پۆژی ھەلبژاردن میری ھێرشی کردە سەر ئەوانە ی دەنگیان ھینابوو. یان بێ دەچوو دەنگی زۆرینە ی خەلکی سلیمانیا یان بە دەست ھینابیت، که ئەوه له تەواوی عیراقددا پووی داوو. شەریف ئەلشەیخ له پۆژی ھەلبژاردنەکاندا گیرا و پەوانە ی بەغدا یان کردەوه. مەحمود

هه‌مه‌وه‌ندی، پیش‌وه‌خت له‌ گوندی ده‌رگه‌زین خۆی شارده‌وه. میرزا که‌ریمی باوکم و نامیق ئاغا خۆیان شارده‌وه و عه‌زیزی هه‌مه‌په‌ش گیرا. هه‌مه‌ی به‌کری چایچی یه‌کیک بوو له‌وانه‌ی خۆیان هه‌لبژاردبوو، چایخانه‌که‌ی له‌ ژیر قه‌سه‌ره‌که‌ی توفیق قه‌زازدا بوو، تاوه‌کوو ئه‌و ته‌مه‌نه‌م ته‌نیا بۆ کاری باوکم و کاکه‌ غه‌فوورم چه‌ند جارێک چوو بووم، شوینی کۆبوونه‌وه و یه‌کتر بینه‌ی ئه‌وانه‌ بوو، که‌ خوینده‌وار و ئه‌ندامی پارتی و شیوعی بوون. ده‌نگۆی ئه‌وه‌ له‌ سلیمانیدا بلاو بووه‌وه، که‌ هه‌مه‌ی به‌کر و نامیق ئاغا ده‌نگیکی زۆریان هه‌تیا بوو، ده‌یانگوت که‌ له‌سه‌ر ئاستی سلیمانی زۆرتترین ده‌نگیان به‌ده‌ست هه‌تیا بیت. چونکه‌ لای زۆربه‌ی خه‌لکی شار ناسراو بوون، به‌گۆیره‌ی یاسای هه‌لبژاردنه‌کان بوویه، یه‌کیک له‌و دووانه‌ ده‌بوونه‌ پارێزگاری شار. ئه‌وه‌ بوو میری به‌ ئه‌نجامی هه‌لبژاردنه‌کان رازی نه‌بوو، هه‌مه‌ی به‌کری چایچیش یه‌کیک بوو له‌وانه‌ی گیران، پاشان چایخانه‌که‌ی داگیر کرا و له‌و پیتاوه‌دا هه‌رچه‌یه‌کی هه‌بوو له‌ده‌ستی دان.

* * *

ئه‌و پۆزانه‌ باوکم و کاکه‌ غه‌فوورم له‌ مالی خۆمان خۆیان شارده‌بووه‌وه، من و مالیک له‌ کۆلان چاودێر بووین و له‌ هاتنی هه‌موو نه‌ناسیک ئاگادارمان ده‌کردنه‌وه. بیتجگه‌ له‌ چاودێریکردنی گه‌رک، داواکاری و ئیشی حیزبی کاکه‌ غه‌فوورم و پاسپارده‌کانی باوکم له‌سه‌ر شانی من و قادری برام بوون. ئیشوکاری ئه‌وان من و قادری ته‌واو له‌ قوتابخانه‌ دا بریبوو، باوکم و کاکه‌ غه‌فوورم ده‌رفه‌تی

ئەو ھەيان نەبوو لىمان بېرسنەو. ئەو ھى ئەو رۆژانە كارىگەرىيان لەسەر من ھەبوو، گرانى و سىياسەت و گىرقى ئىشوكارى باوكم و كاكە غەفورم نەبوو، بەلكو عەشقى بەھار بوو، خواردنم كەم دەخوارد و شەو خەوم لى نەدەكەوت، بىجگە لەو ھى كەسوكارم ھەموو لىم بە گەيى بوون، داىكم چەند جارىك ئەو ھى بە باوكم گوت، كە جەلال نەخۆشە و بەلكو بۆ لای دكتورىكى بەرىت.

لەگەل ئەو ھىشدا لە ناو شارى سلىمانى رۆژانە لایەنگرانى پارتى و تەحەرپو خۇپپىشاندىانان رىك دەخست. پاشان رۆژىم بۆ دەرچوونى لە دۆرانى ھەلبۇاردنەكان و بۆ ئەو ھى لە بىرى خەلكى بىاتەو، ياساى سەربازى زۆرەملىى راگەياند، لە ناو خەلكىدا دەنگى داىو ھە و زولم و گەندەلىى رۆژانى ھەلبۇاردنىان لە بىر چوو ھە. لە كۆلان و ناو بازارەكانى سلىمانىدا بىجگە لە بەرژەو ھەندىخوازەكان تەنیا مندال و ژن و پەككەوتەت دەبىنى. سەربازى زۆرەملىيان بۆ بەشدارىكردن بوو لە جەنگى فەلەستىن. دەبوواىە گەنجانى لە داىكبووى سالى ۱۹۲۵ بە دواو، تاو ھوكو لە داىكبووانى ۱۹۳۱ لە ماو ھى بىست و چوار سەعاتدا خۆيان ناو نووس بەن. لە مالى ئىمە كاكە غەفور و عەزىز، مەمەدى مام مستەفاىش دەبوواىە بۆ سەربازى بچن، بەلام گوتىيان بى نەدا و باوكم و مام مستەفام پشتيان كردن.

لە رۆژى دەرچوونى بىيارەكەو، ھەكومەت سەربازى ھىناىە ناو شار و كەوتتە بازگەدانان و پەلاماردان و گرتنى گەنجان و راپىنچانىان بۆ سەربازى. ئەو ھەندە باش پلانەكەيان بۆ دارىشتبوو، سەركرداىەتىى پارتى و تەحەرپو ھىچ ھەلامىكىيان بى نەبوو، بىجگە لە خۆشاردەنەو و ھەلاتن لە شار.

ئەوانەى مالى خۇمان كە لە ترسى حكومت خۇيان شارىدبوو،
 ژمارەيان چوار كەس بوون، ھەر ھەماھەمە ئەمىن قادر كە
 نازناوى كاكەى ھەلاحيان بە سەردا دابرىبوو، لەگەل ئەحمەدى ھەلاق
 لە مالى ئىمە خۇيانيان شارىدبوو، ھەردووکیان بىجگە لەوھى بۆ
 ئۆبەتى سەربازى پەيوەندیان نەکردبوو، دوو كەسایەتیی دیارى
 شیوعیەکانی سلیمانی بوون. دەتوانم بلیم؛ گوتارخوین و دەمراستیان
 بوون، وینە و ناوی ئەو دووانە بە ھەرگەى مزگەوت و قوتابخانەکاندا
 ھەلواسرابوو. ئەحمەد و كاكەى ھەلاح بە من و مالیکیان گوت؛ كە
 بچین بە شاردا بگەریین و لە ھەر جىگەىك وینەى ئەوان
 ھەلواسرابوو، لىی بگەینەو، كە بۆ ھەر وینەىك دوو فلسیان پى
 دەاین. بە پۆژىك، بیست و شەش وینەى خۇیانمان بە كاكەى ھەلاح
 و ئەحمەدى ھەلاق فرۆشتەو، پۆژى دواتر، پىیان گوتین، كە پارەیان
 پى نەماو و مەگەر بە قەرز ئەو ئىشەیان بۆ بگەین.

كاكە غەفورم ھەربارەى ئەو پۆژانە لە گوتاریكدا دەنوسىت:
 'پۆژى پاشایەتى بۆ رازىکردنى ھەژمونی ئىنگلیز لە عىراق دادگەى
 عورفى دامەزراند، یەكەم ھەنگاوى ئەو دادگەى ئەو بوو كە ھەد،
 سارم، حازم. سى سەركردەى بالای حیزبى شیوعیان تىدا دادگەى
 كرد و بریارى لەسىدارەدانیان بۆ ھەركرا. دواى ئەوھى عىراق و ولاتە
 ھەربىبەكان لە جەنگى دژ بە ئیسرائیلدا توشى دۆران بوون.
 حكومەتى پادشایەتى پۆژانە لە پۆژنامەکاندا دەینوسى: "جووھەكان
 برائى شیوعیەکان!" ئەوھیان كرده مانشیتى پۆژنامەكان و
 دامەزراندنى حیزبى شیوعیان بە دەسیسەى زایونیزم ناو برد. بەمە
 زەبرىكى كوشندەیان لە رىكخستەنەکانى حیزبى شیوعى دا. لەم

پۆژانه‌دا له گه‌لیک پۆژنامه و گوڤاری ولاتانی ئه‌ورووپاییدا په‌خه‌ی توند له خه‌لك و ده‌سه‌لاتدارانی عیراق گیرا. له‌سه‌ر كوشتاره‌كه‌ی سا‌لی ۱۹۴۱ و فه‌ره‌وده‌كه‌ی به‌غدا، كه له سه‌رده‌می ره‌شید عالی گه‌یلانی‌دا پروویان دا. گه‌لیك وینه و دۆكۆمینت بلاو كراونه‌وه. هه‌ندیک پۆژنامه‌نووسی ئه‌ورووپایی، ده‌سه‌لاتداران و گه‌لی عیراقیان به فاشیست و نازی به‌راورد كردبوو، كه سه‌دان جووی تیدا كوژرابوون. حكومه‌تی عیراقی بۆ پاراستنی له ناوبانگی بنه‌ماله‌ی پادشایه‌تی و رازیکردنی ئیمپریالیست. له دادگه‌ی عورفی به‌غدا دادگه‌یی كه‌سانتیکیان نه‌کرد، كه گوايه به ناو جوون و حیزبی شیوعی و زایۆنیزم هانیان داون بۆ ئاژاوه‌گیري و ناشیرینکردنی ده‌سه‌لاتی پادشایه‌تی، ته‌نانه‌ت هه‌ولی پوو‌خاندنیشی نه‌ده‌ن. پۆژانه هه‌والی نیو هۆلی دادگه له پۆژنامه‌كاندا بلاو نه‌بووه‌وه. هه‌موو ئه‌وه‌وال و راپۆرتانه له دێرێكدا كورت نه‌بوونه‌وه؛ دروستکردنی حیزبی شیوعی له عیراق به پلانی زایۆنیزم بووه. هه‌ندیک جار پارتی و ته‌نانه‌ت گه‌لی كوردیش به دۆست و لایه‌نگری ئیس‌رائیل تاوانبار نه‌كهن؛ كه واته سیاسی پۆژانه‌ی پادشایه‌تی نه‌وه‌یه؛ بۆ رازیکردنی ده‌سه‌لاتدارانی پۆژانه‌ی دژایه‌تی شیوعییه‌كان نه‌كهن و بۆ هاندانی عه‌ره‌به نه‌ته‌وه‌یییه‌كان كورد و زایۆنیزم.

* * *

له‌و پۆژانه‌دا باوكم داوای لێ كردم، ئه‌وه ده‌فته‌ره شیعه‌ری له سه‌رده‌می نه‌حه‌دی نالبه‌ندی باوكییه‌وه شیعیریان تیدا كوژاردبووه‌وه، بۆ كتیبخانه‌ی ئه‌وقافی به‌رم، ئه‌وه‌ی پێ گوتم: 'جه‌لال

لهوی مهلا علائه‌دین سه‌جادی چاوه‌پروانت ئه‌کات و ئه‌یده‌یته ده‌ست
خۆی، ده‌مناسی و چه‌ندین جار هاتبووه مالمان.

کاتیک گه‌یشتمه شه‌قامی مه‌وله‌وی، به‌رده‌م قه‌سره‌که‌ی توفیق
قه‌زاز به‌ پۆلیس و سه‌رباز گیرابوو، خه‌لکیکی زۆر به‌رامبه‌ر
چایخانه‌که‌ی همه‌ی به‌کر وه‌سه‌تابوون و لیتان ده‌پوانی. مالیکی
ئاموزام له‌گه‌لدا بوو، ئیمه‌ش تیکه‌لی خه‌لکه‌که‌ بووین، له‌و کاته‌دا دوو
پۆلیس به‌ ده‌سته‌به‌ره همه‌ی به‌کریان له‌ چایخانه‌که‌یه‌وه هینایه
ده‌روه، جله‌کانی له‌ به‌ریدا درابوو، ئاسه‌واری خوین به‌ ده‌موچاوی
و جله‌کانییه‌وه بوو، ته‌نانه‌ت شاگرده‌کانیشی به‌ که‌له‌چه‌کراوی
سواری ئۆتۆمبیله سه‌ربازییه‌کان کران. ئه‌وه‌ی سه‌رنجی راکیشام
ئه‌وه بوو که‌ زۆرینه‌ی ئه‌و خه‌لکه‌ هووهایان ده‌کیشا و چه‌پله‌یان
لینده‌دا، به‌ عه‌قلی ئه‌وسا نه‌مده‌زانی بۆچی ئه‌و خه‌لکه‌ به‌ گرتن و
داخستنی چایخانه‌که‌ی به‌کر دلخۆش بوون. دوا‌ی ئه‌وه کورسی و میز
و ته‌نانه‌ت وه‌جاخ و سه‌ماوه‌ر و که‌لوپه‌لی نیو چایخانه‌که‌یان له
لۆرییه‌کی سه‌ربازی بار کرد و ده‌رابه‌که‌یان داخست. پاشان
پۆلیسه‌کان لوله‌ی تفه‌نگه‌کانیان کرده‌ خه‌لکه‌که‌ و بلاوه‌یان پین کردن.

له‌گه‌ل مالیک کاتیک گه‌یشتینه به‌ر ده‌م کتبخانه‌ی ئه‌وقاف، علائه‌دین
سه‌جادی له‌گه‌ل عیزه‌دینی مه‌لا مسته‌فا له‌ پینش ده‌رگه‌که‌
راوه‌سه‌تابوون، عیزه‌دینی مه‌لا مسته‌فام ناسییه‌وه، به‌لام پێشتر
علائه‌دین سه‌جادم به‌ جلوه‌برگی مه‌لایه‌تییه‌وه بینیبوو. که‌ ئه‌و پۆژه
سمیلی تاشیبوو، قاتیک چاکه‌ت و پانتۆلی له‌ به‌ردا بوو، قژی چه‌ور
کردبوو، بۆ سه‌روه‌ه شانه‌ی کردبوو. دوا‌ی ئه‌وه‌ی ته‌وقه‌مان له‌گه‌ل
کردن و هه‌والی باوکم و کاکه‌ غه‌فووریان پرسی، علائه‌دین سه‌جادی

گوټی: 'وهخته بوو برۆین، پۆلیس له ژوورهوهن و تهحه‌پى نه‌که‌ن، له دوامانه‌وه وه‌رن.'

ئه‌وان به‌ره‌و مزگه‌وتى بنته‌به‌ق به‌پى كه‌وتن و من و مالیک دووراودوور به‌ دوایانه‌وه بووین، مزگه‌وتى دووده‌رگه یان مزگه‌وتى بنته‌به‌ق، ئه‌و مزگه‌وته‌ی پۆژانیک مالى باپیره‌م ئه‌حمه‌دى نالبه‌ند بووبوو، له‌به‌ر ده‌رگه‌ی مزگه‌وته‌که‌ عه‌لائه‌دین سه‌جادی ئاوڤى لى داينه‌وه و پرسى: 'ئه‌مانه‌تیه‌که‌تان هیناوه؟' 'به‌لى قوربان.'

ده‌فته‌ره‌که‌م له‌ ژیر کراسه‌که‌مه‌وه ده‌ره‌ینا و به‌ره‌و پووى پامگرت، عیزه‌دینى مه‌لا مسته‌فالى وه‌رگرت، پاشان عه‌لائه‌دین سه‌جادی گوټی: 'سوپاسى باوکت ئه‌که‌م، که‌ من جیگه‌ی متمانه‌ی بووم، ریز و ئیخترامى منى پى رابگه‌یه‌نه. ئه‌و کتیبه‌ی خۆشم به‌ جه‌نابى هه‌دییه‌ بیت.'

کتیبیکى پى دام، له‌سه‌رى نووسرا‌بوو؛ میثرووى ئه‌ده‌بى کوردی. عیزه‌دین هاوته‌من و هاوڤى قادری برام بوو، ده‌ستى خسته‌سه‌ر شانم و گوټی: 'سه‌لام له‌ غه‌فوورى برات بکه‌ و پى بلى؛ ئه‌م پۆژانه‌ خۆی نه‌خاته به‌رچاو و ئاگای له‌ خۆی بیت!'

* * *

دواى داخستنى چایخانه‌که‌ی حه‌مه‌ی به‌کر، گه‌نجانى شار و به‌ تاییه‌تى ئه‌وانه‌ی ئه‌ندام بوون له‌ پارتیکى سیاسى یان لایه‌نگریان بوون، هه‌موو ده‌چوون بۆ باخى فه‌ره‌جى حه‌مه‌مورا.

باخهکه له خوارووی گردی سهیوانه وه دهستی پښ دهکرد، دهیدا له
 باخهکه ی شیخ له تیف. باخیکی گه وره بوو، پر له داری میوه و گول
 و گولزار، شوینی دانیشتنی زور لږ بوو، جوگه له یه کی پندا تیده پهری
 که ئاوه که ی خاویښ بوو، پښیان دهگوت ئاوی کاریزی دایکی پاشا، که
 له مالی عزمی به گه وه دههات. چایخانه یه کی تیدا بوو، چایی و
 شهربه ت و سیفونی دهفرۆشت. خوارووی باخهکه شوینی قوتابی و
 گه نجه سیاسیه کان بوو. مزگه وته که ی سهروو باخهکه، که به رده می
 به رده پښ کرابوو پیاوانی نوپښکر و ههنديک جاریش فقهی و
 سو فییه کانی بۆ دههاتن و ئیوارانی ههینی کۆری شیعری ته سه و فیان
 ده به ست. ههروه ها له خوارووی باخهکه زۆربه ی شاعیره نه ته وه یی
 و چه په کان دههاتن و له سه ر سه کویه ک شیعریان ده خوینده وه، من
 سه ری کۆری شیعری سه روخواری باخهکه م ددها، ئه و شاعیره ی
 له و ته مه نه مدها بښجه که له فایه ق بڼکه س و گوزان کاریگه ری به
 سه رمه وه هه بوو، قانعی شاعیر بوو، چه ند جاریک له باخهکه ی فه ره ج
 شیعری خوینده وه، پښستر هاتبووه مالی خویمان و زۆربه ی
 شیعره کانیم به دهنگی خو ی لږ بیستبوو. کاکه غه فوورم ده یگوت: 'له
 کوردستان، قانع باوکی پوچی بیرى چه پگه رایه!'

ئه و سه کویه ی باخهکه ی فه ره ج پوژانه و به دريژایی سال له
 لایه ن شاعیر، سیاسى، گوزانییته وه گیرابوو. منیش جاریک
 شیعریکی ئه حمده موختار جاف، که له ده فته ری شیعرییه که ی باو کم
 ده رمه ښابوو، له و ی خوینده وه، پښم وابیت چه ند پوژیک دوا ی
 هه لېژار دنه کان بوو، که ههنديک چه پله یان بۆ لیدام و
 گه لیکیش هوهایان لږ کښام، ئه وانه ی ئه و شیعره به ری دلئى گرتن و
 پښیان ناخوش بوو، لایه نگری به رژه وه نديخوازه کان بوون، گه یشته

ئەوھى پەلامارىيان دام، ديسان ئەگەر كاكە عەزىزم لەویدا
پەيدا نەبووایە و نەپاراستمایە، خراپیان بە سەر دەھیتام. ئەو پۆژە
من ئەم چەند دێرەم لە شیعەریكى ئەحمەد موختار جاف، لە باخەكەى
فەرھجى حەمەموراد خویندەوہ:

“لادە شاعیر تو لە باسى عیشقبازی و سەیرى كە
چۆن خەرىكن چەن كەسى ئیستا وەتەن ویران ئەكەن
جاھیلان بۆ ئیستیفادەى زاتى خۆیان پۆژ و شەو
لەم موھیتە مەنعى عیلم و سەنەت و عیرفان ئەكەن
پوورەشى دنیا و قیامەت ئەو نەفامانەن كە وا
ھەجوى قەوم و میللەتى خۆیان بە پارە و نان ئەكەن”

لە ناو باخەكەدا دەیان كورسى دانرابوون، بىجگە لەو راخەرانەى
خەلكى لەگەل خزیاندا دەیانھیتان. ئەو پۆژانە پرسى ئەوھم بە باوكم
كرد، كە دەمەویت لە باخەكەى فەرھج كاری وینەگىرى گەرۆك بكەم،
بەلام باوكم پى گوتم: ‘موستەحیلە، تو ئیحتیاجیت بەوہ نىیە و من
كامیترام بۆ ئەوہ بۆ نەكړیویت!’

لە باخەكەى فەرھج، مەحموودى مچەحاجبى پاقلەفروشى لى بوو،
كە بە خولەى پاقلە ناسرابوو، شاگردەكانى قاہى پاقلەیان بە سەر ئەو
خەلكەدا دەگىترآ و دەیانفرۆشت. مەحموود و شاگردەكانى تەحەرپور
بوون. خەلكى خولەى پاقلەیان بەوہ توورە دەكرد، كە قاپەكانیان لى
دەشاردەوہ، یان لە ناو باخ و گولەكاندا فریيان دەدان و پاشان
شاگردەكانى بە شەو دەھاتن و بە دوایدا دەگەرآن.

خولەى پاقلە زوو توورە دەبوو. خەلك سەریان دەكردە سەرى و
ئەویش وەلامى ھەموویانى دەدایەوہ. بەردەوام لەسەر سیاسەت

دهدا و قسهی دهکرد. رای خوی نهییت، رای کهسی به راست نه‌دهزانی. له‌سه‌ر ئه‌و که‌له‌په‌قییهی چه‌ندان جار له لایهن نه‌ته‌وه‌یییه‌کانه‌وه په‌لامار درابوو و لیدانی خواردبوو.

له باخه‌که‌ی فه‌ره‌ج خۆم به دیاره‌وه بووم، که له‌سه‌ر جیاوازیی بی‌ر و را ده‌بووه شه‌پ و خه‌لک په‌لاماری یه‌کتریان ده‌دا. ئه‌وانه‌ی به شه‌پ ده‌هاتن نه‌خوینده‌وار و بی‌کاره‌کان بوون. هه‌ندیکیش له لایهن میرییه‌وه به کرئ گیرابوون، بۆ زران‌دنی ناوی ئه‌وانه‌ی لایه‌نگری پارتی و شیوعی بوون، به چه‌ند فلسیک یان بۆ نانخواردنیک ئاماده بوون هه‌موو کاریک بکه‌ن. ته‌نانه‌ت له کۆلانه‌کاندا به پوژی نیوه‌پو په‌لاماری مندال و گه‌نجی کوپی هاوته‌مه‌نی من و مالیکیشیان ده‌دا. بووزیان پیوه ده‌کردین و خۆیان پیوه ده‌نوساندین، ئه‌وه ئه‌گه‌ر به شه‌و بووایه، خراپتریان به سه‌ر ده‌هینانین. به‌تاییه‌تی مندالی ئه‌و خیزانانه‌ی شیوعی و پارتی بوون. ته‌نیا بۆ ئه‌و مه‌به‌سته، وه‌ک خۆیان ده‌یانگوت: 'مندالی پارتی و شیوعییه‌کان حیز و سه‌رشو‌پ بکه‌ین.'

له باخه‌که‌ی فه‌ره‌ج لایه‌نگرانی شیوعی ئه‌و پرس‌سیاره‌یان له پارتییه‌کان ده‌کرد: 'ئایا کورد نه‌ته‌وه‌یه؟' پارتییه‌کان ده‌یانگوت: به‌لێ، نه‌ته‌وه‌یه. شیوعییه‌کان له وه‌لامدا: 'هیشتا بنه‌مای نه‌ته‌وه‌یی نه‌چه‌سپاوه و ماویه‌تی، چونکه ستالینی مه‌زن وا ده‌لیت.' ئیتر له دوا‌ی ئه‌مه‌وه به دریزایی پوژ و تاوه‌کوو تاریک داده‌هات لیدوانی بی‌کوتایی بوو.

حیلمی عه‌لی شه‌ریف و برام ئه‌حمه‌د له مامۆستا و سه‌رکرده دیاره‌کانی پارتییه‌کان بوون. کاکه غه‌فوور و به‌هادینی مه‌لا نووری،

لهگه‌ل نووری عه‌زیز که یاسای له به‌غدا ته‌واو کردبوو، وه‌ک شیوعی ده‌هاتن و ده‌دوان و قسه‌یان ده‌کرد.

دوای هه‌لبژارده‌کان پۆلیس چاودێرییان له‌سه‌ر باخه‌که دانابوو، ڕینگه‌یان له‌ قه‌ره‌بالخی ده‌گرت، له‌ سه‌ره‌تاوه‌ چایخانه‌که‌یان داخست و به‌مه‌به‌ستی نۆژه‌نکردنه‌وه‌ی، کورسییه‌کانیان گواسته‌وه‌ و ئاویان له‌ باخه‌که‌ بړی، خوله‌ی پاقله‌ و شاگرده‌کانی گیران. شه‌قامیکی به‌رینیان به‌ ناوه‌پاستی باخه‌که‌دا لێدا و کردیان به‌ دوو به‌شه‌وه‌، به‌شی خوارووی له‌ ماوه‌ی سه‌ مانگدا ته‌خت کرا و خه‌سته‌خانه‌ و قوتابخانه‌یه‌کیان لێ دروست کرد. به‌شی سه‌ره‌وه‌ی خرایه‌ سه‌ر گردی سه‌یوان و کرا به‌ قه‌برستان. سالانی دواتر هه‌رکه‌سێک توانای لێدوانی هه‌بووایه‌ و قسه‌ی ره‌وان ببووایه‌، پێیان ده‌گوت: 'ئه‌لێت له‌ باخه‌که‌ی فه‌ره‌ج په‌روه‌رده‌ بوویت و به‌ پاقله‌که‌ی خوله‌ گوش کراویت!'

* * *

سالی ۱۹۴۸ حکومه‌ت به‌ سیاسه‌ت و به‌ هاوکاریی به‌رژه‌وه‌ندیخوازه‌کان له‌ کوردستان و به‌ تاییه‌تی له‌ ناوچه‌ی سلیمانی، بۆ ئه‌وه‌ی زوڵم و زۆریی هه‌لبژاردن له‌ بیری خه‌لکی ببه‌نه‌وه‌، سیاسه‌تی برسێکردنی خه‌لکیان په‌په‌وه‌ کرد. تاوه‌کوو له‌ بیکاری و برسێندا که‌س ده‌رفه‌تی نه‌بیت ناره‌زایی ده‌ربیریت. ته‌نانه‌ت ڕینگه‌یان له‌ دێهاتییه‌کان ده‌گرت به‌ره‌مه‌کانیان، به‌ تاییه‌تی دانه‌ویلنه‌، بگه‌یه‌ننه‌ ناو شار. له‌ به‌رده‌م نانه‌واخانه‌کاندا سه‌دان که‌س له‌ ڕیزدا بۆ نان ده‌وه‌ستان، که‌ ته‌نیا نانیکێ ڕه‌شی ئاردی جۆت ده‌ست ده‌که‌وت. له‌

بازار گەنم و جۇ دەست نەدەكەوت و ئەگەر ھەشبووايە زۆرىنەى خەلكى شار نەياندەتوانى بېكپن. ئەو پۇژانە ميرزا كەرىمى باوكم دەبىنى، كە چۆن بە سەر مالا ھەژارەكاندا دەگەرا و خەمى دەخواردن، لەگەل ئەوھشدا كە زۆر دەولەمەند بوو، پۇژانە نانى وشكى دەرخواردى ئىمە دەدا، چونكە لە دەمى ئىمەى دەگرتەوہ و دەيدا بە ھەژاران. نەوہك لەبەر ئەوہى باش لە بېروباوہپى سۇسىاليىزم كەيشتبوو، بەلكوو لەگەل ھەلاوہخانى داىكمدا لە سەروشتىيانەوہ بەخشندە بوون. ھەروہا كەلىك جار ئەوہم لە باوكم بېستبوو، كە دەىگوت: 'ئەوانەى بەناو يان لە پىناوى خودادا خىر دەكەن و يارمەتى ئەوانى تر دەدەن، درۆزن و خۆ پەرستن!'

سەرلەبەيانى پۇژى ھەينى بوو، شىوعىيەكان ديسان بېپاريان دابوو لە مالى ئىمە كۆ بىنەوہ، بەلكوو سنوور بۆ بازار دابىنن. نان ھەرزان بكرىت، نرخ بۆ جلو بەرگ، ميوہ و سەوزە دابىرىت و كرىنى ئۇتۇمبىل و ەرەبانە يايلىيەكان كەم بكرىتەوہ. بە نياز بوون لىژنە دروست بكن و بە سەر شاردا بگەپىن و چاودىرىى تەواوى شار بكن. لە كاتىكدا برسىتى و گرانى خەلكى بىزار كەردبوو، مىرى بە سىياسەت بەروبوومى ناوچەى سلېمانىى بە پارەى زياتر دەكەپىيەوہ و بۆ شارەكانى باشوورى پەوانە دەكرد. دەنگرى ئەوہش ھەبوو كە لە ەرەوہى شار سووتىنرابن، تەنانەت ئاوى خواردنەوہشيان دوو ھەفتە جارىك بۆ گەرەكان بەر دەدايەوہ. ھەموو شەوئىك لە گەرەكەكانى سلېمانى دزى دەكرا، تەنانەت تەنەكەى خۆلى بەرمالانىان دەبرد. سووالكەر لە ناو بازار و كۆلانەكاندا ژمارەيان لە رېبواران زياتر بوو.

ئەو پۈژە دووھم وینە، كە بە كامیراكەم گرتم، وینەى جووتیارەكانى
 عەربەت بوو، زیاتر لە پەنجا ژن و پیاو بە پەن لە عەربەتەوھ بۆ بەر
 دەرکی سەرا ھاتبوون، بۆ ئەوھى دەنگى ناپزەھىبى خۇیان بگەھەننە
 كاربەدەستان. لەتيفى شەيخ مەحموود دوو ھەفتە بوو ئاوى لە
 كیلگەكانیان بریبوو. ئەوھى ئەو پۈژە سەرنجى منى پاكیشا ئەوھ
 بوو، كە جووتیارەكانى عەربەت سەرگوڤیلاک و تەواوى جەستەى
 خۇیان لە قورھەلكیشابوو. وەك نیشانەھەك بۆ بێدەسەلاتیان لە
 بەردەم كۆرەكەى شەيخ مەحمووددا، كە خۆى بە خاوەنى زەھیبەكانى
 ناوچەى عەربەت دەزانى. وینەیان تاوھكوو ئەمڕۆ لە خەون و
 خەیاڵدا كالى ناییتەوھ، كە لە فەرھەنگ و زمانى كوردیدا بەرچاوم
 نەكەوتووھ نووسەریك تەنیا دێرێكى لەبارەوھ نووسیبین. ئەوھەندە
 نەبیت، خەلكى لێیان كۆبوونەوھ و فیکەیان بۆ لێدان و ھوھایان لێ
 كیشان. ئەوھى ئەو پۈژە بلاوھى بەو جووتیارە قوربەسەرانەى
 عەربەت كرد، پۆلیس و سەرباز نەبوون، بەلكوو چەكدارەكانى لەتيفى
 شەيخ مەحموود و شەقاوھەكانى شار بوون.

ھەندێك لەو جووتیارانە لەتاو ماندوویەتى و برسیتى لە مالى ئیمە
 مانەوھ. بێجگە لەوان لە زۆربەى شار و گوندەكانەوھ، بە تايبەتى بۆ
 مالى میرزا ھاتبوون. لە ئاشەكەى مام سلیمانى گەرەكى جوولەكانەوھ
 دوو فەردە ئاردى گەنم بۆ مالى ئیمە ھاتبوو، ژنان لە چەند مالىكەوھ
 بە ھەرەوھەزى زیاتر لە سى سەد نانى تیرییان كردبوو.

من و مالیک بیست مەنجەل ماستمان لە دى قەرگە كریبوو، چاییان
 لە مەنجەلى گەرەى چیشتا لیتابوو.

گۆران و ھەمەسالىخ دیلان لەگەل ئەحمەد ھەردى سەریان بە سەر
 پارچە كاغەزێكدا شۆر كردبووھوھ، لەسەرى نووسیبوویان:

‘برسیکردنی خەلک بەسە، ئێمە پارێزگاری لە چینی هەژاران ئەکەین،
ئێمە داوای مافی رەوای خەلک ئەکەین.’

دواتر لەسەر پارچە خامیکی سەپی بە رەنگی سوور نووسییان و
بە دوو چلەداردا دایاندوووری.

کاکە غەفوور و کەریم ئەحمەد، ئەنوەری حەمە ئاغا، بەهادینی مەلا
نووری، ئەحمەد غەفوور، کاکەیی فەلاح، هەرەها ئەحمەدی حەللاق،
لە ژێرزەمینەکە بوون، بەیاننامەیهکیان بۆ ئەو پۆژە نووسیبوو. بە
نیاز بوون ئەحمەدی حەللاق یان کاکەیی فەلاح لە بەر دەرکی سەرا
بۆ خەلکی بخوینیتەوه و پاشان بیگەیهننە دەستی پارێزگار.

لە پۆژانی پێنیشوودا چەندان کۆمەلە دامەزرا بوون، کە ئەو پۆژە
هەموو لەوێ بوون و بە جیا و لە سووچیکەوه کۆ بوو بوونەوه و
یهکیک قەسەیی بۆ دەکردن.

کۆمەلەیی شۆفێزەکان؛ قادر رەشید ناسک لە نیویاندا پراوەستابوو
و بە دەنگی بەرز قەسەیی بۆ دەکردن، کە لە دورەوه گوێت لە دەنگی
دەبوو.

کۆمەلەیی نانەواکان، ئەحمەد مەرف.

خەیا تەکان، نائیب عەبدوللا.

لێپرسراوی سەرتاشەکان، بەقالەکان و کریکارانی مەلاریا،
ئەحمەدی حەللاق و کاکەیی فەلاح بوو، کە لە لێدوان و پەییوەندیدا لە
هەموو هاورێ شیعوییەکانیان کارامەتر بوون. لە کۆر و
کۆبوونەوهکاندا ئەو دووانە گوتار یان بەیاننامەیان دەخویندەوه.

هەرەها ئەو پۆژە بەیاننامەیهکیان بۆ پێشنیازکردنی دامەزراندنی
یهکیتی نیقابهیی سلیمانی نووسیبوو، کە بیروکەیی زبیحی و گۆران

بوو. که دواتر کولیان نهدا و داخواییه که یان بۆ دامه زرانندی یه کیتی نیقابهی سلیمانی جیبه جی کرا.

سه ره له بیانیی ئه و رۆژه له ناو بازار و پیش ئه وهی بۆ مالی میرزا بین، به قال و قهسابه کان به شه هاتبوون و چه قویان له یه کتر دابوو، کاتیک گه یشتنه مالی میرزا چوار کهس بریندار بوون، بۆ ئه وهی تووشی لئپر سینه وه نه بن، دکتور شق ته داوی کردن و برینه کانی بۆ پیچان و ناشتی کردنه وه، پاشان گه یه نرانه وه مالی خویان.

کاتیک له ده رگهی مالی میرزا هاتنه ده ره وه و بۆ فلکه ی خانه قا چوون، گه لیک کاسبکار و دوو کانداری تیکه لایان بوون. زوری خه لکه که بووه هوی گیرانی شه قامه کان.

ته های شیخ جه لال، که سهید ته هایان پی ده گوت، تاویک له پیشیانه وه ده رۆیشت و هه ندیک جار ده یان خسته سه ر شان و به رده وام به دهنگه به رزه که ی هاواری ده کرد، گه لیک جاریش شیعی ده خوینده وه. له هه موو خویشاندانه کاندانه وه پیشه ی بوو. دهنگیکی زولال و گری، کاتیک ئه وان له فلکه که ی به ر خانه قا بوون، له به ر ده رکی سه راوه گویت له دهنگی سهید ته ها ده بوو.

چه ند سالیک دوا ی ئه و رۆژانه سهید ته ها تووشی جه لده ی ده ماخ بوو و مرد. دوا ی مردنی، ده یان گه نج به هه مان شیوازی دهنگ و ده ستجوولاندنی ئه و لاسایی سهید ته هایان ده کرده وه، به تایبه تی من و کامه ران موکری که زور پی سه رسام بووین. جیگهی ئه و مان گه رته وه.

خویشاندهران هیتستا له به رده م گومرگه سووتا وه که دا بوون، چه ند که سیک هه والی ئه وه یان هیتا که چوار لوری له ناشی گا وره که

و دووکانه کانی سه عید سالح گه نمیان بار کردووه و بۆ به غدای ده بن.

له و کاته دا کاکه غه فوورمیان خسته سهر شان و داوای له خه لکه که کرد: 'تکایه رپره وی خۆپیشاندانه که مه گۆرڼ و ته نیا گروو پینک بچن و رینگه له لۆرییه کان بگرن، با ته نیا کۆمه له ی نانه واکان بچن، که ئار دیان نییه بیکه ن به نان.'

کاتیک کۆمه له ی نانه واکان ده گه نه شوینی بار کردنی گه نمه که، چوار لۆرییه که له گه نم بار کرابوون. پێش کۆمه له ی نانه واکان، ئەم ههشت که سه پینستر له وی ده بن: عه لی حاجی عه بدوللا بۆسکانی، سه عه ی گه وهه ر، عه بدولپرهمان هه لاج، ئەحمه د مارف، هه مه ره شیدی ئەحه شانه، هه مه ئەمین ئاسنگه ر، عوسمانی ئاسنگه ر و نائیب عه بدوللا.

ئەم ناوانه، ئەو سڀ پۆلیسه ی له وی چاودیری بار کردنه که ده که ن چه ک ده که ن و شو فیره کان باله سه ست ده که ن، پاشان لۆرییه کان بۆ که ره کی سه ره شه قام لیده خوړن. تاوه کوو پۆلیس ده کات، به چه حق گوینییه کان ده دڤن و دانه وێله که به سه ره خه لکیدا دابه شی ده که ن. پاشان خۆپیشاندهران له گه ل پۆلیسدا ده بیت به شه پریان و سه ری شه ش پۆلیس ده شکینن. پۆلیسه کان پاشه کشه ده که ن.

میری ئەو پۆژه ناوی ئەو ههشت که سه به گیره شیوین و دز بلاو ده کاته وه و فه رمانی گرتنیان ده رده کات، که بازرگانانی دانه وێله شکایه تیان لی کردبوون و ناویان به میری دابوون. ناوه کانیا ن به دیواری به ریده که و ژیر سه عاته که دا هه لده واسریت.

تاوه کوو شیوعییه کان نه گه یشتبوون، به ر ده رکی سه را ئارام بوو، من و مالیک له پینشیانه وه بووین و خامیکمان به دوو چل داره وه

کردبوو. به پهنگی سوور و به عره‌بی له‌سه‌ری نووسرابوو:
'برسیکردنی خه‌لک به‌سه، ئی‌مه پاریزگاری له چینی هه‌ژاران ئه‌که‌ین،
ئیمه داوای مافی ره‌وای خه‌لک ئه‌که‌ین.'

له داوای خو‌پیش‌اندهرانه‌وه به کوردی هه‌مان نووسین هه‌بوو.
مه‌مه‌دی مام مسته‌فام و قادری برام هه‌لیانگرتبوو.

پۆلیک ژن له پیش‌مانه‌وه ده‌پو‌یش‌تن. خه‌لکه‌که کاتیک ژنه‌کانیان
بینی، که‌وتنه فیکه‌لیدان و هاوارکردن. ئه‌وه بۆ یه‌که‌م جار بوو ژنان
به‌و ریزه‌یه به‌شداریی خو‌پیش‌اندان بکه‌ن و پیش‌په‌و بن و بیته به‌ر
ده‌رکی سه‌را.

پن ده‌چوو ئه‌و خه‌لکه‌هاتنی ژنه‌کان توورپه‌ی کردبن، یان له‌و دێره
نه‌گه‌یش‌تب‌ن و په‌نگی تو‌خی نووسینه سووره‌که بیزاری کردبن، که
له‌و رۆژهدا سی به‌شی دانیش‌توانی شار هه‌ژار و برسی بوون.

له سه‌ره‌تاوه ئه‌و خه‌لکه‌ی له چوارده‌وری سه‌رادا راوه‌ستا‌بوون،
نه‌ته‌وه‌یی بوون و نه‌شیوعی، هه‌ندیک پێلاوه‌کانیان و ئه‌وانه‌ی له
داوه‌ بوون به‌ردیان تی‌گرتین. ئیمه بینگویدانه که‌س، که‌یش‌تینه
نزیکی فلکه‌که و نزیکی گومه‌زی مرووره‌که. پاشان جووتیار و
کریکاره‌کان تیکه‌لاومان بوون.

"له ده‌سالی رابردودا سه‌د جار بۆ به‌ر ده‌رکی سه‌را هاتووین!"
جووتیاریکی عه‌ربه‌تی ئاوای به‌کاکه‌ غه‌فوورم گوتبوو.

له‌گه‌ل میلی سه‌عاته‌که‌ی به‌ر ده‌رکی سه‌را له‌سه‌ر دوازه‌ جووت
بوو، له مینبه‌ره‌کافه‌وه بانگ درا. تاوه‌کوو بانگخو‌ینه‌که‌ی مزگه‌وتی
گه‌وره به‌رده‌وام بوو، هه‌موومان نوزهمان له خو‌مان ب‌پیوو، له
شوینی خو‌مان وشک بووبووین. ته‌نانه‌ت شیوعیه‌کانیش، وه‌ک له
بیریان چووبیت بۆچی بۆ ئه‌و جینگه‌یه هاتون. له‌گه‌ل ته‌واوبوونی

بانگه که دا خه لکی له هه رچوار لوه که وتنه وه هوهاکیشمان و فیکه لیدان. وهک گۆرپه پانی سترک خه لک به دهورماندا ریزیان به سستبوو. هه ندیک گهنجی بیکار نهک ئه و پۆژه، به لگور هه موو پۆژیک له بهر ده رکی سهرا ده بیهران، تاوه کوو ئه و کاته ش ئه وان له که ناره وه راوه ستابوون و له و خه لکه یان ده پروانی. ناویان به شه قاوه و بیکار زرابوو، پاشان هاتنه ناو گۆرپه پانه که و به بهرچاوی ئه و خه لکه وه په لاماری شیوعیه کانیاان دا.

ئه و پۆژانه خه لکی شار هه موو ده یانزانی کن سهر به چ پارتیکه. هه ندیک جار شه قاوه کان خزیان له ناو خه لک و چایخانه کاندایاسی نازایه تی خزیانیاان ده گتپرایه وه، زۆر بیباکانه باسیان ده کرد، که چۆن له شیوعیه کی بیدینیاان داوه.

بۆ یه کهم جار بوو حکومهت به نهینی مه عاشسی بۆ بیکار و شه قاوه کانی سلیمانی بریوو وه، به مه رجیک، نازاوه بنینه وه و خۆپیشاندانه کانی پارتی و تهحه پور به لاریدا بهرن. هه روه ها له سینهما، چایخانه و کۆر و کۆبوونه وه کاندای شه پ و پشوی بنینه وه، تاوه کوو خه لکی لیتیاان دور بکه ویته وه.

زیاتر له په نجا گهنج پرابوونه ناوه پراستی گۆرپه پانه که و به مشتته کۆله بهر بوو بوونه سهر و چاوی یه کتری. چهند هه زار که سیکیش لیتیاان ده روانین. پۆلیسه کان ته نانهت له شوینی پروداوه که شیاان نه ده پروانی و وهک بلنی هیچ پروی نه دابیت، ناوه پراستی گۆرپه پانه که بوو بوو به شوینی بۆکسین و شه قوه شانندن. نوێژکه ره کان له مزگه وته کانه وه هاتن، بئ ئه وهی بزائن چ باسه. یه که یهک بۆ شیوعیه کان ده چوونه ناوه وه و بئ ئه وهی کهس ناو بژیوان بیت، یان ده ستیاان بگریت، چونکه مه لاکان له گوتاری ئه و

پۆژه یاندا ھۆکاری گرانی و نہامہ تییان خستبووہ ئەستۆی شیوعیہ کان و گوتبوویان: 'شیوعیہ کان بە کرێگی راوی زایونیزمن و دژی گەلی فەلەستینی موسلمانن.'

ئەوانە ی بە رامبەری یەک راوہ ستابوون، لە پیشدا جنتویان بە یەکتەری دەدا. عەباسی گولچینی شەقاوہ یەکتە بوو لەوانە ی بە دەنگی بەرز ھاواری دەکرد: 'سواری لینینی خوشکی مارکس دەبم.' خەلکیش بە دەمیەوہ پتدەکەنین و چەلەیان بۆ لێدەدا!

فەقێکانی مزگەوتی گەورە و خانەقا بەردەوام ئەوہ یان دەگوتەوہ: 'شیوعیہ کان بیدینن، سواری خوشک و دایکی خۆیان ئەبن.'

شیوعیہ کانیش دەیانگوت: 'ئێوہ کۆنە پەرستەن و جاھیلن!' پاشان پەلاماری یەکیان دەدا، لە نێو تەماشاکەراندە زۆرینە ھاندەر و لایەنگرانی شەقاوہ کان بوون. کە لەو پۆژاندا شەلاتی و شەقاوہکانی شار، لایەنگر و ھواداریان لە شاعیر و نووسەر و سەرکردە سیاسییەکان زیاتر بوو.

خامە نووسراوہکان دڕینران و ئەحمەدی حەللاق نەیتوانی بەیاننامەکە بخوینیتەوہ، یان باشترە بلینن؛ چەند جارێک ھەولی خویندەوہی دا و پێیان بری و گوێیان لێ نەگرت. ھوہایان لێ کێشا و جرتیان بۆ لێدەدا.

ئەو پۆژە لە پۆژنامە ی العراق-دا و لە لاپەرە ی یەکەمیدا نووسینێک بلاو کرابووہوہ، بریارێک بوو نووری سەعید دەریکردبوو. پەرگە زنامە ی لە شەست ھەزار جووی دانیشتووی کوردستان و سێ سەد ھەزار و بگرە زیاتریش لە تەواوی عێراقدا سەندەوہ. بریارەکە بە جۆریک دارپێژرابوو، کە گەلیک لە سەرکردە شیوعیہ کانیشی دەگرتەوہ، بەلام لەبەر پشیمۆیی ئەو پۆژە، پۆژنامە ی ناوبراو

نهگه‌یشته شاری سلیمانی و کس ناگاداری بلاو بوونه‌وهی ئه‌و
بریاره نه‌بوو.

له‌و مه‌یدانه‌دا کاتیک زۆربه‌ی خه‌لکی شار سه‌رقالی شه‌ر و
فیکه‌لیدان بوون، پۆلیس و سه‌رباز ده‌وری خه‌لکیان گرت و زیاتر له
په‌نجا که‌سیان له‌ کومۆنیست و نه‌ته‌وه‌یییه‌کان گرتن و وه‌ک
نازاوه‌گیر و شه‌لاتی دادگه‌ییان کردن.

* * *

چیرۆکی ئه‌و برینانه‌ی سه‌ر ئه‌ژنۆکانم، که به‌ درێژایی ته‌مه‌نم
ده‌خورین و ساریژ نابن، ده‌گه‌رپه‌ته‌وه‌ بۆ سه‌رده‌می مندالیم: که‌ چوار
پوژ دوا‌ی خۆپیشاندانه‌که‌ی به‌ر ده‌رکی سه‌رای سا‌لی ۱۹۴۸ من و
مالیکی ئامۆزام وه‌ک لافیته‌هه‌لگر به‌شدار بووین. له‌ نیوه‌ی شه‌ودا،
سه‌رباز و پۆلیس له‌ یه‌ک کاتدا، هه‌لیانکوتایه‌ سه‌ر زیاتر له‌ سه‌د مال.
حه‌وشه‌ و سه‌ربانی مالی ئیمه‌شیان گرت. ئه‌و کاته‌ی له‌ ده‌رگه‌یان دا،
ته‌نیا جه‌مال لێیان وه‌پی و به‌ هاتنیانی زانیبوو، ئه‌و شه‌وه‌ باوکه‌م بۆ
چاره‌سه‌رکردنی کیشه‌ی جووتیاره‌کان بۆ عه‌ر به‌ت چوو بوو. مام
مسته‌فا ده‌رگه‌ی کرده‌وه‌ و پتی گوتن: 'غه‌فوور لیتره‌ نییه‌.'

پاشان یه‌کیک له‌ پۆلیسه‌کان گوته‌بوی: 'غه‌فوور، عه‌زیز و قادر
هه‌روه‌ها حه‌مه‌ی کورپیشتمان ئه‌ویت.'

'بۆچی خیره‌؟'

کاتیک مام مسته‌فا ئه‌مه‌ی پین گوته‌بوو، پۆلیسه‌که‌ ده‌نگ هه‌لده‌برئ:
'چونکه‌ شیوعین و داواکراون.'

لهو کاتهدا من و مالیک له ژیرزه مینه که له ناو دوو سندنووقی چاییدا خۆمان شاردهوه، هه رچه نده بۆ ئیمهش نه هاتبوون و ناویان نه هیتاین، به لام له گه ل گویمان له دهنگی وه پینی جه مال بوو، کاکه غه فوور و عه زیزمان له خو وه لساند و له هاتنی پۆلیسه کان ئاگادارمان کردنه وه، پاشان من داوام له قادر کرد که خۆی بشاریته وه، به لام به گوئی نه کردم و دواى مام مسته فام که وت. ئه وسا وا بیرم ده کرده وه که ئیمهش له خۆپیشاندا نه کاندانه به شدار بووین و ده مانکوژن.

یه کتیک له پۆلیسه کان بالی قادر ده گریت و ده لیت: 'قادر له گه ل خۆماندا ئه بهین.'

مام مسته فا توو په ده بیت و ده لیت: 'کو په ناماقوولیتان کرد، مه گه ر به سه ر لاشه ی مندا ئه و کو په به رن، چونکه مندا له و ئیوه هه مووتان خویری و سه سه رین و جیگه ی باوه ر نین.'

پۆلیسه کان یه کتیکیان له گه لدا ده بیت، شه روا ل و کراسیکی له به ردا ده بیت و به جامانه یه ک سه ر و گو ئیلاکی خۆی داپۆشیبوو. پۆلیسه کان ده یانویست مام مسته فا رازی بکه ن و ده ست له بالی قادر به ر بدات. مام مسته فا فرسه ت ده هیتیت و په لاماری کابرا ده موچاوه له به ستراره که ده دا، جامانه که ی لی ده کاته وه و ئاشکرای ده کات، مه جید ره ئووف ده بیت، مام مسته فا هاوار ده کات: 'مه چه خویری، ده ک دابوه شینیت، بیسیفه تی خویری جاسوس، که م نانی ئه م ماله ت خوار دووه، هه ی نه که حه رام.'

مام مسته فا یه خه ی مه جید ده گریت، پۆلیسه کان ژماره یان له زیاد بووندا بوو بوو، زیاتر له ده که س بوون، ویستبوویان مه جید ره ئووف له ده ستی مام مسته فا ده ربه یتن، به لام مام مسته فا ئه وه نده

تورپه بوو، پۇلیسیک و مهجید رهئووف کهوتبوونه ژیر دهستوپتییهوه، ناچار پۇلیسهکان میلیان هیئابووهوه و لوولهی تفهنگهکانیان کردبووه مام مستهفا، کاتیک مام مستهفا دهستی له شان و ملی مهجید دهکاتهوه، وهک بلتییت ملی شکایت، نهیتوانیبوو به پیوه خوی رابگریت.

ئهفسرهکهیان، تاوهکوو ئهوکاته له گۆشهیهکهوه لئی پروانیبوون، له مام مستهفام دهچیته پیشهوه و پتی دهلیت: 'ئهگهر سبهینی غهفور و عزیز و محهمهدی کوپت خویان تهسلیم کرد، ئهوا قادر ئهنیرینهوه مال.'

من و مالیک له پهنجهرهی ژیرزهمینهکهوه سهیرمان دهکرد، که له دیوی دهرهوه نهدهبیراین، جهمال هاتبوو له پهستا زمانی به شووشهی پهنجهرهی ژیرزهمینهکهدا دههینا و کلکی رادهوهشان.

کاکه غهفور و عزیز له ژووری میوانهوه، دۆلابه دارهکه رادهکیشن و لهویوه دهچنه مالی حهسهنی حهمال و کوبرا، شوینی ئهوکا دۆلابه دارهی کاتی خوی دهرگه بوو، کاتیک حهسهنی حهمال ژن دههینیت، باوکم ئهوکا دوو ژوور و ههیوانه جیا دهکاتهوه و دهرگهی حهوشهی به دیوی سهروهه دا بۆ دروست دهکات و حهسن تینیدا نیشهجی دهیتت. دۆلابهکه به جۆریک له دیوارهکه جیگیر کرابوو، کهس نهیدهزانی ئهوه پیتستر دهرگه بووه. حهسهنی حهمال و کوبرای خیزانیشی لهو نهینیه ناگادار بوون. حهسن له گهنجیتیهوه وهکوو مندالی مالهکهی لی هاتبوو، لهو پۆژهوه له شاری سنهی پۆژهلاتهوه بۆ سلیمانی هاتبوو، له خانهکهی غهفور ههنی و دووکانهکهی باوکم دههیتته شاگرد، باوکم و مام مستهفام ژنیان بۆ هیتابوو. ههروهها کوبرای خیزانی بهردهستی هلاوهخانی دایکمی دهکرد.

پۆلیسهكان تهواوی مالهكه گهراڻ، ههنگاو به سهر جيگه بهتالهكانی
كاكه غهفوور و عهزیزدا دهښڼ، بهلام ناپرسن ټایا ټهم جيگهیاڻه هیی
کڙڼ.

ههروهها دوو پۆلیس هاتنه ژڙزهمینهكه، من و مالیکیان له
سندووچه چاكان دههښنا و یهکیکیان، خوی تووره کرد و لوولهی
تفهنگهكهی خسته سهر سینگم و هاواری کرد: 'بوم، بوم. ټهوه
شیوعیهکم کوشت.'

لهوکاتهدههستم به دهموچاومهوه گرتبوو. کاتیک دهستم لا برد
و چاوم ههلبړی، جۆگهلهی خوینی خۆم له بهر پیکانمدا هاته پښ
چاو، ټازاریک له سینگمدا پهیدا بوو، وهک بلښت پۆلیسهكه به راستی
گوللهکانی پڼوه نابم، ټازاریک؛ وهکوو پرووشاوی و برینی سهر
ټهژنۆکانم ټیستاش ههستیان پڼ دهکم.

پۆلیسهكهی تر پڼی گوتڼ: 'ټیوه بۆچی خۆتان شاردووتهوه؟'
'له ترسی ټیوه.'

کاتیک ټهمه پڼ گوتڼ، چاوم پڼ له فرمیسک و ههناسهبرکیم بوو.
مالیک بیدهنگ له منی دهروانی، پۆلیسیکیان پڼی گوت: 'ټهی تو له
ترسی ټیمه زمانت شکاوه؟'

ټیمهش تهنیا بیدهنگ لیتمان دهروانیڼ. ټهژنۆکانم ټازاریان دههات و
خوینیان لڼ دهچۆرا، کوورپه کوورپه دهرویشتم، چونکه به ټهستم له
سندووچهكهدا جيگم بووبوووه.

ټهو شهوه پۆلیسهكان قادریان بۆ بهندیخانهی سهرا برد، تاوهکوو
دهیگهیهننه ټهوی، هیچ نالښت و به ترسهوه بهردهوام به لاچاو له
پۆلیسهكان دهروانیښت. ټهوانههی لهوی بوون، به پارتي و

شيوعيه كانه وه قادر دهيناسين و هاتبونه مالي ئيمه، به تايبه تي محهمه دي مام مسته فاي ناموزام و هاوپريكاني غه فووري برام. وهك قادر خوي بوي گيرامه وه، كه ئه وان ده بينيت؛ هه ناسه يه كي قول هه لده كيشيت و زهرده يه ك ده كه ويته سهر ليوي.

ئه گهر ئه وه شم له بير نه چيت، كه ئه و شه وه پوليسه كان سوبحي فهيليان له خاني ولاخه كاندا دوزيبووه وه، پوليسه كان واين زانيبوو، كه ئيمه له ويذا سجنمان كردووه. دوايي ئه وه مان له لا ئاشكرا بوو، كه سوبحي ههفته يه ك بوو بوو، له ويذا خوي شارديبووه وه، كه هيچ په يوه ندي به خو پيشاندا و هاتني پوليسه كانه وه نه بوو، به لكوو ته نيا له بي زاري خوي و ترسي خه لك له ويذا به يي نان و ئاو خوي شارديبووه وه، كه له برساندا وشك هه لگه رابوو، قسه ي بؤ نه ده كرا و پيستي به ئيسقانه كانى جهسته يه وه نووسابوو. ئه وه بوو، زياتر له دوو ههفته له مالي ئيمه له جيگادا كه وت و دايكم وه كوو مندا ليكي ساوا خزمه تي ده كرد.

سالی ۱۹۵۲

خواجه شهله‌مۆ، دهرۆيش عه‌زیزی خزمه‌تکاری بۆ لای میرزا که‌ریم ناردبوو، داوای له میرزا که‌ریم کردبوو، لینیان قه‌وماوه و هه‌رچی زووه‌ خۆی بگه‌یه‌نیته گه‌په‌کی جووله‌کان و مالی ئه‌وان. ئه‌و پۆژه تهنیا پینچ مالی جوو له گه‌په‌کی جووله‌کاندا مابوون، یه‌کێک له‌وانه مالی خواجه شهله‌مۆ بوو. خواجه پشتر ته‌گییری ئه‌وه‌ی له‌گه‌ل میرزا که‌ریم کردبوو، که هه‌ردوو که‌که‌ی به موسلمان به‌ شوو بدات، به‌لکوو خۆی و پیروژه‌ی ژنی بتوانن له‌ سیتبه‌ری ئه‌واندا بژین و دهربه‌ده‌ر نه‌بن.

کاتیکی دهرۆيش عه‌زیز ئه‌و هه‌واله‌ی بۆ میرزا که‌ریم هینابوو، پیروژه بنیامین و دوو که‌که‌ی خواجه شهله‌مۆ، گه‌لاویژ و په‌خشانی بۆ مالی میرزا که‌ریم هینابوون. که‌که‌کان له‌ ته‌مه‌نی خۆیان گه‌وره‌تر دیار بوون. چاویان به‌ کل‌ پشتبوو. له‌ و کاته‌دا هه‌وشه‌که‌ی مالی میرزا که‌ریم پر بوو له‌ خه‌لک. که ئه‌وان هاتنه‌ ژوره‌وه، هه‌موو بیده‌نگ بوون. مالیک و جه‌لال به‌ دواياندا هاتبوونه ژوره‌وه و به‌رامبه‌ریان دانیشتبوون، وه‌ک سه‌رده‌می مندالییان بیده‌نگ له‌ یه‌کیان ده‌روانی. کاتیکی پیروژه ده‌ستی کرد به‌ گریان، هه‌لاوه‌خان هه‌ردووکیانی کرده‌ ده‌ره‌وه.

میرزا که‌ریم و دهرۆيش عه‌زیز گه‌یشته‌ به‌رده‌م مالی خواجه شهله‌مۆ، خۆی له‌ به‌ر ده‌رگه‌که‌ چاوه‌پێی ده‌کردن. پتی په‌تی و

شهروالتيكى كورت، كراسيكي سىپى چرچولۇچى پۇشيبوو، بى كلاو و
مشكى و سەرورپىشها توو. دەستى لە يەك ھەلدە گلۇفین و ئۇقرەى لى
برابوو. لەگەل بىننى مىرزا كەرىمدا ھەردوو دەستى بەرز كەردنەوہ و
ھاوارى كەرد: 'مىرزا گيان مالم بە قورگىراوہ، فريام كەوہ!'
'بۇ، خواجە، چى قەوماوہ؟'

'ئەو ناغىنسانە، حاجى شىخ ئەحمەد پىنجوئىنى ناموبارەك
ھەرچىيەكم ھەبوو بردى، بىجگە لەوہ ئەمانەتى ئەو فەقىر و ھەزارەى
لەگەل خۇى بردووہ، مىرزا گيان كەس نازانىت ئەو قورمساغە بۇ
كوى چووہ، عەرش و قوورشم كەرد بە دوايا.'
'ئەوہ بە راستتە، ئەى ئەو پياوہ چەندىن سالە شەرىكەكاسىيت
نەبوو؟'

'بەلى بە مىلى شىكاوم، چووزانم، مىرزا گيان خۇ من سەفرە و
خوانچەم دايم راخراو بوو.'
'چى لى بردوويت؟'

'ئىنجا چى نەبرد، ھەرچىيەكم ھەبوو بردوويتەى، بىجگە لەوہ پارە
و زىپى ئەو خەلكەى بە ئەمانەت لای من داياننابوو، ھەمووى دزىوہ.'
'ئىستا چى بگەين؟'

'رچات لى ئەكەم مىرزا گيان، برا من ئەوہى خۇم لى ناويتەوہ،
بەس ئەمانەتى ئەو خەلكە فەقىرەى، كە سىقەيان بە من كەرد و لاميان
دانا، برا با بەس ئەوہ بەيئىتەوہ. ئەوى تر بۇ خۇى، خۇتانواتەنى
كەردنى ئازاد بىت.'

'با بچىن شكاتى لى بگەين.'
'رچات لى ئەكەم مىرزا گيان، شكاتى چى، ئەى تۇ ئەوہ نازانىت،
ھاوارى ئىمە تەنيا سەگلوورە و لەمپۇ بە دواوہ ئىمەى جوو ھىچ

حه قنکمان پښ نابړئ، شکاتی لڼ بکه م و بیشیگرن، من هیچم دهست
ناکه وپته وه.

‘بلنی نه و سه گه له کوی بیت؟’

‘نازانم، باری شانم لاره و نه مویت هر به قسه ی خوښ و به لکوو
رچای لڼ بکه یڼ، بهس به شسی نه و خه لکه هه ژاره مان بؤ بگپړپته وه.
نه مانه تی خه لکی هه ژاری شاری سنه و نه و داموانه ی ئیره یه.’
‘دوست و ناسراوی لڼ تیگه یه نښن، به شکم زانیمان نه و پړوییه له
کوپییه.’

‘پیشتر عه رزم کردیت، بؤ نه وه ی بتوانین بمینینه وه، به لکوو
کچه کان بدهم به شوو!’

‘که سیک هه بوو، ناوی سألحی سه عید ده لوییه، با پرسیاریک بکه م
و جوابت لڼ نه گپړمه وه.’

هیشتا له بهر ده رگه که راوه ستابوون، میرزا که ریم دهستی خسته
سه ر شانی خواجه و گوتی: ‘من هه رچی خه لکی نه و شاره هه یه لینی
قاو نه دم، تا نه یدوزینه وه، خودا بکات له م شاره مابیت.’

دوای نه وه ی میرزا که ریم نه مه ی گوت، خواجه گریا و باوه شی به
میرزا که ریمدا کرد. نه ویش قوئی گرت و له گه ل خو ی برده ژوره وه
و بانگی له ده رویش عه زیز کرد.

ده رویش عه زیز پیاویکی باریکه له ی بالا به رز بوو، سه ر و ریشسی
و پرچی له ژیر مشکیه که یه وه به سه ر شانیدا شوړ بوو بووه وه، له
ته مه نی لاویتییه وه له بهر دهستی خواجه شه له مؤدا کاری ده کرد و
هر له مالی نه وانیش ده مایه وه، که مدرو بوو، خواجه ده یگوت، کاتی
خوی له شاری بانه وه هاتووه، به لام هر جاریک لیت ده پرسى، ناوی
شوینی وای ده برد، که س نه ییبستبوو.

دهرویش عزیز هاته بهردهم میرزا کهریم و بیدهنگ پارهوستا، پینی
گوت: 'دهرویش ئاگات له خواجه بیت و باش خزمهتی بکه.' میرزا
کهریم دهستی کرد به بهر باخه لیدا و دیناریکی دهرهینا و خستییه
ناو دهستییه وه، دریژهی پی دا، گوتی: 'ئه وه پاره، پیدایستی بکړه و
نه هیلیت بی نان و ئاو بین.'

دهرویش عزیز بیدهنگ پاره کهی خسته گیرفانی و سهری بۆ
پارهوشاند.

خواجه شهله مۆ به تهنیشتیانه وه پارهوستابوو، پاشان میرزا کهریم
به جینی هیشتن. کاتیک به ره و مال گه رایه وه، بینیی زۆربهی ماله کان
دهرگه کانیان له سه رپشتن، گه یشته بهردهم مالی کۆهین بارۆخ، که له
پیزی مالی خواجه شهله مۆ بوو. کاتیک میرزا کهریم به بهرده میاندا
تیپه ری، خوی و چه بیی ژنی بانگیان لی کرد: 'به هه رزان، به هه رزان
و تالان.'

لینی روانین، به چمکی جامانه کهی ئارهقی ده موچاوی سه ری،
بیدهنگ دهستی بۆ هه لپه رین، بی ئه وهی هیچ بلی.

وه کوو بلی بینیی کۆهین بارۆخ و ژنه کهی کیشه کهی خواجه
شهله مۆیان له بیر بردیته وه، به کۆلانه کانی گه په کی جووله کاندا
دهستی به گه پان کرد.

له و کاته دا میرزا کهریم به خه یال بۆ پازده سال پیش ئه و پۆژه
گه رایه وه:

'سالی ۱۹۲۷ قۆجه شاول له دووکانی خه یاتییه کهی به شیر مو شیر
ئه وهی به میرزا کهریم گوتبوو، که به نیازه له گه ل مال و مندالی به
یه کجاری بۆ ئه مریکا به وات. ئه و پۆژه، به شیر داوای له میرزا کهریم
و قۆجه شاول کردبوو، که له هه لپه زاردنه کانی نوینه رانی عیرا قدا

پشتیوانی بکن. که له ناوچهی سلیمانی خوی کاندید کردبوو. میرزا کهریم دهنکی خزمان و گهرهکی سهرشهقام، قوجه شاولیش دهنکی جووهکانی سلیمانی و دوروبه‌ری بۆ به‌ده‌ست بهینیت. به‌شیر موشیر به قوجه شاولی گوتبوو: 'ئه‌گهر تو دهنکی هه‌موو جووهکانی ناوچهی سلیمانیم بۆ به‌ده‌ست بهینیت و من بیمه ئه‌ندام په‌رله‌مان، ئه‌وا له سلیمانی په‌کیک له مزگه‌وته‌کانی خانه‌قا و کاک ئه‌حمه‌دی شیخ بۆ جووه‌کان ئه‌که‌مه‌ کنیسه‌ت.'

میرزا کهریم تاوه‌کوو ئه‌و ساته‌ی گه‌یشته‌بووه کفری بیری له‌و گفته‌ی به‌شیر موشیر کردبووه‌وه، که له جیگه‌ی خویدا و به‌ره‌و روو نه‌یتوانیوو ئه‌وه‌ی پی بلیت که له خه‌یالیدا بوو: 'به‌شیر، خه‌یالپلاو مه‌به و ئه‌و گفته به قوجه شاول مه‌ده، ئه‌گهر بیته سه‌رۆکوه‌زیرانیش له سلیمانی، ئه‌وه‌ت پی ناکریت.'

پاشان به‌شیر موشیر گوتیوو: 'من بۆیه دهنکی کورده جووه‌کانم پنیوسه‌ته، چونکه ته‌نیا عاقله‌کانی میله‌تی کوردم له‌گه‌له! ئه‌وانیش ژماره‌یان له په‌نجه‌ی قاچم تیپه‌ر ناکات!'

دوای نیوه‌پۆی ئه‌و پۆژه‌ی میرزا کهریم ده‌گاته شاری کفری، خۆپیشانده‌ندان ده‌بیته. له دوروه‌وه له خۆپیشانده‌ره‌کانی ده‌روانی، که زۆریه‌یان مه‌لا و شیخ، سوّفی، ده‌رویش و فه‌قی بوون. دیار بوو دوای نوێژی هه‌ینی ئه‌و خۆپیشانده‌نه‌یان ریک خسته‌بوو. خه‌لکی کاسب و جووتیار له که‌ناره‌وه وه‌ستابوون و لیان ده‌روانین. کاتیک هواتای خۆپیشانده‌رانی له به‌ر خۆیه‌وه گوته‌وه، پیکه‌نی.

ویستی دوای خۆپیشانده‌ره‌کان بکه‌ویت و بۆ به‌رده‌م شاره‌وانی بچیت، به‌لام له چایخانه‌که‌ی شاکر لای دا و داوای ماست و نان و

بپالەيەك چايىيى كرد. تەنيا دووكان بوو كه لەو راستە شەقامە كراوە بوو. لەو كاتەدا دوو پياوړى كه واوسەلته لەبەر كه به پرچ و ريشيانەوه لەوه دەچوون دەرويتش بن، لەگەل شاكرى چايچيدا مشتومريان بوو، به جوړنيك كه چايچييه كه نه گوڼى له سلاوه كهى بوو، نه له داواكارى به كهى. ئەوانەى له چايخانه كه دانىشتبوون، هەموو بېدەنگ و به سەرنجەوه گوڼيان له ليدوان يان باشتره بلين شەره قسەى نيوان چايچييه كه و ئەو دوو دەرويتشە گرتبوو. دوو دەرويتشە كه داويان له چايچييه كه دەكرد، كه ئيتربوئى نيه گرامافونە كهى له چايخانه كه دابنيت، كه ئەوان پښيان دەگوت؛ ئەو دەعبا شەيتانيه. شاكرى چايچيش دەيگوت: 'كوره برا ئەوه قووانه قووان، له بەغدا و ئيستەنبول و تەنانت حاجى باوكم ئەيگوت به چاوى خۆم له مەكه و مەدينەش بينيومه.'

'قەسەم به خودا له ناو كه عەبش هەبیت، ئيمه له كفرى قبوولى ناكەين!'

دواى ئەوهى يەكيك له دەرويتشەكان ئەمەى گوت، هەردووكان له چايخانه كه چوونە دەرەوه، يەكيكيان ئاوپرى دايەوه و گوتى: 'كافر مەلعوون، به گيان شينخ گوڼرايه ل نهويت، خوڻنت ئەپرژم.'

شاكرى چايچيى وهلامى نه دايەوه. دواى ئەوهى به پەرۆيهك دەستى سەرى، چاوى به سەر مشتەرى نيو چايخانه كه يدا گيژا، وهكوو بيهويت پرسىياريان لى بكات، يان ئەوان بوچوونى خويان لەسەر هەره شەى دەرويتشەكان بلين. بهلام كەس هيجى نه گوت. ميرزا كەريم ئەو بېدەنگيەى شكاند و گوتى: 'سلاو برا، گوڼ مەيهرى، ئەوانه ئاگايان له دونيا نيه، تو راست ئەكەيت و خۆتواتەنى ئەو قووانه له هەموو جيگەيهك هەيه، تەنانت له مالى شينخەكانيش،

تو چایهک و جامی ماست و دوو نانم بۆ بیته. من دهنکت ئەگه یه نمه شوین خۆی.

'باشه برا، دیاره تو غه ریبیت و ئاگات له وهزخ خه لک کفری نییه، ئەمانه کفریبیان کردوو به جهه نته م.'

'ئوه سه رای کفری و بچۆ شه کایه تیان لئ بکه، بۆ قبوولی ئەکیت؟'

میرزا که ریم ئەمه ی گوت، شا کری چایچی چایهک و جامیک ماست و دوو نانی له سه ر ته پله که که ی به رده می دانا، له میرزا که ریمی روانی و هیچی نه گوت.

کابرایه کی به ته مه نی ریشسپی که واوسه لته به ر که سی که سی له گه لدا بوو، له سوو چیکای چایخانه که دا دانیشتبوون، به دهنگی به رز گوتی: 'ئینجا وا شکایه تیشی کرد، کئ قودرته ی ههس به ده رویش شیخ که سنه زان بیژێ پاتان خوار دانیاه.'

'حکومه ت.'

هه موو بینه نگ بوون و بینه گه له ملچه ملچی ده می میرزا که ریم، گویت له هیج نه بوو.

دوای ئەوه ی پۆلیسه کان بلاوه یان به خۆپیشانده ران کرد، له به رده رگه ی شاره وانێ، میرزا که ریم به پۆلیسیکی گوت، له به غداوه بۆ لای قۆجه شاول هاتوو و ده یه ویت چاوی پێی بکه ویت. قۆجه شاول له په نجه ره ی ژوو ره که یه وه چاوی لێی ده بیت. سی مانگیک بوو وهک خۆبه خش راویژکاری شاره وانێی کفری بوو. پێش ئەوه ی پۆلیسه که بچیته ژوو ره وه، قۆجه بۆ لای میرزا که ریم هات.

میرزا کەریم پیش چۆنی و چاکی لە بەر خۆیەووە گوتی: 'ئەوساکە زانیم کفری کاوڵە، کە قۆجە شاوڵ حاکی کولە.' هەردووکیان دەستیان کرد بە پینکەنین و ئەملاولای یەکیان ماچ کرد. 'بەلێ میرزا، ئەوەش حالوگوزەران کفری. عالەم لە تەقەدومدایە و ئیمەش تازە بۆ دواوە دەگەرینتۆ. سەد خۆزگەم بە سەردەم خەلیل منەوەر.'

دواتر هەردووکیان بە جینیک کە پۆلیسێک لێدەخوڕی، بۆ مالی قۆجە شاوڵ چوون. لە کفری خواروو، گەرەکی سەیدەکان و کۆلانی جووہەکان. قۆجە بە گەرەکی تەورات ناوی دەبرد. پیش چوونە ژوورەووە قۆجە بە پۆلیسەکەمی گوت، کە لێرە چاوەرێتیان بێ و ئیستا دەگەرینەووە.

پێلداي خیزانی قۆجە و هەردوو کچەکەمی، مریەم شانزە و مەندان هەژدە سالان بوو، پیتشوازییان لە میوانەکە کرد.

میرزا کەریم و قۆجە شاوڵ تەنیا لە پێگەمی کار و کاسبییەووە یەکیان نەدەناسی. بەلکوو باوکیان وەستا ئەحمەدی نالەند و شاوڵ ئەولێ دەیفید دۆست و ناسراوی یەک بوون. هاوتەمەن بوون و لە تەمەنی دە سالییەووە هاوپی بوون، قۆجە وەکوو میرزا کەریم، خۆی و ژنەکەمی لە سلیمانی لە دایک بووبوون. کە میرزا کەریم لە زەماوەندی ژنەتیانەکەیدا ئامادە بووبوو. هەروەها بۆ لە دایکبوونی کچەکانی لە بەغداوە بە تاییەتی دیاریی بۆ هیتابوون.

قۆجە شاوڵ دەولەمەند دەبیت و دەست دەگریت بە سەر بازاری سلیمانیدا. چەند بەرژەووەندخواریک هەرەشەمی کوشتی لێ دەکەن. دواي ئەو، بیست سالیک پیش ئەو پۆژە بۆ شاری کفری

دهگوازیته وه. کاتی خۆی میرزا که ریم هه ولی له که له ده دات، به لام پنی نالیت کئ هه ره شه ی لئ کردووه.

قوجه و میرزا که ریم له هه وشه که نه چونه ژووره وه، پیلدا جاننایه کی دایه دهست قوجه و هه والی مال و مندالی له میرزا که ریم پرسى، له وه لامدا ئه وه ی پئ گوتن؛ که هه لاو کورپی پینجه می بووه و ناویان لئ ناوه جه مال. پاشان قوجه له میرزا که ریمی روانی و گوتی: 'میرزا بۆنی ئاره قه ی رینگه ت لئ دیت، با بچین پیکه وه هه مامیک بکه ین. پاشان باسی سلیمانی و هه لاوه خان و منداله کانمان بۆ بکه.' له هه مامی پاشا، دواى ئه وه ی خورشید فه یلیی ناتر شور دنی، دوو چای بۆ هینان. له و کاته دا حکمه ت زه هاویی قائمه قام په یدا بوو.

'ئه رى خه لک شار سلیمانی چۆن په کتان دۆزیه وتۆ؟'
'به سیله ی ره حم!' میرزا که ریم ئه مه ی گوت و هه ردووکیان له بهر حکمه ت هه ستان.

دواى ته و قه کردن و چۆنی و چاکی، حکمه ت گوتی: 'گوتیان دوو ده رویش به گولله ی پۆلیس بریندار بوون!' 'ئینجا ئه مرۆ کوا پۆلیس ته قه یان کردبوو؟' قوجه وای گوت. 'نه خیر، بئقه زه بیت، ئیستا چووم و خۆم به چاوی خۆم بینیم، جینگه ی تیغه کانی خویان بووه، به حیساب حالیان لئ نه هاتووه، باوه ر ناکه م گیان ده ربه بن.'

میرزا که ریم، له ژیر لئوه گوتی: 'ده ی خوینیان به ئه ستۆی شیخه که یان.'

'ئه وه له هه وشه ی مزگه وتی ته کیه دایانناون و کورپی زیکیان به سه ردا به ستوون، هه رچه ند داوام لئ کردن، پازی نه بوون برینه کانیان

بۆ تەداوی بکەن، ئەو دوو قوربەسەرە بەردەوام خوینیان لە بەر
ئەروات. لەوانە یە ئیستا مردن.

‘مردن، ئەئى مەگەر ئەو خەون و تەمەنەئى ئەو دوو دەرویشە
نەبیت؟!’

قۆجە کاتیک ئەمەئى گوت، هەستابوو هەسەر پىن و بەرەو ژوورى
خورشید فەیلی ناتر چوو، کە وەجاخیک و مەرکانە یەک ئاوی لى
بوو. تاو هەکوو بە سوراخیکە ئاو و پەرداخیکە وە گەرایە وە، میرزا
کەریم و حیکمەت بیدەنگ بوون. حیکمەت وەک بلئى بیری لە
قسەکەئى قۆجە کردبیتە وە: ‘ئى برا خودا ئیمەئى هەر بۆ مردن
خولقاندوو!’

‘ئاخر نە وەک بۆ مەرگدۆستى، قوربان!’

‘ژیان دۆزەخیکە بۆ خۆئى، ئەگەر بە ترسى پیری و مردنە وە
بژیین.’

میرزا کەریم ئەمەئى گوت و چەند هەناسە یەک بیدەنگ بوون،
حیکمەت هەلسایە سەر پىن، بانگى لە خورشیدی ناتر کرد و پاشان
گوتى: ‘زۆر هیلاکى ئەو شەرەدە نووکەئى ئەمروم، ئەگەر چاوە پىم
بکەن، ئیستا دیمە وە خزمەتتان.’

میرزا کەریم بانگى لى کرد: ‘جەنابى قائیمە قام، ئەمرو دووان لە و
دەرویشانە لە چایخانەکەئى شاکر بوون و شەریان بە و قوربەسەرە
دەفرۆشت، لەسەر ئەوئى گوايە بۆئى نییە گرامافۆنەکەئى لى بدات.
و تەم ئەگەر جەنابتان قسە یە کتان تیدا بکردایە.’

‘بەلئى جەنابى میرزا کەریم، ئاگادارم... حەتمەن!’

حیکمەت لە سارداوەکەوێ چوو بۆ گەرماوی ھەمامەکە. قوچە بە
میرزا کەریمی گوت: 'میرزا ئەوێ خۆمانین، ئەگەر وەزە ئاوا بپروات،
پەزەکان گورگ ئەیانخوات!'

'پەزی چی؟ دیسان خەریکی چەرچیتی نەبیت؟!'
'کۆرە مالتەم ئاوەدان کرد، مەبەستم لە وەزعی ئیمەیی جووہ!'
'بۆ بیجگە لە شانامەکەیی ئەوسای خەلیل منوہەر، ھیچ بووہ؟'
'ئاگات لە چیبە، دژەجوو تا بیت لە زیادبووندایە و ئەم ولاتە بۆنی
خوینی لێ دێ... کە دلتیام بەرپۆھە بەرژیت.'

'وام زانیی لە ھاتوھاواری ئەو دەرویشە چلکناھە ترساویت.'
'نەخیز میرزا گیان، ئەوێ بۆ ھەزار سال ئەچیت شینخ و دەرویش
بۆلەبۆلیانە و کەس گۆیشیان لێ ناگریت، ئەم جارە ترسەکە لەوہ
گەرەترە.'

'ئەیی چار؟'

'دەستی مال و مندال بگرم و بپۆم بۆ جیبەک کە کچەکانم بێ خەم
بخوینن و سبەیی ببنە دایک و ئەوانیش لە پاشەپۆژدا لەبەر ئەوہی
جوون، خەمی مندالەکانیان نەبیت.'

'وہکی ئەوسا چۆن لە سلیمانی کوونیەک ھەرەشەیی لێ کردیت
شارت بۆ بەجی ھیتشت. ھەیی جەبان!'

'میرزا گیان، ئەمەیی پیت ئەلیم ھەرەشەیی شەخسی نییە و پلانیکی
گەرەیی ئیقیمی و بگرە نیونەتەوہیبییە، لە خۆمەوہ قسە ناکەم و
مەعلوماتم لە شوینی مەوسوقەوہ پێ گەیشتوہ. ئەوہتا ھەر دوینی
دوو کەس بە ناوہکانی... پیم وا بیت؛ پەمزی نافع خەلکی ھەولیز و
جەمیل سابیر خەلکی کەرکووک گیراون، کە بە نیازی دامەزراندنی
پارتیکی نازی بوون، ئەلین ئەو دوو کەسە خۆیان چاویان بە ھیتلەر

که وتوو، تهنانهت به نهینیش پراویژکاری تاییه تیی له گهل ناردوون، که ئه ویش گیراوه، به ناوی یوهانس موله. ئیتر مه گهر بهس من بزائم له چهند ولاتیکی ئه وروپا چی ده رحهق به جووه کان کراوه.^۱

ئیتستا من بۆچی هاتووم و تو باسی چیم بۆ ئه کهیت، ئی ده وه ره با به هه موومان دژی ئه و زولم زۆرداریه بوهستینه وه.^۲

‘قسه کهت جوانه میرزا گیان، به لام پیم وا بیت بیست سالتیک تاخیر بوویت.’

‘ئهی ئیتستا چار چیه؟ خو من به نیازی تو بووم و جه نابت وه عدد به به شیر موشیر دا، که له گه لم بیت بۆ سلیمانی.’

‘نایه م، میرزا له گه لت نایه م، به لام هه والم بۆ هه موو خزمان ناردوو، که ناوی جه نابی سه رۆکی کول، به شیر موشیریان له بیر نه چیت.’

به م قسه یه هه مامه که به پتکه نینی هه ردووکیان دهنگی دایه وه.

خورشیدی ناتر به په له هاته سارداوه که و پرسیی: ‘بانگ منتان کرد؟’

میرزا که ریم به دهم پتکه نینه وه: ‘به لئ خورشید، ئه وه تو له کویت؟ چایمان بۆ بینه، چایی.’

‘ئهرئ کاکه تو له کوئ بوویت؟ له دووکانه که ته وه ناردبوویان به دواتدا.’ کاتیک مام مسته فا ئه مه ی به میرزا که ریم گوت، له و خه یاله ی داییری. گه یشتیوو هه وشه که ی مالی خو یان، وه لامی مسته فای برای نه دایه وه و تهنانهت لیشی نه روانی.

ناو هه وشه که یان ئه وه نده خه لکی لی بوو، به ئاسته م ریگه هه بوو بچیه ژوو ره وه، کلاو و جامانه که ی به ده ستیه وه بوو، ئارهق له

پووی دهچۆرا، سه‌ری داخست و بی ئه‌وه‌ی سلاو له‌ کەس بکات بۆ ژورده‌وه‌ چوو، ده‌رگه‌که‌ی هه‌لاوه‌خانی کرده‌وه‌ و گوتی: 'هه‌لاو، ئه‌و مندالانه‌ی خواجه‌ شه‌له‌مۆ با چه‌ند رۆژیک لی‌ره‌ بن.'
 هه‌لاوه‌خان و پیرۆزه‌ خێرا خۆیان کۆ کرده‌وه‌ و له‌ به‌ری هه‌ستانه‌ سه‌ر پین، هه‌لاوه‌خان پرسیی: 'بۆ میرزا گیان، هه‌یچ بووه‌؟'
 'نه‌خیز، شتیکی وا نه‌بووه‌، دوا‌یی بۆت باس ئه‌که‌م.'
 پیش ئه‌وه‌ی ئه‌وان فریای وه‌لامدانه‌وه‌ بکه‌ون، ئه‌و ده‌رگه‌که‌ی داخست و به‌ په‌له‌ له‌ مال چووهدهر و به‌ره‌و بازار پ چوو.

* * *

'ئه‌ری سالح، پیم نالیت، تو بۆ ئه‌وه‌نده‌ دلت له‌ دوا‌ی رۆیشتنی ئه‌و جوانه‌ی گه‌ره‌کی جووله‌کانه‌؟'
 کاتیک عه‌بدو‌للا گۆران ئه‌مه‌ی به‌ سالح شاره‌زووری گوت، له‌ مالی میرزا که‌ریم بوون، خۆیانیان بۆ چالاکیه‌ک ئاماده‌ ده‌کرد.
 سالح شاره‌زووری هه‌ناسه‌ی هه‌لکیتشا: 'ئه‌ی مه‌گه‌ر باوک و باپیری منیش جوو نه‌بووین!'
 'چۆن، کاک عه‌لیی برات قه‌ت له‌و باره‌وه‌ هه‌یچی نه‌گوتوه‌؟'
 'ئه‌وه‌ بۆ یه‌که‌م جارمه‌ لای که‌سیک باسی ئه‌که‌م، له‌وانه‌یه‌ ئه‌وه‌ش ته‌ئسیری ئه‌وه‌ بیت، که‌ ئه‌م‌رۆ رۆیشتنی ئه‌و جوانه‌ی گه‌ره‌کی جووله‌کانم بینی!'
 'چۆن؟'

لهگهل جه نابی میرزا کهریم به دیاریانه وه بووین، خه لکی نهو
که ره که هه موو به سه لتی پویشتن، نه وه له هه له بجهش به هه مان
شینوه، یه ک مالی جووی تیدا نه ما.

تو گوت، باوک و باپیرتان جوو بوون؟
به لئی قوربان، نیمه چوار خوشک و دوو براین، باوکمان ئیستا له
سجیلا ناوی عه بدوللایه، که دوو برای تریشی هه یه به ناوه کانی
ره شید و عوسمان. خوی باوکم ناوی ئیسحاقه و مامه ره شید ناوی
داود و عوسمانیش ناوی راستی شه له مویه، که ناوی راستی
باوکیشیان ئیسحاقی نه ولی دانیال به هنام بووه و گورپاوه به سوئی
مه ممه. ناوی پوره کانیشم بیجکه له مهتاب، نه وانی تر ناویان
گورپاوه.

عه بدوللا گوران سه ری دانه واند و لئی روانی: که واته عه لی
عه بدوللا شه ونمی برات، ناوی باوکی ئیسحاق بووه؟ نه ی بوچی قهت
باسی نه کردووه؟

به لئی، نه وه حه قیقه ته، ئیتر کاکم رای له گهل من جیاوازه و نایه ویت
له و باره وه له گهل خوشمان بدویت.
نه ی دایکتان جوو بووه؟

حه مه سالح دیلان نه مه ی پرسی و پاشان له ته نیشتی سالح
شاره زوورییه وه دانیشتی.

نه خیر، فاته می دایکم کچی حاجی حوسینی غولامه، که نه کاته
خالئ مسته فا پاشای یامولکی، واته فاته می دایکم و مسته فا پاشای
یامولکی خالوزا و پورزان.

ئاوا، به گویره ی نه و میژووه بیت، ناحه قت نییه دلت به پویشتی
نه و جووانه نه سووتیت! گوران نه مه ی گوت.

ئى مامۇستا، خەمى من تەنيا بۇ پۇيشتىنى ئو جووانە نىيە. پاشان سەرەى ئىمە و ئەوانى تىرشە، ئەگەر سەبەينى، ئو مالە عەرەبانەى شارەزورر كە لە گامىش تەپەى شارۇچكەى سەيدساق نىشتەجى بوون، ناچار بگىرئىن برون، من هەمان هەسەم بۇيان ئەبىت، چونكە وەكوو خەلكى ناوچەكەيان لى هاتووہ و هىچ فەرقىكيان لەگەل من و تو نىيە، ئى ئەوہ تانى پىرەكانيان هەموو پەكيان كەوتووہ و مندالەكانيان... كە لە شارەزورر لەدايك بوون، هەر ناشزانن بابيان لە كوئوہ هاتووہ. ئەى تو دىت ئەو مندالانە بۇ كوئى دەرئەكەيت، كە باش عەرەبىش نازانن؟'

ئۇ لەوہ ياندا من تەواو لەگەلتدا هاورام، بەلام كاتىك داگىركەرى خۇسەپىن ئەبىتە برىاردەر، ئىتر ئىمە ئەبىنە تەماشاكەرىكى بىدەسەلات، ئەگەر وەكوو ئىستامان بىننىنەوہ، ئەبىت چاوەروانى خراپتىش بگەين.'

لەو كاتەدا غەفوورى مىرزا كەرىم هات و پنى گوتن: 'ئەمرو چى بگەين و چۆن خۇمان پىك بخەين؟'

مەمەد موسەدەقى چەپرەو لە ئىران بە پشەتگىرى زۆرىنەى دەنگى پەرلەمانتاران و لىپرسراوانى دەزگە حكومىيەكان نەوت خۇمالى دەكات و پەزا شا بۇ بەغدا هەلدەت، كە چەند پۇژىك پىش ئەو پۇژە پووى دابوو.

لە تەواوى شارەكانى عىراق شىوعىيەكان ئاھەنگى خوشى دەگىرن، لە سلىمانىش بە نىازن بەو بۆنەيەوہ پىنئوانىك پىك بخەن، بى ئەوہى دەسەلاتداران بزائن، كە پەيوەندى بە هەلاتنى پەزا شاوہ هەيە، تاوہكوو نىشانى بەن كە خەلكى سلىمانىش بە گورپنى دەسەلات لە ئىران، خۇشحالن.

زیاتر له بیست مندالیان له کولانه کانی سهرشه قام کړو دبوونه وه، کیسه یه که نوقلی ترش و شیرینیان به سهردا دابهش کړدبوون، هه موویان ملچه ملچ دهوریان له عه بدوللا گوران و نه حمده ههردی دابوو.

گوران پارچه یه که کاغزی به دهسته وه بوو، دوو کویله شیعیری مندالانیان بؤ نه و پوژه له گهل نه حمده ههردی هونیبووه وه، به لام منداله کانیان بؤ بیده نگ نه ده کرا، تاوه کوو له مه به سستی خویان تییان بگه یه نن. زوو زوو نوقله کانیان له ده میان دهرده هینا و لییان دهرپوانی و نیشانی یه کیان دهدا. خه یالیان ته نیا لای له زه تی نوقله که بوو. مندالیک به ناوی فازیلی حاجی عه بدوللا پرسسی: 'ماموستا نه مړو جه ژنی چیه و بؤچی شاهنگ نه گتیرین؟'

پیش نه وهی گوران فریا بگه ویت و وهلامی بداته وه، پووناکمی میرزا که ریم گوتی: 'هر بؤ خوشی شاهنگ نه گتیرین، وا نییه ماموستا؟'

'مندالینه، نه مړو له ولاتیک و جیکه یه کی دوور لیره، زالمیک له سهر حوکم لا براوه، که زولمی له خه لکی هه ژار نه کرد. ئیمهش بهو بونه یه وه شاهنگ و خوشی نه گتیرین.'

گوران نه مهی گوت و بانگیان لی کردن، که عه ره بانه یاییه کان نامادهن. هه موو چاوه پوانی گوران و نه حمده ههردی و منداله کان بوون، دهره یان له گوران و ههردی دابوو، پرسسیاریان زور بوو. هه ولیان دهدا ئاسان وه لامیان بده نه وه، هه روه ها دوودل بوون له وهی راستی مه به سستی شاهنگه که ی نه و پوژه یان پین بلین، نه وه که نه و پوژه، یان له قوتابخانه له ده میان دهر بچیت و نه و نهیینه بدرکینن.

جه لال چوو خوی تیکه لی منداله کان کرد و له شانی گورانوه
پاوهستا، گوران له جه لالی روانی و له ژیر لیئوه وه، وه کوو نهیه ویت
منداله کان گوئیان له دهنگی بیت: 'رینگه یان نه داین ئه و دوو
کوپله شیعره یان پین له بهر بکهین، مالی تو ئاوه دان بیت، خه تای ئه و
نوقله ترش و شیرینه ی تو بوو!'

'ئوستاز، سیحری تامی نوقله که بوو!'

'ناحه قیان نییه، یه که دهنگی تریان بدهینی، بالیان لی ئه پرویت و به
ئاسمانی ئه و شارهیدا ئه فین.' گوران وای گوت و ههردی له ژیر
لیئوه وه: 'حه تمن ئه وه سیحری ئه و نوقله بووه! ههرسیکیان پیکه نین.
قادی میرزا که ریم و حه مه سالح دیلان له گه ل سالح شاره زووری
به گول و قوماشی رهنگاوپه نگ خه ریکی پازاندنه وه ی عه ره بانه
یا یلییه کان بوون.

پیشتر هه موو ئه ندامان و دۆستانیان ئاگادار کردبوو، که ده بیت
ئه و پۆزه ئاههنگ بگینن، بی ئه وه ی حکومهت هه سستی پین بکات و
تووشی گرتن و پاونان بینه وه.

پریاریان دابوو، له مالی میرزا که ریمه وه ده ست پین بکه ن و بۆ بهر
دهرکی سه را برۆن و بگه رینه وه، هه روه ها به دریزایی ئه و رینگه یه
ئه ندام و لایه نگرانی خویان دانابوو، تاوه کوو چه پله یان بۆ لیبده ن و
پیشوازییان لی بکه ن.

منداله کان یان به سه ر عه ره بانه کاندایا ده ش کردبوو، گوران و
هه ردی پیکه وه، سالح شاره زووری و حه مه سالح دیلان، قادر و
مالیک. ئه وانی تر بۆ بهر خانه قا و جاده ی کاوه چوو بوون. کاتیک
ویستیان برۆن حوسین عارف و کامه ران موکری پهیدا بوون، جه لال
له عاره بانه که دابه زی، له گه ل ئه وان دوا ی عاره بانه کان که و تن.

لهسه ر جادهكان دهستيان كرد به گورانگوتن و نوقلبهخشينهوه،
ئهوهنده خهلك دوايان كهوتيوون، به تاييه تي مندالان ريگه ي
هاتوچويان بريبوو. كاتيك گهيشتنه بهر دهركي سهرا، پؤليسهكان له
بيئاگاييدا، تيكه لي مندالان دهبوون و دهستيان بؤ نوقلي ترش و
شيرين پان دهكردهوه.

شهوي دواي ئه و رۆژه خواجه شهلهمؤ به نهخوشي دل مردبوو،
كاتيك دهرويش عهزيز ئه و ههواله ي بؤ ميرزا كهريم هيتا، هيتشتا
پيرۆزه ي خيزاني و كچهكاني له مالي ئه وان بوون.

له دواي ئه و رۆژه وه ميرزا كهريم ناچار بوو، بؤ مانه وه يان بير له
به شووداني هه رسنيكيان، پيرۆزه بنيامين و دوو كچه كه ي خواجه
شهلهمؤ، گه لاويژ و په خشان، بكاته وه.

سالی ۱۹۵۴

توی مانگی چوار بریار درا ههلبژاردنی په‌رله‌مانی عیراق ئه‌نجام بدریت، له ته‌واوی عیراق به‌ره‌ی نیشتمانی دروست کران، له سلیمانیش پارتی و شیوعی به‌یه‌کگرتویی و له یه‌ک به‌ره‌دا رینک که‌وتن و به‌یاننامه‌یان بلاو کرده‌وه، نووری ئه‌حمده‌ی ته‌ها و حیلمی عه‌لی شه‌ریف، له‌گه‌ل حه‌مه‌ی حاجی تایه‌ر نوینه‌ری پارتیه‌کان بوون، له شیوعیه‌کانیش ئه‌حمده‌ دلزار و وه‌ستا عه‌بدول ده‌ستنیشان کرابوون، بۆ نوینه‌رایه‌تیکردنی ئه‌م به‌ره‌ هاو‌به‌شه‌ی پارتی و شیوعی له په‌رله‌مانی عیراق، ئیبراهیم ئه‌حمده‌ و مارف به‌رنجی هه‌لبژیرابوون.

پۆژی یه‌کشه‌مه‌ی چواری مانگ بوو، که هیشتا پینج پۆژی مابوو بۆ ده‌نگدان.

'جه‌لال خالیدی پاریزگار و عه‌بدوللا محه‌مه‌د عه‌لی جیگری پاریزگار، له‌گه‌ل عه‌قید مه‌جید عه‌لی به‌رپرسی حامیه‌ و مسته‌فا حه‌یب به‌رپوه‌به‌ری پۆلیسی سلیمانی، له‌وی بوون. عه‌لی که‌مال و ماجید مسته‌فا مورادیان له‌گه‌ل بوو، به‌و خه‌لکه‌یان ده‌ناساندن. مسته‌فا حه‌یب ده‌یگوت؛ نوینه‌رانی پارتی و شیوعیه‌کان پاشه‌کشه‌یان کردووه، چونکه ئه‌مری گرتنیان ده‌رچووه!' جه‌لالی میرزا که‌ریم له که‌رانه‌وه‌یدا بۆ ماله‌وه ئه‌مه‌ی به‌غه‌فووری برای گوت.

غەفوور لە وهلامدا پرسى: 'ئەى كەسىنك نەبوو هاواريان لى بكات
و پىيان بلىت؛ هەى خۇفروشى بەكرىگىراوانە، سەھووتان فەرمووا!
'ئەى بىقەزا بىت كاكە، قابىلە ئىمە لەوى بىدەنگ بووبىن، هاوارمان
كرد؛ درۆ ئەكەن كەس باوھەريان پىن نەكات. خۇفروشن!
'ئەى دوایى؟'

'دوایى رامان كرد، تاوھەكوو بەر خانەقا پۆلىس بە دوامانەوھ
بوون.'
'كىت لەگەل بوو؟'

'لەگەل كامەران موكرى و سەلاحى عەلىى عائىشە خان. ھەروھە
حوسامەدىن عەلى غالب، كەمال مەزھەر ئەحمەد، جەلال مەعروف،
شەھاب پەمزى، ئەسفەندیار ئەحمەد شوكرى. ئىتر دوای ئىمە بوو بە
ھەرا و ھووھاكىشان.'

'ئەم رووداوانە پىۆىستە ھەمووى بە وردى بنووسرىنەوھ!
'بە نیازم.'

'ئەو روژانە غەفوور چەند مانگىك بوو لە سەفەر گەرابووهو، كە
بەردەوام جەلال داواى لى دەكرد باسى ئەو سەفەرەى بۆ بكات،
چوونى بۆ لوبنان و ئىتالىا و ھەنگارىا و لەوتوھ بۆ مۆسكۆ، كە
جەلال لە باسى دىمەن و شىۆازى ژيانى خەلكەيان تىر نەدەبوو، بە
تایبەتى كە غەفوور پىى گوتبوو، بە چاوى خۆى لە ھەنگارىا چاوى
بە شاعىران نازم حكەمەت و پاپلۆ نىرۆدا كەوتبوو. دوو شاعىر كە
جەلال ئەو روژانە زۆر پىيان سەرسام بوو.

* * *

له دهفتەری یادهوه‌رییه‌کانی جه‌لالی میرزا که‌ریمه‌وه:

بۆ میژوو، سلیمانی هه‌وتی مانگی چواری ۱۹۵۴ بوو. خاوه‌ن به‌رژه‌وه‌ندییه‌کانی ناوچه‌ی سلیمانی، شیخ و ده‌ره‌به‌که‌کان له به‌ره‌ی دژ به‌که‌لدا بوون. دوو پوژ پێش هه‌لبژاردن، پۆلیس و سه‌رباز خه‌لکی شاریان به‌ زۆر بۆ به‌ر ده‌رکی سه‌را پاپیچا. له‌وئ جه‌لال خالیدی پارێزگار، محهمه‌د سه‌عید قه‌زاز، باباعه‌لی شیخ مه‌حموودی هه‌فید، مه‌سه‌عوود مه‌لا محهمه‌د ئه‌فه‌ندی، به‌هائه‌دینی شیخ نووری به‌گی شیروانه، جه‌مال ره‌شید عه‌بدووللا به‌گی بابان و عیزه‌دین مه‌لا ئه‌بووبه‌کر ئه‌فه‌ندی هه‌ولێری ئاماده‌ بوون.

هه‌روه‌ها ئه‌م که‌سه‌په‌تیانه، عه‌لی حاجی ئه‌حمه‌د ئاغای عوزیری، حه‌یب عه‌بدولقادر، وه‌هاب تاله‌بانی و حوسینی سه‌ید ئه‌حمه‌دی خانه‌قا؛ وه‌کوو نوینه‌ری پارتی یه‌کیتی ده‌ستوو، که‌ پوژانی پێش هه‌لبژاردن بۆ بانگه‌شه‌ به‌ ته‌واوی کوردستاندا که‌ران.

ئهو پوژه‌ ئه‌وانه‌ی به‌ جیا له‌ که‌ناره‌وه‌ راوه‌ستابوون، محهمه‌د سه‌ید عه‌بدووللا نه‌قیب هه‌ولێری؛ نوینه‌ری پارتی نه‌ته‌وه‌ی سو‌سیالیستی عه‌ره‌بی، که‌ خۆشی یه‌کێک بوو له‌ دامه‌زرینه‌رانی ئهو پارتی نه‌ته‌وه‌په‌رسته، له‌وئ بوو.

خه‌لکی به‌چه‌پله‌پێزان پێش‌سوازیان لێ کردن، له‌ پشتی ئه‌وانه‌وه‌ کاندیده‌ به‌رژه‌وه‌ندیخوازه‌کان راوه‌ستابوون، که‌ له‌ به‌ره‌ی نیشتمانیدا نه‌بوون. ناومان لێ نابوون کاندیده‌ جنۆکه‌کان، که‌ ئه‌مانه‌ بوون؛ ئه‌حمه‌د محهمه‌د سه‌الح به‌گی جاف، بابه‌کر هه‌سه‌ن ئاغای قندۆل، جه‌لال عه‌بدولحه‌مید به‌گی جاف، هه‌سه‌ن فه‌می مه‌حموود پاشای جاف، عه‌لی که‌مال عه‌بدولره‌حمان، ماجید مسته‌فا موراد له‌له. سه‌ید ئیبراهیمی شیخ سه‌عیدی هه‌فید. هه‌سه‌ن فه‌می عه‌لی مه‌حموود

پاشای جاف، که هم‌مویان ئەندامی حیزبەکە‌ی نووری سەعید، یەکییتی دەستور، حیزبەکە‌ی سەلح جەبر، نەتە‌و‌ه‌ی‌ی ئیشترەکی بوون. پۆژانە لە پۆژنامە‌کاندا وینە‌یان بلاو دە‌کرایە‌و‌ه و باسی پیاو‌چاکییان دە‌کرا. حکومەت پارە‌یە‌کی زۆری بە‌م کاندیدانە‌ی سلیمانی دا‌بوو. ئە‌وانیش دە‌نگی خە‌لکی هە‌ژاریان پێ دە‌ک‌ری. مالیکی ئامۆزە‌م یە‌کیک بوو لە‌وانە‌ی بە‌ پیکە‌وت یە‌ک دیناری وەر‌گرت‌بوو. ئە‌و پۆژە لە‌ لایەن جە‌لال خالیدی پارێزگار و سە‌عید قە‌زە‌و‌ه ئە‌و‌ه گوترا؛ هەر‌چی کە‌سیک دە‌نگ بە‌ نوێنەرانی بە‌رە‌ی نیشتمانی بە‌دات لە‌سەر کار دە‌رە‌ک‌ری‌ت یان تووشی سزا دە‌بیت، ئە‌و هەر‌ه‌شە‌کردنە لە‌ ناو خە‌لکیدا دو‌ودلی دروست کرد.

* * *

پۆژیک پێش هە‌لبژاردن، لە‌ بە‌ر دە‌م قە‌سەرە‌کە‌ی توفیق قە‌زە‌زدا و لە‌سەر شە‌قامی مە‌و‌لە‌وی، بە‌ پالپشتی پۆلیس و سە‌رباز. ئە‌م کە‌سایە‌تیانە کۆ بوو‌بوونە‌و‌ه و یە‌ک‌یە‌ک قە‌سە‌یان بۆ خە‌لکی کرد، باسیان لە‌و‌ه دە‌کرد، حیزبی پارتی و تە‌حە‌پۆ، بە‌ کریگیرون و بە‌ نیازی تیکدان و دزینی مولکی حکومە‌تن.

ئە‌وانە‌ی دیار بوون و ئە‌و پۆژە قە‌سە‌یان بۆ خە‌لکی کرد ئە‌مانە بوون: عە‌بدوللا محە‌مە‌د عە‌لی؛ جیگری پارێزگار، تایەر ئە‌فە‌ندی، لیوا مە‌جید عە‌لی، حاجی حە‌مە‌سە‌لح بە‌گ، حە‌مە پاشای عە‌بدولرە‌حمان پاشا، لیوا مە‌حموود خە‌فە‌ف، عە‌قید مە‌جید عە‌لی بە‌رپرسی حامییە، عە‌قید مە‌حمە‌دی عە‌ونی گورون ئە‌فە‌ندی، شیخ جە‌عفە‌ری شیخ عە‌بدولعە‌زیزی کانیی کە‌و، هەر‌و‌ه‌ا چە‌ند

مه لایه کیشیان له گه ل خویاندا هینابوو، تاوه کوو فه توای ئه وه بدهن که ئه وهی دهنگ به به ره ی نیشتمانی بدات، بپیریزی دهکات به خودا و دینی ئیسلام.

له ناو شاردا به رده وام له لایه ن لایه نگرانی حکومه ته وه هه والی گرتن یان دۆرانی به ره ی نیشتمانی بلاو ده کرایه وه، بیجگه له رۆژنامه ی ئه و رۆژه، که له سه ره تا وه تا کۆتایی شانامه بوو به سه ر ئه ندام و لایه نگری دوو حیزبی حاکمدا، له هه ندیک بابه تیشدا هه ره شه و ناشیرینکردنی کاندیدهکانی به ره ی نیشتمانی بوو. له هه موو بنکه یه کی دهنگدان بیجگه له پۆلیس، چه ندین که سیان بۆ چاودیریی خه لکی دهنگده ر دانابوو. له گه لیک شوین له گه ل دهنگده راندا ده چوونه سه ر سندوقه کان و چاودیریان ده کردن. له زۆربه ی بنکه کاندا خه لکی ئاساییان ده ستگیر کردبوو، بیجگه له هه ره شه کردن. پاشان دواساتی هه لبژاردن نوینه رانی به رژه وه هندیخواز له بنکه ی دهنگدانه کان به پاره دهنگی خه لکیان ده کړی.

له دوا ی نیوه رۆی ئه و رۆژه وه چاودیرانی به ره ی نیشتمانیان له هه موو بنکه کان گرتن، یان کردنیانه ده ره وه و ته نانه ت پریگه یان پێ نه دان دهنگ بدهن.

چه ند رۆژیک بوو به ناویکی خوازاوه وه شیعیریکم بۆ گۆفاری گه لاولیژ نووسیبوو، زیاتر له ده جار نووسیبوومه وه، هه ر جاره و ناویکم له ژیریدا ده نووسی، که بریار بوو ئه و رۆژه بلاو بیته وه، ئه وه یه که م جارم بوو شیعیر بلاو بکه مه وه. هه رچه نده نیشانی عه بدوللا گۆران و ئه حمه د هه ردیشم دابوو، به لام شه و شه و عه نه ده چوه چاوم.

ئەو ھەم بە بەھار گوت، ئەویش پینی گوتم: 'ئەگەر بلاو کرایەو، من ماچیکى تۆ قەرزارم!'

بە بیرم دیت لە دوای ئەمەو، بۆ رازیکردنی دلی بەھار، یان باشتەرە بلیم لە پیناوی ماچیکدا، ناوی ھەموو گۆقار و رۆژنامە کوردی و تەنانەت ەھرەبیەکانیشم نووسیوو، بە مەبەستی ئەو ھى رۆژانە یان ھەفتانە ھەرچ شیعەریکم نووسی بۆیان بنێرم، بە لکو بۆم بلاو بکەنەو.

* * *

سەعات نۆی سەرلەبەیانى رۆژى دوای ھەلبژاردن، ئەنجامەکان بلاو کرانەو. بەرەى نیشتمانى لە سەرانسەرى عێراقدا لە کۆى سەد و سى و پینچ کورسى پەرلەمان، دە کورسىیان بە دەست ھینابوو، کە ھەموویان ەھرەب بوون. یەکیتى دەستور پەنجا و یەک کورسى و نەتەو ھى ئیشتراکیش بیست و یەک کورسى، ھەروەھا لە لایەن دیوانى پادشایەتیەو بە تەسکیە، سى و ھەشت کورسى بۆ کەسانى تاییەت تەرخان کرابوون، ئەوانەى دلسۆز بوون و پشتیوانى بنەمالەى پادشایەتییان دەکرد، لەوانە چوار دەیان کورد بوون و لە شیخ و دەربەگەکان پینک ھاتیوون. ھەروەھا پازدە کورسى تاو ەکوو یەکەم دانیشتنى نوینەران ئاشکرا نەکرابوو.

نوورى سەعید حکومەتى پینک ھینا و گوئى لە نارەزایی خەلک نەگیرا، لە خۆپیشاندانەکاندا لە تەواوى عێراق شەست و دوو کەس کوژران. یەکەمین دانیشتنى نوینەران بە ئامادەبوونى نوورى سەعید خۆى بەرپۆە چوو، کە ئەندامانى بەرەى نیشتمانى راستەوخۆ

په‌خه‌یان له مه‌لیک و سیاسه‌تی نووری سه‌عید گرتبوو. پاشان بۆ نه‌هه‌شتنی ئه‌و ده‌ ده‌نگه‌ نارازیه‌ی به‌ره‌ی نه‌شتمانی له‌ ناو ده‌سته‌ی نوینه‌رانی عێراقدا، بریار درا هه‌لبژاردن دووباره‌ بکریته‌وه. گوێیان، له‌ به‌ر ئه‌وه‌ی له‌ لایه‌ن به‌ره‌ی نه‌شتمانیه‌وه‌ ساخته‌ کراوه‌.

نووری سه‌عید بریاری سه‌رکردنی ئه‌نجومه‌نی نوینه‌رانی ده‌رکرد. پاشان له‌ مانگی هه‌شتی هه‌مان سالدا بریاری هه‌لبژاردنی نوێ درا، له‌ کۆی سه‌د و سی و پینج ئه‌ندام سه‌د و بیست و یه‌ک ئه‌ندام به‌ ته‌سکیه‌ بوونه‌ په‌رله‌مانتار و له‌ سه‌رانسه‌ری عێراقدا هه‌لبژاردن ته‌نیا بۆ چوارده‌ په‌رله‌مانتار کرا، ئه‌وانه‌یش سه‌ر به‌ دوو حیزبه‌ ده‌سه‌لاتداره‌که‌ بوون. له‌ پوژی سێی ئابی هه‌مان سالدا نووری سه‌عید حکومه‌تی نوێ پیک هه‌تا و کۆمه‌لیک بریاری نوێ ده‌رکرد. به‌ تایبه‌تی بره‌گی ده‌ستووری شازده‌ و حه‌فده‌، هه‌روه‌ها هه‌ژده‌، که‌ تایبه‌ت بوون به‌ هه‌لوه‌شانده‌وه‌ی په‌رله‌مان و حیزبه‌کان، داخسته‌نی پوژنامه‌ و سه‌ندیکا و پیکخواه‌کان، وه‌رگرته‌وه‌ی په‌گه‌زنامه‌ له‌ که‌سانه‌ی جوون یان بیروباوه‌ری شیوعیه‌یان هه‌یه‌، ژماره‌یه‌کی زۆر فه‌رمانبه‌ر و مامۆستای قوتابخانه‌کان و مامۆستایانی زانکۆ له‌ کاره‌کانیان دوور خراوه‌وه‌. هه‌روه‌ها ژماره‌یه‌ک پیکه‌وتننامه‌ و هاوپه‌یمانه‌تی مۆر کران، که‌ له‌ ناوخۆ و ئاستی ولاتانی عه‌ره‌بیدا په‌سه‌ندکراو نه‌بوون. نووری سه‌عید عێراقی له‌ دژی رووسیا کرده‌ ئه‌ندام له‌ هاوپه‌یمانه‌تییه‌کی سه‌ربازی له‌گه‌ڵ به‌ریتانیا و تورکیا و ئێران و پاکستان، که‌ ئه‌مه‌ دواتر به‌ هاوپه‌یمانه‌ی به‌غدا ناسرا.

* * *

بۆ جاری دووهم و دواى سى مانگ ههلبژاردن كرايهوه. له سلیمانی، پارتی و شیوعی خۆمان باش بۆ ئەم پیتشهاته ئاماده كردهبوو، كۆپ و كۆبوونهوه و بهیاننامهمان پینكهوه دهركرد، چونكه ههوالی ئهوه گهیشتبوو، كه ههلبژاردنهكه تهنیا بۆ دامركاندنهوهی دهنگی بهرهی نیشتمانییه. وهك حیزبی شیوعی هاوڕێ ئەحمەد دلاز له سلیمانی نهما و گهرايهوه ههولێر، عوسمان خۆشناو و عومەر دیلان لێپرسراو بوون. له ههموو گهپهكهكاندا بنكهی كۆبوونهوه و پینمایى دانزان و خواردن و جینگهی خهویان تیدا بوو. تهنا تههته چهكیشمان لێ دانابوون، بهو مهبهستهی ئەگه له شارهكانی تری عێراق دهست به سهه دامودهزگاكانی میریدا گیرا، ئیمهش له سلیمانی پهلاماری سههرا و پاشان حامیه بدهین. بیتجگه له پۆلیس و سهربازی لایهنگری پارتی و شیوعی زیاتر له دوو سهه كەس بۆ ئەو مهبهسته ئاماده كرابوون، ههروهها له ههموو بنكهیهك برینپێچ دانرابوون. بریار درابوو سهرهلدانهكان له گهپهكهكانی سههشەقام، چوارباخ، دهركهزین و گوزههری قهسابهكانهوه دهست پێ بکهین، كه زیاتر بۆ ئەو مهبهسته گونجاو بوون و پۆلیس و بهكریگیراوی میری كه می لێ بوو.

ئیمه وهك قوتابییانی شیوعی و پارتی؛ مالی سههعیدی برای حهمهكاكهمان ههلبژارد و كردمانه بنكهی خۆمان، كه له گوزههری قهسابهكان و نزیک بازار بوو. دوو دهركهی ههبوو، یهكێکیان له سهه گوزههری قهسابهكان و بهرهو شهقامی مهولهوی و کانی ئاسکان بوو. ئەوی تریان له سهه کۆلانی حهمامی سوورتهت بوو، كه لهویوه دهمانتوانی بهرهو گهپهكهکانی سههشەقام و چوارباخ برۆین، كه ئەو

ناوه چه‌ندین کۆلانی باریک و بینچاوپینچی هه‌بوون. به‌و جزره
نه‌خشه‌ی ده‌ربازبوونمان دانابوو.

* * *

له‌گه‌ل حسین عارفی هاو‌پیم ئه‌و پۆژانه لیت‌پرسراوی قوتابییان بووین،
هه‌روه‌ها دوو پۆژ له‌هه‌فته‌یه‌کدا نابیناکانمان له‌ ژووره‌که‌ی میرزا
که‌ریمی باو‌کم کۆ ده‌کردنه‌وه، به‌ مه‌لا توفیقه بینچاوی خالمه‌وه
چوارده‌ که‌س بوون. له‌ به‌غداوه ئامیری برادیلیم بۆ هیتابوون، که‌ به
سه‌ری په‌نجه‌کانیان ده‌یان‌توانی پیته‌کان بناسن و فیزی خویندنه‌وه
بین.

بۆ ئه‌وه‌ی نابیناکانی هه‌ولت‌پیش له‌ کۆمه‌له‌یه‌کدا کۆ بکه‌ینه‌وه،
پیکه‌وه بۆ هه‌ولت‌پ چووین، ئه‌حمه‌د دل‌زار له‌وێ نه‌بوو، که‌ ئیمه‌ بۆ
لای ئه‌و چوو‌بووین، په‌حمانه‌ شه‌ل پیش‌وازی لێ کردین و بۆ مالی
خۆی بردین، دوا‌ی نانی شیو، دوو که‌سی تر به‌ ناوه‌کانی مه‌لا نه‌فته
و شیخه‌ شه‌ل هاتن، دوو سه‌عاتیک دواتر ئه‌حمه‌د دل‌زار له‌گه‌ل ته‌ها
خارۆ خۆیان به‌ ژووردا کرد. دل‌زار گوتی: 'له‌ شه‌قلاوه بووم. له‌ مالی
ئهم پیاوه‌ی.'

کاتیک باسی دامه‌زراندنی کۆمه‌له‌ی نابیناکانمان بۆ کردن،
پیکه‌نینیان پیمان ده‌هات. پاشان مه‌لا نه‌فته پنی گوتین: 'ئیمه‌ کۆمه‌له‌ی
چاوساغانمان لۆ پیک نایت، ئیستای نۆبه‌ی کویرانه!' به‌و قسه‌یه
پیکه‌نین.

ئه‌و پۆژه کامی‌راکه‌م پین بوو، داوام لێ کردن که‌ پیکه‌وه په‌سمیک
بگیرن. بیجگه‌ له‌ دل‌زار و حوسین عارف هه‌موو شه‌له‌ژان و هه‌لسانه

سەر پىن، لىم توورە بوون. ھەرچەند وىستم تىيان بگەيەنم كە ئەو
وینەيە لە لای خۆم دەپارێزم، ھىچ سوودی نەبوو، تاوھكوو گەيشتە
ئەوھى پەحمانە شەل لە من و حوسىن عارف دوودل بوو، لە
مالەكەى كردينييه دەرەوھ. ئەو شەوھ چووین بۆ مالى دلزار و پوژى
دوایی بۆ سلیمانی گەراينەوھ.

ئىوارەى ئەو پوژە، باسى سەفەرەكەم بۆ كاكە غەفوورم گىترایەوھ،
دەيناسين و زۆر سەرسام بوو بە كەسايەتیی شىخە شەل و پەحمانە
شەل، بە كاكە غەفوورم گوت: 'ئەى مەلا نەفتە و تەھا خارو،
نمونەى مرۆڤى شوپشگىتر و چىنى ھەژارن، بى ئەوھى كىتییان
خویندبیتەوھ بە سروسىتیا بەخسندنەن و چەپگەران و شەپى
چىنايەتى ئەكەن!'

'ئى، مەگەر مرۆڤى كورد خۆى بە سروسىتى بەخسندنەن و خاوەنى
پوچكى چەپرەو نەبیت!'

لەگەل كاكە غەفوورم لە ژىرزەمىنەكەدا پىكەوھ دانىشتبووین،
ھەلاوھخانى داىكم دوو چایی بۆ ھىناين و پرسىي: 'غەفوور گىان،
ئەو ھەموو خەلكە بۆچى ھاتوون؟ دىسان بە نیازن لەم مالەوھ دەست
بە خۆپىشاندان بگەن؟'

'بەلى، بۆچى؟'

'پۆلە گىان نازانم، زۆر خەممە!'

'ھىچ خەمت نەبیت و ھەموو بە سكى تىرەوھ ھاتوون و تۆ
پىويست ناكات ھىچ ئەزىەتىك بكىشىت، تەنانەت چاشيان بۆ لىمەنى!'
'كۆرە خەمى ئەوھ نىيە، بە تەنيا پوژى سەد ميان رايى ئەكەم.'
'لەوھ دلنيام، تۆ چەندە كارامەيت. ئەى خەمى چىتە؟'

‘ئەمشەو خەونىكى سەيرىم يىنى!’

‘خەون، وام زانى ئاخۇ شتىكت بىستوۋە، يان...’

‘يان چى؟ لەو خەونەمدا ھەمووتانم لەدەست دابوو، بە تەنيا لە
شارى غەربىيان بووم، ۋەك سۋالکەر بۇ نانىك لە دەرگەنى مالانم
ئەدا.’

‘ئەۋەندە بىرى لى مەكەرەۋە، ئەۋە ھەموۋى ترسە. ئەم جارەيان
ھەموو خەلكى سلىمانى تىيدا بەشدارن، ئەگەر شتىكىش پروو بدات،
ئىمەش ۋەك ئەۋ خەلکە.’

‘ئەى باشە بەلكوو بەس ترس بىت، ئاگاتان لە خۇتان بىت.’

‘ھىچ خەمت نەبىت!’

‘بەلام غەفور گيان، عەزىز و ئەۋ كورنەم بىنى تەنگيان پى بوو؟’

‘ئەۋە بەس بۇ ترساندىنى پۇلىس و پارىزگار يکردنە لە ئىمە.’

‘ئى... ئى.’

‘ئەۋە بۇ يەكەم جار بوو دايكم دوۋدل بىت و ئەۋ پرسىيارە لە كاكە
غەفورم بكات.’

* * *

رقى دەسلەتلى پادشايتى لە گەرەكى سەرشەقام و بە تايبەتى مالى
مىرزا كەرىم ھۆكارەكەى ئەۋە بوو؛ ھەرچى لە سلىمانى پروۋى بدايە
لەۋ گەرەك و مالەۋە دەستى پى دەکرد. ۋەكوو ھەموو جارەكانى تر،
لە گەرەكى سەرشەقام و مالى ئىمەۋە... خۇپشاندان دەستى پى كرد.
سەرلەبەيانى پۇلىس بە گەرەكى سەرشەقامدا بلاۋ بوۋبونەۋە،
تاۋەكۋو رىگە لە خەلك بگرن.

له پيش مالى ئىمه ئۆتۆمبېلىكى بىژماره پىكاب، كۆمهلىك به تىفەنگەوه له دورى بوون. ئەوانىش عەزىزى برام و حەمەرەشىدى حەمەشانە، مەلا عەبدولى خەيات لەگەل كەرىم پالەوان و عەبدولى سووران بوون. ئەوهيان پىن و ترابوو... بە مەرچىك بىن پرس هىچ كارىك نەكەن و بۆ لای فوئاد مەجىد و عومەر دىلان بگەرپتەوه. هەر وهها كەمالى حاجى مستەفا و شىخ سىدىقى مەحموود وهك چاودىر لەگەلىان بوون.

خۆپيشانندان دەستى پىن كرد و له بەر مالى ئىمه وه بۆ بەردەم كۆرەپانى گومرگە سووتاهه، تاوهكوو بەر خانەقاي مەولانا و بە درىژايى راستە شەقامەكانى سەر شەقام خەلك جمەى دەهات. لەوى نوپتەرى پارتى و شىوعى گوتارىيان خۆپتەوه. برىار درا بە شەقامى كاوهدا بەرهو بەر دەركى سەرا بۆرۆين. لە شەقامى كاوه پۆلىس و سەرباز هىرشىيان كرده سەرمان و بوو بە تەقەكردن. بەرامبەر يەك پاوه سەتابووين، يەكەم كەس سەعید ساقى برىندار بوو، لە شانى من و كامەران موكرىبەوه بوو، لەو كاتەدا پۆلىسەكان هىرشىيان هیتنا و بە برىندارى كەوتە دەستیان، كاتىك كاكە عەزىز و عەبدولى سووران بە چەكەوه بەرهو پۆلىسەكان چوون، خەلكەكە گەرانەوه و هەموو پەلامارى پۆلىس و سەربازەكانیان دا. لەویدا بوو بە شەپى دەستەويهخە و سەعید ساقىمان بە برىندارى لى سەندەنەوه و گەياندمانەوه بىنكە يەكمان لە سەر شەقام.

پۆلىسەكان پاشەكشەيان پىن كرا، بەلام ژمارەى سەربازەكان لەوهدا نەبوو، كە ئىمه بىن چەك بتوانىن بەرهو پرويان ببىنەوه. ناچارىيان كردين ببىن بە سى بەشەوه و لىك دابىرپىن، بەرهو سەر شەقام و گەرەكى كۆيژە و كۆلانەكانى دەوروبەرى حەمامى

سوورەت بېرۆين. بە دەم رېگەو تەقەکردن و هوتافکيشان و شەر
لەگەل سەرباز و پۆليس بەردەوام بوو. من لەو گرووپە بووم کە
بەرەو حەمامى سوورەت چووین، لە دواو تەقیان لى دەکردین،
حەمەى حاجى غەفوورى باخەوان لە دوامانەو پێو بوو. ئەو بوو
لە جىگەدا مرد. برىندارەکان ژمارەیان لە دە کەس زیاتر بوون،
هەندىکيش دەستگىر کران. بە تايبەتى ئەوانە، کە بۆ هەلگرتنەو
برىندارەکان گەرابوونەو.

بۆ ئەوێ بتوانین برىندارەکانمان پزگار بکەین و نەگىرین،
برىارمان دا بەو کۆلانانەدا خۆمان بگەیهنینه ئەسحابەسى و لە
دواو پەلامارى پۆليس و سەربازەکان بدەین. ئەگەر توانراش تەقیان
لى بکرىت. کاتىک گەيشتین، بىنيمان هەندىک لە هاوړپىکانى ترمان
هەمان ئىشيان کردبوو. پىگەو چووینە سەر شەقامەکە و دەستمان
کرد بە بانگکردن و هوتافکيشان. بە جۆرىک پۆليسەکانى شەقامى
کاو گەپانەو و بەرەو پرومان هاتن. کاتىک بەرامبەر يەک
پاوەستاین، لە پىشدا هىرشيان نەکردە سەرمان. شىخ رەزای گولانى
و توفىقە رەشى ئەفسەر سەرپەرشتى پۆليسەکانيان دەکرد. ئىمەش
بەردەوام بە ناوى خۆيانەو بانگمان دەکردن و بە بەکرىگىراو و
خيانەتکار ناومان دەبردن. زۆرى نەبرد وەک جارى يەکەم هەموو
لەوئى کۆ بووینەو.

ئەوانەى لەوئى نزىک بوون و دەمناسینەو؛ من و مالىک و کامەران
موکرى و فوئاد مەجىد و کەمال مستەفا و حىلمى عەلى شەرىف و
حسە رەش و عەبدولى سووران بووین. پاشان کورسىيەکیان هینا و
کامەران موکرى چوو سەرى و دەستى کرد بە قسەکردن و
شىعرخویندنەو. روى کردبوو شىخ رەزای گولانى و توفىقە

په‌شى ئه‌فسه‌ر و هاوارى ده‌كرد؛ "هه‌ى پياوى مىرى، چاومۆركردنه‌وت ئىمه‌ ناترسىنىت و داموده‌زگه‌ شه‌ر كه‌ت ئىمه‌ ناله‌رزىنىت، ئىمه‌ مىلله‌تمان له‌گه‌له‌ و ئىوه‌ش ئه‌ و پۆلىسه‌ ترسنۆكه‌ هه‌لخه‌له‌تاوانه‌." شىخ په‌زاي گولانى خۆى له‌ رېكخسته‌كانى پارتىدا بوو! باش هه‌موومانى ده‌ناسى و به‌ تايبه‌تى كامه‌ران موكرى، سىخ په‌زا ئه‌ و رۆژه‌ رېگه‌ى له‌ پۆلىسه‌كان گرت و ئه‌مرى پى نه‌كردن هيزش بكه‌نه‌ سه‌رمان. رېگه‌ى به‌ره‌و سه‌را به‌ ئۆتۆمىيلى سه‌ربازى گىرابوو، ده‌مانزاني ئه‌گه‌ر به‌ره‌و سه‌را برۆين كوشتارىكى زۆر ده‌ده‌ين، پاشان شىخ په‌زا رېگه‌ى بۆ چۆل كردين و به‌ هوتافكىشان به‌ شه‌قامى كاوه‌دا داگه‌راين.

كاتىك ئىمه‌ گه‌يشتىنه‌ به‌ر خانه‌قاي مه‌ولانا، له‌ شه‌قامى مه‌وله‌وى بوو به‌ ده‌ستپيژى گولله، دواى ئه‌وه‌ زانىمان پۆلىس و سه‌رباز په‌لامارى گه‌ره‌كى سه‌رشه‌قاميان داوه‌ و خه‌لكىكى زۆريان گرتوه‌. يه‌كىك له‌وانه‌ى، كه‌ به‌ برىندارى ده‌ستگىر كرابوو، مه‌لا عه‌بدولى خه‌يات بوو، به‌لام له‌ شه‌قامى مه‌وله‌وى په‌لامارى سه‌ياره‌ى پۆلىس ده‌درىت و مه‌لا عه‌بدول به‌ برىندارى را ده‌كات. كاتىك شوينيان پى گوتىن، من و محه‌مه‌دى مام مسته‌فام، به‌ديعه‌ى مام مسته‌فا و موعه‌زه‌زى هاوپرېيمان برد و گه‌يشتىنه‌ ئه‌و ماله‌، كه‌ له‌و كاته‌دا چوار برىندارى لى بوو، به‌ديعه‌ى ئامۆزام و موعه‌زه‌ز ئه‌و كاته‌ له‌ نه‌خۆشخانه‌ برىنپىچ بوون.

ئىمه‌ له‌ مالى حه‌مه‌سه‌عيدى براى حه‌مه‌كاكه‌ى هاوپرېى قادرى برام خۆمانمان شارده‌وه‌، چونكه‌ پۆلىس و سه‌رباز پىكه‌وه‌ مال به‌ مال ده‌گه‌ران. من و مالىك و حه‌مه‌ى مام مسته‌فام و قادرى برام، فوئاد

مهجید و نائیب عه‌بدوللا، هۆگر گۆران و حه‌مه‌کاکه، دواتر کامه‌ران موکریش هات بۆ لامان.

خه‌لکیکی زۆریان گرتبوو، ته‌نانه‌ت نه‌خۆش و برینداره‌کانیشیان بۆ به‌ندیخانه‌ده‌برد، بیئاگا بووین له‌وه‌ی له‌گه‌ره‌کی سه‌رشه‌قام په‌شبگیر کرابوو، چووبوونه‌ سه‌ر مالی ئیمه. دواتر ئه‌وه‌مان بیست؛ که له‌ به‌غداوه‌ فه‌رمان بۆ حامیه و پۆلیسی سلیمانی هاتبوو، که په‌لاماری گه‌ره‌کی سه‌رشه‌قام بدریت. به‌ تاییه‌تی مالی میرزا که‌ریم. باوکمیان گرت و دایکم و که‌ه‌کانیان ده‌رکردبووه‌ سه‌ر جاده، ئیتر هه‌رچییه‌ک له‌ ماله‌که‌دا بووبوو، به‌ ئۆتومیلی سه‌ربازی بردبوویان بۆ حامیه. ته‌نانه‌ت ئه‌و دوو ماله‌ی کریچیمان بوون، حه‌سه‌نی حه‌مال و حه‌مه‌که‌ریمی سالی قه‌پانچی، ده‌ریانکردبوون و مالی ئه‌وانیشیان تالان کردبوو، خانی و لاخه‌کان و دوو‌کانه‌کانیشیان رووخاندبوو، گوايه‌ هه‌موو سه‌ره‌ل‌دان و چالاکیه‌کانی ناو شاری سلیمانی له‌و ماله‌وه‌ ده‌ست پهن ده‌که‌ن. ئه‌و رۆژه، به‌ هه‌مان شیوه‌ی مالی ئیمه، له‌ ته‌نیشتی باخی گه‌شتی مالی قادر ئاغایان تالان و داگیر کرد، که میری به‌ بنکه‌ی پارتییه‌کانی ده‌زانی.

کاتیک باوکمیان گرتبوو، له‌ به‌رچاوی خه‌لکی سه‌رشه‌قام ئه‌وه‌نده‌یان لی دابوو، نه‌یتوانیبوو به‌ پتی خۆی ب‌روات. له‌ سه‌راش له‌ ژووریکی تاکه‌که‌سه‌یدا دایاننابوو. هه‌رچه‌نده‌ دوا‌ی دوو رۆژ، موعه‌زه‌زی برینپنج چووبوو بۆ لای باوکم و برینه‌کانی بۆ ته‌داوی کردبوو، پاشان هه‌والی ئه‌وه‌ی به‌ موعه‌زه‌زدا بۆ ئیمه‌ نارده‌بوو، که خۆمان نه‌ده‌ین به‌ده‌سته‌وه، چونکه‌ گوتوویانه‌ ئه‌گه‌ر کوره‌کانت خۆیان بده‌ن به‌ ده‌سته‌وه، تۆ به‌ر ده‌ده‌ین.

لهسه ر ئه وه لویستهی باوکم، بریاری کوتاییی داگیرکردنی
هه موو مال و دووکان و مولکی درا، خۆیشی به شهش مانگ زیندانی
حوکم درا. باش به بیرم دیت، دایکم پیشتر دلی خه بهری دابوو، یان
باشتره بلیم خه ونی پتوه بینیبوو! به لام که سمان گویمان له
هه لاهه خان نه گرت.

به بیرم دیت ههفتهیهک پیش مردنی عهبدولا گوران، له لای بووم، به نیاز بووم قسهکانی بنووسمهوه، بهلام زور دهکۆکی و پچر پچر قسهی دهکرد، له پیشدا زور سوپاسی کردم، بۆ هینانی ئه و بیست و پینج دینارهی، حیزبی شییوعی، مانگانه بۆیان بریبوووه، خۆی له راستیدا بیست دینار بوو، بهلام کاتیک زانیم بهشی کریمی خانووکهکی و پیداوایستی ناکات، بریارم دا له گیرفانی خۆم پینج دیناری بخه مه سهر و پینشی نهلیم.

کاتیک بۆ مالی عهبدوللا گوران بهرپویه بووم، له گهرهکی قهزازهکانهوه دوو کهس به دوامهوه بوون، ههر دووکیانم ناسییهوه، که مالی حازم بهگ و فهریده رهش بوون. وام زانی خۆم لئ ون کردوون، بهلام له گهرهکی سابوونکهران کهمال له بهردهمدا پهیدا بوو. دهستی له بهر باخهلیدا بوو، بئ ئهوهی چۆنی و چاکیم له کهلدا بکات. پیتی گوتم: 'واز له بههاری غالب عهربهتی بینه، بۆ خوا پیت نهلیم!' تهنیا ئهوهنده و بهس. دیار بوو که مالی حازم بهگ قسهکهکی خۆی بردبووه سهر، چونکه دوو ههفته دواتر، له گهل کاکه غهفوورم گیراین و بئ لیپرسیینهوه پهوانهی بهغدایان کردین.

ههفتهیهک پیش ئه و پۆژه لای بههار بووم، چاری پر بوون له ترس و تهنانهت کاتیک ماچم کرد، ههستم به ساردیی لئوهکانی کرد، تهنانهت بۆن و تامی دههیشی گۆرابوو. له کاتیکدا خۆی فیری ئهوهی

کردبووم، پیش سلاو، به ماچیک پیشوازیی له یهک بکهین، بهلام ئەوه
بۆ جاری یهکهمان بوو، که ئەوه پرووی نه‌دا و پیتی گوتم که ئەوه بۆ
جاری چواره‌مه که مالی حازم بهگ چۆته‌وه داوای، هه‌روه‌ها به‌هار
ئەوه‌شی گوتم؛ که وا بزانه‌م ئەم جاره‌یان هه‌رە‌شه‌یان له باوکم
کردوو.

بیرم له‌وه کرده‌وه باسی ئەوه له‌گه‌ل باوکمدا بکه‌م، بچیت داوای
به‌هارم بۆ بکات، ئەوه‌م به به‌هار نه‌گوتم؛ کاتیک لای باوکم باسم
کرد. خۆی کۆ کرده‌وه و له‌گه‌ل مام مسته‌فام گوتمان پیشمان که‌وه با
بچین بۆت داوا بکه‌ین. پیشتر ئەوه‌م له‌گه‌ل مام زامن باسم کردبوو...
له وه‌لامدا پیتی گوتم: 'ئەوه له چاره‌ی هیچتاندانە‌نوسراوه. جه‌لال
ئەگەر تو ئەوه بکه‌یت، هه‌موو گه‌نجانی ئەم شاره له خۆت ئەکه‌یت به
دوژمن، ئەوه‌ش بزانه ئافره‌تیکی جوانخاسی وه‌ک به‌هار ئەبه‌د به
ته‌نیا نابیت به مولکی تو، ئەو هه‌لگری نووری ما خودایه و تو
هه‌لبزاردوو، له خۆتی تیک مه‌ده!'

له‌گه‌ل باوکم و مام مسته‌فام بۆ داخوازیی به‌هار چووین، باوکی له
مال نه‌بوو، به‌لام نازانه به‌هار بۆچی ئاوا خۆی گورپیوو، به مینی
جۆبیکێ کورت و سه‌ر شان و سینگی پرووت، هاته به‌رامبه‌رمان
دانیشت، شیوازی قسه‌کردنیشی گورابوو. کاتیک له مالیان هاتینه
ده‌روه، باوکم و مام مسته‌فام پێیان گوتم، ئەگەر ئەو که‌چه بیته
خیزانت ئیمه که‌سوکارت نیین. دواتر بۆم ریک نه‌که‌وت پرساری ئەو
پۆژه له به‌هار بکه‌م.

گەيشتمە لای گۆران؛ لە سەرەتاوێ زۆر ماندوو ديار بوو، هەستم
دەکرد هۆكاری ئەو، كە تازە لەخەو هەستابوو، پێ دەچوو
خەونێكى ناخۆشى ديبیت، چەند جارێك بە دەم باوێشكدانەو گوتی:
'جەلال تۆ لە هەموو هاوڕێكانم بۆ من بە ئەمەگتریت.'

'ئەو بە راستە ئوستاز، بە ئەركى سەرشانمى ئەزانم.'

كاتێك ئەمەم پێ گوت، ئەو دەستى بە كۆكە كۆك كردبوو، ئیتر
نازانم گویى لێم بوو یان نا، پاشان گوتی: 'ئەو ئەلێن دەیان كەسیان
لە مەعمەلى چیمەنتوكە لەسەر كار دەركردوو. ئەمشەو خەو نەچۆتە
چاوم، تێ ناگەم بۆچى ئەو هەوالە ئەوئەندە لەسەر پۆحم گرانە!'

'بەلى، كە سێكیش نیه داکۆكى لەو كریكارانە بكات!'

لێ نەپوانیم، وەكوو گویى لێم نەبووبیت، قسەكەى گۆپى: 'ویستم
شیرێك بنووسم بەلام... ئەو تۆ لە دەرگەت دا و خەیاڵت شیواندم!
'دەرۆم و ئیسراحتى خۆت وەرگرە.'

'نەخیز، جەلال گیان پۆیشتنى چى، ئەى با ئەو شیرەم بە قوربانى
تۆ بێت، پێ ئەچیت بەم حال و گوزەرانەى خۆمەوێ زۆر خەمى
پاشەپۆزى ئەو میللەتەم بێت، كە ديسان ئاغا و دەرهەگ ئەبیتەو بە
كەلەگا بەسەر گيانى ئەو فەقیر و هەزارەو، ئیتر پاشەپۆزى
شۆپشى ئەو نەتەو، بيبانە خیر بێت!'

'ئوستاز گیان، تۆ ئاگات لە تەندرووستى خۆت بێت!'

'ناتوانم جەلال، تۆ ئەو بینه پێش چاوى خۆت، ئەگەر لە هەموو
شارێك یان شارۆچكە و گوندێكدا كە سێكى بەخشندەى وەك مام
زامن بوونى هەبیت.'

'كۆ؟ كام مام زامن؟'

'مام زامنى نووقلفرووش!'

‘بۇ مامۇستا تۆش، مام زامن ئەناسىت؟’

‘ئەى جەلال گيان بېقەزا بېت.’

‘مەقسەدم، چوويته دووكانەكەى و تامى نوقلى مام زامن
کردووه؟’

‘ھەر لە يەكەم پۆژەوہ... پېم ناوہتە ئەم شارە، بە پېكەوت پېگەم
كەوتە لای ئەو زاتە.’

‘بە پېكەوت؟!’

‘ئەى تو پېت وایە لە قەدەرمدا نووسرابېت؟ ئەو پۆژەى لە مۇسكو
ھاوپېكانم لەسەر نووسىنى شىعېرىك لىيان كىرمە ھەرا و بەگرتيان
دام، ئەوہ بوو بەو نەخۇشىيە بالبەستيان كىردم و بۇ بەغدايان
ناردمەوہ، مام زامن ھاوہلم بوو.’

‘كانىيەكى روونى بەر تريفەى مانگەشەو:

لە بنيا بلەرزى مروارىى زيخ و چەو،

جوانترە لە لای من لە دەريای بى سنور.’

‘بەلى، ئەو دېرەيان گۆرېبوو بە؛ جوانترە لە لای من لە مۇسكو.
ھەر ئەوہ نەبوو، بەلكوو زۆر بەى شىعەرەكانمىان شەن و كەو
كردبوو!’

‘لەسەر ناوھىنانى كوردستان لە شىعەرەكانماندا، لە لايەن
سەرکردايەتتى حىزبى شىوعىيەوہ سزامان ئەخوارد، تەنانەت ئەوہندە
بېتويزدان بوون بەگرتىشيان ئەداين.’

‘زۆر بە داخەوہم، كە ھەمووى بە فېتى ھاوپېكانى خۆمان بوون.
دونىايەكى سەيرە، ئەو پۆژانە، عىزەدىن مستەفا، كەمال مەزھەر و
مارف خەزەندار، لە مۇسكو بوون و نىكەم بوون، بەلام ھەرچەند

بیری لئ ئەکەمهوه، ناچیتە عەقلمهوه، ئەو زاتان، ئەوهیان لئ
بوەشیتەوه!

'منیش باوەر ناکەم، بەلام... ئەی ئەو تەقریرنوسانە کئ بوون؟'
'نازانم!'

'ئوستاز تۆش دووکانی مام زامن پئ ئەزانیت؟'
'تەمەنیک دووکانەکی مام زامن جیگەیی حەوانەوهم بووه، لە
پاستیدا جەلال ئەوه چەند پوژیکە چاوەپێی ئەوم، مام زامن لە
هەموو جیگەیهک و لە پوژانی تەنگانەدا وەک بێنی لە غەیبهوه بیت و
لیم قوت بووهتەوه، ئیتەر جار هەبووه لە سجن بووم.'
'بەلئ، بەلئ.'

'ئەی تۆ مام زامن چۆن ئەناسیت؟'
'وەک تۆ، چۆن باسی لێوه ئەکەیت!'
'ئینجا، جەلال گیان تۆش وەک من بێبەخت بوویت، بەلام خوا
خۆشی و بستوویت!'

'بەلئ ئوستاز، مام زامن قەدری منی زۆر ئەگرت.'
'بۆ تۆش لەو باوەرەدایت کە ئەو زاتە...'
'ئەبەد گومانم لئئێ نەبووه.'

'ئەزانی جەلال، زۆر جار بیرم لەوه کردۆتەوه، ئەگەر لە هەموو
شاریان شارۆچکە و گوندیکدا کەسیکی وەک مام زامن بوونی
هەبووایە، ئەگەر لە هەموو شاریان شارۆچکە و گوندیکدا... شوپنیک
وەک مالهەکی جارانی میرزا کەریم بوونی هەبووایە، ئەوکات
مندالەکانمان خویندەوار و بیوتنە دەرئەچوون، بئگومان نەوێهک
پەرورده ئەبوو شۆرشیگێر، کە بیوچان هەولی ئەدا بۆ بەدەستەینانی

ئازادىي خۆي و ئەوانى تر، بى ئەوهى چاوه پوانى يەك مسقالە زەرە
پاداشت بىت.

‘مالى مىرزا كەرىم؟ ئوستاز مەبەستت لەو مالە يە كە ئىستا
پۆلىسخانە يە؟’

‘بەلى، بە داخەوهم و چاك لىمان تىك چوو. ئەى مەگەر هەموو
پۆشنىفرانى كورد نانى ئەو مالە يان نە خوار دىتت و لە كىتبخانە كە ي
ئەو مالەو هە پى نەگە يشتىن!’

‘ئوستاز، تۆ ناوت لى نا، كىتبخانە ي بىرى نوى!’

‘وا بزەنم، لە بىرم نە ماوه.’

‘هەست ئەكەم شىتىكى من لەو مالە دا بە جى ماوه، بە لام هەر چەند
بىرى لى ئەكە مەوه، نازەنم چىيە.’

‘پى ئە چىت بە پۆخ زۆر هۆگرى بووىت! بۆ، تۆ پىت وايە
داگىر كە ران تەنيا مالىان لىمان داگىر كىر دىوه؟’

‘نە خىر ئوستاز گىان، بىتقەزا بىت.’

‘لە پابردووماندا ئەوهى ئىمە چاوه پوانمان نە كىر دىوهى دا، ئەوهى
پىوى دا لە دەرەنجامى بىر كىر دىنەوه و كىر دىوه كانى خۆمانەوه بوو،
كەواتە ئەو بە شەى ئىمە ئىستا لە ژياندا پىمان براوه بەر هەمى ئەرك
و ماندووبوونى خۆمانە، ئىتر كەم بىت يان زۆر ئىستا ئىمە لىرە داين.’
‘ئەى مەگەر خەلكى ناكرووزىنەوه و نالىن؛ ئىتر ئەوه بەش و
قەدەرى ئىمە يە!’

‘ئەوه قسەى زەلىل و بىدەسە لاتە كانه، هەموومان ئاگادارى
پىوداوه كانى مىژووى خۆمانىن، پەش بن يان سىپى، مىژووى ئىمەن
و بە شىكن لە ئىمە، ئەوهى ئىستا... مەبەستت لەم پۆژە يە، كە ئىمە
نىمانە، مىژوو نىيە، نان نىيە، شوين نىيە، بوون و نەبوونمان نىيە،

به لکوو ته نیا ئازادییه! به و جزیره ش سۆشیالیزم له کوردستاندا پێی
له زهوی گیر ناییت!

'کهواته جووتیار و کریکاری کورد ته نیا نان و کار دادیان نادات؟'
'به دهسته پێتانی نان و کار ته نیا پرگار بوونیانه له دهست زوڵمی
سه رکار، ئه ی دوا ی ئه وه؟ جه لال تو له کونگره ی قوتابیان گو تبه وت؛
سه به پێی کریکاری عه ره ب سه رکاره و کورد ده بیته هه مای!

'مه گه ر له سه ر ئه وه ته جمیدیان نه کردم.'
'به ئی، به رای من ئازادی له نان گرنگره، میله تانی ژێرده سته، که
زمان و فه ره نه گیان له ژێر هه ره شه ی سه رینه وه دایه، ئه سته مه له
واتای سۆشیالیزم بگه ن. من هه ندیک جار به ند بووم و نانیا ن ئه دامی
و له به رامبه ر دا کاریشیا ن پێ ئه کردم، به لام دیل بووم، مه به ستم له
ژێرده سته ییه!

'ئوستاز، سه هه کانه مان تو زیک بو ئی نه ته وه چیتیا ن لی دیت.'
'ئه گه ر بلێن ئیمه چه پێکی کوردین و شۆرش بو ئازادی و نه مانی
چینایه تی ئه که یه ن له نیو خه لکی خۆماندا، پیم وا بیته هه قی خۆمانه!
'ئوستاز، جار ان رات جیاواز بوو.'
'هه موومان پامان وا بوو، جه لال ئه وه ته نیا تو بوویت، ئه و
سه هیه ی ئیستای منت ده کرد.'

'هه ر بویه پیتان ده گوتم؛ بزنه ره شه که.'
'ئه وه سه ی غه فووری برات بوو!'
'با واز له و باسانه بپنن، ئه لیم، ئوستاز هه چی تازه ت نووسیوه؟'
'نووسی نی چی جه لال گیان، ده ی مه گه ر پیم نه گو تیت چا وه روانی
مام زامنم!'

'ئه گه ر دوا رۆژه کانی ژیا نتی ژماره بیته، ئه وا په یدا ئه بیته!

‘ههست ئەكەم ناوسكم پره له ژههر، ئيترا، دهوري من تهواو!’
ئەوه دواچارم بوو له گەل عەبدوللا گۆران.

ئەو پۆڤەي گۆران كۆچي دواييي كرد، حوسين عارف هات بۆ مالمان
و به چاوي پر له فرميسكه وه گوتي: ‘جەلال، عەبدوللا گۆران مرد.’

دواي نيوه پۆي ئەو پۆڤه، هه شتي يانزهي ١٩٦٢ بوو، له گەل چه ند
هاورپيهك له گۆرستاني گردى سه يوان بووين. شيركۆي فايه ق
بيكه سيش هاتبوو، كه تازه بووبوو هه ندامي يه كيتيي قوتاببيان و
ئەوه دوهم جارم بوو بيينم، حوسين عارف گوتي شيركۆي كوري
فايه ق بيكه س شيعر ده نووسيت، به بيرم ديت به حوسينم گوت: ‘تو
بلي شيعر نووسينيش ويرا سي بيت؟’ كاتيك بيينم، ئەو قسه يه ي
خۆم بير كه وته وه، به تاييه تي كه خه ريكي هه لكه ندى گۆره كه ي
گۆران بوون، ئيمه له ژير دارئه رخه وانكدا دانيش تبووين، شيركو
پارچه يه ك كاغه زي ده رهيتا و گوتي: ‘كاك جه لال ئەوه شيعري
هاورپيه كمه و لي بروه، بزانه تامي شيعري تدايه.’ له چاويم رواني
و بيينم به زوباني، لئوه وشكه كاني ته پ كردنه وه، زانيم شيعري
خۆيه تي، كاتيك خويندمه وه، كه مردني گۆران هه ناسه ي له بهر
برييوم، به شيركۆم گوت، ئەگه ر به و هاورپيه ت بلانيت، با بچيت
بخوينتته وه، هه موو خوينده واريكي كورد ئەتوانيت شيعري له م جۆره
بنووسيت.

نازانم بۆچي ئاوا وه لامى شيركۆم دايه وه، هه رچه ند شيعره كه يم
زۆر به دل بوو، ديار بوو، كاريگه ربي مردني عەبدوللا گۆرانم به
سه ره وه بوو. پاشان محمه د ئەمين پينجوينيش كاغه زيكي به ره و

پووم راگرت و گوتی: 'دهی کاک جلال له و شیعره‌ی منیش بروانه.' له و کاته‌دا کامه‌ران موکری بانگی کردین که گۆره‌که هه‌لکه‌نراوه و وهرن گۆران ده‌نیژن.

دوای سه‌رقه‌بران و ناشتنی تهرمی عه‌بدولا گۆران، له‌گه‌ل هاو‌پریان، حوسین عارف، شیزکو بیکه‌س، کامه‌ران موکری، له پیش مزگوت خۆمان له خه‌لکه‌که دزییه‌وه. باشتره بلیم، خۆمان له‌وه دزییه‌وه، چونکه گۆران وه‌سیتی کردبوو، ته‌لقین له‌سه‌ر گۆری دانه‌دهن و فاتیه‌ی بۆ نه‌خوینن. پیش مردنی ئه‌وه‌ی به خۆم گوتبوو؛ حه‌مه‌سالح دیلان به مه‌قامیک له‌گه‌ل نه‌غمه‌ی ئۆکۆردیۆنه‌که‌ی فه‌رید عیسه‌ی هاو‌ریماندا و به‌س، به‌لام که‌س ره‌چاوی ئه‌و وه‌سیتیه‌ی گۆرانی نه‌کرد.

پیکه‌وه چووین بۆ مالی ئیمه، ئه‌وه‌ی سه‌رنجی راکیشام ئه‌مه بوو: دایکم له‌به‌ر ده‌رگه‌وه و دوای ئه‌وه‌ی میوانه‌کانی به خیر هینان، که هاو‌پیکانم بوون، له چوونه‌ژووره‌وه‌ماندا بۆ ژووری میوان چپاندی به گویمدا و گوتی: 'میوانمان هاتوه.' له یه‌که‌م نیکادا، پیرۆزه و دوو که‌که‌ی خواجه شه‌له‌مۆم ناسییه‌وه، که‌لاویژ و په‌خشان. گه‌وره بووبوون و هه‌ردووکیان شوویان کردبوو، که‌لاویژ شووی کردبوو به‌سالح ده‌لۆیی، که له سلیمانی سالح فه‌نیان پێ ده‌گوت، ئه‌و پۆژه‌ی له مالی ئیمه بوون سێ مندالیان هه‌بوو. ئه‌وه‌ی ئه‌و پۆژه بیستم، دوای مردنی خواجه شه‌له‌مۆ؛ پیرۆزه شووی به شیخ ئه‌حمه‌د پیتنجوینی کردبوو. زۆر به لامه‌وه سه‌یر بوو، به‌لام ئه‌و پۆژه گوتی، که ئه‌وه بۆ پینج سال ده‌بیت بیتوه‌ژنه.

'بژی کوردستان!'

مامۆستا یاسین حەمەسەلح و حەمید سەلح، کە بە حەمەبۆر ناسراو بوو، بە بۆیاخیکی سوور ئاویان لەسەر دیواری قوتابخانەی جمهووری نووسیوو.

سەعات سێی شەویکی هەینی مانگی پێنجی سالی ۱۹۶۲ بوو، کە پۆژ دەبیتەوێ و نووسینە لە گەرەکهکانی سەرشەقام و چوارباخ و جوولهکانەوێ دیار دەبیت، هەر و هەسا سەق و سەکن و ئەوانەیی بەو بەیانیهی بۆ ئەو گەرەجەیی بەرامبەر مەکتەبی جمهووری دین، دەبیین.

پۆژی پێشووی پێکەوێ هاتبوون و ئەو دیوارەیان دەستنیشان کردبوو، بریاریان داووی سەعات سێی شەو بگەرێنەوێ، کە مالی حازم بەگ لە پێگەیی ئەنوەر دارتاشەوێ، کە لێپرسراوی شانەکهیان بوو پارچەیهک کاغەری پێ داوون، کە لەسەر یەکیک لە دیوارەکانی قوتابخانەکانی چوارباخ یان سەرشەقام بینوسن، گواهی نووری ئەحمەدی تەها ئەو داواکارییهی لە کە مالی حازم بەگ کردبوو، نووری لەو سالانەدا وەک ئەفسەریک خانەنشین کرابوو، لە ناوچەیی سلێمانی لێپرسراوی پێکخستنهکانی پارتی بوو، دواي ئەوێ ئاشکرا بوو، کە تەنیا بە پلانی کەمال بووبوو.

ئەو شەوێ گەیشتنه ئەو جێگەیه، لە ناو تۆرەکهیهکی بۆردا قوتوویهک بۆیاخیان هەلگرتبوو، فلچەیهک لە گیرفانی شەروالهکهی

مامۆستا ياسيندا بوو، زياتر له سه عاتيك له سه ر ديواره كه و له ژير پووناكى دارگۆپه كه ي به رده م مه كته بي جمهورى دانىشتبون، قاچيان شوپ كر دبووه و باسى ئه وه يان ده كرد، ئاخو كى باشترين ياريزانى توپى پنى سليمانىيه، همه بو ر زووزو ده چوو سه ر باس و خواستى يارى باسكه، به لام مامۆستا ياسين له وه رزشه شدا نه ك هر شاره زا بوو، به لكوو يه كيك بوو له ياريزانه باشه كانى يارى باسكه ي يانه ي سليمانى، دواى ئه وه ي له يارى توپى پيدا كه سيكيان به ناوى ئه حمه د شو تپان ناو برد و له سه رى ريك كه وتن، كه ئه و باشترين ياريزانه، به لام بو باشترين ياريزانى باسكه خو يان بو يه كلا نه كرايه وه، همه بو ر به مامۆستا ياسينى گوت: 'ياسين تو باشترين ياريزانى باسكه يت.'

دواى ئه مه بو چهند هه ناسه يه ك بيده نگ بوون و له دووره وه له گلۆپه تاكو ته راكانى شارىان ده روانى، پاشان همه بو ر باسكه ي برده وه سه ر يارى توپى پنى و له ژير ليوه وه گوتى: 'خو به هادينه شووتپانى براشى يارىچى چا كه!'

'ئاخر هه تيو، تو به ته مه نت مه گه ر سو تفه، ئه گه ر نا شه قت له توپ هه لئه داوه، تو چووزانيت له خو ته وه ناو ئه هيتت!'

'ئى خو ئه گه ر ديسان بليم ياسين تو لاي من باشترين ياريزانى توپى پنى و باسكه و گو رپه پان و مه يدان و زور شتى تريشيت، وا ئه زانيت گالته پنى ئه كم، يان سه ر دائه خه يت و باسه كه ئه گو ريت.'

'ئى، ئى، ماستاوچى!'

'شيعریش.'

‘ئەوھيان، سەھووت فەرموو، كاتىك جەلالى مىرزا كەرىم و
كامەران موكرى ئەبىنم، پروم نايەت لە پروياندا دەم بکەمەوہ و
باسى شىعر بکەم.’

‘گوتيان جەلال ديسان لە بەنديخانەيە.’

مامۆستا ياسين وەلامى نەدايەوہ و باسەكەى گۆپى و چووہ سەر
باسى بەھارى غالب عەرەبەتى، شاعيرانە باسى جوانيەكەيى كرد،
پاشان گوتى، كە دەستى گرتووہ و ماچى كردووہ، حەمەبۆر قسەكەى
بە مامۆستا ياسين بېرى و پرسى: ‘بە راستتە ياسين، دەى، دەى
چۆن؟’

مامۆستا ياسين تاويك بوو بىدەنگ بووبوو، وەك لە خەيالى خۆيدا
دیمەنى دەستگرتن و ماچکردنى بەھارى هینابیتە پيش چاوى خۆى.
حەمەبۆر لەو خەيالەى دايبېرى و گوتى: ‘دەى ياسين، با بينووسين و
را كەين!’

‘جا كەرە بۆ را كەين، شىت بوويت، خۆ كەس بە دەرەوہ نىيە.’
ديسان باسى پۆژى پيشووى بۆ كرد، كە چۆن چووہ و لە
دەرگەى مالى غالب عەرەبەتى داوہ و بەھارى كچى دەرگەى لى
كردووہتەوہ، حەمەبۆر گوئى لە قسەكانى ياسين نەدەگرت و
بەردەوام سەيرى ئەملاولاي خۆى دەكرد و بە ترسەوہ گوتى: ‘با
خۆمان ماتل نەكەين، بينووسين و را كەين! ئى كاكە ئەوہتا
مەخفەرەكەمان لىوہ ديارە.’

‘ئەرى تو، ئەزانيت من باسى چيت بۆ ئەكەم؟’

‘ئەى چۆن نازانم، باسى حوب!’

‘ئەوہ باسى ئەو مەخفەرى پۆليسى سەرشەقامت كرد، ئەزانيت
پيشتر مالى كى بوو، داگير كرا و كرديان بە مەخفەرى پۆليس؟’

‘شیخ مه محمود.’

یاسین پیکه‌نی: ‘هه‌تیو خو ئه‌و پروداوه هه‌مووی هه‌وت سال له‌مه‌وبه‌ر بوو، کوپرا له‌ بیرت چۆته‌وه.’

پاشان یاسین ده‌ستی خسته‌ سه‌ر شانی و خزی لار کرده‌وه، وه‌ک بیه‌ویت له‌و تاریکییه‌دا له‌ چاوی بزوانیت و لئی پرسسی: ‘ئه‌زانیت دوینێ به‌هار که‌ ده‌رگه‌که‌ی لئ کرده‌مه‌وه، گوتی چی؟’

‘به‌خودا برا من له‌ توانامدا نه‌ما، کاکه‌ گیان برای چاک به‌با ئه‌و نووسینه‌ بنووسین و بزۆین، تا تووشی گنچه‌ل نه‌بووین!’

‘ترسنۆک، ناته‌ویت بزوانیت به‌هار چیی پئ گوتم؟’

‘ئاخر توو خودا...!’

‘ئاخر توو خودا... پیم نالیتیت تو له‌ چی ئه‌ترسیت؟ ده‌ک خودا بتبریت بزۆچ پیاویکت، گویم لئ بگره‌با قسه‌که‌ت بزۆ ته‌واو بکه‌م.’

مامۆستا یاسین ئه‌وه‌ی بزۆ هه‌مه‌بۆری هاویری باس ده‌کرد، کاتیک به‌هار ده‌رگه‌که‌ی لئ کردووه‌ته‌وه، پنی گوتووه: ‘ئازیزه‌که‌م بیرم کردیت!’

هه‌مه‌بۆر راچله‌کی، وه‌ک بلتی له‌خه‌و خه‌به‌ری بوویته‌وه، ده‌ستی برد و خستییه‌ سه‌ر ده‌ستی یاسین و توند گوشی و لئی پرسسی:

‘چۆن چۆن، ئه‌ی جه‌لالی میرزا که‌ریم؟’

‘جه‌لال گیراوه و هیچ هه‌والیکی نییه، باوه‌ر ناکه‌م ئیتر چاوی به‌م شاره‌ بکه‌ویته‌وه.’

دوای نیوه‌رۆی رۆژی پیشوو، کاتیک مامۆستا یاسین له‌ ده‌رگه‌ی مالی غالب عه‌ربه‌تی ده‌دات، به‌هار ده‌رگه‌ی لئ ده‌کاته‌وه، به‌لام مامۆستا یاسین ده‌می ته‌ته‌له‌ ده‌کات و ئه‌وه‌ی پیشوه‌خت، یان باشتره‌

بلیتم چهند مانگیک بوو خوئی بؤ ئاماده کردبوو، ویستبووی به به هاری بلیت: 'به هار من توم خوش ئه ویت.'

به لام به پیچه وانوهه و دواى ئه وهی چهند هه ناسه یه ک بیده نگ و سه رسام له به هار ده روانیت، له ژیر لیوه وه پتی ده لیت: 'خوشکی گیان، مزگه وتی خانه قای مه حوی له کوپوه یه؟'

به هاریش به پیکه نینه وه ده لیت: 'بؤ کاکه، تو له خودای ئه گه ریت یان له خورما؟'

پاشان یاسین له وه زیاتر هیچ نالیت و سه ری داده خات و به چهند هه نگاویک به رده م مالی غالب عه ربه تی به جی ده هیلت.

له کوتایی قسه کانیدا حه مه بؤر به مامؤستا یاسین ده لیت: 'ئه ی خۆزگه م به خۆت.'

دواى تاویک بیده نگی، حه مه بؤر له سه ر دیواره که داده به زیت و دواى ئه وهی له دیواره که ده روانیت، ده لیت: 'ده ی وه ره خواره وه با بینوسین، ئه زانیت یاسین ئاوا به دریزی ئه نووسین: بروخیت حیزبی به عس.'

مامؤستا یاسین له شانى حه مه بؤره وه راوه ستابوو، فلچه ی بؤیاخه که ی له گیرفانی ده رهینا، پیکه وه گوینیه که یان کرده وه و حه مه بؤر سه ری قوتوه بؤیاخه که ی هه لچری و بؤ مامؤستا یاسینی راگرت، پیشتر بریاریان دابوو، که مامؤستا یاسین بینوسیت، چونکه ئه وه سه توخه تی خۆشته بوو، حه مه بؤر ئاواى به مامؤستا یاسین کۆتبوو، ئه ویش له وه لامدا پتی ده لیت: 'هه ی جه بان، بؤ نالیت له ترساندا ده ستم ئه له رزیت و ناویرم بینوسم؟'

لهو کاته دا ٺه و قسه يه ي جه لالی میرزا که ریمی بیر که و ته وه: 'ٺه گهر
رؤژیک من مه جبور بم له سهر دیواری قوتا بخانه یه ک بنووسم، ٺه و
به پهنگی سوور، ناشتی و نازادی یان بژی کوردستان ٺه نووسم.'
کاتیک همه بؤر سهیری دهستی مامؤستا یاسینی کرد، به وشه ی
(بژی) دهستی پین کرد، خیرا دهستی خسته سهر شانی یاسین و پینی
گوت: 'یاسین، کوره یاسین، برووخیت، به برووخیت دهست پین
ٺه کات، ٺه وه ی تو ٺه بنووسیت هه له یه!'

مامؤستا یاسین پین ٺه وه ی لئی بروانیت، به رده وام بوو له سهر
نووسین و له بهر خویه وه گوتی: 'نه خیر همه بؤر، به بژی دهست
پین ٺه کات، بژی، نهک برووخیت!'

همه بؤر وهک بیهویت بروات، قوتووه بؤیاخه که ی له تهنیشتی
مامؤستا یاسینه وه دانابوو، خوی چووبوو له دوریی پینچ
مه تریکه وه لئی دهروانی، بانگی لئ ده کرد: 'کوره یاسین، ٺه بیت
بنووسیت ب پو وخی، برووخیت، نهک بژی!'

'من ٺه نووسم بژی، ئیتر خودای ٺه کرد دونیا ٺه برووخا!'

'کوره، ٺه نهر گوتی بنووسن، برووخیت حیزبی به عس.'

مامؤستا یاسین وهک گالته ی پین بکات، زوزوو فلچه که ی ده ژهنی
به قوتووه که دا و له بهر خویه وه به پیکه نینه وه دهیگوت: 'تازه نووسیم
بژی کوردستان، به خودا نهک ٺه نهر دارتاش و که مالی حازم بهگ،
به لکوو خوداش نایگوریت!'

'ئاخر ئیمه سویندمان بو ٺه و پیاوه خواردوو که له گه لی سادق
بین.'

'همه بؤر گیان سادقین، ئیمه هه میشه له گه ل هاوړیکانی خومان و
بگره هه موو که سیکي بیگانه شدا سادقین، خه مت نه بیت.'

همه‌بۆر زیاتر له ده مه‌تریک له یاسین و دیواری قوتابخانه‌ی
 جمهوری دور که‌وته‌وه، وه‌ک بیه‌ویت بروات و هاو‌پیکه‌ی به‌جی
 به‌ئیت، ئه‌و هاو‌پیکه‌ی نه‌ک له قوتابیانی پارتیی دیموکراتدا، به‌لکو
 پیشتریش هاو‌پیی قوتابخانه‌ی بوو، هه‌روه‌ها پیکه‌وه له تیبی باسکه‌ی
 یانه‌ی سلیمانی یارییان ده‌کرد و پیکه‌وه مامۆستاش بوون، هه‌ستی
 هاو‌پیکه‌ی وای لێ کردبوو ورده ورده به‌ره‌و لای یاسین هه‌نگاوی
 دهنه‌، مامۆستا یاسین ناگای لای همه‌بۆر نه‌ما‌بوو، له‌وه‌دا بوو
 نووسینه‌که ته‌واو بکات، همه‌بۆر به‌ لای راست و چه‌پدا ده‌رۆشت
 و هه‌ولی ده‌دا نووسینه‌که‌ی لێ‌وه دیار بێت، که به‌ ئه‌سته‌م پووناکی
 گلۆپه‌که له بۆیاخه سووره‌که‌ی ده‌دا و ده‌خوینرایه‌وه، مامۆستا یاسین
 کاتیک نووسینه‌که‌ی ته‌واو کرد و فلچه‌که‌ی خسته‌ ناو قوتوه
 بۆیاخه‌که‌وه، سه‌ری قوتوه‌که‌ی نایه‌وه و خسته‌یه‌وه ناو گوینیه‌که‌وه
 و گریه‌کی لێ دا، پاشان ئاو‌پیی له همه‌بۆر دایه‌وه، که له‌و کاته‌دا
 هاتبوو له پشتیه‌وه راوه‌ستا‌بوو، کاتیک دووباره له نووسینه‌که‌ی
 پوانیه‌وه، له به‌ر خۆیه‌وه و وه‌کوو بیه‌ویت به‌ گوینی یاسیندا
 بچرینیت، خویندیه‌وه: 'بۆی کوردستان!'

'به‌لێ، بۆی کوردستان، جا گه‌وا‌دم ئه‌ویت خۆی به‌ کورد بزانی‌ت و
 لاری له‌و دێره هه‌بیت!'

'کۆره‌ برا، کئی لاری له‌وه هه‌یه، ئه‌که‌ر خوداش ئه‌وه‌مان پین ره‌وا
 نه‌بینیت من نایه‌رستم، به‌لام له‌ داخی ئه‌م شیوعییانه‌ پیاو نازانی‌ت
 بلی چی!'

'چییه‌ تۆش می‌شکت تیک چووه‌ و بوونی ئه‌و شیوعییانه‌ت لێ بووه
 به‌ داخ و مه‌راق؟'

'ئهی چۆن برا، ئه‌رێ وه‌للا دوژمنی گه‌لی کوردن و خودانه‌ناسن!'

'به راست همه بۆر، دوژمنی گهلی کوردن یان خودانه ناسن...
کامیان؟'

'هردووکیان!'

'باوه پر ناکه م. توش وهک بزنه کانی تر کاویژ نه که بیت.'

'ئه ی خودانه ناس نین؟'

'ئا نه وه یه مه سه له که، مادام خودانه ناسن، ئیتر نه بیت وهک دوژمنی
گهلی کورد لییان بپوانین، به راستی نه وه نه وه پری نه فامییه.'

'ئه ری یاسین توش نه بو بیت به شیوعی؟'

'زۆر شتی کۆمۆنیزم وهک نه خشی سهر بهرد راسته!'

'به خودا برا کورانی میرزا که ریم میتشکی توشیان تیک داوه!'

'بۆ نه گهر راستییه کان بزانیته و مه عریفه ته زیاد بیت، میتشکت

تیک چووه؟'

'کام راستی و مه عریفه ته، نه وه ی که دوژمنی دینن؟'

'کئ وا نه لیت؟'

'هه موو که س.'

'تۆ تا نه مروکه هیچت له سه ه مارکسییه ته خویندوو ه ته وه، یان
پوژنامه یه کی حیزبی شیوعیته خویندوو ه ته وه؟'

'نه خیر، جا چون نه یخوینمه وه، خو من تو نیم!'

'نه وه موشکیله ی نه وه خه لکه یه، به لام به داخه وه م بۆ که سیکی وهک
تو و زۆر له هاو پرێکانمان، که کویرانه و به چاولیکه ری بریار له سه ه

شته کان نه دهن، شیخ و مه لاکان خو ل نه که نه چاومان و وهک ئیمه
هه موو نه خوینده وار و نه زان بین!'

'به خودا برا من دینه که ی خو م به لاوه گرنگه.'

'ئىن منىش، بەلام ناچم وەك مەيموون تەنيا قسەى ئەوانى تر
بلىتمەو، ئەمەويت خۆم تى بگەم؟'

'لە چى؟'

'لە دىانەت.'

'كام؟'

'هەتئو وا تى نەگەيشتيت كە كۆمۆنيزم دىانەتە!'

'دەى چووزانم.'

'چووزانم... ئەى ناتەويت بزائيت؟'

'مردووت بمریت، توش ئەوئەندەى تر ئالۆزى مەكە، لىم بوويت بە

جەلالى مىرزا كەرىم.'

'بۇ جەلالى مىرزا كەرىم چىيەتى؟'

'كۆرە چووزانم... خۆ ئەو چەند جارەى لەگەلمان دانىشت من

هېچى لىن تى نەئەگەيشتم!'

'ئىنجا چۆن تى بگەيت ئەگەر جارىك دەست نەدەيتە كىتېيك.'

'ئەرى جەلال گىراوہ؟ بە خودا برا حكومت حەشر بەو شىوعىيانە

ئەكات!'

'بە راستى كەس چەشنى مالى مىرزا كەرىم زەرەرمەند نەبوون!'

'ئىنجا شىوعى نەبوئايە!'

'ئىستاتو واز لەو گەرەلاوژىيەت بىتە، كەى دەست ئەكەيت بە

خوئىندەنەوہ؟'

'بە خودا برا من تاقتى...'

حەمەبۆر قسەكەى تەواو نەكرد، غالب عەرەبتى لە دوايانەوہ بە

دەنگىكى بەرز گوتى: 'ئەوہ خەرىكى چىن؟!'

غالب عه‌ربه‌تی به‌و به‌یانیه زووه بۆ ده‌ره‌وه‌ی شکار و سه‌ر
باخه‌که‌ی ده‌چوو، کاتیک ئەمه‌ی گوت، هه‌ردووکیان بێ ئەوه‌ی ئاو‌ری
لێ بده‌نه‌وه تاهه‌کوو بزانه‌ن کێیه، به‌ره‌و سه‌ر، بۆ ناو کۆلانه‌کانی
سه‌رشه‌قام رایان کرد، له‌ چهند هه‌ناسه‌یه‌کدا له‌ چاوی غالب عه‌ربه‌تی
ون بوون.

غالب عه‌ربه‌تی هاواری لێ کردن، پاشان له‌ نووسینه‌که‌ی پوانی و
گوتی: 'ئەک خودا لیت به‌ زیاد نه‌کات، ئەری شوین نه‌مابوو دیواری
ئەو مه‌کته‌به‌ نه‌بیت، ناوی تیبی خه‌باتی لێ بنوسن!'

غالب عه‌ربه‌تی، یاسینی له‌ پشت‌ه‌وه ناسیبوووه‌وه، ده‌یزانی ئەو
راهینه‌ر و یاریزانی تیبی خه‌باته، چونکه‌ پیشتر له‌ یاریگه‌ی ئیداره
مه‌حالی بینیبووی، هه‌روه‌ها له‌و پۆژانه‌دا له‌ سه‌ر دیواری مه‌کته‌ب و
فه‌رمانگه‌کان ناوی تیه‌ میلییه‌کانیان ده‌نووسی، غالب عه‌ربه‌تی خۆی
خوینده‌واری نه‌بوو، به‌لام ئەوه‌ی له‌ دراوسێکانی بیستبوو.

یاسین و هه‌مه‌بۆر له‌ گه‌ره‌کی سه‌رشه‌قام یه‌ک ده‌گرنه‌وه، وه‌ک چۆن
پیشتر پلانیان بۆ دانا‌بوو، هه‌مه‌بۆر به‌ دهم راکردنه‌وه له‌ ترساندا
ئەوه‌نده لێوی خۆی گه‌ستبوو خوین به‌ چه‌ناگه‌یدا ده‌هاته‌ خوار،
هه‌روه‌ها دوو جار له‌ رینگه‌ که‌وتبوو، شه‌رواله‌که‌ی له‌ سه‌ر ئەژنۆوه
درا‌بوو و ئاسه‌واری خوینیان پێوه‌ بوو، مامۆستا یاسین به
هه‌مه‌بۆری گوت: 'ئەو که‌سه نامانناسیت و خه‌می هه‌چت نه‌بیت.'

مامۆستا یاسین له‌ کاتی راکردندا ئاو‌پێکی خه‌را ده‌داته‌وه و غالب
عه‌ربه‌تی باوکی به‌هار ده‌ناسیته‌وه، پاشان که‌ گوتی له‌ ده‌نگی ده‌بیت،
ته‌واو دلنیا ده‌بیت.

ئەو شەوہ یاسین، کاتیک ھەمەبۆر دەگەینیتەوہ بەردەم مالی خۆیان و بەجیتی دەھیلت، لە خەیالی ئەوہدا دەبیت بچیت بۆ باخەکانی خوارووی شار و لەوئ قسە لەگەل غالب عەرەبتیدا بکات، بەلکوو لای کەس باسیان نەکات و خەبەریان لێ نەدات، پاشان ئەگەر غالب عەرەبتی بە داواکەمی پازی نەبوو، ئەوا لە لای لیتسراوہکەمی بیکات بە راپۆرت و ئەوان تەمبیتی بکەن.

بەلام کە بیری لە بەھار دەکردەوہ، لەو بربارەمی پەشیمان دەبووہوہ.

ئەو بەیانینیە غالب عەرەبتی توورەکە بەجیماوہکە ھەلدەگریت و دەبیات بۆ مەخفەری پۆلیسی سەرشەقام، لەو کاتەدا دوو پۆلیس لە بەردەرگەکەدا دەبن، کاتیک غالب عەرەبتی توورەکەکەیان پیشان دەدات و چیرۆکەکەیان بۆ دەگێریتەوہ، پۆلیسەکان لێی دەپرسن، ئاخۆ ناوی چ تیبیکیان لەسەر دیوارەکە نووسیوہ، غالب عەرەبتی لە وەلامدا دەلێت: 'نازانم، چونکە بە ناشکوری خودا نەبیت من نەخویندەوارم، بەلام ئەو دوو کورە بەکێکیان لە تیبی خەبات یاری ئەکات.'

به‌شی دووهم
روانینه‌کانی چاوی شه‌قام

ئەتەنەوئى من بناسن؟
من عشقى رېنگايە كم مەرگى تىيى
كە ھەلۈنست مرد.. بۇچى نايى؟
دەروون شىعەرى شۇر شىكى تى تىيى..

جەلالى مىرزا كەرىم

کاتیک له گهل مالیک له بازار و گهړهک پیکهوه بووین، له بهر نه وهی دهیانناسین و دهیانزانی ئیمه کتین و هه لگری چ بیروباوه پیکین، جنیو و قسهی ناشیرینیان پین دهگوتین، بنگومان چند جاریک له لایه ن شهقاوه و بیکاره کانی شاره وه نه وه پرووی دا، جنیو و سووکایه تیپیکردنه که نه وهنده له سهر پوچم قورس بوو، نه مدهزانی چون به نامازه له مالیکی گهړولالی ناموزامی بگه یه نم، یان باشتره بلیم دروم له گهل مالیک ده کرد و راستییه کانم پین نه ده گه یاند. خاتریم دهگرت و له و نازاره دهروونییه ده مپاراست، له و کاتانه دا ههستم به وه کرد، که مالیک له من به ختدارتره که گویی له و قسانه نه بووه، پین دهچیت نه وه به پیکهوت نه بوو بیت.

هر نه و پوژانه بوو، دوو له و شهقاوانه که تازه دامه زرابوون و بوو بوون به مسته خدهم مه دهنی و ئیمه پیمان دهگوتن جاش پولیس، مچهی بابه گه و ره و ساله پیر، ساله ی قاله حه لاهو بوون، په لاماریان دام و کامیزاکه یان لی سه ندم، له بهر چاومدا خستییا نه ژیر پینیا نه وه و شکانندیان، له دوا ی نه و پوژه وه تا وه کوو سالیکیش تپه پری له بیزاریمدا له مالیک بیده نگتر بووم، نه و کامیزایه ی چاری من بوو، که ده مویست له ریگهی زوومه که یه وه دیمه نی هه ندیک کاتی ناوازه بچرکتیم. وهک بلینی ههستم به وه کرد بیت له داهاتوودا چی روو ده دات.

پیم وا بیت ئەو هۆکار بوو، که بۆ دەرپرینی ههستهکانم په نام
برده بهر شیعەر نووسین.

که شاعیر بووم: له هەر جینگهیهک قهله میکم ده بیینی ده مکرێ یان
بئ پرس ده مخصسته گیرفانم. بهردهوام مالم له کاغەز بۆ ههزاران
دروست ده کرد. عاشقی جوانترین کچی دنیا بووم. قژ و پریشم
دههیشتهوه و خۆم غه مگین نیشان هه دا. به ناوی خوداوه نامه بۆ
هه مووان دهنووسی و به خهونی شاعیرانه دلخۆشم ده کردن. کاتیک
به ندیش بووم، خۆم به بهخته وهر و ئازاد ده زانی. له گهله سه گه کاندای
تاوه کوو به ره به یان بیدار ده بووم و لاساییم ده کردنه وه و ده وه ریم.
هه موو شه ویک خۆم مه ست ده کرد و گۆرانیم بۆ ژنه ته نیاکانی شار
ده گوت. دوور فریم و به جیهاندا گه رام، له بیرێ خۆم برده وه
له سه رچ په لیکه وه فریوم. سه رده مانیک خۆم پادهستی هه وه سه کانم
کرد و مه رگدۆستیکی سه رسه خت بووم.

شیعەر دهنووسی له بریی چهک بۆ دهسته بهرکردنی نان و ئازادی،
شیعەر و شانامه ی بهرگری، دواتر تینگه یستم و ئەو پرسیاره م له خۆم
ده کرد، ئایا شیعەر جینگه ی ئازاری ئیمه ی تیدا ده بیته وه؟ یان کورت
بری و زمانی شیعەر ده توانیت بهرگری له شوناسی ئیمه بکات؟ له
کاتیکدا ئیمه ئەوسا هه موومان شاعیر بووین. هه رچه نده ته مه نیک
منیش وهک ئەوانی تر بۆ دەرپرینی هه ستم په نام بۆ شیعەر نووسین
بردبوو. دواتر ئەوه م بۆ ده رکهوت که ئەوسا هیچم شک نه ده برد له
شیعەر زیاتر.

ته مه نم حه قده سال بوو، یه که م شیعەر بۆ مام زامن خوینده وه،
ئەو پینی گوتم: 'تۆ و هاوڕیکانت مال و نیشتمان بۆ هه زاران له کاغەز
دروست ئەکه ن، واتان له و خه لکه ی کردووه به چاوی کراوه وه خهون

به نان و ئازاديه وه ببينن. ئتوهى قوچره و بهو خه لکه ئه لىن، له و
پىناوه دا بمرن تا له پاشه پرۆژدا نه وه کانتان ئاسوده و سه رفراز بىن.
هه ي فسـرووت، نازانىت، که س له مه ر ئىمه نايه وىت دارىک برولىت
که خوى له به ره که ي نه خوات.

پەرداخى ويسكيبه كەي بەردەمى بۆ دە خولەك كىك دەچو بە تال بوو،
بەردەوام چاوى بە دواى بارمەنەكەوہ بوو، چەند جار كىك دەستى بۆ
هەلبېرى و لىنى پوانى: 'بە يارمەتت، بەرپرز.'
'بىوورە ئىستا دىمە لات.'

كۆرپىكى گەنجى بارىكەلەى سۈوركار بوو، كاتىك ئەمەى وەلام
دايەوہ لىنى دوور كەوتەوہ و بۆ ئەو سەرى بارەكە چوو، كە زياتر لە
دە مەترىك لەوہوہ دوور بوو. بە دەورى بارەكەدا زياتر لە بىست
كەسىك دانىشتبون، لەناو ھۆلى بارەكەش جىگە نەمابوو، بە دەستى
چەبى، پەرداخەكەى بەردەمى لەسەر مېزەكە دەخولاندهوہ، لە قاپىكدا
بايەمى سۈوزكر او دانرا بوو، زوزوو دەنكىكى لى دەكردە دەمى،
تىكستىك لە پشتىبەوہ، لەسەر تەختەيەكى قاوہى نووسرا بوو: "تۆ
دەبىت پىشتر ھاتىبە ئىرە، يان يەك كىك ناو نىشانى ئىرەى پى دابىت.
ھاتنى تۆ بۆ ئىرە بە رىكەوت نىبە!" لە ئاوينەكەى بەرامبەرىدا
پىچەوانە لىئوہى ديار بوو، زياتر لە جار كىك ھەولى خويندەوہى دا.

لە ئىرە لىئوہوہ: 'ھاتنى من بۆ ئىرە بە رىكەوت نىبە...'
چاوى بە چوار دەورىدا گىنرا و لە بەر خۆيەوہ: 'قوربانى تۆزى
رېگەتم ئەى بادى خۆش مروور!'

جگە رەيەكى داگىرساند و مژى لى دا، ھەناسەيەكى قوولى
ھەلكىشا: 'دەبىت خۆت دوورىت لەو شارە تاقى كىر دىبەتەوہ ئەوسا بە
رۆج لەو شىعەرەى نالى ئەگەيت! ئەو قسەى دللى منى كر دووہ.'

وهك بليت ديمه نه كاني نه وسای شاری سلیمانی هیتا بته پش
چاوی خزی، بیده نگ، تاویك بوو چاوی له سهر میزه که ی بهرده می
بریبوو، له دهنگی بارمه نه که راپله کی، فهرمووی لئ کرد.

'پنیک له هه مان ویسکی.'

به دوو قوم ویسکیه که ی خوارده وه، دیسان په رداخه که ی بهرام بهر
بارمه نه که راکرت و پنی گوت: 'دوو باره.'

پاشان په رداخه که ی له ناو دهستی گرت و سوپاسی بارمه نه که ی
کرد. وهك شتیکی بیر که وتبیته وه، دهستی برد و دهره لینگی
پانتوله که ی تاوه کوو سهر نه ژنوی هه لکرد، بی نه وه ی لئی پروانیت
نه ژنوی خوراند، له ژیر لیوه وه: 'ئاسه واری نه و برینه نه عله تیه ساپیژ
ناییت!'

له سهر هه ردوو نه ژنوی ئاسه واری برینیکی سهرده می مندالی
هه بوو، که تا نه و ته مه نه یسی هیتا پستی هه لده دا و بهرده وام
ده بخوراند. له بهر خویه وه گوتی:

"سه یری بکه له بهرد و له داری مه حله کان

دهوری بده به پرسش و تهفتیش و خوار و ژور

داخو دهروونی شق نه بووه پردی سهر شه قام؟!

پیر و فوتاده تن نه بووه داری پیرمه سوور؟!"

نه وه ی زیاتر نه و شیعه ری نالی له لا شیرین کردبوو، ته نیا
دووری له و شماره نه بوو، به لگوو یادی نه و پوژانه بوو، که
حه مه صالح دیلان به مه قام ده چیری و فهرید عیسا ئوکوردیونی بو
ده ژه ند.

قومیکی له ویسکیه که ی دا، دهفته ره که ی بهر باخه لی دهره نیا،
قه له میکی داری به قه د سهری په نجه ی له نیو په په کانیدا بوو، نه و

ههفتهیه له مالهوه و هه موو جینگه یه ک چه ن دین جار به و جزره دهفته ر
و قه له مه که ی له پیش خۆی راگرتبوو، بئ ئه وه ی بتوانیت هیچی تیدا
بنووسیت. به چواردهوری خۆیدا چاوی گیرا، له تهنیشتیدا و له شانیا
پاستیه وه، کچیکی قژره شی پیست سپی دانیشتبوو، کوره بارمه نه که
زوزوو پیکه که ی بۆ پر ده کرده وه و خۆی به سه ر میزی باره که دا
لی نزیک ده کرده وه و به گویندا دهیچرپاند.

به سه ر نه چه وه لئی روانی، کاتیک که چه که پرووی تن کرد، جه لال
خیرا سه ری داخست و له سه ر یه که م لاپه ره ی دهفته ره که ی نووسی:
'ئه مشه و دلم نو قمی ناخ و سه سه ره تی لافاویکه و نانیشیه وه.
ئاو دامانم شو رکراوه ی ته نووریکه و نا کوژیه وه. په نه که نام سه ری
سه هۆله ندانیکه و ناتویه وه. چاوه کانم کزی ریگه ی ونبووی
ناونیشانیکه و نادوژریته وه. گیانه! ئه مشه و چاوه روانم، من
شه وگه ره که ی جارام، چرای که زیم بۆ هه لکه، تاکوو بیمه وه به ر
په رده ی ئالی ژووری خه وتنت، که ی که شتمه لات شه رتین سه رم
دابه وینم بۆ ئه و عه شقه ی منی ئاوا ئاواره کرد، به به شه شتیش
ناتگورمه وه. ئه وا کازیویه و منیش چاوی هیوام لیک نه ناوه، هه ر به
ته مام جریوه ی چۆله که ی دارستانه که ی ئه و به رمانه وه له که ل تاله
تیشکی خوردا بینه ژووره که ت، له سه ر سه ری نه که ت هه لنینش و نه رم
نه رم یاریی به قژی خاوت که ن. ئه وساکه تۆش چاوه له پنی، په رده ی
په نه ره که ت لاده ی ته ماشایه کی دیمه نی نوینی لاپال و نشیو بکه ی.
بزه یه کیش به سه ر لیتوئا گوزه ر بکات، نیگایه کیش بگریته من. ئیتر
هیواکانم ده بینه پۆله مه ل و به ئاسمانی کوردستانی پر ئاشتییا بال
ده گرن و هه ر هه لده فرن.. هه لده فرن و نانیشنه وه.'

به يهك جار و بن هه له ئه مه ی نووسی. دواقومی ویسکییه که ی خوارده وه، دووباره له کچه که ی روانییه وه، که له و کاته دا ئه ویش لینی دهروانی، چاوی قاوهیی و برۆکانی باریک و رهش، ته مه نی بیست سالیئک ده بوو، شیوه ی له بهرچاویدا بووبوو به به هار، ههستی ده کرد، که بانگی دهکات، ئه وه ی هاته بهر گوی، که هه موو جارێک لینی ده پرسیی: 'جهلال گیان چیت نووسی؟'

ههستایه سه ر پین و پا که ته جگه ره که ی هه لگرت و چوو له شانی کچه که وه راوهستا، داوای لینی کرد، ئایا ده توانیت لایه وه دابنیشیت، کچه که له وه لامدا گوتی: 'فرموو.'

دانیشت و لینی پرسیی: 'ناوت چیه؟'
'سپرینگ.'

له گه ل بیستنی ناوه که یدا هه ردوو دهستی به ده موچاویه وه گرت و هه ناسه یه کی قوولی هه لکیشا، له بهر خۆیه وه گوتی: 'ئه مه به ریکه وت نییه!'

ئه وه ی به کوردی گوت، سپرینگ لینی پرسیی: 'چیت گوت؟'
'گوت ناوه که ت سه رنجراکیشه!'
'سو پاس، ئه وه چیت ده نووسی؟'
'ناوم جه لاله.'

دهستی درێژ کرد و سپرینگ دهستی خسته نیو دهستی، له یه ک کاتدا هه ردووکیان پیکه وه گوتیان: 'خۆشحال بووم.' پیکه نین. بۆ چه ند هه ناسه یه ک دهستی به کیان گرتبوو، جه لال گوتی: 'ئه وه یاده وه ربیه کم هاته وه یاد و گوتم با بینووسم و له بیرم نه چیته وه.'
'ئه وه ی سه رنجی راکیشام، له راسته وه بۆ چه پ ده تنووسی!'
'به لئ، زمانی کوردی به و جۆره یه.'

'کام زمان؟'

'کوردی، زمانی میلیله ته که ی منه له رۆژه لاتی ناوه راست.'

'ئ، ئ، ئ.'

'وا بزانه توش ویسکی دهخۆیته وه، ده توانم دوو پهرداخ داوا بکه م.'

'به لئ، پیاو ده بیته هه ره م ده ستپیشخه ری بکات!'

'به خۆش حالیه وه.'

زیاتر له سئ پیک ویسکیان پیکه وه خوارده وه، که بیجگه له
فهرمووکردنی یه کتری بۆ خواردنه وه و جگه ره کیشان هیچی تریان
نه گوت، زوو شانیا ن بهر یه کتری ده که وت، پاشان سپرینگ باسی
ئوهی بۆ جه لال کرد، که به نیازه باوکی رازی بکات تاوه کوو پاره ی
بداتی و بۆ چه ند مانگیک سه فه ر بۆ ئاسیا و ئه فریقا بکات، ئه وه ی
دووباره ده کرده وه، که باوکی ده وله مه نده و پاره کیشه نابیت، به لام
باوکم زۆر ده ترسیت.

کاتیک هاته سه ر ئه وه ی گوتی: 'ده چم بۆ به غدا.'

جه لال ئه وه ی پئ گوت، که ئیستا له عیراق جه نگه و باشتره
نه چیت. سپرینگ له وه لامدا گوتی: 'تاوه کوو من باوکم رازی ده که م،
ئو جه نگه کوتایی دیت!'

پاشان پرسیی: 'تو که سوکارت له به غدان؟'

جه لال تاویک بینه نگ بوو، دهستی برد بۆ پا که ته جگه ره که ی،
داینایه وه و پیکه ویسکیه که ی گرت به ده ستیه وه، دوو جار بۆ لای
ده می برد و قومی لئ نه دا، سه ری داخستبوو، بئ ئه وه ی لئی
بروانیت:

'به لئ، دایکم له وئیه!'

'ئوی، به ته نیا ده ژی؟'

'به‌لی، به‌ت‌نیا له‌و‌ئییه!'

سه‌عاته‌که‌ی به‌رام‌به‌ریان دوازده‌ی شه‌وی تیپه‌پ‌راند، سپ‌ر‌ن‌گ به‌ جه‌لال‌ی گوت: 'کوا‌ئو ده‌فته‌ره بچوو‌که‌ی تییدا نووسیت؟
وه‌ک له‌ مه‌ستیدا نه‌زانیت له‌ کویدا هه‌لیگر‌تووه، دوو جار هه‌ستایه
سه‌ر پ‌ن و دیسان دانیشه‌ته‌وه، کاتیک ده‌فته‌ره‌که‌ی دایه‌ ده‌ستی،
سپ‌ر‌ن‌گ له‌ لاپه‌ره‌ی کۆتایییدا ژماره‌ی ته‌له‌فۆنه‌که‌ی خۆیی بۆ
نووسی. کاتیک ویستی ب‌روات، خۆی ل‌ئ نزیک کرده‌وه و پ‌رومه‌تی
ماچ کرد، پاشان باوه‌شی پ‌یدا کرد و توند خۆی پ‌توه نووساند. جه‌لال
ب‌ینده‌نگ بوو، هیچی پ‌ن نه‌گوت، ته‌نانه‌ت ده‌ستی هه‌لنه‌ب‌ری به‌
پشتییه‌وه ب‌یگریت، وه‌ک چۆن دواتر ب‌یری ل‌ئ ده‌کرده‌وه و په‌شیمان
بوو، ته‌نیا ئه‌وه‌نده نه‌بیت له‌ دواوه‌ ل‌ئی روانی.

هه‌ستا و په‌نجا دۆلارییه‌کی له‌سه‌ر میزه‌که‌ دانا، په‌رداخه‌ ویسکیه
به‌تاله‌که‌ی له‌سه‌ر دانا و له‌ باره‌که‌ چوو‌ه ده‌روه، چاوی به‌ راست و
چه‌پی شه‌قامه‌که‌دا گیرا. چه‌ند ئۆتۆمبیلنیک له‌ راست و چه‌پی ده‌رگه‌ی
باره‌که‌وه راوه‌ستا‌بوون.

سه‌ری داخستبوو له‌ به‌ر خۆیه‌وه گوتی: 'به‌لی هه‌لاوه‌خانی دایکم
مالی له‌ به‌غدایه! به‌لام... ئه‌وه‌نده دلشکاوه‌ ده‌رگه‌ی ماله‌که‌یی له‌سه‌ر
خۆی کلۆم کردووه، له‌ که‌سی ناکاته‌وه و نایه‌ویت که‌س ببینیت.'
دوا‌ی چه‌ند هه‌ناسه‌یه‌ک و به‌ دوا‌ی سپ‌ر‌ن‌گدا هاتبووه ده‌روه.
ناوه‌که‌ی له‌سه‌ر زمانی بوو، سه‌رنجی چوو‌ه سه‌ر گلۆپنیک، که‌ له
کۆتایی شه‌قامه‌که‌ ده‌گرا، له‌ ب‌ارینی کلوو‌ه به‌فره‌کانی ده‌پ‌روانی، که‌ له
ژیر پ‌رووناکی گلۆپه‌کاندا و به‌ دم‌ شنه‌ باکه‌وه سه‌مایان ده‌کرد. له
به‌ر خۆیه‌وه گوتی: 'هاتتم بۆ ئه‌م جیگه‌یه به‌ ر‌یکه‌وت نه‌بوو.'

لهو كاتهدا و له ناكاو له پشتتیهوه گویی له دهنگی ئۆتۆمبیلنیک بوو، فریای ئهوه نهكهوت ئاور بدهاتهوه، پاشی ئۆتۆمبیلهكه له هاتنه دواوهیدا بهر پشتی كهوت، به دهمدا كهوت و تایه ی لای راست و دواوهی ئۆتۆمبیلهكه به سهه پشتیدا تیپه پری، كاتنك له تاو ئازار هاواری كرد، دووباره ئۆتۆمبیلهكه گه رایه وه و جارینکی تر كهوته وه ژیر تایه كه ی. گویی له تیکشكانی ئیسقانه كانی له شی خوی بوو، له تاو ئازار چاوی داخست. هه ناسه ی له سینگیدا پهنگی خوارده وه، نووزه یه کی لیوه هات و له هوش خوی چوو.

له نهخوشخانه دیوار و سه‌رچه‌ف و سه‌ر چیگه سپییه‌کانم لئ
 بووبون به به‌لا، هه‌ستم ده‌کرد په‌یوه‌ندییه‌کیان به رابردوومه‌وه
 هه‌بووه، به تاییه‌تی ئه‌و به‌ندیخانه‌یه‌ی سال و نیویک، له سه‌ره‌تای
 شه‌سته‌کاندا، لئی به‌ند کرابووم. ژوورینکی ته‌نیایی و یه‌ک مه‌تر
 دووجا، که زه‌وی و دیوار و بنمیچه‌که‌ی بویاخی سپی بوو. ماله‌که‌م
 له شاری بیسمارک، له ساله‌که‌دا زیاتر له شه‌ش مانگ به‌فر هه‌موو
 ئه‌م شاره‌ داده‌پۆشیت، منیش ناچار په‌رده‌کانم داده‌وه و له
 چوونه‌ده‌روه خۆم له‌و شاره‌ سپیپۆشه‌ ده‌پاریزم.

کاتیك له نهخوشخانه ده‌رچووم، پینان گوتم؛ باوکی ئه‌و که‌سه‌ی به
 ئۆتۆمبیل لئی دابووم، که کچیکی گه‌نج بووه، هه‌موو خه‌رجیی
 نه‌خوشخانه‌که‌ی دابوو. دوا‌ی سالینک ئه‌وه‌م بیر که‌وته‌وه که ئه‌و کچه
 گه‌نجه سپرینگ بووبوو، ئه‌وه‌یشیان پین گوتم، که ئه‌و ئاماده‌ نه‌بووه
 به‌ زه‌لیلی چاوی پیم بکه‌ویتته‌وه.

له ماله‌وه بووم، رینکخراوینک په‌یوه‌ندییان پتوه‌ کردم، هاتن و
 عه‌ره‌بانه‌یان بۆ هیتام، دوا‌ی پرسیارکردنی ئه‌وان، باسی خۆم بۆ
 کردن، گوتم که‌سوکار و هاو‌رپیم لپوه‌ نزیک نین، تاوه‌کوو بازاریم بۆ
 بکه‌ن و یارمه‌تیم بده‌ن. پاشان هاتنه‌وه و له‌گه‌ل خۆیاندا بردمیان بۆ
 گه‌ران، له سه‌ر رووباری میسۆری به‌ به‌له‌م چووین بۆ پارکی

دەروازەى ئەبراھام لىنكن. لەوئى گويمان لە كورپىكى گەنج گرت،
 شىعەرى بۇ خوئىندىنەو. منىش دواتر خۆم لە شاعىرەكە نزىك كردهو.
 و داواى شىعەرەكانىم لى كورد، كورە گەنجەكە دەستى كرد بە
 كۆلەپشەتەكەيدا و كىتیبكى بچووكى بەرگسوورى پى دام و گوتى:
 'ئەگەر پۆخت چەپ نەبىت لە شىعەر ناگەيت، بە تايبەتى لە شىعەرەكانى
 من!'

قسەكەى راپچلەكاندم، وىستم وەلامى بدەمەو، ئەوهم بە خەيالدا
 ھات؛ ئىنجا چەپبوون حەقى چىبە بە سەر تىگەيشتنى شىعەرەو. كە لە
 راستىدا وەلامىكى خىرا بوو، بى ئەوہى بىرم لى كردبىتەو. ژنىك لە
 نىوانماندا بوو، ژنەكە پىكەنى و دەستى خستە سەر شانى من و پىش
 ئەوہى قسەكەم بكەم، ئەو گوتى: 'بۇ ئەوہى لە شىعەر بگەيت دەبىت
 ژن بىت!'

قسەى ھەردووکیان وەك دەرزىبەك چەقىنە دلم، بەھارىش جارىك
 ئەوہى پى گوتبووم: 'جەلال گيان، كە شىعەرىكم بۇ ئەخوئىتەو ە لىم
 مەپرسە، لى تىگەيشتووم يا نا، چونكە بۇ ئەوہى لە شىعەر بگەيت
 ئەبىت ژن بىت!'

بە بىرم دىت بەھار كاتىك ئەوہى پى گوتم، كە من چەند جارىك
 بوو پىم گوتبوو، ئەگەر دەتەوئەت لە شىعەرەكانم بگەيت، دەبىت بە پۆخ
 چەپ بىت.

لىم روانىن و پىم گوتن: 'بە راي ئىوہ، بۇ ئەوہى لە شىعەر بگەم
 پىوئىستە بىم بە چەپ، يان ئەبىت ژن بىم؟'

پىكەنىن و لە يەك كاتدا پىكەوہ گوتيان: 'ھەردووکیان!'
 'كە واتە من ئەمرۆ شىتىكى تازە فىر بووم، لە بەر تىگەيشتن لە
 شىعەر و ھونەر، من لەمرۆ بە دواوہ ئەبمە چەپ.'

پاشان له ژنکه م روانی: 'بهلام، بمبووره خانم، به داخه وم ئه م
نوبه تی ژیانم به ختی ئه وم بهر نه که وت، که ژن بم!
کاتیک ئه م م پین گوتن، ژنکه پتی گوتم: 'ته نیا بۆ خوشی ئاوام پین
گوتی، زور ببووره.'

'ئه وه یه که م جارم نییه ئه و قسه یه ئه بیستم، ژنیک پیشتر ئه و
قسه یه ی توی پین گوتوم.'

'چاوت لینه! که واته من به هه له دا نه چووم و ئه و ژنه ی ئه وه ی پین
گوتی، له گه لت زور راستگۆ بووه.'

ژنکه وای گوت، که پین ده چوو له ته مهنی خۆمدا بووبیت و
قژره ردیکی قه له وی چاوسه وز بوو. گوتی: ناوی ئانا یه. به درێژایی
ئه و پۆژه پالی به عه ره بانه که مه وه ده نا. له ژیر لیوه وه گوتم: 'به هار
له گه لم راستگۆ بوو!'

شاعیره گه نه که، پین ده چوو ته مهنی بیست سال بووبیت، دووباره
له کوله پشتیه که یدا کتیبیکی تری ده رهینا و به ره و رووم رایگرت:
'لیزه وه ده ست پین بکه.'

گرتم به ده ستمه وه و ناو نیشانه که یم خوینده وه: 'به لنی، هونه ر،
شوناسی چه پگه رایه.'

ههروه ها پتی گوتم: 'ئه و کتیبه له وه لامی قسه یه کی لیبراله کاندا
نوو سراوه، که گوتوو یانه هونه ر هیوایه تی چه په کانه له کاتی بیکاریدا.'

کاتیک گه شتمه وه ماله وه شیعره کانی کۆلن براندنم خوینده وه،
ناو نیشانی کتیبه که ی 'به خشنده یه؟! بوو.

دوای خویندنه وه ی کتیبه که و قسه ی ئه و ژنه... که به هاری غالب
عه ره تیی بیر خستمه وه، ئه و شه وه تاوه کوو به یانی خوم لی

نهکهوت، نه‌مه‌زانی کاریگه‌ری شیعره‌کان بوو، یان قسه‌ی ژنه‌که. ده‌توانم بلنیم یه‌که‌م جارم بوو شیعری شاعیریک بخوینمه‌وه، که نه‌ک تنیا له رینگه‌ی کاریگه‌ری بیستن و بیننه‌وه، به‌لگور سوودی له هر پینچ هه‌سته‌که‌ی بینیبوو، بگره له‌وه زیاتریش، که بیرم ده‌کرده‌وه چه‌ند جارنیک له به‌ر خۆمه‌وه گوتم؛ هیچ شتیک به رینگه‌وت نییه.

هه‌ندیک سات هه‌ن وه‌ک خه‌ونیک دینه‌وه پینش چاوم، به‌لام خه‌ونیک خۆش و سه‌رنج‌راکیش، که تا نه‌م‌رۆش بیریان لی ده‌که‌مه‌وه، به‌لام گه‌لنیک له‌و یاده‌وه‌ریبانه پتویستیان به‌هۆکاریکه تاوه‌کوو له رینگه‌یانه‌وه بورووژیم و به‌خه‌یال بگه‌ریمه‌وه بۆ نه‌و ساته.

کاتیک من له ته‌مه‌نی کۆلن براندنی شاعیری ته‌مه‌نیستسالدا بووم، به‌رکه‌وته‌ی شیعری چه‌ند شاعیریکه‌ی نه‌و سه‌رده‌مه کاریگه‌ری سه‌یریان له‌سه‌ر خه‌یالم هه‌بوو. ده‌توانم بلنیم رایانچه‌کاندم. کاتی خویندنه‌وه‌ی نه‌و شیعرانه به‌خه‌یال گه‌رامه‌وه بۆ نه‌م یاده‌وه‌ریبمه‌م:

له سه‌ریازگه یان باشتره بلنیم سجنی شوعه‌یبه له به‌سره، که هه‌ندیک جاریش شوعه‌یبه‌ی هه‌شتیان پین ده‌گوت، له‌گه‌ل قادری برام و سه‌دان گه‌نجی تری سلیمانی و شار و شارۆچکه‌کانی تری کوردستان ده‌سته‌سه‌ر بووین.

کوتایی سالی ۱۹۵۴ بوو، دوا‌ی له‌ده‌ستدانی مال، ده‌توانم بلنیم هه‌رچیبه‌کمان هه‌بوو، به‌و هه‌ژاریبه‌ی، باوکم دوا‌ی به‌ربوونی، هه‌موو مانگیک خۆی ده‌که‌یانه‌ لامان و خواردن و حه‌لوا و گه‌زۆ، گوین و کشمیشی بۆ ده‌هینانین و بریک پاره‌ی پین ده‌داین.

ببچگه له و جارهی که له مزگه و تیک جزدانه که یان لئ دزیبوو، ئیمه
که پراین و لای کابرایه کی دووکاندار قه زمان بۆ کرد و به دلشکاوی
بۆ سلیمانی گه پرایه وه.

یه کتیک له و جارانه، دیناریکی به من و قادری برام دابوو، منیش
داوای به شه که ی خۆم له قادر کرد، ئه ویش گوتی: 'من مالت له گه لدا
به ش ناکم و ههز ده که یه با دیناره که بۆ تو بیت.'

منیش ئه و پرۆزه له به سهره و کتیبخانه ی موته نه بی سئ کتیبی
شعیرم کړی، وا بزانه یه کی به عانه یه ک بوو، که هه مووی ده یکرده
دوازده فلس.

کتیبه کان:

به در شاکر سه یاب: که ناری گۆر.

نازک مه لائیکه: پریشک و خۆله منیش.

عه بدلولوه هاب به یاتی: شه یتان و مه لائیکه.

ئه و سا به م سئ شاعیره یان ده گوت: ربه رانی شعیری نوئی عیراق.
کاتیک له کتیبخانه که هاتمه دهره وه و قادری برام کتیبه کانی به
ده ستمه وه بینی، هیچی نه گوت، ته نیا ئه وه نده نه ییت ده سستی
به ره و پروم پان کرده وه، منیش له مه به سستی گه یشتم و باقی
دیناره که ی باو کم پنی دابووین، کردم ده سستی وه. پاشان کتیبه کانی
لئ وه رگرتم و داوای ئه وه ی لئی روانین، ده سستی کرده ملم و پنی
گوتم: 'جه لال گیان، نازانین چه ند له م کاوله یه ئه مینینه وه، ئه ی ئه گه ر
باو کم چه ند مانگیک نه ی توانی سه ردانمان بکات؟ خۆ ئه م سه گبابانه ش
تیر به سکی خۆمان خوار دنمان ناده نی.'

کتیبه کانم لئ وه رگرته وه و سه رم بۆ پراوه شانند.

لهو ئىوارەيەو دەستىم كۆرد بە خويندەنەو، دواي ئەو،
هەرسىكىانم خويندەو، وەك بلىت پەتايەكى گرانم گرتىت، خەوم لى
زپا و نانم بۆ نەدەخورا. بىجگە لەو خۆم لە قادرى برام و هەموو
هاورپىكانى ترم دەشاردەو، حەزم نەدەكرد كەس بىنم، هەندىك جار
بە تەنيا لە بەيانىيەو تا ئىوارە دەگەپام، يان لە جىگەيەكى نادياردا
خۆم دەشاردەو و چەندان سەعات بىدەنگ دادەنىشتم.

قادرى برام بەردەوام چاوى لەسەرم بوو، زۆربەي كات دەيوست
لەگەلى بم، بەلام نەمدەزاني ئەو شەروچەنجالييەي خەيالمان داگر
كردبوو، چى بوون.

لە تەمەنى شەشسالىمەو، دەتوانم بلىم دەمتوانى بخوينمەو. لەو
تەمەنەمدا لە شىعەرەكان نەدەگەيشتم و هەندىك جار پرسىارم لە مامە
مستەفام يان كاكە غەفورم دەكرد، پاشان لەو شاعيرانەي دەهاتنە
مالى ئىمە. لە پاسىتيدا بەختىكى باشم هەبوو، چونكە دەتوانم بلىم
سەردەمى مندالىم، زۆربەي شاعىرە ناودارەكانم ناسى. ئىتر نازانم
كام شاعىر نانى مالى مىرزا كەرىمى نەخواردووه. منىش قسەم لەگەل
هەمووياندا كردووه و پرسىارم لى كردوون، كە بە عەقلى ئەوسام
هاورپىم بوون.

خويندەنەو، ئەو سى كىتپە، كارىگەرييان لەسەر خەيالم كردبوو.
لەم تەمەنەمدا دەتوانم ئەو بلىم؛ كە پەيوەندى بە تەمەنم و گوزەرانى
ئەو پۆژانەو هەبوو، يان من ئەوسا پەروەردەي خەيال و شىعەرى
كلاسىكى كوردى و خەيالەكەي بووم. پاشان كارىگەرى شىعەرى ئەو
سى شاعىرە عەرەبە كە بە رىبەرى شىعەرى نوڤى عىزراق ناسرابوون.
هەرچەندە پىش ئەو پۆژانە لە نزىكەو عەبدوللا گۆرانم دەناسى و
تەنات هەندىك جارپش دەفتەرى رەشنىوسى شىعەرەكانى لە مالى

ئیمه دادەنا و بە دزییەوه دەمخویندەوه و هەندیک جاریش لە بەری دەمنووسییهوه. هەرۆها ئەحمەد هەردی و حەمەسەلح دیلان بەردەوام لێیان دەپرسیم ئاخۆ شیعەرم نووسیوه؟

کاتی خویندەنەوهی شیعەری ئەو شاعیرە عەرەبە نوێخوێزانە، ئاوا لەسەر بەرگی هەرسێ کتێبەکه نووسرابوو، هەموو شیعەریکی پیش ئەو پۆزانە، که بەرچاووگویم کهوتبوو بێر خستەوه، وهکوو یهکێک له جهنگێکی دەروونی سەختدا بێت لەگەڵ رابردوویدا. ئەوهم له گۆران بیستبوو؛ که شیعەر دەبیت له عەرۆز و تەسەوف و هەرۆها تیزکردنی هەستیگمان زیاتر بیت!

داوام لە قادری برام کرد، که سێ دەفتەرم پێویستە، له وهلامدا گوتی؛ یهک دانەت بهسه. تاوهکوو پازیم کرد هەموو کهسوکارمانی هێتایەوه بېرم و پیکهوه لهو غەریبیه دەستمان کرد به گریان.

پۆژی دواتر هات و سێ دەفتەری سەد پەپهیی خستە باوهشمەوه، لێی روانیم و گوتی: 'ئەگەر لێیان نەنووسیت، بەشی سەد سەلت ئەکات.' به قسه که ی پیکه نيم.

له دیوانه شیعرییه که ی نازک مه لائیکه وه دەستم پێ کرد، که هەر له سه ره تاوه، جیکۆرکیم به وشه کان ده کرد. گه ی شتمه ئەوهی شیواز و فۆرمه که یم وه رده گرت و به کوردی و تیکه له ی خه یالی خۆم دەمنووسییهوه. لهو پۆزانەدا شیعەری نیو ئەو دەفتەرم بۆ قادری برام و سمکو ئەحمەد خویندەنەوه، پاشان شیعەرە عەرەبیه که، پیم گوتم که من تەنیا شیوازیم وەرگرتوو، به بېرم دیت گوتمان: 'ئێ،

ئەمە چىيە و مەبەستت لەو كارە چىيە. 'منیش هیچ وەلامیکم بۆ ئەو قسەیهی ئەوان پەن نەبوو.

لە ماوهی دوو بۆ سەئ مانگدا ئەو سەئ دیوانە شیعرییەم دوو بۆ سەئ جار نووسینەوه، وەك بلیت مندالیک بۆ و لە دار و بەرد و لەتە خشت مالدۆچکەیان لێ دروست بکەم. بیجگە لە غەریبیی کە سوکارم و شاری سلیمانی... تەواو نەهامەتی و زولم و زۆری ناو کەمپەکەیان لە بیر بردبوومەوه.

سەئ سال دواى ئەو پۆژانەى سەدان گەنج لە کەمپی زۆرهملتی شووعیە بووین.

لە بەغدا و سالی ۱۹۵۸ بوو، شۆرشی چواردهی تەممووز پووی دابوو، رژیمی پادشایەتی کوتایی پەن هات، باشترە بلیم لەناو بران. پق و تۆلەسەندنەوهی ئەو پۆژانە بیزاریان کردبووم، دادگای مەهداوی دامەزرابوو، سەرکردایەتی حیزبی شیوعی لەو دادگایەدا بریاردەری سەرەکی بوون، بیجگە لە تۆلەسەندنەوه لیپوردنیان بەرامبەر بۆ هیچ نەیاریکیان نەنواند، شەقامی شار و شارۆچکەکان بۆنی خوینی لێ دەهات. زۆرینە، بە کورد و عەرەب، نەتەوهیی و چەپەکانەوه ئاھەنگمان دەگێژا، ئەوهی جیگە سەرنج بوو، زۆر بەی شاعیر و نووسەرەکان شەو و پۆژ مەست بووین، یان باشترە بلیم خۆمان مەست دەکرد، وەکوو پۆژانی دواى پرودانى کارەساتى لافاوھەکی سلیمانی، لە مەراقدا... ھەموو شەویک بە مەستی دەنووستین. سالی ۱۹۵۸ سیتیەری بیزاری و دوولییەک بەالی کیشابوو بەسەر پۆچی ھەمووماندا، لەو پۆژانەدا من شیعریکم بە

ناو نیشانی؛ روانینه کانی چاوی شه قام نووسی، که ئەمه دەستپیکری
شعیره کهم بوو:

“چاوی شه قام

هۆن هۆن نیگای ئاگری بالی کاروانمان

مه رگی به هاری ئاسق دانه باریتی.

هۆنراوهی زام

تال تال چلی خوینی وشه ی سه برپاومان

له ریزنه و تاوی هه ناسه ی ژاله و بیدا دانه چینی.

لنیوی په یام

که لا که لا تریفه ی بزه ی هاوارمان

به ناو ناخی ریکای قورپیتوان و شیندا ئەوه رپیتی.”

بۆ هاوریگانم خوینده وه، هه ندیکیان پتیا ن گوتم؛ که من له م شوپشه
به گومانم. بیرم دیت، کاتیک به عه ره بی هه مان شیعرم بۆ نازک
مه لائیکه خوینده وه، ماچی کردم. به لام له سه ره ئەم شیعره م، له
قوتابییان و ریزه کانی حیزبی شیوعی ده رکرام، دواتر و سالی ۱۹۶۱
به گرتیا ن دام و دوو سال له ژووریکگی تاکه که سیدا ده ست به سه ره
بووم.

ئه گه ر بگه ریمه وه سه ره باسه کهم، که چۆن ریکه وتی ئەو سه ی
شاعیره م کرد و له نزیکه وه به ریا ن که وتم و قسه م له گه لدا کردن.
له گه ل هه رسیکیا ندا باسی ئەو پۆژانه م بۆ گێرانه وه و ئەو
یاده وه ریبیه ی خۆم له گه لدا به ش کردن. هه رسیکیا ن سه رسام بوون،

زیاتر بهوهی من شیعرهکانی ئەوانم له خۆیان باشتر له بهر بوو،
ههروهها سهرنج و خویندنهوهم بۆیان ههبوو.

به تایبهتی نازک مهلائیکه، له هۆلی زانکۆی موستهنسهرییه کۆری
شیعرخویندنهوهی ههبوو، بۆ سهردان له ئەمریکاوه گهراپوهوه، که
بۆ خویندنی ئەدهبیاتی بهراوردکاری چوو بوو. نازک ته مهنی ۳۷ سال
بوو، پيشتر له بهغدا پهیمانگهی مامۆستایانی بالا و پاشان ئەکادیمیای
هونهری موسیقای خویندبوو. دواى کۆپهکهی، خۆم پێ ناساند و
داواى ئەوهم لینی کرد، که گفتوگۆیهکی بۆ رۆژنامهیهکی کوردی
رۆژی نوێ لهگهڵدا بکهم، له وهلامدا پینی گوتم: 'پینیسته، کهی و
چون؟'

دوو رۆژ دواتر له ئەبوو نهواس پینکهوه نانمان خوارد، دواتر پینکهوه
بههه و شهقامی سهعدوون چووین. کاتیک بهرپویه بووین قۆلی کرد به
قۆلمدا و گوتی: 'وهک دیمه نیککی نیو شیعرهکانمان، ئیتر ته نیا
شاعیرانه، گریمان من و تو ئەمرۆ دلخوازی یهکین.'

تاوهکۆو ئەو کاته، ههموو شتیک ئاسایی بوو، دواى ئەوه
سههه داوی پرسیارهکانم لئ تیک چون و ته نیا خه یالم لای گهرمی
پینستی قۆلی ئەو بوو، که به ریکهوت لهو کاتهدا ههردوو کمان، دوو
کراسی سپیی قۆلکورتی خه تدارمان له بهردا بوو. لهگهڵ ئەو شاعیره
دلخوازه مدا تاوهکۆو سالی ۱۹۷۰ په یوه ندیمان بهردهوام بوو.

لهگهڵ بهدر شاکر سهیاب، ئەو منی ناسییهوه، که سالانی پیتشوو له
بهغدا و له چالاکیی قوتابییاندا منی بینیبوو. پینی گوتم: کاتیک تو
چوویته سهه سهکۆکه و گویم له قسه کانت بوو، له دلێ خۆمدا گوتم،

حەیفە ئەو گەنجە بەهرەمەندە تەنیا شیوعی بیت. کاتیک قسەمان کرد و ئەو یادهوەرییەى خۆم بۆ گۆنرایەوه، بەراوردی کرد بە سەردەمی لاویتییى خۆى و پتیی گۆتم، کە چۆن ئەویش ئەو یارییەى بە شیعەرەکانى شاعیریکی دڵخوازی خۆى کردووه، کە شاعیری میسرى عەلى مەحمود تەها بووه و پاشان لە بەغدا بینویەتى و بوونەتە هاوڕێ. ئەو دە سال پێش ئەو رۆژە هاتبووه سلیمانى و سەردانى مالى ئیمەشى کردبوو، هەرچەندە ئەو بینینی منى بە مندالى بیر نەکەوتەوه، بەلام دیمەنى مالهکە و یادهوەریی لەگەل مالیکى ئامۆزام و ناوی کاکە غەفوورمى هیشتا باش لە بیر ماوو.

ئەوهى سەرنجى راکێشام، هەمان گلەییى لە حیزبى شیوعى هەبوو، چونکە ئەویش ئەندامى حیزبى شیوعى بووبوو، باسى لە شاعیر و ئازادى شیعەرنووسین کرد، رەخنە و قسەکانى زۆر سەرنجیان راکێشام. هەر ئەوێش بوو کە بووه هەوینى بیرى بزووتنەوهى ئەدەبى پوانگە.

بەدر شاكر سەياب پتیی گۆتم: 'کاتیک شاعیریک تەوقى ئایدیۆلۆژییەكى دەکریتە مل، ئیدی دەبیت بە چاوى حیزب بینیت، بە عەقلى حیزب بیر بکاتەوه، کوێرانه هەموو ئەو خواروختیپیانەى دونیای رىالى پێ باش بیت، کە ئایدیۆلۆژیای حیزب پەسەندیان دەکات. من شیعەرى زۆر لە شاعیرانى کۆمونیستەم خویندووهتەوه، هەر لە نازم حیکمەت و پاپلۆ نیرۆدا و ئەراگۆنەوه بۆ سیمۆنوف و دەیانى تر، جگە لە شیعەریکی پووچوبیماننا شتیکی تر نەبوون. تەنانەت هەندیکیان شایەنى ئەوه نەبوون پتییان بلتیت شیعەر، بەلام وهک شیوعییهک و وهک ئەندامیکی حیزب، ناچار بووم داکوکیان لى بکەم و وهک گەوره شاعیرانى دونیاش باسیان بکەم.'

ئەو پۇژە من پام لەگەل ئەودا جیاواز بوو، بەلام کاتیک بەجین هیشت و سالانی دواتر، لە کرۆکی مەبەستی بەدر شاکر سەیاب گەیشتم. ئەوەی لە شیعەرەکانی دووری خستەمەو و تاووەکوو ئەمەرق نەچومەتەو سەریان، ئەو عەقلە عەرەبییە شۆفینستیەیی بوو، کە بە ئاشکرا بەرگریی لێ دەکرد.

بینین و لیدوانم لەگەل عەبدولوەهاب بەیاتی یەک جار بوو، کاتیک خۆم پێ ناساند و کەوتینە قسەکردن، توانیم سەرنجی پابکیشم و تەنانتە بۆ مالهەکی خۆی بانگهێشتی کردم، ئەمە تاووەکوو ئەو کاتە ی پیم گوت، کە شاعیر و پۆژنامەنووسم، یان باشترە بڵیم لە ئەنجامی لیدوانەکانماندا لای ئاشکرا بوو، کە من کوردم و شاعیرم و هەرەها چەپم، ئیتەر لە دواي ئەمەو تەمی گۆرا و بێ ئەوەی هەست بە خۆی بکات پستەکانی بۆ تەواو نەدەکرا، خۆی لە وەلامی پرسسیارەکانم دەدزییەو. منیش، کە هەستم بەو کرد، دیوانە شیعرییەکەیم، کە لەسەر بەرگ و زۆربەیی پەرەکانی، بە قەلەمیکی سوور بە زمانی کوردی نووسیویوم، لەسەر مێزەکەیی بەردەمی بۆ بەجین هیشت و بێ دەنگ چوومە دەرەو.

کاتیک عەبدولوەهاب بەیاتی بەجین هیشت، لە یانەیی ئەلوان ریکەوتی قادری برام کرد، عەبدولی سووران و سەمکر فەتحووللای لەگەلدا بوو، دواي من حەمەکاکی و عەلی عەسکەرییش هاتن. کاتیک چوومە سەر مێزەکەیان، ئەوان یەکی نیو بوتل ئارەقیان خواردبوو، و، بێدەنگ بوون. سەلام کرد، بە بیزارییەو و لە ژێر لێووە وەلامیان دامەو، ویستم باسی عەبدولوەهاب بەیاتی بکەم، رینگەیان پێ نەدام.

یان باشتره بلیم گوئیان لی نه گرتم. ئەو پۆژه ئەوان له بهغدا
کونفرانسی یه کیتی قوتابیانی کوردستانیان بهستبوو. دیار بوو
ئەنجامی کونفرانسه که به دلی ئەوان نه بوو بوو.

قادری برام گوتی: 'ئیمه بهو مهرجه به شدار بووین له پێره و
پرۆگرامی قوتابیاندا گۆرانکاری بکریت.'

ئەوه داخوایی ئەوان بوو، دهیانویست، بالێکی چهپ له ناو
ریزه کانی قوتابیانی پارتیدا ریک بخهن. یان هەر هیچ نه بیت ریز له
بیروبوچوونی چهپه کان بگیریت. به لام دیار بوو ئەو پۆژه لهو
خهونه یان نا ئومید بوو بوون. هه موویان گله بییان له مام جهلال و
مه محمود علی عوسمان ده کرد، که ئەو پۆژه سه ره پهرشتی
کونفرانسه که یان کرد بوو.

من پیم گوتن: 'ته نیا چاری ئیوه ئەوه یه، یان بگه رینه وه ناو
ریزه کانی حیزبی شیوعی، یان پیکه وه حیزبیکی کۆمونیستی
کوردستانی نوێ دابمه زرینن.' بهو قسه یه ی من پیکه نین.

تهنیا ئه و باره لگرانه ی دانه ویله یان بۆ شاره کانی خوارووی عیراق ده گواسته وه، پینگه یان پین ده درا له شاره کانی کوردستان ده ربچن، وه کوو تر هه موو پینگه کان داخرا بوون. خهسته خانه کانی سلیمانی نه خۆش و برینپیچ و دکتور و کارمهنده کانیا ن ئیزن دابوو. شه وان بیجگه له سه رباز و پولیس کهس به سه ر جاده و کۆلانه کانه وه نه بوو.

حه لاهه خان هه فته یه ک بوو له تاو ئازاری گورچیله ی له ناو جینگه دا که وتبوو، به رده وام به دم ئازاره وه بانگی له غه فوور و جه لالی کورپی ده کرد.

عه زیز خۆی ده گه یه نیته گه راجی سه عید ته ها کۆیی، له گه ل کابرایه کی عه ره بدا که بازرگانی دانه ویله ده بن، له سه ره ئه وه پینک ده که ون که چل فه رده گه نمی به ره و به غذا بۆ بار بکات، که مه به سستی عه زیز زیاتر گه یاندنی حه لاهه خانی دایکی ده بیته بۆ لای دکتور، نه وه ک کرینی لۆرییه که ی.

دوای بارکردنی دانه ویله که، ئه وه له کابرای بازرگان ده گه یه نیت، که دایکی نه خۆشه و ده یه ویت له گه ل خۆیدا بۆ به غدای به ریت، پاشان له پینگه ی ده ره به ندیخانه وه به پینک ده که ون.

له پینگه، حه لاهه خان ئارام بوو... بیدهنگ له شانی بازرگانه عه ره به که وه دانیشتبوو. بازرگانه عه ره به که به درێژایی ئه و پینگه یه

باسی جوانی باکووری عیراقی دهکرد، عزیز زوو زوو به لئی بۆ دهکرد و هه ندیک جار ئه وهی دهگوت، که ئه و کوردستانی مه بهسته. پیش ئه وهی بگه نه ده ره بنديخان، له نزيك گوندي بيرکي و سياره، ريگه که له لايه ن سه ربازه وه گيرابوو، سه دان سه رباز به و ناوه دا بلاوه يان پي کرابوو. له سه ر جاده که پياواني ئه و دوو گونده يان کۆ کردبووه وه، ريزيان کردبوون و ئه فسه ريکی ده ره جه دار به سه رياندا ده گه پ، يه که يه ک کلاو و جامانه کانی فری دانه سه ر جاده که... ئه مان له ناو لۆرييه که وه و له به رزييه وه چاويان له پوو داوه کان بوو، به لام گويان لي نه بوو ئه فسه ره که چي به گونديه کان ده گوت. کابرای بازرگان گوتی: 'ئه وه تينکه ده ره کان.'

عزیز بی ئه وهی ليی بپوانیت: 'جووتيارن، جووتيار.'

'پي ئه چیت جووتيار بن!'

کاتیک ئه مان له م ليدوانه دا بوون، سه ربازه کان پياوه گونديه کانين دايه بهر ده سترپژي گولله. هه ندیکيان به برينداری ويستيان پرا بکه ن، به لام ژماره ی سه ربازه کان ئه وه نده زۆر بوون، که سيان نه يان توانی چه ند مه تريک زياتر له و جيگه يه دوور بکه ونه وه و به سه ر يه کدا که وتن. پاشان، چه ند ئه فسه ريک به سه رياندا گه ران و يه که يه ک گولله يان ده نا به سه ريانه وه. هه لاهه خان له گه ل ده نگی بيستی هه موو گولله يه کدا نووزه يه کی ليوه ده هات، وه ک بليت گولله کان بهر جه سته ی ئه و که وتبن.

پاشان کابرای بازرگان سه ري له جامی لای سه کنه وه ده ره يتنا و به سه ربازه کانی گوت: 'ده ی ته واو، خيرتان بنووسی، ئه وه ی مرد، ريگه مان بدن با مه حته ل نه بين.'

عزیز توند هردوو دهستی به سوکانه‌کوه گرتیوو، له په‌سا
هه‌ناسه‌ی قوولی هه‌لده‌کیشا و پانه‌کانی ده‌جولاند، بیده‌نگ دلۆپی
فرمیتسک به سهر پوومه‌تیدا گلۆر بوونه‌وه و تیکهل به تووکی پيش
و سمیلی بوون.
پاشان تاوه‌کوو گه‌یشتنه به‌غدا، هه‌لاوه‌خان به‌رده‌وام ده‌ینالاند و
ده‌گریا، عزیز وشه‌یه‌ک چیه‌یه له‌دهمی نه‌هاته‌ ده‌ر.

دره‌نگانیکی شه‌و گه‌یشتنه بازارپی شو‌ریچه و به‌رده‌م کۆگه‌یه‌ک،
کابرای بازرگان به‌جینی هیشتن، به‌لکوو بۆ داگرنتی فه‌رده‌ گه‌نمه‌کان
له‌ دووی هه‌مال بگه‌ریت.

عزیز له‌ لۆرییه‌که‌ی دابه‌زیبوو، داریکی به‌ ده‌سته‌وه گرتیوو، چه‌ند
هه‌نگاوکیش به‌ دوا‌ی کابرای بازرگاندا چوو، له‌ خه‌یالی ئه‌وه‌دا بوو،
له‌ دوا‌وه‌ په‌لاماری بدات. له‌ دوا‌وه‌ به‌رده‌وام گوئی له‌ ده‌نگی دایکی
بوو، هه‌لاوه‌خان چاوی له‌ عزیز بوو، وه‌ک بزانیته‌ کۆپه‌که‌ی به
نیازی چیه‌یه... به‌ ده‌م گریانه‌وه، به‌ ده‌نگیکی تینکش‌کاوه‌وه بانگی لێ
ده‌کرد. پاشان له‌ جینگه‌ی خۆی هه‌لۆیسته‌ی کرد و هه‌ناسه‌یه‌کی
قوولی هه‌لکیشا. گه‌رایه‌وه و له‌ سهندووقی که‌ره‌سته‌ی لۆرییه‌که‌یدا
جلیکانیکی نایلۆنی بیست لیتری ده‌ره‌ینا، که‌ پڕ بوو له‌ گاز، خۆی به
لۆرییه‌که‌یدا هه‌لزنێ و گازی نیو جلیکانه‌که‌ی به‌ سهر فه‌رده
گه‌نمه‌کاندا پڕژاند.

دوا‌ی سن س‌ه‌عات، دوو کۆپی گه‌نجی کوردی فه‌یلی بۆ داگرنتی
گه‌نمه‌که‌ هاتبوون، کلیلی کۆگه‌که‌یان پین بوو، کابرای بازرگان، که
عزیز تاوه‌کوو ئه‌و کاته‌ ناوه‌که‌شی نه‌ده‌زانی و بگه‌ هه‌ر پرسیاری

ناوی لی نه کردبوو، کریکهی بهواندا بۆ عهزیز ناردبوو، گوتیان براین و خویان به ناوهکانی ههسهن و حوسین ناساند، ئهویش به توپههیبیهوه گوتی: 'ئهی عهلیی باوکتانتان بۆ لهگهڵ نییه؟!'

یهکیک له کۆپهکان گوتی: 'قوربان، حاجی عهلیی ههمالی باوکمان پار نه مری خودای بهجی هیتا. دیاره بهپزیت دهمانناسیت؟'

'بهلی، بهلی، ئینجا کهس ههیه لهم شاری بهغدایه ناوی عهلیی باوک و ههسهن و حوسینی کۆپی نهیستیت!'

ههسهن و حوسینی ههمال له داگرتندا زوزوو ئهوهیان دهگوت، که گهنمهکه بۆنی گازی لۆرییهکهی گرتوه، عهزیز پینی گوتن: 'ئهی کاکه دایبگرن و نهجاتمان بدن، ئهوه بۆنی سن و کوللهیه، ئهمسال ههموو دانهوێلهی ئهو کوردستانه سن و کوللهی بیابان تیتان داوه، بهلایهکه و پرووی کردووهته ئهو کوردستانه و مهگه بهس خودا بۆ خۆی لهدهستیان نهجاتمان بدات!'

دوای داگرتنی گهنمهکه، لیخوپی و لۆرییهکهی له گهراجیک پراگرت، دایکی گهیانده هۆتلیک لهو نزیکانه، که له شهقامی سهعدوون بوو. له گهراجهکهوه تاوهکوو هۆتیل عیماد، دایکی گرتبوو به کۆلهوه، پاشان له قاتی چوار و ژووری ژماره بیست جیتان گرت. زیاتر له ههشت مانگ بوو غهفوور و جهلال دهستگیر کرابوون. له گهیشتنیاندا ههلاوهخان به دهم نازارهوه گوتی: 'عهزیز گیان، سبهینی زوو ئهچین بۆ مواجهی ئهو کورانه.'

'بهیانیی زوو ئهتگهیهنمه لای دکتۆریکی باش!'

'پۆله گیان، دهردی من تهنیا خهمی ئهو کورانهمه.'

'تۆ تووزیک ئیسراحت بکه، بۆ سبهینی خودا گورهیه!'

'ئەي عەزىز گىيان من ئىستا قورى كويى بگەم بە سەرى خۇمدا،
باوەر ناکەم غەفوور و جەلال بىينمەوہ.'

'نا، نا، دايگە ئەوہندە بىئھوا مەبە.'

'ئى ئەوہتا پۆلە گىيان، ھەرکەسىگ دىت، ئەلئىت؛ لەم پۆژەدا ھەرچى
كەسىگ بگرن ئىتر چاوى بە پروناكى ناکەوئتەوہ.'

'ئەي بىئھزا بىت، تو لەتاو ئازار ھەفتەيەك زياترە خەو نەچووەتە
چاوت، راست ناکەن و قابىلە كاكە غەفوور و جەلال چىيان لەسەرە
تا بەريان نەيەن!'

'باشە عەزىز، كە ھىچيان لەسەر نىيە، بۆچى تەنانەت ناھىلن
بىيانىين؟'

'تو قومىگ ئاو بخۆرەوہ و چاوى لىگ بىنى، بەلكوو توزىگ
ئىسراحت بگەيت.'

پۆژانى دواتر ھەلاوہخان پازى نەبوو بۆ لايى دكتور يان نەخۇشخانە
بجىت، بە عەزىزى گوتىبوو: 'تا ئەو كورانەم نەبىينم، بشمرم لەگەلت بۆ
لايى دكتور نايەم.'

پىنگەوہ سى جار بۆ بەندىخانە چووبوون، جارىگ بۆ شارى ھلە و
لە بەغدادىش سەردانى دوو بەندىخانەيان كردبوو. تەنيا ئەوہندەيان
پى گوتىبوون: 'لئىرە نىن.'

دواسەردانىيان بۆ بەندىخانەي پەسافە لە بەغدا، پىيان دەلئىن:
'سەردانى ئەو دووانە قەدەخەيە.'

ھەلاوہخان پەنگى زەرد ھەلگەپابوو، چاوەکانى خويىيان تى
زابوو، ھەرچىيەكى دەخوارد خىرا ھەلئىدەھىتايەوہ، بەو جۆرەش دانى
بە خۇيدا دەگرت، تاوہكوو لە بىينى كورەكانىدا بىئھوا نەبىت.

به عهزیزی گوتبوو: 'دلم پیم ئەلێت، ئێتر من ئەو کورانه نابینمهوه.'
'ئەو کورانه چهندان جاری تر گیراون و بەریش بوون. تۆ باش له
پۆلیسهکان حالی نهبوویت، گوتیان زرووفی ولات ئالۆزه و دواتر
وهرنهوه.'

عهزیز ئەوه به حهلاوهخانی دایکی نالێت، که پۆلیسهکانی
بهندیخانهی رهسافه پێیان دهلێن، سهردانی غهفور و جهلال
قهدهخهیه.

له بهغدا به دهگهن ههوالی کوردستان و به تایهتی سلێمانیت
دهبیست، بیجگه له ریگه... هیلهکانی تهلهفونیش داخرابوون، ئەوانه
ههوالهکانیان به نیوهناچل دهگهیانده، بهرژهوهندیخواز و بازرگانهکان
بوون. تهنیا ئەوان دهیانتوانی له پوژیکی ئاوادا هاتوچۆ بکهن.
ههوالهکان تهنیا باسی گرتن و کوشتن بوون، که عهزیز ئەوهشی له
دایکی دهشاردهوه و پیتی نهدهگوت.

سێ مانگ بوو له بهغدا بوون، عهزیز دایکی بۆ لای چوار دکتور
بردبوو، دهوای جیاوازیان بۆ نووسیویو، بهلام تهندروسستی
حهلاوهخان پوژ به پوژ خراپتر دهبوو.

یهکهم ههینی مانگی پینجی سالی ۱۹۶۳ بوو، دواي ئەوهی حهلاوه
خان له بینینی کورهکانی بیهیوا بوو، دهمهوئێوارهي ئەو پوژه کاتیک
عهزیز بۆ پیداویستی و نانکپین گهرايهوه بۆ هۆتیل عیماد، خاوهنی
هۆتێلهکه پیتی گوت: 'ئەوه بۆ زیاتر له سهعاتیک دهچیت، دایکت
دهگری و بانگت دهکات، لهسهر ئەو جادهیهوه گویت له دهنگیهتی.'

کاتیک عزیز چووه ژوروهه ههلاوه خان لهسه زهوییهکه و له
تهنیشتی جینگهکهیهوه لهسه پشت کهوتبوو، ئهوهنده زوری له خوی
کردبوو، خوینی لووتی بهر بووبوو، دهموچاو و قژی خویناوی بوون.
عزیز ههلیگرت و خستییهوه سه جینگهکهی خوی. ههناسهی لی
برابوو، تهنیا چاوهکانی نهییت زهق دهیانروانی، خاولیهکی تهپر کرد
و خوینهکهی دهست و دهموچاوی سږی. ههلاوهخان بیدهنگ لئی
دهروانی، عزیز که دایکی بهو زهلیلویه بینی، نهیتوانی هیچ بلیت.

زیاتر له سهعاتیک بیدهنگ بهو جوړه له یهکیان پروانی، پاشان
ههلاوه خان بیدهنگ چهند جاریک لئوی جولاند، وهک بیهویت بانگی
یهکیک بکات، یان پرسپاری کهسیک له عزیز بکات. عزیز سهری
لی نزیک کردهوه و لئی پرسپی: 'ئهلیت چی و چیت بو بکهم؟'
دهستی به سینگییهوه گرت و هاواری کرد، عزیز دهستیکی
لهسه دهی دانا و پتی گوت: 'هئواش، هئواش، ئهوهنده زور له خوت
مهکه.'

ههلاوهخان گازی له پهنجهی عزیز گرت و خوین به چهناگیدا
هاته خوار. نهک پیست و گوشت، بهلکوو ئیسقانی پهنجهشی
شکاندبوو. عزیز ئازاری زور بوو، بهلام خوی تیک نهدا و تهنیا
بیدهنگ له چاوی دایکی پروانی، دهستی لهسه دهمی لا برد و خاولیه
تهپر و خویناوییهکهی له دهستییهوه پیچا.

'کوان، ئه و کورانه م کوان؟!'

ئهوه دواوشهی ههلاوهخان بوو، دواي ئهه ههناسهی لی برا و
چاوی داخست.

عزیز وای دهزانی لهتاو ئازار لههوش خوی چووه. پهرداخیک
ئاوی هئنا و دهموچاو و لئوی پئ تهپر کرد. پاشان راستی کردهوه و

نوروساندى به سينكى خۇيەو، بىدەنگ فرمىسكى رشت، پالى
خستەو و شان و مىلى بۇ شىلا. دواى ئەوئە سەرى لەسەر سينكى
دايىكى دانا و گويى لە ترپەى دلى نەبو، هەستا و خىرا لە ژورەكە
چووہ دەرەوہ.

پيش ئەوئەى بگاتە قاتى خوارەو، لەسەر قادرمەكان هەلوئىستەيەكى
کرد و بە قۆلى كراسەكەى، فرمىسكەكانى سەرى. چووہ بەردەمى
عيماد فەيلىي خاوەنى ھۆتيلەكە، كە لەو كاتەدا لەوئە بو. پىنى گوت:
'دايكم مرد.'

كابرايەكى بە تەمەنى ريشسپىي كورتهبالا لە شانى عيمادەوہ بو،
كە بە باوكى عيماد خۆى بە عەزىز ناساند و پرسىي: 'دايكت، لە كوئ
مردوہ؟'

'بابە، لە ژوورى ژمارە بيست!'

عيماد واى گوت. بى ئەوئەى لە كابراى پير بروانئيت. پاشان كابراى
پير بۇ لاي عەزىز هات و ويستى دەستى بگريت، كاتىك بينى
خاويليەكى خويئاويى پىچاوہ بە دەستىيەو، پرسىي: 'ئەى ئەوہ
چيىہ؟'

'دايكم لەتاو ئازار گازی لە پەنجەم گرت.'

'دەى ئىمە دەتوانين چيت بۇ بكەين؟'

كاتىك عيماد ئەمەى گوت بۇ لاي عەزىز بەرپوہ بو.

'ھەرچونىك بوہ مەيتەكەى بگەيەنمەوہ سلىمانى.'

'رینگە گيراوہ، كەس ناتوانئيت لەوئە بيت، ئەوئەى بىهويت بچيت

دەيگرن، برا ھەموو رینگەكان داخراون!'

'تو بلييت ئەوئەندە بيويژدان بن رینگە لە مردوو بگرن.' باوكى ئاوا

وہلامى عيمادى دايەوہ.

عیماڊ بۆ هیتانی دارمه‌یتیک له هۆتیله‌که چووه دهر، عه‌زیز له‌گه‌ل باوکی عیماڊ سه‌رچه‌فیکیان له‌هه‌لاوه‌خانه‌وه پینچا. پینش ئه‌وه باوکی عیماڊ دوو سابوونی ره‌قیی نابوونه نیو سه‌رچه‌فه‌که، شووشه‌یه‌ک عه‌تری قۆلۆنیای پیاوانی به‌جله‌کانیدا پرژاند. دوو کوپی گهنجی شاگردی هۆتیله‌که هاتبوون و له‌ناو دهرگه‌ی ژووره‌که‌دا راوه‌ستابوون.

کاتیک عه‌زیز ته‌رمی دایکی به‌باوه‌ش برده‌ خواره‌وه، عیماڊ دارمه‌یتیکی هینابوو، باوکی پتی گوت: 'به‌خودا رۆله‌ تو کوپی رۆژی ته‌نگانه‌یت، ئه‌وه له‌ کوئی ئاوا زوو ئه‌و دارمه‌یتته‌ په‌یدا کرد؟!' 'بئ پرس، که‌سی لئ نه‌بوو مه‌گه‌ر دوایی بچمه‌وه و ناگاداریان بکه‌مه‌وه.'

کاتیک هه‌لاوه‌خانیاان خسته‌ نیو دارمه‌یته‌که، نیوه‌ی پر نه‌کردبووه‌وه. باوکی عیماڊ له‌ هۆتیله‌که مایه‌وه و ئه‌وانیش تاوه‌کوو ئه‌و گه‌راجه‌ی لۆرییه‌که‌ی عه‌زیزی لئ راوه‌ستابوو، یارمه‌تیان دا. ئه‌و رۆژه‌ عه‌زیز بئ وه‌ستان و به‌ خیرایی نیوان نه‌وه‌د بۆ سه‌د کیلۆمه‌تر له‌ سه‌عاتیکدا لئی ده‌خوپی، وه‌ک بلیت هیتشتا دایکی نه‌خۆشه‌ و بیه‌ویت له‌ کاتی خۆیدا بیکه‌یه‌نیته‌وه سلیمانی. تاوه‌کوو شاری جه‌له‌ولا هیچ رینگیه‌ک نه‌بوو، به‌لام کاتیک له‌ سنووری ئه‌وی دهرچوو، له‌ بازگه‌یه‌ک رایانگرت و بئ ئه‌وه‌ی رینگه‌ی پئ بدن قسه‌ بکات، ده‌ست و چاویان به‌ست و بردیان له‌ که‌ناری رینگه‌که له‌گه‌ل سه‌ی که‌سی تردا رایانگرت. زیاتر له‌ سه‌ی سه‌عات له‌وئ بیده‌نگ راوه‌ستابوون، ته‌نیا گویت له‌ عه‌زیز بوو که‌ لووشکه‌ لووشک ده‌گریا. گهنجیکی دژداشه‌له‌به‌ر له‌ شانیه‌وه بوو، به‌ کوردی پتی گوت: 'ئه‌ری کاکه‌ تو بۆ ئه‌وه‌نده‌ ده‌ترسیت.'

عەزىز ھىچ ۋەلامىكى نەدايەۋە.

پاشان دوو سەرباز ھاتن و يەككەك بىردىيان، كاتىك سەرەي
عەزىز ھات، چاۋيان كىردەۋە و لىيان پىرسى: 'ئەۋە مەيتى كىنە لە ناو
لۇرىيەكە تدا؟'

'مەيتى دايكە!'

دوای ئەۋەي بەسەرھاتەكەي بۇ گىرپانەۋە، پىيان گوت، كە تۇ
دەتوانىت بگەپرىتەۋە بۇ بەغدا و بەرەۋ باكوور پىگەت پىن نادەين.
عەزىز وىستى داۋاي يارمەتپىيان لى بكات، بەلام كاتىك لە نىزىكى
ئەۋان گونى لە دەنگى گوللە بوو، پاي گورپى و بىدەنگ چوو، دوای
دووبارە پىچانەۋەي تەرمەكەي دايكى، كە سەربازەكان
سەرچەفەكەيان دىپبوو، لە ژىر لىتوۋە پىنى گوت: 'خەلاۋ ئەۋ سەگانە
ناھىلن بۇ مالىۋەت بەرمەۋە! پاشان بەتانبىيەكەي خۇبى تىۋە ئالاند،
كە بەردەۋام لە پىشى لۇرىيەكەيدا بوو.

پۇژى دواتر گەيشتەۋە بەردەم ھۆتيل عىماد، لۇرىيەكەي پراگرت، بە
دىرئىابىي ئەۋ شەقامە بۇنى مردوو دەھات، پاشان باوكى عىماد
لەگەلى چوو بۇ ئەۋ مزگەۋتە، كە كورپەكەي بىن پىرس دارەمەيتەكەي
لى ھىتابوو. مەلاي مزگەۋتەكە ئەۋەي بە عەزىز گوت، كە ئەۋ مردوو
سونەمەزھەبە و باشترە بۇ مزگەۋتىكى تىرى بەرىت. عەزىز لە مەلاكە
چوۋە پىشەۋە و بە توورپەبىيەۋە پىنى گوت: 'دايكى من نە سونەيە و
نە شىيە، تەنيا عەبدى خودايە و توش غەسبە لەسەرت چىي پىۋىستە،
بۇي بكەيت!'

ئەو پۇژە دەمەو ئىوارەيەكى درەنگ، كە خۆر لە ئاوابووندا بوو،
تەرمى حەلاوہخان لە گۆرستانى شىخ مارفى كەرخى لە شارى بەغدا
نيزرا، تەنيا مەلاى مزگەوتى ئىمام حوسەين و عىماد و باوكى، لەگەل
عەزىز بوون.

په فیکی وینه گر، دواى ئه وهى چایه کی به پیوه خوارده وه، چو له شانی فره جی چایچییه وه راوه ستا و پرسى یاری ماموستا یاسین یان هه ریه کیک له یاریزانانی تیپی خه باتی لی کرد، فره ج بی ئه وهى ئاوپى لی بداته وه، به دهم چاتیکردنه وه: 'بؤ کاکه ی ئه فندی وا ئه زانیت ئیره مه دیدانی که رانه؟! ئه وانه ی تو ناوت هیتان، ئیتر نایه لم بینه چایخانه که م!'

په فیکی وینه گر دهستی خسته سه ر شانی فره جی چایچی و دواى ئه وهى توند گوشیی، رووی وه رگنیرا و دهنکی به سه ردا هه لبرى و پیى گوت: 'گه وجه گه وج، ناپیاو، ناماقوولی نه که ییت، له م شاره دا کوپى وه ک ئه وانه به ریز کو!'

'ئى برا بؤ خوٚت تووره کردووه، من چوزانم... ئه و کورانه سه ریکیان هه یه و هه زار سه ودا، هاکا په یدا بوون!'
'چوزانم، تو کابرایه کی چایچیت، ئیتر خه لک دیت و ده روات، ئیره جیگه ی هه موو مشته ریبه که، به تایبه تی ئه و کورپه گه نجانه!'
'بؤ کاکه تو کارت پیتان چیه؟'

'ئه رکی تو ئه وه یه به ئیحتیرام بیت، وینه ی تیپه که یانم بؤ گرتوون، وا بزائم بؤ نیشه جتی تیپی خه باتیان ده ویت، ئه وه بؤم هیتاونه ته وه.'
'داینی، له لای من به ئامانه ت داینی و خه مت نه بییت!'
'نه خیر، خوٚم چاوه رپیتان ده که م، ئه گه ر بؤم هه بییت لیره بوه ستم، ده مو دووتم زور به دل نه بوو، کئ ده لئى به ده ستیان ده گات؟!'

‘چۆن، دەى بېتقەزا بېت، ئەو سوعبەتم لەگەل كرديت!’
‘دەى عەمرت نەمىتت، بۆ خۆت و دەمودوت.’
لەو كاتەدا كۆمەلىك گەنج خۆيان كرد بە ژوردا، فەرھى چاچى
دەستى بۆ دريژ كردن و لە ژيژ لئوھوھ گوتى: ‘ئەوھتان، باسى
جئوگەمان كرا!’

پەفېقى وئەنگر بى ئەوھى لە فەرھ چ برونىت، سەرى پاوھشانەد و
لە بەر خۆيەوھ گوتى: ‘گەوجە.’

كاتىك گەيشتە بەردەم گەنجەكان، كە يەك بە يەك دەيناسىن و
دەستى تەوقەى بۆ دريژ كردن، پرسىارى مامۇستا ياسىنى لى كردن،
پيش ئەوھى ئەوان وەلامى بدەنەوھ، زياتر لە دە گەنجى تر ھاتبوون
و لەناو دەرگەى چاىخانەكەدا پاوھستابوون، مامۇستا ياسىن دەنگى
ھەلپرى و گوتى: ‘كاك پەفېق، تۆ بلىنى وئەكەمان تەواو بووبىت؟’
‘بەلى، بەلى، دەى بۆچى ھاتووم، كاكى چاچى خەرىك بوو
دەرمانكاتە دەرەوھ!’

پەفېقى وئەنگر دەستى لە ناو دەستى مامۇستا ياسىن بوو، ئاوپرى
دابوھوھ و لە فەرھى چاچى روانى، مامۇستا ياسىن گوتى: ‘كۆرە
گوئى مەيەرى، ئىتر فەرھ بى ئەوھى پرسىشمان پى كرديت،
چاىخانەكەيمان كرووھ بە شوئى نىشتەجىبوونى تىبى خەبات!’

مامۇستا ياسىن دەستى پەفېقى وئەنگرى بەر نەدا و لەگەل خۆى
برى و لە تەنىشتى يەكەوھ دانىشتن، كۆرە گەنجەكانىش كە
ژمارەيان شانزە كەسىك دەبوو، چواردەورىان لى دان، پەفېقى
وئەنگر لە جانتاكەيدا دوو وئەنى دەرھىنا و داپە دەستى مامۇستا
ياسىن، وئەيەك كە ئەندامانى تىبى خەبات لە بەردەم ديوارى
نىشتەجىكەياندا لە گەپەكى سەرشەقام گرتبوويان، وئەكە پى دەچوو

له پوژنکی ئاساییدا گیرابیت، چونکه جلی جوراوجوریان له بهردا بوو، ماموستا یاسینی راهینەر لهسەر کورسییهک دانیشبوو، یاریزانهکانیش به ریز له شانی راست و چهپیهوه پاوهستابوون، ریزیکیش له بهردهمی دانیشتبوون.

هموویان سهریان به سهه وینهکهدا شوڤر کردبووهوه، ماموستا یاسین پهنجهی ئاماژهی خسته سهه وینهکه و گوتی: 'کورپنه کنی خهتی جوانه، ناوهکانمان له پشتی وینهکه بو بنوسیت.'

رهفیقی وینهگر پانداننکی پارکهری به دهستهوه بوو، وهکوو بیهویت پیشانی ههمووانی بدات، لئی روانین و گوتی: 'بینه با پاندانه پارکهرهکه م تاقیی بکه مهوه.'

رهفیک کاتیک ویستی وینهکه لهسهه میزهکه به دهه ماموستا دابنیت و له پشتهکهی ناوهکان بنوسیت، ماموستا یاسین، له بهر باخهلی چاکه تهکهیدا پوژنامهیهکی کونی ژینی ده رهیتا و لهسهه میزهکهی بهرده میان کردیهوه، له رهفیقی وینهگری پوانی و گوتی: 'ئیسنا باشتره، با وینهکه ته نه بیت، خو فه رهجی چایچی قهت په رویهک بهو میزانه دا ناهیتیت، هه نه زانیت پارهی چا وه ربگریت.'

فه رهجی چایچی له تهنیشتی گهنجهکانهوه وهستابوو، خوی کیشایه ناوهوه و به بهروانکهکهی؛ دواي ئهوهی پوژنامهکهی هه لپری میزهکهی سپی، له بهر خویهوه گوتی: 'خو به ناشکوریی خوا نه بیت دایکی هیچتانه... نه دیوه! کهچی به قهدهر باوکیک موشورتان دهخوم!' ههموویان دایانه قاقای پیکه نین.

رهفیک پهنجهی لهسهه هه ره کهسیک داده نا، ناوهکهیان پهن دهگوت و ئهویش دیسان وینهکهی هه لده گپرایهوه و له پشتهکهی دنووسی. ئهو پوژه رهفیقی وینهگر ناوهکانی ئاوا له پشتی وینهکه نووسی:

تیپی خهبات، ره‌فیقی وینه‌گر

راوه‌ستاوه‌کان له راسته‌وه: مه‌حموود محهمه‌د مه‌لا ره‌حیم،
ئه‌حمه‌د حاجی عه‌بدولا ریخۆله، حه‌مه‌ره‌شید حه‌مه‌سه‌عید (پاشا)،
ئه‌نوه‌ر عه‌بدولا شاه‌محهمه‌د، عوسمان ئه‌حمه‌د سه‌عید (عوسیل)،
سه‌لاح عه‌بدولا مسته‌فا (عه‌بۆل)، محهمه‌د مه‌لا نه‌جمه‌دین، هادی مه‌لا
سه‌لام.

دانیشتووه‌کان له چه‌په‌وه: ئه‌کرهم عارف قه‌ره‌چه‌تانی، عومه‌ر
حهمه‌ره‌ش، کامیل محهمه‌د ئه‌مین سه‌راج، سه‌لاح مه‌حمه‌د که‌ریم،
مامۆستا یاسین حهمه‌سه‌لاح (راهینه‌ر)، به‌کر حهمه‌ره‌ش، ئیبراهیم
قاسم (ره‌ش)، عومه‌ر محهمه‌د (چه‌ته)، له‌تیف ئه‌حمه‌د.

ره‌فیقی وینه‌گر، دوا‌ی ئه‌وه‌ی ناوه‌کانی له‌پشتی وینه‌که‌نوسی،
چه‌ند جاریک فووی له‌نووسینه‌که‌کرد، پاشان مامۆستا یاسین
هه‌لیگرت و دوا‌ی ئه‌وه‌ی چاوی پیندا گێزان، گوتی: 'ئه‌م دوو وینه‌یه
تایبه‌ته‌به‌نیشته‌جیکه‌مان، ئه‌گه‌ر کاک ره‌فیفیش عه‌زیتمان بۆ بکیشیت
و نووسخه‌ی ترممان بۆ له‌به‌ر بگریته‌وه.'

له‌وکاته‌دا فایه‌قی سه‌عۆل و که‌مال سه‌لیم هاتبوونه‌ناو‌چایخانه‌که
و تاوه‌کوو سه‌لاویان نه‌کرد، ته‌نانه‌ت فه‌ره‌جی چایچیش ئاگاداریان
نه‌بوو، فایه‌قی سه‌عۆل ده‌ستی خسته‌سه‌ر شانی برایمی قاسمه
ره‌شی بۆلیس و گوتی: 'ئه‌وه‌چییه‌کو‌رینه‌ئه‌لئیت پوره‌هه‌نگن و
ده‌وره‌تان له‌شاکه‌تان داوه، خه‌ریکی چین؟!'

کاتیک جیکه‌یان بۆ کردنه‌وه، که‌مال سه‌لیم له‌مامۆستا یاسینی
پروانی و گوتی: 'ئه‌رئ یاسین من و کاک فایه‌ق قه‌یرینک له
ئه‌سه‌حابه‌سه‌پی چاوه‌ریت بووین!'

کاتیک ماموستا ياسين وينه کهى دايه دهستی فايه قى سه عۆل،
 ديسان به پتوه هه موو ده وره يان لى دايه وه و يهک يهک ناوه کانيان
 هينايه وه، پاشان فايه قى سه عۆل گوتى: 'دهى ياسينه فهنى مه گه
 نه مانگوت، قه ولمان داوه و ده بيت سه عات ده بچين بۆ گه ره کى
 قه زازه کان و له مالى ميرزا که ريم بين، ئەى کوا تاليبي سه يد على؟'
 'دیت، جارئ کاتمان ماوه.'

ماموستا ياسين کاتیک ئەمەى گوت، له سه عاته کهى دهستی پروانى:
 'کاک حه مەى مام مسته فاي نالبه ند دیت به دواماندا، خۆ ئيمه
 ماله که يان نازانين.'

'ئەرى ياسين پيم ناليت مه به ستى ئەم چوونهى ئيمه بۆ مالى
 ميرزا که ريم چييه؟'

'کاک فايه ق، حه لاهه خانى خيزانى ميرزا که ريم له به غدا کوچى
 دوایى کردوه، وا بزانه ئەو داماره بۆ بينينى غه فوور و جه لالى
 کورپى چووبوو، که ئيستاييش له سجنن. وتيان ريگه يشيان پى نه داون
 مه يته کهى بيننه وه.'

'ئى ئى... زۆر به داخه، ده وه ره... ئا له م زروفه دا له سجنى ئەو
 گورگانه بيت.' فايه قى سه عۆل ئەمەى گوت و هه ناسه يه کى قوولى
 هه لکيشا.

'ئەو بنه ماله يه زۆر موزه حين و ئيتتر بيقه زا بن ئەو کورانه يش...'
 ماموستا ياسين قسه کهى به که مال سه ليم برى و گوتى: 'ئەو
 کورانه... مرۆڤى مه بده ئى و پۆلهى ئەم ميلله ته ن!'

'به لئى ئەى چۆن، ياسين ئيمه هه موومان ئەوه ئەزانين!'
 فايه قى سه عۆل ئەمەى گوت، پاشان هه موو بيده نگ بوون و
 پيکه وه له وينه کهى تيبى خه باتيان پروانيه وه.

فەرەجى چايچىيى بە سىنىيەك چاۋە لە تەنىشتيانەۋە راۋەستا و
گوتى: 'ئا دەى كاكە، ئەو جەرىدەيە. وينەى ئەو پالەوانانە لەسەر
مىزەكە لا بەن با تەر نەبىت. رۆژ ھەتا ئىۋارە دوو دەرزەن فەرىكە
پىاۋ بە دۋاى تۈپىكەۋەن و شەقى تى ھەلدەدەن، توخوا ئىۋە بە
خۆتان ئەلەين چى... يان يارىچىيى.'
ھەموو پىكەنەن.

دوو ههفته بوو ده‌متوانی به ئاسانی هه‌لبسم و دانیشم، چه‌ند رۆژیک به‌ته‌نیا بۆ باخه‌کانی جینسی و بارگ چووم، که له‌نزیکی ماله‌که‌م بوون. ریکخراوی خیرخوازیی داکوتا سه‌ریان دام و له‌گه‌لیاندا چوومه ده‌روهه. هه‌روه‌ها کارتیکي سالانه‌یان بۆ هینام، هه‌رچی کاتیک بمویستایه به‌خۆپایی ده‌متوانی بۆ ئه‌پارتمان‌ی سه‌نته‌ری کولتوری و شانۆییی گراند بیست و دوو بچم. که به‌پتی من... له‌ماله‌که‌مه‌وه پینچ خوله‌ک بوو. بیجگه‌ له‌وان، بۆ چوار مانگ ده‌چوو بیجگه‌ له‌دکتور و په‌رستاری نه‌خۆشخانه‌ که‌سم نه‌بینیوو. ته‌له‌فونم بۆ قادری برام کرد، که باشم و که‌وتومه‌ته‌وه سه‌ر پتی خۆم.

پاشان په‌یوه‌ندیم به‌خه‌لیل هه‌مدانه‌وه کرد. من و خه‌لیل هه‌مدان له‌سالی ۱۹۵۲وه بووبووین به‌هاورپی، له‌م ئه‌مریکا گه‌وره‌یه‌دا به‌ریکه‌وت له‌هه‌ریمی داکوتا و شاری بیسمارک په‌کتریمان بینی، هه‌رچه‌نده‌ ئه‌وه ده‌سالی‌ک له‌من گه‌وره‌تر بوو. له‌ریگه‌ی حیزبی شیوعی و به‌تایبه‌تی کاکه‌غه‌فورمه‌وه ناسیم، که ئه‌ویش په‌کیک بوو له‌وانه‌ی چه‌ند جاریک هاتبووه سلیمانی و له‌مالی ئیمه‌ مابوو هه‌وه، له‌ته‌مه‌نی هاورپییه‌تیماندا له‌ریکخراوی قوتابییانی عیراق و رادیوی به‌غدا پیکه‌وه کارمان کردبوو، هه‌رچه‌نده‌ ئه‌وه له‌وه سالانه‌دا چه‌ند جاریک تووشی گرتن هات و لیم دابرا، به‌لام به‌رژه‌وام ئاگاداری په‌کتری بووین، ئه‌وه زۆربه‌ی که‌سوکاری گیران و بیسه‌روشوین بوون.

خه لیل هات به شوینمدا، له ریگه و پیش ئه وهی بگهینه ماله که ی،
ئویش وه کوو من به تنیا ده ژیا و دوی بیسه روشوینکردنی ژن و
دوو که که ی له لایه ن به عسییه کانه وه، ئیتر ژنی نه هینابوو وه.
سه ربازی کۆمار، ئه مه ناو نیشانی کتیبی یاده وه ریبه کانی بیرات
مسته فا بوو.

ئو کتیبه له دوو کانی مزگه وتیک له شاری بیسمارک بۆ فرۆشتن
دانرابوو، کاتیک خه لیل همدان له دوو کانه که نان و ماستی تورکی
کری و له گه ل دوو کانداره که دا به زمانی تورکی که وتنه قسه کردن، من
کتیبی سه ربازی کۆمارم له سه ر میزی به رده م دوو کانداره که بینی،
گرتم به ده ستمه وه و له وینه ی سه ر به رگه که م روانی، چوار پیاو
بوون و به شانی یه که وه را وه ستابوون و مه لوییه ی سامه را له
پشتیان وه دیار بوو. پیم وا بیت بینینی مه لوییه که ی سامه را بوو
سه رنجی را کیشام و ده ستم دایه کتیبه که.

ناو نیشانی کتیبه که به زمانی تورکی بوو، کاتیک خیرا چاوم به
لاپه ره کانی دا گپرا، له گه ل نووسینه کانی دا زۆر به ی لاپه ره کان وینه یان
له گه ل بوو، له سه ره تای کتیبه که دا زۆر به ی دیمه نی نیو وینه کانم
ناسیینه وه، که له به غدا یان شاره کانی تری عیراق گیرابوو. له ژیر
وینه کاندانا ئاماژه به سالی ۱۹۶۳ کرابوو.

به خه لیل همدانی هاو ریم گوت، لئی بپرسه بزانه ئو کتیبه به
چه نده، له وه لامدا به پیکه نینه وه لئی روانیم و گوتی: 'بۆ، تو تورکی
زۆر ده زانیت؟ بۆ چپته؟!'

خه لیل پیشتر پنی گوتبووم، که پیش گه یشتنی به ئه مریکا شه ش
سال له ئیسته نبول بووه.

کابرای دووکاندار پیاویکی قهلهوی کورتهبالا بوو. له سههرا تاوه
وام زانی خه لکی تایلهند یان چین بیت و سمیئیکی شوپی داناوه، لهو
کاته دا به زمانی ئینگلیزی گوتی: 'ئهوه دوینن کابرایهک هینای، گوتی:
ئهگه فرؤشرا پارهکهی بؤ دهخیلهی مزگهوت، نرخه پینچ دؤلاره.'
ئهو لهو قسانه دا بوو، من جزدانه کهم له گیرفانی پانتوله کهم
دهرهینابوو، پینچ دؤلارم له سههرا میزه کهی نیوانمان دانا و خه لیل
حه مدان سهری لئ پارهوشاندم.

تاوه کوو گه یشتینه ماله وه، له هه موو وینه کانی نیو کتیه کهم
پوانی، کاتیک له بهر خؤمه وه گوتم: 'خوزگه لئی تینی ئه گه یستم!'
خه لیل به دهم زه لاته دروستکردنه وه گوتی: 'ئئ خؤ منیش نازانم
تورکی بخوینمه وه، ته نیا که میک سهی پئ ده کهم.'
'تا بزانه ئهو تورکانه مانگی چواری سالی ۱۹۶۲ له بهغدا ئیشیان
چی بووه!'

'پئ ده چیت بؤ سههرا و سههرا چووبن. ئئ سههرا. ههینیه و
نیوه رۆکهی بچؤ ئهو پیرانه هه موویان له وین.'
'به جلی سههرا باییه وه سههرا و سههرا چی! بیجگه له وه ئه وه
رۆکه وتی ئهو رۆزانه ئه کات که قهومییه کان دهسه لاتیان گرته دهست!
'قهومییه کان کین؟'

'ئهوه بؤ خؤتم لئ غه شیم ئه کهیت، به عسییه کان!
'ئئ، ئینجا ئه وه هه والیکی خوشه یان ناخوش، ئیتر هه رچی
کامیکیان بیت با به یادی ئهو رۆزانه وه پیکیک و یسکی بخوینه وه.'
'نازانم چیه و چونه، به لام خه یالم بؤ شتیک ئه چیت و که بیر لئ
ئه که مه وه ههست ئه کهم تامی دهم ئه گوریت!'

‘بۆ ئەو ھەي لە بېرت بچیتەو ھە و تامی دەمت بگۆریت، پینکیک لەو
ویسکییە دەرمانە.’

‘پرسیارەکە ئەو ھەيە، ئەو ئەفسەر و سەربازە تورکانە لەو رۆژانەدا
لە بەغدا چیمان کردووە؟’

‘جەلال، تۆ دەزانیت من دواي ئەو ھەموو سجن و دەردیسەرییە
نامەوێت ھێچ لەسەر عێراق بزائم، دەردی خۆت ھەموو جارێک
دەلێت؛ من سالی ۱۹۶۲ خودام لە سجن لی ون بوو، منیش ئەو رۆژە
لەسەر ئەو پردهی نیوان کەرخ و رەسافە خودایان لە پیش چام
کوشت. ئەو کتیبە لا بەرە و ئەو شووشە ویسکییە ھەلچەرە.’

‘ئەگەر ئەو ھەي بیری لی ئەکەمەو ھە راست بیت، ئەو نەینییەکی
سەیرە، واتە ئەو تورکانە سالی ۱۹۶۲ بۆ پشتیوانی بەعسییەکان لە
بەغدا بوون.’

‘ئەری تۆ ھیلاک نەبوویت لەو باسوخواسانە، ئیمە کاتی خۆی
لەدەست زولمی ئەو بەعسییانە و تەنانت دەسلەتدارانی پیش و
دواي ئەوانیش ھەلاتووین، کەچی تۆ بەردەوام بە خەيال بۆی
دەگەرینیتەو ھە. گوو بە خودای تۆ... ھێچ نەگۆراویت.’

‘لە ھەندیک وینەدا بە جلی سەربازییەو ھە و بە تیکەلی لەگەل
ئەفسەر و سەربازە عێراقییەکاندان، یان باشترە بلیم لەگەل
حەرەسقەومییەکاندا وینەیان گرتوو ھە، تەنانت ھەندیک لە وینەکانیش
لە کوردستان، ئەمەوێت لەو بەگەم...’

‘لەو کاتەدا ھاتبوو دەستیکی خستیوو ھە سەر شانم، قسەکە ی پین
پریم و گوتی: ‘بە خودا تۆ شیتیت، دە ئەو شووشە ویسکییە ھەلچەرە،
ئەو باسانە تێپەریون و پاشان...’

'پاشان چی؟ ئه وه میژووی من و تو و هاو پیکانمانه، منیش حهزم
ئه کرد وهک تو...'

'وهک من بیده ماخ ببوویتایه؟ یان دلشکاو و مردوو؟'

'نا، نا، وهک تو بمتوانیایه ئه و پابردووهم له بیر بگردایه.'

دوای ئه مه تا وه کوو هه لچرینی شووشه ی ویسکییه که، که
مارکه که ی بلاک جاک بوو بیده نگ بووین. پاشان خلیل ئه و
بیده نگیه ی شکاند و پرسیی: 'پووداوه کانی سالی ۱۹۶۳ ات مه بهسته؟'
'چی بوو، برینه کانتیم کولانده وه؟'

'خۆزگه ته نیا برینیک ده بوو، زۆر له وه...'

'ئه و قسه که ی ته واو نه کرد و منیش هیچم نه گوت، بیده نگ قوممان
له په رداخی ویسکییه که ده دا، دیار بوو به خه یال له گه ل ره گی تالیی
ویسکییه که دا بۆ پووداوه کانی پابردوو مان و ئه و ساله گه پابووینه وه.'

ئەو شەھەرى لە مالى خەلیل ھەمدانى ھاویریم میوان بووم، لە دواى ئەوھى كىتیبەكەمان پىكەوھ سەیر كرد، ئەو بىدەنگى داىگرت و بىجگە لە گریان ھىچى ترم لىنى نەبىست. بە جۆرىك لە كردنەوھى ئەو باسە و گەرانەوھ بۆ سالانى شەستەكان پەشیمان بووم. ھەرچى شىعەرىكم تا ئەو رۆژە بە زمانى عەرەبى نووسىبوو، بۆم خویندەوھ، گوئى لىم نەگرت و نەمتوانى دلى بەھىنمەوھ جىگەى خۆى و فرمىسكەكانى وشك بگەمەوھ.

خەلیل بە دەم گریانەوھ كراسەكەى داكەند و پانتۆلەكەى ھىتايە سەر ئەژنۆى، يەك يەك شوئىنى ئەو گوللانەى پىشان دام، كە لە تەمەنى لاوئىتیدا و بە تەواوى لە راپەرینەكەى كانوونى يەكەمى ۱۹۴۸دا لەسەر پردى نىوان كەرخ و رەسافە برىندار بووبوو. يازدە گوللەى پىئوھ بووبوو، تاوھكوو ئەو رۆژەش، نزىكى سى و پىنج سالى بە سەردا تىپەرىبوو، ھىشتا چوار گوللە لە پشتىدا مابوونەوھ و دىكتۆرەكان بە نەشتەرگەرى بۆيان دەرئەكرابوون.

خەلیل بە دەم ھەنسكەھەلكىشانەوھ گوئى: 'ئەو راپەرینەى حكومەتەكەى سالىح جەبرىى رۆوخاند. ئەو رۆژە؛ سەرباز و پۆلىس دەیانوىست رىگە لە خۆپىشاندەرانى بەرى كەرخ و رەسافە بگرن و تىكەل نەبن، زىاتر لە دوو سەد كەس كوژران و سى سەد كەسىكىش برىندار بوون. سەربازەكان شەستىريان لەسەر خانووە بەرزەكانى ھەردوو بەر داہەستبوو. لە دواى نىوہرۆى ئەو رۆژەدا، دواى ئەو

هموو کوژراوه کۆلیان نه‌دا و تیکه‌ل بوون و بۆ به‌ری په‌سافه
په‌پینه‌وه.^۱

خه‌لیل به‌رده‌وام له به‌ر خۆیه‌وه ده‌یگوت: 'گوو به‌ خوات.'
منیش پیم ده‌گوت: 'هه‌ی دۆراوا!'

پۆژی دوا‌یی گه‌رامه‌وه ماله‌وه و کتێبه‌که‌ی سه‌ربازی کو‌مارم هه‌ر به‌
ده‌سته‌وه بوو. شوین و کاتی وینه‌کانم ده‌ناسییه‌وه و به‌ تایبه‌تی
وینه‌یه‌ک زۆر سه‌رنجی ڕاکیشام، که ئه‌ویش وینه‌ی مالی حازم به‌گ
بوو. ئه‌و ماله‌ی له یه‌کتیک له وینه‌کانی نیو کتێبه‌که‌ی سه‌ربازی
کو‌ماردا بوو، وینه‌ی کو‌مه‌لێک گه‌نج و پیاویکی پیر له‌سه‌ر کورسییه‌ک
له نیوانیاندا، له گه‌ره‌کی که‌را‌ده مریه‌م. له ڕیگه‌ی مامۆستا یاسین
حه‌مه‌سالح و ڕیک‌خسته‌نه‌کانی حیزبی شیوعی له به‌غدا هه‌موو شتی‌کم
له‌سه‌ر میژووی مالی حازم به‌گ و به‌ تایبه‌تی کورپه‌کانی ده‌زانی.

چیرۆکی حازم به‌گ و کورپه‌کانی:

دیمه‌نی نیو وینه‌که ئه‌و خانووه‌یه، که سالی ۱۹۴۸ مه‌لیک فه‌یسه‌لی
دووه‌م له پۆژی ئاهه‌نگی سالانه‌ی کۆشکی پادشایه‌تیدا ده‌یکاته
دیاری حازم به‌گ. عه‌بدولئیلاه— ڕاویژکار و مامی مه‌لیک فه‌یسه‌لی
دووه‌م دوا‌ی ئاهه‌نگه‌که کلێله‌کانی ده‌دات و بۆ بینینی خانووه‌که دوو
پاسه‌وانی له‌گه‌لدا ده‌نیریت، دوا‌ی دوو سه‌عات ده‌گه‌رپه‌ته‌وه بۆ
کۆشکی پادشایه‌تی و ده‌یه‌ویت ئه‌وه‌یان لێ بپرسیت، که ئایا به
راستیانه ئه‌و خانووه ده‌بیته‌ مولکی ئه‌و.

سالی ۱۹۶۳یه‌و پینچ ساله مه‌لیک فه‌یسه‌لی دووه‌م له ژياندا
نه‌ماوه. ده‌سه‌لات له عی‌راقدا گو‌راوه و قه‌ومیه‌کان حوکمی ته‌واوی

عیراقیان گرتووه ته دهست، واته له و ساله دا سی که سایه تی و دهسه لاتی جیاواز فه رمانپه وایی عیراقیان کردووه. حازم بهگ خوی ئه و توانایه ی جارانی نه ما بوو، رۆژانه به دوو کهس له ناو جینگه که پیدایه لیده سستینن و بۆ باخه که ی یان له بهر هه یوانه که دا له سه ر کورسییه ک دایده نین، حازم بهگ ته نیا دوو کورپی هه بوو، به ناوه کانی که مال و سه ردار، کللی ماله که یان وه رده گرن و کاروباره کانی باوکیان راده په رینن، باوکیان راویژکاری نه یینی هه موو ئه و پژیمانه بوو بوو؛ که له په نجا سالی رابردوودا له عیراق حوکمیان کردبوو، پیش سالی ۱۹۱۷ یه کیک بوو بوو له ئه فسه رانی عوسمانی. هه ر به و جو ره ش لای ئه و پژیمانه وه کورپه کانی هه مان متمانه یان پی درابوو. چه ندان جار به که مال و سه ردار ی کورپی گو تبوو: 'ئاشه وان ده بیت نه هیلیت ئاو له ئاشه که ی بی ریت، ئیتر کیشه نییه ئه و ئاوه سه رچاوه که ی له کو یوه دیت.'

حازم بهگ له سالی ۱۹۳۰ وه له شاری سلیمانی ده روات و له به غدا نیشته جی ده بیت، ریک هه فته یه ک دوا ی رۆژی شه شی ئه یلوول. ئه و رۆژه ی زیاتر له دوو سه د کهس له بهر ده رکی سه را ده کو ژرین. حازم بهگ یه کینک ده بیت له و چه ندان به رژه وه ندیخوازه ی خه لکی سلیمانی، که خویان به مهن دووی خه لکی سلیمانی ده زانن و خۆپیشانده ران به منداله وردکه و گیره شیوین له قه له م ده دن.

حازم بهگ و کورپه کانی له دوا ی سالی ۱۹۶۳ وه و له رۆژی هاتنه سه ره حوکمی قه ومییه کانه وه هه ولی ئه وه ده دن خویان به شارنه وه؛ یان بۆ شاری سلیمانی بگه رینه وه. به لام په یوه ندییه کانی حازم بهگ ئه وه نده به رفراوان ده بن، هه ر زوو په یوه ندی به ئەندامانی حیزبی به عسه وه ده کات و گفتی ئه وه یان لی وه رده گریت، که

سه‌رومالی پاریزراو ده‌بیت. به‌لام که‌مالی کوپری له خوی دلتیا نابیت و بۆ سلیمانی ده‌گه‌پیته‌وه و خانووه کۆنه‌که‌یان له گه‌ره‌کی شیخانی شاری سلیمانی ئاوه‌دان ده‌کاته‌وه، پاشان خانوویه‌ک له گه‌ره‌کی عه‌قاری ده‌کۆن. کاتیک حازم به‌گ هه‌وال بۆ که‌مالی کوپری ده‌نیریت، پیتی باش ده‌بیت ئه‌و بنکه‌یه‌یان له سلیمانیش هه‌بیت.

مانگیك پيش ئه‌و پۆژه نازم گوزار و دوو که‌سی تر سه‌ردانی مالی حازم به‌گیان کردبوو، بۆ نوێکردنه‌وه‌ی هه‌مان ئه‌و په‌یمانه‌ی ئه‌و له‌گه‌ل پژیمی پيشتردا هه‌ببوو.

دوو پۆژ دوا‌ی سه‌ردانه‌که‌ی نازم گوزاری سه‌رکرده‌ی بالای حیزی به‌عس، دوو پیاوی چاکه‌ت و پانتۆلپۆش به‌ فۆرتیکی ره‌ش گه‌شبوونه به‌رده‌م ماله‌که. سه‌رداری حازم به‌گ چاوه‌روانی کردبوون، چونکه پيشتر له هاتنیان ئاگاداریان کردبووه‌وه. له‌گه‌ل وه‌ستاندا بی ئه‌وه‌ی دابه‌زن له‌گه‌لیاندا ده‌روات، کاتیک ده‌گه‌نه ئه‌پارتمانی وه‌زاره‌تی ناوخۆ، هه‌موو ده‌رگه‌کان بۆ هاتنی ئه‌و میوانه؛ که دیار بوو ئاگادار بوون، خرابوونه سه‌ر پشت. له قاتی چوار و کوتایی، ده‌چنه ژووری وه‌زیری کاتی، سه‌ابر خه‌له‌ف؛ که پیاویکی قه‌له‌و بوو، به قاتیک جلی سپییه‌وه له پشت میزیکه‌وه دانیشتیوو، وه‌ک بلتیت له‌به‌ر قه‌له‌وی هه‌یج جلیکی ناچیته‌ به‌ر، بۆیه ئه‌و پارچه جله سپییه‌ی له‌به‌ر کردوه. دیار بوو نه‌یده‌توانی به ئاسانی له جینگه‌ی خوی هه‌لبستیت، چونکه له هاتنه‌ژووره‌وه‌ی سه‌رداردا، ته‌نیا به ئه‌سته‌م سه‌ری بۆ جوولاند و گوتی: 'چۆنی کاکه، خۆشه‌ویستمان سه‌ردار، که‌سوکار چۆن، سلیمانی چۆنه، هه‌موو باشن!'

به دهنگيكي گرِ ئه مه دهليت و سهرداري حازم بهگ بهرهو پرووى دهچيت، كابرأ بئى ئه وهى ئانيشكى له سهر ميزه كه بؤ بچووليتيت تهوقهى له گهل دهكات. به سهر ميزه كه دا خؤى دهچه مينيته وه تهوقهى له گهل دهكات، سهردار دهليت: 'سوپاس گه ورهم، ئيوه چؤن، تهنروستيتان باشه؟ باوكم سلاوى بؤ به پريتان هه بوو.'

'هزار پهحمهت له باوكت، كاكه سهردار، باوكت په كيكه له دلسؤزه كانى شوپش، تهنانهت سهروكيش ناوى ئيوه و باوكتى بيستوه ته وه... بؤ ئه و خزمه تهى دهيكه ن پيزانينى هه به.'

'سوپاس گه ورهم، ئيمه وهك عيراقيبه ك ئهركى سهershانمان بهجئ هيتاوه.'

'خودا بتپاريزيت، سهردهمى بهكريگراو و تاوانبار بهسهر چوو، ئيستأ بؤ بنياتنانى عيراقيكى نوئى، ئيمه بهرامبهر گهل و شوپش له بهردهم بهرپرسياريتيبهكى گه وره داين!'

'بهلى، ئه مرکه گه ورهم!'

'دوژمانى گهل و شوپش زؤرن و پئويسته كارى جددى بكریت، له بهر ئه وه ئهركمان زؤره.'

'بهلى گه ورهم، ئامادهى فهرمانتم.'

'له باكوور پلانيكى گه وره مان هه به! بهرامبهر ئهوانهى دژى بهرژه وهنديى هه مووانن.'

'بهلى گه ورهم، راست دهفهرموويت و زؤر پئويسته.'

'بؤ ئه و مه بهسته تو ميوانى وهزارهتى بهرگرى دهبيت و له وئ چهند پئويست بيت ده مينيته وه و له گهل هاوپرئ عه بدولکهريم شيخلى هاوکارى دهكيت و تو له و پينمايى وهرده گريت.'

'فهرمىنى تويه گه ورهم.'

دوای ئەمە زەنگی تەلەفۆنەکه لێ دەدریت، کورسییەکهی دەسوورپینیت و پشت له سەردار دەکات. بە چرپەچرپ قسە لەگەڵ یەکیک دەکات. پاشان ئەو کەسە لەگەڵ سەردار چوو بوو ژوورە و بە پتووە لە شانییەوه پراوەستابوو، بە ناوی عەبدولکەریم شیخلی، کە یەکیک بوو بوو لەو دوو کەسە بۆ مالهۆه بە داویدا چوو بوون، دەست دەخاتە سەر شانی و پتی دەلێت: 'کاک سەردار، پینویستە برۆین.'

سواری هەمان ئۆتۆمبیل دەبن و پێش ئەوهی بە پێ بکەون، عەبدولکەریم دوو پاکەتی جگەرە مارلبۆرۆی لە نیو چەکمەجەیی ئۆتۆمبیلەکهی دەردەهینیت و یەکیکیان فری دەداتە سەر داشبلەکه و ئەوی تریان هەلدهچرپیت. دوای ئەوهی هەردووکیان جگەرەکانیان دادەگیرسێن و مژی لێ دەدەن، بێ ئەوهی هیچ بلین بەپێ دەکەون.

پێش ئەوهی بگەنە بەردەم ئەپارتمانێ وەزارەتی بەرگری، عەبدولکەریم شیخلی بە سەرداری گوتبوو: 'ئەوهی بێ بنیتە نیو ئەپارتمانێ ئەم وەزارەتەوه، دەبیت کەسێکی زۆر باوەرپێکراوی حیزب بیت، بە تاییبەتی لەم پۆزاندەدا، کە پلانی پاشەپۆژی عێراق سەرلەنوێ دادەپێژریت، کاکە سەردار تۆش یەکیکی لە ئێمە و ئێتر پینویست ناکات باسی گرنگی پاراستنی نهنیت لە لا بکەم. چونکە دەبیت تۆ ئەوه زۆر زۆر باش بزانی: کە من و تۆ قاسەیی پاراستنی نهنیتی حیزبێن!'

کاتیک عەبدولکەریم شیخلی ئەمە بە سەرداری حازم بەگ دەلێت، بە سەرنجەوه لە ناو چاوی دەروانیت و توند سەر شانی دەگوشیت.

گه‌یشتبوه به‌ردهم مالی غالب عه‌ربه‌تی، کاتیک گویی له‌هاواری که‌سینک بوو، پاره‌ستا و گویی گرت، ده‌نگه‌که بوون به‌دوان، کاتیک ده‌رگه‌ی دالانه‌که‌ی مالی غالب کرایه‌وه، هاوار و پارانه‌وه‌ی به‌هار و دایکی بوو: 'کاکه‌ بۆ خاتری خوا، ئیوه‌ کین و بۆ کوئی ده‌به‌ن؟'

ده‌رگه‌که کرایه‌وه و هیشتا مامۆستا یاسین بیده‌نگ له‌جیگه‌ی خۆی پاره‌ستا بوو، دوو پیاو قۆلیان له‌ قۆلی غالب عه‌ربه‌تیدا بوو، جامانه‌که‌ی له‌ ملیدا بوو، جووتیک نه‌علی ژنانه‌ی زه‌ردی به‌سه‌ر پتوه بوو، کاتیک چاویان به‌ یاسین که‌وت، بۆ چه‌ند هه‌ناسه‌یه‌ک بیده‌نگ له‌ یه‌کتربیان پوانی، هه‌رچه‌نده دوو که‌سه‌که ده‌موچاویان به‌ جامانه‌هه‌لیتچا بوو، یاسین گوتی: 'عوسمان، ئه‌وه‌ غالب بۆ کوئی ده‌به‌ن؟'

کاتیک مامۆستا یاسین ئه‌مه‌ی گوت، عوسمانی ئامه‌ ده‌ستی به‌ره‌و پووی یاسین هه‌لبه‌ری و لوله‌ی ده‌مانچه‌که‌ی تی کرد. که‌سی دووهم کابرایه‌کی په‌شتاله‌ی کورته‌بالا بوو، جامانه‌یه‌کی په‌ش و سپیی دابوو به‌ ده‌موچاوی خۆیدا.

عوسمانی ئامه‌ به‌ توورپه‌بیه‌وه به‌ مامۆستا یاسینی گوت: 'قه‌سته‌م به‌ کاک ئه‌حمه‌یی شیخ یه‌ک که‌لیمه‌ له‌ ده‌مت بیته‌ ده‌ر، فیشه‌کتیک ئه‌نیم به‌ ته‌وقی سه‌رته‌وه.'

نامیق ئاغا و عزیزى میرزا که ریم له خوارووی کۆلانه که وه بق
لایان هاتن، عزیز خۆی خسته به رده مامۆستا یاسین و کوتی:
'نه که ی کوره، نا نه جیب، ده سنت داگره!'

نامیق ئاغا له مامۆستا یاسینی پرسیی: 'ئه وه چیه یاسین، ئه مانه
کین؟'

'ئه مه یان عوسمانی ئامه دریزه و ئه ویتیشیان مه گر خوا بزانت
به کریگیراوی کتیه!'

له و کاته دا به هار و دایکیشی هاتبونه بهینه وه، به جۆریک
هه ره شه کانی عوسمانی ئامه و قسه و پارانه وه تیکه ل بو بوون،
هاو پئ ده موچا وه له بستراره که ی عوسمانی ئامه تا وه کوو ئه و کاته
هیچی نه گوت، به لام عزیز لکی چۆغه که ی غالب عه ربه تی گرتبوو،
له به یاندا هه ریه که و به لایه کدا رایده کیشا، له گه ل ئه وه دا عوسمان
لوه له ی ده مانچه که ی کردبووه عزیز، به لام عزیز به رده وام لئی
ده چوه پیشه وه، نامیق ئاغا ده سستی عزیزى گرت و پئی گوت:
'کوره عزیز ئاگاردار به، ته قه مان لئ نه کات!'

'ئه و پیاوه نییه، خویری به کریگیراوه!'

کاتیک خه لکی گه ره ک هاتنه بهر ده رگه و چه ند پیاویک به ره و
پروویان چوون، یه کیک له وانه حه مه فه ره جی پۆلیس بوو، هاو پئ
ده موچا وه له بستراره که ی عوسمانی ئامه دوو فیشه کی به سه ریاندا
ته قاند، ژنه کان قیزان دیان و پیاوه کانیش سه له مینه وه و له جیگه ی
خۆیان پاره سه ستان، له و کاته دا نامیق ئاغا و عزیزى میرزا که ریم
ده ستیان دا بووه یه خه ی عوسمان، کابرا ده موچا وه له بستراره که
لوه له ی ده مانچه که ی کرده غالب عه ربه تی و دوو فیشه کی نا به
سینگیه وه، له و کاته دا عزیز په لاماری دا و چمکی جامانه که ی

لهسەر دەموچاوی ترازاند، بەلام هیچیان ئەویان نەناسییەوه، دواى ئەوه نامیق ئاغا و یاسین دەستیان له یەخەى عوسمانی ئامە بەر دا و چوون بە سەر غالب عەر بەتیدا نوشتانەوه، عوسمان و هاوڕیکەى سواری جیبەکهیان بوون و له چەند هەناسەیه کدا له چا و ون بوون، نامیق ئاغا بە ڕاکردن چوو بە دواى ستاری سایه قدا که ماله کهیان دهکهوته سەر شییوی قازی، خوینی غالب عەر بەتی دوو مەتریک جۆگه لهی بەستبوو، عەزیز و مامۆستا یاسین خستیانە ناو سەیاره فۆرتەکهى ستاره وه و بە هەمان ڕینگەدا، که تەقەکه ره کان لیوهی تپه ڕیبوون، بۆ نەخۆشخانهیان برد.

دواین هه والی غالب عەر بەتی، له نیوان مردن و ژیاندا بوو، دکتۆره کان بە مامۆستا یاسینیان گوتبوو، که یه کتیک له گولله کان بەر برپه ڕه ی پشتی که وتوو و ئەگەر نەیشمریت ئەوا بەختی ناییت جاریکى تر له سەر پنی خۆی بوه ستیت، بەلام یاسین کاتیک دهگه ڕیته وه بۆ ماله وه، ئەوه به بهار و دایکی نالیت و تەنیا ئەوه نده نهییت: 'عه مەلیاتی بۆ کراوه و شوکور له مردن ڕزگاریان کردوه!' پاشان عەزیز و نامیق ئاغا به بهار و دایکی ده لێن، که ئیواره خویان حازر بکن و دینه وه به دواياندا و پینگه وه بۆ نەخۆشخانهی جمهوری ده چن.

سه عات چواری دواى نیوه ڕۆ یاسین و پیاویکی نەناس دهگه نه مالی غالب عەر بەتی، یاسین جه میل مه دفعه ی هاو ڕی به بهار و دایکی ده ناسی نیت، له و کاته دا عەزیز و نامیق ئاغا به جیبیکى لاندروقه ڕی سه وزه وه له بهرده میاندا ڕاوه ستان.

کاتیک پیکه وه گه یشتنه خسته خانی جمهوری، ئەو ژووره ی که ده بوایه غالب عه ره بیتی تیدا بوایه، جیگه که ی چۆل ده بیت، پاشان پینان ده لاین، که سه عات سینی دوی نیوه رۆی ئەو رۆژه، چوار سه رباز و دوو که سی مه دهنی هاتوون و غالب عه ره بتیان بۆ نه خۆشخانه ی سه ربازی له حامیه بردوه. وه کوو ئەو زانیارییه ی به نه خۆشخانه ی جمهوری دابوویان، گوایه له وی چاره سه ری باشتری بۆ ده کریت... چونکه برینه که ی کاریگه ره.

دوی ئەوه ی بۆ به رده م پرسگه ی سه ربازگه ی حامیه ده چن، پینان ده لاین که ئەوان ناگاداری هه چ نین و ده ریانده کن، پاشان بۆ گه ره کی سه رشه قام ده گه رینه وه.

سه عات هه شتی شه وی ئەو رۆژه نه نوهر دارتاش دیت به دوی مامۆستا یاسیندا و پیکه وه بۆ مالی که مالی حازم به گ ده چن، کاتیک ده چنه ژووره وه و له هه وشه و ناو باخه که دا؛ ئەو پیاوه ی له گه ل عوسمانی ئامه دا بوو له وی ده بینیت، ئەو که سه ی ته قه ی له غالب عه ره تی کردبوو، له مالی که مالی حازم به گ ده بیت.

که مال پینان ده ناسینیت و ده لیت: 'ئوه کاک عه گید سدیقه و له سلیمانی نوینه ری سه رۆک بارزانییه!'

مامۆستا یاسین ده ست ده خاته ناو ده ستی، ده ستی یه کتر توند ده گوشن و تاویک به رقه وه له چاوی یه ک ده روان.

داده نیشن، ئەنوهر دارتاش ده لیت: 'له پیکه، یاسین ئەوه ی بۆ گه رپامه وه، که ئەمرۆ له گه ره کی سه رشه قام ته قه یان له کابرایه کی هه ژاری باخه وان کردوه!'

'ئیتر ئەوه وه زعه که یه!'

که مالی حازم بهگ ئەمه دەلێت و عهگید سدیق بۆی دەسهنیتەوه و
له یاسین دەروانیت و دەلێت: 'ئێمه دەبیت باش دوست و دوژمنی خو
ناسبکهین، دەبیت ههفالان باش ئاگارین، که به ناڤی خهبات له بهرهی
ناحهز و دوژمن نهبین! چونکی ئەڤه خیانهته و جیگهی قهبول نییه.'
'ئێمه نابیت به ناوی خهباتهوه خهلکی ههژار به دوژمنی خو
بزانین و شهلاتی و خوێری به کری بگرین و پهلاماریان بدن و
بیانکوژن! ناچیته عهقلمهوه جهنابی مستهفا بارزانی بهوه پازی بیت!'
کاتیک ماموستا یاسین ئەمه‌ی گوت، له عهگید سدیق دەروانی.

'به بیرم دیت ئه وهت بۆ باس کردم، که تو له و کۆبوونه وهیه یی شاری به غدای حیزبی شیوعیی سالی ۱۹۴۸دا، که له مالی یه هودا سدیق به ستر، ئاماده بوویت! له وی چی رووی دا؟'

کاتیک ئه مه م له خه لیل همدان پرسیی، سالی ۱۹۸۳یه و له شاری بیسمارکی ویلایه تی داکوتای ولاتی ئه مریکا له لای من میوان بوو.

'بیقه زای بیت، توش چیت له بیر ماوه.'

'به لئ، چونکه تا ئه مرۆ له که سی ترم نه بیستوه.'

'له و ساله دا و دوا ی له سیداره دانی سئ سه رکرده که ی حیزبی شیوعی، بۆ ده رچوون و خۆپاککردنه وه له و نه عله ته، وه کوو سه ره تای دامه زرانندی حیزبی شیوعی له مالی جوویه ک له به غدا کۆ بوینه وه. من وه ک نووسه ریکی حیزب بانگ کرابووم. چونکه ئه و کاته من له حیزبدا هیچ به رپرسیاریتیه کی ترم نه بوو. ئه وه بوو بۆ دوو سال ده چوو، یه هودا سدیق سه رکرده یه تی حیزبی شیوعیی به نه یینی گرتبووه ده ست. له مالی خۆیاندا به رده وام کورد و عه ره به شیوعیه کانی کۆ ده کرده وه. ئه و پۆژه له کۆی ئه و بیست که سه ی له وی ئاماده بوون، هه شتیان جوو بوون. چوار پۆژ که س له و ماله نه چوو ده ر، باش به بیرم دیت له نیوان خۆیاندا بوو بوون به دوو به ره وه، دیار بوو کاریگه ری پووداوه کانی ئه و پۆژانه و سیاسه تی حکومه ت هه موو پینگه کانی لئ داخسته بوون. له راستیدا، له کۆبوونه وه که دا بیجگه له دژایه تی و لایه نگری زایونیزم باسی هیچی

تر نه کرا. له دهمې نه دنامه عه ره به کانه وه نه وه ده بیسترا، ده بیت نیمه زمان و نووسین و گو تاري حیزبی شیوعی ته واو له زایونیزم و جوو پاک بکهینه وه. له وهلامی نه وه دا ساسون د هلال گوتی: "نیمه بؤ نه وه نه م پارته مان هه لېژاردووه و هه موومان چالاکانه کاری له پیناودا ده کهین، که په یوه ندیی به ئایدیا و رووداوه کانی ئیستای عزیزاق و جیهانه وه هه یه. ته شه نه کردنی زولم و زور و کیشهی چینایه تی و دژه سامی، نه هیشتنی جیاکاری ئایینی و نه ژادی و کومه لایه تی. نیمه ی جوو به شوین نه و ئایدیا گشتگیره وهین، وهک چون سوشیالیزم خه بات بؤ پرزگاری مرؤف له دهستی زولمی ئایینی و نه ژادی ده کات، نیمه ییش خوازیری ژیانیکین، که تیدیا ئایینیک یان نه ته وه یه کی زورینه به سه ر نه وانی تر دا بالاده ست و زال نه بیت." نه و پرژه به کوی دهنگی سه ر کرده عه ره ب و کورده کان، جووه کانیان په راویز خست و به راشکاوانه باس له وه کرا، که له نه ده بیاتی حیزبدا نه وه ی له سیزده سالی ته مه نی حیزبدا نووسراوه و له مرؤ به دواوه ده نووسریت، نه وه یه که ده بیت ناوی نه وان بسپرېته وه. تاوه کوو پاریزگاری له سومعه ی حیزب بکریت و بهر نه عله تی خه لک نه که ویت.

'جاریک له گه ل کاکه غه فورمدا باسم کرد، به لام نه و هیچی له باره وه نه نه زانی. باشه خه لیل ئیتر به و ئاسانییه بریاری کوتایی درا؟'

'به لئی، دوا ی بریاری کوتایی، یاقووب کوهین دهنگی هه لېری و گوتی: "هاورپیان، به م جوړه سوشیالیزم له عزیزاق هیچ پاشه پرؤژیکي نابیت. جووه کان له یه ک کاتدا درده په پینرین و به زور په وانه ی ئیسه رائلیل ده کرینه وه؛ چونکه له لایه ن ئیوه و گه له وه به عزیزاقی

دانانرین، له وهش خراپتر هه موویان به زایونیزم و زهوتکهری خاکی فهله سستین داده نرین. ئه م دژبه یه کی و ناکوکیه هینده ی په یوه ندی به جووه ویتاکراوه که وه هه یه، که ۱۴۰۰ ساله سکینچه که ی کیشراوه، ئه وه نده په یوه ندی به حه قیقه تی کاره کتهری مرؤفی ئاسایی جووه وه نییه. "جهلال خوت ئه وه ده زانیت، له سالی ۱۹۴۸ دا و دوی شکستی عه ره ب له جهنگی دژ به ئیسرا ئیل، ئیتر ده سته واژه ی "جووه کان برای شیوعیه کانن!" له لایه ن ئیسلامی و عه ره به نه ته وه په رسته کانه وه بلاو کرایه وه. ئیتر حیزبی شیوعی عیراقی ناچار بوو، یان باشتره بلین له لاوازی و نه زانیناندا، له گوتار و نووسراوه کاندای خویان له ناوهینانی سه رکرده کانی وه؛ یه هودا سدیق، ساسون ده لال، شانول تهویق و یاقوب کوهین، ههروه ها فیردا یاقو پپاریزیت.

‘فیردا یاقو کیه؟’

‘فیردا کچی یاقو یه هودای ملوینیر بوو، که له سه ره تای دامه زانندی حیزبه وه به شدار بوو، هاوپی نزیکی فهه د بوو. فیردا له سه ره تاوه لایه نی دارایی حیزبه که ی گرتبووه ئه سستی خوی، بی ئه وه ی بیهویت ناوی بهینریت. هه ندیک له هاوپی نزیکه کانیان دواتر گوتبوویان، که فیردا له گه ل فهه د دلخوازی په کتر بوون. فهه د له به ندیخانه ی به عقوبه ده لیت؛ "من له ریگه ی هاوپی فیردا یاقو یه هوداوه سؤشیالیزم ناسی."

پاشان فیردا له هه مان سالدا بو خویندن ده چن بو ئه مریکا و ناگه پیته وه. ته نانه ت له و کوبوونه وه یه شدا چه ند چاریک بو یه ک هه سستانه وه و په لاماری په کتریان دا. ساسون ده لال له کوتایی کوبوونه وه که دا و کاتیک ویستی بروت، پووی له ئه نداهه عه ره به کان کرد و پی گوتن: "ئیه هیچ له بیر ی سؤشیالیزم نه گه یشتوون،

چونکه ئىۋەى عەرەب؛ سۆشئالئزم وهك ئائىدئقؤلۆژئئبهك بۆ خزمهتى
 پرسى نهتهوايهئئى عەرهبى خۆئان بهكار دههئئن، به داخهوه
 كوردهكانئش كوئئرانه دواتان كهوتوون، كه سببهئئى ههمان
 چارهئووسى ئئمهئان دهئئت. ئهمرۆ ئهوهئان سهلماند كه ئهئدامئوون
 لهم پارته به ناو كوئمؤنئزمهءا بۆ ئئمهئى كهمئنه جۆرئكه له خۆكوژئى.
 ”پاشان له پۆژئنامه و بهئانى حئزبئى شئوعئدا به راشكاوى ئهوه
 ئووسرا: ”جووهكان پلانگئئرن و كاركردن لهگهئئان ئاخود
 جئكردهئوهئان له ناو رئكخراو و حئزبءا بهشءارئكردنه له پلانهكانئ
 زائؤنئزم له ئئسرائئل. ”من ئه و شهو و پۆژانه هئچئ وام نهئووسئ،
 كه خۆئ له راستئدا بۆ ئهوه لهوئ بووم.

’خهئلئ، تو ئهبووايه كاتئ خۆئ ئه زائئارئئانهت بلاو بكرءاىه تهوه.
 ’جهئلال، تازه ئهوه ئئپهپئى و تكات ئى دهكهم تووشئى ئه
 سهرئئئشهئهم مهكه!‘

’به بئرم دئت، ئهوسا بهئانئنامهئان بلاو كردهوه، كه گوايه ئه
 ئهئءامه جووانه خئانهئئان له حئزبئى شئوعئى كردهبووا!‘

’چهنه پۆژئئك دواى كوئوونهوهكهئى مائى ئههوءا سءئق ئهئءامه
 جووهكان شوئئئى مانهوهئان له لائهن هاوپئئئانهوه دهسئئئئشان كران
 و بهگرتئان دان. پاشان تهواوى زائئارئئى مئژووى كاركردنئان
 تاوهكرو دواپۆژئى بئكهوهبوئئان چوه بهردهسئئى كاربهدهسئئانى
 مئرى. ئههوءا سءءئق چهنه مانگئئك دواى ئه و پۆژه عئءام كرا.
 دهزانئ جهئلال، حئزبئى شئوعئى بهم كارهئى وئسئئى خۆئ له زولم و
 زۆرءارئئى پۆژئئى پادشاهئئى بپارئزئئت و دواى شكسئت دووباره
 خۆئ رئك بخاتهوه. پاشان له ئئو ئهئءام و لائهنگرانءا دهئنگۆئ
 ئهوهئان بلاو كردهوه، گوايه ئهئءامائى جوو له بهئءئخان ههموو

نەينىي حيزبىيان دركاندووه و خىانه تىيان له هاوپىكانىيان كردووه.
ئەويش جۆرىك بوو له تۆلەسەندنەوه و پاككردنەوه، يان باشتەرە بلىم
تۆلەسەندنەوه، چونكە ناوى گەلىك ئەندامى كورد و عەرەبىشى تىدا
هاتبووا! كه ئەوانىش هەموو گىران.'

ههركه سێك دهیناسی پێی گوتبوو، كه واز له و ئهتواره ناشیرینه
 بیتیت، بهلام زۆر خراپ خوی پتوه گرتبوو، بۆی تهرك نهدهكرا، بۆ
 ههركه جینگهیهك دهچوو، به درێژایی ئه و شهقامه، خه بهردیكی پیش
 خۆی دهدا و سهری شوڤ دهكردهوه و به راست و چهپی پێكانی
 شهقی تێهه لدهدا، له گه له تن هه لدانێ خه بهرده كه دا خه یالی ده پۆیشت
 و ئاگای له خۆی نه ده ما.

ئه و شه وه له گه له هاو پێكانی له گه ره كی شیخان و مالی كه مالی
 حازم به گ بوون، له و ئی گوئیان له یاری نیوان عیراق و تونس
 گرتبوو، یاری كۆتایی جامی ولاته عه ره بیه كان بوو، پێش بر كێكه له
 به یروت ساز كرابوو، كه مالی حازم به گ را دیۆكه ی بۆ هینابوونه بهر
 په نجه ره كه یان و زیاتر له په نجا كه س هاتبوون و له چیمه نه كه ی
 ئه واندا گوئیان له یاری كۆتایی ده گرت، هه ندیكیان دانیش تبوون و
 زۆریان به پتوه بوون، دوا ی ته واو بوونی یارییه كه له گه له مامۆستا
 ئیسماعیل و ئه نوه ر دارتاشدا له گه ره كی شیخان وه به ره و چوار باخ
 گه رانه وه، مامۆستا ئیسماعیل و ئه نوه ر دارتاش گله یی ئه وه یان له
 مامۆستا یاسین ده كرد، كه له مالی كه مالی حازم به گ ئه و به ته نیا
 هانده ری تیبی هه لپژارده ی عیراق بوو بوو، كه تونس به گۆلیك
 یارییه كه ی برده وه و كاسه كه ی برد.

ئه وانه ی ئه و شه وه له مالی كه مالی حازم به گ پێكه وه گوئیان له
 یاری گرتبوو، هه موویان له لایه نگرانی پارته ی دیموكرات و ئه ندامی

قوتابییان و لاوان بوون، ماموستا یاسین چەند جارێک دەنگی هەلبێری و ویستی ئەوەیان پێ بلێت، کە وەرزش و سیاسەت دوو شتی زۆر جیاوازن و بە یەک بەراورد ناکرێن، بەلام ئەوانەى لەوێ بوون هەموویان پرایان لەگەڵ ئەو جیاواز بوو، بە پێچەوانەوه لە کاتێکدا کە عێراق گۆلی لێ دەکرێت ئەوان دەیکەن بە شایى و هەلبەرکێ و ئەو بە تەنیا دەمینیتەوه، پاشان لەگەڵ چەند گەنجێکدا توشى شەرەقسە دەبیت، دواى ئەوهى یارییە کە کۆتایی دیت و هەلبژاردەى عێراق دەدۆرێت، قسە و باسەکان لە وەرزشەوه بۆ سیاسەت دەگۆرێن، پاشان زۆر بەیان دەلێن، کە حکومەتى عێراق نابیت بە دۆستى کورد بزانی، ئیتر کەواتە هەلبژاردە کەیشى باشترە بدۆرێت، کەمالى حازم بەگ دەست دەکات بە گوتارخوینى و بە ئامادەبووان دەلێت: 'ئیمە وەک حیزبى شىوعى عێراقى نیین و نابین، پارتى حیزبى کوردستانیە و عەرەب رقیان لە هەموو شتیکی ئیمە، بەلام ئیمە ساویلکانە حەزمان لە هەموو شتیکی ئەوانە و پێیان سەرسامین، ئەوه مانای ئەوه دەگەینیت کە ئیمە خۆمان لەوان بە کەمتر ئەزانین، یان لەوه ئەچیت لە ژێرەوه سەر بە حیزبى شیوعى بین!'

ماموستا یاسین، نەیدەتوانى بەو قسانەى ئەوان دلى ئاو بخواتەوه و بە دۆرانی هەلبژاردەى عێراق رازى بیت، زوو زوو لە ژێر لێوهوه و وەک لەگەڵ خۆیدا بدووت: 'هەلبژاردەى عێراق بە توش دۆراوه، توو خوا ئەوه راستە، هەلبژاردەیهکی ئاو بەهیز دۆراوه!'

پاشان کاتیک لەگەڵ ماموستا ئیسماعیل و ئەنۆەر دارتاشدا بۆ مالهوه بەرپێوه بوون، ویستی باسى ئەو نامەیهى جەلالى میرزا کەریمان لەگەڵدا بکاتەوه و بۆچوونى ئەوان وەرگریت، جەلال لە سجنەوه بۆى ناردبوو، تاوهکوو بیگەینیتە دەست بەهاری غالب

عەربەتی، ئەوەندە بە نامەکه سەرسام بوو، چەندان جار
خویندبوویوه. نەیتوانی ئەو نەینییە خۆییان لەگەڵدا باس بکات، بە
تایبەتی لە دواى ئەو پۆژەوهی که پێ گوتبوون، حەزی لە بەهاری
غالب عەربەتی کردووه.

پێی گوتن: 'ئەرى ئیوه تا پێش یارییه کهیش موشەجیعی مونتەخەبی
عیزاق بوون، نازانم بۆچی ئاوا هەلگەرانەوه، ئاخەر توو خوا ئیوه
عەیب ناکەن، ئەى ئەوه دووروووی نییه؟'

لە دواى ئەمەوه، بە دەم پێگەوه خەریک بوون دەستیان دەدایە
یەخەى یەکتەرى، مامۆستا یاسین بە هاوڕیکانی گوت: 'ئیوه
هەردووکتان دووربوون، فەرتان بە یاریی دووگۆلییهوه نییه و مەگەر
بە پێکەوت ئەگینا پۆژیک شەقتان لە توپیک هەلنەداوه و چی لە
یاریی دووگۆلی ئەزانن، نازانم ئەمشەو بۆچی لە دژی من هاندەرى
هەلبژاردەى تونس بوون!'

'یاسین، وا بزانی توو لە شتیکی توو پەیت؟'

کاتیکی ئەنوەر دارتاش ئەمەى گوت، مامۆستا یاسین دوو هەنگاوی
خێرای نا و چوو لە بەردەمیاندا راوهستا، وەکوو بیەوێت پێگەیان پێ
بگریت، هەردوو دەستی بەرهو روویان بەرز کردووه و بە
توورەبییهوه پێی گوتن: 'بەلى زۆر توورەم، لەوهى ئێمە بە ناوی
خەباتەوه تەعدا لە خەلکی هەزار و خەلکی کوردی قورپەسەرى
خۆمان بکەین.'

'تەنیا مەبەستت غالب عەربەتیى باوکی بەهاره، که بەحسابی خۆت
خۆشت ئەوێت؟'

'ئیوه نازانم چ پلانیک لە پشتی ئەم دەستدریژی و تاوانانەوهیه،
تکایە برادەران، باشە غالب عەربەتی لەسەر ئەوهى شیوعییه بە

به‌رچاوی ژن و مندال و خه‌لکی گه‌ره‌کی سه‌رشه‌قامه‌وه ته‌قه‌ی لی ده‌کریت، ئەمه تا ئیتره، به یاسا و پرسیای پارتمان ته‌واوه، به‌لام...
مامۆستا ئیسماعیل نه‌یه‌ئیشته قسه‌که‌ی ته‌واو بکات و گوته‌ی: 'ئێ
برا، باوه‌رتان بیت، ئەوانه دوژمنی شوپرشن!'

'تکایه، سمه بی زه‌حه‌مه‌ت تو واز له‌و گه‌ره‌لاوژییه‌ بینه، خو تو
خۆت به‌ پۆش‌نبیر ئەزانیت، هه‌ی عه‌مرت نه‌مینیت، ده‌ی به‌ ناخیری
گیانت ئەو قسه‌یه‌ش دووباره‌ بکه‌وه، که شیخ و مه‌لاکان ئەلین،
شیوعیه‌کان سواری خوشک و دایکی خۆیان ئەبن.'

'ئهری یاسین، تو ئەوه‌نده کاریگه‌ری کورانی میرزا که‌ریمت
به‌سه‌ره‌وه‌یه؟ مه‌قسه‌دم، که ئەوه‌نده لایه‌نگری شیوعیه‌کانیت، چیت
داوه له‌ پارتی، برا تو توژیک به‌ سه‌ر خۆتا بجیته‌وه‌ باشتره‌!'

'هاورپیان، تکاتان لی ئەکه‌م، من ئەمه‌وینت پیتان بلیم، بوچی
شه‌لاتیه‌کی وه‌کوو عوسه‌ی ئامه، هه‌روه‌ها عه‌گید سدیق به‌ ناوی
نوینه‌ری بارزانییه‌وه له‌ سلیمانی، په‌لاماری شو‌عه‌یه‌ک ده‌ده‌ن و
پاشان ئیستخباراتی عه‌سکه‌ری برینداره‌که سه‌ره‌ونگوم ئەکات، ئەی
نابیت ئیمه‌ ئەو پرسیاره‌ له‌ خۆمان بکه‌ین، خو ئیستا پارتی له‌ گه‌ل
حکومه‌ت له‌ شه‌ردایه، ئەی ئەمه‌یان له‌ چی؟!'

'ئینجا تو دلناییت که غالب عه‌ربه‌تی له‌ لایه‌ن حکومه‌ته‌وه‌ ون
کراوه‌!'

'هاورپیان، تکاتان لی ده‌که‌م، ئەوه‌ خۆم شایه‌ت‌حالم و ئاگاداری
هه‌موو شته‌کانم، ئێ خو نامیق ئاغا و کاک عه‌زیزی میرزا که‌ریم
له‌ گه‌لدا بوو، به‌ راستی من ئاماده‌ نیم...'

مامۆستا ئیسماعیل به‌ درێژایی ئەو پێگه‌یه‌ له‌ دوا‌ی مامۆستا
یاسینه‌وه‌ ده‌پۆش‌ته، ئەنوه‌ر دارتاش له‌ پێشیان‌وه‌ بوو، مامۆستا

ئىسماعىل له وهلامدا گوتى: 'دهبىت تو ئه وهت له بىر نه چىت، كه ئىمه
ئەندامى پارتىين، پاشان وهكوو پشتگىرى له هەلبژاردەى تونسش،
كه چووئته شارى كوئىران دەبىت دەست به چاوتەوه بگىت!
'وهللا بابە شارى كوئىران، هاوپىيان كه مالى حازم بەگ كلاو
ئەكاته سەرمان، به ناوى پارتىيه وه خوئنى خەلكى هەزار ئەرپىژن،
ئەوهتا كورانى ميرزا كەرىم و چەندان گەنجى ترى ئەم شىاره له
لىستى ئەوانەدان كه دەبىت بكوژرئىن، دەيان شەلاتى و خوئىرى وهك
عوسەى ئامەيان به كرى گرتووه، باوهر ناكەم ئەمه ئەخلاقى پارتى
بىت و حەتمەن ئەمانە بە كرىگىراون، ئەوهندى من زانىاريم هەبىت
كاك نوورى ئەحمەدى تەهايش ئاگادار نىيه، ئەوه كى پنى قبول
ئەكرىت، مەگەر كەرىكى وهك...'

مامۇستا ياسىن قسەكەى تەواو نەكرد، دواى ئەمه، يەكترىيان
نەدواند و بىدەنگ به دواى يەكدا گەيشتنەوه گەرەكى سەرشەقام،
مامۇستا ياسىن بن خواحافىزى هاوپىكانى به جى هىشت.

به دەم رېگەوه، بەردەوام له گەل خۆيدا دەدوا، ديسان بەردىكى
پىش خۆيدا و به رەقەوه شەقى تى هەلدەدا، هەندىك جار لەو
جىگەيانەدا، كه بەر پووناكىي گلوپەكان نەدەكەوت، بەردەكەى لى ون
دەبوو. كاتىك نزیكى مالى خۆيان بووبوووه، باوكىي بىر كەوتەوه و
له بەر خۆيه وه گوتى: 'بە راست چى وهلامى باوكم بدەمه وه، ديسان
پرسىارى ئەوهم لى دەكات، له كوئى بوويت؟ ئاخىر پىم نالىت هەتو
له كوئى بوويت؟ له خوارنەوه؟ له بىئەخلاقى؟! يان له گەل رەفېقه
خوئىپىهكانت له گاندان بوويت؟'

کاتیک گه‌یشته‌وه گه‌ره‌کی سه‌رشه‌قام و له مالی خویان نزیک بووه‌وه، هه‌لو‌یسته‌یه‌کی کرد و دیسان ئه‌مه‌ی به‌خه‌یالدا هات: 'ئه‌لیم بچم بز جیگه‌یه‌کی تر و خۆم له باس و خواسته‌کانی باوکم بدزمه‌وه، خۆزگه ئیتر باسی توپتوپینی له‌گه‌لدا نه‌ئه‌کردم، ئه‌ترسم، ئه‌مشه‌و زۆر له‌وه ئه‌ترسم، چونکه‌حه‌وسه‌له‌م نییه‌ و قسه‌ ره‌قه‌کانیم پی قبول ناکریت، ئه‌زانم ده‌بیت به‌ده‌مه‌بو‌له‌مان.'

بز چهند هه‌ناسه‌یه‌ک له‌شوینی خۆی وه‌ستابوو، چهند جاریک ویستی بگه‌رپیته‌وه، پاشان ده‌ستی به‌قژیدا هینا و له‌دوو‌ره‌وه له‌مالی خویانی روانی، له‌به‌ر خۆیه‌وه‌گوتی: 'باشتره‌برۆمه‌وه، ئه‌زانم چه‌پسه‌ی دایکم چاوه‌ریمه‌ و چه‌ز ناکه‌م دلی ئه‌و بشکینم!'

له‌وکاته‌دا له‌ده‌نگی گولله‌کان راچله‌کی، خیزا به‌دوو هه‌نگاو خۆی گه‌یاند هه‌ بن دیواری مالی مام برایمی دراوسینیان، پیکانی توند له‌رووی کاشی شوسته‌که‌گیر کردبوو، ترسیک به‌ناو ده‌ماره‌کانی جه‌سته‌یدا ده‌گه‌را، ئاره‌قینکی سارد له‌بنبال و ناو شانیه‌وه‌جۆگه‌له‌یان به‌ست، ماسوولکه‌ی پیکانی گرژ بووبوون و به‌ئه‌سته‌م ده‌یتوانی له‌سه‌ریان بوه‌ستیت، وای هه‌ست ده‌کرد هیشتا پیکانی له‌ناو پیتاوی فوتبۆلینه‌که‌یدان و ئه‌وه‌نده‌توند قه‌یتانه‌کانی به‌ستون، قاچی گوشییون و خوینیان بز ناچیت، له‌گه‌ل شریخه‌ی گولله‌کاندا توند ده‌ستی به‌سینگیه‌وه‌ده‌گرت و خۆی به‌پیشدا چه‌مانده‌وه، به‌جۆریک خه‌ریک بوو ئه‌ژنوکانی داده‌دایه‌سه‌ر کاشیه‌یه‌کان، هیزی ده‌دایه‌به‌ر خۆی تاوه‌کرو بگاته‌به‌ر ده‌رگه‌ی ماله‌که‌یان، پیکانی به‌رووی کاشی شوسته‌که‌دا ده‌خشاندا و کوورپه‌کوورپه‌ده‌رپیشت، وه‌ک ئه‌و گوللانه‌ی له‌دووور ده‌نگیان ده‌هات هه‌موو به‌ر جه‌سته‌ی ئه‌و

که وتبن. هاو پیکانی هموویان ئه وهیان ده زانی، که ئه م چه ند له دهنگی گولله ده ترسیت.

گه یشتبووه پیش ده رگه ی ماله وهیان، خوی به پرووی ده رگه که وه هه لپه سارد و سه ری نا به پرووی ئاسنه سارده که وه، رهنگی شینی توخی ده رگای ماله که یان له ناو تاریکی کولانه که یاندا رهش ده یواند، دهنگی گولله کان له دوور تا کو ده هات له زیاد بووندا بوون، پوخی له ناو جه سته یدا ئارامی لئ هه لگیرابوو، هیزی ئه وه ی تیدا نه بوو له ده رگه که بدات، له پشتیه وه و له ناو بیده نگیی کولانه که دا و لای ده سته راستیه وه گوئی له میله پتانه وه ی تفهنگ بوو، پاشان گوئی لئ بوو به زمانی عه ره بی بانگیان لئ کرد: 'کوربه له جیگه ی خوت نه جوولیت!'

سه ری نابوو به ده رگه که وه و هه ردوو ده سته ی هه لپه بیوو، چوار پوولیس بوون. له پشتیه وه پاره ستابوون و لووله ی تفهنگه کانیا ن تی کردبوو، یه کتیک له پوولیسه کان لئی نزیک بووه وه و ده سته ی به ورگ و پشتیدا هینا، پاشان پروویان پین وه رگپرا و وهک مندالتیک له نئوانیاندا وه ستابوو، یهک یهک لئی ده روانین، ئه و پوولیسه ی که ده پيشکنی، له ناکاو زله یهکی لئ دا و گوئی: 'بپرو، یه لا بپرو، له م ناوه دا نه وه سته ی، گه وادا!'

ویستی پینان بلیت، بوچی به عه ره بی قسه ده که ن، ئه وه ی نه پرسه و رای گۆری، پینی گوتن، که ئه وه ماله که یانه و ئیستا له سه ییری یاریی هه لپه ژارده ی عیزاق گه پاره ته وه، له کاتیکدا ئه و ده می ته ته له ی ده کرد و چه ند جاریک ده سته یکی به توندی به پرووی ده رگا ئاسنه که دا ده کیشا، پوولیسه که جاریکی تر هه مان قسه ی دووباره کرده وه و دوو جار شهقی تی هه لدا، هه ولی خو پاراستنی نه دا، شهقه کان بهر په قاییی

قاچی کهوتن، نهیده توانی له سه لاق بوهستیت، پۆلیسیکی تریان هاته
پیششه وه و لیتی پرسیی: 'گهواد، تو بهم نیوه شه وه له کوئی بووی؟!'
پیش ئه وهی ئه وه لاملی بداته وه، ده رگه که له پشتیه وه کرایه وه،
حه مه سالحی عه زهی مه مه نگ خیرا هاته نیوان یاسینی کوپی و
پۆلیسه کان و پاره ستا، بالای ئه وه نده به رز بوو پۆلیسه کان دوو
مه تریک چوونه دواوه و لیتیان پوانی، قولی مه لکرد و بازووه
ئه ستووره کانی ده رگه وتن، هه ردوو ده ستی پان کردنه وه، وه کوو
له پی خاکه نازیک ده هاتنه پیش چاو، به عه ره بییه کی په وان له گه ل
پۆلیسه کاندایه که وه ته گه تگوگو، له و کاته دا هه پسه ی دایکی، که له گه ره کدا
به هه پسه شیعه ناسرابوو، ده ستی یاسینی گرت و بر دیه ژووره وه،
عوسمانی برای و سو بچی خوشکی له و دیو ده رگه که وه گوئیان
گرتبوو، هه مه سالحی باوکی خیرا بانگی له غه فووری کوپی کرد، که
چایان بۆ بیتیت، یان ئاوی سارد. کاتیک غه فوور به سوراحیه ک ئاو
و جامیکه وه بۆ بهر ده رگه گه رایه وه، پۆلیسه کان به هه مه سالحیان
گوت: 'له بهر خاتری تو نه بووایه له گه ل خۆماندا ئه مانبرد و
لیتپه چینه وه مان له گه لدا ئه کرد.'

دوای ئاو خوار دنه وه پۆلیسه کان سو پاسیان کرد و کۆلانه که یان
به جی هیتت.

پاشان هه مه سالحی باوکی له هه وشه که یاندا، وه کوو شیت و به
هه له داوان له دار ده گه را، له بهر خۆیه وه به رده وام جنیوی به
منداله کانی ده دا، دوای ئه وهی به ده ستی به تال چووه ژووره وه،
هه پسه ی خیزانی یاسینی کردبووه ژووریکه وه، ده رگه که یان
داخستبوو، هه پسه له پیشه وه و منداله کانی تری له بهر ده رگه که دا
دانابوو، چونکه ده یزانی هه ر جاریک له منداله کانی ده دا؛ جیگه ی

دهستی شين دهبووه يان شوينيكي دهشكاندن. پوژي پيشوو، به
رقهوه پهلي سوبجی كچي پاكيتشا بوو، ئيسقانی مهچكي له جي
بردبوو.

حه مهسالحی عهزهی مههنگ به گهنجی ياريزانی كونی زورخانه
دهبيت، پوژيتك له بهردهم خانهقای مهجوی تهختهی پاشی
عهره بانه يه كي يايلى دهگريت، هه چهند سالحی عهره بانچی قامچی له
ئه سپهكهی ده دات، له شويني خوی نابزویت، سه دكه سيك لی كۆ
دهبنه وه و پاشان دهست دهگريت به چه پهلیدان،

حه مهسالح ههنديك جار سابوون و شهكری دهكری و
دهيفرۆشته وه، دوو سال پيش ئه و پوژه ميرزا كهريم ئه و خانووهی
بۆ بهكری دهگريت و پينچ ديناری به قهرز پي ده دات تاوه كرو
كاسیبي پيوه بكات. خهلكی له گه رهكي سه رشه قام و ناو بازار خویان
لی لا ده دا و لی ده ترسان. ته نیا چه پسه شيعه ی دايکی ياسين
ده ره قه تی ده هات، كاتيك به سه ريدا هاواری ده كرد، ئه و پياوه بالا
به رز و به هيزه، له به رده مي دا بچووك دهبووه وه و وه كوو مندا ل
سه ری داده خست.

ئه و شه وهی له ياسيني كوپری تووره بووبوو، چه پسه ی ژنی پتی
گوت: 'قه سه م وه خوا ده ست له و كوپه بدهی، په ل ئه و مندا لانه ده گرم
و ده يانوه مۆ بۆ مال باوكم!'

دهستی به پرووی چه پسه ی ژنیدا هه لبریبوو، له ژير سميله
ئه ستوور و ماشو برنجیبه كه يه وه لیوی خوی ده گه ست، دوا ی چه ند
هه ناسه يه ك دهستی داگرتوه و پشتی كرده ژنه كه ی و بۆ
حه وشه كه يان چوو، به دم ريگه وه: 'ياسينه خويړی، به ئيمام علی
ده ویت ته علمیت دابووه م.'

ياسين له مالي ماموستا همه بۆرى هاوپتى بوو، دواى ئه وهى
 همه بۆر بۆينباخه كهى بۆ به ست، پنى گوت: 'ده زانيت، ياسين، ئەم
 بۆينباخه ره شهى من له گهل ئه و قاته شينهى تودا ناجۆره!
 'ناشوكرى نه بيت ئيستا به ههردوو كمان هه ره ئه وه شك ئه به ين،
 بۆم ببهسته و گوى به رهنگ مهيه.'

'چيه هه تيو ئه لئيت بۆ خوازينيى به هار ئه چيت؟'
 'جا كوا، به لام باوه رناكه م قهت ئه وه روو بدات.'
 'به ينى خۆمان بيت چاك عه شقى بوويت!'
 'ئينجا ناحه قمه؟'

'نازانم، بۆچى زۆربهى گهنجى ئه و شاره، به هارتان لى بووه به
 په رى خودا.'

'په ريش هه دى نيه ئه وه نده جوان بيت.'
 'كه واته ئه مپۆ ديم له گهلت!'
 'ناماقوليت كرد.'

'بۆ هه تيو، پيت وايه ئه گهر من ببينم ئيتر رهنگى كال ئه بيته وه،
 ئه ترسم ئه گهر بوو به هاوسه رت بۆم نه بيت بيمه ماله كهت و دلئ لئى
 پيس بيت!'

'زنى جوان قهت به ته نيا مولكى پياويك نيه!'
 'ئهم قسه يهت له كوئوه هينا؟'
 'له پياوچاكيك، مام زامن.'

‘مام زامن کئیه؟’

‘نوقلفروش!’

‘ناویم نه بیستووه.’

دوای ئه وهی ئه مهی به حه مه بۆر گوت، له ده رگهی ماله که یان هاته
دهر و به رهو مالی به هار که وته رئ، به دهم رینگه وه به ردهوام ئه وهی
له بهر خۆیه وه دووباره ده کرده وه: ‘به هار خان من تو م خوش ئه ویت،
یان به هار گیان من حه زم لی کردوویت.’

به هار چاوه روانی یاسینی ده کرد، چونکه ده یزانی ئه گهر هه والئیکی
جه لال هه بیته ده بیته له یاسینه وه پتی بگات، ته نانه ته هه ستیشی به وه
کردبوو، که شتیک هه یه و یاسین لی ده شاریته وه.

غالب عه ره ته تی باوکی به هار ده یزانی که کورانی شار هه موو
وه کوو پوره هه نگ ده وره یان له ماله که ی ئه و داوه، به لام له وهش
دلنیا بوو، که که چه که ی ده توانیت ته نیا دل به یه کئیکیان بدات.

دایکی به هار باسی ئه وهی بۆ غالبی میزدی کردبوو، که بینجه له
جه لالی میرزا که ریم که چه که یان چاوی به دوای هیچ کوریکه وه نییه.

غالب عه ره ته تی دۆستی مالی میرزا که ریم بوو، هه رچه نده
نه خوینده وار بوو، به لام بۆ بیست سال ده چوو په یوه ندیی له گهل
غه فووری میرزا که ریمدا هه بوو، یه کئیک بوو له هاوړئ
باوه پئیکراوه کانی غه فوور، هه موو جاریک غه فوور به غالبی ده گوت،
ئه گهر تو خوینده وار بوویتایه، ئه وه نده پاک و دل سوژی، ده بوو یته
سه رکرده مان.

یاسین له بهر به له دیکه پرسسیاری غالب عه ره ته تی کردبوو،
سه وزه فروشیک له باره ی غالب عه ره ته ییه وه گوتبووی: ‘یه حیای
باوکی غالبیش هه ر شیوعی بوو، یه کئیک بووه له دامه زرینه رانی

يەككىتى جووتياران و با بلىتىن، جەمعيەى فەلاھىنى عەرەبەت و كاتى
خۆى لە خۆپىشاندانى جووتياراندا لە عەرەبەت بەشدار بوو!

كاتىك گەيشتە بەردەم دەرگەى گومرگەكە، قوبادى پۇلىس لە ناكاو
ھاتە بەردەمى و پىتى گوت: 'ئىشى نەينى بە پياوى ترسنۆك ناكريت،
دوايى ئەزانىت باجەكەى چەند قورسە.'

قوبادى پۇلىس ئەمەى گوت و مامۇستا ياسىن لىنى چوۋە پىنشەو
و پىتى گوت: 'ئەرى تۆ باسى چى ئەكەيت، ئىشى نەينى چى و شتى
چى؟'

'بە خودا جوانە، ئەو تەربىيەتى پارتىيەكانە، لەسەر دىوارەكان بە
رەنگى سوور ئەنوسن، بژى يان پرووخىت حكومت، بەو جۆرە بە
بەردىك دوو چۆلەكەى ئەكوژن!'

'كاكە قوباد تۆ باسى چى ئەكەيت؟'

قوبادى پۇلىس پياۋىكى كور تەبالا بوو، قاتىك رانكوچۇخەى رەشى
لە بەردا بوو؛ خۆى ھەلبېرى و ھاتە سەر نووكى پىكانى و دەموچاۋى
لە مامۇستا ياسىن نزىك كردهو و بە چرپە پىتى گوت: 'ئىوھى پارتى
ئەگەر يەك تۆز غىرەتتان تىدايە، ئەو ئىشانە بە ناۋى خۇتانەو بەكن،
قورەكە بۇ شىوعىيەكان خەست مەكەنەو و خۇتان وەك بەرزەكى
بانان بۆى دەرچن، شۆرش بە پياۋى ترسنۆك و دوورپو و سەر
ناكەويت!'

مامۇستا ياسىن ھىچ وەلامىكى قوبادى حەيتەى نەدايەو، ويستى
پىتى بلىت، كە ئەو ئاگادارى ئەو شتانە نىيە، بەلام دەمى تەتەلى كىرد
و تاوھكوو قوبادى پۇلىسىش لىنى دوور كەوتەو، بىدەنگ لە دوورەو
لىنى دەروانى، ئەژنۆكانى دەلەرزىن، شەلالى عارەق بوو، ھەناسەى لە

سینگیدا پهنگی خواردبووهوه، به لاچاویک له ده‌رگه‌که‌ی مالی به‌هاری
روانی، هه‌ناسه‌یه‌کی هه‌لکیشا و به راکردن، وه‌ک بلتی یه‌کینک به
دوایه‌وه بیت، خوی گه‌یاندده‌ خان‌ه‌ق‌ای مه‌ولانا خالید و ده‌موچاوی
شوشت و بۆینباخه‌که‌ی له ملی کرده‌وه.

دیسان به‌هار له و خ‌یال و ترسه‌ی داییری، کاتیک له مزگه‌وته‌که
چوه‌ ده‌روه، وه‌ک پۆزانی پیتشو له به‌رده‌م ده‌رگه‌ی مزگه‌وته‌که‌دا
پانه‌وه‌ستا و له سه‌ع‌اته‌که‌ی ده‌ستی نه‌روانی، بی بیرلیکردنه‌وه بۆ
به‌ر ده‌رگه‌ی مالی غالب عه‌ربه‌تی چوو، بۆینباخه‌که‌ی به‌ لولوکر‌اوی
گرتبوو به‌ ده‌سته‌وه، بۆنی ئاره‌قی جه‌سته‌ی خوی ده‌کرد، له‌ ریگه
به‌رده‌وام ده‌ستی به‌ قوچ‌ه‌ی چاکه‌ته‌که‌یه‌وه بوو، دایده‌خستن و پاش
چهند هه‌نگاوینک دیسان ده‌یکردنه‌وه، گه‌یشه‌ به‌ر ده‌رگه‌که، هه‌ردوو
ده‌ستی خستبووه‌ گیرفانی، بیده‌نگ به‌رامبه‌ر ده‌رگه‌که‌ پاره‌وستا، له
قوولایی ره‌نگی سه‌وزی ده‌رگه‌که‌دا ئه‌وه‌ی ده‌خوینده‌وه، ئه‌و دیره‌ی
له‌ نامه‌که‌ی جه‌لالدا نووسرابوو، جه‌زی ده‌کرد خوی ئه‌وه‌ی به‌ به‌هار
بگوتایه، له‌ به‌ری کردبوو... له‌ به‌ر خۆیه‌وه‌ گوتیه‌وه:

'ئه‌گه‌ر ئه‌م جاره‌ بیه‌وه، ژووریکت له‌ شار، له‌ دل‌دا بۆ چ‌راخان
ئه‌که‌م، شه‌وو‌پۆژ پووناک بیت به‌هار، تا پینکه‌وه‌ پیروخه‌رۆ ئه‌بین،
شيعرت بۆ ئه‌هۆنمه‌وه.'

زۆری بی چوو، که‌ له‌ و خ‌یاله‌ی به‌ ئاگا هاته‌وه، له‌ بی‌ری چوو
چهند بوو له‌ به‌ر ده‌رگه‌که‌یانددا پاره‌وستابوو، په‌ستی سه‌ره‌تای
نامه‌که‌ی جه‌لالی گۆپیبوو به‌؛ به‌هار ئه‌گه‌ر تو پیم‌ رازی بیت...

ده‌ستی له‌ گیرفانی ده‌ره‌ینا و هیواش سی جار به‌ پشتی ده‌ستی له
ده‌رگه‌ی دا، له‌ و کاته‌دا وه‌ک بلتیت له‌ ش‌تیک په‌ش‌یمان بیت، له
چوارده‌وری خۆی ده‌روانی، هه‌رچه‌نده‌ له‌ و کۆلانه‌ که‌سی لئ نه‌بوو،

به لام ئەو ههستی دهکرد ههموو چاوه‌کانی ئەو شاره لینی ده‌پروانن. به لاجانگه‌کانیدا دڵۆپ دڵۆپ ئارهق ده‌تکانه سه‌ر کراسه‌که‌ی، به بۆینباخه‌که‌ی ده‌ستی ئاره‌قه‌ی ده‌موچاو و ملی سه‌ری، له ده‌ستی پاستی شه‌قامه‌که‌وه عه‌ره‌بانه و ئه‌سه‌پکی بینی، هه‌نگاوێک هاته دواوه و پووی کرده شه‌قامه‌که‌ و ویستی بیه‌په‌ته‌وه و بپوات، له و کاته‌دا سه‌لحی عه‌ره‌بانچی به خۆی و عه‌ره‌بانه و ئه‌سه‌په‌که‌یه‌وه گه‌یشه‌ته به‌رده‌می، سه‌لح ده‌ستی بۆ به‌رز کرده‌وه و گوتی: 'ماندوو نه‌بیته، ماموستا یاسین.'

دوای ئەوه‌ی خۆی راست کرده‌وه و قورگی پاک کرده‌وه: 'چۆنی مام سه‌لح.'

هه‌تشتا ئەو له عه‌ره‌بانه یاییلیه‌که‌ی ده‌پروانی، خویندییه‌وه، که له سه‌ر بۆردیک به سه‌پی نووسرا‌بوو: 'السليمانية، ژماره ٢.' له پشتییه‌وه به‌هار ده‌رگه‌که‌ی کردبووه‌وه و به ده‌نگێکی ناسک و شه‌رمانه، گوتی: 'فه‌رمووا!'

کاتیک ده‌نگه‌که‌ی هاته به‌ر گوێ، له شه‌رماندا ویستی ئاوێر نه‌داته‌وه، دیسان ئەوه‌ی به‌خه‌یالییدا هات، که چی به‌ به‌هار بلیته، هه‌والی باوکی یان مه‌به‌ستی دلی خۆی. ئاوێر دایه‌وه و دوای ئەوه‌ی قورگی دیسان پاک کرده‌وه: 'به‌هار خان.'

ئوه‌نده‌ی پێ گوته و له به‌هاری پروانی، ماکسییه‌کی په‌شی ته‌سه‌کی له به‌ردا بوو، سه‌ینگی پرووت و مه‌مه‌که‌کانی ده‌رپه‌رپیوون، قژی په‌ش و خاوی به سه‌ر شان و سه‌ینگه پرووته‌که‌یدا په‌خشبان بووبوون، ماکسییه‌که‌ی له سه‌ر سمت و ناو قه‌دییدا به جه‌سته‌یه‌وه نووسا‌بوو، قوڵی تاوه‌کوو سه‌ر شانه‌کانی پرووت، پێش ئەوه‌ی ماموستا یاسین بیت له ده‌رگه‌که‌یان بدات، به‌هار له قاتی سه‌ره‌وه‌ی بالاخانه‌که‌یانوه

قژه کال و لووله که ی مامۆستا یاسین ده بینیت، له و کاته دا داوا له دایکی ده کات و پیتی ده لیت: 'دایکه گیان، نه گهر گویت له ته قه ی ده رگه که بوو، نه وا تو گوئی مه یه ری و خۆم نه چم نه یکه مه وه.'
'ئیی کچی خۆم، ده ردی دل نه وه نده گرانه، ئیتر ناتوانم هیچت پی بلیم.'

دوا ی نه وه ی دایکی نه مه به به هار ده لیت، وه لامی دایکی ناداته وه و ده چیت خۆی ده گو پیت و قژی داده هینیت، پاشان له حه وشه که یاندا چه پکیک پیحانه ره شه ده رنیت و به سه ر سینگ و گه ردنیدا ده هینیت، ده رگه که ده کاته وه و چه پکه پیحانه که ی له ناو ده ست ده بیت.

مامۆستا یاسین له لای راست و چه پی شه قامه که ی روانی و خیرا و وه ک له گو تنی په له ی بیت، شتی وه ی ورچیکی بیئارام به رده وام خۆی به راست و چه پدا ده خست، زووزوو بۆینباخه که ی ده ستی به ناوچه وانیدا ده هینا، نه وه نده له به هار هاتبووه پیتشه وه، هه ستی ده کرد نیو سینگی پر بووبوو له بۆنی پیحانه، پاشان ده ستی توند به لیواری ده رگه که وه گرت و گو تی: 'به هار خان، کاک غالب به و نزیکانه به ساغ و سه لامه تی دیته وه!'

'نامیق ئاغا و کاک عه زیزی میرزا که ریم لیزه بوون و گو تیان، هیچ هه والیکی نییه، نه وه نده نه بیت، که به برینداری له خه سه ته خانه ی عه سه که ری حامیه که یه!'

'به لئی، به لئی، قابیله خۆ باوکت چ تاوانیکی کردوو، چاره سه ری بۆ نه که ن و نه یینتر نه وه ماله وه.'

'ده ی مامۆستا، خوازیارم قسه که ی تو راست بیت.'
تاویک بیده نگ بوون و له یه کتریان روانی، به هار گو تی: 'وا بزنام شتیکی تر هه یه که پتیو یسته پیمی بلیت؟!'

'به‌ئى، دلم چووه ته سهرت و ههزم لىت كردووه.'
به‌هار ماسوولكه‌كانى دهموچاوى هينايه‌وه يه‌ك و تونى دهنكى
خوى گورپى و گوتى: 'ئاي، تو كه كورپكى چاوقايمىت، ئىستا كاتى
ئوه بوو؟!'

'ئهى نازانم...'

'به زمانى خوت، هه‌زت لىم كردووه.'

'زور زور...'

'ئى، ئى، تى گه‌يشتم ماموستا!'

دواى ئه‌وه‌ى به‌هار ئه‌مه‌ى له ژىر ليوه‌وه پى گوت، ماموستا ياسين
سه‌يرى ئه‌ملا و ئه‌ولايى كرد و له‌وه زياتر هيجى نه‌گوت، به‌هار
دهستى برد و دهستى خسته‌ ناو دهستى، دهستى گوشى و چه‌پكىك
پىحانه‌ى له ناو دهستىدا به‌جى هيشت، پاشان له چاوى روانى و پنى
گوت: 'به‌لام...'

ماموستا ياسين هه‌نگاويك لىنى دوور كه‌وته‌وه: 'به‌لام چى؟'

'به‌لام... مه‌به‌ستم، ته‌واو، ئه‌وه‌ى له دلتدا بوو گوتت؟!'

پاشان سه‌رى داخست و بونى به پىحانه‌كه‌ى دهستىيه‌وه كرد،
وه‌ك شستىكى بىر كه‌وتبىته‌وه، بىن ئه‌وه‌ى له به‌هار بىروانىت، له ژىر
ليوه‌وه و خىرا گوتى: 'به‌ئى، به‌ئى، ئه‌وه‌ى ويستم پىم گوتى.' زياتر له
به‌هار دوور كه‌وته‌وه.

'ماموستا تو ئه‌وه ئه‌زانىت، كه مرؤف ته‌نيا يه‌ك دلى هه‌يه؟!'

'حه‌تمه‌ن.'

'باشه ماموستا، منىش قه‌درى رازى دلى تو ده‌گرم!'

وه‌لامى نه‌دايه‌وه و پشتى كرده به‌هار و خىرا ده‌سته‌ راستى
شؤسته‌كه‌ى گرتە به‌ر. خىرا ده‌رؤيشت و هه‌ندىك جار پىكرده‌كه‌ى

له ډاګردن دهچوو، کاتیک ګه پشته کۆتایی کۆلانهکه، پيش نهوهی ئاوږ بداتهوه، بیرى لهو قسه یه ی کردهوه، که به بههاری ګوتبوو، پاشان له بهر خویهوه و به دهنگی بهرز چند جاریک ګوتی: 'نیازی دلی خۆم پئ ګوت.'

ئاوړینکی دایهوه و خیرا دهستیکی بۆ بههار بهرز کردهوه، که تا نهو کاته هینشتا له ناو ده رګه که دا ډاوه ستابوو.

سه ر شیوی قازی به جئ هینشت، وهک بلنیت که سیک به دوايهوه بیت، یان له ترسی شتیک بیهویت ډا بکات، لهوئ ډانه وستا و تا بهر دووکانه کانی سه عید ته ها کۆی ډای کرد، هه ناسه بړکینی پئ که وتبوو، بهردهوام هه نګاوه کانی خیرا ده کرد و زووزوو ئاوړی ده دایهوه. کاتیک ګه پشته سه ر جاده ی مهولهوی، ههستی کرد سه رمایه تی و بهردهوام ده لهرزی.

چووه ناو چایخانه که و سلأوی کرد، عوسمانی چایچی وهلامی سلأوه که ی نه دایهوه، پاشان وهکوو چۆن پيشتر بړیاری نهوهی دابوو، که ئیتر زور قسه له ګه ل عوسمانه شهلی چایچیدا نه کات، که مشته رییه کانی ناویان لئ نابوو عوسه عه بووس. پاشان جیګه ی دانیشتنه که ی بګوړیت و وهک مامؤستا هه لسوکه وت بکات. چوو له سه ر کورسیی ژیر ډادیو ګروندیکه که دا دانیشتن، ډادیوکه لهو کاته دا ګورانیه کی عهلی مهردانی لئ ده دا، بیجګه له عوسمانه شهلی چایچی چوار که سی تریش له کورسییه ک له ولای نهوه وه سه ریان به سه ر یاری تاوله کانیاندا شوږ کربووه وه. کاتیک مامؤستا یاسین سلأوی لئ کردن، نه وانیش وهلامیان نه دایهوه، بانگی له عوسمانه شهلی چایچی کرد و داوای چایه کی کرد، عوسمانی چایچی لئی روانی و پاشان چایه کی هینا و دوا ی نهوه ی ژیر پیا له که ی دانا و له سه ر

میزه که خولایه وه، پیاله که ی به توورهبییه وه له سه ر دانا. ماموستا یاسین خوی راست کرده وه و لئی روانی، لئوی جوولاند و ویستی پئی بلت: 'ئه وه بۆ وه لامی سلوم ناده یته وه؟'

هه ناسه ی توند بووبوو، قسه ی بۆ نه کرا و سه ری داخست و له ژیر لیوه وه وه کوو له گه ل خویدا بدویت، قسه که ی گوری و پئی گوت: 'بووم به ئه ندای یه ده کی کارگیریی یانه ی وه رزشیی سلیمانی.'
'ئیت خودای ئه کرد ئه بوویت به موته سه رپی ئه م شاره، ئه وه که یفی خوته و به ریگه ی خوت، به لام رازی نابم مندالی فه قیر و هه ژاری سه رشه قام و چوارباخ بۆ توپتوپین و خویریتی هه لبخه له تینیت!'

کاتیک عوسمانه شه لی چایچی ئه مه ی ده گوت، ده ستی له سه ر میزه که ی به رده م ماموستا یاسین دانابوو، ئه وه نده دریز بوو، له ناوقه دبیه وه چه مابوو وه و لووته زل و چاوه ره شه زه قه کانی لی نزیک کردبووه وه، عوسمانه شه ل ئه مه ی ئه وه نده به توورهبییه وه گوت، ئه و چوار که سه ی تر، هاتبوون و له لایانه وه راوه ستابوون، پاشان عوسمان به رده وام بوو، گوتی: 'ئه ی ئه لئین، به یانی زوو تا درهنگانی ئیواره تو له و مه لعه به ی ئیداره مه حه لیت؟!'

'ئین، خۆم ئه وی به ریوه ئه بم!'

'کوره به خودا برا مه گه ر تو و ره فیه کانت بۆ خویریتی له وی بن، مه گه ر تۆش ره فیه ی کورانی میرزا که ریم نه بیت?!'

'بۆ، ئه و کورانه چ زه ره ریکیان له جه نابت یاوه?!'

'مه گه ر شیوعی نه بن!'

'ده وه ره ئه م که ره تی بگه یه نه!' یاسین ئه مه ی له ژیر لیوه وه

گوت.

عوسمانه شهل بینیبووی، که یاسین هاتوچوی مالی میرزا کهریم دهکات و له گهل جه لالدا گهلنک جار بینیبووی. ههروه ها هه کاتیک عوسمانه شهلای چایچی پرسیارای له عهللی کورپی دهکرد: 'له کوئی بوویت؟'

کورپه کهی له وه لامدا دهیگوت: 'له گهل ماموستا یاسین بووم.' چهند مانگیک پیش نهو روزه عوسمانه شهل به ماموستا یاسین و حه مه بۆر و دوو هاوړی تری گوتبوو: 'رازی نیم و ئیوه بۆتان نییه بیته چایخانه کهم.'

له و کاته دا رهحیم موکریانی پهیدا ده بیت، وه کوو گویی له هه موو قسه کانی عوسمان بوو بیت، وه لامی ده داته وه: 'دهی خاله گیان، کهنجی ئه م شماره روو بکه نه کوئی، مزگهوت و که سابهت، وه ک جه نابت بکرووزینه وه و بلین په نا به خودای. ئه دی دواي ئه وه، ئیوهی کۆنه په رست به هیچ رازی نابن.'

رهحیم و یاسین به توورپه بییه وه له چایخانه که دینه دهره وه، په حیم به دم په یگه وه، ده لیت: 'ئاوها من نه بام، ئه تو هیچ وه لامیکت پی نه ده بوو.'

'ئهی چۆن رهحیم گیان، خو به گالته من و تو ره فیق نیین!'

پاشان کاتیک گه یشتنه وه گه ره کی سه رشه قام و به رامبه ر خانه قای مه حوی، رهحیم هه والی جه لالی له یاسین پرسسی و پیش نه وهی یاسین هیچ بلیت، رهحیم گوتی که بو مالی میرزا کهریم ده چیت و خوی له وی هه والی جه لال ده پرسیت، پاشان لیک جیا بوونه وه. کاتیک یاسین چوو ه ژووره وه، دایکی به رده وام به دوايه وه بوو، چوو له بهر ته نکي ئاوی حه وشه که یاندا ده موچاوی به سابوونی رهقی شووشت،

دایکی دەستی بە پشتیدا هینا، بە دەستەکهی تری خاوییهکی بۆ
راگرتبوو، دواى ئەوهی خۆی گۆری و ویستی بڕوات، دایکی پتی
گوت: 'دوو کور ئەو گوینییەیان هینابوو، گوتیان ئەوه ئەمانەتییهکی
یاسینە و پتی بلێ؛ که رەنگەکیان بە دل نەبووه!'

وەلامی دایکی نەدایهوه و تەنیا لە گوینییە بۆرەکهی روانی، که
ئاسەواری بۆیاختیکی سووری پتووه بوو، لە خەيالی خۆیدا بیرى لەوه
دەکردهوه و بەردهوام ئەو قسەیهی دەگوتەوه: 'رەنگەکیان بە دل
نەبووه!'

دایکی پرسىاری ئەوهی لى کرد، که ئاخۆ لە پال مامۆستایهتییهکیدا
ئیشی تر دەکات، بەلام ئەو ئەوهنده خەيالی تیک چوووبوو، گویی لە
قسەکانی دایکی نەبوو.

له شارى بیسمارک، ئەو ئەپارتمانەى مالەکهەمى لى بوو دوو قات بوو، ژمارەى خانووەکهەى من، ژمارە سى سى بوو. بە پىزى مندا و لە دەستى چەمەووە خانووى ژمارەى پىنج، ژن و پیاویک دەژيان و چەند سالیک بوو لە دوورەووە سالاومان لە یەک دەکرد، بەلام نەمەزانى خەلگى کۆین و لە کۆیو هاتون، ئەوئەندە نەبیت هەستیک لە لام هەبوو کە پى دەچیت ئەم ژن و پیاووە تورک بن. هەردووکیان بالایان بەرز و پىستسپى و چاوکال بوون. پى نەدەچوو مندالیان هەبیت. ئەو پۆزە کتیبى سەربازى کۆمارم بە دەستەووە بوو، ماووەیەک بوو لە بیرم چوو بوووە، چەندان جار لە وینەکانم پوانیبوو، مەراقم بوو بزەنم چى تىدا نووسراو، بىجگە لە ناوئىشانەکهەى کە خەلیل حەمدانى هاورىم پى گوتبووم واتای چىبە. ئەوهم بە خەيالدا هات؛ کە نىشانى ئەو ژن و پیاووەى دراوسىمیان بەم، بەو نىازەووە لە پەنجەرەى ژوورەکهەمەووە چاوەرپوانیان بووم.

هەرچەندە ئەو پۆزە يادى کۆژرانى پەحىم موکریانى بوو، کە لە کاتى خویندەنەووەى بەيانى يازدەى ئازارى سالى ۱۹۷۰دا، لە نزىک باخى گشتى لە ئۆتۆمبىلیکی سەربازىیەووە تەقەيان لى کردبوو. ئەووە لە کاتىکدا دەبیت، کە لەگەل بىستى هەوالى بەياننامەکهەدا پەحىم دلى گەرم دەبیت و بە بەرد هىرش دەکاتە سەر ئەو ئۆتۆمبىلە سەربازىیەى بە پىکەوت لەوێووە تى دەپەرىت. بە داخەوهم من لە کاتىکدا ئەو هەوالەم بىست، کە مانگىکى بە سەردا تىپەرى بوو. دواتر چووم و

سۆراخی گۆرپهكەيم كرد، بهلام له بهر ئهوهی رهحیم موکریانی، له هیچ جینگهیهک ناوی تۆمار نهکردبوو، ئهو سالانهی له سلیمانی بوو، ههر بن شوناس مابوووه، له بهر ئهوه شارهوانی به ناشتنی تهرمهکهی ههستا بوون و گۆرپی ئهو هاوڕێیه میان لی ون کردم.

منیش سالانه یادی رهحیم دهکه مهوه، هاوڕێیهکی رۆحیم بوو. پیش ئهو رۆژانه به ریکهوت له سلیمانی بووم و داوای لی کردم؛ که له گهل خۆم بۆ بهغداي ببهم، به داخه وهم، که ئهو رۆژه به گویم نهکرد. له کاتی کدا ده مزانی، دلایان شکاندوووه و له خه لکی ئهو شاره توورپهیه، دواي ئهوهی دوو کهسی نه ناس، پهلاماری دهن و به زۆر لاقه ی دهکن. یادکردنه وهی من بۆ رهحیمه شیت، یان وهک خۆی حهزی دهکرد پیتی بلین رهحیم موکریانی، داگیرساندنی مؤمیک و خویندنه وهی ئهو شیعرانهیه، که ئهو حهزی لینیان بوو. به بیرم دیت سالی ۱۹۵۷ له لافاوه که دا، رهحیم بیسه روشوین بوو، ناومان له لیستی ون بووندا تۆمار کرد و پرسه مان بۆ گرت، بهلام دواي ههفتهیهک له نیوهی شهودا له ده رگه ی مالی ئیمه ی دا، پیتی په تی و جله کانی قورپای بوون، پیتی گو تین گوايه لافاوه که ئه وهنده ی دور بردوو، ههفتهیهکی پین چوو ه تاوه کوو به پین گه یشتوو ته وه شاری سلیمانی. سالی ۱۹۷۵ له زۆر به ی شار و گونده کانی ناوچه ی موکریان پرسیا ری ناو و ناو نیشانیم کرد، بهلام کهس رهحیم سا بیر موکریانی نه دهناسی.

هیشتا خه یالم لای یاده وه ریه کانی رهحیم بوو، چاوم لی بوو، دراوسی که مان ئۆتۆمیله که یان راگرت و دابه زین. چومه ده ره وه و به ره و پرویان چووم، کتیه که ی سه ربازی کومارم به دهسته وه بوو، دواي ئه وه ی سلاوم لی کردن، به ئینگلیزی پرسیم که ئایا ئیوه

تورکن. له یه ک کاتدا... پیاوه که گوتی به لئ و ژنه که گوتی نه خیر کوردین.

منیش پیکه نیم و پیم گوتن: 'ئیتستا ئیوه تورکن یان کوردن؟ خۆتان یه کلایی بکه نه وه و دلنیا بن کورد بن یان تورک هیچ مه به سستیکی خراپم نییه.'

'به لئ، کوردی تورکیاین.'

کاتیک پیاوه که ئه مه ی گوت، له ژنه که ی ده پروانی، ژنه که ش پرسیی: 'دیاره تۆش کوردیت؟'

'به لئ کوردم.'

'ئوه ئیمه گفتی ئه وه مان به یه ک دابوو، نه لئین کوردین، تا له گه ل که س تووشی نیقاش و گرفت نه بین!' پیاوه که ئه مه ی به کوردی گوت. 'ئهی مه گه ر ئیتستا تو له ئه مریکای ئازاددا ناژبیت، خو له تورکیا نیت و پتویست ناکات ترست له هیچ که سیک هه بیت، ئه وه مافی خۆته لیره به ئاشکرا بلیت کوردم.'

'حه مید له وه ده ترسیت به ره و پرووی تورکان ببیته وه، ده لیت تاقه تی شه پم نییه.'

ژنه که ئاوا ی گوت و پیاوه که ده سستی بو دریز کردم و گوتی: 'من ناوم هه میده.'

ژنه که ش گوتی: 'منیش زه کییه.'

'جه لال میرزا که ریم.'

کتیبه که م به ره و پروویان راگرت: 'ئیه ئه زانن نووسینی تورکی بخویننه وه.'

پیکه وه و له یه ک کاتدا: 'به لئ.'

کتیبه‌که‌م دایه ده‌ستی پیاوه‌که: 'ئه‌گه‌ر هاوکاریم بکه‌ن و هه‌ندیک له نووسینه‌کانی نیو ئه‌م کتیبه‌م بۆ بکه‌ن به کوردی.'
دوای ئه‌وه‌ی چاوی به نیو لاپه‌ره‌کانی کتیبه‌که‌دا گێتړا، گوتی: 'ئه‌وه یاده‌وه‌ری جه‌ندرمه‌ی تورکانه‌.'

'له‌وه ئه‌چیت، ئینجا منیش له‌به‌ر ئه‌وه ئه‌مه‌ویت بزانه‌م.'
'ده‌ی پسمام بۆچی نه‌چین له‌ مالی ئیمه‌ چایی بخۆینه‌وه و به ئیسراحت پیکه‌وه سه‌یری بکه‌ین.' حمید ئه‌مه‌ی گوت و پێشمان که‌وت.

منیش له‌ دواوه بانگم لێ کرد: 'مالی من نزیک‌تره، به‌ ده‌ستووری کورده‌واریش بیت، نابیت به‌ سه‌ر ماله‌که‌ی مندا هه‌نگاو بنین و بچین بۆ مالی ئیوه‌.'

زه‌کیه‌ پنی گوتم: 'ده‌ی براه، ئه‌و ماله‌ی ئیمه‌ که‌بیانوی لێیه و ئاوه‌دانه‌.' پیکه‌وه پیکه‌نین.

حمید و زه‌کیه‌، بێجگه‌ له‌وه‌ی باسی ده‌ردیسه‌ری خۆیانان بۆ کردم، پوورزای یه‌ک بوون و خه‌لکی شاری وان بوون. زیاتر له‌ بیست سال پیکه‌وه له‌ زیندان بووبوون. زه‌کیه‌ کراسه‌که‌ی به‌ری هه‌لمالی و سینگی پێ نیشان دام، له‌ زیندان سه‌ر گۆی هه‌ردوو مه‌مکیان بریبوو. حمید کابرایه‌کی که‌مدوو بوو. زه‌کیه‌ ئه‌وه‌شی پێ گوتم، که‌ پیاوه‌که‌یان خه‌ساندوو. مه‌به‌ستی له‌وه‌ بوو... که‌ هه‌ردوو هیلکه‌گونی حمیدبشیان ده‌ره‌یتاوه‌. پێیان گوتبوون... یا ئیوه‌ نه‌وه‌تان له‌ دوا به‌جی نه‌مینیت. به‌ پیکه‌نینه‌وه باسیان لێوه‌ ده‌کرد، پاشان حمید گوتی: 'خۆ پێویستی به‌وه نه‌ده‌کرد، چونکه‌ خۆمان به‌ نیازی وه‌چه‌خستنه‌وه نه‌بووین!'

قسه و باسمان چهندان رۆژ و شهوی خایاند، که ههستم کرد کاریگه‌رییان له‌سه‌ر باری ده‌روونیم کردبوو، یان ده‌توانم بلیم له چاو ئه‌و چیرۆکانه‌ی ئه‌وان ده‌رباره‌ی رژیته‌کانی تورکیا باسیان لیه‌وه ده‌کرد، رژیته یه‌ک به‌دوای یه‌که‌کانی عیراق له‌چاویاندا فریشه‌ته بوون.

پاشان هه‌مید و زه‌کییه‌ ئاوا کتیه‌که‌ی سه‌ربازی کۆماریان بۆ کردم به‌کوردی کورمانجی، ئه‌وان به‌ده‌می واتاکانیان پێ ده‌گوتم و منیش له‌ده‌فته‌ریکدا ده‌منووسینه‌وه.

ئه‌وه‌ی سه‌رنجی راکیشام و له‌بینینی یه‌که‌م وینه‌ی سه‌ر به‌رگه‌که‌یه‌وه‌ لێی به‌گومان بووم راست ده‌رچوو. هاتنه‌سه‌رده‌سه‌لاتی به‌عسییه‌کان و دواتر عه‌بدولسه‌لام عارف و ئه‌و تاوانانه‌ی سالی ۱۹۶۳ له‌کوردستان روویان دا، به‌تایبه‌تی له‌سلیمانی، که‌ده‌ستی تورکیای تیدا بووه، به‌لکوو به‌کردار و ته‌نانه‌ت هاوکاریی سه‌ربازیشیان کردوه. ئیمه‌ له‌سلیمانی ته‌نیا ناوی زه‌عیم سدیقمان بیستبوو، هه‌روه‌ها ئه‌م دوو ئه‌فسه‌ره‌ پله‌داره‌ کورده: نوره‌دین مه‌حموود و فوئاد عارف، که‌هاورپیی نزیک‌ی عه‌بدولسه‌لام عارف بوون و به‌نه‌ینی له‌گه‌لێک تاواندا به‌شدار بوون، به‌لکوو نه‌مانده‌زانی، که‌زه‌عیم سدیقه‌کان زۆر بوون.

چهند یاده‌وه‌رییه‌کم له‌کتیه‌که‌ی سه‌ربازی کۆماره‌وه‌ وه‌ک خۆی له‌سه‌ر چهند په‌رپه‌یه‌ک نووسیبوو، که‌ئهمه‌ نموونه‌یه‌کیه‌تی: 'بیستی مانگی چواری سالی ۱۹۶۳ بوو، سه‌عات یازده‌ی ته‌واوی شه‌و به‌دوو فرۆکه‌ی مه‌ده‌نی گه‌یشتییه‌ فرۆکه‌خانه‌ی به‌غدا، ژماره‌ی ئه‌وانه‌ی له‌فرۆکه‌کان دابه‌زین شه‌ست و پینج که‌س بووین، که‌

هه موومان جلی ئاساییمان له بهردا بوو، دواى ئەوهى به پزى چووین و له ناو پاسهکاندا دانیشتین. کهلوپه له کانمان له فرۆکهکان داگیران و له دوو سه یارهى بارهه لگري سه ربازى بارکران و به جیا به ره و هزارهتى به رگري به پزى که وتن.

دهروهه و ناو هۆلى فرۆکه خانه که بيجگه له سه ربازى تاييه ت کسى ترى لى نه بوو، له هۆلى چاوه پروانيدا خوار دنمان بۆ ئاماده کرابوو، به جورىک، وهک شاههنگى رۆژى له دايکبوونمان بىت. دواى نانخواردن به چوار ئۆتۆمبیل به پزى که وتن، گهيشتینه ئە پارتمانیک، چاوساغه کانمان پينان کوتین، ئەمه وهزارهتى به رگري عيراقه.

وهکوو چۆن له ئەنقه روهه له سه ر ئەوه رىک که وتبووین، که ئیمه له گه ل هيج که سىک بيجگه له هاو رپیکانى خۆمان په یوه ندى نه گرین و قسه نه کهین، ئەگه ر رىک که وت و په یوه ندى دروست بوو، له کورتى دهیبريته وه یان باسى فیلم و ئەدهب و موسیقا و دین ده کهین. ئیمه به سه ر چوار گرووپدا دابهش بوو بووین، که هه ر گرووپه و که سىک یان دووان سه ر په ر شتى و پینماییان ده کردین، چاوساغه کانمان زمانى عه ره بییان باش ده زانى. که ژماره یان هه شت که س، دووانى تورکمانى و شه شیان کورد بوون.

له ئە پارتمانى وهزارهتى به رگري له نهۆمى سى، جینگه مان بۆ ئاماده کرابوو، دواى ئەوهى چوار شه و له وئى ماینه وه، جلی سه ربازى عیراقییان به سه ردا دابهش کردین و کلاشینکوف و پینداویستییان پى داین، پاشان به قافلەیه کى سه ربازى به ره و که رکوک ب به پزى که وتن، دواى چوار سه سات گهيشتینه خوارووی که رکوک و له سه ربازگه یه ک دابه زین، که پینچ کیلۆمه ترىک له که رکوک وه دوور بوو.

لهوئ تیکهل به سه‌ربازه عیراقیه‌کان بووین، کهس نه‌یده‌زانی که ئیمه له تورکیاوه هاتووین و له راستیدا ئه‌فسهر و میتی ولاتی تورکیاین. ئیمه بۆ ئه‌وه هاتبووین؛ تاوه‌کوو ئه‌فسهر و کهسانی هه‌والگری پژیمی نوئی عیراق رابه‌ئین و مه‌شقیان پئ بکه‌ین، که بۆ دوو مانگیک ده‌بوو ده‌سه‌لاتیان گرتبووه ده‌ست، کاتیکی ئیمه گه‌یشتین، تیمیک پیش ئیمه و له رۆژانی راپه‌رینی به‌عسییه‌کاندا به نه‌ینی له هه‌مان سه‌ربازگه بوو بوون، نزیکه‌ی ده ئه‌فسهر و سه‌ربازی ئه‌مریکایی و ئینگلیز بوون، که هاوکار بوون بۆ لابردنی ده‌سه‌لاتی عه‌بدولکه‌ریم قاسم، که دۆست و هاوپه‌یمانی رۆوسیا بوو. ئه‌وه‌ی له‌و سه‌ربازگه‌یه‌دا ده‌گوزه‌را ده‌بووایه نه‌ینی بووایه، شوئینیکی تایبه‌ت و سه‌ربازی ئاسایی لئ نه‌بوو. ئیمه و عیراقیه‌کان له‌وئ هه‌موو ئه‌فسه‌ری ده‌ره‌جه‌دار بووین.

ئه‌وه‌ی ئیمه‌ی گه‌یانده‌بووه عیراق، سه‌ره‌له‌دانی کورده‌کان بوو، هه‌روه‌ها پینمایی پژیمی نوئی بۆ به‌ره‌نگار بوونه‌وه‌ی کۆمۆنیسته‌کان، که به‌ قسه‌ی پژیمی نوئی عیراق لایه‌نگریان له سه‌ده‌دا شه‌ست بۆ چه‌فتای خه‌لک هه‌بوو. وه‌کی تر حکومه‌تی نوئی ده‌سه‌لاتی به‌ سه‌ر ته‌واوی عیراقدا گرتبوو، ته‌نیا ناوچه کوردیه‌کان نه‌بیت، ئه‌وسا ئاویان له ئیمه گه‌یانده. که له هه‌موو شار و گونده کوردنشینه‌کان حکومه‌ت هه‌چ ده‌سه‌لاتیکی نییه و چه‌کداره جوو داخوازه‌کان، هه‌موو داموده‌زگه حکومییه‌کانیان تالان کردووه و له کاتی گۆرینی ده‌سه‌لاتدا ده‌ستیان به سه‌ر هه‌موو سه‌روه‌ت و سامانی بانکی عیراقدا گرتووه.

دوای مانگ و نیویک لیدوان و راهینان؛ که له‌و ماوه‌یه‌دا ده‌سه‌لات له عیراق گۆرا... به‌لام ئیمه دواتر ده‌رباره‌ی ئه‌وه بیستمان، که هه‌چ

کاریگه‌ری له‌سه‌ر سیاسه‌ت و پلانه‌کانی ئیمه و ده‌زگه‌ی سه‌ربازی
عێراقیش نه‌بوو.

له‌ رۆژی هه‌ژده‌ی مانگی شه‌شی ۱۹۶۳دا دابه‌ش بووین به‌ سه‌ر
ده‌ گروو‌پدا، من و پینچ هاو‌رپیم به‌ره‌و شاری سلیمانی به‌پێ کراین،
هاوه‌له‌کانی ترم بۆ شار و شارۆچکه‌ی تری ناوچه‌ کوردنشینه‌کان
چوو‌بوون. ئه‌و شه‌وه‌ی گه‌یشتینه‌ سه‌ربازگه‌یه‌ک له‌ ناو شاری
سلیمانی، له‌ گه‌لیک جینگه‌ تاوه‌کوو به‌یانی ده‌نگی ته‌قه‌ ده‌یستران.

کاتی‌ک جینگه‌یان بۆ دا‌بین کردین، خیمه‌یه‌ک بوو له‌سه‌ر دیوی
ناوه‌وه‌ی نووسرا‌بوو: 'ژیانی سه‌رباز هه‌چ نه‌هێنیه‌کی تیدا نییه‌.'

هاوه‌له‌که‌مان که‌ عه‌ره‌بیی ده‌زانی بۆی کردین به‌ تورکی، شه‌ش
که‌س بووین، یه‌که‌م شه‌و، که‌ له‌ که‌رکوکه‌وه‌ بۆ ئه‌و سه‌ربازگه‌یه‌ی
سلیمانی ها‌ت‌بووین، ئه‌و دێره‌مان له‌سه‌ر چادره‌که‌مان بینی، چه‌ند
جاریک نووسینه‌که‌مان خوینده‌وه، له‌ نێو خۆماندا گوتمان، که‌ واته
ژیانی سه‌رباز له‌ تورکیا جیاوازه، چونکه‌ ئیمه‌ ده‌لێین: 'ژیانی سه‌رباز
په‌ له‌ نه‌هێنی.'

زۆر ماندوو بووین، له‌سه‌ر جینگه‌ی خه‌وه‌که‌مان شه‌رمان بوو،
هه‌موومان په‌ناگه‌یه‌که‌مان ده‌ویست و که‌سمان نه‌یده‌ویست له‌ په‌په‌وه
بیت، نه‌وه‌ک هه‌ترش بکه‌نه‌ سه‌رمان، وه‌ک چۆن پیمان گو‌ترا‌بوو، که
شاره‌که‌ په‌ له‌ چه‌کدار یان خۆتان ده‌زانن و ئه‌زموونتان له‌گه‌ل
کو‌رداندا هه‌یه‌... که‌ ژن و پیاو و مندال و بگه‌ پیره‌کانیشیان چه‌کدار
و شه‌پکه‌رن. کاتی خواردنوه‌رگرتن بۆمان ده‌رکه‌وت که‌ له‌سه‌ر
چادره‌کانی تر نووسینی له‌و جۆره‌ نووسرا‌بوون، بۆ نمونه‌:
'چه‌که‌که‌ت زمانته‌ و وێژدانته‌!'

رۆژی بیستی شەش قەدەخەى ھاتوچۆ راگەینرا، پیش ئەوہى لە سەربازگەمان دەربچین، ھەموو ئەفسەر و سەربازەکانیان کۆ کردنەوہ و ئەفسەریکی دەرەجەدار، بە ناوی سەدیق مستەفا قسەى بۆ کردین، ئەوہندە بە تووڤهیی و بە پەلە قسەى دەکرد ھاوہلەگەمان فریای وەرگیزانی نەدەکەوت، لە کاتیگدا کە مەجبوور بوو بە چپە چپ بە ئیمە بلیت، من ئەوہندەى تىی گەیشتم، کە ئویش لە کۆتایی قسەکانیدا بوو: 'ئێوہ، ئەرکی سەربازىی خۆتان بەرامبەر بە دوژمن جیئەجى دەکەن.'

ھاوہلیکم گوتى: 'تەواوہ قوربان، دوژمنى ئێوہ، دوژمنى ئیمەشە، دەى بۆ وەستاوین؟ با بیاننیرین بۆ جەھەنتەم.'

دواى سەعاتیک، من و دوو ھاوہلەم لەگەل قافلەیکە، کە نزیکەى سەد کەس دەبووین، بە چواردەورى شاردا و پاشان بە ناو شاردا گەراین. دواى لیئوان و وەرگرتنى راي ئیمە، بە ئەفسەرى لیئیرسراومان گوت: کە ھەموو ئو کۆلاناڤەى دەکەونە سەر شەقامە سەرەکیەکان، سەربازیان لى دابنریت، تاوہکوو شار بە سەر چەندان ناوچەدا دابەش بکەن، پاشان چاودیرى تەواوى دەرەوہى شار بکريت و کەس نەتوانیت لى دەربچیت و ھىزى چەکدارىش ڤیگەى ھاتنى بۆ ناو شارى نەبیت. دواى ئەوہ گەرەکەکان بە گوێزەى ئو شەقامانەى پیناندا تێپەر دەبن، پەلامار بدرین.

لەو کاتەدا بێجگە لەو سەربازانەى لە چواردەورى شار بوون، یان لە ھەندیک جیگە بڤکەیان دامەزاندبوو، لە ناو شاردا ھەرپینج مال و سەربازىکی بەردەکەوت، پاشان من و ھاوہلەکانم لەگەل چەند ئەفسەریگدا لە ناوہپاستى شار بووین و بە شانى یەکەوہ

پاوه ستابووین. له چهند جینگه یه کی دوور دهنگی گولله ده بیسترا، هر جاریک سه ربازه کانی چوارده ورمان گویان له دهنگی گولله کان ده بوو... به تایبه تی که له نزیکان ده ته قینران، راست ده بوونه وه و ده ستیان به تفهنگه کانه وه به رز ده کرده وه، چاوه پوانی فرمانی فرمانده کیان بوون، تا له ویوه بو ناو کولانه کان بچن، که زیاتر له هزار سه رباز ده بوون و کرابوون به گرووی ده که سییه وه و ناماده بوون. سه ربازه کان له نیوان خویاندا چپه چپیان بوو، وهک خویان یه کلایی کردبیته وه ناخو چی بکن.

من و هاوه له کانم هموو شاره کوردنشینه کان چوو بووین. نیمه هه رده م نه وه مان ده زانی، که چی بکهین و چون هه لسوکه وت بکهین، پنیوستان به فرمانی کهس نه بوو، نه وه یاسایه کی نه گوږ بوو، هموو سه ربازیک ده بووایه بیزانیت.

دوو هاوړیکه م خه لکی ستیواس و به مه زهب عه له وی بوون، ده نیز و عه لییان ناو بوو، به لام نه وه ته نیا من ده مزانی، منیش بیرات مسته فا، کوری مه لایه کی حه نه فی مه زه بی خه لکی ئیزمیرم، نه وه ته نیا نه نینی نیوان نیمه بوو.

باش به بیرم دیت؛ هموو جاریک پیش نه جامدانی کاریک، گالته و که پمان ده کرد... ئیتر نازانم له ترساندا بوو یان چی بوو. ده نیز له نیوانماندا بوو، له بهر خویه وه کوتی: 'کوپینه، گرمان... نه گه ر ئیستا نیمه بومان هه بیت و له گه ل نه وه سه ربازاندا بدهین به سه ر نه وه مالاندا چی ده کهین؟'

عه لی کوتی: 'نه گه ر تفهنگمان له ماله که دا دوزییه وه، به و بیانوه وه که وره و بچووکیان ده کوژین!'

دهنيز، زور جار دهيكړده قوشمه و پيښه نين، گوتی: 'هر له گه له ماله که دا خاچتان بينی، دايکیان بگین.'

تاویک به و قسه یه ی له ژیر ليوه وه پيښه نين، منیش گوتم: 'نه ی نه گهر نه و ماله ی نیمه بزمان دهستنيشان کراوه، چول بیت؟!'

له دواي نه مه وه بيدهنگ له منیان روانی، وه کوو بیان ه ویت رای منیش وهر بگرن، منیش بن نه وه ی بیرم لی کردبیته وه شتیک بلیم: 'بوتلیک شه راب له قونیشماندا بیت بیشارینه وه بؤ نه مشه و، بؤ دواي کوشتاره که!'

هر دووکیان بؤ چند هه ناسه یه ک به بيدهنگی لینیان روانیم، منیش پرووم لی وهر گیزان و له شووشه ی رهنگاوړهنگی دووکانی شه ربه تجیه کم روانی، که شووشه کانی شکینرا بوو. کاتیک من پشتم لینیان بوو، عه لی گوتی: 'ئيوه پیتان وایه که زیانی سه رباز نه پینی تیدایه؟'

ئاوړم دایه وه، دهنيز به چه گوتی: 'کور ه چون نه پنی تیدا نییه، به لام ئیتر خوت و به ختی خوت.'

منیش گوتم: 'دهستکه وتی زیر و پاره ت مه به سته؟! یان...'

عه لی: 'زور شت، ژن و کچه کانیان؟'

دهنيز: 'به سه ره سواریان ده بین.'

عه لی: 'ده ی نابیته زینا؟!'

منیش پنم گوتن: 'نه ری، جهنگاوهره کانی ئیسلام له کاتی غزادا چ نایه تیکیان ده خویند!'

دهنيز: 'ئی ئینجا نه و نایه ته بؤ شیعه مه زه بیش دروسته؟!'

عه لی: 'به لی، به لی، خودا بؤ ه موو موسلمانانی به یه کسانی ناردووه ته خواره وه.'

هردوویکیان له منیان پوانی و دهنیز گوتی: 'دهی فەرموو، مه‌گەر
تۆ کوپی مه‌لا نه‌بیت؟'
'دهی ئیوه‌ چۆن جه‌نگاوه‌ریکن، بۆ دوا‌ی ئه‌و هه‌موو س‌اله‌ و
سه‌دان فتووحات چۆن ئه‌و ئایه‌ته‌ نازانن؟'
کاتیک ئیمه‌ له‌م قسانه‌دا بووین، سه‌ربازه‌کانیان بانگ کرد و به
گه‌ره‌کانی شاردا بلاو بوونه‌وه‌. ئیمه‌ش له‌ بیئیشیدا گویمان له
ته‌قه‌کان ده‌گرت و به‌ ده‌م قسه‌کردنه‌وه‌ کاتمان ده‌برده‌ سه‌ر.

له کاتیکي چاوه پرواننه کراودا خزی کرد به مالی که مالی حازم به گدا، له و کاته دا به پیکه وت دهرگه که یان له سهر پشت بوو، دوو رۆژ بوو به زوربه ی هاورپیکانیاندا هه والی بۆ ناردبوو، کاتیک چووه ناو هه وشه که که مال له ژیر سیبهری دارمیوه که دانیشتبوو: 'یاسین، تۆ ئەندامیکي زۆر که مته رخه میت!'

کاتیک که مالی حازم به گ ئەمە ی به مامۆستا یاسین گوت، هینشتا ئەو به پیوه بوو، دوا ی ئەوه ی چوو له شانیه وه له سهر کورسییه کی هه سیر دانیشت، سلای ی کرد و ویستی وه لامی بداته وه، به لام که مال به رده وام بوو، گوتی: 'پنویسته تۆ زیاتر گرنگی به کاری سیاسی و به رژه وهندی پارته که ت بدهیت، ئیشوکاری حیزبی ئاوا به پیوه ناچیت!'

مامۆستا یاسین به سه رنجه وه لینی پوانی و پرسیی: 'بۆ، کاک که مال، خودانه خواسته هیچ پووی داوه؟!'

'نه خیر، به لام ئەبیت ئیمه هه ول بدهین هیچ پوو نه دات و ئەندامه کانمان تووشی گرتن و کوشتن نه بن، ئەوه تا تۆ و هاورپیکانت ئیستا له لیواری هه پسکردندان و خریکه تووشی به لایه ک ئەبین!'

'کاک که مال پجات لئ ئەکه م، خودا نه کاشتی ئاوا پوو بدات.'

'تۆ و هه مه بۆر پنیوست بوو له و پوو داوه ی ئەو شه وه ده ستبه جی منتان ئاگادار بکر دایه ته وه، ئەگەر له کاتی خۆیدا به مانزانیایه ئەوا

خه‌مان ئه‌خوارد، به‌لام تازه هه‌چ ناکریت و ئه‌وه‌تا ناوی تو و
حه‌مه‌بۆر له‌ چه‌ند جینگه‌یه‌ک هه‌نراوه.

‘چۆن؟ له‌ کوێ ناومان هه‌نراوه؟’

‘جا برا بلێم له‌ کوێ، ئه‌وه‌نده‌ی من خه‌به‌رم هه‌بیت له‌ گه‌لیک
شوین، ئیوه‌ ئه‌و شه‌وه‌ ئه‌بووایه‌ بنووسن، ب‌رووخیت حه‌زبێ به‌عس،
تا قورس به‌ر گوێی پ‌ژیم بکه‌ویت‌ه‌وه‌ و لای که‌س ئاشکرا نه‌بن، به‌لام
ئه‌وه‌ی تو نووسیووت، ب‌ژی کوردستان، ئه‌وه‌ نه‌ک هه‌ر لای پ‌ژیم
به‌لکوو. شیوعیه‌کانیشی ته‌نگه‌تاو کردوه، جا جه‌نابتان چوون به
په‌نگی سوور نووسیووتانه، ئیتر ئه‌وه‌نده‌ی تر براده‌رانی شیوعی هه‌ر
کردوه.’

‘ئهی باشه‌ ئه‌وان ئه‌وه‌یان چۆن زانیوه؟!’

‘که‌ ئیوه‌ له‌ دیواری قوتابخانه‌ی جمهوری‌تان نووسیوه؟’

‘به‌لێ، جا چو‌زانی ئیمه‌ نووسیومانه؟!’

‘چۆن نازانن، ئه‌و که‌سه‌ی بینیبوونی، ئیخباری لێ داو!’

‘کۆره‌ کاک که‌مال وا نه‌لێیت! خۆ ئه‌و که‌سه‌ی بینینی،

نه‌خوێنده‌واره!’

‘یانی جه‌نابت زانیووت کێیه؟’

‘به‌لێ.’

‘ئێ باشه‌، بۆ منتان ئاگادار نه‌کرده‌وه؟!’

‘له‌ پ‌استیدا وام زانی پ‌یاویکی فه‌لاحه‌ و ئه‌چیت به‌ لای کاری
خۆیه‌وه‌ و ئیخباریمان ناکات.’

‘نه‌خێر، ئه‌و پ‌یاوه‌ فه‌لاحه‌ی تو باسی لێوه‌ ئه‌که‌یت، هه‌ر ئه‌و شه‌وه‌،

به‌ ناخیزی گیانتان چیتان لێ به‌جێ ما‌بوو، بۆ مه‌خفه‌ری پ‌ولیس‌ی

سه‌رشه‌قامی بردبوو.’

'پېم گوتی، دوو کهسی نهناس، وا بزائم پۆلیس بووبوون،
گوینیه کهیان بۆ مالی ئیمه بردبوو.'

'بهئی، ههروهها غالب عهربهتی شیعوی، که به قسهی تو ئه
پیاوه نهخویندهواره، به حیساب وای زانیوو که ئیوه ناوی تپیی
دووگوئییه کهتان، خهبات، لهسهر ئه و دیواره نووسیوو، بهلام ناوی
تو و حهمه بۆری لای ئه و دوو پۆلیسه گوتبوو، من هه رچهند بیرى لى
ئه که مه وه، ههست ئه کهم غالب عهربهتی به دهسیسه ئه وهی کردبیت.

چونکه ئه و پیاوه سهروقنگی له گه ل کورانی میرزا کهریمدا تیکه له.'
'باشه کاک کهمال، کینی تر ئه زانیت، که من و حهمه بۆر ئه و
کاره مان کردوه؟!'

'ئه و دوو پۆلیسه یه کیکیان پارتییه و لایهنگری خۆمانه، ئه و
تریان قوبادی جهمال کهرکوکیه و شیعویه، له راستیدا قوبادی
پۆلیس لایهنگری ئه و کهسه یه که نان و که بابییکی بۆ بکریت، ئیتر
هه رچی که سینک و لایه نیک بیت، خۆ ئه و دوو پۆلیسه کاتیک ده زانن
له سه ر دیواره که ی مه کته بی جمهورى چی نووسراوه، گوینیه که
دهشارنه وه و لای کهس قسه ناکه ن، بهلام رۆژی دواى ئه و شه وه
خه لکی تر خه بهر ده دن، که چی له سه ر دیواری مه کته بی جمهورى
نووسراوه، ئیتر زهنگی مه ترسییه که ده گاته هه موو جینگه یه ک، ته نانه ت
موته سه رپفیش به وه ی زانیوه. ئه و به یانییه خیرا ده چن و ده سپر نه وه،
شو فیزی پاسیک گنزابوویه وه، گوايه دوو ئۆتۆمبیلان له بهر
دیواره که دا راگرتبوو، تا کهس نه یخوینتته وه.'

'کاک کهمال، ئیستا چی بکهین؟!'

'جه نابی مامۆستا یاسین، من داوام لى کردن که بنووسن،
برووخت حیزبی به عس، بهلام... باشتر ئه وه تان نه نووسی، ئه گینا

هه موومانیاں له بن ئه و دیواره دا رهمی ئه کرد، ئیستاش نازانین چی
پوو ئه دات.

‘ئینجا له مه ولا بترسین؟!’

‘ئهبیت بترسین. دهی مه گهر ئیمه دوژمنی پزیم نه بین؟!’

که مالی حازم بهگ دهستی خستبووه سهر شانی ماموستا یاسین،
توننی دهنگی گۆپی و گوتی: ‘پنویسته ئهم ماوهیه تو و همه بۆر زۆر
ئاگاتان له خوتان بیت، ئیستا لیزه ئه پۆیت و ئه چیت همه بۆر و
هاوریکانی ترت ئاگادار ئه که یته وه، که پنویسته بۆ ماوهیه ک، تا خۆم
ئاگادارتان ئه که مه وه نه که ونه پیش چاو.’

‘کاک که مال پرسیاریک، ئایا له سهر ئه وه بووبوو غالب عربه تی
ته قه ی لی کرا و ئیستا بیسه روشوینه؟’

دوای ئهمه که مالی حازم بهگ پشت دهکاته ماموستا یاسین و
دهچیته ژووره وه. ئه ویش له ماله که دیته دهروه وه و ده رگه که به توندی
به دوای خۆیدا داده خات. به دهسته راستدا ئه و کولانه دهگریته بهر،
به نووکی پیکانی هینواش خره بهردیک پیش خوی دوات، سهری به
سهردا شوپ دهکاته وه و لئی دهروانیت. بیرکردنه وه له بههار خه یالی
داگیر دهکن و بواری ئه وه ی پین نادن، تاوه کوو قسهکانی که مالی
حازم بهگ به هه ند وه ریکریت. له وپوه بۆ پشتی باخی گشتی دهچیت
و له بهردهم مالی سوهه یبه عهره بداراده وه سستیت، پیش ئه وه ی له
دهرگه که بدات، له راسته وه بۆ چه پ به سهر شوسته ی بهر ماله که دا
پیاسه دهکات، وه کوو له بهر خۆیه وه بدویت، له ژیز لپوه وه چرپه
چرپی بوو، دهستی کردبوو به نیو گیرفانی شهرواله کهیدا و سهری
شوپ کردبووه وه. وه لامنه دانه وه ی که مالی حازم بهگ و بیرکردنه وه
له غالب عربه تی خه یالیان شتواندبوو. چوه بهردهم ده رگه که،

هه ناسه یه کی قوولی هه لکیشا و له بهر خۆیه وه گوتی: 'چی بهو هه تیوه بلیم؟ چۆن رازی بکه م؟'

تاوه کوو له ده رگه که شیدا هیشتا نه یه ده زانی چۆن داوا له سو هه ییه عه ره ب بکات، به لکوو بیت و بۆ تیبی خه بات یاری بکات. ئه و هیشتا نه یینیبوو، به لام که مال سه لیمی هاو پیری ئه وه نده ی باس کردبوو، گوتبووی: 'به خودا ئه و هه تیوه عه ره به بۆ هه رچی تیبیک یاری بکات، ئیتر ئه و تیبه قهت نادۆرین!'

ئه ویش به که مال سه لیمی گوتبوو: 'سو هه ییه عه ره ب ئه هینمه تیبی خه باته وه.'

مالی سو هه یب سه سه ن خه له ف دوو هه فته ده بوو، له شاری به غدا وه بۆ شاری سلیمانی ها تبوون، سه سه ن خه له فی باوکی ئه فسه ر بوو له فیره قه یه کی تایبهت له لیوای بیست، ئه و لیوایه ی زه عیم سدیق ئامر لیوای بوو، یه کیک بوو له و حه ره سه قه و میانه ی له و مانگه دا بۆ کوردستان و به تایبهتی شاری سلیمانی نیرد رابوون، چه ند ئه فسه ریکی ده ره جه دار بوون و له گه ره کی عه قاری خانوویان بۆ چۆل کرابوو، تاوه کوو بتوانن خیزانه کانیا ن له گه ل خۆیا ندا به یتن.

مامۆستا یاسین، کاتیک له ده رگه ی دا، خۆی بۆ ئه وه ئاماده کردبوو، که به زمانی عه ره بی قسه ی له گه ل بکات، له خه یالیدا ویستی ئه وه به سو هه یب بلیت، ئه گه ر بیتوو بۆ تیبی خه بات یاری بکات، جووتیک پێلاوی به دیاری بۆ ده کړن.

سو هه یب خۆی ده رگه که ی کرده وه، مامۆستا یاسین په شوکا و پرسیا ری سو هه یی لێ کرد، کورپکی قژلوولی چا وره شی باریکه لانه بوو، له وه لامدا به مامۆستا یاسینی گوت: 'من سو هه یب سه سه ن خه له قم.'

‘تۆ ياريزانیت، وا نیهه؟’

‘بهئی، له بهغدا، له یانهی پۆلیس یاریم کردووه!’

‘یانهی پۆلیس؟! ئیمه تیبپکی زۆر باشمان ههیه و پنیوستان به

یاريزانیکي وهک تۆ ههیه، ئهتەویت بئیت و یاریمان بۆ بکهیت؟’

‘له کوئ؟!’

‘له یاریگهی ئیداره مهههلی.’

‘بۆچی نا!’

‘پازیت؟’

‘بهئی، بهئی.’

‘ئیمه جل و پئلاوت بۆ ئهکرین.’

‘یانهکهتان، ناوی چی بوو؟’

‘خهبات.’

‘ئئ، ئئ!’

دوو سهرباز له پشتیهوه پهیدا بوون و یهکیکیان دهستی خسته

سهر شانی و پرسیی: ‘تۆ چی دهکهیت لیره؟’

مامۆستا یاسین به پهشۆکاریهوه ئاوپی لی دانهوه و گوتی:

‘وهرزش، یاری، تۆپتۆپین.’

یاسین له سهربازهکانی دهپوانی، دهنگی داخستنی دهرگه

ئاسنینهکه رایچلهکاند، سهربازهکه هیشتا دهستی لهسهر شانی

دانهگرتبوو، توند سهر شانی گوشیی و پنی گوت: ‘تۆ لیره ههچ

کاریکت نییه!’

‘بهئی، بهئی.’

ئەمەى بە ترسەوہ بە سەربازەکان گوت، ویستی لە دەرگەگەى
مالى سۆهەیب بەداتەوہ و پرسىارى ئەوہى لى بکات، کەى بىت بە
شوینىدا و پىنگەوہ بچن بۆ یارىگەى ئىدارە مەهەلى!

سەربازەکان بىدەنگ لىیان دەروانى، پاشان دەستی داگرتهوہ و
خىرا چەند هەنگاویک لە سەربازەکان دوور کەوتەوہ، پرووی لە
سەربازەکان کرد: 'من وەرزەشەوانم، نادى سلیمانى، یارىزانی نادى
سلیمانیم!'

ئەمەى بىن گوتن، سەربازەکان هیچ وەلامیان نەدایەوہ، پاشان
ئەویش پشستی تى کردن و خىرا لە سەرى کۆلانەکەوہ خۆى گەیانە
ناو باخى گشتى و خۆى لە ناو دارەکاندا ون کرد.

زیاتر لە سەعاتیک لەوچ لەسەر کورسییەک دانیشتبوو، قورسایى
ترسیک هەناسەى توند کردبوو، بنبالەکانى ئارەقیان لى دەچۆرا،
بەردەوام هەناسەى قوولى هەلدەکیشا. خەيالى شىوابوو، نەیدەزانى
بىر لە چى بکاتەوہ، هەوا و هەوەسى وەرزش لە پىش عەشق و
ترسەوہ بوون، هەرچىیەکی دەکرد نەیدەتوانى دەستبەردارىان بىت،
هەستى بە جەنجالیى ناو خەيالەکانى دەکرد، بە خۆى گوت: 'دلم
بووہ بە چەندىن پارچەوہ!'

لەسەر کورسىى ناو باخەکە ئەژنۆکانى بە سىنگەوہ گرتبوون،
خەيالى بۆ لای ئەو شەوہ گەرايەوہ، کە لەگەل حەمەبۆر لەسەر
دیواری قوتابخانەى جەمهورى نووسىیوویمان، بە خۆى گوت:
'پۆیستی نەئەکرد ئەوئەندە ترسنۆک بوومايە، ئەگەر پام نەکردايە،
ئەوا لە غالب عەربەتییى باوکی بەھارم ئەگەياند، کە مەسەلەکە چىیە و
ئەوان خەرىکی چىن، باوەر ناکەم ئەو پیاوہ لاریى لەوہ هەبووايە، خۆ
غالب عەربەتییى کوردپەرورە، ئەویش بە هۆى ئىمەوہ تووشى ئەو

به لایه بوو. هه سست نه کهم له وه ته ی عاشقی به هار بووم، هه رچی
غیره ت هه یه تیمدا نه ماوه! خه میشمه، نازانم سبه یینی چی وه لایم
جه لالی میرزا که ریم به مه وه!

به دهم نه م خه یالانه وه گه یشتبو وه وه گه ره کی سه رشه قام و به رده م
مزگه وتی مه حوی، له مالی خویانی روانی و هه ناسه یه کی قولی
هه لکیتشا، کاتیک چاوی چو وه سه ر ده رگه شینه که یان، نه و خانووه ی
ده سال پیتش نه و روزه حاجی نه حه کریس و میرزا که ریم بو یان
به کری گرتبوون، دوا ی نه وه ی حاجی نه حه کریس نه و خانووه ی
نه وان و سئ مالی تری تیمدا ده بن، تیک ده دات و ریزیک دووکانی لی
درووست ده کات.

ته زوو یه کی سارد به جه سته یدا هات، پاشان به و مانگی حوزه بیرانه
وه ک سه رمای بیت، هه لده له رزی. پاشان چوو له ناوده سستی
مزگه وته که دا ده رگا که ی له سه ر خوی داخست و چیچکه ی کرد، بن
نه وه ی پانتوله که ی هینابیته خوار، کاغه زیکی پینچراوه ی له گیرفانی
ده رهینا، نه و کاغه زه ی هه موو شه ویک جار یک ده یخوینده وه،
هاورپیکانی هه موویان بینیبوو یان، ته نیا هه ندیک وشه ی لی گوپیوو،
کوپپی نامه که ی جه لالی میرزا که ریمی کردبوو، ناوی خویی له
خواره وه نووسیوو. نه و له خوی دوودل بوو، چونکه هاورپیکانی به
نامه که زور سه رسام بوون، یه که یه ک داویان لی کردبوو، له به ری
بنووسنه وه و نه وانیش بو دلخوازه کانیانی بنیزن، که جه لال شاعیرانه
له و نامه یه دا باسی له جوانی به هار کردبوو، له کوتایی نامه که دا،
داوا ی له به هار ده کرد ناخو رازی ده بیت بیته هاوژینی.

کاغزه که ی خسته ناو ئاوه پۆی ئاوده ستخانه که، خیرا که پرایه وه
بۆ ماله وه و دهفته ری شیعره کانی جه لالی خسته بهر باخه لی و چوو
بۆ مالی به هار.

له بهرده م مالی غالب عه ره تیدا توشی مالیکی مام مسته فا و ره حیم
موکریانی بوو، سللویان لئ نه کرد، مالیک یه خه ی گرت و بیده نگ
له چاوی روانی، به دیواری هه وشه که ی مالی به هاره وه نووساندی.
ره حیم که وته نیوانیان و لئکی جیا کردنه وه، مالیک نوزه نووزیکی
لئوه هات و به دهستیکی ئاماژه ی به شتیک کرد. کاتیک دهستی لئ
بهر دا، ماموستا یاسین هه ناسه ی له بهر برابوو. چه ند هه ناسه یه کی
پئ چوو تاوه کرو هاته وه سه ر خۆی. یاسین، مالیکی له مندالییه وه
ده ناسی، لئ تئ گه یشته ده یه ویت چیی پئ بلیت. مالیک هه ره شه ی
لئ کرد که ئه وه نده ده ورخولی مالی به هار نه دات. ره حیم هیچی
نه گوت و له گه ل مالیک رۆیشتن.

کاتیک یاسین چوو ژوره وه، بینیی؛ به هار له گه ل دایکیدا گریابوو،
چاویان سوور هه لکه پرابوو، دهنگیان نووسابوو. بئ ئه وه ی شه رم له
حه لیمه ی دایکی بکات، دهفته ری شیعره کانی جه لالی به ره و پوی
به هار راگرت و پئی گوت: 'ئه وه ئه مانه تی جه لاله، با لای تو بیت،
باشتره!'

ویستی بروات، که پرایه وه و له به هاری روانی و گوتی: 'جه لال
نامه یه کی بۆ نووسیوویت، له قسورم عافووم بکه، که پئم
نه گه یاندیت! به راستی...'

به هار لئ چوو پئشه وه و دهستی خسته سه رشانی و قسه که ی
پئ بری: 'هه موو شتیک ئه زانم، تو خوت سه غله ت مه که و ناگات له

دلی خۆت بیت، هاوړیکانت و دهیان کورې تری ئه و شاره،
هاوشیوهی ئه و نامه یه یان فری دابووه حه وشه که مان، هموو نامه کان
له یه ک ئه چوون، زانیم، چونکه پیشتر ئه و قسانه م له جه لال بیستبوو.

شەوی ھەشت لەسەر ئۆی شەشی حوزەیرانی سالی ۱۹۶۳ فەوجی پینج لە لیوای سەر بە پارێزگای تکریت بۆ سلیمانی ھیترابوون، سەربازەکان لە نیووەشەودا گەیشتنە ناو سەربازگەی حامییە، سەعاتیک پێش ئەوێ فەرمانیان پێ بکریت و بە دەوری شاردا بلاو ببێنەو، لە ناو ھەوشەیی سەربازگەی حامییەیی سلیمانیدا لە خۆئامادەکردندا بوون، پاشان ەمید سەلامی فرماندە، کە خۆی خەلکی سلیمانی بوو، بە شیخ سەلام عیزەدین بەرزنجی ناسرابوو، سەربازەکانی کۆ کردەو و قسەیی بۆ کردن، کە لە دەوری شار بلاو دەبنەو و لە کەمێندا دەبن، ئەوێ دووبارە کردەو، کە دەستت لە ھیچ رۆحەبەریک ناپاریزن، بالداریش بە سەرتاندا فری تەقەیی لی بکەن، ئیو نەھاتوون تاوەکوو خەلکم بۆ بە دیل بگرن، ئەوێ کەسیک بریندار بکات، ئەو کەسە خراپترین نیشانەشکینی ئەم فەوجەیی، ئیمە ئەمشەو دیواریکی پۆلایین بە دەوری شاردا دروست دەکەین، ئەمە فرمانە و پێویستە ھەمووتان جێبەجێ بکەن.

شیخ سەلام عیزەدین بەرزنجی ئەو رۆژە بۆ تۆلەسەندنەوێ باوکی ھاتبوو بۆ سلیمانی، لە کاتیگدا شیخ سەلام پەیوھندی نزیکی لەگەڵ ئامرلیوای بیستی سلیمانی زەعیم سدیق مستەفادا ھەبوو، لە سەردەمی ەبدولکەریم قاسم لە لیوای بیستی مووسل پیکەو ەفرماندەیی فەوج بوون.

سالی ۱۹۶۱ شیخ عیزه‌دین به‌رنجی له ماله‌که‌ی خۆیدا له گه‌ره‌کی سه‌ر شه‌قام ده‌کوژریت، حکومت حه‌مه‌ره‌شید خانه‌قینی به تۆمه‌تی کوشتنی شیخ عیزه‌دین ده‌ستگیر ده‌کات، پاشان تۆمه‌ته‌که ده‌خه‌نه پال پارته‌ی دیموکرات، به‌و جوړه کوپه‌کانی شیخ عیزه‌دین، که هه‌رسینکیان له ریزی سوپادا فه‌رمانده بوون، به‌رده‌وام له هه‌ولی تۆله‌سه‌ندنه‌وه‌ی باوکیاندا بوون.

ئه‌م فه‌وجه سه‌ربازییه له‌و ساله‌دا بۆ زۆربه‌ی دیتاهه‌کانی ناوچه‌ی گه‌رمیان و شوان چووبوون، وه‌ک هینزیکي په‌لامارده‌ر له‌گه‌ل لیوای پینجی مووسل، که زه‌عیم سیدق مسته‌فا نامرلیوا بووبوو، بۆ خانه‌قینیش ده‌چن، سه‌ربازه‌کان له ناو خۆیاندا باسیان له‌وه ده‌کرد، کئ چه‌ند که‌سی کوشتوه، هه‌ندیک له سه‌ربازه‌کان ده‌فته‌ری به‌ر باخه‌لیان پئ بوو، هه‌رکه‌سینکیان ده‌کوشت، کات و شوین و په‌گه‌زی کوژراوه‌که‌یان تۆمار ده‌کرد.

سه‌عات دووی شه‌و سه‌ربازه‌کانی فه‌رمانده شیخ سه‌لام به‌رنجی به ده‌وری شاردا بلاو بوونه‌وه، هه‌موو ریگه سه‌ره‌کی و ته‌نانه‌ت له‌سه‌ر تۆله‌ریگه‌کانی ده‌ره‌وه‌ی شاریش بۆسه‌یان دانابوو، له سه‌عات سینى ته‌واودا یه‌که‌م گولله ته‌قینرا، خه‌لکی شار له دوورونزیک له ده‌نگی ده‌ستریژی گولله‌کان له‌خه‌و هه‌ستان، یه‌که‌م گولله له به‌کره‌جۆ ته‌قینرا، سه‌ربازه‌کان ئه‌وه‌نده له نزیک ماله‌کان بۆسه‌یان دانابوو، هه‌ر که جووتیاره‌کان له ماله‌کانیان هاتبوونه ده‌ره‌وه، له به‌ر ده‌رگه و ته‌نانه‌ت له ناو حه‌وشه‌ی ماله‌کانیاندا کوشتبوونیان.

ئه‌و رۆژه هه‌موو شه‌قامه‌کانی شار؛ به‌ تابه‌تی پیره‌میرد و سالم و کاوه و نالی زیاتر له پینج هه‌زار سه‌ربازیان تیدا بلاو بووبوونه‌وه،

به جۆریک، که له سه‌ر شوسته‌ی شه‌قامه سه‌ره‌کیه‌کان هه‌ر ده مه‌تر و سه‌ریازیک به تهنه‌گه‌وه راوه‌ستابوو.

له و کاته‌دا چوار منداڵ چوو‌بوون له سه‌ر گومه‌زی مرووره‌که‌ی ناوه‌راستی گۆره‌پانی سه‌را دانیشتی‌بوون، چوار منداڵ بوون و جلی رانکوچۆخه‌ی خاکییان له به‌ردا بوو، له دووره‌وه وه‌ک چۆله‌که پاساری ده‌هاته‌ن پێش چاو، یه‌کیک له منداڵه‌کان له و کاته‌دا به پێوه راوه‌ستابوو، ده‌زووی کۆلاره‌یه‌کی به ده‌سته‌وه بوو، پاشان یه‌که‌یه‌ک شوینه‌که‌یان ده‌گۆرپی و به تۆبه له‌نگه‌ری کۆلاره‌که‌یان ده‌گرت، کۆلاره‌که‌یان زیاتر له سه‌د مه‌تریک به به‌رزیی گۆره‌پانی سه‌راوه له‌نگه‌ری گرتبوو.

سه‌ریازه‌کان بیجگه له چاوساغه کورده‌کانیان هه‌موویان یه‌که‌م جاریان بوو شاری سلیمانێ بیینن، زه‌عیم سدیق ئه‌و به‌یانیه تاریکو‌پوون خۆی دیت بۆ به‌ر ده‌رکی سه‌را و پاشان له ناو حه‌وشه‌ی سه‌رادا قسه بۆ چه‌ند ئه‌فسه‌ریک ده‌کات، که ئه‌و پۆژه سه‌ره‌رشته‌یی هه‌یزی ناوشاریان ده‌کرد، زه‌عیم سدیق ئه‌وه‌ی به سه‌ریازه‌ عه‌ره‌به‌کان گوتبوو، که هه‌موو مالێکی ئه‌م شاره یاخیه‌ک یان مسته‌فا بارزانیه‌کی تێدایه، یان هه‌موو نێریکی ئه‌م شاره پێده چیت سه‌ر به یاخیبووان بیت.

له سه‌روو سجنی گه‌وره‌وه به جاده‌ی پیره‌مێرددا بۆ خواره‌وه، تاوه‌کوو ده‌گه‌یشه‌ به‌ر خانه‌قا و ناو حه‌وشه‌ی مه‌کته‌بی جمه‌ووری، پاشان تاوه‌کوو ناو دینی حاجی ئاوا به ریز سه‌ریاز راوه‌ستابوو، ئه‌و راسته شه‌قامه‌ی شاری ده‌کرد به دوو به‌شه‌وه، ئۆتۆمبیلی سه‌ریازی په‌شاشیان له سه‌ر دابه‌سترا‌بوون و به‌رده‌وام ده‌گه‌ران.

پوڙی پیشوو به فرمانی زه عیم سدیق و پاریزگاری سلیمانی
 عبدالهادی صالح هموو پولیسسی مه خفه ره کان و فرمانگه
 حکومییه کان چهک ده کرین و بو ده رۆژ ئیجازه ده درین، له جیگه یان
 ئه و پولیسانه داده نرین که له ئه نبار و مووسل و تکریته وه به تایبه تی
 بو کاتیکی نادیار بو سلیمانی هینرابون، هه ندیک پولیس بو حامیه
 بانگ کرابون، که ژماره یان بیست که سیک ده بوون، داوایان لئ
 کردبوون له ناو شاردا بن چهک چاوساغی سه ربازه کان بکن. له
 کاتیکدا پشکنینی ماله کان دهستی بن ده کرد، که به نیاز بوون مال به
 مالی هموو گه ره کانی شار بگه رین، داوایان له پولیسه کورده کان
 کردبوو، به تایبه تی بو ئه و رۆژه جلی کوردی له بهر بکن، ئه و
 به یانییه، وهک دیارییهک، هه ر پولیسیک و بیست دیناری وه رگرت.

سه ره له به یانییه هه مان رۆژی یه کشه ممه ئۆی حوزه یرانی سالی ۱۹۶۳
 دوو جیتی پر له سه رباز و لۆرییه کی سه ربازی پر له که لوه پل له
 سه ربازگه ی حامیه وه به ره و یاریگه ی مه عاریف له گه ره کی چوارباخ
 که و تنه پر، سه ربازه کان ژماره یان له بیست زیاتر بوو، به مه به سستی
 ئه وه بنکه یهک له خوارووی گه ره کی چوارباخ و له یاریگه ی مه عاریفدا
 دابنن، که له خوارووی شار بوو.

مامۆستا یاسین و سن هاورپی له ژووریکی خۆگه رپیندا له سه ر
 به تانییهک دانیشتبوون و دۆمینه یان ده کرد، ناگایان له وه نه بوو، که
 سه ربازه کان له بهر ده رگه ی ژووره که دا پاره وه ستاون، سه ربازه کان
 گوئیان له ده نگه ده نگ و لیدوانی ئه وان ده بیته، لوه ی تهنه گه کانیا
 نابوو به ده رگه که وه، کاتیک له ده رگه که یان دا، مامۆستا ئیسماعیل لئ
 کردنه وه، له و کاته دا ئه وان چاره پروانی ئه وه بوون په حیم موکریانی

نانیان بۆ بهینیت. مامۆستا یاسین ئه‌و به‌یانیه‌ به‌ ره‌حیمدا هه‌والی بۆ چه‌پسه‌ی دایکی نارده‌بوو، داوای ئه‌وه‌ی لێ کردبوو خواردنیان بۆ بنیریت، کاتیک سه‌ربازه‌کان خۆیان کرد به‌ ژوردا، هه‌موو لوله‌ی تفه‌نگه‌کانیان تی کردبوون، خیرا له‌ جیگه‌ی خۆیان راست بوونه‌وه‌ و چاویان به‌ سه‌ر سه‌ربازه‌کاندا گێپا، هه‌ر ئه‌وه‌نده‌ ده‌رفه‌تیاں پێ دان، که‌ لیتیاں پرسسین ئایا ئیوه‌ چی ده‌کن لێره، بێ ئه‌وه‌ی چاوه‌روانی وه‌لامیاں لێ بکن په‌لاماریان دان و باله‌هسته‌تیاں کردن و له‌گه‌ل خۆیاندا بردنیاں.

له‌ به‌رده‌م ده‌رگه‌ی یاریگا‌که‌دا له‌سه‌ر شه‌قامه‌ گشتیه‌که‌، سواری یه‌کێک له‌ جیبه‌کانیاں کردن، سه‌ربازه‌کان به‌ پارچه‌ به‌تانیه‌کی سه‌وزی دراو چاویان به‌ستن، مامۆستا یاسین کاتیک به‌رچاوی تاریک بوو، خه‌یالی لای ره‌حیم بوو، خه‌می ئه‌وه‌ی بوو ئه‌گه‌ر ئه‌و به‌ ته‌نیا بۆ یاریگه‌که‌ بگه‌رێته‌وه‌، سه‌ربازه‌کان گێچه‌لی پێ ده‌کن و ده‌یگرن، بێجگه‌ له‌وه‌ به‌رامبه‌ر هاوڕێکانی هه‌سته‌تی به‌ خه‌تا و په‌شیمانی ده‌کرد، چونکه‌ ئه‌وان له‌سه‌ر داوای ئه‌و بۆ ئه‌و جیگه‌یه‌ ها‌ت‌بوون، که‌ هیچیان په‌یوه‌ندییان به‌ یاریگه‌ و توپینه‌وه‌ نه‌بوو، چه‌مه‌بۆر هه‌ندیک جار له‌گه‌ل مامۆستا یاسین باسکه‌ی ده‌کرد، مامۆستا ئیسماعیلی ئیبراهیمی به‌لووعه‌چی جار جار سه‌یری یاری توپی پێی ده‌کرد، ئه‌ویش له‌به‌ر خاتری مامۆستا یاسین بوو، ئه‌نوه‌ر دارتاش له‌گه‌ل ئه‌وه‌دا که‌ سه‌رۆکشانه‌یان بوو، بێجگه‌ له‌ باسی شیعره‌کانی نالی، مه‌گه‌ر به‌ رێکه‌وت باسی وه‌رزشی بکرا‌یه‌. ئه‌نوه‌ر و یاسین چه‌ند سالی‌ک بوو په‌یوه‌ندییان له‌گه‌ل جه‌لالدا هه‌بوو. ئه‌وان به‌ یاسینیاں ده‌گوت: 'وه‌رزش خوویه‌که‌ و له‌ کاتی بیکاریدا ئه‌کریت، به‌لام له‌ یاریی دۆمینه‌ و تاو‌له‌ باشته‌ره‌.'

ياسين له ژير ليووه ناوى هاورىکانى دههينا، کهسیان وهلاميان نهدهدايهوه، تهنيا ئهوهنده نهبيت يهکيک له سهربازهکان بانگى لى کرد: 'بيدهنگ به ههتيو!'

ياسين به خيال بو لای باسوخواستى مندالانى قوتابخانه گهرايهوه، کاتيک ئه و باسى يارى توتوتوپينى بو دهکردن، مندالهکانيش بهردهوام پرسىاريان لهسهر ئه و ياربيه لى دهکرد، که چوار ساليک پيش ئه و پروژانه يانهى سليمانى لهگهله ليزاردى جهزائيردا کردبوويان، پيى گوتبوون؛ ئهوان يازده گوليان له ئيمه کرد، بهلام ئهوهتان له بير نهچيت، که ئيمهش گوليمان لى کردن. مندالهکان به و قسهيهى ماموستا ياسين قاقايان ليدهدا و پيددهکهنين، هه مان ئه و قسهوباسانهى زياتر له ده جار بو گتربابونهوه. پاشان قوتابيهکانى پرسىاريان لى کردبوو، که تيبک له چهند ياريزان پيک هاتووه؟ ئهويش لهسهر تهخته رهشى پولهکه وينهى ياريگهيهکيان بو دهکيشيت و له گولچيهوه تا هيرشبهه بويان دهستنيشان دهکات، پاشان تيبى بهرامبهه و راهينهه و ياريزانانى يهدهگ. له کاتيکدا که زهنگى قوتابخانهيان دهبيست، هيشتا ئهوان سهرقالى خویندنى وانى يارى توبى پى دهبن، پاشان پهيمانى ئهوهى به قوتابيهکانى دابوو پروژيک بيانبات بو ياريگهى مهعاريف و پيکهوه سهيرى ياربيهک بکن.

له خه ياليدا دهنگى باوکى بير کهوتهوه، تهزويهک به لهشيدا هات، پيى دهگوت: 'به هيچ جوړيک ته داخولى سياسهت نهکهيت.'

گوڼي لى بوو، سهربازهکان باسى شهوانى چوونهدهرهوهى ناو شارى بهغدايان دهکرد، سهربازيکى بالابهرزى رهشتاله له ناو دهرگهکهدا دانيشتبوو، ئه و زياتر له هه مووان قسهى دهکرد و جگه رهيهکى داگيرساند و دايه دهستى سهربازهکانى تر، ئه نوهه

دارتاش کاتیک بۆنی دووکه‌لی جگه‌ره‌که‌ی کرد، سه‌ری هه‌لبه‌ری و هه‌ناسه‌یه‌کی قوولی هه‌لمزی، که له ناویاندا ته‌نیا نه‌و جگه‌ره‌ی ده‌کشنا.

کاتیک که‌یشتنه‌ ناو سه‌ربازگه‌ی حامیه، له جیبه‌که‌ دایانگرتبون و زیاتر له سه‌عاتیک له‌سه‌ر شوسته‌ی به‌رده‌م ته‌ویله‌ی نه‌سه‌په‌کاندا پرایانگرتبون، ماموستا یاسین بۆ نه‌وه‌ی نه‌و ساته‌ له بیر خۆی بباته‌وه و گویی له لیدوانی سه‌ربازه‌ عه‌ره‌به‌کان نه‌بیت، دیمه‌نی پۆلیک قوتایی هینایه‌ پیش چاوی خۆی و له ژیر لیوه‌وه و به‌ نووزه‌ نووز ده‌یژماردن، کاتیک دوو سه‌رباز بالیان گرت، نه‌و نزیکه‌ بیست قوتایی ژماردبوو، پاشان له نیوانی دوو سه‌ربازدا ده‌رۆیشت و زوو‌زوو قاچی له قه‌راخی شوسته‌کان هه‌لده‌که‌وت. گه‌یاندیانه‌ ناو هه‌وشه‌ی پشته‌وه‌ی حامیه، بۆ نه‌وه‌ی هه‌یج بیینیت سه‌ری به‌رز کرده‌وه و ده‌ستی کرده‌وه به‌ ناوه‌یتانی قوتاییه‌کانی قوتابخانه‌ی نه‌یوبیه‌: 'وه‌هاب سه‌لح، جه‌لال که‌ریم، سه‌مکو نه‌حمه‌، مالیک سه‌تفه‌فا...' کاتیک سه‌ربازه‌کان پرایانگرت و ده‌ستیان له‌ بالی کرده‌وه، بۆنی چیمه‌نیکه‌ ته‌ر سه‌یبه‌کانیان پڕ کرد، ویسته‌ی دابنه‌ویته‌وه و ده‌ست به‌ گیای چیمه‌نه‌که‌دا به‌یتیت، له‌ ده‌نگی هاواریک پراچله‌کی و دیسان راست له‌ شوینی خۆی وه‌ستا، دیسان ده‌ستی کرده‌وه به‌ ناوه‌یتانی هاواریکانی سه‌رده‌می مندالی، نه‌م جاره‌یان به‌ ده‌نگیکه‌ی به‌رزتر ناویانی ده‌هیتنا. ده‌نگیک لای چه‌پیه‌وه له‌ خه‌یاله‌که‌ی دایه‌ری و بانگی لێ کرد: 'یاسین، یاسین، کورپه‌ من ئیسماعیل، سه‌مکو چی و جه‌لالی چی؟ بۆ نه‌مشه‌و کیتی تریان گرتوه‌؟'

‘جا کئیان نه گرتوو، به خودا له وه نه چیت شار که سی تیدا
نه ماییت!’

دهنگیکی گر لای راستیه وه بانگی کرد: ‘یاسین، من نه نوهرم، ده لیم
چیمان لئ نه کهن، خو ره میمان ناکه ن؟!’

حه مه بۆر به ده ست دوو سه رپازه وه بوو، بۆ ریزه که ی نه وانیان
ده هیتا، پر به قورگی هاواری ده کرد: ‘ئیه به ناحق منتان گرتوو!’
نه نوهر لای راستیه وه له بهر خو یه وه گوتی: ‘ته مانه نیازیان خراپه
و تازه ژیان ده رنابه یین!’

‘ئئ، چی بکه یین، نه نوهر را که یین؟!’
ئیسما عیل له لای چه پیه وه به دهنگیکی تیکشکا وه وه، که زیاتر له
نورزه نورز ده چوو، گوتی: ‘کورپه برا کوشتنی چی! نا نا باوه ر ناکه م،
تو بلاییت نه وه نده ناعینسان بن، ته نانه ت بیتاوانیکی وه ک ئیمه ش
بکوژن؟!’

سه رپازه کان به چوارده وریاندا بلاو بوونه وه، هر چواریان له
شانی یه که وه وه ستابوون و نزیکی مه تریک له یه که وه دوور بوون،
له بهر خو یانه وه قسه یان ده کرد، کات دریزه ی کیشا و زیاتر له دوو
سه عات له ویدا رایانگرتبوون، حه مه بۆر به دهنگی بهرز و به زمانی
عه ره بی بهرده وام نه وه ی ده گوت: ‘ئیمه ناشتیخو ازین، ئیمه بیتاوانین.’
ئیسما عیل چه ند جاریک بانگی له یاسین کرد و لئی پرسیی:
‘یاسین، چیمان لئ نه کهن؟!’

یاسین له بهر خو یه وه دهستی کرده وه به ناوه یتنانی قوتابیه کانی
و به جوړیک له ناو خه یاله کانیدا بوو، ناگای له چوارده وری نه ما بوو،
ههستی به جوړیک له په شیمانی ده کرد و نهیده ویست بیری لئ
بکاته وه. ته زوو یه که له سه ریه وه تا وه کوو نووکی پتی چوو، وه ک

کاره با لئی دابیت، دلی که و ته په له پهل و هه ناسه ی له سینگیدا گیری خوارد، گه یشته ئه وهی بوو به گریان و پاشان له ژیر لیوه وه، وهکو بیه ویت که س دهنگی نه بیستیت: 'ئه مه کوتاییبه، ئه وه بوو ژیان یاسین، ئیتر ئه وانه ی خوشم ئه وین نایانینمه وه.' به رده وام ئه مه ی له بهر خویه وه ده گوته وه.

به خه یال له بهر ده رگه ی مالی غالب عه ربه تیدا بوو، کاتیک به هار ده رگه ی لئ کرده وه و دهستی گرت و بردی ئه و دیو ده رگه سه وزه ئاسنه که وه، خویی لئ نزیک کرده وه و بونی به گه ردیوه کرد، به به هاری گوت، که خۆشی ده ویت، پاشان ویستی ئه وه ی پی بلیت، که ده میکه نامه یه کی بو نووسیوه، به لام ده رفه ت نه بووه پی بدات، له و خه یاله یدا به هار لئی ده پرسیی، ئاخو چی له نامه که یدا نووسراوه، ماموستا یاسین ته نیا ئه وه نده ی به به هار گوت.

پاشان له ناکاو گوئی له دهنگی میله پنهانه وه ی تفهنگ بوو، له و خه یاله ی دابرا، شله ژا و که و ته ده ستجوولاندن، بانگی له هاوړیکانی چوارده وری کرد و یه کیهک ناوی ده هینان و داوای لئ ده کردن، که تا له توانایاندا هه یه را بکه ن، خۆیشی به رده وام به ده وری خۆیدا ده خولایه وه، بیئاگا بوو له وه ی له کوئییه و چند سه رباز له چوارده وریان به چه که وه را وه ستابوون، هیتشتا ناوی به هاری له سه ر زار بوو.

ئو پوژه که مالی حازم بهگ یه کتیک بوو له وانه ی هاته به رامبه ر ماموستا یاسین و هاوړیکانی، که ئه وان ئاگیان له وه نه بوو، دوو ئه فسه ر و چوار سه ربازی له گه لدا بوو، که مال ده ستیشانی هه رچی که سیکی ده کرد، سه ربازه کان بالیان ده گرت و جیایان ده کرده وه،

ئەوانەى جيا كرانەوہ زياتر لە سەد و شەست كەس بوون و پاشان
بۆ دەرەوہى شار بران.

لە پشتى بەرزاييەكانى زەرگەتەوہ، ديسان ياسين و ھاوپىكانى لە
شانى يەكەوہ ريز كرابوون، گوڤى لە ميلهينانەوہى سەربازەكان بوو.
دەنگى گوللەكان ھاټن و وەخت بوو پەردەى گوڤى بدەڤ، بە دريژاييى
تەمەنى دوورونزىك گوڤى لە دەنگى گوللە بووبوو، بەلام ھەستى
دەكرد ئەمەيان زۆر نزىكە و ئيتەر پوچى لە جەستەيدا تواناي
ئارامگرتنى نەماوہ، ئەژنوكانى كەوتنە لەرزىن و نيو لە پى پى بووبوون
لە ئارەقىكى سارد، لەگەل بەردەوام بوونى دەنگى گوللەكاندا وەختە
بوو دلى لە قەفەسەى سينگيدا بفرى. بۆنى بارووتى دەكرد، دەنگى
گوللەكان تاوہكوو دەھات نزىك دەبووہوہ. بانگى كرد: 'ھاوپىيان،
ئەنوہر، سمە گيان، ھەمەبۆر... مەترسن، مردن وا خەرىكە دەگات.'
سينگى پى بووبوو لە بۆنى بارووت و گى، ئەژنوى دادايە سەر
زەوى و لە خەيالى خويدا گوڤى: 'مام زامن، خوزگە دەنگى شريخەى
ئەو گوللانە کوتايبيان ئەھات!'

پاییزی سالی ۱۹۶۳ بوو، ئەو پوژانه‌ی گۆره به کۆمه‌له‌کانیان له
 دهره‌وه‌ی شار دۆزییه‌وه، من دوو پوژ بوو گه‌یشتبومه‌وه سلیمانی،
 یان باشتره بلیم؛ چەند پوژیک بوو له بەندیخانه ئازاد کرابووم،
 کاتیک گه‌یشتمه‌وه ماله‌وه، هه‌موو بیده‌نگ و خه‌مبار دیار بوون،
 عەزیزی برام باوه‌شی پێدا کردم و هه‌والی مردنی دایکمی پێ گوتم و
 چیرۆکی مردنه‌که‌ی بۆ گێرامه‌وه. دوا‌ی بیستنی ئەو هه‌واله، به‌ته‌نیا
 له‌گه‌ره‌کی قه‌زازه‌کانه‌وه بۆ سه‌رشه‌قام و ماله‌ کۆنه‌که‌مان چووم،
 به‌رده‌وام ده‌گریام و نازانم بۆچی پام ده‌کرد. کاتیک گه‌یشتمه
 گه‌ره‌کی سه‌رشه‌قام، یه‌که‌یه‌ک ده‌ستم له‌ به‌رد و خشته‌کان ده‌دا، چەند
 جاریک سینگم توند به‌ دیواری ماله‌ پووخواه‌که‌مانه‌وه نووساند.
 زیاتر له‌ سێ سه‌عات له‌ نیو داروپه‌ردووی ئەو ماله‌دا بووم، هه‌ستم
 ده‌کرد هه‌شتا پو‌حییانه‌تی هه‌لاوه‌خانی دایکم له‌وێ بیت. هه‌ناسه‌م
 له‌ به‌ر برابوو، له‌ پال دیواره‌ پووخواه‌کانیدا دانیشتم و سه‌رم نایه‌ نیو
 ئەژنۆکانم، نازانم چاوم چووبوونه‌ خه‌و یان له‌ هۆش خۆم چووبووم،
 که‌سێک ده‌ستی گرتم و به‌ هه‌زیک هه‌لی سانمه‌ سه‌ر پێ، کاتیک چاوم
 کرده‌وه، به‌ هارم بینی، په‌نگی گۆرابوو، یان باشتره ئەو پاستیه‌ بلیم
 که‌ پوخساری شتیوابوو، قژی به‌ سه‌ره‌وه نه‌ما‌بوو، نه‌مناسیه‌وه،
 تاوه‌کوو پتی گوتم: 'جه‌لال گیان، نیازیک بخه‌ره‌ دلته‌وه، که‌ منم، که
 ژیانیش کۆتایی هات، وه‌عدیته‌ منیش لێره‌ چاوه‌پێتم؟'
 سه‌رم داخستبوو، نه‌متوانی لێی بپروانم، هه‌روه‌ها وه‌لامیشم نه‌دایه‌وه.

ئىوارەى ئەو پۇژە ئەوم بىست؛ كە رۇژى مەنەتەجەولەكە ھەوالى ئەو لە گەرەكى سەرشەقام بلاو بوو، كە كچ و دايكىك خۇيان سووتاندوو. خەلكى لەبەر بارگرانى و ترس، كەس نەپەرژابوو سەر ئەو، كە بە دواى ئەو ھەوالەدا بچىت. ئەو مالەش مالى غالب ەربەتى بوو، كە تاوھكوو خانووھەكەيان خاپوور دەبىت كەس بە ھانايانوھ ناچىت. ھەرچەندە بەھار بە سووتاوى خۇى لە پەنجەرەوھ پزگار دەكات و بە گرەوھ بە كۆلانەكانى گەرەكى سەرشەقامدا پرا دەكات. تەنیا سەرباز و پۇلىس چاويان لىئى دەبىت، دواتر يەككىك لە پۇلىسەكان بە جەلال دەلىت؛ كە رووتوقوت بوو. تەنیا ژىركراسىكى لە بەردا بوو، كە ئەویش بە سەر پىستىدا توابووھ.

'بەھار و ھەلىمەى دايكى لە رۇژى مەنەتەجەولەكەدا خۇيان سووتاند!' خەلكى گەرەك وايان دەگوت. قەدرىيەى ژنى ھەمەدەمىنە سوورى دراوسىيان دەيگوت: 'پىش ئاگرەكە گويم لە دەنگى چەند پىاويك بوو، ئىتر نازانم كى بوون، دواتر قىژەى بەھار و دايكى پۇژەرتىك ئەرۇشىست، دەى رۇلە گيان، ئەبىت كى دەرگەكەيانى شكاندبىت؟! نازانم، خۇ ئەو پۇژە قىامەت ھەستابوو.'

'ئەو خەلكە نەياندەويست ھىچ لەبارەى سووتانى بەھار و دايكىيەوھ بلىن، وەك بلىت لەسەر جەستەى ھەموويان برىنكى ھەبىت و لەگەل ھىنانى ناوى ئەواندا بكولىتەوھ. ئەو پۇژانە رەھىم موكرىانى و مالىك وەكوو سىبەرەكەم بەردەوام بىدەنگ بە دوامەوھ بوون، زوزوو لىم نرىك دەبوونەوھ و باوھشيان پىدا دەكرىم. كاتىك گويم لى دەبوو، كە بەھار و دايكى خۇيان سووتاندوو، ئەو قسەيەى مام زانم بىر دەكەوتەوھ، كە دەيگوت: "ژنەكان ئەبەد خۇيان ناسووتىن، ئەوھ درۆى پىاوەكانە، چونكە ژن لە سروشىدا مەرگدۆست نەبووھ!"

پاشان ئەو ھەم بېسىت؛ كە بەھارى غالب عەر بەتى ماو ە و لە
 نەخۆشخانەيە، نازانم تا چەند ئەو ە پاست بوو، لەگەل مالیک
 ئافرەتيکی سووتاومان لە ناو جيگەدا بينی، هیچ جيگەيەکی ساغی
 نەمابوو تاو ەکوو بیناسمەو ە. کاتیک دکتور ەکان پینان گوتین، کە
 ھەموو ھەولتيکیان لەگەلی داو ە و بەختی ژيانی زۆر کەمە، منیش خیرا
 نەخۆشخانە کەم بەجی هیشت.

ئەو پۆژە پینچ شەممە بوو، شار کشومات و ھەموو رەشپۆش و
 دلشکاو دیار بوون، تاو ەکوو پۆژی دواتر؛ لە مزگەوتەکانەو ە
 گوتارخوینەکان ھەموو ئەوانەیان بە شەھید ناو برد، کە لە سنی
 مانگی رابردوودا کوژرابوون یان هیشتا بیسەر وشوین بوون. لە
 دوای ئەمەو ە ئیتر خەلکی شار سوکنایی بە دلاندا ھات. و ەکوو بلیی
 دلنیا بووبن لەو ەي کوژراو ەکان ژيانی ئەبەدی و بەھەشتیان پین
 برایت، ئیتر بۆ ھەرگیز و بە دريژایی تەمەنیان باسی ژمار ەي
 کوژراو و گەورەیی تاوانەکانیان نەکر ەو ە. پۆچی کوژراوانیش
 جاریکی تر بۆ ئەو شار ە نەگەر ەنەو ە. تەنانەت نووسەر ەکانی
 ھاوریشم، ئەو تاوانانەیان لە بیر چوو ەو ە و دەر بار ەي نەیان نووسی،
 پاشان ئەوانەي لە سەربازگەي ھامییە گیرابوون، دوای شەش مانگ
 ئازاد کران و گەر ەبوونەو ە مالم ەو ە، بۆ چەند مانگیک لە ناو جيگەدا
 بوون. ھەندیکیان تووشی سیل بووبوون، یان لە برسائدا ئەو ەندە
 وشک ھەلھاتبوون، بە تەمەنیان نەھاتنەو ە سەر خۆیان.

پیم وا بیت لە بیزاری و توور ەبوونمەو ە بوو، لە یانەي فەرمانبەر ەن
 لەگەل کامەر ەن موکری و حسین عارف دانیشتبووم، پیم گوتن: 'پین
 دەچیت خەلکی ئەم شار ە لە لایەن پیاوچاکیکی و ەک مام زامنەو ە

لهسه ره لهه کیان یان تاوانی ژن سووتاندن نزیان لی کراییت.^۱
هردووکیان به و قسه یه م پتکه نین.

دوای چند مانگیک، هه ندیک له نه ته وه بی و شه لاتیه کانی شار
بوو بوون به به کریگیروای حکومت و مال به مال به دوای
شیوعیه کانداهه گه پان. بنکه که ی جارانیان له کانی ماسی له
خوارووی شار ئاوه دان کرد بووه وه، هرچی که سیکیان دهگرت، ته نیا
به کوشتن وازیان لی نه ده هینا، به لکوو وه که جه مالی سهگ، له پیشدا
نا مرو فانه هه ستیان بریندار ده کرد، سواری ده بوون، میزیان پتدا
ده کرد، پاشان به زیندوویی ئاگریان له جه سته ی بهر ده دا.

دوای نیوه پویه که له گه ل ره حیم موکریانی له کتبخانه ی ئه وقاف
بووین، کاتیک هاتینه دهره وه ره حیم پنی گوتم، که ئه و دوو که سه
چاودیریمان ده کن. له و کاته دا ره حیم ئاوری دابووه وه و ده سستی
به ره و پرووی دوو پیایوی گه نجی کورته بالا راکتیشا، کاتیک لیم روانین،
که سیانم نه ناسی. وا بزائم به ره حیم گوتم، که لیان نه پوانیت.
له گه ل ره حیم به نیاز بووین، بۆ مالی مامه عه بدوللام له گه ره کی
سه ره شه قام برۆین. له ژیر پرده که ی شه قامی مه وله و بییه وه به ره و
مهیدانی ماسته که داگه راین، له گه ل ره حیم باسی شیعرمان ده کرد، که
که مالی حازم به گ به ره و پروم هات و به بی ئه وه ی چۆنی چاکیم
له گه لدا بکات، گوتم: 'ئه وه ماویت، توش له توخماتی دپک و دالیت
له ناو ناچیت!'

بیده‌نگ لیم روانی، نازانم بۆچی وه لامم نه‌دایه‌وه، پاشان تیپه‌ری و
ئیمه‌گه‌یشتبووینه خوار مه‌یدانی ماسته‌که، ره‌حیم گوتی: 'جه‌لال به
دوامانه‌ون.'

من ئاورم نه‌دایه‌وه و له‌به‌ر خۆمه‌وه به‌ ره‌حیمم گوت: 'خیرا بپرو،
له‌ سه‌رشه‌قام خۆمانیان لی ون ده‌که‌ین.'

گه‌یشتبووینه سه‌ر شیوی قازی و نزیک مالی به‌هاری غالب
عه‌ربه‌تی، ره‌حیم به‌رده‌وام ئاورپی ده‌دایه‌وه، گوتی: 'جه‌لال، وا بزانه
کۆلیان لی داین.'

نازانم له‌ویوه په‌یدا بوون، له‌ چهند هه‌ناسه‌یه‌که‌دا، که‌مالی حازم
به‌گ و سئ که‌سی تر چوارده‌وریان گرتین، پروم له‌ که‌مال کرد و
پنم گوت: 'چیتان لیمان ده‌ویت؟'

یه‌کیکیان پنی گوتم: 'شیوعی خویپی، مندالی سه‌ر بینشه‌کان
ئه‌گتین!'

'بیزه‌وشت، هه‌موو شتیکنان له‌ده‌ست دیت!'

من ئه‌مه‌م گوت و که‌مال لوله‌ی ده‌مانچه‌که‌ی خسته‌ سه‌ر سینگم،
نازانم چۆن ره‌حیم فریا که‌وت، په‌لاماری دا و پروی ده‌ستی پنی
گۆپی، که‌مال دوو فیشه‌کی ته‌قاند، ویستم را بکه‌م به‌لام که‌ ره‌حیمم
بینی له‌گه‌ل که‌مال که‌وتبووه زۆرانگرتن، خیرا په‌شیمان بوومه‌وه،
یه‌کینک له‌و سیانه‌ی له‌گه‌ل که‌مالدا بوو، که‌وته شه‌ق تیه‌لدانی ره‌حیم،
دووانه‌که‌ی تر په‌لاماری منیان دا، یه‌کیکیان ده‌مانچه‌ی ده‌ره‌ینا، کاتیک
ده‌ستی هه‌لبی و به‌ره‌و پروم رایگرت، له‌ پشتمه‌وه، گویم له‌ ده‌نگی
کاکه‌ عه‌زیم بوو: 'نه‌که‌یت، ده‌ستت داگره‌ هه‌تیو.'

که‌مال و هاوڕیکه‌ی ده‌ستیان له‌ یه‌خه‌ی ره‌حیم به‌ر دابوو، کاتیک
کاکه‌ عه‌زیم و سمایل پاله‌وان و که‌ریمی عه‌به‌خه‌ره‌ گه‌یشتن، خیرا

هاتنه بهردهمی من راوهستان، رهحیم ئهوهنده توورپه بوو، بهردهوام جنیوی پین دهدان و تفی لئ دهکردن. ئهوان چوار و ئیتمه پینج کهس، وهکوو بلتی له دوورهوه چاودیرییان کردبین، جیپیک هات و له پشتیانوهه راوهستا، پشتاوپشت چوونه دواوه، کاتیک ویستیان سواری جیپهکه بین، کهمال و یهکیکی دریزی رهقهلهیان تهقیان لئ کردین، له نیواندا بهتایبهتی له من دهگهپان، دهوانم بلیم سمایل پالهوان و کهریمی عهبهخره خویان بۆ من کرد به قهلفان، که سمایل دوو فیشهک و کهریم سئ فیشهکی بهر کهوتبوو. ئهوان سواری جیپهکه بوون و پویشن، من و کاکه عهزیم به دیاریانهوه بووین و رهحیم به راکردن بۆ فولکهکهی خانهقا چوو، تاوهکوو ئوتومبیلک بهیتیت و بیانگهیهنینه نهخوشخانه. ههردوکیان به سهختی بریندار بوون، له ههوشهه نهخوشخانه، له کاکه عهزیم پرسی: 'ئهوانه کئ بوون؟'

'کهمالی حازم بهگ، عوسهه ئامهدریژ، مچهی بابهگوره، قاله تهگهرانی.'

'تهنیا کهمالی حازم بهگ دهناسم.'

دهرنگانی شهو، من له مائی مامه عهبدوللام بووم، کاکه غهفورم هات، بیزار دیار بوو، دهستی ههلهگلفین و بهردهوام له راستهوه بۆ چهپ دهچوو، له بهر خویهوه کوتی: 'ئهمرو به بهرچاوی شاریکهوه زیاتر له ده کهسایهتی بیتاوان و کاسبکاری شیوعییان کوشتوه. که زۆر به بیان له سههر وهختی پهیداکردنی بژئویدا، له کریکاری و دووکانهکانیاندا کوژراون. ئهوپهه شهمهزارییه.'

من ویستم ههوالی بریندارکردنی سمایل پالهوان و کهریمی
عهبهخره‌ی پین بلیتم، بهلام که نه‌وهم لئ بیست، لیم پرسیی: 'کاکه چی
بووه؟'

'ئینجا چی نه‌بووه، ئه‌مپۆ و تاوه‌کوو ئه‌م ده‌قه‌یه، زۆربه‌ی
هاوریکانمانیان کوشتووه.'

'تا ئه‌م ده‌قه‌یه کئ کوژراوه؟'

'جاری پوون نییه و نازانم.'

کاکه غه‌فوورم ئه‌وه‌نده‌ی گوت، پاشان تاوه‌کوو خه‌وی لئ که‌وت
هیچی نه‌گوت.

پۆژی دواتر کاکه عه‌زیزم هات و من و کاکه غه‌فوورمی له‌ رینگه‌ی
ده‌ربه‌ندیخانه‌وه به‌ لۆرییه‌که‌ی به‌ره‌و به‌غدادا ده‌رباز کرد، له
سه‌ره‌تاوه ئه‌وه‌ی پین گوتین، که سمایل پالهوان و کهریمی هاو‌پیی له
خه‌سته‌خانه به‌ برینداری گواستووه‌ته‌وه بق مائی شیخ عه‌لی
به‌رنجی، چونکه له‌ویش گیانیان پارێزراو نه‌بووه و به‌رده‌وام
چاودیریبیان کردوون.

کاکه غه‌فوورم به‌ درێژایی ئه‌و رینگه‌یه بیده‌نگ بوو، ئه‌وه‌نده نه‌بیت
پرسیی: 'عه‌زیز کئ کوژراوه؟'

'ئه‌وه‌نده‌ی من بزاتم؛ هه‌ردوو برا سالح و عه‌بدووللای میرزا دوینی
به‌یانیه‌که‌ی که له‌ هه‌ویریان ده‌شینلانا، عوسمان سه‌یوانی به‌رگدروو،
عومه‌ری مام عه‌لی له‌ ناو دووکانه‌که‌ی و له‌ حاجی حان، ئه‌وره‌حمانی
سالحی خله و مه‌لا عه‌لی، مه‌لا حه‌مه‌ئه‌مین ئه‌ویش له‌ ناو دووکانه‌که‌یدا
کوژراوه، عارفی وه‌ستا حه‌سه‌ن کۆپاندروو، له‌گه‌ل کاک نووری
حه‌مه‌ عه‌لی.'

هەرچەندم کرد، ڕینگەم نەدەکەوتەووە سەر دووکانەکەى. لە دواى ئەو
پۆژەووە لەو شارەدا خۆم بە غەریب دەزانى.
کاتێک لەگەڵ کاکە غەفوورم و عەزیز سەلیمانیم بە جى هیشت،
هەستم دەکرد ئەو شارە جینگەپەکی بۆ من تێدا نەماوێ. پۆحم لەژێر
کاریگەریی بیستنى ئەو جنىو و تاوانانەدا وردە وردە خەریک بوو
سروشتى خۆى لە دەست دەدا و بە ڕق بارگاوى دەبوو. ئەوێش تەنیا
شت بوو، کە هەردەم لى دەترسام.

دوای ئه‌وهی جه‌لال سلیمانیهی به‌جی هینشت، له شاری به‌غدا، له یانهی ئه‌لوه‌ن له‌گه‌ل فه‌لاح مسته‌فای شاعیردا دانیشتبوو، له‌به‌ر ئه‌وهی جاری یه‌که‌میان بوو یه‌ک ببینن، هیچیان به‌ پرونی و دلکراوه‌یی باسیان له توانای خویان له بواری نووسیندا نه‌ده‌کرد، ته‌نیا ئه‌وه‌نده نه‌بیت، هه‌ردووکیان وا قسه‌یان ده‌کرد، که ئه‌وان دواهه‌مین کۆمۆنیستی عیراق بن. ریک‌خسته‌نه‌کانی ئه‌و پارتیه‌یان له به‌سه‌روه تاوه‌کوو زاخو سه‌ره‌له‌نوێ شاعیرانه دامه‌زرانده‌وه. دوای ئه‌وهی پیکه‌وه دوو لیتر عاره‌قیان خوارده‌وه، باسی سه‌رده‌می سه‌ره‌لدانی شیعری ئازادیان له عیراق کرد، جه‌لال باسی ئه‌و نامیلکه شیعرییه‌ی بلنډ ئیبراهیم هه‌یده‌ریی کرد، که سالی ۱۹۴۶ نووسیوی. پتی گوت؛ ئه‌و شاعیره‌ کورده یه‌کینه‌که له رابه‌رانی شیعری ئازادی عیراقی که به‌ عه‌ره‌بی نووسرابیت. دوای ئه‌وه فه‌لاح مسته‌فا شیعریکی خویی بو خوینده‌وه، جه‌لال له کاتی خویندنه‌وهی شیعیره‌که‌دا دوو جار پتی بری، جارێک داوای یارمه‌تی لێ کرد و چوو بو ئاوده‌ست. جاری دووه‌م، بانگی له شاگردیک کرد. به‌لام دلی نه‌هات ئه‌وه به‌ فه‌لاح مسته‌فا بلیت، که ئه‌و شیعره ده‌قاوده‌ق شیعریکی نازک مه‌لائیکه‌یه و ئه‌و ته‌نیا لیزه و له‌وێ چه‌ند وشه‌یه‌کی گۆریوه.

دوای ئه‌مه، پوخسه‌تی له فه‌لاح مسته‌فا خواست و به‌جی هینشت. میوانه‌که‌ی بیده‌نگ به‌ سه‌رسوورمانه‌وه لێی ده‌روانی. فه‌لاح مسته‌فا له عه‌ماره‌وه به‌ تاییه‌تی بو لای جه‌لالی میرزا هاتبوو.

ئەو مانگە دلى ھەموو برا و ھاوپرېكانى، بېجگە لە مالېك، لە خۆى ئىشاندبوو، چونكە نەيدەتوانى ئازارى برىنەكانى سەر دلى لە بىر بكات. بەردەوام بىرى لى دەكردهوه و قسەكانى داىكى و بەھار لە خەيالیدا دووبارە دەبوونەوه.

كاتىك لە يانەى ئەلوهن ھاتە دەرەوه، نەيزانى دەستى چەپى يان راستى شەقامەكە بگرىتە بەر، وەك پىشەيەكى بەردەوامى ئەو چەند ھەفتەيەى پابردووى، كاشىى سەر شۆستەكەى ژمارد. تاوھكوو ژمارە يازدەى دەژمارد، دواى ئەو، بەردەوام ئەو ژمارەيەى دووبارە دەكردهوه، لەسەر راستە ھېلىك پنى بە دواى يەكدا دادەنا، تاوھكوو بزائىت، خواردنەوھەكە چەند كاريگەرىي ھەبوو، لە خەيالى خۆيدا ئەوھى بە خۆى گوت، دەبىت شىعەرىك بۆ بەھار بنووسم، پاشان لە ژىر لىوھە:

'شىعەرىك بۆ خەزان! ناوى بەھارى گۆرپىبوو بە خەزان.

تەنيا ئەوھەندە، پاشان ھەناسەى لە بەر برا و لە جىگەى خۆى پاوھستا و دەستى كرد بە كوكىن. لە دواى ئەو پووداوھە چەند شىعەرىكىشى بە ناوى خەزان لە گۆھار و پۆژنامەكاندا بلاو كردبووھو، لە بەر خۆيەوھ گوتى:

"گيانە نەمويست

بەم چەند دىرە

لال و كويزە،

بلىم: تۆم ويست

چونكە ھەرچى وزە و تواناى

شىعەرە ھەمە.

ھەلپرىژم. بۆتى بلىم

هیشتا که مه."

ئەم چەند دێره هەفته یەک بوو لەسەر زاری بوو، نەیتوانیبوو
بیخاتە سەر کاغەز. پرتیک لە دلیدا بوو، بەرامبەر بەوانە ی زولمیان لێ
کردبوو، بەلام نەیدەویست خۆی پادەستی ئەو بۆ و توورەبوونە ی
بکات.

دوای ئەوێ شەقامی سەعدوون کۆتایی هات، بە هەمان پێگەدا
گەپرایەوه. ئەوسا زانی، کاتیک لە کافترایای ئەلۆهن دیتە دەر، ئەگەر
بیهوێت سەر لە دایکی بدات، دەبێت بە دەستەپاستدا بپروات.
لە شەقامی سەعدوونەوه بۆ گۆرستانی شیخ مارفی کەرخێ چوو.
بۆ سەر گۆپی حەلاوەخانێ دایکی، کە لەو پۆژەوهی بۆ بەغدا
گەپابوووه لە مالهەکی خۆی زیاتر بۆی دەچوو. چەند جارێکیش
لەوێ بە شەو مابوووه و بە دیار گۆرەکە یهوه خەوی لێ کەوتبوو.

دەرنگانی شەو گەیشته بەردەمی سینەما غەرناتە، لە شەقامی بەتاوین،
وہکوو خوویەکی پۆژانە ی لە پۆستەری فیلمەکانی پوانی، تەواو
ماندوو بووبوو، سەعاتەکی دەستی، دووی شەوی نیشان دەدا.
ئەپارتمانەکی دەکەوتە پشتی سینەما غەرناتە و بەرامبەر
هۆلی کۆلبەنکیان. کاتیک ویستی دەرگە ی ئەپارتمانەکی
بکاتەوه، سەبیحە خەلدوونی دراوسێی هاتە دەرەوه و لە دواوه
سلاری لێ کرد، سەبیحە پێش جەلال و چوار سال پێش ئەو پۆژە
لەگەل مێردەکی لە بەسرەوه هاتبوونە ئەو ئەپارتمانە، بۆ سالیکی
دەچوو حەمید سالی میزدی لە بەندیخانە بوو، کە دوای تەواوکردنی
خویندن لە بەسرەوه دیتە بەغدا، چونکە لە پۆلیسی بەسرە فرمانی
گرتنیان دەر دەچیت.

سهبيحه خەلدوون ھەموو پۆژيک چەند جارێک لە دەرگەکەي
جەلالی دەدا و ھەرچی خواردنيکی دروست دەکرد بەشی ئەوي
دەبرد، وەک ھەموو جارەکانی تر دەيگوت: 'ھەموو ھيوام تۆيت، کە
ھەوالتيکی ھەميدم بۆ بزانييت.'

بەلام تارەکوو ئەو شەو جەلال پتي نەخستبوو ناو دەرگەي
مالەکەي و ھەروەھا پتيگەي نەدابوو سەبيحه خەلدوون ناو
ئەپارتمانەکەي ئەو ببينييت.

جەلال کليلەکانی بە دەستیەو ھەبوو، سەبيحه بە دوایدا ھاتبوو،
پاشان دەستیکی بە شانی جەلالەو گرت و بە دەستەکەي تری
کليلەکانی لە دەستی وەرگرت، وەک بلتييت لە پشتەو لە باوھشی
گرتييت، کاتيک جەلال خۆي راسست کردوو و ويستی ئاوپری لئ
بداتەو، سەبيحه گۆي مەمکە قوتەکانی توند نووساندبوو بە ناو
شانیەو، جەلال ئاوپری لئ دایەو و دەموچاوی چوو سەر سينگ و
ناو قۆي، دەرگەکە کرایەو، کە تەنيا جوت کرابوو، قوفلەکەي
شکابوو. سەبيحه لە دواي نيوەپۆي ئەو رۆژەو چاوەروانی جەلال
بوو، کە ئەو ھەوالەي پتي رابگەيھينييت.

لەگەل خۆيدا بردييه ژوورەو و دەرگەکەي بە دواي خۆيدا جوت
کرد، جەلال ويستی خۆي لئ دوور بخاتەو، بەلام ئەوھندە مەست
بوو، نەيتوانی دەست بەرز بکاتەو، بالەکانی وەک دوو پارچە پەرو
بەملاولایدا بەر بووبوونەو، لە سەبيحەي روانی و خۆي پيوە
نووساند، لە بەر خۆيەو گوتی:

“ئازيزەکەم

من ئەمەوي ھەر وەک و شيت

پتي بگرم ليت

هەرچیم بوئ

داوای کهم لیت.

من ئەمەوی گولی ناگر

له جیاتیی زیری سارد و سر

بکه م به قزی ژاکاوتا

به به روکی وهک هه تاوتا."

سه بیحه زهرده خه نه یه کی بو کرد، دهستی کرده ملی، به نازه وه

پتی گوت: 'چیت گوت؟ بو شیعریکم به عه ره بی بو ناخوینیته وه؟'

که یاندیه سه ره قه نه فه درێژکۆله ره نگسه وزه سنی نه فه ریبه که ی،

هیشتا دهستی له ملیدا بوو، له سه ره قه نه فه که راکشا، پتی گوت:

'ئوستاز جه لال، هه والی چه مید نه بوو؟'

جه لال هه ولی ده دا ده ست به ده موچاویدا بیتیت، وهک هه لبرینی

چاوه کانی پتیوستیان به هاوکاری سه ری په نه کانی بیت. سه بیحه

قه یانی پتلاوه کانی بو کرده وه، به جتی هیشت و گه رایه وه بو

ئه پارتمانه که ی خوی.

جه لال دهستی له سه ره ده موچاوی دانا بوو، گلۆپی سه ره جاده که، ناو

ماله که ی پووناک ده کرده وه، بالای دار گلۆپه کان تاوه کوو قاتی دووی

ئه و ئه پارتمانه هه لچوو بوون.

کاتیک سه بیحه گه رایه وه، قاپیکی فافون و زه رفیکی بۆری پین بوو،

ته په کیکی لاکیشه ی راکیشه یه به رده م قه نه فه که و قاپه که ی له سه ره

دانا، نانیکی له زه رفه که دا ده ره ینا، پاشان له ته نیشت رانی جه لاله وه

دانیشت: 'ده ی ئوستاز جه لال، توزیک نان بخو.'

جه لال له بهر خویه وه گوتی: 'چون گیرم خواردوه!'

سەبىحە لە بەر ئەو بەلوعەيەي لە سووچىكى ژوورەكەدا بوو،
لچكى ماكسىيەكەي تەر كرد، دەموچاوى بۇ سەرى، دواى ئەوەي
جەلال چاوى كردهو، دەستى بۇ لای سەبىحە درىژ كرد، سەبىحە
دەستى گرت و ناى بە سىنگى خۆيەو. لەسەر مەمكى راستى داينا:
‘فەرموو ئوستاز.’

‘سەبىحە، خۆزگە بەختىكت بۇ ئەگرتمەو!’

‘چىيە ئوستاز گيان؟!’

‘تو بەخت بۇ لايەك لەو شارى بەغدايە گرتووتەو، دەي بزانه
من چىم لە چارهدا نووسراوه؟!’

‘مادام تۆش، كۆمۆنىستىت، ئەمشەو دواشەوى تەمەنتە، ئىتر وەك
ئەو مێردە قورپەسەرەي من...’

‘چۆن، مەبەستت چىيە؟’

‘ئەو نىيە دەرگەي مالهكەتيان شكاندووه! ئىتر تۆش دەپزىت و
لەم ولاتەدا ئاسەوارت نامىنىت!’

‘كئ، بۇچى؟’

‘ئەمرو پۆلىسەكان هاتن و دەرگەي مالهكەتيان شكاند، ئوستاز
دلنىام بۇ گرتنت هاتبون.’

‘تو بەختىكم بۇ بگرهوه?’

‘ئئ ئەو بەختى تۆيە، ئىتر لەوە زياتر چىت پئى بلئم.’

‘بۇچى خۇ تو هيشتا لە نيو لەپمت نەروانىوه?’

‘لە دواى نيوهپۆوه پۆلىسەكان سئ جار هاتوونەتەو، تا تۆزىك
لەمەوپىش يەككىيان بەو ناوهدا دەخولايەو و نازانم چۆن
نەيانگرتوويت?’

‘لئم بگهپئ، زۆر ماندووم، نازانم باسى چى ئەكەيت!’

'تکات لی ده کهم ئوستاز جلال، با توش وهک حه مید نه گیریت،
وه ره لای خۆم بتشارمه وه!'

سه بیچه دهستی خسته ژیر پشتی و له سه ره قه نه فه که راستی
کرده وه، قاپه فافۆنه که ی له سه ره رانی خۆی دانا و شله ی فاسۆلیا که ی
تیکه لی برنجه که کرد، هه ولی دا بیکات به ده میه وه، هیشتا
که وچکه که ی به ره و پوو ی راگرتبوو، جلال گوتی: 'دوایی به ختیکم
بۆ بگره وه!'

'خیرا دوو که وچک بخۆ و با بچین بۆ لای من، نه وهک پۆلیسه کان
بینه وه.'

'له ده فته ره که ی سه ره ئه و میزه دا شیعریکی عه ره بیم نووسیوو،
ویستم بۆت بخوینمه وه!'

'ده فته ری چی؟ ده ی من له وساو ه باسی چیت بۆ ده کهم، با وه پ
ناکه م ماله که ت له م قه نه فه و ته پله که زیاتری تیدا ماییت.'
کاتیک سه بیچه ئه مه ی پین گوت، له بهر خۆیه وه: 'چۆن؟ دیسان،
ئه و شیعرانه یشم تیا چوون؟'

'چیت گوت ئوستاز؟'

'سه بیچه، خۆزگه جاریک له به ختی منت ئه پوانی، به لام زۆر به
پاستگۆیی پیت ئه گوتم، که چیم له چاره دا نووسراوه!'
'دلم ده لیت، ده رویت و ئاسه وارت نامینیت!'

'خوا توش بگریت!'

جه لال تاوینک بیده نگ بوو، سه ری بۆ رانه ده گیرا و هتواش هتواش
خواردنه که ی ده جوی، سه بیچه که وچکیکی پری به ره و پوو ی
راگرتبوو. هیزی تیدا نه مابوو و به رده وام به لادا ده هات. پاشان

قاپه‌که و پیلاره‌کانی برد و خیرا گه‌رایه‌وه، جه‌لالی راست کرده‌وه و چووه ژیر بالی و بردی بۆ ئەپارتمان‌ه‌که‌ی خۆی.

بالای له بالای جه‌لال به‌رزتر بوو، ئافره‌تییکی قۆکورتی بالابه‌رزنی گه‌نم‌په‌نگ بوو، چاوی گه‌وره و په‌ش بوو، رۆژانه به‌بازاردا ده‌گه‌پرا و به‌ختی بۆ خه‌لکی ده‌گه‌رته‌وه، ده‌ستی پیاوانی ده‌گه‌رت، هه‌ندیک له‌به‌ر جوانییه‌که‌ی رۆژی چه‌ند جارێک به‌ختییان له‌لا ده‌گه‌رته‌وه.

دوای ئەوه‌ی جه‌لالی له‌ناو جینگه‌که‌ی خۆیدا پال خست، ده‌ستی گه‌رت و بۆ یه‌که‌م جار ته‌ماشای نیو له‌په‌ی کرد، پاشان جله‌کانی له‌به‌ر داکه‌ند و به‌زه‌یتی زه‌یتوون شیلای، چووه‌باوه‌شییه‌وه و ته‌نیا سێ سه‌عات پینکه‌وه‌نووستن.

تیشکی خۆره‌که له‌سه‌ر جینگه‌که‌ی دابوون، جه‌لال له‌سه‌ر جینگه‌که‌ دانیشتیوو، بیده‌نگ له‌سمت و رانی روتی سه‌بیحه‌ی ده‌روانی، ده‌ستی به‌پشتیدا گه‌پرا و خۆیی به‌سه‌ردا درێژ کرد، ده‌موچاوی خسته‌نیو قژییه‌وه، دیار بوو سه‌بیحه‌به‌ئاگا هاتبوو: 'ئوستاز تو به‌ده‌ستی کچیکی لاو ده‌کوژیتیت!'

'ئه‌و کچه‌مرد!'

'ده‌ی که‌واته‌ئه‌و به‌مردووویییش وازت له‌ناهیئتیت.'

سه‌عات دهی سه‌رله‌به‌یانی گه‌یستمه ئوفیسی رادیوی به‌غدا، شه‌وی پیش‌ئه و رۆژه نه‌خه‌وتبوم، مالیک و قادری برام میوانم بوون، پیکه‌وه باسی ئه‌وه‌مان کرد، که تاوه‌کوو ئه‌و رۆژه چهند جار گیراو یان ده‌ستبه‌سه‌ر کراوین، له‌به‌ر خاتری مالیک لیدوانه‌کانمان به‌ ئاماژه یان له‌سه‌ر کاغزه‌ ده‌نوسی. به‌گویره‌ی زانیارییه‌کانی مالیک، که هه‌مووی نووسیبوونه‌وه، هه‌رسیکمان پیکه‌وه بیست و هه‌وت جار سجن یان ده‌ستبه‌سه‌ر کرابووین، که به‌ هه‌رسیکمان یازده‌ سالی ده‌کرد، پاشان قادری برام گوتی: 'کاکه‌ غه‌فوورم ئه‌وه‌نده‌ سجن کرا و خۆی شارده‌وه، کاتیک ده‌هاته‌وه‌ ماله‌که‌ی خۆی، منداله‌کانی گومانیان لی ده‌کرد و وایان ده‌زانی دایکیان پیاری غه‌یره‌ ده‌هینتیه‌وه‌ ماله‌که‌ی.' له‌ کۆتایییدا من پیم گوتن: 'به‌رده‌وام له‌ خه‌ونه‌کانمدا له‌ سجنم و گولله‌م پیوه‌ ده‌نین و خوینم لی نایه‌ت!'

هه‌ردووکیان پیم پیکه‌نین، قادری برام پیتی گوتم: 'ده‌ برا گیان شاعیر نه‌بوویتایه‌.'

پاشان بۆ رازی کردنی دلی مالیک پرسیاری ئه‌وه‌م له‌ قادری برام کرد: 'بۆچی بوویت به‌ پارته‌ی؟'

قادر له‌ وه‌لامدا گوتی: 'کاتیک من چاوه‌روانی ئه‌وه‌م ده‌کرد که پنیوست بوو شیوعیه‌کانی کوردستان، له‌ جولانه‌وه‌ی رزگاریی کوردستاندا رۆلی سه‌ره‌کی بگین، به‌لام هه‌میشه‌ رۆلی لاوه‌کیان گیراوه. له‌ هه‌چ کاتیکدا خانه‌خوێ نه‌بوون، من چاوه‌ران بووم

شیوعییه‌کان ده‌ستپیش‌خه‌ری بکه‌ن، پیش سه‌رده‌مه‌که‌ی خویان بکه‌ون، وه‌ک چۆن له‌ جیهاندا نمونه‌که‌ی ده‌بینن، له‌ پیش ږووداوه‌کانه‌وه‌ بن و زووتر گوئیان له‌ زه‌نگی مه‌ترسییه‌کان بیت، هه‌میشه‌ پاشکۆی ږووداوه‌کان بوون. سه‌رکرده‌یه‌تی حیزبی شیوعی سی‌ سه‌اله‌ شیوعییه‌کان له‌ تیکشکانیکه‌وه‌ به‌ره‌و تیکشکانیکی دیکه‌ ده‌بن، به‌لام‌ قه‌ت ئه‌وه‌نده‌ له‌خۆبوورد نه‌بوون، ته‌نیا جارێک ددان به‌ لینه‌هاتوویی خویاندا بنین و هه‌ر هه‌چ نه‌بیت ده‌ست له‌ کار بکیشینه‌وه‌. ئه‌گه‌رچی حیزبه‌ شیوعییه‌کان له‌ ته‌واوی جیهاندا بۆ شه‌ری پیرۆزی چینایه‌تی له‌دایک ده‌بن، به‌لام‌ حیزبی شیوعی لای خۆمان هه‌میشه‌ به‌ دوا‌ی سازشدا گه‌راوه‌ و خۆیی له‌ شه‌ر دزیوه‌ته‌وه‌، چونکه‌ هه‌رگیز خۆی بۆ هه‌چ شه‌رێک ئاماده‌ نه‌کردوه‌، هه‌ر که‌ تووشی شه‌رپش هاتوه‌، گه‌وره‌ترین زه‌بری به‌ر که‌وتوه‌. ده‌زانم هه‌میشه‌ له‌ سه‌نگه‌ری داکوکیکردندا بووه‌، هه‌رگیز هه‌ترشی نه‌بردوه‌. به‌لام‌ هه‌میشه‌ ده‌ستی به‌ کلای خۆیه‌وه‌ گرتوه‌ و تاوه‌کوو با نه‌بیات. ئه‌وه‌یه‌ جه‌لال گیان که‌ من پیم‌ ئه‌زم‌ ناگریت!

ئهو به‌یانیه‌ کاتیک له‌ مال‌ ده‌رچوم‌ قادر و مالیک هه‌ریه‌که‌یان و له‌ سووچیکه‌وه‌ لێ نووستبوون.

له‌ ئۆفیس‌ ڤۆژنامه‌ی هاوکاری له‌ وه‌زیریه‌ عه‌بدوڵلا عه‌باس و نیه‌یه‌ت جه‌لال گله‌یی ئه‌وه‌یان لێ کردم، که‌ بۆ چه‌ند مانگیک ده‌چیت من هه‌چ گرنگی به‌ کاروباری ڤادیۆکه‌ ناده‌م، مه‌به‌ستیان له‌ ده‌نگی ڤادیۆی کوردی به‌غدا بوو، که‌ ئهو کاته‌ هه‌ر سه‌یکمان پیکه‌وه‌ له‌وی

کارمەند بووین، لەوەلامدا پێم گوتن: 'قەسەکتان راستە و ئێوە لەسەر حەقن.'

دوو مانگ پێش ئەو پۆژە لەگەڵ سەعدوللا پەرۆش لە هەولێر بووم، من میوانی جەمیل پەنجەر بووم، پاشان پێکەوێ بۆ کۆیە چووین. لەو سەفەرەمدا هەستەم بەوێ کردبوو، لێکچوونیک لە نیوان من و جەمیلدا هەبوو. کاتیک پێم گوت، ئەو گوتی: 'جەلال، باشتر کە هەردوو کمان خەلکی یەک شار نین، ئەگین پەقمان لە یەک دەبوو!'

لە چاپخانەکەی عوسمان دەرگەلەیی لەگەڵ: عەبدوللا پەشینو و جەمیل پەنجەر، جەوھەر کورمانج و هیوا سەرھەنگ، سامی شوپش و محەممەد مەنگوپی دانیشتبووین. پێش ئەوێ بچین بۆ ئەو چاپخانەییە لە چاپخانەیی سۆلاف کتیبەیی شیعری سەعدوللا پەرۆشمان بە ناوینیشانی کۆشی ئارام وەرگرتەوێ. لەو کاتەدا کتیبەیی کۆشکی ئارام لەسەر میزەکەمان بوو، دواي ئەوێ یەک یەک بە دەستمانەوێ گرت و لیمان پوانی، من پرسباری خوینەری شیعرم لێ کردن. لە کاتیکدا دەمزانی کۆشکی ئارام ئەو کتیبەیی بەردەستمان، کە تەنیا دووسەد و پەنجا دانەیی لێ چاپ کرابوو، نووسەرەکەیی کە سەعدوللا پەرۆش بوو، بە قەرز چاپی کردبوو. بەلام کەسیان وەلامیان بۆ ئەو پرسبارەیی من پێ ئەبوو، یان من ئەو پۆژە بە وەلامەکانی ئەوان پازی نەبووم.

لەو سەفەرەمدا پرسبارم لە هەرچی کەسیک دەکرد، خویندەوار و نەخویندەوار، بێجگە لە خویندەوێ شیعەر گواپە گوی لە رادیوی کوردی بەغدا دەرگرن؟ هەندیک جار لەسەر شەقامەکانیش ئەو

پرسیارهم له خه لکی ئه و شاره ده کرد، ریکه وتی که سینکم نه کرد، گوئی له و رادیویه گرتیبت. وا بزاتم له کویهش به هه مان شیوه ئه و پرسیارهم له چهند که سینک کرد، که ئه وانیش هه مان وه لامیان دامه وه، ئیتر له دوی ئه و پوژانه وه ههستیکی نه خوازراوم لا دروست بوو، که بیهیوای کردم و توانای کارکردنم له رادیوی دهنگی کوردیی به غذا نه ما.

مه بهستی چوونم بۆ هه ولیر، بیجگه له میوانداری هاوړیکانم، به تاییه تی جه میل په نجهر، گۆرینه وهی بیر و را بوو ده رباره ی بیرى روانگه، که تاوه کوو ئه و پوژانه ته نیا خه یال بوو، ههروه ها بۆ سوږاخى کتیبه که ی عه بدوللا گوران، سروشت و دهروون بوو، سى سه د دانه مان بۆ کتیبخانه کانی هه ولیر نار دبوو، له گه ل ئه ژى گوران به دهستییه وه هیلاک بووین و له سلیمانی چاپ کرا، دواتر له ئه ژى گورانم بیسته وه، به هه مووی بیست دانه ی لى فرۆشرا بوو، ئه ژى به نیاز بوو، به پاره ی فرۆشى کتیبه که تیچووی چاپخانه ی کامه رانی بدات.

پیم وا بیت ئه وهش هۆکارینکی تری بیزاری و ساردبوونه وم بوو له کارکردن و چاپکردنی ئه و دیوانه شیعریه ی چهند مانگیک بوو په شنووسه که یم پى بوو. که دواتر له چاپخانه یه ک به جیم هیشت و ناچار له به غذا هه لهاتم.

ئه و پوژه بیست خوله کیک له ئوقیسی رادیو مامه وه، هیچم به هاوړیکانم نه گوت و دیسان کاره کانم به سه ریاندا به جی هیشت. 'ده و ره کابرا تو میژوونووس بیت و چوار سال له به غذا و ههشت سال له مۆسکو خویندبیتت و ئه وه عه قل و ئیدراکت بیت!'

ئەو ھەم لە خەيالدا بوو، بەلام پېم نەگوت، پەشنووسی دوو کتیبی
پن بوو، لەسەر میژووی دژایە تیکردنی بنەمالەى عەلیی کورپی
ئەبووتالیب، وەك خۆی دەیگوت، كەس پېشتر ئەو میژووهی
نەببستووه، ھەردوو پەشنووسەكەى خستبووه بەر دەستم و منیش
لە بەر خاتری دلی ئەو چاوم بە لاپەرەکانیدا دەخشاند، بئ ئەوہی
بتوانم یەك وشە چیبە لینی بخوینمەوہ، پاشان لەبەر خۆمەوہ پېم
گوت: 'میژوونوس دەبیت، پېش ھەمووشتیک میژووی خۆی و
نەتەوہكەى خۆی بنوسیتەوہ!'

'ئەى ئەگەر نەتەوہكەى خۆت میژوویەكى سەرنجراکیشی نەبوو؟'
'جا توو ویزدانن ئەوہ قسەیه، جا میژوونوسیک یەك توز
مەعریفەى ھەبیت، دەربارەى خۆی ئەنوسیت، ئیتر خواى دەکرد
خۆی سەر بە تیرەوتایەفەى حوشترەکانی بیابان ئەبوو!'

'من باس لە میژوویەكى راستەقینە و سەرنجراکیش دەكەم!'
'ئینجا تو کوردیکى فەلیت، ئایا زانیاریت لەسەر ئەوہ ھەیه، كە لە
سالى ۱۹۴۸وہ بە شیوہیەكى سیستەماتیک عەرەبى شۆفینیس
خەریكى سەپینەوہى کوردانى فەلی بوون، بزانه رژیمی پادشایەتى،
ئەو سیاسەتەى پێرەو کرد و تا ئەمڕۆش بەردەوامە، تەنانەت ئەو
چەند سالەى عەبدولکەریم قاسمیش لەسەر حوکم بوو.'

'ئى، کاکە جەلال، خۆ من ئەوہ دەزانم، بەلام كى خۆی لە قەرەى
ئەو دەردیسەریبە دەدات، خۆ من نایەم بە دەستی خۆم کفن بۆ خۆم
بدرۆوم، ئەوہ دەزانم، من کەسوکارم یان پریان کردووه یان
بیسەر وشوینن.'

'ئى ئیتر تو چیت داوہ لە بەزمى شیوہنگیزان بۆ عەلى؟!'

له گهل دوکتور سه باح عه لی له چایخانه ی ئه ربیل دانیشتبووین، له کاتیکدا من ئه مه م پئی گوت، سه ری لئی راوه شاندم و وه لامی نه دامه وه، منیش له بهر ئه وه ی دلی ئه و له خۆم رازی بکه م، بئ ئه وه ی بیرم لئی کردبیته وه: 'دوای عه لی ئه توانیت میژووی حیزبی به عسایش بنووسیته وه!'

دوای ئه وه ی ئه مه م پئی گوت، بئ ئه وه ی لیم بروانیت، ته نانه ت مائئاواییشی لئی نه کردم، بیده نگ له چایخانه که چوو ده ره وه. له رابردوودا زیاتر له بیست جار ریکه وتیم کردبوو، هه ندیک جار هه ولم ده دا بتوانم دلی رازی بکه م، به لام هه وه لکانم بیسود بوون، که هه موو جاریک به ریکه وت تووشم ده بوو.

دوای نیوه پۆی ئه و رۆژه و سه عات سیی ریک، له و چایخانه یه له گهل شاسوار جه لال و فازیلی مه لا مه حموود قه رار بوو یه ک ببینین، کاتیک ئه وان هاتن من هه ستابووم و به نیاز هووم برۆم، چونکه سه عاتیک دواکه وتبوون.

هه ردووکیان ئه وه نده ره قه له و بۆر هه لگه رابوون نه مناسینه وه، فازیل گوتی: 'ئه گه ر پیمان نه لئیت له سیاسه ت دوور که وتوومه ته وه و ته نیا خۆم بۆ ئه دهب ته رخان کردوه!'

'له کوئ میله ته که م پئووستیان به من بیت، به مه رجیک...'
ئارام نه بهیشتت قسه که م ته واو بکه م: 'ئئ که واته کاتی دامه زاندنی پارتیکی چه پی کوردستانییه!'

'ئارام، پارتیکی چه پی کوردیی عیراقی.'
'بۆ جاریکا ئیوه له سه ر کورد و کوردستان و عیراقچیتی خۆتان ساخ نه کردۆته وه؟'

‘کاک جەلال، تو ئەزموونت لە ھەموومان زیاترە، بێ ئەوەی ھیچ ھەنگاویکی کرداریمان نابێت، لە رێوھە بۆ لای تو ھاتووین.’
 فازیل ئەمەى گوت و دەستیکی بەرھو رۆوی چاچیھە ھەلبەری،
 تاوھکوو چاچیھە سە پیاھە چایی خستە بەردەمان بیدەنگ
 بووین، یان باشترە بلیم، من بیدەنگ بووم و لە خەیاالی خۆمدا لە
 وەلام دەگەرەم، لەو پوژانەدا و بگرە لە سالی ۱۹۶۳ وە بریاری
 کوتاییم دابوو، کە خۆم بۆ نووسین و کاری میدیا تەرخان بکەم و بە
 کردار بەشداری لە ھیچ کاریکی سیاسیدا نەکەم. بەلام نازانم بۆچی
 پیم گوتن: ‘ھاورپیان، من وەک راپوژ و راکۆرپینەوھ ئامادەم، بە
 مەرجیک من لە پشتی پەردەوھ بێم و بە ھیچ جۆریک دەرئەکەوم و
 ناوم نەھینریت.’

‘ئیمەیش تەنیا ئەوھەندەمان بەسە.’ ئارام وای گوت.
 ‘ئینجا ئەگەر تو لەو رینگەوھ ھاوکارمان بیت بەسە، ئەوھ تەنیا
 بەینی خۆمان بیت.’

فازیل ئەمەى گوت و ئارام سەری بۆ لەقاند و لە ژیر لێوھوھ
 گوتی: ‘بە دنیایێھوھ ناوت نابەین.’

‘ئەگەر ئێوھ خەیاالتان لە لای شۆرشیکی سیاسی چینیایەتیھە، ئەوا
 من بۆ کۆمەلگەى کوردی شۆرشیکی کولتوری و فەرھەنگی زیاتر
 بە پێویست ئەزانم. چونکە لەم دە سالەى دواییدا کۆمەلگەى کوردی
 لە ژیر کاریگەری سەرھەلدانی چەکداری و پەتای نەتەوھیبیدا
 فەرھەنگ و زمانیان فەرماووش کردوھ. دەبیت ئێوھ ئێوھ باش بزائن؛
 گەنجی کورد ئەمرو و ھەست دەکات کە تەفەنگیکی ھەبیت بەسە،
 ھەروھە ئیستا ھەموو مالیکی کورد بێ دەچیت تەفەنگیکی ھەبیت،
 بەلام بە ناوازە و تاکە تاکە مالیک کتیبی تیدا بیت، ھاورپیان ئەزانم

سالى پەنجاكان بە پىنچەوانەوہ بوو! بە تايبەتى شارەكان، كە ئەوہش
كۆسپە لە بەردەم سەرھەلدانى رەوتىكى نوٲى چەپدا. نەك تەنيا بىرى
چەپ، نە خوٲندەوارى كۆسپە لە رىگەى ھەموو شۆرشىكى بىرى
نوٲدا. نازانم، ئايا ئىوہ خوٲندەوہتان بو مىللەتەكەى خۆتان كردوہ؟

‘کاکه عهزیز نهخۆشه و ئه بێت بۆ پۆژیکیش بووه، خۆت بگهیه نیهته وه سلیمانی.’

کاتیک ئازادی مام مستهفام ئه مهی به تهلهفۆن پێ گوتم، ئارهقیکی ساردم کرد و بیزاری دایگرتم، نهک ته نیا له بهر ئه وهی عهزیزی برام نهخۆش بوو، به لکوو زیاتر له ترسی گه پانه وهم بوو بۆ سلیمانی، که زۆر به لامه وه گران بوو.

ئهو شه وه من و شوکر مسته فا عه بدوللا و جه میل پۆژبه یانی میوانی عه لائه دین سه جادی بووین، باسی دامه زرانندی کۆپی زانیاری کوردیان بۆ کردم، داوایان لێ کردم، که له گه لیاندا به شدار بچ و ته نانهت بیمه ئه ندامیش، منیش باسی بزووتنه وهی پوانگه م بۆ کردن، عه لائه دین سه جادی گوتی: ‘ئه گه ر ئه وه سه ر بگریته خه ونی هه موومان دیته دی، دهی که واته پیکه وه ئیشمان زۆرن.’

پرسیاری دهفته ره شیعریه کهی باوکم لێ کرد، عه لائه دین سه جادی گوتی: ‘ئه وه زۆر ئستیفاده م لێ کردووه، په حمهت له باوک و باپیرت، بۆ کاریک کردوویانه، ئیستا له لای جه میله.’

‘به لێ، لای منه و هه ر ئه وه ندهی دهستم بپه رژیته، جاریکی تر لێی ده پوانم و له داها تودا کهی ریگهت که وته مالمان، ئه وه ئه مانه ته و پاریزراوه.’

پوژی دواتر چووم بو لای کاکه غهفوورم و باسی حالی خوم و نه خوشییه که ی عهزیزی برامانم بو کرد، ئه ویش وه کوو بلی شتیک هه بیت له منی بشاریته وه، بیده نگ خوی کو کرده وه و وهک مندال پیش خوی دام و پیکه وه دوی سالانیک بو سلیمانی گه پاینه وه، به بیرم دیت له ریگه نه متوانی وه کوو هاوه لیک کاکه غهفوورم بیم و دوو قسه ی له گه لدا بکه م، ته نیا ئه وه نده نه بیت، لیم پرسسی: 'کاکه تو کاتی خوی له نیوان نووسین و خه باتدا، چون خوتت یه کلایی کرده وه و بوچی ریگه ی خه باتت هه لیزارد؟'

له وه لامدا گوتی: 'ئه وه ی میلله تی کورد ئه وسا و ئیستاش پیش هه موو شتیک پیویستی پیته تی، ئازادییه، بزگار بوونییه تی له ژیرده سته یی و زولم و زور!'

دوی تاویک بیده نگ لئی پرسسیم: 'ئه ری جه لال بیم نالییت تو بو دلت له و شاره ره نجاوه؟'

وا بزائم هه ره ئه وه نده م وه لام دایه وه، که خوشم هۆکاره که ی بی نازانم.

ئه وسا مالمان له گه ره کی قه زازه کان بوو، میرزا که ریمی باوکم دوو سال دوی مردنی دایکم به رگه ی ته نیایی و هه ژاری نه گرت و زور خیرا به جیی هیشتین، قادری برام گوتی: که دواسالی ته مه نی هه موو پوژیک بو گه ره کی سه ره شه قام و ماله کونه که مان ده چوو، به جوریک بووبوو به هاوپی و دۆستی پۆلیسه کان. زور به داخه وه م، که من دوی هه فته یه که به مردنه که یم زانی. ئه و خانووه ی له کولانی قه زازه کان تییدا بووین، له عوسمان فایه قی هاوپی به کرئی گرتبوو، که عوسمان خوی له به غدا داده نیشت. مانگانه من و کاکه غهفوورم

کریکه‌مان بۆ ده‌برد. ئەو سالانە باوکم هەژار کەوتبوو، بە هەموومان و هەندیک جاریش بە یارمەتی مامەکانم کریی خانووەکەمان دەدا.

لە گەڕانەوه‌مدا، کە کاکە عەزیزم بینی، دەستی کرد بە پینکەنین و پێی گوتم: 'ئاوا، مەگەر فیلت لێ بکەین ئەگینا تۆ رینگەت ناکەویتەوه سەر ماله‌که‌ی خۆت!'

کاتیک دەستی لە ملم کرد، ئەوسا زانیم ئەو چەند سالە چیم لە دەست چوو، ئەگەر تاوێکۆو ئەو پۆژە خۆم بە دلشکاو دەزانی و رینگە‌ی گەڕانەوه‌م بۆ سلیمانی پێ دوور بوو، کاکە عەزیزم و خوشکەکانم... پووناک، پەروین و ژیان، لە گەڵ مندالەکانیان لە یەک ساتدا بۆیان کورت کردمەوه و قەرزدارباریشیان کردم، هەر وه‌کۆو چۆن پینشتر و دواتریش ئەوان چۆلەوانی ناو پۆحمیان ئاوه‌دان دەکرده‌وه. ئەو پۆژانە و بە تایبەتی دوا‌ی مردنی حەلاوه‌خانی دایکم هەستم کرد بە دیعه‌ی ژنی کاکە غەفوورم، کە کچی مامە مستەفام بوو، لە گەڵ فائیزه‌ی ژنی قادری برام و براژنە شیرینم بۆنی دایکمیان لێ ده‌هات و وه‌ک ئەو نازیان هەلده‌گرتم.

بە نیازی نووسین بووم، پینوستیم بەوه بوو لە جینگە‌یه‌کی بیدەنگ دانیشم، کاتیک ناوی چەند جینگە‌یه‌کم هینا، کاکە غەفوورم پێی گوتم: 'نەکه‌یت، شتی وا نەکه‌یت، وه‌زعه‌که‌ باش نییه‌ و شار نا‌ئارامه‌، با تووشی سه‌رئیشه‌ نه‌ییت.'

مالی قادری برام و کاکە غەفوورم و مندالەکانیان، هەرچەنده‌ له‌و پۆژانەدا کاکە عەزیزم بۆ مالی مامە عەبدوللای میردی پووره‌ ئافتاوی خوشکی دایکم گواستبوویه‌وه، بەلام ئەو ئیواره‌یه‌ بۆ

پیشوازیی من هه موو لهوئ بوون، غه فووری برام پئی گوتم، منیش
بۆ مائی مامه عه بدوللام بچم چونکه ئه وان جینگه یان زۆره.

دوای نانخواردن له کۆلانی قهزازه کانه وه به ته نیا بۆ گه ره کی
سه رشه قام چووم، له نئوان ئه و دوو گه ره که دا به خه یالیش
نه چوومه وه سه ره هه چ جیپیه کی خۆم و هاو پئی کۆنه کانم، هه روه ها
له رینگه یه ش که سی ناسراوم نه بیینی. بێجگه له وه ی مالیکه ی مام
مسته قام دووراو دوور به دوامه وه بوو، ئه وه ی راستی بیت به خه یالی
جارانه وه بۆ به رده م مائی به هاری غالب عه ربه تی چووم، ماله که یان
له پیش چاومدا وه ک جاران بوو، ده رگه که یان له سه ر پشت بوو، له
ده رگه ی حه وشه که وه سه رم برده ژووره وه، بینیم ژنیک و دوو مندال
له بهر هه یوانه که دا دانیشتبوون.

باوه شیک گۆقار و رۆژنامه م به دهسته وه بوو، که له هه موویاندا
شیعرم بلاو کردبووه وه، ده مویست ئه وه به به هار بلیم: 'فه رموو
خانم ئه وه ئیستا تۆ به بارته قای بالای خۆت ماچی من قه رزداریت.
ئه وه تانی، بیانیینه، رۆژنامه و گۆقار نه ماوه له ولاتدا من شیعره ی تیدا
بلاو نه که مه وه.'

به رده وام ئه و پرسیاره یشم له خۆم کردوه، ئایا هه له پهی من بۆ
زوزوو بلاو کردنه وه ی شیعره کانم ته نیا له بهر خاتری ئه و گفته
بوو، که کاتی خۆی به هار پئی دام و گوئی: 'هه ر کات شیعره ت بلاو
بووه وه، من ماچیکه ی تۆ قه رزدارم.'

پاشان چووم بۆ مه لکه ندی و به خه یالی خۆم بۆ به رده م
دوو کانه که ی مام زامن، بووبوو به که لاوه و خه لکی ئه و گه ره که خۆل
و خاشاکیان تیدا فری ئابوو. پاشان بۆ پرازیکردنی دلی خۆم،

دهمگوت، پي دهچيت زور ماندوو بم و پينگم نهکەويتەوه سەر
مالهکانيان.

ئەو شەو شەو تاوہکوو بەيانی نهنووستم. لە قاتی سەرەوہی مالی مامم،
حاجی عەبدووللای جگەرەچی، لە يەکیک لەو سنی ژوورە قاتی
سەرەوہ، کە ژووری عرووسیيان پي دەگوت، دوو ژوورەکە ی تر
مالی خالە توفیقم بوو، یان باشترە بلیم؛ مالی مەلا توفیقه بیچاوی
شاعیر، وەک چۆن خۆی شانازی پێوہ دەکرد و ئاوی پي بلین؛ مەلا
توفیقی شاعیر.

مالیک دوو جار هات، بی ئەوہی لیم پروانیت، چاوی بە کاغەزەکانی
بەردەمندا گتپا، وەک پای کردبیت، بەردەوام هەناسەبرکینی بوو،
دەمزانی لیم توورەیه، بە تاییەتی لەو رۆژەوہی زانیبووی، وازم لە
هەموو کارینکی سیاسی هینابوو، دواچار کاتیک بەجیی هیشتم،
یەخە ی گرتم و ئاماژە ی بەوہ کرد: 'تۆ خەریکی چییت؟ ئەو میللەتە
لیقەوماوہ، پێویستیان بە کەسانی شۆرشگێری وەکوو من و تویە،
چی لە شیعری حیز بکەن، خەلکی نهخویندەوارە و نانی نییە
بیخوات.'

مالیک چاوی پر بووبوو لە فرمیسک، ئەمزانی چی وەلام بەدەمەوہ،
کاتیک ئەو بەجیی هیشتم، ئاکۆری کۆری عەزیزی برام بە دریزایی
ئەو شەو شەو سەرەتانکینی لەگەڵدا دەکردم، هەرچەندە دەرمدەکرد کۆلی
نەدەدا و زووژوو لە بەردەمندا قووت دەبووہوہ و دەبیرسی: 'مامە
جەلال، ئەوہ چی ئەنووسیت؟'

کاتیک دەمبینی، مندالیی خۆم بیر دەکەوتەوہ، ئەوسا منیش وەک
ئاکۆ لووتژەن بووم و حەزم دەکرد هەموو شتیک بزنام.

پوژ بووه وه، مونیره خانی ژنی خاله توفیقم تازه چایه کی بو
هینابووم، به سهر پیوه لئی پرسیم: 'جلال گیان نانی بهیانیت
خواردووه؟'

وا بزائم له وهلامدا پیم گوت: بهلن، بهلن، سوپاست ده کهم
خالوژن. 'ته نیا بو ئه وهی به پیتی بکه م.

کاتیک مونیره خان رویشت، رهحیم موکریانیم له حوشه کهدا
بینی. په نجه ره کهم له گهرماندا خستبووه سهرپشت و گویم له دهنگی
هه ناسه برکتی رهحیم بوو، قاتیک رانکوچوخی رهشی له بهردا بوو،
مشکییه کی رهشی له ملی پینچابوو، تویشه به رهیه کی راست و چهپ له
شاندا بوو، بوخچهیه کی له کۆل به سستبوو، قورییه کی رهش و
دۆلکهیه کی فافونی به بهر پشتینه کهیدا بهر دابووه وه. گویم لئی بوو:
'خاوه نمال.'

دوای ئه وه کاکه عزیز و شیرینی خیزانی به رهو پیری رهحیم
چوون، دیاربوو هه موو گوئیان له دهنگی رهحیم بووبوو. کوپانی
حاجی عه بدوللا جگهره چی و ته واوی ئه و سئ ماله ی له و ماله دا بوون
دهوریان له رهحیم دابوو، گویم لئی بوو کاکه عزیز پرسیی: 'ئه وه
چی به رهحیم، ئه لئیت بو تر خۆت به ستووه؟'

'به نیازم برۆم، له جلال گه رام، کوتیان له ماله مه لا توفیقه،
هاتووم مالاواییتان لئی بکه م و بگه ریمه وه موکریان!'
براژنه شیرینم لئی پرسیی: 'موکریان؟'
'ئادی.'

'کاری باش ئه کهیت رهحیم گیان.'
'ده چه وه بو ولات، بو کن خزمان و که سوکاران، چیی دی
حه و سه له ی غه ربییم نه ماوه!'

کاکه عهزیزم دهستی خسته سهرشانی: 'پنویستی ریگهت پینه؟'
 'به‌لی، مالتان ئاوه‌دان بن، ئه‌و بوخچه‌یه‌یان بۆ پر کردووم له نان
 و کهره و چایی و که‌لوپهل، چم نیحیاج نابن.'
 پووره ئاقتاوم گوتی: 'دهستیان خوش بیت.'
 'گه‌ر ته‌مه‌ن باقی بن، سهر د لی ده‌ده‌مه‌وه.'
 دوا‌ی ئه‌وه‌ی ره‌حیم دانه‌وییه‌وه و دهستی پووره ئاقتاوی ماچ کرد،
 وه‌ک بلتییت له په‌نجه‌ره‌که‌وه منی بینیییت، ده‌ستیکی بۆ هه‌لبیریم و
 بانگی کردم: 'جه‌لال گیان، به‌ دووعا، ده‌چم.'
 له‌و کاته‌دا فازیلی پووره ئاقتاوم پنی گوت: 'ئه‌ی کن له‌گه‌لم بیت
 بۆ مه‌لعه‌به‌که و جانتا و جلی یارییه‌کانم بۆ هه‌لبگریت، ئه‌وه سبه‌بینیش
 یاریمان هه‌یه و به‌ داخه‌وه‌م... که ئه‌پرۆیت.'
 'ده‌نا چ بکه‌م خاله‌ فازیل، مه‌جبوورم ئه‌تو و هه‌موو هاو‌پیکانم جی
 بیلم، هه‌رچه‌ند ده‌زانم زۆرتان بیر ده‌که‌م.'
 'ئیمه‌ش ره‌حیم گیان.' فازیل ئاوا‌ی به‌ ره‌حیم گوت.
 له‌سه‌ر کورسییه‌ک دانیشتبووم و ته‌پله‌کیکم له‌ به‌رده‌مدا بوو، لیم
 ده‌روانین، به‌ سکی ناشتا و برسیتی جگه‌ره‌م ده‌کیشا و هیتشتا قومم
 له‌ چاییه‌که‌م نه‌دابوو، کۆمه‌لیک کاغه‌ز له‌سه‌ر رانم بوون، چه‌ند
 پرۆژیک بوو خه‌ریکی نووسینی به‌یاننامه‌ی روانگه‌ بووم، که هه‌مان
 پرۆژ له‌گه‌ل حوسین عارف و کاکه مه‌م بۆتانی بۆ ئه‌و مه‌به‌سته‌ پریار
 بوو یه‌ک بینین. بینجگه‌ له‌وان له‌ به‌غدا چاوم به‌ زۆربه‌ی
 هونه‌رمه‌ندانی شتیوه‌کار، شانۆکار و موزیکه‌نه‌کان که‌وت، به‌و
 مه‌به‌سته‌ی ئه‌وانیش له‌گه‌لماندا به‌شدار بن. دوا‌ی ئه‌وه‌ی ره‌حیم
 یه‌کیه‌ک ته‌وقه‌ی له‌گه‌ل کردن و ئه‌ملاولای هه‌ندیکیانی ماچ کرد.

گویم لینی بوو به قادرمه کاندای بۆ لای من سهر کهوت، بی ئه وهی
سلاوم لی بکات گوتی: 'جهلال دهچم.'

لینم نه روانی: 'گویم لیت بوو، ناچیت رهحیم گیان، تو ناچیت.'
'ئهو عهرز و ئاسمانیش ویک بکهون، حهر دهچم!'
'من ئه لیم وا باشه نه چیت!'

'جهلال، ئه منیش ده لیم بۆکان شاری دل و باغ و گولستانمه، چیی
دی له م غه ریستانه هه ل ناکه م و لازمه بچم.'
'ئێ رهحیم گیان، که چی... عه قل ئه لێ نا، قه سه به ی شو رشی
مه ستانه، نه چی.'

'ئه تو چ ده لیتی جهلال؟ ده سا ئه و شیعه ری سه ید کامیلی ئیمامییت
له به ره؟'

'کام شیعر، سه ید کامیل کینی؟ کوره رهحیم من ته نیا وه لامی
قه سه کانی تو ئه یه مه وه!'

'ده باشه، من ده لیم نوخته یی ئه و په وزه یی پیزوانه، ده چم.'
'من ئه لیم نا، ره شه، جیپراوگه یی شه یتانه، نه چی.'
'ئه ری جهلال برا بۆ شیتیم ده که ی، ده ی، ده ی، من ده لیم مه سکه ن
و ئارامگه یی جانانه، ده چم.'

'بۆ کوئ... بۆکان؟ من ده لیم سه ره سه ری تیک چووه، ویزانه،
نه چی.'

'جهلال، که سینک له م شاره دا نه بوو، دیریگ شیعه ری سه ید کامیل
به له د بی، بگره حهر ناشیناسن!'

'له تووه رهحیم، له تووه فیتربووین.'
'چۆناوچۆن؟ باوه ر ناکه م، چونکی، ئاخه ئه من قه ت دیریکیشم بۆ
نه کو تووی!'

ئەي مەگەر تۆ ئەو شىعرەي سەيد كامىلت لە بەر نەيىت؟!
ئەدى چۆن جەلال گيان، ئەو شىعرەي شارى دل و چەندان
شىعرى دىكەيشم لە بەرن.

ئەي شىعرەكەي شارى دل لە خەيالى تۆدايه و هەستي پەن ئەكەم، ئەي
بۆيه منيش، بە قەولى خۆت ئەو شىعرەي سەيد كامىلى ئىمامى
بەلەدم.

ئەتۆ شوخيم لەگەل دەكەي، چ بگەم ناچارم باوەرپت بى بگەم،
ئەو هاتووم پىت بلىم دەچم: من دەلىم جيگەي هەر شىت و
جنووانە، دەچم.

ئەنا رەحيم گيان، من دەلىم نا، زەدەي پەنجەي پەريانە، نەچي.
جەلال، ئەو شىعرەت لە كوئى بىستووه؟ هيندەي ئەمن بزەنم سەيد
كاميل تازەي نووسيوه!

كام شىعر، سەيد كاميل كىتە؟!
دەسا ئەمن لە بەر ئەو ئەتواری خەلكى ئەو شارەي دەچم، بە
خوداي جەلال، بەرد لە جىي خۆي سەنگينە و موكریان بۆ ئەمن
وەكى سلىمانىيە بۆ ئەتۆ، من دەلىم مەركەزى ئەسراي حەريفانە،
دەچم.

بە داخەووم، كە ئىزە و ئەويش، جى تەمەي چاوي حەسوودانە،
نەچي.

پىر بووم و تۆبەي مردنە، لە بەر ئەوئەي: من دەلىم وەختى
خەتەر مەئەنە و قەلغانە، دەچم.

ئەو بۆ بىست و پىنج سألە لەم شارەيت و ئەوئەدى من بتناسم،
ناتوانيت پۆژىك لەم شارە برۆيت، بىجگە لەوئەي كە تازە ئەم شارە

جادووی لی کردوویت، دهی مهگەر تۆش تامی نوقلهکانی مام زامنت
 نه کردییت. من دهلیم کونکونه، جیگهی سه ره په یکانه، نه چی!
 'دهک گهردنی ئه و مام زامنه ی ئازاد نه بی، ئه و سه به ب بوو، ئه و
 جادووی لی کردم، ئیدی نازانم جه لال گیان، له و هه موو چوون و
 نه چوونه ی سه رم سوور ماوه. من دهلیم پیویسته بچم، تو دهلیت و
 باشه، نه چی!'

دوای ئه مه ره حیم به دهنگی به رز دهستی کرد به گریان، ئه وهنده
 دهنگی لی هه لبری، پوره ئافتاو به که م که س بوو گه یشته لامان،
 پاشان مام مسته فام و ئه وانی تر، که له و کاته دا له و بی بوون، نازانم
 مام مسته فام له کوپوه په یدا بوو، چونکه ئاکام له هاتنی نه بوو.
 هه رچه نده مالی پوره ئافتاو و حاجی عه بدوللای جگه ره چی میردی،
 بیجگه له خویان که خاوه نی هوت کوری جاحیل و دوو کچ بوون،
 جیگهی مالی خاله توفیق و مونیره خانی ژنیشی به سی منداله وه
 کردبووه وه، هه روه ها کاتیک کاکه عه زیزم له به ندیخانه بوو، براژنه
 شیرین و منداله کانیا ن هیتانه لای خویان. هه موو وایان زانی من دلیم
 شکاندوه، به تایبه تی کاکه عه زیزی برام و مام مسته فام، که
 ره حیمیان زور خو ش دهویست.

تاوه کوو ئه و کاته ی ره حیم پیی گوتن: 'جه لال له گه رانه وه م بۆ
 موکریان په شیمانی کردمه وه!'

دیار بوو که سیان له و قسه یه ی ره حیم حال ی نه بوو بوون، به لکوو
 پیی پیکه نین. کاتیک ئه وان له قاقای پیکه نیندا بوون، من و ره حیم
 بیده نگ له به کتریمان ده روانی، کاکه عه زیزم پیی گوت: 'ئه ی ره حیم
 گیان، ئه گه ر به نیازی چوونیت، خو م هه تا شاری بانه یان مه ریوانت
 ئه به م.'

په حیم بین نه وهی لئی پروانیت، گوتی: 'کاکه عزیز، به خودای
جهلال راست دهکا، نه م شاره ئیدی بوته وهتهن و مهزلگه م، ناتوانم
چی دی به جیتی بیلم.'

'نهی که واته ناچیت؟'

عزیز و مام مسستهفا دهوریان له په حیم دابوو، کاتیک کاکه
عزیزم دهستی کردبووه ملی، په حیم قورگی پر بووبوو له گریان،
هناسه ی له بهر برابوو، له ژیر لیوهوه گوتی: 'خویشم نازانم، له
مابهینی چوون و نهچووندا سهرم لن شتواوه.'

چوارشەممەى پۆڭىكى ھاوین بوو، جەمال بەختیار تەلەفونى بۆ
 كردم و پىي گوتم؛ شىركۆ بىكەس دىت بۆ ئەمرىكا، پىيان خۆش
 دەبىت، ئەگەر تۆش لىزە بىت. دواى ئەوەى ئامادەبىيى خۆمم دەبرى و
 پىم گوت: 'بەلى، ئامادە دەبم.' پاشان لىدوانى نىوانمان زۆر لە كورتى
 برىيەو.

ئەو بەپىكەوت نەبوو، ھۆكارەكەى بۆ ئەو دەگەرايەو، كە من
 سالانىك پىش ئەو پۆزە بە نىاز بووم بچمە داخاۋىيى پووناكى كچى
 جەمال بەختیار، بەلام لەبەر ھۆكارىك بىدەنگىم ھەلبۇرد.

پووناكم لە ئاھەنگىكى كوردانى دانىشتوۋى ئەمرىكا بىنى. كاتىك
 من ھۆلى ئاھەنگ و كۆبوونەو، كەم بەجى ھىشت و بۆ ماوۋى
 سەعاتىك بە تەنیا لە دەرەوۋى ھۆلەكە لە پەنايەكدا دانىشتم و
 جگەرەم كىشا. بىزار بووم، چونكە بەھۆى پووداۋى ئۆتۆمبىلەكەو
 تۆنى دەنگم تىك چووبو، دواى دوو دىر ھەناسەم لە بەر دەبرا و
 نەمدەتوانى لە كۆر و كۆبوونەكاندا شىعەرەكانم بخوینمەو. كە
 گەرەمەو، لە پارەو، كەدا دووبارە بىنیمەو، بە پوویەكى خۆشەو
 بەرەو پووم ھات و پىي گوتم: 'كاك جەلال ئەو چىت لى ھات؟
 ھەموو چاۋەرۋانى تۆ بووین، كە ئەرك بكىشىت و شىعەرمان بۆ
 بخوینىتەو،'

پاشان دەستى تەوقەى بەرەو پووم درىژ كرد و پىي گوتم: 'من
 پووناكم.'

زۆر له به هاری غالب عه ربه تی ده چوو، گوتم: 'پرووناک خان، ئه ی
ئه بیته من ئیشم چی بیته و به که لکی چی بیم له خویندنه وه ی
شعیره کانم زیاتر!'
'ده ی مه گه ر تو شاعیر نه بیته؟! ته نیا ئه وه نده مان پیکه وه قسه
کرد.

له ده ست ته نیاییم و به قسه ی هاو پێیه کم بریاری ئه وه م دا، داخوازی
پرووناک بکه م، نازانم چۆن و له کێوه جه مال به ختیار ئه و هه واله ی
ده ماو ده م بیستبوو، راسته وخۆ په یوه ندیی پتوه کردم و خوشحالی
خۆیی ده ربهری. منیش خۆم حازر کردبوو بۆ ژیا نی هاوسه ری،
هه رچه نده له نیوان یاده وه ری به هاری غالب عه ربه تی و پرووناکی
جه مال به ختیاردا له شه ریکی ده روونیدا بووم، به لام بریاری کۆتاییم
دابوو. بۆ ئه و مه به سه ته په یوه ندیم به غه فوور و قادری برامه وه کرد،
کاتی که ته له فۆنم بۆ کردن به ریکه وت له به غدا پیکه وه بوون، پیکه وه
خوشحالی خویان ده ربهری و کردیا نه گۆرانی و چه پله لیدان.

ئه و پۆژانه هیشتا له ژیر چاودیری دکتۆردا بووم، به تایبه تی ئه و
دکتۆره ی نه شه ته رگه ری بۆ کردبووم، مانگی جاریک ده یبینیم، ئه وه ی
پێ گوتم: که شاده ماری نیو بربره ی پشتت له چه ند جیکه یه که وه له
کاتی تیکشکانی ئیسقانه کانتدا، که وتوونه ته ژیر فشار و هه ندیک
ئهندامی له شه ت، به تایبه تی خوار هه وزت وه ک پتویست کار ناکه ن.

ئه وه م ده زانی، وه ک هه سه ت و خه یال بۆ جنسی به رامبه ر هیچ
له چا و گه نجیتیدا نه گۆرا بوو، به لام به کردار له دوا ی روودا وه که وه،
هیچ په یوه ندییبه کم له گه ل ئافره تدا نه بوو بوو، بگره له خۆیشم

پانه ده بیښی. دکتوره که کاتیک نه و پرسپاره ی لئې کردم، له وه لامدا پیم
گوت: 'هیچ ههست به خۆم ناکه م.'

دکتوره که گوتی: 'بؤ چاسه ری نه وه ده بیت چاوه پرنی کات بکهیت
و سروشتی جهسته ی خۆت چاره سه ری بکات و نه وه هستهت بؤ
بکه پرته وه، له جگه ره و مه شروویخوار دنه وه دوور بکه وه ره وه،
هاوکاریت ناکه ن!'

دوای نه و پوژه، له داواکردنی پروناکی جه مال به ختیار په شیمان
بوومه وه، به لام نه مده زانی چوون و له گه ل کئ به راشکاو ی نه و باسه
بکه مه وه، به لکوو که مته رخه میم نواند و بیده نگیم هه لېژارد. تا وه کوو
سالی به سه ردا تپه پری و پروناک شووی به که سیک ی تر کرد.

له و پوژانه دا له خهون و خه یاله کانمدا، به رده وام به هاری غالب
عه ربه تیم ده هاته وه پیش چاو. په ستانیک ی قورسی له سه ر پوچم
دروست کردبوو. دیمه نی نه و... له دوا ساته کانی ژیانیدا، په شیمان
بووم چووم بؤ لای و به و شتیه یه بینیم. به جوړیک شتواری
شتوینرابوو، که نه مناسیه وه.

نه و پوژه ی جه مال به ختیار ته له فونی بؤ کردم، وه ک مندالیک
هه ناسه بپکیم پئ که وتبوو، نه مده زانی چوون وه لامی بده مه وه، زور له
کورتی بریمه وه و خیرا پیم گوت: 'به لئ، به لئ قوربان، دیم بؤ
پیشوازی کاک شیزکو بیکه س.'

کاتی هاتنه که ی پئ گوتم، که پوژی هینی دوا زده ی شه و له
فرۆکه خانه ی واشنتن دی سی بالتی مور دانه به زیت. له کوتاییدا
گوتم: 'من سه عاتیک پیش نه و کاته له فرۆکه خانه نه بم.'

کاتیک بیتاقەم بۆ واشتنن و فرۆکه‌خانەى بالتى مۆر بېرى، دەمزانى بە فرۆکه پینچ سەعات رېگەيە، سەعات يەكى دواى نيوەرۆ بوو، لە نيو فرۆکه‌خانەكە، لە كتييفرۆشيبەك و لە رەفەى بەشى شيعردا ديوانى ئينگریت يۆنكەرم كړى، ژنە شاعيريكى ئەفريقيائى باشوور، كە لە بەغدا تەنيا ناويانگيم بيسستبوو، كاتيك لە تەمەنەكەيم پروانى، ئەو بە خەيالمدات: 'من و ئەو هاووزەمەنى يەكين، منيش ئەبووايە وەك ئەو ھەر ۲۲ سال بژيامايە، ئەگەر سالانى ۱۹۶۲ بۆ ۱۹۶۳ بەخت ياوهرم بووايە.'

كتيبەكەم خستبوو ە بن بالەم، جانتايەكى ئەو ەندە بچووكم لە شاندا بوو، كە تەنيا تاقمى ريشتاشين و كراس و پانتوليكى تيدا بوو، چونكە بى گۆچانەكەم، نەمدەتوانى رى بەكم و ھەندىك جار لە سەر كەوتن و دابەزىندا پيويستم بە ھەردوو دەستم بوو تاو ەكوو بە گۆچانەكە مەو ە بيانگرم، دەمزانى ناتوانم ھىچ شتتیک، بە تايبەتى جانتا لە خۆم بەكم بە بار.

ئەو سەعاتەى لە ھۆلى چاو ە پروانى بووم، تەنيا تەوانيم ژياننامەى ئينگریت يۆنكەر بخوينمەو ە، دواى خويندەنەو ەى، كتيبەكەم بە سينگمەو ە نابوو، ھەناسەيەكى قوولم ھەلكيشا و لە بەر خۆمەو ە گوتم: 'لەو ميللەتە نەگبەتتر نيە، كە شاعيرەكانى وەك كەسانى سياسى و بازارگان بىر ئەكەنەو ە.'

بە دەم بىر كۆرەنەو ە لە ژيانى ئينگریت يۆنكەر ەو ە، بەشەلە شەل كەيشتمە بەردەم ھىلى پشكنين، ديار بوو دوايين كەس بووم، كە سينك پيشم كەوت و رېگەى پى نيشان دام و سواری فرۆكەكە بووم.

ويستم بە دواى جيگەكەمدا بگەريم، بينيم تەنيا يەك كورسى چۆلە، كە ئەويش جيگەكەى من بوو، ھەموو ليتيان دە پروانيم، ژمارەى سەر

کورسییه کهم له گهل کارته کهم به راورد کرد و له په ره وه دانیشتم، له گهل دانیشتمدا دهستم کرد به خویندنه وه، سه ره تای کتیبه که به شیعریک دهستی پئی کرد؛ 'ئه و مندالهی سه ربازیگ له نیانگا کوشتی.'
 دواى خویندنه وهی شیعره که کتیبه کهم داخست و له به رده ممدا دامنا و خیرا له جیگهی خۆم هه لسامه سه ر پئی، هه ناسه م توند بووبوو، چه ند هه نگاویگ دهستم کرد به گه ران، وه ک ورچیگی شه ل...
 له گهل هه موو هه نگاویگ به راست و چه پدا دهستم به لیواری کورسییه کانه وه دهگرت. گه رابوومه وه نزیک جیگه کهی خۆم، سه رم به سه ر سینگدا داهیشتبوو، ناگام لییان بوو له راست و چه په وه دوو کچی سه ره پهرشتیار راوه ستابوون. چه ند جاریک بانگیان لی کردم، یه کیکیان دهستی خسته سه ر شانم و پئی گوتم: 'به ریز، تو باشیت؟'

سه رم هه لبری و لیم روانین و خیرا له جیگهی خۆم دانیشتمه وه، بئ ئه وهی وه لامی بدهمه وه. کاتیک دووباره هه مان پرسیارى لی کردم وه، له تاو نازاری سینگم و ته نگه نه فه سیم نه متوانی وه لامی بدهمه وه و ته نیا سه رم بۆ راوه شاندا، له بهر خۆمه وه گوتم: 'من بهخت ئه وهی پئی ره وا نه بینیم، وه کوو ئینگریت یونکر شاعیری میله ته کهی خۆم بم!'

ديسان کتیبه کهم کرده وه و چوومه وه سه ر هه مان شیعرى پینشو، له ژیر لیوه وه و زۆر به هیتاشی:

'ئه و مندالهی سه ربازیگ له نیانگا کوشتی

ئه و منداله نه مردوه.'

دواى دووباره خویندنه وهی شیعره که، له خه یالی خۆمدا دوو کۆپلهی سه ره تا و کۆتاییی شیعره کهم هه لگیزایه وه و شوین و کات و

دیمه‌نی پروداوه‌کانم به کوردستان گۆرین. به قه‌له‌میکى دار که به
قه‌د سهره په‌نجه‌یه‌کى مابووه‌وه و به‌رده‌وام له گیرفانى کراسه‌که‌مدا
بوو، له تهنیشت شیعره‌که‌ی ئینگریت یۆنکه‌ره‌وه نووسیم:

“ئو منداله‌ی له گه‌رمیان سه‌ریازه‌کان کوشتیان

ئو منداله‌ نهمردوه

ئو منداله‌ مستی بۆ دایکى هه‌لبړیوه

کوردستان هاوار ئه‌کات، بۆن هاوار ئه‌کات.

بۆ ئازادى و دهر و دهشت

له دلى گه‌مارۆدراوى شاره‌کاندا

ئو منداله‌ بووه‌ته سنبه‌رى سه‌ریازه‌کان

پاسه‌وانه به چه‌ک و زریپۆش و داره‌وه

له هه‌موو کۆبوونه‌وه‌یه‌کى یاساداناندا ئاماده‌یه

له په‌نجه‌ره‌ی ماله‌کانه‌وه له دلى دایکى ئه‌پروانیت

ویستی له‌ژیر خۆردا یاریی بکات له گه‌رمیان له هه‌موو شوینیک

ئو منداله‌ گه‌وره‌ بووه و به هه‌موو کوردستاندا ئه‌گه‌ریت

ئو منداله‌ بووه‌ته خیتیک و ته‌واوى جیهان ده‌گه‌ریت.”

دواى ئه‌وه کتیبه‌که‌م داخستبوو، ده‌ستم به سه‌ر به‌رگه‌که‌یدا

ده‌هینا، پاشان له وینه‌ی سه‌ر به‌رگه‌که‌یم پوانی، وینه‌یه‌کى په‌ش و

سپى شاعیر ئینگریت یۆنکه‌رى بوو، که پى ده‌چوو له‌ وینه‌یه‌یدا له

ته‌مه‌نى بیست سالی‌دا بووبیت: ‘بیگومان ئه‌گه‌ر تۆش چه‌ند سالی‌ک

پیش ئیستا له کوردستانه‌که‌ی من بوویتایه، وه‌کو من، شیعیر جیگه‌ی

ئازاره‌کانتى تیدا نه‌ئه‌بووه‌وه.’

سه‌عاتیک به‌و خه‌یاله‌وه‌ بووم، به تاییه‌تى بیرکردنه‌وه له تاوانه‌کانى

ئه‌نفال و هه‌له‌بجه، که ئه‌و چه‌ند سالی‌ه‌ی دواى ته‌واو بى ئومیدیان

خوينده وه.

فرۆكه كه نيشته وه و هيشتا من سهرم به سهر كتيبه كه دا شوږ
كردبو وه وه، سهعات پينجى دواى نيوهږو بوو، له دهره وهى
فرۆكه خانه كه تاكسيه كم گرت و پينم گوت: 'بمبه بؤ نزيكترين هوټيل'.
پينج سه د مه تريك له نزيك فرۆكه خانه كه وه له هوټيلى؛ "باشترينى
ږوژئاوا" بؤ پينج شهو جيگه م گرت.

له ئيواره وه تا وه كوو سهعات يازدهى شهو نووستم، كاتيك به ئاگا
هاتمه وه و له سهعاته كهى دهستم روانى، كه سهعاتيكى تر دهبيت له
فرۆكه خانه بم. وا بزانه خهونم به ميرزا كه ريمى باوكمه وه بينيوو،
وهك هه موو جاريك له خهوندا پنى دهگوتم: 'جه لال به نيازم له و
نزيكانه سهرت بدهم.' ته نيا ئه وه نده.

كاتيك كه يشتمه هولى پيشوازيى فرۆكه خانه كه، سهعات دوازدهى
شهو بوو، له وئى چه پكيك گولى سوورم كړى، له هولى پيشوازي
نزيك بوومه وه بينيم زياتر له ده ژن و پياوى كورد ږاوه ستابوون،
بيدهنگ دوورم گرت و له په ناوه له سهر كورسيه كه به رامبه ر
دهرگه كه دانيشتم.

سهعات بوو به سنى شهو هيشتا ميوانه كه، شيركو بيگه س،
نه گه يشتبوو، له تاو ئازار چند جاريك ويستم بږوم، ناچار هه ستام و
به و ږاوه ودا پياسه م كرد، ئازاريك له بږبره ي پشتمى دابوو، دانيشتن
و گه ږان يارمه تيان نه ددهام، بيگه له وهى چند جاريك دوو دوو

حەبى ئازارم دەخوارد، بەلام ديار بوو هيچ سوودی نهبوو. دەمزانی،
که تەنیا چارەسەر پالکەوتنە لەسەر پشت.

کاتیک من لە هاتوچۆدا بووم و جینگەکم گیرابوو، هەرەها ئیدی
نەمدەتوانی لەسەر ئەو کورسییە رەقە دانیشم، گویم لى بوو، بە
کوردی بانگ و هاوار کرا و بوو بە چەپلەلیدان.

چەپکە گولەکە و گۆچانەکم بە دەستەوه و دە مەتریک لە پشتی
خەلکەکەوه راوهستام، که بەردەوام چاوم لەسەر شیرکۆ بوو. لە
شوینی خۆم نەجوولام تاوهکوو شیرکۆ خۆی وەختە بوو بە
بەردەمدا تێپەریت. کاتیک گەیشتە نزیکم گولەکەم بەرەو پووی
شیرکۆ هەلبێری، بە یەکم نیکا ناسیمیەوه. باوهشەبەکداکردنەى ئیمە
دریژەى کیشا و خەلکەکە هەموو بە سەرنجەوه لێیان دەپوانین:
'گولی سوور؟!'

کاتیک شیرکۆ بیکەس ئەمەى گوت، چەپکە گولەکەم بەرەو پووی
پاگرتبوو، پێم گوت: 'بەلى، سوور، بۆ رۆحى هاوپێکانمان و هەزاران
قوربانی هەلبەجە و ئەنفال.'

دواى ئەوه تا دەرەوهى فرۆکەخانەکە لەگەڵیان چووم، شیرکۆ
دەستی گرتبووم و هاوپێى من دەپۆیشت، کاتیک خەلکەکە هەموو لە
ئاوازیك دەیانخویند و فەرمووی شیرکۆیان دەکرد، من بەلى شیرکۆم
گرت و پێم گوت: 'تەندروسستیم زۆر خراپە و خۆم بە پێوه بۆ
پاناگیریت، ئەوه کارتی هۆتیلەکەمە و لێرەوه نزیکە، سەبەى یان
دووسەبەى کەى مەجالت هەبوو، چاوه‌پێتم.'

دواتر بە خۆم گوت لەوانەى دواى چەند رۆژیک بیت یان تەلەفون
بۆ هۆتیلەکە بکات، بەلام رۆژی دواتر شیرکۆ بیکەس بۆ هۆتیلەکە

هاتبوو، به تهنیا دانیشتبووم و ویسکی و لیمۆم له سهر میژیک
دانابوو، پێش ئهوهی شیرکو بگات دهستم به خواردنهوه کردبوو.
کاتیک ئهوه گهیشست، باسهکانمان له رووداوهکانی کوردستانهوه
دهستی پێ کرد، به تابهتی ههلهبجه و ئهنفال، ئهوه باسهمان درێژهی
کیشا و شیرکو شیعیکی له سهر ههلهبجه به ناوی عومهری خاوه
بو خۆیندمهوه.

دوای تهواو بوونی شیعهکه، له یهکمان روانی و من گوتم: 'ئیت
شاعیری میلهتیکی چهوساوه ئاوی گوت!'

'ئهوه ناسۆره سهدانی وهک من و تو ئهکوژیت!'

بوئیک ویسکیمان به ههردووکمان خواردبووهوه، چووینه سهر
باسی سهردهمی گهنجیتی و چون یهکهمین جار یهکتریمان ناسیبوو،
کاتیک هاتینه سهر ئهوهی باسی جهمال شارباژیری بکهین، پێم گوت:
'کاتیک جهمال شارباژیری کتیبی شیعیی پهڕینامهی بلاو کردهوه،
تو لهگهڵ جهمال ئهوسا دانووتان پیکهوه نهئهکولا. گلهبیان لێ
کردیت، که تو هۆکار بوویت.'

'هۆکاری چی؟'

'دهی مهگه ر سهروگوئلاکیان نهشکاندبوو.'

'ئهوه لهگهڵ کاک حوسین عارفیش باسی ئهوهمان کرد، گوايه
براکانی ئهوه خانمه کتیب ناخویننهوه و پێ ئهچیت یهکیک پێی گوتبن.'
'ئیت خۆت ئهزانیت ئهوسا سلیمانی چون بوو، کهس نهیتهتوانی
نهینیی خۆی پهڕیزیت. دهنیا به ئاگاداری نهبووم و زۆرم پێ ناخۆش
بوو.'

زانیم شیرکو مه‌سته، باسه‌که‌م خیرا گۆری و ده‌ستم بۆ کتیبه‌که‌ی
ئینگریت یۆنکه‌ر راکیتشا و گوتم: 'خۆزگه‌ هه‌ولت ئەدا شیعری ئەو
خانمەت ئەخویندەوه.'

شیرکو کتیبه‌که‌ی به‌ ده‌سته‌وه‌ گرت و گوتی: 'بە ئینگلیزییە، ئینجا
مه‌گەر تۆ بۆم بخوینیتەوه.'

دوای ئەوه‌ی هه‌ردوو‌کمان ده‌ستمان کرد به‌ پینکه‌نین. زیانامه‌ی
ئینگریت یۆنکه‌رم بۆ شیرکو باس کرد و شیعری به‌که‌م‌م خویندەوه،
که‌ له‌ هه‌مان لاپه‌ره‌ی کتیبه‌که‌دا کردبووم به‌ کوردی.

پاش تاویک بینه‌نگی، نازانم چۆن بوو ئەوه‌م هاته‌وه‌ خه‌یال، پینم
گوت: 'شیرکو ئیستا خۆم و خۆتین و ته‌نیا بۆ ده‌رده‌دل به‌ روونی و
راستی باس له‌و پۆژه‌ بکه‌ین، به‌لام وه‌ک شاعیریک، که‌ ئیستاش ئەو
کله‌بیبه‌م لیت هه‌یه، که‌ تۆ و عه‌بدو‌ل‌لا په‌شیو و هاوریانی تر به‌و
بریارانه‌ رازی بوون و سمیلتان بریسکه‌ی لیوه‌ ئەهات، ته‌نانه‌ت
شانازیشتان به‌ خۆتانه‌وه‌ ئەکرد.'

'کام بریار؟'

پۆژی بیست و دووی سێی ۱۹۷۲م مه‌به‌سته، به‌که‌م میهره‌جانی
شیعری کوردی له‌ که‌رکووک. له‌ هۆلی قوتابخانه‌ی ئیمام قاسم بوو،
که‌ بریاری سانسۆرکردنی من و جه‌میل ره‌نجبه‌ر و چه‌ند شاعیریک
تر، نه‌وه‌ک هه‌ر سانسۆرکردن، به‌لکوو بریاری جۆریک کوشتنی
مه‌عنه‌ویمان بوو.'

'ئه‌گەر بته‌ویت به‌ عه‌قلی ئیستام باس له‌و پۆژانه‌ بکه‌م، له‌وانه‌یه
ته‌واو رایه‌کی جیاوازم هه‌بیت.'

'تۆ ده‌بوایه‌ ئەو پۆژه‌ هه‌لویتست هه‌بوایه، دووبه‌ره‌کییه‌کی
ناشیرین بوو، ئیوه‌ له‌ ژووره‌وه‌ و ئیمه‌ له‌ حه‌وشه‌ی مه‌کته‌به‌که‌. من

ببوومايه له جياتى تو و هاورپىكانى ترمان، پازى نه ئه بوم و ئه هاتمه
 دهره وه. ئه وه هه له يه كى گه وه بوو. ئه زانى، ئه وهى له پروانگه دا
 گوتمان و كردمان، ئه وه ته واو پىنچه وانكهى بوو. دواى دوو سال و
 له و به ناو يه كه م ميه ره جاني شيعرى كورد ييه له كه ركوك؛ يه ك
 شه قى تى هه لدرآ و خرايه ته نه كهى خوله كه وه، به تاييه تى تو، ئه وه
 په شينو له ريزى پروانگه دا نه بوو؛ ئهى تو؟ ئيوه باش ئه تانزاني شيعرى
 هاورپىكانتان له سهر بير و پاي جياواز و په خنه گرتن قه ده خه كراون،
 هيچ هه لويسى تىكتان نه بوو. هه روه ها پيشتر ئيمه ئه وه مان وهك هاورپى
 و له كو بوونه وه كاني پروانگه دا گه ليك جار باس كرد بوو. هه رچه ند تو
 له ژماره كاني پروانگه دا هيچت بلاو نه كرده وه، ئه وه ش ئه وه ندهى تر
 گوماني له لا دروست كردم، يان ئه وسا له خوتت پرانه ئه بينى؟!'

'ئه زانيت جه لال، ئيمه هه موومان به جوړيك له ژير كاريگه ريبى ئه و
 پوژ و سه رده مه دا بووين. ئهى تو ئه وه ت له بير چوه ته وه له
 گو تارى پروانگه دا چى نووس را بوو، نمونه؛ "نووسه ر و شاعيرى
 ئه مرق، شانبه شانى پيشه ي نووسين و شيعر، كارگير پيشه،
 شوړشگير پيشه، جه نكا وه ريشه، ئيمه نووسينمان مروقى كورد
 ده ينووسيت، بويه بۇ نه ته وهى كورد ده بيته مه شخه ل." زور له وه
 زيات ريش، ئه توانم بلنم ته نيا من پيزه وهى كرؤكى ناوه پوكى گو تارى
 پروانگه م كردوه، زياتر له تو و هاورپىكانى ترمان.'

'له وه ياندا ته واو له گه لندام، ئه گه ر به چاوى ئيستامان له بانگه وازى
 پروانگه برونين، زياتر به لاغىكى نه ته وه يى و سه ربازى بوو، وهى
 له وهى ئه ده بى و هونه ريبى بيت. له راستيدا شيركو؛ ئه گه ر منيش ناوا
 كه مئه ندام نه بوومايه، سالانى رابردوو ئه گه رامه وه، وهك تو م نه ئه كرد.
 به لام له وى ئه بوم، ئيمه به بيرى پروانگه ويستمان پىكه وه به رگه ي

ئەو کاریگەراییانە بگرین و ملکه چ نهیین! باشتره بلیم؛ بهرگه ی کوردبوون بگرین، که زور سهخته. بهلام دیاره ئیوه ئەو پوژه له ئاستی ئەوهدا نهبوون. ئەوه تهواو بریاریکی سیاسی بوو، لیرهدا تهنیا مه بهستم له ههلوێستی شهخسی ئیوه بوو، چونکه ئیمه ههفتهیهک پیش ئەو پوژی میهرهجانە، بهرنامهیه کمان نووسی بوو، که ئیمه به چ مهرجیک بهشداری ئەکهین، من و تو، سامی شوپش و پهشیو، مهحه مه د بهدری، سهلاح شوان، جهمال شارباژێری، وابزانم عه بولسه لام ئاماده بوو، که پیکه وه یهک ههلوێستمان هه بیته. بهلام به داخه وه م. تهنانهت ئەوان به وه شه وه نه وه ستان ئیدیعیای حیزیتی و نێربازیشیان خسته پالمان!

'به هاورپیه تیمان جهلال؛ من ئەوانه م هه مووی دوا میهره جانه که بیست! پاشان سانسۆرکردنی تو و براده رانی تر له و میهره جانیه که رکوک، به بریاری مارف خه زنه دار بوو، چونکه ئەوسا ئەو لیپرسراوی میهره جانه که بوو.'

فایلیکی زهر دم له جانتاکه م ده رهینا و خسته مه بهرده م شیرکو و پیم گوت: 'ئوه ده رباره ی ئەو میهره جانی شیعره ی که رکوک، به ناو نیشانی؛ له یه که م میهره جانی شیعره ی کوردی له که رکوک چی پوو ی دا، به نیازم بیکه م به کتیییک.'

شیرکو فایله زهر ده که ی به دهسته وه بوو، خۆم لێ نزیک کرده وه و پیکه وه له لاپه ره کانیمان ده روانی: 'ئوه شیعره ی جه میل ره نجبه ر، شایانی ئەوه بوو یاساغ بکریت و تهنانهت پیکه شی پی نه دن بخوێنریته وه، ئینجا توو هاورپیه تیمان ئەو پیاوه قابیلی ئەو هه موو ئیهانه پیکردنه بوو؟'

تۆ راست ئەكەيت جەلال، كاتى خۆى جەمىل لە شاخ ھەمان ئەو
گلەبىيەى تۆى لى كردم.

ناحەقى ناگرم!

لكە زەيتون لە گىزاوى خويئا.

ئەو ھە ناوئىشانى شىعەرەكەى جەمىلە، لەگەل ئەو ھى عەبدوللا
پەشىئو، لىزەدا من نامەويت بەراوردىان بگەم، يان كاميان تەنيا بۆ
ورووژاندنى ھەست و سۆز و رازىكردنى دلى ھەمووان نووسراوھ!
بەلام كە پىشووھختە برىار درابوو تۆ لە سلىمانى و پەشىئو لە ھەوليز
ھەلبۆزىن، لەبەر بەرزپاگرتنى كلپەى شوژش. ئەمرو ئەبىت تۆ و
پەشىئو ئەو پرسىارە لە خوتان بگەن.

جەلال گيان، ئەو ھە من دواى نەمانى جەمىل رەنجبەر بە باشى بىرم
لى كردهوھ، بە عەقلى ئىستام تەواو لەگەل ئەو قسانەى تۆدام، ئەو
كاتە تۆ و جەمىل بىجگە لەو ھى چەپ بوون، بىركرنەو ھى ئۆوھ بۆ
تىگەيشتنى زۆرىنە گران بوون. ھەروھەا حىزبى شىوعىيش لە بەرھى
گەلدا نەبوون و ھاوپەيمانى بەعس بوون، ئىتر تۆ و جەمىل و گەلىك
ھاورى ترمەن ئەو رۆژە باجەكەيتان دا. ئەمە سالى ۱۹۷۲و ھە
ھەموو كورد گورانىى بە بالاي مستەفا بارزانى و حوكمى زاتىدا
ھەلئەدەن.

شىركو، ئەگەر بمانەويت لە مەبەست و كرۆكى بابەت لا بدەين،
ئەوا بەو جوړە ئەلىين، ئاخىر فلان شاعىر بۆيە پەراويز خرا چونكە
بىر و پاى جىاواز بوو، لە كاتىكدا ئىمە باس لە مېھرەجانى يەكەمى
شىعەرى كوردى ئەكەين، كە نەئەبووايە بە سىياسى بكرايە، ئىنجا پى
ئەچوو... شاعىرائىك بەشدار بوونايە، كە بىر و باوھريان جىاواز بوو،

که به شیعر باسی نازاری چهوساندنهوهی خۆیان بگردایه، نهوهک
لایهنیک قورخی بکات.

‘ئوسا و دواتریش ههموومان شیعرمان وهک کهرهستهی شوپش
ئهبینی.

‘دهی، قور بهسه ر ئه و میلله ته!

‘جھلال، توش سهردهمانیک ئه و کارهت کردووه. سالی هفتا و
چوار تو رادیوی شوپشت بهرپتوه دهبرد و ههموو ههفتهیهک شیعرت
بو پوژنامهی برایهتی نهووسی. تو واز لهوه بیته و گوی لهم چهند
دیره شیعرههی جهمیل رهنجبهه بگره:

بو پیکانی شهوی شوپش وا لهریدا

چونکه تا پار.. تا ئه مرۆکهش..

لهپردی پهیمانی چهورا، هاتین، بهغار

هیچمان نهینا،

نه بو برسی، نه بو ههژار.

‘شیرکو، گوی له کۆپلهی دواي ئهوه:

ئهگه شیعرم.. قایل بوایه بهژێردهستی

گویتان دهگرت

خوین و زامی گریههی دوینی..

به بار داخی پین دهخواردن

‘ئهگه شیعرم دانسی شوخی ئاههنگ بوایه

گویتان دهگرت

بلیتیکی گران بابی..

سهدان دینار، زور قوریانی پین دهژماردن.

من خویندمه وه و شیرکو بیدهنگ له دێری شیعرهکهی دهروانی،
وهک بیهویت له خه یالی خۆیدا دووباره بیخوینیته وه. پیم گوت:
'پاشان جه میل به وه کۆتایی به شیعرهکهی ئه هینیت:
شیعره کانم..

گورانیهکی بیرى نوییه
پارووی ده می زگی برسی کوردی پییه
شیعره کانم خوین و گرن
وهک دایکیکی، کۆرپه ون بوو
بۆ په لاماری په یامی.. هار و درن
بۆیه ئه گهر..'

ههردوو کمان به کۆرس گوتمان، بۆیه ئه گهر... بۆیه ئه گهر...
لاپه ره کانمان هه لدايه وه و گه یشتینه سه ر شیعرهکهی په شیو، گوتم:
'ئه وه ش شیعرهکهی په شیو.'

'ئه ری جه لال دیاره دواییش دیتته سه ر به اور دکردنی خۆم و
خۆت، باشه له بهر ئه وهی ئاماده ی ئه و شه ره بم، پیکتیکی خه ستم بۆ
تی که.'

'ئه وه ندهم به سه، که توانیم به ره و روو وهک هاوپی و دوو شاعیر
پیت بلیم. میله تانی دنیا بۆیه خاوهنی زمان و فرههنگ و هونه ری
ره سه نی خۆیانن، چونکه مرۆفی خاوهن هه لوئیستیان هیه و تا سه ر
ئیسقان له گه ل یه ک راستگۆن. ئه و رۆژه ئه بووايه ئه وه رووی نه دایه.
ئه وه ئاو یک بوو ئیوه رشتتان، که تا سه د سالی تر نه وهی دوا ی ئیوه
پی تی ئه خشین و شانامه یان لی ئه بیت به شیعر، ئیمه له روانگه
ویستمان شیعر له شانامه وه بگۆرین و شوناسی هونه ری خۆی پی
بدهینه وه، به لام ئه و رۆژه له که رکوک... تو پشتت کرده روانگه و

دواتر هر لیښی په شیمان بووېته وه. هروها هاوړیکانی تریشمان،
ئیتر با له وه زیاتر له سهری نه پوم. باش بزانه هاوړیم خه مه کی من
ته نیا نه وه نییه، کی له وی بردییه وه... کی باشرینه، یان کی بوون نه و
کاره یان کرد و داوای لیبووردنکی ئیمه قهرزار بن، نه وه هله یه کی
میژووی بو، که راستبوونه وهی بو نییه.

‘نه گهر تو هم دوو شیعره به باشی بخوینیته وه و بگه پینته وه بو
نه و سهرده مه و رای گشتی، که به ده گمن که سینکت نه دوزییه وه له
ژیر کاریگری راست و چه پدا نه بو بیت. هروها دهنگوی به یانی
یانزه ی نازار و شوړشی نه یلوول که نه بوو، بگره بو خوی په تابه ک
بوو! که جه نابیشت گرتت!’

‘راسته که یت، نه ی قوربه سهر نه و میلله ته ی شاعیری تیدا
هه لئا که ویت.’

‘ویسکیه که ی چاکه جه لال! من کاتی خوی نه و گله ییم له په شیو
هه بوو، له سهر کوپیکردنی بیروکه ی نه و شیعره ی تو “نمر”، که
سالی هفتا نووسیت و پیم وا بیت له ژماره شه شی هاوکاریدا بلاو
بوو وه، پاشان په شیو هات و سالی هفتا و دوو له و میهره جانه، له
ژیر ناوی “هندیک وانه بو مندالان” دا خویندییه وه. نه بووایه په شیو
وه کوو سهرچاوه ناماژه ی به شیعره که ی تو بگردایه.’

‘نه ی ناوینشانی، شه ونامه ی دلداریکی تینوو، له گهل شه ونامه ی
شاعیریکی تینوو!’

‘به لئ، زوربه مان له سهره تاوه تووشی نه و هه لیه بووین!’
‘دوانزه وانه بو مندالان، په شیو هم چند دیره له شیعره که یدا
نه بووایه، نه ویشیان وه کوو من و جه میل شاربه دهر نه کرد، گوی
بگره:

منالەكان

لەسەر بۆرییە نەوتەكان

لە دیواری

ئاودەستخانەى مزگەوتەكان

دە ملیۆن جار

نووسیمان بۆى چەوساوە

نووسیمان بۆى کریکار

بەلام، ھەموو نووسینەكان

تەنیا جارێک

نەیانتوانی بینە پاروو

تێر کەن زگی کریکاری.

‘دەربرینی پەشیمانیه له بیرى چهپ!’

‘بەلام جەلال ناییت ئەوەت لە بیر بچیت، کە ئیمە باس لە شیعری
بەرگری و سەردەمی شۆرشى ئەیلوول و بە تاییەتى بەیانی ۱۱ى
ئازار ئەکەین.’

‘تکات لى ئەکەم شیرکۆ، ئیمە ئیستا وەک دوو شاعیر، لە
سەردەمیکی تردا و لە پاشەملە، زۆر بە پاشکاوێ و تاییەت... باس لە
ھونەرى شیعەر ئەکەین، ئیتر لە ھەرچی سەردەم و ئان و ساتیکدا
بیت.’

‘ئەوسا ئاوا بوو، کە لەجیاتی جەمیل رەنجبەر بیتاقەکە بۆ عەبدوللا
پەشینۆ دەرچوو، ئەى سلیمانی، لە ئیوان من و تودا...’

کاتیک شیرکۆ ئەمەى گوت، فایلە زەردەکەم لەدەست شیرکۆ
وەرگرت و قسەکەیم پین برى: ‘بۆ جەنابت دەرچوو. ئیتر ئەوەى خۆم
و خۆت با نھینی ئیوان خۆمان بیت. تازە تۆ بوویت بە پینغەمبەرى

ئاخر زەمانى مىللەتى كورد و من شەرى تۆم بىن ناكىرىت، تۆ خاوەنى
شيعىرى "سوتماك"ىت، ئەو شاكارە. لە ئىستادا تەنيا پەخنەم لىت
ئەو، كە بە داخەوم، لايەنگر بوووت و چاوت لەو ھەموو كوشتار
و زولم و زۆرى ئەم پازدە سالەى رابردوو پۆشى. شيعىرت بۆ زۆر
كەس نووسى و ناوى شۆرشگىرت خستە پالىان. دلتىابە لە
پاشەپۇژدا نەو، يەك دىت و ئەو پەخنەيەت لى ئەگرىت.

'بۆ... كى؟'

'ئەوانەى لە شەرى براكوژىدا دەستيان ھەبوو يان بەشدار بوون!'
'لەو، ياندا من لەگەلتدا نىم.'

'دىارە جارى زوو، با كەسانى تىرىش پىت بلین و كاتى بە سەردا
تىپەرى. شىركو، نەك بەتەنيا تۆ، بەلكو نەو، يەك لە داھاتوودا دىت و
لەسەر ھەلەكانمان مەحكەمەمان دەكەن، بۆ نمونە؛ لەسەر پەوايەتى
دان بە وشەى شەھىد لە شيعىرى كوردىدا، تۆ بزانە ئەو وشەى چ
پەگ و واتايەكى دژە ھونەر و ئەدەبى لە پىشتەو، يە!

'جەلال تۆ، پىش ئەو، شاعىر بىت، شۆرشگىر و كەسىكى چەپى
بىوینە بوووت، بە بىرت دىت كاتىك يەكەم جارمان بوو يەك بىبىن،
داوات لى كردم بخوینمەو، ھەموو رۆژىك بە دوامدا ئەگەپايت و
كتىت بۆ ئەھىتام، من ئەوسا نە شيعىر و نە سىياسەت ھىچيانم لە
خەيالدا نەبوو، بگرە ھەر بىرىشم لى نەئەكردنەو، تۆ توشى ئەم
دەردىسەرىبەت كردم. پوانگەش بىرۆكەى تۆ و عەبدوللا عەباس بوو،
بەياننامەكەش خۆت نووسىت.'

'پىكەو، چووين بۆ چەقلاو؟!'

'بەلى، من ئەوسا تەمەنم چواردە سال بوو. ھەموومان بەخلىمان
بە تۆ ئەبرد، تۆ ئازا و چاوەترس بوووت، ھەروەھا، بەھارى غالب

عه‌ربه‌تی، جوانترین کچی شاری سلیمانی عاشقی تو بوو. ئیتر
 ئه‌وه‌ش قسمه‌ت و نه‌سیبی تو، له‌م دووره‌ و لاته‌ خۆت ئه‌شاریته‌وه‌ و
 سه‌یاره‌ ئه‌تکات به‌ ژیره‌وه‌ و گنپرت ئه‌کات.^۱
 'وه‌ک مام زامن ئه‌یگوت، که‌ قسه‌ هاته‌ سه‌ر ئه‌وه‌ی گوتمان ئیتر
 ئه‌وه‌ش قسمه‌ت و نه‌سیب، باسه‌که‌ بگۆرین یان بیده‌نگ ببین باشته‌ره‌.'
 'جه‌لال، مام زامن کئییه‌؟'
 'بۆ تو مام زامنت نه‌ئه‌ناسی؟ مام زامن له‌ گه‌ره‌کی مه‌لکه‌ندی
 دووکانی نو‌قفرو‌وشی هه‌بوو؟'
 'ئه‌وه‌ یه‌که‌م جارمه‌ ناوی ئه‌بیستم. یان به‌ بیرم نایه‌ته‌وه‌... وا بزاتم
 کاتی خۆی ئه‌و ناوهم به‌ر گۆی که‌وتوو!'
 'خۆزگه‌ به‌ مندالی تامی نو‌قله‌کانی مام زامنت ئه‌کرد.'
 'ئه‌گه‌ر باش له‌ بیرم بیت، ناوی مام زامنم له‌ ده‌می فایه‌ق بیکه‌سی
 باوکمه‌وه‌ بیستبوو یان کامه‌ران موکری بوو، بیرم ناکه‌وێته‌وه‌.'
 'ئێ، ئێ. دلنیام هاوړینی نزیکي باوکت بووه‌!'

'وهك پړوځله بهرېك هېچ پاسا او ټكمان له پېش نښه تاوه كوو له
پړوسه ي مردن بترسين!'

كاتېك مام زامن نه مه ي گوت، له سهه كورس يه ك به رامبهري
دانېشتبووم، سهرم به لاي شاني چه پمدا لار كر دبووه وه، زور ماندوو
بووم، چاوم نووقانديبون و مام زامن زوزوو نووزه يه كي ليوه
دهات، بي نه وه ي بيه ویت هېچ بلیت. باله كانم شتيوه ي پارچه
په پړويه ك به ملالو امدا شو پړ بوو بوونه وه، وهك بلیت له سهه
كورسيه كه م پال كه وتېم.

مام زامن به مقاشه كه پشكوي نيو زوپا كه ي هه لده گنډا يه وه، دوو
قوچپه ي يه خه ي كراسه كه ي ترازانديبون و دهستي به نيو تووكي
سېنگيدا ده گنډا، لني پوانيم و پني گوتم: 'جه لال، توش له ترسي
مردن، چه شني نه واني تر له تاو زه بري هه وه سه كانت له باوه پ و
كرده وه كانی پ ابردوي خوت په شيمان نه بيته وه و داواي ژيانكي
نه به ديم لي بكه يت.'

'نه خير، به جهسته ماندووم، وهك تر به نيازي مردن نيم و ئيشم
زور ماون.'

'ئيشت زور ماون؟! تي گه يشم.'

پيم وا بيت نه و پړوژه بيژاري نه وه بووم، له گهل قادري برامدا
گفتوگو يه كي دوورودريژمان كر دبوو، كه سمان نه مانتواني باوه پ
به وي ترمان به ينين. نه و وهك لپرسراويكي قوتا بياني پارتی، منيش

لئیرسراوی سلیمانی قوتابییانی شیوعی بووم. له یهک کات و بۆنه دا ههردوو کمان گوتارمان خویندهوه، وهکوو دوو بهرهنگاری سهرسهختی یهکترین، بهلام دواى ئهوه قوڵمان کرد به قوڵی یهکا و زیاتر له دوو سهعات پياسهمان کرد. لهسهه ئهوه، مالیک ماوهیهک خوی له قادر توورپه کردبوو، تاوهکوو من پوژیک ئاشتم کردنهوه. له غهریبی، دیمهنى ئهوه یادهوهریبانه بهردهوام له خهون و خهیاڵهکاندا دووباره دهبووهوه، بهتایبهتى لهو سات و پوژانهدا، که ئازار و تهنیاییم زوریان بۆ دههینام و له ژیان بیهیوا دهبووم. دهمزانی ژیان کالوکوچ و بیرهنگه و دهبیت خووم رهنگی پێ بیهخشم و بیرازینمهوه، پاشان سروشتم چارهههوسم دیاری دهکات. ئهگهه شتیک ههبیت من له پیناویدا بژیم؛ گهراوهوه، لهزهتى نوقلیکی ترش و شیرین، خهونی ئازادی، که ئیستا له پیناویاندا دهژیم.

بێجگه له تهنیایی، جهستهى تیکشکاوم بارى سهه شانمى گران کردبوو، بۆ چوونه بازاریک، به چوون و هاتنهوهم زیاتر له چوار سهعاتم پێ دهچوو، بازاریک، ههههزار مهتریک له مالهکهمهوه دووره، زیاتر له مهتریک بهفر باریبوو، بۆ برینی ئهوه بهفره، پتویستیت به دوو قاچی ساخه، که بتوانیت لهسهه خوی رات بگریت و ههنگاویان پێ ههلیتیت. برینی ئهوه رینگهیه بۆ کهمهتندامیکی وهک من ئهستهمه، بهلام ناچار بووم، چونکه خواردن له مالهکهمدا نهبوو. ئهگهه بلیتم نهبوونی جگهههکه زیاتر هانی دام ئهوه رینگهیه کوورپهکوور بگرمه بهر، ئههمیان راستتیه.

رینگهیهک نهبوو بۆ گهراوهوه، هیوایهک نهبوو بۆ بینههوهی ئهوانهى پوژیک خووشم ویستتون، چاوم نهدهچوونه خهوه، ئهگهه

دوای خواردنه و هیه کی زور خوم لی بکه و تایه، له خه و نمدا هیشتا له ناو سندوقه چاییه که کی ژیزه مینه که کی ماله کزنه که ماندا بووم. خه و نیک یان ده توانم بلیم ترسینک، که له مندالیمه وه له رڅمدا هیلانه ی کردبوو. ئه و پووشاوییه ی سه ر ئه ژنوکانم به رده و ام ده خوران و توژالیان هه لده دا، نازانم بوچی ته مهنیک بوو ساپریژ نه ده بوون.

ئه و پوژهی بۆ بازار چووم، که گه پامه وه له تاو نازار له سه ر قه نه فه که م پراکشابووم، زور هه ولم دا خوم بخرمه سه ر لا، دوای ئه وه ی نه متوانی و له تاو نازار چاوم نووقاند، دیسان ئه و پرسیاره م له خوم کرد؛ ئه گه ر زولمیان له به هار نه کردایه! ئه و ا مام زامن بۆ هه تا هه تایه مالئاوایی نه ده کرد و ئه و شاره به ر نه فره تی ئه و نه ده که وت، هه روه ها جله وی ژیان و ویزدانی مروقه کان له و شاره دا رهنگی سروشتی خویانیان ده نواند. منیش به و جزره له ژیان ناو میند نه ده بووم و ولاتم به جی نه ده هیشتا. ناسینی مام زامن و به هار بۆ من، له گه ل ئه وه ی له مالی میرزا په روه رده بووم، ئه مانه به ریکه وت نه بوون و پیره و و چاره نووسی ژیانی منیان دیاری کرد، که ده توانم بلیم به بئ خواسی خوم سکینچی فۆرمی که سایه تی منیان کیشا. ئه وه یه به دریزایی سی سالی پابردوو خه یالی منیان داگیر کردوو. ئه وه نه یینی بوونی مام زامن با له و لاره بوه ستیت، که ده توانم بلیم لای که س باس م نه کردوو، ته نیا ئه وانه نه بیت که ده یانناسی، یان باشتره بلیم؛ وه کوو من باوه پریان پیی هه بوو. هه رچه نه ده وانیش به رده و ام ده یانپرسیی: 'مام زامن چی بوو؟'

ئه و پیاوه ی هه موو شیعه رکانی خومم بۆ خویندبووه وه، هه ندیک جار که مه ست ده بووم، دوای خویندنه وه ی شیعه رکه م، په ره که م له

دهفته ره که ده کرده وه و لوولم ده کرد و ده مخصته ناو زوپاکه وه،
ئهوسا هه ستم ده کرد ئیتر ئه و شعیهرم بق هه موو
دونیا خویندوه ته وه و ئیتر ده وری ته واو بووه.

رهحیم موکریانی و سوبحی فهیلی ده یانگوت؛ مام زامن خوداوه ند
بوو، ههروه ها مالیکی ئاموزاشم، که بهس من تیی ده گه یشتم و
زوزوو ئاماژهی به هه مان شت دها. ئه وهی به لامه وه جیگهی
پرسیار بوو، په یوه ندیی نئوان مالیک و مام زامن بوو، هه ندیک جار
مام زامن، که قسه ی ده کرد پشتی له مالیک بوو، که چی مالیک له
شوینی خویه وه سه ری بق ده له قاند و وه ک گوئی لینی بووبیت و له
ته واوی قسه کانی گه یشتی، له و نه ینییه نه گه یشتم و ههروه ها له و
باره وه پرسیارم له مام زامن نه کرد.

ئه مرق بیست و هه وت سال به سه ر ونبوونی مام زامندا
تیده په ریت. ناتوانم یاده وه رییه کانی له بیر بکه م، باشتره بلیم؛ ئه مرق
بیست و هه وت سال به سه ر ونبوونی مام زامن، به هار و دایکمد
تیپه ریوه و رژی چوارشه ممه یه، له یادی ئه واندا دوازه سالیک
پیش ئه مرق، شیعیر یکم نووسیوو، به دیواری راره وی ماله که مدا
هه لمواسیوو، له کونیدا کال بووبوه وه و چه ند جاریک توخم
کرد بووه وه، جارن به خویندنه وه ی شیعیر، به تاییه تی شیعیره کانی
خوم ئاسوده ده بووم، به لام ئیستا خویندنه وه ی شیعیر سوکنایی به
دلّم نابه خشیت، وه ک بلییت ئیتر شیعیر جیگهی خه ون و نازاره کانی
منی تیدا نایبته وه:

“چاو له ئاستی نه خشه یه کی درینراوا،

چون فرمیسی بکاته ری دوزینه وه؟

گیان له بهرده م که شکه لانی چوار دیواری

دلنکی شهقارکراوا،
 چۆن بییته بالی حەزی
 مەلی هیوای پەڕینه‌وه؟
 دلۆپە ئاورنگی لەسەر کولمی زەردی
 بە هاریکی سووتینراوا،
 چۆن بییته رۆژمیری بیکۆتایی.

دکتۆر پیتی گوت؛ که فریای گه‌رانه‌وه‌ش ناکه‌وم و گوايه دلم به‌رگه‌ی
 چه‌ند مانگیك ژيانى به به‌ره‌وه نه‌ماوه، به‌لام دياره مام زامن سالیکی
 دبی ژيانى پى رها بينیوم. که له م ساته‌دا، نامه‌وێت زۆر بیری لى
 بکه‌مه‌وه، هه‌روه‌ها ناشمه‌وێت بچه‌ نێو قولایی یاده‌وه‌ریه‌کانمه‌وه،
 یان بیر له ئەنجامی ئەو گه‌رانه‌وه‌یه‌م بکه‌مه‌وه. ئیتر ئەگه‌ر بۆ مردنیش
 بیته، که ده‌مێکه به‌ خه‌ون و خه‌یال، یان هه‌ندیک جار ئەزموونی ئەو
 مردنه‌م کردووه و بئ هیچ ترس و دوودلییه‌ک پیتشوازی لى ده‌که‌م.
 گرنگ ئەوه‌یه من بۆ کوردستان ده‌گه‌ڕیمه‌وه و ده‌چمه هه‌ولێر، ئەگه‌ر
 توانیم ته‌نیا بۆ یه‌ک جار سه‌ریک له سلیمانی ده‌ده‌مه‌وه، له گه‌ره‌کی
 سه‌رشه‌قام چاوم به‌ داروپه‌ردووی خانووه‌ کۆنه‌که‌مان بکه‌وێته‌وه،
 که رۆحم له هه‌موو شوینیک زیاتر هۆگره‌یه‌تی.

له‌و ته‌نیا بیه‌مه‌دا، وه‌کوو هه‌موو جاریک له‌گه‌ل خۆمدا ده‌دوام،
 سو‌بجی فه‌یلی، له‌ ناکاو له‌ ناوه‌پاستی ژوره‌که‌دا په‌یدا بوو، به
 ده‌ستی چه‌پی گه‌لوگونی ده‌خوراند. کاتیک بینیم لى سله‌ممه‌وه، وه‌ک
 له‌ غه‌بیه‌وه په‌یدا بوو بیته.

هیشتا ده‌ستی چه‌پی له‌ نیوان پانه‌کانیدا بوو، ده‌ستی پاستی
 به‌ره‌و رۆوی من به‌رز کرده‌وه، به‌ توو‌په‌بیه‌وه گوتی: 'تۆ وه‌ک

سهگى گەر دهبيت له و قهسابخانهيهى خوار شارى سليمانى بمریت،
وهک جهماله گهر، بهلى وهک ئەو دلت بوهستیت و بکهویت و بمریت،
چونکه تو و جهمالى سهگ زور له يهک ئەچوون، ئینجا ئەوانهى
ئوهونده وهفادارن زور ناژين، چونکه تو تا بجیته تهمهنهوه زیاتر
بهرو و ویرانیوون ئەچیت و بهرگهى پیری ناگریت!

ئهرى تو ئەلیت گویت له ناوی خوت بوو، وهک بایهقوش پهیدا
بوویت، تو کهى ئهونده بیئهدب بوویت، خوم له خومدا نیم و توش
بهو قسانهت ئهوندهى تر ئازارم ئەدهیت.

دهى له قسوورم عافوم که، بیزارم کاتیک بهو جوره دهتبینم.
جهلال تو قهت زهلیل نهبوویت و نامهویت بهو جوره بتبینم. گویم لیت
بوو، جهلال گویم له ههموو قسهکانت بوو!

ههر دیت، دیت، به ملی شکاوت ههموو جاریک له ناکاو پهیدا
ئهبیت، کاکه تۆزیک به هیمنى.

دهى باشه، دهلیم جهلال تو جهمالت له بیره؟

جهمالى برام؟

نهخیز، تووته لهسهگهکه مهبهسته، که به ناوی جهمالى براتهوه
ناوت نابوو.

ئى، ئى.

نامیق ئاغای هاوړی باوکت، لهسهر ئهوه لیت تووړه بوو بوو!

دایکیشم زوری پین ناخوش بوو.

ئەزانیت جهلال، ئەوه نامیق ئاغا به دایکتى گوتبوو، له دلسۆزى،
چونکه نامیق ئاغاش وهکوو ئیوه دللى گهوره بوو، ئهویش ئهویوست
خه مى ههموو خهلكى شار ههلبگریت، نامیق ئاغا دللى ئهونده گهوره
بوو له نئو سینگیدا جینگهى نهدهبووهوه، ئەو پیاوهى بۆ يهکه م جار

به توی گوت: "جهله سهرزل." توش ماوهیهک لهسهر ئه و قسهیهی رقت لی هه لگرتبوو، بهلام نه تده زانی ئه و پیاوه له خوشه ویستییه وه ئاوا ی پین ئه گوتیت، چونکه له گهل ئه وه شدا که قسهی زور ئه کرد، بهلام هه ندیک جار له شه رمندا ناو و ناتورهی له خه لگانی نزیکه خوی ئه نا. ئیستا تی گه یشتیت مه به ستم کن بوو؟!'

'به لی، به لی، نامیق ئاغای گه ره کی سه رشه قام، ئه و پیاوه بیوتیهیهی که هیچ ره و شتیکی ئاغای تیدا نه بوو.'

'ئه ی جه ماله گه پ؟ هه رچه ند ده لیش بوو، چونکه جه مال زیاتر له ده سال به دوا ی قنگی تو و مالیکه وه بوو، ئاگای له هه موو هه لسوکه وت و کرده وهیه کی باش و خراپتان بوو.'

'ئه ری سو بچی تو پیم نالیت، که ی له کولم ئه بیته وه، ماوه ی سالیکی دیار نه بوویت دلم خوش بوو، وام زانی توش خوتواته نی وه ک سه گ له جینگه یه ک تو پیویت و له ده ستت نه جاتم بووه! به لام...'

'به لام چی؟'

'به لام توش وه ک من ناتوانیت، از له و شوین و خه لک و میژووه بهینیت!'

'ده ی سه ری مام زامن به قوردا بچیت!'

'بو مام پیاو، مام زامنی داماو چی بکات؟'

'ئه و توی پین ناساندم و تووشی ئه م خه مه ی کردم.'

'بو تو چه زت ئه کرد نه زانیکی مه رگدوست بوویتایه؟'

'نه خیر، عه بیبت نه کرد، قه ت بیرم لی نه کردووه ته وه.'

'ده ی ئه و گه ره لاوژنیه ت له چیه؟!'

'تو مه جبوورت کردم ئه و قسه یه بکه م!'

'باشه، بزائم بوچی هاتوویت!'

'دهلیم جلال شیعری تازەت نووسیوه؟!'
'زانیم، بە ناخیری گیانت ئەو پرسیارەم ھەر لئ ئەکەیت، لەتاو
نازار خو و نه چووہتە چاوم، ئینجا من بەم جەستە تیکشکاوہمەوہ
چۆن بتوانم پەي بە قوولایی خەيالەکانم بەرم و سەرنجم لەسەر
ساتیک رابگرم، بزانه ئەو چەند دێرە:

کئ بە کۆلانەکاندا تێپەریت
لە سێبەری دیوارەکاندا ون بیت
دارگلۆپەکان شایەتحالن
پەنجەرەکان کئ لێوہیان ھەلھات
سنوورەکان تەلبەندن
مندالەکان ناگەرپینەوہ
چرای مالەکان خامۆشن
دیواربەندکان پۆرتی باوکانن
راخەرەکان رەنگی دایکانیان گرتوہ.
'تو دایم بۆ خۆدزینەوہ لە نووسین بیانووہکت ھەبووہ!
'بۆ، سەخیف بەدلت نەبوو؟'
'یەعنی!'

'سۆبجی، ئیستا بیانووہکەم بۆ خواستی مردنە ئەک بۆ نووسینی
شیعر، ئەو حەبی ئازارەي بەکاری ئەھینم، گێژ و ورم ئەکات و
ھەرچیەکیش ئەنووسم ھەست ئەکەم جۆریکە لە گەرەلاوژی.'
'جەلال، تو ئەوہ بە یەکیک بلئ کە نەتناسیت!'

'ئیتەر خۆ من زۆری کەسم لەسەر نییە، منەتی توش بە ھیچ!
'دەي، دەي، جەنابی جەلالی میرزا کەریم، نەتەوہیەک چاوەروانی
دەستودوامانی قەلەم و نووسینەکانی تویە، ئیستا باشترین

شاعیره کانمان بوونه ته شایه ر و شانامه بۆ مه رگدوستی نه خوینن.
دهی چۆن قوربان!

'له ئه زه له وه هه ر ئاوا بووه، به لام په نجی من...'

'بۆ به شی ئه و میلله ته هه ژاره یه!'

'من و تو زۆر باسمان له و پرسه کردوو، درهنگ بیت یان زوو
باش نه بیت!'

'دهستممان کردوه به قسه ی بیسوود، کاتیک شۆرشگێرێک بیهیوا
دهبیت... دهبیت هیواکانمان به قه ده ر بسپێرین؟!'

'شاعیر، شۆرشگێر، پرم له هیوا، به لام... کاتیک جهنگاوه رهکان له
جهنگهکاندا به جهسته و پۆح تیک دهشکین، ئیتر دهبیت چاوه پوانی
چییان لێ بکریت؟!'

له تاو ئازار ئاگام له قسهکانی سوبحی نه مابوو. هیشتا له سهه
قه نه فه که پال که وتبووم و نه متوانی له جیگه ی خۆم بجوولیم، سوبحی
به دیارمه وه بوو. ویستی یارمه تیم بدات و له سهه قه نه فه که دا بنیشم،
به لام هه رچه ند هه ولی ده دا نه یده توانی، تاوه کوو گه ی شسته ئه وه ی
ئازاری دام و لئی توو په بووم، ئه و بیدهنگ لیم دوور که وته وه،
هه ستم ده کرد په شیمان بووم، پاشان پیم گوت: 'نازانم، چه ند سه عات
نووستم، به لام له سجن بووم و هه موو نازای گیانم به گولله کون
کون بوو!'

'ئه مه له خه و نندا؟!'

'به لئ!'

'ئه وه تو گه لیک جار ئه و خه و نه ت بۆ گێراومه ته وه، یانی تو هه موو
جارێک هه مان خه و نه ییته؟!'

‘بەلئى، سوبجى ھەموو جارىك ھەمان خەون ئەيىنم، ئەو ھە
جەنابىشت بە مىلى شكاوت ئەو پرسیارەت سەد جار لئى کردووم!’
‘ئى، چوزانم... دەلئىم نەو ھەك درۆم لەگەل بکەیت!’
‘سجن و خوین، سوبجى لە خەونەکانمدا خوینم لئى نایەت.’
‘لە کتیبیکدا ئەو ھەم خویندوو ھەتو، کە خوین دەبیتە تووى ئازادى!
تو لە خەونەکانمدا خوینت لئى نایەت، کە واتە جەلال تو ئازادى بە
چاروى خۆت نابینیت.’

‘کامە کتیب بوو؟ ئەو کتیبە تەورات، ئىنجیل یان قورئان بوو، ھەر
لەو کتیبانەدا پاداشتى خوینرشتن حازرە، بکوژیت و بتکوژن پاداشتى
خۆت وەرئەگریت. ئازادى لای من مافیكى سروشتى مرۆفەکانە. ئەو
خەونەى من تەنیا ترسە، ئەویش لە کاتیکدايە کە بپھوا ئەبم!’
‘لە یاسا و ریساکانى سروشتدا ھەردەم یەك و یەك ناکاتە دوو!’
‘بۆجى؟ چونکە مرۆف خۆى بە یاسا و ریساکانى سروشت رازى
نەبوو، یان...’

‘مردن لەو پیناوەدا، مەبەستم... نازانم مردن لە پیناوى چیدا؟!’
‘ئى ناگەم سوبجى، ئازارى جەستەم خەيالى شتواندووم!’
‘منیش، وەلامىكى روونم بۆ ئەو ھاوکیشەيە پى نىبە، بەلام ئىتر
خۆى ئەو ھەيە راستیەکان... چونکە مام زامن وای گوت!’
‘دەى بۆ رازیکردنى دلئى خۇمان یا قسەكەى مام زامن بیت، کە
واتە... ئەو ھەيە راستیەکان.’

‘دەزانیت جەلال، ھەزم دەکرد، بۆ یەك پۆژ یان تەنیا بۆ ساتىكى
زۆر کورتیش بووايە لە ناو پیستى تۆدا بوومايە!’
‘سوبجى، من و تو پىزیستمان بە پشوو، پىم بلئى، ئەو ھە بۆ چەند
سال ئەچیت، من و تو یەكترى ئەيىن و پىكەو ھە قسە ئەكەین.’

‘ئى، تەمەنىكە! من مندال بووم.’

‘بى ئەۋەى من بزىنم تو جنۆكەى يان چ جانەۋەرىكىت! ۋەك
جەمالى بىرام، كە بە قسەى ئەۋان ئەلەن لە تەمەنى سى سالىيەۋە
مردوۋە، بەلام ئىستاش لەۋە زۆر دوۋدلم، تو جەمالىت؟ چونكە لە
دوای مردنى ئەۋەۋە لىم پەيدا بوۋىت!’

‘ھاۋرپىن، ھاۋرپى تەمەن جەلال گىيان، ئى كاكە تو من لە
خەيالەكانتدا دەر كە، ئىتر منىش نايەمەۋە بەرچاۋت. تازە من و تو
تاۋەكوۋ بىگۈيمان لە لىتاۋى رابردوۋى يەكتىدا چەقىۋىن، بۇ تو
ئەۋەت نەزانىۋە؛ من مام زامىنم، عەزىزى بىراتم، ھەندىك جارىش
مالىكم و جەمالم، زۆر جار وىستومە خۇم بگۇرۇم بە بەھارى غالب
عەربەتى، بەلام نەمۋىستوۋە ئەۋ بىرىنەت بگولىنمەۋە و خاتىرم
گرتوۋىت.’

‘دەى جەناب، خۇتم لى مەكە بە خىرى زىنە!’

‘بەلى من خىرى زىنەم!’

‘دەى ئەگەر راست ئەكەيت، بىمبەرەۋە، تكات لى ئەكەم بۇ مالى
مىرزىم بەرەۋە.’

‘بۇچى؟ بۇ مردن?!’

‘سۋىجى، لەۋە ئەچىت باۋەرۇم پى ئەكەيت، بەلام من دوو چاۋم
بەر پى ئىستام نابىنىت و بە خەۋن و خەيال بەردەۋام لەۋى ئەزىم،
ئىتر پىۋىست بە خۇ ھەلخەلەتاندن ناكات. لەۋ سساتەۋەى لەۋى
پۇشقتوم ھەموو ساتىك بە خەيال لەۋ مىژۋوۋەى ئەۋىمدام، زۆر
گرانە، بەلام بە قەدەر جەستەى تىكشكۋوم ئازار بەخش نىيە!’

‘كە واتە قسەكەم راست دەرچوۋ، خۇ من لە خۇمەۋە قسە ناكەم،
سەگ لە قەسابخانە نەمرىت، عومرى بە فىرۇ چوۋە?!’

'بهائی، تئ گیشتم.'

'به بیرته، یه کهم جار مام زامن منی به ره و پرووی تو کرده وه، لیت ترسام، وامزانی توش وهک ئه وانی تریت، سوپاسگوزارم که وه کور هاوری قبوالت کردم، له کاتیکدا له سه ره عیب و عاره کانم به دریزایی ته منم خوم له وانی تر شار دۆته وه!'

'ئه وه چند جارم پی گویت، مه لئ عیب و عار. پرووی ئه وه رهش بیت یه کهم جار ئه وه ی به کار هینا، ئه وه کاری سر و شته و تو له م جیهانه دا یه کهم کهس نیت!'

'به هاریش، ریزی ئه گرتم و خوشی ئه ویستم، من و ئه وه دهسته خوشک بووین.'

'نیره مووک، ئیتر بۆچی گله یی له به ختی خوت ئه کهیت، ئه وه نییه من و به هار خۆشمان ویستوویت؟! ههروه ها تو تا قه مندالی مام زامن بوویت.'

'ده ی جه نابت بۆ ناحه قم ئه گریت، که دوا ی مردنی مام زامن و به هار، به رده وام به دوا ی تو وه بووم؟'

'له قسوورم عافووم بکه. قهت ئه وه م له بیر ناچیتته وه، که مندال بوویت له ترسی خه لک، له کونی زیرابه که ی سه ره شه قام خوت شار دبو وه وه، ئه گه ره له گه ل مالیک نه ماندۆز بیته ته وه به نیاز نه بوویت چاوت به رووناک ی بکه ویتته وه!'

'باش به بیرم دیت، تو خوت ئه و پۆزانه و که هیشتا مندال بووین، ئه وهت پی گوتم، که من و تو دوو مروفی شوپشگیرین، تئ ئه کۆشین، تا مافی ئه وه هه زاران گیان بازه بدهینه وه، که له پینا ویدا مردوون. به تایبه تی که سوکارم، من هه رده م له و پینا وه دا ژیاوم!'

'ئئ، زۆرینه له پیناوی چیدا مردوون؟'

‘مەبەسەت چىيە؟ قىيامەت!’
‘بەلى، قىيامەت يان ژيان و ئازادى! كاميان؟’
‘كە واتە، خۇي ئەو ھەپتە راستىيەكان!’
‘ئەيىت ئەو خەلكە سەرلەنۇي لەدايك بىنەوہ!’
‘تۇش قسەكانى مام زامن ئەلئيتەوہ... تا پېش مردنيان لە نيازى
دلئان ئاگاداريان بکەينەوہ!’

‘ئەو راستىيە بە زىندوۋەكان بگوتريت باشتىر نىيە؟’
‘كام راستى؟’

دوای ئەمە چاوم نووقاند و بىدەنگ بووم، گويم لە خشەي پىكانى
بوو بە ژوورەكە دا دەگەرا و لەبەر خۇيەوہ کوتى: ‘جەلال تۇ
مەبەسەت لە ژياندۇستى و مەرگدۇستىيە؟ ئى، ئەزانم... ئەيىت لەو
دووانە يەكئىكان ھەلبۇزىت، ئەگەر نا لە نىوان بەھەشت و جەھەننەمدا
گير ئەخۇيت!’

پىشتم ئازارى ھەبوو، سىمى سىر بووبو، ھەناسەم لە نىو سىنگمدا
پەنگى خواردبوو، لە سوبحيم روانى و لە بىزارىمدا گوتم: ‘ئىتر چى
بکەين ئەو ھەش قسەت و نىيى ئىمەيە!’

‘چىيە جەلال، ئەو يەكەم جارە تۇ باسى قسەت و نەسىب
بکەيت؟ خۇزگە مام زامن لە كونيكەوہ چاوى لىت ئەبوو.’
‘دەي مەگەر ھەموومان مردنىك قەرزدار نەيىن؟! ئەو ھەش قسەي
مام زامن بوو.’

‘نەخىر، تۇ ئەو لاژە لاژەت لە ترسى مردنە؟!’
‘بەلى، مەگەر منىش مروف نەبم.’
‘باوەر ناکەم، تۇ لە مردن بترسىت، جەلال تۇ نابىت خەيالت لاي
مردن بىت؟!’

'بۇچى، خۇ خراپ نىيە ئەگەر قسەى ئەو خەيالپلاوانە راست بىت!'
'خۇ ئەگەر تۇ بە نىيازى ئەوھىت و باوھرت پىن ھىتاوھ، ئەوا منىشت
لە كۆل دەبمەوہ!'

'ئىنجا ھەر تۇ، وا بزىنم زۆرىبەى ئەوانەى خۆشم ئەوین ئىتر
نايانىنمەوہ.'

'وھك مام زامن ئەىگوت، پشت ئەكەپتە سىروشتى خۆت و بۇ
ھەتاھەتايە كۆتايىت پىن دىت.'

'پشت لە سىروشتى خۆم ناكەم، بەلكوو پشت لە و ھەموو ئازار و
مەينەتییە ئەكەم، كە بەردەوام بە كۆلمەوہن و خەيالپان داگىر
كردووم.'

'ئى، ئى!'

'بە نىيازى رۆىشتنەوہم، دواى ھەقدە سال دوورى، چەند پۇژىكى
تر لە كوردستانم.'

'بۇ مردن؟!'

'ئىتر ئەوہ چارەنووسى من!'

وهكوو گيانداريكي درنده په لاماري په كتريان دابوو.

ويستي لنيان نه پوانيتت و خيزا له و جيگه به دورر بكه وپته وه.

گوچانه كهي دهستي زووزوو وه پيش خوي ده او پشست و قاچي چه پي به دواي قاچي راستيدا كيش ده كرد. ئيسقانه كاني جه سته ي، كه له بربرهي پشتي و حوزيدا به پلاتين و برغوو پينكه وه به ند بوون، بهرگهي ئه و ترس و زور له خو كردنه يان نه ده گرت. ناو شاني نازاري ده هات. پشتي تي كرد بوون، كاتيك گويي له دهنگي گولله كان بوو. نازاريك له سهر دلييه وه هات و ئه وه نده ي تر قاچه كاني له كار خستن. خوي كرد به و ئه پارتمانه دا، كه پرژانه ئيشي لي ده كرد.

جه سته ي تيكشكاوي به دواي خويدا كيش كرد و به قادرمه كاندا چووه نهومي دووهم. ههستي ده كرد گولله كان بهر پشتي كه وتوون و برينداره و خوين له جه سته ي ده پروات.

به ريكه وت ئه و شوينه ي تاكسيه كه ي ئه و لي راوه ستا، له سهر ئه و شوسته يه و له پيش چاوي ئه و دا زياتر له ده گنج به كوله مست و چه قو و دار بهر بوو بونه گياني په كتري، جنويان به پيروزيه كاني په كتري ددها. ههنديكيان مليچ و ئالاي زهر د و ئه واني تر به رهنگي سهوز خويان داپوشيبوو. جنيوه كانيان چه قوكيش و شه لاتييه كاني سه رده مي لاويطي له شاري سلطيماني بير ده هيتنايه وه، كاتيك په كيكيان به دهنگي بهرز هاواري ده كرد: 'مندالي نيو بيشكه تان ئه گيم!'

جنیونیک، که چل سال بوو خه یالیان داگیر کردبوو... وهکوو ورده زیخ له دهمارهکانی پوچی چهقی بوون و خوینی لئ دهچورا. له ژیر لیوهوه و به دنگیکی تیکشکاوهوه گوتی: 'چ نهخوشییهکی کوشندهیه ئه و رقه!'

گه یشتبووه ژورهکهی و له خوئی روانی و دهستی به پشت و پانیدا گیران. دواى چند هه ناسهیهک، ههستی کرد نازاری نیو سینی هه ناسه ی لئ ده برن. دیسان برینه کونهکانی سهر هردوو ئه ژنوی خوراند. دنگی گوللهکان به ردهوام له گوئیدا دوباره دهبوونهوه. نازاری زوری بؤ هینا و دواقسهی دکتورهکهی بیر کهوتهوه، سالیک پیش ئه و پروژه له ئهمریکا پئی گوتبوو: 'دلت به بهرییهوه نهماوه و چند مانگیکت له ژیاندا ماوه.'

پاشان خیرا هه ندیک دیمه نی پچر پچری چند یادهوه ری، که هیشتا خوی ساغ نه کردبووهوه ئاخو دهرگهی خه یالی له سهر کامیان بکاتهوه. نهیده زانی له ژیانیدا چی کاریگه ری دروست یان نادرستی به چی هیشتووه، دیمه نیکی سه رده می مندالی وهک فیلمیک له پیش چاوی نمایش دهکرا، ماله کونه که یان و قهره بالخیی سهر سفرهی نانخواردن. ئه وهی له و خه یاله ی دایده بری دنگی گوللهکان و بینینی پهنگی خوین بوو. له ژیر لیوهوه گوتی: 'ته نیا مردن کوتایی به یادهوه رییه کانم ئه هینیت!'

دواى ئه وهی له ئهمریکا گه رابوووهوه، ئاسه واری ماله کونه که یانی له گه پهکی سه رشه قام به سهر کردهوه، به ناویدا گه را، وهکوو بلئی له پارچه به جیماوهکانی یادهوه ری سه رده می مندالی بگه ریت. یان وهک خوی دهیگوت: شتیکم له و ماله دا ون کرد، تا ئه مپو له خومدا به دوایدا دهگه ریم و نازانم چیه!

ئەوانەى لە ژياندا مابوون ھەندىكىانى بينبوو، لەگەل چەند ھاوڤيەكىدا باسى دۆران و پەشيماننيان كردبوو، تەنانەت بەرەو ڤووى كەسە چاك و خراپەكانيش بووبوو، قەرزى كۆنى لەگەلدا پاك كردبوونەو، لەگەل ھەندىكدا بە شەڤ ھاتبوو، بەرامبەر ئەوانەى ھاوڤاي بووبوون و ئافەرينيان كردبوو خۆى بە دلشكاو زانيبوو. لە يەكەم ڤۆژى گەرانەو، يەو خۆى بە تەنيا و غەريب دەزانى... كاتىك ئاسەواری خۆپەرستى بە ڤۆجى ھەموو ھاوڤيگاننيەو ھەست پى دەكات، ھىچ وەلامىكى پى نەبوو، تەنيا ئەوئەندە نەبیت... كە لە بەر خۆيەو ئەو، پى گوتبوون: 'قوربەسەر ئەم مىللەتەى پالەوانى تيدا ھەلناكەویت.'

لە سلیمانى كۆڤى شیعەر خويندەو، يان بۆ ڤىك خستبوو، كە خۆى نەیتوانيبوو شیعەرەكانى بە دەنگى خۆى بخوينتتەو، ھەر وەھا لە شىوازى خويندەو، شیعەرەكانى ڤازى نەبووبوو.

ئەو، سوكنايى بە دلئەو بەخشی بوو، بيننەو، غەفوور و قادری ڤراى بوو، ھەر وەھا مالىك، كە لە پيش چاويدا ھەر مندالە دلپاك و چاوانەترسەكەى جاران بوو. لەگەل قادر و مالىكدا شەوئىك تاو، كۆو بەيانى عارەقيان خواربوو، و پىكەنيبوون. ڤۆژى دواتر لە دووكانەكەى مالىك بە يادى جارانەو، كۆلا و بسكىتى شوكلامەيان خواردبوو. پاشان پىكەو، بۆ گەرەكى سەر شەقام چووبوون، كاتىك دەبينتت مالا كۆنەكەيان ڤووخواو، دلئەو تەنگ دەبیت. بىجگە لەو، شارى سلیمانى لە پيش چاوى ئەودا بووبوو و ڤرانە.

هولیز، سعات یازدهی سەر له بیانی سیازدهی مانگی یهکی سالی
۱۹۹۲ بو، نووسینگهی رادیوی حکومهتی ههریم.

شهوێ پیشوو نهچوو بووه نیو جینگه، پهنگزرد و پیلووی سوور
هه لگه رابوون. بیخهوی و گرنگینه دان به نانخواردن بیهیزی کردبوو،
بیجگه له کاریگه ریبی ویسکیخواردنهوه، ههروهها بهرهوام جگه ره
دهکیشا.

له سەر پارچه کاغه زیک نووسیوی: 'من بۆ ئاینده و دواى مردن
شیرم نه نووسیوه. هه ردهم بۆ ئه و پۆژگاره ی تیندا ژیاوم نووسیومه
و له پیتاوی گۆرانکارییه کانی کاتی خۆیدا. ئه گه ر من ئه و پۆژانه
نه متوانیبت شتیک به کردار یان به شیره کانه بۆ خه لکی خۆم به دی
بهیتم، ئه و پرسیه ی نووسین لای من کاریکی بیهووده و بیته نجام
بووه و ئیستا لێ په شیمانم.'

دهستی چه پی توند به لیواری میزه که یه وه گرتبوو. کاغه زه که ی
هه لگه رابوو، له سه ره وه به خه تیکی گه ره نووسی: 'بۆ
که سوکارم...'

دواى ئه مه خۆی به پتوه بۆ راگیرنه کرا و قاچی ده له رزی. دهستی
به سینگی وه گرتبوو، له خه یالیدا ته نیا دیمه نی خوین و دهنگی گولله
بوو. ده می داچر ببوو، له ساپیته که ی ده روانی، هه ناسه یه کی قوولی
هه لکیشا و دهنگی لیوه هات، که زیاتر له قرووسکه ی سه گیک
دهچوو وهک له هاوار یان نووزه ی مرفیک، وهک بلنی له بیناگایی
خۆی بووبیت، چاوی نووقاندبوو. له سەر کورسییه که ی دانیشتبوو.
شانه کانی دههینانه وه یهک و ئه ژنۆکانی کۆ ده کردنه وه. ترسیک
دهماره کانی دلێ سست کردبوو، ههستی ده کرد ئیستاش له ناو

سندووقه چاییه که دایه و له هر ساتینکدا پۆلیسهکان دینه سه‌ری.
هیشتا نوزه و گریانی مالیک له گوینکانیدا دهرزنگانه‌وه.
'ئه‌گه‌ر مردن کوتایی ئازاری ئه‌و یاده‌وه‌ریبانه‌ت بیت! با بیت،
جه‌لال با بیت.'

دوای ئه‌وه‌ی مام زامن ئه‌مه‌ی گوت، له‌ته‌نیش‌تییه‌وه‌ پراوه‌ستا،
ئه‌ویش سه‌ری دانه‌واند و چاوی هه‌لبێری، وه‌کوو بلینی چاوه‌پروانی
کردبیت. لینی نه‌پروانی، مام زامن ده‌ستی برد و خستیه‌ سه‌ر سینگی
و له ژیر لیوه‌وه‌ پینی گوت: 'ئه‌گه‌ر مردنت وه‌کوو خۆی قبول بیت،
هه‌ست به‌ ئازاری جه‌سته‌ت ناکه‌یت.'

'مام زامن، نیشم زۆر ماون!'

'بۆ ئه‌وانی تری به‌جی به‌یله‌.'

'بۆ کێ؟ ئه‌ی کو‌کردنه‌وه‌ی شیعره‌کانم؟'

'گرنگ تو له‌ پوژ و ساتی خۆیدا ئه‌و شیعرا‌نه‌ت نووسیوه‌. ئه‌وه‌نده
بیهیوا مه‌به‌، خۆ سه‌ری دنیا به‌ پووش نه‌گیراوه‌. هر ئه‌م‌رق ده‌یان
من‌دال له‌و هه‌ریمه‌ی له‌مه‌ر ئیمه‌ له‌ دایک بوون! بۆ ئه‌وانی به‌جی
به‌یله‌.'

'به‌لام...'

'به‌لام چی؟ کاتت هاتووه‌ و ئیتر خۆت مه‌خه‌له‌تینه‌!'

ده‌رگه‌ی ژووره‌که‌ی کرایه‌وه‌، جه‌لال راچله‌کی. به‌لام مام زامن له
شوینی خۆی نه‌جوولا و ئاو‌پری نه‌دایه‌وه‌، وه‌کوو بلینی بزانیته‌ کینه‌ و
چاوه‌پروانی کردبن. په‌حیم موکریانی و سو‌جی فه‌یلی بوون، په‌حیم
له‌ ناو ده‌رگه‌که‌وه‌ هه‌ردوو ده‌ستی هه‌لبێرن و هاواری کرد: 'وات
زانی هه‌تا دوور ب‌پو‌یت، ئیمه‌ و یاده‌وه‌ریبه‌کانت له‌ بیر ده‌چیته‌وه‌؟'

‘تۆ ليزره رۆيشتيت، وات زانى پزگارت بوو، به لام هرگيز نەتتوانى
ياده وەرييه كانى ئيرەت له ناو خەيالەكانتدا بسپريته وە!’
سوبحى واى گوت و چوو كورسييه كەى پاكيشايە دواوه و له
بهردەميدا پراوه ستا و سەرى پراوه شاندى و گوتى: ‘تۆ، به هەموو
تەمەنت له هەموو شتىك ترساويت...’

پەحيم قسەكەى پىن بېرى:

‘ئەتۆ له هەموو شتى ترساوى

تەنيايى و بوغزاندىن

پەردە دادراوه كان و تەمومژ و چالى رەش

ميشكى خۆت... شيعره كانت

خەياللى كال و كرج

ژنان، وەفا و ئيره بيان

قسەى خوازراو و دەنگە دەنگى مينبەره كان

چاوپلئيس، خۆفروش، بەرژە وەنديخواز

پياوى ترساو به هەپه شهەى دۆزەخ، خەون و جنۆكه

ئەتۆ له هەموو شتە نەزانراوه كان، دەترساي

له هەموو شتى دەترساي

قەرەبالغى و جيرهى دەرگه

پينكە نينى ناوهخت و قسەى دووباره

نيشتمان، له خۆت. بەلى، له بيرکردنە وەكانى خۆت!’

مام زامن دەستى خستە سەر شانى پەحيم و قسەكانى پىن بېرى،

كه ئەو زياتر وەكوو شيعر دەيخويند: ‘بەسە، ئەوەندە بەسە. پەحيمە

شيت، هەموومان ئەوەمان ئەزانى له زۆر شت ئەترسا، بەلام...’

سوبحى هەليدايه و گوتى:

“به‌لن، له هه‌موو شتیک ئه‌ترسایت

سزاه، درۆ، په‌شیمانی. دۆران

له‌ده‌ستدانی عه‌شوق

بینه‌نگی مالیک و گریان، توورپه‌بوونی، خه‌م و بیزاری

چه‌فوکیش و مندالباز، شه‌قاوه و شه‌لاتیه‌کانی شار

له‌هه‌موو شتیک، واتاکان له‌ده‌ره‌وه‌ی زمان

خۆت به‌دلشکاو زانی

کامیتراکه‌تیاں شکاند

بووزیاں پیوه‌کردیت

خۆت به‌دلشکاو زانی

کاتیک له‌لات ئاشکرا بوو خودا بوونی نییه!

‘به‌لام... بۆ سه‌ندنی مافی ئه‌وان ترست به‌هیچ نه‌بوو.’

هه‌رسیکیان ئه‌وه‌یان پیکه‌وه و به‌کۆرس گوت.

له‌وکاته‌دا بالی به‌سه‌ر میزه‌که‌یدا بلاو کردبووه‌وه و سه‌هری

له‌سه‌ر چه‌ند پارچه‌کاغه‌زیک دانابوو، ئاگای له‌خۆی نه‌مابوو. وه‌کۆو

بلی کاریکه‌ریی ئه‌و قسانه‌بیهۆشیان کردیت، یان ئه‌و ده‌سته‌ی مام

زمان خستیه‌سه‌ر سینگ، خه‌وی لێ خستیت.

دوای ئه‌مه‌به‌ته‌نیا به‌جیا هینشت.

پۆژی دواتر له‌خه‌سته‌خانه‌ی کۆماری له‌ژووریکدا که‌وتبوو، هینشتا

په‌نگی خۆین و ده‌نگی گولله‌کان خه‌یاڵیان به‌ر نه‌دابوو، ته‌نیا ئه‌وه‌نده

نه‌بیت جاریک بیرى نووسینی وه‌سیتنامه‌ته‌واونه‌کراوه‌که‌ی که‌وته‌وه،

دوای سه‌عاتیک چاوی بۆ مام زمان گێراه، پۆژی پێشوو کاتیک

که‌یاندبوویانه‌ئو نه‌خۆش‌خانه‌یه‌و دوای دوو سه‌عات هۆشی

هاتبووه وه سه ر خۆی، پرسبیاری مام زامن و په حیم و سوو بچی کردبوو، پاشان ئه وانی له بیر چوو بووه وه.

کاتیک ئاسۆ، کوپی عه زیزی برای، هات بو لای، پیش هه موو شتیک پی گوت: 'برسیمه و شو ربای نيسک و شفتم بو بینه.' چونکه غه ربیی تام و بوئی ئه و خوار دنانه ی هه لاهه خانی دایکی ده کرد.

ئاسۆ خیرا به جیی ده هیئت، له دواوه لئی ده پروانیت و چاوی پر ده بیت له فرمیسک، عه زیزی برای ده هیئته وه یاد... هه روه ها هه سستی ده کرد ئاسۆ زور له میرزا که ریمی باوکی ده چیت.

له ژیر لئوه وه چه ند جاریک ناوی هینان، باوک و دایکی، عه زیزی برای و شیرکوی برازی. غه فوور و قادری برای. یه کیه ک ناوی مندالی برا و خوشکه کانی له ژیر لئوه وه گوتوه.

میرزا که ریم و هه لاهه خان پیکه وه، کوپیکی قزکالی سی سالانیان له نیواندا بوو، جه لال لئی پروانی و له ژیر لئوه وه گوتی: 'جه مال.' جه مال وه ک مالیک به ده سستی ئاماژه ی به وه کرد: 'تو ئه وه موو ساله له کوئ بوویت؟'

عه زیزی برای ده سستی شیرکوی هه وت سالانی گرتبوو، دیمه نیک، که بو دوا جار کاتی خۆی و پیش چوونی بو ئه مریکا بینبووی، پاشان مامه کانی؛ مام مسته فا و حاجی عه بدوللا، دوا به دوا ی یه ک هاته نه ژووره وه. که سیان هیچیان نه گوت، ته نیا بیده نگ له یه کترین ده پروانی. مام زامن به دوا یاندا هاته ژووره وه و ئه و بیده نگیه ی شکاند و گوتی: 'تو پیوستیت به دوعای خیری که س نییه، هه سته با بگه پینه وه بو ئه وئ. تو ئه بیت له وئ بمریت، تاوه کوو پو حییانه تت له وئ بیت! چونکه تو بو ئه وان پیوستیت.'

حهلاوهخان لینی پروانی و پینی گوت: 'با به دهردی منت لئ به سهر
 نهیهت، سالانیکه به تنیا و دوور له ئیوه لهو غهریبیهه م.'
 به دهنگیکی گر و تیکشکاوهوه، زور لهسهرخو، که لهو کاته دا له
 باوک و دایکی دهروانی: 'ناگه ریمه وه بق ئه وئ و سی سال پیش
 ئه مرؤ ئه و بریاره م به خۆم داوه، له وئ دلم شکا و خۆشه ویسته که میان
 لئ ون کردم. ئه وئ شاریکه جادوو له هه موومان ئه کات، خوینی
 منداله کانی ئه کاته کاسه وه، مندالی و لاویتییت لئ زهوت ئه کات. به لام
 هه ندیک جاریش به خشنده یه؛ چونکه فیرمان ئه کات جیاوازی له نیوان
 هه ژار و دهوله مند یان به خشنده و بهرژه وه ندیخوازی کدا نه که یین، به
 مه رجیک هه موو خه لکی ئه و شاره بین!'
 هه ناسه یه کی قوولی هه لکیشا و له ته نیشتی وه و له سهر جینگه که ی،
 له دهستی دایکی گه را، له باوکی و پاشان عه زیزی برای پروانی و
 سه رنجی له سهر چاوی مام زامن پراگرت و چاوی داخست، له ژیر
 لیوه وه داوشه ی: 'به لام...'

۲۰۲۳/۲/۱۰

هۆلەندا

كٲٲبٲه چاٲكراوهكانى نووسهر (ميران نه براهام)

٢٠١٥	رؤمان	شه وگه ره كان
٢٠١٩	رؤمان	نيشتمانى سارا
٢٠٢٠	رؤمان	خه مى مه ستوره
٢٠٢٢	كومه له چيروك	رؤزى ره شنووس
٢٠٢٣	رؤمان	خانه قاي ميرزا

بەلام... ئەو ھەموومانى بۇ ژياندۆستى پەرورده کرد، لە پۆژانیکدا
مەرگدۆستى بالى رەشى بەسەر پۇحى ھەموو خەلکى ئەو شارەدا
کیشابوو. بە جۆرىک ترس لە مردن توانای ھەستى لاواز کردبووین.
وھکوو گیاندارىکى زەلیل و دلشکاو، بى پۇح، ژێردەستە و کۆیلە
ژيانمان بەرئ دەکرد. فێرى کردین کە خۆبەدەستەوھدان ھەلبژاردەى
خۆمانە، بەلام ھىوا و ئامانج نییە.

بەو جۆرەش ئەوى، بەردەوام غەریبەکان پووین تی دەکرد، لە فولکەى
نۆبەچى ریزیان دەبەست، ژێر دارەکەى پیرمەسور جیگەى ھەوانەوھیان
بوو. لە نیوھى شەودا لە دەرگەیان دەدا و دەیانگوت: رینگەى دوورمان
برپوھ و بۆ ئەم مالى خۆزگەيە ھاتووین. وھکوو تەنیا مال بێت لەو
دەشتى زاموایەدا.

ناوھندى پلۆگرتەھوى کەپر

Miran Abraham

Monastery of the Scholar

Roman

9 789198 708851

پەڕە ٠٠٠٧